

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Den danske Bi-Tidende

Gidskrift for **B**iaavl.

Udgivet af

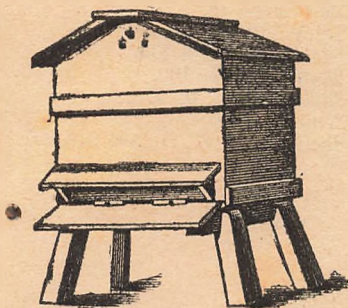
Danmarks Biavlerforening.

Redigeret af

Hans Erslev.

1897.

31te Aargang.

Med 72 i Teksten indtrykte oplysende Billeder.

Kallundborg.

Chr. G. Forzøgens Bogtrykkeri.

1897.

Forfattere.

- Andersen, N. C. 330.
 B., C. 313.
 Beck 225.
 Bjerregaard 372.
 Bleibach, C. 96.
 Brice, S. W. 338.
 Bullholtz, T. H. 20, 97, 193, 364.
 Buemann, N. 227.
 Christensen, A. 86, 102.
 Christensen, G. 146.
 Christensen, M. P. 57, 212.
 Christensen, S. P. 95, 277, 345.
 Clemmensen, J. 180.
 Cook, A. J. 24, 81, 337.
 Dabant, C. P. 79.
 Deacon 333.
 Doolittle, G. W. 18, 142, 175,
 206, 274.
 E. 149, 261.
 Erzlev, S. 145, 146, 195, 286, 342.
 Eisejen, S. P. 113.
 Fahle, N. 243.
 Ferris, 17.
 Fribert, L. 108, 228.
 Furbo, C. C. 345.
 Getay, N. 161.
 Grønning, C. J. 109, 129, 369.
 Gübler, S. 101.
 Hansen, A. 27, 277.
 Hansen, B. 246, 297.
 Hansen, S. J. 216.
 Hansen, Sr. 344.
 Hansen, M. 246.
 Hansen, P. 107, 191.
 Harbo, J. P. 28, 43, 246, 344.
 H., O. 60.
 Hoffmann 54, 288.
 Holtermann 306.
 Jacobsen, N. J. 127, 245.
 Jensen, Chr. 86.
 Jensen, Claus 278.
 Jensen, N. 70.
 Jepsen 263.
 Jørgensen, N. 352.
 Jørgensen, J. K. 159.
 Jørgensen, P. 216.
 K., J. K. 322, 344.
 Kristensen, N. S. 76, 78, 310,
 323, 367.
 L. 132, 261.
 Ladegaard, N. 196, 231.
 Lambert, J. 180.
 Lindelof, M. J. 56, 113, 149,
 180, 343.
 Lhybo-Lindermann 365.
 Lordwood 18.
 L., W. 216.
 Madsen, Severin 314.
 Mathiesen, G. 160.
 Müller, P. A. C. 278.
 Neumann 270.
 Nielsen, N. 31, 87, 113, 195, 246, 297.
 Nielsen, B. 60.
 Nielsen, L. 216.
 Nielsen, P. 60, 64, 111, 144, 177,
 195, 330, 345.
 Nielsen, P. C. 112, 313.
 Olsen, Jakob 45, 273, 319.
 P. 149.
 Pedersen, Sr. 38, 46, 143.
 Pedersen, N. 207.
 Petersen, A. 214.
 Petersen, Aug. 14, 258.
 Raufschfels 308, 331.
 Reutz 23, 51, 198.
 Root, N. J. 105.
 Root, C. H. 213.
 Sander, J. L. K. 314.
 Schmidt, J. B. 40, 72, 164.
 Stov, A. P. 61.
 Slindee 80.
 Smith, B. C. B. 99.
 Taylor 20.
 Thorjen, P. 60.
 Trane, D. 149, 261.
 Tuschjen, N. P. 33, 87, 113.
 Vorbeck 216.
 Wells, G. 53.
 Williams 332.
 X. X. 29, 113, 195.
 Zacker 307.
 Østergaard, J. W. 180.
-

Indholdsfortegnelse.

- Aargange, ældre af L. f. B.** 78, 135, 196.
Narhus BF. 57, 212.
Affstråling 189.
Allen's Sværmsfanger 278.
Anerkendelse 118.
Apis dorsata 197.
Arbejdere, æglæggende 307, 364.
Arbejdstavler 206.
Arbejdsævne, Viers 341.
Avls-Loven 81.
- Bedømmelse** 20, 45, 83.
Begyndere, For 306.
Bestyrelsesmøde for DBF. 130.
Biaaret 1896 7.
Biavl 54, 337.
Biavl i Pedeeque 352.
Biavlsstolen 77, 89, 192, 237, 253, 312.
Biavlslærere 78.
Biernes Arbejdsævne 341.
Bierhørv, 310, 323, 337.
Bier og Blomster 37, 69, 285, 301, 318, 349.
Bier og Pollen 18.
Bigaard, en amerikansk 105.
Bigift 225.
Bihuse, Bore 367.
Biligt Flask 372.
Bipest 32, 62, 118, 151, 191, 196, 198, 215, 228, 229, 246, 263, 264, 265, 279, 280, 313, 330, 340, 341, 372.
Bipest, Forsikring mod 43.
Bipestloven i Mecklenborg 280.
Biplanter 135.
Bipibe 134.
Bistit 165, 213.
Bitommer 64, 207.
Bitommer. Universal- 51.
Bivej 199.
Biæggets Anlæg 97, 116.
Blaaber 318.
Bog anmeldelse 200, 346.
Bogsamling, DBF's 340.
Bogforpion 184.
- Bornholms BF.** 132, 313.
Brunrod 332.
Bygning af Tavler 206.
Bulle 318.
- Gelle-Vestytter** 152.
Celler med flade Laag 247.
Centralmøde 1896 8, 56.
Centralmøde 1897 257, 289, 302, 324, 356.
Cypriise Bier 134.
- Delinger** 176
Deling af en Familie 227.
Delingers Optagning 230.
Delingsstavler 168, 335.
Desinfektion 32.
Diskussionsmøde 47.
Dobbelt-Hængsler 320.
Dobbeltstade 319.
Drouer 62.
Dronemoder 168, 340.
Dronelaget 65.
Dronevoks 135.
Dronning-Vul 117, 173, 208 256, 288.
Dronning-Bur 114.
Dronning-Celler 30, 198, 228.
Dronning-Indførelse 184, 246, 264, 295, 312.
Dyrkning af Brunrod 332.
Dætbrædder 280.
Dødsdomte Bier 295.
Dødsfald 163.
Død Vngel 167, 182, 183, 214, 340.
- Etto** 28, 64, 86, 113, 133, 149, 180, 195, 216, 246, 261, 277, 297, 313, 344.
Elbo BF. 58, 231, 372.
Engelsk Biavl 141.
- Falste, de ny** 31, 38, 117, 143.
Fodergræs-Ugten 229.
Foderer, Lieflofs 98.
 — den fuldkomne 133.
 — Torfucker= 311.
- Fodring** 198.
Fodring, udvendig 362.
Forespørgsel 99.
Forening 87.
Forfalskning af Honning 197.
Formering 221.
Foraarsbehandling 80.
Forsikring mod Bipest 43.
Forsikrings 31, 338.
Forsværmene 214.
Forsøg 160
Forsøgsstade 135.
Forsøgsramme, den store 197.
Forsøgs-Stationer 77, 144, 177, 279.
Frederiksborg N. BF. 86.
Fynske BF. 58.
„Fører i Biavl“ 197, 215, 228.
- Garnlige Vint** 32, 65, 89, 119, 136, 152, 165, 179, 200, 216, 232, 248, 262, 281, 297, 314, 345, 371.
Gerstings organiske Opfattelse 239.
Gitter 29, 117.
Glasdækte over Rammer 76.
Glasstade 215.
Gul Sennop 78.
- Haderslev BF.** 85.
Hedehyng 302.
Hellum-Vindsted BF. 112.
Hindring af Sværme 168.
Himmerlands BF. 246.
Hjemme-Præmiering 231.
Hjer-Parre BF. 180.
Holbø Amt's BF. 147, 342.
Holberne af L. f. B. 262.
Honning-Afgift 118.
Honning-Chokolade 32.
Honning-Dug 278.
Honning-Eddike 79.
Honningens Opbevaring 63, 64.
Honningens Bedømmelse 20, 83.
Honning-Forfalskning 197.
Honningens Værdi 104.
Honning-Hane 88.

Honning-Pakning 205.
Honning, fornet 113.
Honning-Salg 205.
Honning som Næring 24.
Honning, Told 24.
Honning Bægtfylde 263.
Husning i Vælsstader 53.
Hylb 134

Tagtagelsesstade 230.
Tebjerg BF. 61.
Tudstudsøer 133.
Tordbær 37.
Tordbartræ 317.

Kamp mellem Bier 264.
Kan den byrne Vi forbedres 274.
Kellern BF. 112.
Klokkelyd 301.
Kobling BF. 149, 343.
Kraanerbær 151.
Krebsføde i DBF. 99.
Krydsning 93.
Krydsning og Renavl 127.
Krydstalliation 229, 263, 273.
Kunst Biavl 125.
Kunsthonning 101.
Kunstavler 248, 333.
Kunsthvarme 162, 183.
Kunstavler eller Ledere 142.
Kunstableformen 65, 89, 165.
Kurblomsfrede 349.
Kærneslader 61, 117, 157, 265.
Københavns Amt 247.

Langsom Fodring 198.
Larvefoder 247.
Lembvig BF. 60.
Lufstmangel 30.
Lufstventil 280.
Lyng 301.
Lynghonning 296, 302.

Majsygdom 184, 194, 276, 293.
Magasiner 280.
Mariehonns 275.
Martsdronningen 102.
Meyers Begitton 200, 346.
Middel mod Bipeft 32.
— mod Bistit 165.
— mod Hæshed 200.
— mod Myrer 214.
Midtsjællands BF. 179.
Mikroskop 312.
Morss BF. 59.
Mød 342, 369.
Møde i Aakirkeby 132.
i Aarhus 57.
i Fredericia 372.
i Haderslev 85.
i Selsinge 86.
i Sjers 180.
i Tebjerg 61.
i Thynderup 342.
i Kolding 343.
i Lemvig 60.
i Nykøbing F. 60.
i Nykøbing J. 59.

Møde i Odense 58.
i Ringsted 179.
i Roskilde 61, 165.
i Rødefro 193.
i Ronne 313.
i B. Hornum 246.
i Vejle 372.
i Vorbasse 28.
i B. Torslev 60.

Mødtold 25.
Møl 196, 247.
Møller, Frederik 5.
Mølsg 199.

Natur-Biavl 125.
Natur-Sværme 162.
Natur-Tavler 196.
Nedbygning 64.
Nøtter 285.
Nordflæsvigs BF. 193.
Nøddeshilfen 27.
Nøbbe-Snudebiller 192.

Opstilling af Stader 168, 265, 341.
Overføring 115, 136, 181, 231.
Overpakning 339.
Ovn-Voks smelter 70.

Pakning 339.
Pil 69.
Plan for Udft. i Aarhus 42
Pollens Farve 119.
Poppel 70, 286.
Præmieærfning 27.

Ramme, Jakob Offens 319.
Rammemaal 88, 114, 197.
Regnflab 159.
Regnflab 1896, DBF.'s 150.
Renfelsesudflugt 87, 135.
Rensning af Tavler 116.
Reisfag om Bipeft 341.
Ribe Amts BF. 164.
Roskilde BF. 61, 165.
Rødkløver 197.
Røgpuster og Røgløjer 30.

Samsø BF. 231.
Sanddrøhed 106.
Schleswig-Holsteins BF. 32.
Selvhufer 340.
Sining af Honning 191, 243.
Skorpion 184.
Styggebrædder 63.
Synghonning 335.
Smaastader 61.
Snudebiller 192.
Solvoks smelter 280.
Spurve 215.
Spørgsmaal, Et 96.
Stedmoderblomst 286.
Stiftelsbær 181.
Stjerneflærm 263.
Sugemund 197.
Sukker 197, 280.
Sundeved BF. 179.
Svendborg Amts BF. 149.

Sveriges BF. 279.
Svovling 199.
Sværmsanger 278.
Sværnning 109, 129, 161, 162.
Syltning i Honning 198.

Tavlebygning 72, 73, 107, 206.
Tavlehonning 175, 335.
Tavlemøller 114.
Tavlerensning 116.
Tavler, Vore 14, 245.
Tavlors Tavlesmelter 272.
Traadsvamp-Sygdom 65.
Tranebær 318.
Træplantning 280.
Tytning 182.
Tyttebær 318.
Tørsukker-Fodrer 311.

Udbygning af Tavler 135.
Udflugt 133.
Udbygning af Bier 342.
Udføring af Dronning-Celler 198
Udbygninger 230, 260.
Udflygning 189.
Udstillingen i Aarhus 42, 192,
211, 223.
Udstillingen i Kolding 343.
Udstillingen i Ronne 313.
Udstillingen i Stockholm 260, 342.
Udstillinger, Vore 40, 46, 75.
Udtromning 115, 340.
Udvendig Fodring 362.
Understøttelse til DBF. 77, 211.
Universitets-Bitommer 51.

Vandfodring 308, 331.
Vandring med Bier 197.
Varde Overrum 161.
Vejle Amts BF. 372.
Vends Her. BF. 61.
Veranda 197.
Vinter-Forraad 258.
Vinterlejet 296, 341
Viol 285.
Voksens Fremstilling 278.
Voxsmøl i Tavlehon. 175.
Voks og Vokstavler 20.
Voxsmelter, Ferris 17.
Voxsmelter, Jensen's 70.
Voxstold 25.
Vorbasse BF. 60.
B. Torslev BF. 60.
Vægfodrer 108.
Vægtfylde af Honning 263.

Vælsstader, Husning i 53.
Wood, J. S. 163.

Angelanfættningens Grundlov 117.
Angelsprøver 195, 198.
Angelspredning 72, 93, 107, 111,
181.
Angelsudvikling tidl. og silbig 286.

Bintfalske 31, 38, 117.

Udgølgende Arbejdere 307, 364.

Den danske Bi-Tidning
Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
Danmarks
Biaavler-Forening.
STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Aalborg.

PAULI. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgeffer optages for 20 Ere pr. Petit-Linje 1ste Gang, 10 Ere 2den og 5de Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykte.

Frederik Møller.

Naar vi i Dag bringe vore Læsere et Billede af „Danmarks Biaavler-Forening“s Præsident, føle vi os overtydede om, at det vil blive modtaget med Glæde, særlig af de mange ældre Biaavlere, der kende den Mand's store Fortjenester af den danske Biaavls Fremgang. Men der findes nu i vor Forening en Mængde yngre Biaavlere, der kende saare lidt til disse Forholds. Derfor finde vi Anledning til at indlede nærværende Blads 31te Aargang med et Tilbageblik derpaa.

Frederik Møller blev født i Køben-

hoved, Strøbe Sogn i Slesvig d. 20. Oktober 1828. Allerede som Barn blev han fortrolig med Bierne, idet han deltog i

Biaavlskarbejder ved den gammeltdags Kubebiaavl, som den Gang var den eneste, man kendte. Han nød en god Skoleundervisning; men hans Ihærdighed og gode Forstand gav sig i de unge Aar, efter at Skoletiden var forbi, netop tilkende derved, at han benyttede enhver Lejlighed til at udbide sine Kundskaber. I et langt Tidrum, efter at Barndommen var affluttet, bestæftigede han sig ikke

Trafikchef F. Møller, 81 af Daa.

med Biaavl. Det gif ham ligesom mange andre Mænd her i Landet, idet hans Opmærksomhed først ved Dzierzons store Op-

dagelser atter blev henledt paa Biablen. Da N. Brun, Th. Thorson og S. Bretton begyndte at skrive om denne Syssels, vakte ogsaa Møllers levende Interesse for den, da det blev ham klart, at den kunde blive et fortrinligt Bierhverv for den fattige Arbejderbefolkning. Da N. C. Andersen, Nyborg, i Juli 1866 tilligemed 2 andre Indbydere fik oprettet „Biablerforeningen af 5te Juli 1866“, indmælte daværende Inspektør ved Jærnbanerne, F. Møller i Aarhus, sig straks i denne Forening. Det følgende Aar se vi for første Gang Møllers Navn som Forfatter i nærværende Blad, og han blev snart derefter een af Foreningens ledende Mænd. I 1869 valgtes han til Formand for Foreningen, og denne Post beklædte han derefter uafbrudt i 12 Aar, indtil han i 1882 for en Tid trak sig tilbage fra den.

For at kunne vurdere Værdien af det Arbejde, som F. Møller i den nævnte Aar-række udførte til Biablens Fremme her i Landet, maa man imidlertid kende de Aar, som Biablen og Foreningen den Gang levede under. Medlemstallet var den Gang (1869) henimod 500, og Bladet blev netop udvidet til at udgaa 6 Gange om Aaret (tidligere kun 4). Som man ser vare Forholdene smaa. M. tilraadede straks ved sin Tiltrædelse som Formand en Forandring i Foreningens Love saaledes, at Arets Lov fik en større Indflydelse paa Foreningens Ledelse. Disse ændrede Love vedtoges i Marts 1870, og de danne i Virkeligheden endnu Grundlaget for DBF.'s Love. Til-lige foretog han paa egen Bekostning en Mængde Rejser i alle Landets Egne for at holde Møder angaaende Biablsagen, og skrev jævnlig særdeles oplysende Artikler i nærværende Blad. Denne ihærdige Virksomhed bar ogsaa kendelige Frugter, idet Foreningens Medlemstal i 1873 steg til 800 og det følgende Aar til 1000. I 1873 udgav M. „Praktisk Vejledning til Biabl“, en særdeles velstribet lille Bog, der vandt stor Udbredelse og hidrog meget til at forbedre Biablsdriften. M. var dog langtfra tilfreds med Biablens og Foreningens Fremgang. Da han selv ofrede saa megen Tid og saa stort et Arbejde for den Sag, var han tilbøjelig til ogsaa at kræve noget Arbejde fra Biablnes Side; men det syntes ham, at disse ydede for lidt i den Retning; Aarsagen til denne Uvilkens-hed overfor den nyere Biablsdrift var dog uden Tvivl det meget usikre Udbytte, som atter havde sin Grund i de store Vintertab. Der kan vel endnu i vor Tid være en temmelig betydelig Forskel paa vort Udbytte af Biablen, fordi Viernes Hovedtræ

er afhængigt af Vejrtilstanden i en meget kort Tid af Aaret. Dette Forhold vil vel aldrig kunne forandres. Men for en Snes Aar siden spillede Vintertabene tillige en meget stor Rolle ved Biablen. Dyrktige Biablere kunde den Gang ofte miste 25—50 % af deres Bisamilier i Løbet af den kolde Aarstid. Derfor vare Kunststaderne i Miscredit; thi Overvintringen i Kuber var langt bedre. Vi have i den Tid kendt mange Biablere, der med Begejstring toge fat paa den nyere Biabl; men efter saa Aars Forløb opgav de den. Enten vendte de tilbage til Kubebiablen eller ogsaa op-hørte de helt med at være Biablere. Under saadanne Forhold var det sandelig et Sisyfuss-Arbejde at virke for den nyere Biabls Udbredelse her i Landet, og vi maa beundre de Mænd, der i den Tid holdt Sagen oppe. Den Mand, der stod forrest i denne Række, var vor ærede nærværende Præsident. Med en forbausende Ihærdig-hed og Opofrelse vedblev han at kæmpe for denne Sag, uagtet Fremskridtene vare saa langsomme. Det, der for en Tid bragte ham til at frasige sig Formandsposten i 1882, var vistnok heller ikke Mangel paa Tillid til Sagens Fremgang, men dels hans tiltagende Embedsforretninger og dels den foran omtalte Misforholdelse med, at Biablerne vare uvillige til at ofre noget for Sagen. Ved Foreningsraadsmødet i Aarhus d. 9. Maj 1881 vedtoges det nemlig efter M.'s Forslag, at Medlemsbidraget skulde forhøjes fra 1 Kr. til 4 Kr. aarlig; men denne Bestemmelse vakte en saadan Modstand hos Foreningens Medlemmer, at de Delegerede paa et nyt Møde i Aarhus i September s. A. saa sig nødsagede til atter at nedsætte Medlemsbidraget til 114 Ore. Det var mest denne Omstændighed, der bragte M. til at trække sig tilbage, og Foreningen fik i Sandhed Grund til at beklage dette Tab; thi de følgende 4 Aar bragte Foreningen saa mange Stridigheder og saa store Tab, at den var meget nær ved at sprænges. Dette hidrørte for en væsentlig Del deraf, at Foreningen fra 1. Januar 1883 fik en ny Redaktør-Sekretær, der haade som Sekretær og Redaktør optraadte paa en mildest talt letfindig Maade. Under alle disse bevægede Forhold var der imidlertid foregaaet et meget vigtigt Frem-skrift med Biablsdriften heri Landet, idet den engelske Dristmaade i 1878 havde fundet Vej her til Danmark. De Forhold, der her fik den største Betydning for os, var Trugstadernes Indførelse og en ny Slags Winterpakning i Staderne. Ganske langsomt trængte disse to Forbedringer frem hos vore Biablere i

Begyndelsen; men snart tog Bevægelsen Fart, og derved forberedtes de store Fremskridt, som snart viste sig tydelig, efter at DBF. d. 1. Januar 1886 begyndte at arbejde under en ny Ledelse. Striden var vel endnu staaende i det Aar, i hvilket Foreningen kun havde 900 Medlemmer. Medlemsbidraget var blevet forhøjet til 2 Kr. aarlig. Men Fremgangen udeblev ikke. DBF. talte ved Udgangen af 1896 c. 3500 hele Stemmer og c. 6000 Medlemmer, hvoraf over 400 i Slesvig, og endelig har Foreningen haft den Glæde atter at faa sin gamle dygtige Formand tilbage, idet Hr. Trafikchef F. Møller, Aarhus, d. 14. September 1895 eenstemmig blev valgt til Præsident for Foreningen.

Vi tro, at vi ere i fuld Samklang med alle vore Læsere, naar vi i Dag paa Aarets første Dag ønske Hr. Møller, at han i en lang Aarække maa staa i Spidsen for den Forening, der forhaabentlig stadig i højere Grad maa kunne samle de danske Biavlere til enigt Arbejde for den nyere Biavls Fremgang.

Biåret 1896.

Det glæder os meget at kunne belegne det sidst forløbne Aar som et godt Høningaar, da det samlede Udbytte for hele Landet uden Tvivl har været lidt over et Middelaars. Vi anslaa Udbyttets Værdi til c. 2 Millioner Kroner. Naar man betænkter, at denne Indtægt paa ingen Maade fremkommer paa andre Erhvervs Besøftning, men at Biavlen derimod tillige yder baade Landmanden og Havedyrkeren store Tjenester, saa maa det erkendes, at denne Syssel vel fortjener at udbredes langt videre, end den endnu er naaet.

Det foregaaende Aar, 1895, havde været et temmelig slet Høningaar; men det gaar heldigvis stedse mere op for vore Biavlere, at det aldrig kan betale sig at indvintre Bjerne med altfor ringe Forraad. Den uheldige Sik, naar tidligere havde, nemlig at indvintre Bjerne med ringe Forraad efter et mindre godt Høningaar, er i Færd med at forsvinde. Vinteren blev mild og medførte kun meget ringe Sne-læg. En enkelt Nat i Januar frøs det vel 7° R.; men Frostnætternes Antal i Løbet af Vinteren var meget ringe, og Foraaret kom tidligt. Den første omfattende Kænselsesubflugt kom vel ikke før i Marts; men dette er ogsaa i Almindelighed tidligt nok, naar den forudgaaende Vinter ikke har været særlig stræng. Vintertabene

var kun ringe. Om end Foraaret kom tidligt, var det dog ikke særlig heldigt for Bjerne, fordi Vejret var temmelig ustadigt. Derfor udviklede Bisfamilierne sig heller ikke saa stærkt, som man havde ventet, og Frugttrætrækket gav ikke noget stort Udbytte. Det hidrog dog til at fremme Yngeludbiflingen, og derfor vare Staderne nogenlunde birige, da det varme og tørre Vejr indtraf i Slutningen af Maj. Dette vedvarede i 6—7 Uger, og i den Tid afgav Blomsterne et fortrinligt Hovedtræk i de fleste Egne her i Landet. Der var dog betydelig Forskel herpaa, dels efter de forskellige Planter, som foresandtes, og dels efter Lørens Barighed, som ingenlunde var eens i alle Egne.

Blandt de Planter, som afgav mest Nektar under dette Træk, skulle vi særlig nævne Algerkaal og Hvidkløver. Naar man tænker sig en Bihave beliggende fuldstændig indesluttet paa alle Sider af Marker, der vare ganske gule af Algerkaalens Blomster, og dermed sammenligner en anden Bihave, der maasse havde en Afstand af 500—1000 Alen til det nærmeste Algerkaaltræk, saa vil man let kunne forstaa, at Udbyttet i de 2 Bihaver maatte blive meget forskelligt; men af den Slags Forskelligheder kunde man iaar paavise en Mængde. Det har da ogsaa været meget almindeligt, at Udbyttet i en Egn har været 60 Kr. Stude, medens det ¼ Mil derfra knapt har været halvt saa stort.

Sværmenes Antal var ikke overdrevent stort; men dette hidrører vistnok til dels derfra, at Kubebienlen aftager saa stærkt, medens Kunststadernes Antal vokser; og Bjerne i den sidstnævnte Slags Stader saa i Almindelighed ikke Lov til at afgive naturlige Sværme, da dette i Reglen formindsker Udbyttet.

Lindetrækket var godt i nogle saa Dage; men det meste af dette Træk gik tabt paa Grund af køligt blæsende Vejr.

Eftertrækket paa Boghede og Lyng var i nogle Egne fortrinligt, men i de fleste Egne, der have den Slags Træk, kun jævnt godt.

Gennemsnits-Udbyttet for hele Landet anslaa vi til 30—50 Kr. Stude. Udskillige Biavlere have dog haft over 80 Kr. Stude, ja i Eftertrækkene endogsaa over 100 Kr. Stude: men i enkelte Egne har Løren ved Midsummertid været saa stærk, at Udbyttet knapt har naaet 20 Kr. Stude.

Foreningen har i det sidst forløbne Aar fremdeles bebaret det samme store Medlemsantal, c. 6000 med c. 3500 hele Stemmer, som i de senere Aar. S. 1896

har den afholdt en vellykket Udstilling i Holstebro i Forbindelse med de jydsk Landbosforeninger. Der var dog til den Udstilling knapt indsendt saa mange Genstande som til den foregaaende Udstilling i Vejle. Forhaabentlig vil dette blive bedre ved den paatænkte Udstilling i Aarhus iaar, da Præmiebeløbet, som tidligere kun var 300 Kr., der vil blive forhøjet til 500 Kr. Som ny Virkemidler til Diablens Fremme kan i 1896 nævnes Oprettelse af en Biavlsskole i Kallundborg, Indretningen af en Underfølgelses-Station for syg Biyngel samt Oprettelsen af en Dronningavl for Bidronninger af dansk Race.

Da vi antage, at det almindelig anerkendes, at DBF. udfolder en stor og heldbringende Virksomhed til Diablens Fremme i vort Fædreland, haabe vi, at dens Medlemmer ved enhver passende Lejlighed ville medvirke til Medlemstallets Forøgelse.

Det vi sluttelig bringe en oprigtig Tak til alle vore Medarbejdere og særlig til DBF.'s Præsidsformand, udtale vi Ønsket om, at det kommende Aar maa blive mindst ligesaa godt for Diablen her i Landet som det nylig afsluttede. Glædeligt Nyaar!

Centralmødet V.

(Sluttet).

13. Dronningavl.

Hoffmann. Det Forsøg, jeg iaar med DBF.'s Understøttelse har foretaget for at avle Dronninger af indenlandsk Race, har ikke været meget heldigt, da jeg kun har kunnet efterkomme saa af de indkomne Ordre. Jeg vilde ikke risikere for meget ved den Sag, og derfor begyndte jeg kun med 3 Stader. Sidst i Maj Maaned foretog jeg det første Forsøg; men dette mislykkes. I det hele taget har jeg haft mange uheldige Omstændigheder at kæmpe med. Ogsaa det sidste Forsøg mislykkes af samme Grund som det første, nemlig af Mangel paa Droner. Jeg har ialt solgt 35 Dronninger; men jeg har haft Bestilling paa c. 310. Saa vidt muligt har jeg svaret paa disse Ordre. I Begyndelsen kunde jeg ikke vente mange Ordre, og jeg maatte først se, hvor stor Efterspørgelen var. Først da Prisen gik ned til 2 Kr. 40 Øre, fik jeg c. 10 Bestillinger hver Dag. Den cærede Sekretær udtalte netop ved forrige Centralmøde, at det kom an paa at skaffe gode og billige Dronninger, og dette

har vist sig at være rigtigt. Med Hensyn til de af mig udsendte Dronninger har jeg altid ventet med Afvendelsen af dem, indtil de havde lagt Æg, og jeg har faaet mange rosende Udtalelser om disse Dronninger. Det er nu min Afgt at fortsætte denne Dronningavl næste Aar, og hvis Centralforeningen fremdeles vil støtte mig, modtager jeg det med Tak.

Bitsch-Lauritzen. Denne Del af Diablen have vel de fleste endnu ikke naaet at tage fat paa her i Landet. Derfor er det glædeligt at se, at vi endelig ogsaa have faaet en Forretning, hvorfra man kan faa Dronninger tilkøbs, naar man har Brug for dem. Gode Dronninger bør tillægges i de allerbedste Stader, vi have. Det er dog vist en Fejl, at man saa let kan faa Dronninger tilkøbs. Diablerne burde flaa sig sammen for selv at avle de nødvendige Dronninger. En har maaste det bedste Stade dertil, en Anden er maaste dngtigst til at udføre Arbejdet.

Præsidenten henleder Opmærksomheden paa, at Meningen med dette Punkt i Dagsordenen ikke er at fremkalde en Forhandling om, hvorledes denne Avl bedst drives, men om hvorvidt DBF. i 1897 fremdeles skal støtte en Dronningavl for Dronninger af dansk Race.

Ladegaard foreslaar at støtte denne Sag paa samme Maade som forrige Aar.

Houliind. En god Dronningavl her i Landet kan faa stor Betydning ogsaa med Hensyn til Bipest; men 6 Kr. er for meget for en Dronning paa den Tid. Jeg købte et Rubestade for 4 Kr., det var billigere. Jeg vil derfor anbefale, at Prisen sættes saa lavt som muligt.

Schrøll. Hvor billigt kan en Dronning sælges, naar Tilskuddet er 200 Kr.?

N. S. Kriitensen. For at bestemme, om Tilskud bør gives eller ej, maa vi have at vide, hvad der er udrettet. Hvormange Dronninger leverede Hoffmann inden d. 1. August? (Hoffmann: 18).

Præsidenten. Hoffmann maa nedsætte Prisen. De 35 Dronninger, han har leveret iaar, ere jo for intet at regne. Foreningen kan ikke betale en Del af Dronningernes Værdi, for at Køberne kunne faa dem saa meget billigere. Vi bør kun støtte Dronningavl for at faa den i Gang. Det vil da vise sig, om den kan betale sig eller ikke. Spørgsmaalet er derfor nu, om vi fremdeles skulle yde Hoffmann en Understøttelse i det Djemed paa Betingelse af, at han producerer f. Eks. 300 Dronninger i 1897, og at han sælger dem til en Pris af højst 4 Kr. pr. Stk.?

Flevere foreslaa kun 200 Dronninger.

Ersløv. Hensigten med at yde Hr. Hoffmann en Understøttelse til at drive Dronningavl med dansk Virace er naturligvis ingenlunde opnaaet, naar han ikke har kunnet levere synderlig mere end en Tiendedel af det hos ham bestilte Antal. Da det imidlertid er hans første Forsøg i den Retning, finder jeg, at der fremdeles er Grund til at yde ham Understøttelse. Man maa dog betænke, at Hoffmann iaar har skuffet en Mængde Bestillere af Dronninger, derfor er det ingenlunde sikkert, at han næste Aar igen faar Bestillinger paa ligesaa mange som iaar. Af den Grund gaar det næppe an, at vi opstille som Betingelse for Understøttelsen, at han leverer 300 eller endog kun 200 Dronninger. Lad os hellere yde ham en vis Understøttelse for hver Dronning, han leverer, indtil et vist Antal, f. Eks. 1 Kr. for hver indtil 200.

Ladegaard foreslaar: indtil 150.

Ersløv. Saa maa jeg altsaa ikke udbetale Beløbet, før det er godtgjort for mig, hvormange Dronninger han har solgt og leveret? (Flere: Nej!)

Præsidenten sætter under Afstemning: Der ydes i 1897 Hoffmann en Understøttelse til Dronningavl af indenlandsk Race, 1 Kr. for hver Dronning, han afsætter, indtil 150 Kr., for en Pris af højest 4 Kr. for hver Dronning.

Bedtages eenstemmig.

14. Bipest.

Ersløv. Denne vigtige Sag har Foreningen først nylig taget op, fordi vort Kendskab til den Sygdom og til Helbredelsesmidler derimod tidligere var meget mangelfuldt. Efter at disse Forhold imidlertid har forandret sig betydelig til det bedre, have de store diabldrivende Lande taget fat paa Sagen for Alvor, og dette er da ogsaa sket her i Landet. Ved det sidst afholdte Centralmøde blev det nemlig vedtaget, at jeg skulde indrette paa Foreningens Vegne en Undersøgelsesstation for syg Binygel, og at Bestyrelsen skulde udsende en Diablslærer til nogle smittede Egne for at foretage Helbredelsesforsøg. Om disse vil Hr. Grønning afgive Beretning. Med Hensyn til Undersøgelsesstationen skal jeg oplyse, at hertil udtrævedes flere Apparater, særlig et godt Mikroskop. Hertil var kun bevilget 240 Kr. Da det imidlertid viste sig, at et Apparat, der var brugbart til dette Djemed, vilde koste med Tilbehør c. 100 Kr. mere, bestemte Præsidenten, at et saadant burde anskaffes. Indtil Dato har jeg modtaget c. 80 Yngelprøver til Undersøgelse, og i 30 af disse har jeg fundet Bipest-Baciller. Man maa lægge Mærke til, at dette afseende er Resultatet af det første Aars Under-

søgelse. Hvis man skal slutte fra andre Lande, maa man frygte, at Antallet vil vokse, efter Haanden som Undersøgelse bliver mere almindelig. Dog haaber jeg ikke, at det her i Landet skal blive saa slemt som i Mecklenburg. Der oprettedes nemlig for c. 4 Aar siden en Forsikring mod Bipest. Bidraget var nok c. 2 D. pr. Stade. (Det burde vel have været mindst 10 D.) Det første Aar var der næsten ingen Bipest, det andet c. 100 Stader, det 3die c. 500, og i det 4de Aar var der Bipest i næsten enhver Egn af Landet. Sagen voksede da Foreningen over Hovedet, Regeringen tog den i sin Haand og fik vedtaget den Lov, som nylig har været optaget i „T. f. Diabl“. Derved ophævedes naturligvis Forsikringen, da Regeringen nu yder en vis Erstatning. Heri Landet er der uden Tvivl Grund til at søge en lignende Forsikring oprettet, og tillige er der vel næppe Tvivl om, at Undersøgelse af syg Binygel fremdeles bør fortsættes saaledes, at Resultaterne kun meddeles Bedkommende, uden at det kundgøres, hvilke Egne der ere smittede. Der er imidlertid en anden Side af denne Sag, som ogsaa burde medtages. Det er Dyrkning af Sygdommens Sporer for at lære nærmere at kende, hvilke Betingelser, der hæmmer, og hvilke, der fremmer Sygdommens Udbredelse. Jeg vil jærbledes gerne foretage saadanne Forsøg i den Udstrækning, som min Tid tillader det; men jeg vil gøre opmærksom paa, at netop den Slags Forsøg kræve megen Tid. Endelig skal det jo under denne Forhandling bestemmes, om DBF. ved Præmieæftning skal søge at faa et Manuskript til et Smaaskrift om Bipest.

Rosenkær har modtaget Opfordring til at medvirke til Dannelse af en Forsikring mod Bipest. Det er Smaakaarsfalk, der ønske en saadan, fordi mange smaa Formuer ved denne Plage udsættes for Tab. Jeg har set enkelte Bigaarde gaa helt til Grunde ved Bipest. Endet kan vel nu bekæmpes; men jeg mener, at en af DBF. oprettet Forsikrings-Forening i høj Grad kunde fremhjælpe denne Kamp.

Grønning. Da en Kredsformand havde ansøgt Bestyrelsen om Hjælp til Sygdommens Bekæmpelse, blev jeg ndjendt dertil. Jeg begyndte Behandlingen i de første Dage af Juli Maaned og forblev der i 6 Dage, i hvilken Tid jeg behandlede 25 Stader efter Mac Ewoy's Metode. Forud for mit Komme havde Ersløv forlangt Yngelprøver fra flere af Staderne, og han havde heri fundet Bacillerne. Af Medicin anvendte jeg Salicyl, Nafstol Beta og Karbol. Jeg var nødt til at bruge 6 Dage, fordi Bierne først skulde sættes paa

Bedere og 5 Dage derefter paa hele Kunst-
tabler. Resultatet af dette Forsøg kan jo
ikke ses før næste Foraar. Det var heldigt,
at Kuren foretoges under et godt Lindetræk
der paa Eggen. Førend jeg rejste dertil,
havde jeg foretaget en Rejse til N. Nielsen
i Oerup, der jo i Bladet havde meddeelt,
at han havde helbredet sine Bier med den
samme Metode. Ikke en syg Larve fandt
jeg i hans Stader. Blandt de Stader, jeg
senere behandlede i en anden Egn, fandtes
ogjaa nogle Dobbelstader. Disse Boliger
kunde jeg ikke stigte, men de bleve grundig
desinficerede. Et Stade vilde Ejeren paa
ingen Maade lade behandle; men om det
har jeg senere faaet den Meddelelse, at
Bierne deri ere dræbte. Jeg haaber, at
Udfaldet af Kuren maa vise sig godt.

Schroll. Er Sygdomsfrihed kon-
stateret ved mikroskopisk Undersøgelse af N.
Nielsens Bier?

Grønning. Nej; men jeg har ved
Undersøgelse af hans Stader ikke fundet en
 eneste død Larve.

Erzlev. For iaa Dage siden skrev en
Mand, der bor højt oppe i Sjælland, til
mig, at han havde 30 Stader, af hvilke
han mente, at de 15 burde dræbes, fordi
de led af Bipeft. Han spurgte, om han
kunde faa Hr. Grønning til at behandle
dem paa DBF.'s Beføstning i Oktober
Maaned. Hertil svarede jeg, at Foreningen
næppe indlod sig paa at foretage Helbredelses-
forsøg, før Sygdommens Tilstedeværelse var
konstateret ved mikroskopisk Undersøgelse, og
at den Helbredelsesmetode, som skulde be-
nyttes, ikke med Held kunde anvendes om
Efteraaret. Derfor raadede jeg ham til nu
blot at dræbe de værste og fodre de øvrige
med Mastol-Beta-Sirup. Jeg opfordrede
ham endvidere til at sende mig Yngelprøver
til Undersøgelse. Jeg tillader mig at spørge
det ærede Centralmøde, om det billiger dette
Svar? (Mange: Ja!)

Jeg vil da foreslaa, at vi forhandle
nærmere om en Forsikring imod Bipeft.

Witsch-Lauritzen. I min Egn ere
vi stærkt hjemløst af Sygdommen. En
Mand mistede 7, en anden 11, en beholdt
af 14 kun 1½ Stade tilbage. Jeg selv
mistede 19 Familier i 2 Aar. Grønning
havde advaret mig. Sffjor havde jeg kun
1 sygt Stade tilbage. Jeg købte da en
Sværin og kastede den ind til den syge
Familie. Jaar er der ikke Spor af Syg-
dom i det Stade. Jeg tror derfor, at man
paa denne Maade kan helbrede Sygdommen.

Vindelof. Jeg fraraader den af Witsch-
Lauritzen omtalte Metode. Derimod anbe-
taler jeg Mac Eboys's Metode, som har vist
sig god her i Landet. Ogsaa Pastor Wey-

gandt i Thykland anser den for aldeles
paalidelig.

Grønning tror, at det mest kommer
an paa at befri Bierne fra den smittede
Larvebygning. Naar Aarstiden er saa
fremrykket, at man ikke kan anvende
Mac Eboys's Metode, kan man derfor bort-
tage al den smittede Bygning og give Byg-
ning fra sunde Stader i Stedet for og
forene 3—4 Stader. Dette mener han
kunde gøres hos den Mand, der ønskede
sine Stader behandlede mod Sygdommen i
Oktober Maaned, og derfor foreslaar han,
at en Mand sendes derop for at udføre det.

Erzlev. Jeg fastholder den Anskuelse,
at Foreningen ikke bør lade Helbredelses-
forsøg foretage udenfor Biernes egentlige
Byggetid; thi denne har vist sig at være
den heldigste ved mangfoldige Forsøg. De
bipeftsmittede Stader gøre jo ingen Fortræd
i Tiden efter Begyndelsen af Oktober ind-
til Foraaret. Dog kan det jo være vigtigt
nok om Efteraaret at dræbe de Familier,
der ere helt ødelagte af Sygdommen, og
opbrænde eller idetmindste omsmelte deres
Bygning; men dertil behøver en Biadler
virkelig ikke en Biavlslærer, der kommer
rejsende langvejsfra. Det maa han selv
kunne udføre. De to Virkemidler, vi i Dag
nærmest bør forhandle om, ere Udgivelsen
af et lille vejledende Skrift om Bipeft og
Oprettelsen af en Forsikring mod Tab ved
den Sygdom. Med Hensyn til Skriftet vil
jeg fremhæve, at et saadant selvstændigt
lille Skrift, der kun behandler den Sag,
vil kunne virke langt mere i dette Øjemed,
end de spredte Artikler om Sagen i Med-
lemsbladet. I et saadan Skrift burde jo
findes samlet alt det, der angaar Bipeft,
og som for Tiden kan antages at have
praktisk Betydning. Hvis Centralmødet
billiger dette Forslag, bør vi i Dag bestemme
en Præmie for et saadant Manuskript, saa-
ledes at det kan udgives næste Foraar
ligesom vore andre Smaaskrifter. Med
Hensyn til Forsikringen, antager jeg, at en
aarlig Afgift af 10 Ore pr. Stade vilde
kunne dække Tabene.

Vicepræsidenten. Ønsker Forsam-
lingen, at Hr. Grønning skal rejse op til
den Mand med de 30 syge Stader for at
behandle hans Bier nu i Efteraaret? Jeg
anser iøvrigt dette for et rent administrativt
Anliggende, som bør lægges i Bestyrelsens
Haand. Med Hensyn til Præmieskriftet vil
jeg spørge Sekretæren om, hvilken Præmie
han vil foreslaa? (Erzlev. 50 Kr.).

Rosenkjær foreslaar, at Foreningen
støtter en Forsikring mod Bipeft. I min
Egn koster et godt Kunststade med Bier
30—40 Kr. Fattige Folk have ofte mange

Stader. Hvis 10 Døe aarlig pr. Stade kunde være nok til at dække Tabene, burde enhver Diabler være glad ved at kunne indmelde sig i en saadan Forsikring. Denne maatte da give et vist Vedderlag for tilintgjorte Stader og et mindre for de Stader, der bleve helbredede, men dog bragte Tab.

Vicepræsidenten. Den Sag kan kun fremmes gennem et Udvalg.

R. Jensen. Tør vi stride til at udgive et Skrift om Bipest allerede nu? Skulde Bakterierne ikke først reudyrkes? Vi maatte da foreløbig nøjes med Anvisninger i Bladet.

Grønning slutter sig til R. Jensen. Det er meget godt, at vi have Hr. Erølev til at undersøge Yngelprøver for os; men til Reudyrkning af Bacillen burde vi have en Bakteriolog, f. Eks. Professor Bang, enten paa D.B.F.'s eller paa Regeringens Beføstning.

Vicepræsidenten. De gaar udenfor de foreliggende Spørgsmaal.

Grønning har den Betænkelse ved en Forsikring mod Bipest, at den kan beskytte den slappe Diabler.

Houkind. Jeg tror ikke, at det er heldigt, som af Grønning omtalt, at slaa 4 bipesthyge Stader sammen. Med Hensyn til Forsikring, foreslaar jeg Medsættelse af et Udvalg.

Vindelof anbefaler Forsikring og Henvendelse til Lovgivningsmagten for at sikre Diableren mod hans Nabo. Han skal under Kontrol. I Mecklenborg havde de jo saadan en Lov.

Erølev. Vaade med Hensyn til at faa Regeringen til at lade en af vore dygtigste Bakteriologer studere Sygdommen og med Hensyn til Forelæggelse af en Lov om Bipest tror jeg, at Sagen ikke endnu er vidt nok fremfærdet. Hvis det skulde vise sig ved det kommende Mars Undersøgelser, at Sygdommen er endnu langt mere udbredt end vi for Diebliffet med Sikkerhed vide, da vil jeg ansæ det for rigtigt at forsøge disse 2 Midler, men ikke endnu.

Vicepræsidenten. Her foreligger nu 3 Forslag, som jeg herved sætter under Afstemning:

a. Udsættelse af en Præmie af 50 Kr. for et Skrift om Bipest. — Vedtoges med 11 St. for, 6 imod.

b. Medsættelse af et Udvalg til Udarbejdelse af et Forslag til Forsikring mod Bipest. — Vedtoges med 13 St. for, ingen imod.

c. Henvendelse til Regeringen angaaende en Lov om Bipest. — Forkastedes med 6 St. for, 10 imod.

Til Medlemmer af Udvalget valgtes

Præsidenten med 16 St., Erølev med 15 St. og Rosenkjær med 11 St. Dernæst havde Vorbeck 6 St., Grønning og Bitsch-Lauritzen hver 5 St.

23. Næste Centralmøde. Tid og Sted.

Præsidenten beder om Forslag.

Smith foreslaar Maribo eller Nykøbing F.

Erølev er blevet opfordret til at fremkomme med Forslag om at holde Centralmødet samtidig med Udstillingen, altsaa i 1897 i Aarhus i Juli Maaned. Jeg er dog selv ikke særlig stemt for det Forslag, fordi en saadan Udstilling samtidig med Mødet let svækker Interessesen for dette sidste. Desuden er det af flere Grunde uheldigt at holde Centralmødet saa tidligt paa Aaret.

Ladegaard foreslaar Fredericia. Der samles de fleste Baner, og Byen har en heldig Beliggenhed.

Præsidenten sætter under Afstemning: Nykøbing eller Maribo fik 7 Stemmer. Fredericia 9 Stemmer. Vedtaget.

Bitsch-Lauritzen. Da der iblandt de Delegerede findes mange Lærere, kunde jeg ønske, at Centralmødet afholdtes lidt tidligere end nu sædvanligt, nemlig i Begyndelsen af September eller i Slutningen af August. Det vilde da falde i de fleste Læreres Ferie, og det vilde næppe stæde, om Høsten til den Tid ikke var afsluttet.

Rosenkjær slutter sig dertil.

Vicepræsidenten forstaar ikke dette Hensyn til Lærerne. Holdes Mødet i Høsten, møder ingen Landmand; men afholdes det efter Høsten, se vi jo, at Lærerne møde alligevel.

Vindelof foreslaar, at Bestyrelsen vælger den mest passende Dag straks efter Høstens Slutning.

Vedtoges med 17 Stemmer.

22. Hvorlænge skal Centralmødet vare?

Bitsch-Lauritzen finder, at disse Møder trække for længe ud og ønsker derfor, at de skulde indskrænktes til at vare et vist Antal Timer.

Vindelof. 8 Timer er jo en Normal-Arbejdsdag. Dette maa vel være længe nok.

Schrøll. Hvorledes skulde faa de resterende Spørgsmaal blive behandlede?

Rosenkjær. Vore Centralmøder ere for langvarige; men naar vi ere valgte som Delegerede, bør det ikke være saaledes, at mange efter Haanden forlade Mødet, saaledes at kun en Hjerdepart tilsidst er tilbage og fatter Beslutninger. Enten maa Stoffet begrænses eller Forretningssgangen være hurtigere, f. Eks. 2 Minutter til hver Tale. En Normaltid bør fastsættes, og

de Emner, der ikke kunne behandles i dem, bør henlægges til et følgende Møde.

Witsch-Lauritzen. Tiden er vel underordnet; men de langvarige Møder medføre let, at nogle Sager tilsidst jastres for hurtig igennem. Dette skete netop ifjor. Jeg erfunder isøbrigt, at vor Præsident fremmer Forhandlingerne saa meget som muligt.

Præsidenten. Bestyrelsen er jo ikke Herre over, hvormange Emner, der fremkomme, og det er heller ikke let at begrænse den Tid, der skal anvendes til hvert Emne. Det lod sig maasse bedst gøre at fastslaa en vis Tid og henlægge de resterende Sager.

Witsch-Lauritzen. Lad Centralmødet afgøre, hvilke Emner, der skulle behandles først.

Schroll. At begrænse Tiden for de enkelte Talere er vanskeligt. Det kommer an paa Emnet. Hovedsagen er jo dog, at Sagerne blive udtømmende behandlede.

Erstlev. Det har tidligere flere Gange været paalagt mig som Sekretær, saaledes ved det sidst afholdte Centralmøde, at søge Emnernes Antal indskrænket; men dette kan der jo kun være Tale om med Hensyn til de Emner, der fremkomme fra Bestyrelsens Side. Saa snart Bestyrelsen gjorde Forsøg paa at tilbageholde Emner, der vare indsendte fra Delegerede, vilde man næppe lade det gaa upaatakt hen. Uagtet vi nu holde vore Centralmøder i 2 Dage, idet Centralmøde og Diskussionsmøde glide umærkeligt over i hinanden, har jeg denne Gang haft Utal nok, alene fordi jeg havde henlagt et Emne til Diskussionsmødet, medens vedkommende Indsender havde ment, at det skulde være behandlet ved Centralmødet. Emnernes Indskrænkning kan derfor næppe lade sig udjøre; men dette samme gælder i de allerfleste Tilfælde om Udsættelsen af en Sag til det følgende Centralmøde, altsaa et Aar senere. Dette er ganske vist tidligere sket med Hensyn til enkelte Sager; men hvis det skete med et større Antal, der saa skulde have fortrinet det følgende Aar, vilde vi let naa dertil, at Sagerne i Almindelighed først bleve behandlede 1 Aar efter, at Emnerne vare indleverede. Centralmødet har altid haft Ret til at ændre Dagsordenen. Jeg er imidlertid overbevist om, at hele denne Ulempe med de altsor langvarige Centralmøder vil undgaa, naar man ved hvert Centralmøde paa et vist Tidspunkt, j. Eks. naar Halvdelen eller Trediedelen af Emnerne ere behandlede, jastætter en vis Tid af 3—5 Minutter til hver af Talerne undtagen Indlederne. Saaledes bærer man sig jo ad ved mange Møder, og dette fremmer i høj Grad Forhandlingerne.

Præsidenten slutter sig til Sekretæren med Hensyn til Forhandlingernes Forkortelse.

Ladegaard foreslaar, at de Delegerede udtale en Tak til Præsidenten for hans Udholdenhed ved vore Forhandling i Dag.

Forsamlingen slutter sig hertil ved at rejse sig.

Forhandlingerne afbrødes her, da det var nærved Midnat.

De fortsattes den følgende Morgen Kl. 8½.

15. Kan man ad kunstig Vej ophæve eller tildeels fjerne et slet Foraarsvejr's kommende Indflydelse paa Angelvirksheden og den lønnende Maade?

Præsidenten meddelte, at Hr. Vorbeck, der havde indsendt dette Emne, kun kunde overvære Forhandlingerne i Gaar, men ikke i Dag. Derfor vilde Sagen blive indledt af Hr. Houliind.

Houliind. Skovtræk fremmer en tidlig Angeludvikling, derfor har man i saadanne Egne hyppig Sværme i Maj. Hvor Skovtræk ikke findes, kan man om Foraaret gøre meget for at fremme Bierne's Udvikling. Man kan fodre; men det tør jeg ikke anbefale, da vi ikke vide, hvorledes Bjejet bliver i Morgen. Der bliver for mange Bier borte derved. Derimod kan man affrælle Honningceller. Bierne tage da fat paa Honningen. En Mængde Blomsterstøv findes ofte under Dækket. En Table nærmest Yngelen skrælles og sættes derefter ind mellem de 2 bageste Yngeltavler. Paa denne Maade kan man i høj Grad besordre Angeludviklingen.

Hoffmann abvarer ogsaa mod Fodring, jærlig mod Kandis. Derimod anbefaler han Affræling af Honningceller. Han kender en gammel Viabler, der siger: „Yngelen skal have Honning“.

Præsidenten. I Løbet af 30 Aar har jeg gjort adskillige Erfaringer i denne Retning. Jeg har benyttet Melsoder, idet jeg loffede Bierne hen til en med Mel bestroet Kassebund. Jeg har affkaffet Kandis, der kun er renset Rørsukker. Cremor tartari med Tilfætning af Eddike kan forvandle Rørsukker til Druesukker, altsaa til samme Slags Sukker som det, der findes i Honning. Til Angeludvikling skal benyttes kvælstofholdige Stoffer som f. Eks. Blomsterstøv. Man kan give Bierne sammenvørt Rugmel og lade dem hente Sukkeropløsning. Flyve de ældre Bier, som danne Krebsen om Yngelen, ud, da bliver Yngelen let forfølet. Bierne bør sidde saa tæt som muligt. Der maa ikke være Udgang for Træk ved Foderapparatene. Frugttræhonning, Ugerfaal og Hvidfløder kunne komme meget tidlig. Egentlig er kun Halvdelen af Bierne

i hvert Stade Trækbier, de andre ere Husbier, der pleje Yngelen. Vi kunne behøve meget stærke Stader. Naar have de mindre stærke Stader faaet meget lidt af det første Træf.

Rosenkjær fodrer ogsaa. At affkrælle Tavler inde i Stedet medfører, at der gaar Varme tabt hver Gang. Saa har jeg brugt Erslevs fuldkomne Fodrer, men ogsaa ved den er der gaaet Varme tabt, fordi den ikke faldt tæt nok til ovenpaa. Nu bruger jeg flade Blitkruge med Foder af Romælls Varme. Disse indstydtes om Aftenen under Tavlerne. Herved fremmes Yngeludviklingen, naar blot vi have Blomsterstøv. Dette kunne vi selv samle i mange Egne og derved spare Bierne Udflugter.

Præsidenten. Jeg har ogsaa fodret fræden; men jeg holder ikke af at skyde Baffen ind gennem Flyvehullet. Derimod har jeg en Klap i Bundbrættet. Den brækker jeg ud for at indjætte Baffen. Det har jeg lært af Vimeborgerne. Baffen behøver ikke at udtages om Morgen.

Rosenkjær. Man stærer blot et Hul i Binduet bagved Biernes Sæde, hvis man ikke har bevægelig Bund. Foderbaffen trækkes ud om Aftenen. Hvis man forstyrer Bierne om Morgen, flyve de ud. Vaskningen kan løstes $\frac{1}{4}$ " op, medens man indstyper Foderbaffen. Rammerne bør allerede ved Indvintningen være løstede 1" fra Bunden.

Lindeloj. Foraarsfodring skal allerede være forberedt ved Efteraarsfodring. Jeg høfter saa sent som muligt og tager meget. Blomsterstøvtablerne jorterer jeg. De have stor Verdi; men de kunne gøre Skade. Jeg skal fodre meget, og det har vist sig at være bedre at fodre med Sukker end med Honning. De tage da selv Blomsterstøv fra Tavlerne, naar disse bevares for, at Bierne flyve meget ud. Hidtil har jeg dog haft Uheld med Blomsterstøvet. Det er kun et Forsøg; men jeg haaber, at det maa lykkes nu. Jeg bruger ellers Vimeborgernes Bakker.

Præsidenten. For at bevare Blomsterstøvet gyde Bierne jo et Dag Honning ovenpaa det. Derved ere tykke Biavlere ledede ind paa at gemme Blomsterstøvtabler i en Kasse, der fyldes med Honning eller Sukkeropløsning.

Grønning. Houlind vil have de affkrællede Honningtavler ind i Yngelred; men af den Slags Yngelspredning har jeg set højt uheldige Følger, navnlig hos yngre Biavlere. Ældre Biavlere kunne bedre anvende den Metode. Yngelspredning er een af Marjagerne til den skrækkelige Bipest. Det er langt mere naturligt at hænge de

affkrællede Honningtavler tæt ind til Yngelred; men paa begge Sider. Hr. Rosenkjær's Fodringsmaade anbefaler jeg; men Hullet i Indstudsdoeren bør nøje passje til Baffen, saa at denne kan fylde det. Mødfodring bør dog ske fraoven. Ellers anbefaler jeg at hælde Foderet i Tavlerne. Alle Steder, hvor vi høste Yngelhonning, vil jeg benytte Dronetavler.

Houlind. Jeg vil ikke have en affkrællede Honningtavle ind i Yngelred; men om Foraaret, kun tæt op dertil, men senere kan det være heldigt nok. Paa den Maade har jeg høstet 150 Pd. Honning af et Stade i een Sommer. Det frembringer stærk Varme i Stedet. Kommer der daarligt Vejr, er det farligt især ved Bipest. Fodring forfra kan ske om Aftenen, men man bør da passje paa Rovbier. Afstanden fra Bunden er almindelig $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ " ; men Stadsfabrikanterne bør gøres opmærksomme paa, at det er heldigt, om Afstanden om Vinteren var 1", ikke om Sommeren, da de i det Tilfælde ville bygge ned. Det vil endvidere befordre baade Luftveksel og Renlighed. Blomsterstøvtabler udslynger jeg i Almindelighed ikke. Gør jeg det, saa hænger jeg dem ind igen. Vi maa undgaa at forstyrre Vinterlejet. • Lindelofs Maade er i den Henseende uheldig. Undertiden tildækkes Blomsterstøvet. Disse Tavler bør ikke skrælle, men benyttes om Foraaret.

Præsidenten. Saa snart Virksomheden i Yngelredet stiger, bør der renses, da man ellers kan frygte for Møl.

Ladegaard. Jeg har været inde paa Lindelofs Princip, men efter flere Aars Erfaring kan jeg ikke anbefale det. Bierne fortære om Vinteren Honningen og gemme Sukkerfoderet til om Foraaret. Det er uheldigt. Det er vist trods alt det fordelagtigste at bevare Honningen om Vinteren og indjætte den om Foraaret. Man kan ikke undgaa at forstyrre Bierne, hvad man saa gør. Det er det vigtigste at bevare Varmen. Derfor benytter jeg nu Hr. Erslevs Rammefodrer, d. e. en tom Ramme, der paa begge Sider er beklædt med tynde Brædder. Denne fyldes med Foder ved en Traagt gennem Tavlebæveren. Det er et fortrinligt Redskab, da man derved slet ikke forstyrer Bierne. Helst vil jeg dog give Bierne fyldte Honningtavler.

Thomsen anbefaler Stadsfabrikant Sergeant Pedersens Bægsfodrer og Trafikchei Møllers Mødfodring.

Rosenkjær. Jeg renser den første Dag, vi have nogenlunde varmt Vejr. Grønning's Løsteapparat sender jeg ikke. Saa hurtigt som muligt flytter jeg Tavlerne hen til den modsatte Ende og renser da

Bunden under deres tidligere Blads, flytter dem tilbage og renser atter, hvad der er tilbage. Nødsfodring har jeg udført paa den Maade, at jeg fyldte en Table med Suffervand og stod den tæt ind til Visklingen. Opbevaring af Blomsterstøv bør ske hos Bierne, da de fyldte Honning derover. Men kan man ikke opløde Blomsterstøv, f. Eks. i varmt Vand? Det var nok et Forsøg værd. Jeg har været dristig med Ingelspredning, men tør ikke mere af Frygt for Bipest. Derimod indjætter jeg en afstrækket Honningtable ved Siden af Ingelen og en Blomsterstøvtable bagved.

Hoffmann. Ingelspredning er ikke saa farlig, naar den sker paa rette Tid. Kun naar Bierne jagne Blads, naar de begynde at bygge paa Binduerne, skal man sprede Ingelen ved en afstrækket Table. Det er et tvæegget Sværd, der skal behandles med Forsigtighed.

Houliind. Bierne behøve Udvidelse af Pladsen, for de begynde at bygge paa Binduerne.

Nr. Pedersen. Der stilles store Forordringer til Stadfabrikanterne. $\frac{3}{4}$ " under Kammerne er jeg gaaet op til, men har faaet Stader returnerede af den Grund. Det passer ikke med Indskudsbøse og Binduer. Vil man have Staderne lavet paa en jæregen Maade, da maa man finde sig i at betale mere for dem. Fodring om Foraaret er jeg kommet bort fra, fordi den skal passes saa nøjagtig som et Urværk. Stadets Blads med Hensyn til Vind og og Vej har i den Henseende stor Betydning. Fugtighed kommer ofte af Mangel paa Luftveksel.

Præsidenten. Fabrikanterne maa lave Staderne efter de Forordringer, Kunderne stille, ikke efter deres eget Hoved.

Mads Hansen. Ingelspredning er meget farlig. Der bør i ethvert Stade findes en god Dronning og tilstrækkeligt Forraad; Fodring kan let overanstrengte Bierne. Der bør være rigelig Luftveksel i Staderne.

Flere forlange Afslutning.

Sekretæren, der ikke havde kunnet deltage i dette Punkts Behandling, fordi han var bestemt med at indføre Resultaterne af Forhandlingerne, oplæser nu Protokollen, som derefter undertegnedes.

Forsamlingen besluttede at forbigaa Dagsordenens Punkt 16, 17, 18 og 19, fordi Indlederen ikke var tilstede.

Hermed var Centralmødets Dagsorden udtømt. Dette Møde afsluttedes derfor, og man gik derefter umiddelbart over til Diskussionsmødet.

Vore Tavler.

Af Aug. Petersen, Bregninge.

Naar Talen er om Kunsttavler i Almindelighed, saa kan vi snart blive enige om, at vi skal have de bedste Tavler, ægte, usforfalskede, af rent Bivoks o. s. v., og alle vore Tablefabrikanter ere jo ogsaa enige om kun at udbyde „ægte“ Bivokstavler. Men skøndt man altsaa skulde synes, at alt er saare godt i den Henseende, saa er det dog et ubestrideligt Faktum, at Bierne ofte ere meget utilbøjelige til at begynde paa at udtække disse „bedste“ Tavler. Det kan jo ogsaa have andre Aarsager; men man træffer ret ofte den Udtalelse hos Biavlere, at Bierne vare meget mere villige til at bygge paa Kunsttavlerne i gamle Dage end nu, og jeg selv mener, at der er noget i det. Jeg har kun faaet Kunsttavler een Gang, som jeg er temmelig sikker paa vare ægte, og jeg har ikke saa mange senere, naar jeg ærgrede mig over, hvor trægt det gik med Bygningen trods Fodring eller Træk og god Pakning, ønsket, at jeg havde mange af samme Slags Tavler. — Noget er der altsaa i Vejen, og da man jo ikke godt kan paastaa, at det er Bierne, der har forandret deres „Opfattelse“ af „den bedste“ Table, saa er det klart, at det maa være Tavlerne, der er something rotton ved. — Grunden! Ja den skal jeg foreløbig ikke komme nærmere ind paa, men hellere se om det var muligt at give et lille Bidrag til, at vi kunde opnaa igen at saa Bierne til at bygge tidligt paa Kunsttavler, og jeg skal i den Anledning omtale et lille Forsøg, jeg gjorde i Sommer med 3 Kunsttavler: Jeg har i dette Foraar faaet mig en Tablepresse eller Form af Cement til at støbe Tavler i, hvilken jeg senere skal beskrive nærmere, og med en deri støbt Table af Boks fra mine egne Bier, samt 2 Kunsttavler fra en Fabrikant, den ene fra i Nar, den anden fjorgammel, og 4 udbyggede Tavler, udstyrede jeg et Magasin saaledes, at Nr. 1 var en udbygget Table, Nr. 2 den støbte, ægte Boksable, Nr. 3 en udbygget Table, Nr. 4 den fjorgamle Kunsttable, Nr. 5 en udbygget Table, Nr. 6 den ny Kunsttable og Nr. 7 en udbygget Table. Magasinet sattes med Dronninggitter af Zink under paa Tablebærerne midt i et Wellstade og det blev omtrent straks taget i Brug af Bierne. Det var den 30. Juni, der var meget Træk, omend vi næsten paa Grund af den vedholdende Tørke var helt færdige med Hvidløveren, men der kom dog daglig lidt Honning ind, da Staderne nu

vare meget stærke, noget jeg ikke kan sige, de vare, da Trættet begyndte lige først i Juni, c. 10 Dage før end sædvanligt. Den 8. Juli efterfaa jeg Magasinet og fandt det fuldt af Bier, Honning i Nr. 1, 2, 3 og 5. Disse vare næsten fulde og i Nr. 7 var der c. 1 Pd. Nr. 4, den fjorgamle, hang ligesaa uberørt af Bierne med Hensyn til Udbygning, som da jeg hængte dem ind og Nr. 6 var trukket halvt ud paa Midten i en Oval af c. 4" Højde og 5 a 6" Bredde (Jeg bruger Lavnormal som Honning- og Ungeltavle), men der var kun et Par Celler med Honning i denne Table. Nr. 2, den støbte Boks-table, var ikke alene bleven funden værdig til Udbygning, hvad Nr. 6 jo ogsaa — omend øjensynlig senere — var, men den var bygget helt færdig og fyldt med Honning, saa at Cellerne ligesom paa de udbyggede Tavler, Nr. 1 og 3, vare blevene forsynede med den runde opadbøjede Kant fornedlen, der betegner dem som snart færdige til at forsegles. Jeg antager derfor, at Bierne vare mere glade for den, end for den anden ny Kunsttable. Hvad den ikke antagne gamle Table angaar, da undrede det mig noget, efterom den jo hang paa den efter min Mening bedste Plads midt i Magasinet; men det tør maaske udtydes saaledes, at Bierne ikke rigtig deler den blandt Biavlerne gængse Opfattelse, at en overgeint Table er ligesaa god som en ny, naar den er bleven gjort brugelig paany ved at ligge i Solen og har faaet sin Farve og Smidighed igen. Min var i alt Fald behandlet saadan med Solvarme efter de givne Regler, saa det havde da ikke Skylden. — Nu ved jeg vel, at et enkelt Forsøg er ikke meget at bygge paa; men naar den gamle og den ny Table skulde være „lige gode“, altsaa med Hensyn til Alderen, saa finder jeg det underligt, at Bierne ikke i dette Tilfælde ligesaa godt byggede Nr. 4 ud først som Nr. 6, det havde da i alle Tilfælde været mere symmetrisk, da de begyndte fra en Ende af, men maaske de ansaa den for en Slags Afspærringsgitter. Rigemeget, jeg tror, at dette dog er værd at mærke sig, og Facit af det Hele er dog det, at den ægte, hjemmelavede Table viste sig at være den bedste for Bierne, omend de andre selvfølgelig havde et smukkere Præg, og jeg skal nok i Fremtiden blive fri for at købe ret mange Kunsttavler. — Jeg har forøvrigt i den sidste Tid set et ganske kuriøst Tilfælde af „ægte Boks“ kontra „Kunsttable“. For et Par Aar siden fik jeg til Prøve et lille Parti Dronetavler fra en Fabrikant. Disse tør jeg ikke paastaa var rent Bivoks; men Bierne fik dem da

langt om længe udtrukket til Honningtavler, og jeg gemmer dem nu som saadanne fra Aar til Aar, hængende i de tomme Magasiner paa Loftet om Vinteren. For en Maanedes Tid siden var der kommen en Mus i det ene Magasin, hvorved den havde gnavet i en af disse Tavler. Paa en Plet saa stor som en lille Haand var Cellevæggene borte lige ned til Bunden, og paa den modsatte Side af samme Table var der gnavet en Plet af et Par Tommers Geu-nemsnit paa samme Maade, saa at man tydelig kan se, at Kunsttablen er uberørt; den maa altsaa ikke have smagt saa godt som den rene Boks, ellers kunde Musen jo ligesaa godt have gnavet sig igennem som gaa nedem om Tabellen og begynde paa den modsatte Side, saa det er ikke Bierne alene, der kender Forskel. — Det er det, jeg gerne vil være med til at slaa et Slag for, at vi Biavlere, som skal bruge Kunsttavlerne, mere end hidtil kan unddrage os det Stads, der ofte serveres os som „ægte“ Bivokstavler, og jeg kan fuldt ud slutte mig til, hvad en æret Indsender skrev i „Bitidende“ Side 136, at Maalet maa være, ikke alene „dansk Boks i danske Bistader“, men „egnet Boks i egne Bistader“, jaabidt muligt; thi kun derved tror jeg, at vi opnaar det fulde Udbytte af Biavlen. Det er maaske ikke saa Tusind Pd. Honning, de daarlige Kunsttavler koster os ekstra om Aaret, og derfor siger jeg til alle de Biavlere, som vil fremad: „Pas paa Jert gode Boks, køb Jer en Tablepresse, og lav Jeres Tavler selv!“ Ikke nok med, hvad Tab vi lider ved, at Tavlerne ere mindre gode for Bierne, men hvem garanterer os for, at ikke Bipesten netop bliver slæbt omkring med Kunsttavlerne. Maaske alt det fremmede Boks, der nu indføres, har en stor Skyld i, at denne Biavlens Svøbe er saa udbredt hos os, som det nu viser sig, at den er, og naar den Mærkelighed fremhæves i Nr. 17, at et Sted har et Stade i en Bihave haft den i 2 Aar uden at smitte de andre derværende Stader, medens et andet Sted en hel Egn's Bier ere blevene smittede i en Sommer, hvem kan da benægte, at Kunsttavlerne kan være Smittebærere til de mange Stader; den ene har maaske ingen brugt. Dette er jo kun Gissninger, men det paatrænger sig jo uvilkaarligt, naar man tænker deraf. — Det synes jo, som Bacillens Sporer ere uendeligt sejglivede, de kunne jo altsaa let jøres med omkring og alt Boks bliver næppe fegt saalænge, at de kunne dræbes; maaske Hr. Grønning alligevel faar Ret, naar han forlanger Bokset fegt mindst 1 Time. — Og naar man ser paa Mr. Evoys Methode til Hel-

bredelse af Bipeft, faa er det mærkeligt, at han kun ødelægger Voksbygningen og hvad deri er, medens han fuldstændig ignorerer Vaskning og anden Desinficering af selve Stedet; Men han mener, at Bacillus alvei kun sidder og kuffelurer i Voksjet men ikke i Træet? Jeg vil med det samme jeg skriver herom, indstændig bede Hr. Ersklev om at have sin Opmærksomhed henvendt paa Voksjet af de Prøver, han faar med pestfyg Yngel; det kunde jo være, at det havde sin store Interesse at faa det undersøgt med Hensyn til dette Spørgsmaal. — Efter Opfordring skal jeg til Slutning, faa godt jeg kan, beskrive den Cementpresse, som jeg har, idet jeg maa henholde mig til Grabenhorts Anvisning til selv at lave en saadan. Jeg har, som jeg skrev Side 261 forrige Aargang, faaet den fra Hr. Blavler D. Hansen i Taagerup pr. Noddy, og jeg ved jo ikke ret, hvorledes han bærer sig ad. — Naar jeg har anskaffet mig denne Slags og ikke en af de tykke fra Rietsche, da er det Prisen, der var afgørende, idet denne foruden Porto kostede 9 Kr. til Vabnormal, medens Rietsches af samme Størrelse jo koster 22 Kr., og da jeg maa indrømme, at Cementpressen, saavidt jeg kan skønne, arbejder tilfredsstillende, faa er 13 Kr. jo Benge, der er værd at spare, og havde jeg før haft Vejlighed til at blive bekendt med den, da havde jeg prøvet paa at lave mig en selv, det maa kunne blive en meget billig Presse. Altsaa, den bestaar af to Plader af Cement, der ere støbte i hver en Kamme af Egetræ saaledes, at de to Sider, der vende mod hinanden ere prægede ligesom en Tavlemøllers Vals, og dette er opnaact paa følgende Maade: Hammerne, der indvendig have Form og Størrelse efter den Table, man vil benytte, ere lavede af Lister af Egetræ godt 1" tykke og faldede stærkt sammen i Hjørnerne. Indvendig helt rundt udhøvles eller stemmes en Kende, faa at den næsten ligner Kammen af en Skrive-table som Stenen er taget ud af. Man kan ogsaa istedetfor denne Kende flaa en Råd $\frac{3}{4}$ " blaa Søm halvt i. Det er for at hælde paa Cementen. Naar disse to Kammer, der maa være i Vinkel og passe nøje til hverandre, ere færdige, paastrues der paa en af Længdesiderne to stærke Hængsler, faa at de kan lukkes op og i ligesom en Bog. Nu tilpasses et tyndt Brædt, som er saa stort, at det kan dække den firkantede Aabning; det lægges med den ene Halvpart indad mod den anden og skrues fast i de 4 Hjørner; derpaa tager man en smut fejlsri Kunsttable, som er lavet paa en Tavlemølle, og lægger den ned i Kammen faa den hviler paa Brættet. Mulige Ab-

ninger fyldes med smeltet Voks. Derpaa tillaves en tynd Vælling af Cement og Vand og der lægges et tyndt Lag over hele Kunsttablen, idet man nøje paaser, at den kommer rigtig ned i alle Geller, faa at der ingen Luftblærer bliver. Man kan banke paa Brættet underneden eller guide om med Fingrene. Naar det er i Orden laves noget mere, maaske tykkere Vælling til, og hele Formen fyldes nu til Randens Overkant, det glattes og stilles faa til Tørring. Naar den er tør nok, tages Brættet af, Formen lukkes sammen og nu faar den anden Kamme den samme Behandling som den første. Er Pressen nu helt tør aabnes den forsigtig og Kunsttablen fjernes eventuelt ved Hjælp af varmt Vand, hvis den klæber meget fast. Paa den sidst støbte Halvdel flaaes en Zinkstrimmel af godt $\frac{1}{2}$ " Bredde paa Sider og Forkant, faa at den gaar ned over den anden Halvdel naar Pressen lukkes sammen. Det er for at forhindre Voksjet i at sprøjte omkring i Stuen ved Støbningen. En Hank i hver Plade til at tage i, naar den skal aabnes, paasættes, og Pressen er saa færdig. — Naar den skal bruges, lægges den i koldt Vand en Times Tid, og imedens laver man et Bord i Stadet, ved at dække det med et vaadt Klæde samt smelte noget rent Voks i en Gryde eller hvad man har. Pressen tages nu op, man lader Vandet løbe af, og den lægges med den fordybede Plade nedad paa Bordet, lukkes halvt op og det smeltede Voks hældes med et rask Kæst ned paa Pladen. Pressen lukkes i, og et Øjeblik efter kan man aabne den ved at trække i Hænkerne. Med en Bordkniv kan man løsne Kunsttablen, der sidder paa den ene Halvdel, og Pressen lægges faa atter i det kolde Vand, mens man renskerer Tablen og smelter en ny Portion Voks. Disse Tavler er lidt mere store end de valjede Tavler, men jeg tror ikke, at de ere saa flomme til at række sig, som de valjede. Derom maa jeg dog have mere Erfaring, end fra denne ene Sommer. Muligvis andre, der have prøvet disse Tavler, vil give lidt Oplysninger om dem i Tidsskriftet. — „Ja, det kan jo være godt nok“, kan der indvendes; men hvor faar vi Voks fra til Tavlerne? Vi høster jo intet eller da i alt Fald kun lidt Voks, naar vi ikke har Kuber“. Jeg skal dertil svare, at f. Eks. Mr. Wells i England hvert Aar har kunnet møde op med et Voksubbytte af $1\frac{1}{2}$ a $2\frac{1}{2}$ Bb. Voks pr. Stade, og mere tror jeg ikke, vi behøve til alm. Brug; dette store Udbytte opnaar han derved, at han passer paa alle gamle Tablestumper, alt Smuld, Vokskaagene fra Affkrellingen og ved at

indsmelte alle sine mindre gode Yngeltavler. Han bruger ogsaa Tavlepressen, et Vidnesbyrd om dens Brugbarhed. En gammel, bekendt Biavler sagde til mig for et Par Aar siden: „Naar jeg giver mine Bier 1 Pbd. Voks som Kunsttavler, saa giver de mig mindst 1½ Pbd. igen!“ Og jeg synes næsten, at det siger sig selv, at han har Ret. Som en god Hjælper til at bevare de mange smaa Portioner Voks, der kan indvindes ved Paapasenhed, skal jeg af egen Erfaring nævne Solvoksmelteren. Den er det en ren Fornøjelse at have staaende i sin Bihave. Men huft at holde Glasfæt fuldstændig rent og blankt; ellers arbejder den mindre godt; den er tidligere beskrevet her i Tidsskriftet, hvorefter jeg selv har labet min.

Ferris' Voks-smelter.

Of C. G. Ferris,
Amer. Bee Journal.

Der plejer at være mange afvigende Former og mange forskellige Maader at lave Voksmelteren paa. Man kan f. Eks. tage en stor Badstefedel og sætte den i Vand, og naar Vandet koges, nedlægger man deri Tavlerne, som ere bestemte til at renses. Bundfaldet gaar til Bunden af Kogeren, under Tiden brændes, det smelter mange Gange Bunden af, og Indholdet løber saa ud af Beholderen, hvorved der kan blive stor Fare for, at Bygningen brænder.

En anden meget farefri og snild Metode er at benytte Solvoksmelteren, som er anbefalet af nogle Biavlere, der aldrig have mange gamle Tavler eller meget Voks at renses. Ved at samle Solens Straaler til den Styrke, der er nødvendig for at tage Fotografier gennem en 2 Tommers Plante — eller saa stærke som Cathodestraaler — kan det blive muligt at smelte gamle Tavler, men Blomsterstøv og Larver ville indjuge det meste af Vokfæet. Damp er det eneste anvendelige Middel, som kan udsøre Arbejdet, da den fortættes mere eller mindre og gennemtrænger hver Del af Cellens Bygning og renses Vokfæet med Vand.

Ferris' Voksmelter (se Fig. 2), som er vist her, er saaledes indrettet, at der ingen Fare er for at brænde Vokfæet eller bestadige det, da den direkte Varme fra Beholderen kommer i Forbindelse med Vandet, og saalænge Vandet ikke slipper op, er der ikke Fare i nogen Retning. Disse Voksmeltere kunne laves med een, to eller tre Kurve, og disse fyldes ved at sætte fem eller seks Langtroth-Kammer med Vokstavler eller en eller anden almindelig Kammerstørrelse ned i den uden at skære noget ud eller miste noget Voks ved de Smaastykker, som flæber ved Kammerne. De, hvis Bier have Bipeft, og som ønske at bevare deres Kammer, ville finde denne Metode udmærket, da Dampen dræber Bacillerne, og Kammerne saaledes blive rensede.

Saa snart den ene Beholdning af Tavler er smeltet ud, skal som sædvanlig en anden sættes ned og presses fast ned saa længe, det kan lade sig gøre. Naar Snavset sammentvinges i saadan Maalestof, at det forhindrer Arbejdet, stummer man med en Slev fra den ene

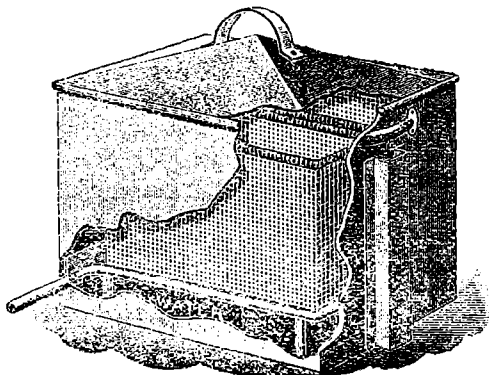

Fig. 2. Ferris' Voksmelter.

Kurv til den anden, indtil een er ganske tom, og denne vedbliver man at fylde som tidligere. Kurven med Affaldet skal der nu og da røres godt om i, for at Dampen kan komme ned i Beholderen og frembringe de bedste

Resultater. Gamle Tavler, som indeholde sukket Honning, kunne blive afklarede, og Honningen kan blive brugbar til Føde for Bierne eller benyttes paa anden Maade, da Honningen og Vokfæet løber ud samtidig, og adskilles naar det bliver afkølet. Honning fra Cellulaag kan saaledes helt blive brugbar, og paa denne Maade mange Gange betale Voksmelterens Bekostning. Jeg paastaar, at denne Voksmelter kan frarensse alt Vokfæet fra gamle Vokstavler, og at Vokfæet er af en udmærket Kvalitet, da det ikke kommer i direkte Forbindelse med den tørre Varme, at der ingen Dimseltning behøves før det kan sælges, at den vil være værdifuld for Biavlerne, fordi den gør Voks og Honning brugbar, ogsaa vil Dampen og daarlige Dimsfer ved den nylig viste Ordning gaa ind i Dvnen og op i Stofstenen, og bevirker herved, at det hidtil ubehagelige Arbejde at lave Voks, kan gøres i Dag-

ligstuen, uden nogen Noje eller Ubehagelighed.

Bier og Pollen.

Af Doolittle, Amer. Bee-Journal.

Ved omhyggelig Jagttagelse i de sidste 25 Mar, er jeg kommen til den Anskuelse, at undertiden æde gamle Bier Pollen, men altid sker det under samme Betingelser og i den samme Hensigt, nemlig for at slaa sig igennem en knap Tid. Men der kan være de knappe Tider, da der ingen Pollen vil blive ædt. Spisningen af Pollen afhænger af, enten der er Yngel i Stedet eller ej. — Et Mar havde mine Bier næppe en Celle med Honning i deres Stader i den første Del af Juni Maaned, paa hvilken Marstid vi kun have lidt Honning, men altid rigelig Pollen. For at gøre et Eksperiment, fødrede jeg en Del af Familierne og lod Resten være uden Føde for at se, om Bierne i de Stader, der næppe havde en Honningcelle, men en stor Mængde Yngel i alle Aldre, vilde leve, hvis man forsynede dem med Pollen, som blev givet i Overflodighed, da jeg havde Forraad af Boksstaver, som indeholdt en Mængde Pollen. Da Vejret paa den Tid var saa daarligt, at Bierne ikke fløj ud i adskillige Dage, påsejede jeg ængstelig paa for at se, hvad de vilde gøre, saa snart de saa Honningceller, de havde, vare udtømte. Den første Jagttagelse jeg gjorde, saa snart al Honningen var borte, var at Larverne fik for lidt Foder, og Æggene blede førte bort fra Cellerne og ædte af Bierne (det er min Mening, da jeg har set Bier æde Æg, der faldt fra Dronningen) medens der i Løbet af den næste Dag blev en almindelig Spisning af Larverne. Den næste Dag blev den forseglede Dronningel taget bort fra Cellerne og juget tør, medens de haarde Dele bleve spredte omkring Stadets Bundbræt og Indgang. Paa denne Tid bemærkede jeg, at Bierne satte deres Tunger sammen, som de gøre, naar unge Bier tage en Ladning Nektar fra Markbierne i den gode Tid, hvilket vedblev, indtil næsten al Pollen var brugt op i Stedet, og dette varede adskillige Dage, da det atter blev godt Vejr, saa der blev samlet ny Forraad. Siden den Tid har jeg bemærket samme Tilfælde adskillige Gange under lignende Omstændigheder, men altid naar der var Yngel i Stedet. Da jeg huffede disse Rendsgerninger, forsøgte jeg det samme Eksperiment i et Tilfælde, da der ingen Yngel var i Stedet, paa to

forskellige Maader, men i hvert Tilfælde lykkedes det mig at fulte Familierne ihjel, uden at en eneste Pollencelle blev rørt, saa vidt jeg kunde opdage. Paa Grund af disse Forsøg og Jagttagelser har jeg faaet den Mening, at gamle Bier kun tage Del i Pollen i Form af Mavevælling, og at denne Mavevælling kun bliver tilberedt, naar der er eller har været Yngel fornylig i Stedet.

Erindringer.

Af Lordswood, B. B. Journal.

Siden jeg begyndte Biavl, allerede som Skoledreng, har jeg lært en Mængde Ting. Med Sorg har jeg lært, at fordi en Mand holder Bier, er det ingenlunde sikkert, at han elsker dem eller ved Noget om dem. Jakob Zucker trækker sig tilbage fra en Høstforretning, han kører sig et Landsted, Hunde, Hjertæ, Duer, en Ko, en Høve, en Gartner og (fordi Stedet vilde være ufuldendt uden dem) Bier. Han kan i Tidens Løb faa Forstand paa den rette Behandling af Koen, Hjertæet og Hundene, ja endog saa at kende Forskel paa en Æg og en Elm — disse Ting behøve ikke at elskes for at forstås. Det er ikke nødvendigt (jaaledes som med Biavl), at man skal malke Koen eller fødre den i den kolige Morgenstund. Heller ikke behøver man for at dyrke Blomstaal selv at pløje eller kulgrave en Skæppe Land og arbejde med 3—4 Læs tung Godning, maaſte med en gammel, rusten Spade, som Noget holder saa meget af, at det klynger sig fast dertil i en Vægt af 3—4 Pund. Det er nok, at man bejaler, at det skal gøres, og ser efter, at det bliver gjort. Men med Bier er det ganske anderledes. Ved Omgangen med dem maa man have Kærlighed, Begejstring, Mod, Taalmod og Behændighed. Og alt dette maa man have i det rette Øjeblik, uagtet dette maaſte falder paa en Tid, da man hellere vilde spille Croquet eller have sin Middagsmad eller være i Seng. Nej, Jakob Zucker vil nok holde Bier, men han bliver aldrig en rigtig Biavler. Vilde han med den blomstrende Ansigtsfarve følge en flygtende Sværm gennem 2 Marker med Høvede, een med Rug og een med Hestebønner, springende over Hækkene som en Bæddeløbshest, der er bestemt paa at komme ind som Nr. 1? Vilde han i de solrige men kolde Dage i April, naar de belæssede Bier lige kunne naa Jorden ved Staderne, men ikke Indgangene, vilde han da bukke sig for at løfte dem op?

Uheldigvis fender jeg en hel Mængde jaadanne Luckerer. De nedsatte sig i mit Nabolag, og saa snart de havde udfundet, at jeg er Viavler, kom de for at købe et Stæde; men fra det Øjeblik af skulde man tro, at det var en Bjørn, de havde købt hos mig, og at jeg skulde være dens Bogter, saa at jeg maatte komme for at se til den, saa snart de fandt Anledning dertil, at komme for at huse Sværme, og naar jeg kom, var det i Almindelighed kun posende Bier. I det hele taget kunde jeg godt saa Lov til at paa se alle Bierne i mit Nabolag — ganske gratis og frit.

Undertiden lover jeg i et Anfald af øjeblikkelig Sindsforvirring at hjælpe en „Ven“ med Udslyngning. Han kommer til mig, og vi bære i Forening min Udslynger derhen, og enten det nu er Anstrengelsen eller Luftforandringen der bevirker det, naar vi komme derhen, indser jeg pludselig, hvilken Udsel jeg har været. Heldigvis har denne Ven Øjeblikke, da han synes, at han skal lære Noget, derfor enes han med mig om, at han skal behandle Bierne og affrælle Tavlerne, medens jeg bruger Røgpusteren og drejer Virekasse — jeg mener Udslyngeren.

Stadet — et „Wells“ — er anbragt paa et latterligt Sted. Høje bladrigge Planter trykke sig op mod begge Sider. Derfor maa jeg staa foran den ene Indgang og han foran den anden. Han — min Ven — var en uigennemtrængelig Fæstning. Jeg ved ikke, hvormange Røgler Seglgarn han havde brugt for at danne sin Klædes-Rustning. Man kunde kun svagt skimte hans Ansigt gennem Stormasken, og da han trak Tæppet af og løftede den første Kamme op, saa jeg, at han havde Handske paa Haanden. Stadet var overfyldt med Bier, som begyndte at fylde Kammeenderne og at gøre Opdagelsesrejser ligesom Columbus op i det behængede Tag (Hvem bruger Hængsler i Taget?) Hele Rummet var fyldt med Kammer, saa at Bierne ved den første Kammes Optagning bleve rullede adskillige Gange rundt paa den ene Side imod Stadvæggen. Bier kunne ikke lide at blive saaledes trillede rundt, og derfor foer de imod os, imod Stadet og imod de øvrige Planter. Min Ven smilede, rystede dem af Tavlen og bankede Bundlisten mod Indervæggen. Hvor han dog bankede og rystede Tavlen og børstede Bierne med en Duffa-Børste, saa at enhver Bi blev vred og foer imod os og alt omkring os. Jeg kunde høre, at min Ven blev ophidsset ogsaa, for han aandede stærkt og hurtigt. Jeg kunde ogsaa høre Biernes Krigsraab. Denne ejendommelige Lyd, som de frembringe, naar de ere paa Krigsstien — bijs . . ., bojs . . .

bijs . . .; men som en Britte lod jeg mig ikke skræmme. Min Ven blev ogsaa ved. Han sagde stælvende: „Giv mig Røgpusteren, gamle Dreng“. Jeg gav ham den, og han blæste saa kraftig med den, at baade Tuden og den brændende Nulle Tøj fra Beholderen faldt ned i den sydende Dimasse. Rast som Lynet stak jeg min Haand ned og hentede det brændende Klæde; men nu skreg han: „Jeg er stultet, Bierne ere inde under Sløret, hjælp mig!“ Afsted foer han ind ad Huset til. Da jeg havde bragt lidt Orden i Tingene, tog jeg de 6 Kammer, han havde faaet udtaget, og fulgte efter ham. Og der fandt jeg ham da ganske affindig i Færd med at dræbe Bier. Jeg befalede ham at holde op dermed, derpaa aftog jeg hans Frakke. Paa Undersiden af den hængte næsten en lille Sværm, som jeg bragte ud til Stadet. Derpaa lod jeg ham gaa rundt i Haven, idet jeg samtidig affejede de Bier, som endnu fandtes paa ham, idet jeg stadig søgte at saa Bierne til at falde paa de omgivende Planter, indtil han var helt fri. Da det nu næsten var mørkt, begyndte vi at udslynge Tavlerne. Dette tog Tid, da min Ven var tilbøjelig til at slæbe Laagene af, og naar den halve Table var færdig, standsede han pludselig, fordi han sølte indbildte (eller maaste virkelige) Bier eller ogsaa slog han sig hvert Øjeblik med jaadan Kraft snart hist, snart her paa sit Legeme, saa at han den næste Morgen maa have været broget af sorte og blaa Pletter. Og nu og da kom en Bi frem fra voxne Klæder, faldt ned paa Gulvet og kravlede der, idet den stadig udstødte Krigsfliget: „bijs . . ., bojs . . ., bijs . . .!“ — Jeg ved ikke, om jeg har gjort en Opdagelse, men sikkert er det, at Bier ere Bugtalere. For under Tiden hørte min Ven og jeg et stærkt „Bijs“, og min Ven vilde vædde mange Penge paa, at den kom fra det Indre af hans Bukker. Igen „Bijs“, og jeg troede det kom fra mine. Saa et Øjeblik efter rev min Ven baade Hat og Slør af i et Øjeblik, og da havde han kun eet Øje at blinke med. En mørk, fed Skygge lagde sig langsomt over det andet, saa at kun en lille Spalte blev tilbage.

Tilfældigt blev vi da færdige med at udtrække Homningen, men ikke med at udtrække Braaddene; men min Ven er en egenfindig Britte, han vilde ikke tillade mig at give Bierne de udslyngede Tavler tilbage. „Han kunde se godt nok med det ene Øje“. Stadet blev aabnet. Dets Indre var en mørk brølende Kædel med Bier. Min Ven tog ikke hver Table for sig og sølte sin Vej nedad med den, idet han lod den glide forsigtigt ned over Bierne, det kunne de netop

side. Nej, han havde ikke Lyst til at sætte sine opsvulmede varme Fingre ned til de varme Bier. Nej han tog to Hammer paa een Gang, lod dem gaa halvt ned og derpaa lod han dem falde med et Bump. Uter to og nok et Bump. Saa igen to —; men netop i det Øjeblik forekom det mig, at Nogen kaldte paa mig fra Huset, og desuden blinkede det ene Øje saa løjerligt, og min Ven jagde et eller andet Skrækeligt. Jeg forsvandt derfor. Bierne vare aabenbart igen ved at sænke deres Lanjer i min Ven. Da han snart viste sig, stælvende over hele Kroppen, mente han, at det var det bedste at vente med det andet Stade til en anden Eftermiddag, og deri var jeg enig med ham. Og vi gik da begge til Sengs, hvor vi drømte om Vijs . . ., Bojs . . ., Vijs . . . og Bier.

Om Honningens ensartede Bedømmelse.

Af L. H. Buchholz, Rødding.

Imødekommende en Opfordring til Under-tegne de ved Udstillingerne i Bændrup og Beerst i Oktober 1895 om i Tidsskriftet at udtale min Anskuelse om ovennævnte Emne, hvarets herved som følger: Helt fra den Tid, da den første Diavlerforening for Nordflæsby blev stiftet i Skodborg 1882, have vi her ved alle vore Udstillinger tilstræbt en ensartet Bedømmelse af Honningen og fastholdt følgende Regler:

1. Honningen deles i tre Grupper: hvid, lys og mørk. Præmierens Antal og Præmiebeløbet Størrelse maa falde lige i alle tre Grupper. Saafremt en af Grupperne mangler, kan de for den bestemte Præmier overføres paa de andre (Meningen hermed er at forskaffe vor kribrede og værdifulde mørke Honning den fortjente Plads ved Siden af de andre to Grupper, hvad da ogsaa saa temmelig er lykkedes herovre). — 2. Ikke-krystalliseret Honning maa præmieres, naar den efter Tiden, da den er høftet, endnu ikke kan have antaget fast Form (hvid og lys Honning i flydende Form bedømmes altsaa ikke paa vore Udstillinger i Septbr. Maaned, men kun mørk Honning i denne Form). Der bedømmes efter Pointz fra 1—6, hvilket svarer til Prædikaterne 1 daarligt, 2 maadeligt, 3 temmelig godt, 4 godt, 5 meget godt, 6 udmærket godt. Efter følgende 6 Egenskaber maa Dommerne udtale deres Prædikater. 1. Fremstilling, 2. Renhed, 3. Smag, 4. Sødme, 5. Lugt, 6. Konsistens.

Ved Fremstilling mærkes naturligvis „smuk Udtyrelse“; thi ville vi opnaa en ordentlig Pris for vor Honning, maa vi fremstille den i en tiltalende Form; hermed knæb det stærkt i Førstningen. Renhed er jo lettere at bedømme ved den flydende end ved den faste Honning, men dog ogsaa i denne kan man opdage forhaandenbærende Bokspartikler og andre Urenheder, om de ere tilstede. Hvad Nr. 3 angaar, da er det desværre saaledes, at ligesaa mange Slags Honning der findes, ligesaa mange Meininger om Smagen gives der; men her tænkes fornemmelig paa Bismag og Alfsmag, som Honningen saa let indjager af andre Varer. Det kunde maasse synes underligt, at Nr. 4 ogsaa hører med til Bedømmelse af Honningen; men husk paa, at Opvarmning giver den en „slovfød“ og Sødning med Kandis desværre en „oversød“ Smag. Sin Lugt er en meget vigtig Egenskab ved Bedømmelse af Honning, da den jo formaar at optage og tage Lugt af alt muligt, ja endogsaa af Rædlerlugt. Nr. 6 er egentlig Kærnepunktet ved Bedømmelse af god Honning, fordi det nu især kommer an paa at levere „smørfin“ Honning paa Markedet, dersom vor Honning skal blive en Handelsvare i egentlig Forstand. Tablehonning og Udbygninger bedømmes lige med Udlyngtet Honning. (Der maa især lægges Vægt paa Tablehonning, først fordi Konsumenterne i de store Steder ofte kun ville købe Honning i denne Form, og dernæst fordi Diavleren i denne Form ogsaa stiller sin Boksbygning frem til Bedømmelse).

Bistnot findes der ensidige Bankter i disse mine Uddrag af vore Forhandlings- og Bedømmelsesprotokoller; men derfor komme de nu offentlig frem, for at Andre kunne se deres Mening derom.

Voks og Vokstavler.

Af H. L. Taylor, Leder af Michigans Forsøgsstation.

Uagtet Frembringelsen af Voks ikke er et jærlig Maal for Diavlen, i det mindste ikke i Amerikas middelvarme Egne, kan dog en anseelig Voksmængde høstes i ethvert Bieri af Bildbygning, Rammer, Honningbrædder o. s. v., af Dronetavler, brudte Tavlestumper o. s. v., naar man er omhyggelig med at opsamlé jaadant Alfald. Ofte dø en Del af Bierne i et Bieri i Løbet af Vinteren og Foraaret, især hvis der kun anvendes ringe Omhu paa dem, og under Tiden blive Tavlerne smittede af

Sporer af Bipeft-Baciller. I sidstnævnte Tilfælde er Tavlernes Ødelæggelse en absolut Nødvendighed for at hindre Sygdommens Udbredelse, og i det førstnævnte Tilfælde vil der findes Tavler, som ere altfor uregelmæssige eller fulde af Dronevoks, saa at de ikke ere værd at bevare imod Møl og Mus, indtil de kunne benyttes hos Bierne. I alle saadanne Tilfælde er det af Bigtighed, at det Boks, disse Dele indeholde, sikres ved Rensning.

Udmærket Tavlebygning har imidlertid jaa stor en Værdi for Biavleren, at den paa ingen Maade bør kasseres for høist nødvendigt. For at indse dens Betydning som Tavle, behøver man jo kun at kuste paa, at Biavleren finder sin Fordel ved at betale 40 D. for en Kunsttavle, der kan udfyde en Langstroth-Ramme, foruden Porto og Arbejdet med at befæste den i Rammen, det bliver ialt c. 50 D. Tavlen er sikkert jaa meget værd for ham og i visse Tilfælde endog meget mere; men det Boks, der kan faas ved Smeltning af den samme Tavle, er knapt halvt jaa meget værd, og dertil kommer endda Arbejdet med Boksens Rensning. De 8 Tavler i et Langstroth-Stade ere derfor mindst 2 Kr. mere værd end det Boks, de indeholde.

Det er derfor klart, at hvis man har Tavler, som ikke straks kunne anvendes hos Bierne, har det stor Betydning at bevare dem i god Tilstand. Møl og Mus ere de Fjender, der hurtigt kunne ødelægge dem, men Lys og Fugtighed i Forbindelse med Pollen og andre fremmede Emner kunne bewirke en langsom Ødelæggelse. Jeg har gjort en Mængde Forsøg baade i det sidste og i tidligere Aar med forskellige Opbevaringsmaader, ikke af Lys, men af Nødvendighed, da jeg i mange Aar har haft 1000—2000 Tavler at bevare. Der er 4 Maader, som jeg har fundet værd at anvende:

1. At anbringe dem i Stader over stærke Familier saaledes, at Bierne have fri Adgang til dem. Til gode Familier kan man give fra 1—6 Stader (Magasiner) fulde af Tavler, idet man kun maa passe paa, at Bierne ikke jaa flere, end hvad de nogenlunde jævnlige ville se til. Hvor den kan benyttes, er denne den sikreste og bedste Metode, fordi Bierne ikke alene beskytte Tavlerne, men de rense dem ogsaa til en vis Grad, jaa at de blive bedre skittede til Bevarelse end ved nogen anden Metode. Alligevel har den dog sine Ulemper. Tavlerne maa behandles 2 eller 4 Gange i en Sommer, og under Honningtræffet maa de borttages, hvis man ønsker at fremstille Tavlehonning; men netop den Tid er den farligste med Møl.

2. Jeg har haft udmærket Udfald af at gemme Tavlerne i tætlukkede Stader eller Magasiner i Bærstedet ved at lægge 2 Tykkelser af Avispapir paa Gulvet, derpaa jatte jeg et Magasin, ovenpaa atter 2 Lag Papir, derpaa igen et Magasin o. s. v. indtil en vilkaarlig Højde. Det øverste Magasin dækkedes ligeledes med Papir, men derover et tætsluttende Laag. Da Tavlerne saaledes ere tæt indelukkede, maa de naturligvis være tørre og hængemmes paa et tørt Sted. Det er af stor Bigtighed, at de hængemmes tidlig, i det mindste før Møl kunne lægge Weg i dem. Paa denne Maade har jeg gemt Tavler Sommeren igennem uden Spor af Møl, medens de, jeg havde gemt i det samme Værelse og paa samme Maade, men uden Papiret, krævede stadigt Tilsyn for at bevares fra Ødelæggelse. Det Insekt, som frembringer Wegene, hvoraf Møl fremkomme, er udrustet med en lang Læggebraad, som kan indfydes i en lille Nabning, jom det næsten altid vil finde imellem 2 Magasiner, der ere stillede ovenpaa hinanden. Uden Tvivl findes der ogsaa Nabninger, om end mindre, naar Avispapiret benyttes; men af en eller anden Grund søger Møllet ikke disse Nabninger. Maaflte er der noget ved Lugten af Papiret, der skræmmer det, eller ogsaa er det den Densitendighed, at Papiret rager 1" = 2,6 em. udenfor Magasinerne, der hindrer det i at anvende Læggebrodden. Det er klart, at Papiret altid vil forhindre Møllene fra at brede sig fra eet Magasin til et andet. Tagpap vilde vel være endnu bedre i den Henseende, det var vel værd at prøve det. Den her beskrevne Metode har hos mig vist sig at være den bedste, naar Tavlerne ved Hængemningen have været rigtig rene.

3. En anden Maade, som har vist sig særdeles god imod Møl, har været Ophegning af Tavlerne med en Afstand af mindst 1" = 2,6 em., udsatte for Lys og Luft. Dette gaar meget godt i 1 eller 2 Somre, naar Tavlerne ere stivnede ved Rokoner af mange Slægtled af deri udrugede Bier; men hvis Tavlerne ere ny, har Lys et ødelæggende Virkning paa Boks, jaa at det smuldrer. Desuden jante Tavlerne paa denne Maade Støv og Spindelbæ. For at anvende denne Metode har jeg oppe under Loftet i mit Bærsted anbragt ½" = 1,3 em. tykke Lister, hvorpaa jeg kan hænge Rammerne.

4. Den sidste Metode, jeg vil omtale, er at anbringe Tavlerne i Magasiner eller Stader i Bi-Kælderens. Det synes, at en temmelig høj Varmegrad er nødvendig til Boks-Møllens Udvikling — jeg har i det mindste aldrig erfaret, at de kunne hngte i

de Tavler, som gemmes i Kælderen. Derfor tror jeg, at enhver sølig Kælder kan anvendes som Beskyttelsesmiddel mod Møllene. Uheldigvis er min Kælder fugtig, hvorfor Tavlerne ere tilbøjelige til at mugue der, med mindre de ere ganske rene, og det er næsten endnu værre, hvis de indeholde Honning, da denne indsluger Fugtighed og løber ned over Tavlerne og Magasinerne.

Mus holde særdeles meget af Bier og Pøllen saavel som af at bygge deres Rede i Tavlerne. Hvis de derfor kunne komme til Tavlerne, gøre de stor Fortræd i Løbet af kort Tid. Den eneste Sikkerhed imod dem opnaas ved at anbringe Tavlerne saaledes, at Musene ikke kunne komme til dem.

Naar man har bevaret alle Tavler, der have Værdi som saadanne, bliver der tilbage forskjellige, som kun have Værdi ved det Boks, de indeholde; men denne er dog saa stor, at de paa ingen Maade bør spildes. I ethvert Bieri bør der findes en passende Beholder, hvori saadant Boks kan hængemmes, Stumper af affaarne Tavler, fra Rensning af Honningbrædder, Kammer v. s. v. Saadanne Stykker ere særlig værdifulde, fordi de næsten udelukkende bestaa af Boks og derfor ere særdeles lette at renje. Saadanne bør alle andre Tavlestumper bør holdes borte fra Fugtighed og Lys, indtil de kunne renses.

Rensning af Wildbygning eller andre Tavler, i hvilke der ikke har været hyglet, er en temmelig simpel Sag, da det rene Boks let udfilles deraf; men naar Tavlerne ere fulde af Kokoner og Pøllen, besværliggøres Rensningen i høj Grad, om end den meget godt kan udføres. Til den forstnævnte Slags Boksaffald kan man næsten anvende enhver bekendt Metode (undtagen den, som ofte anbefales, at binde det ind i en Pose, før at Bokset ved Røgning i Vand kan sive ud af Posen). Hvis man allerede har en almindelig Boksrensers eller en Sol-Boksmelter, kan denne meget godt bruges; men hvis man ikke har en saadan, behøver man af denne Grund ikke at anskaffe sig en. Sol-Boksmelteren er besværlig, kan kun bruges i c. 2 Maanedes af Aaret og er til ingen Nytte med Hensyn til Rensning af Tavler, der ere fulde af Kokoner. Med Hensyn til den almindelige Boksrensers kan jeg sige, efter at have prøvet den grundig i 10 Aar, at den udfører ganske godt, hvad der kan gøres hurtigere og lettere med en aaben Kedel.

Hvis man ikke har en Boksrensers, og Boksaffaldet ikke indeholder Kokoner, kan dette anbringes i næsten en hvilken som helst Beholder paa et Komfur, en af Blis eller Kobber er dog at foretrække før en af Særen,

der meddeleer Bokset en sort Farve. Man kommer rigeligt Vand i Beholderen sammen med Bokset og bringer det Hele i Røg. Naar Bokset er fuldstændig smeltet, lader man det afkøle enten paa Komfuret eller paa et Sted, der er saa varmt som muligt. Naar Bokset er koldt, kan man løfte det af Vandet som en omtrent ganske ren Kage, der senere behandles som nedenfor beskrevet til Salg.

Enhver, som har noget at gøre med at opvarme Boks paa et Komfur, maa dog huske paa, at dette Arbejde er forbundet med ikke ringe Fare. Røgende Boks er meget tilbøjeligt til at koge over, i hvilket Tilfælde det let løber ned over Ilden, og hele Komfuret gaaar da paa et Øjeblik i Flamme. Hvis man da ikke er i Nærheden, kan der let optaa Ildbrand. Kun en forsigtig omhyggelig Person kan udføre saadant Arbejde, og han bør da ikke et Øjeblik tabe det af Synne, naar det er ved at koge. Røgende Boks kan holdes fra at koge over ved med en Slev at løfte det op og lade det fra nogen Højde løbe ned i Gryden igen; men koldt Vand bør altid have parat, for at en Udfald jævnlig kan hældes i.

Før at renje Tavler, som indeholde Kokoner, de uden Kokoner kan godt renses samtidigt, tror jeg efter at have prøvet alle kendte Metoder, undtagen Rensning ved Damp fra en Dampkedel, at der ingen Metode, der før den almindelige Viavler kan maale sig med følgende:

Jeg forstjner mig med en Rensningskande eller Kedel, en med Huller gennembrudt Blisbeholder ligesom den, der anvendes i den almindelige Boksrensers, og en Blisfobl lignende den, som anvendes af Urtekrammeren til Sukker. Jeg bruger en rund Blisfand, 20" = 52,3 cm. høj og 24" = 62,7 cm. bred, den er saa stor, at den nogenlunde passer med den overste Komfurplade; men Formen og Størrelsen har ellers kun Betydning med Hensyn til Boks mængden. En gammel Vadsfedebed vil passe i de fleste Bierer. Den gennemhullede Blisfand er 8" = 20,3 cm. høj og 10" = 26,1 cm. bred. Stovlen, jeg bruger, rummer omtrent 1/2 Pot (1/2 l.), men dens vigtigste Egenkab er, at Mundingen er skarp, da den dannes af enkelt Blis uden ombøjet Rand. Naar alt er rede til Arbejdet, anbringer jeg Spanden, omtrent en Fjerdedel fyldt med Vand, paa Komfuret, hvori jeg tænder en god Ild, der vedligeholdes stærkere eller svagere, eftersom Arbejdet udkræver det. Hvis Tavlerne ikke forud ere blevne opblødt i Vand, maa man tilføje mere Vand straks; men Ud-

blodningen er bedst, og det bidrager til, at Kofonerne indsjuge Vand og derved hindres i at indsjuge saa meget Voks. Jeg anser det ogsaa for en Fordel at juuldre Tavlerne temmelig meget, hvilket let kan gøres, naar de befinde sig i et koldt Rum. Tavlerne lægges nu i Kanden, som kan rumme Tablerne af c. 100 Langstroth-Nammer eller c. 150 Normal-Nammer. Naar Masken koges, og alt Vokset er smeltet, vil det ses, at der i Spanden er Blads til en hel Del mere Vand. Dette tilføjes, omtrent en almindelig Vandspand fuld; men det hældes langsomt i ved Hjælp af en Dje.

Ved dette Punkt vil Kogningen være standset og Tavlernes Overflade hærdet, saa at den tilbageholder noget af det tilføjede Vand. Nu passer jeg paa det, medens jeg vedligeholder en ikke for stærk Ild. I Løbet af saa Minutter vil man se det rene Voks sive igennem Skorpen og flyde ovenpaa Vandet. Jeg tilføjer nu mere Vand, saa at det flydende Voks stivner og kan borttages med Haanden. Dette er ikke saa vigtigt et Arbejde; men jeg udfører det, fordi Vandet alligevel skal tilføjes. Medens jeg tilføjer dette Vand, hvis Mængde maa rette sig efter den store Beholders Rum, kan man paa denne Maade borttage omtrent Halvdelen af Vokset i ganske ren Tilstand.

Naar der er tilføjet tilstrækkeligt Vand, lader jeg hele Massen atter komme til Kogepunktet. Derpaa sætter jeg Kurven i Beholderen der, hvor Vokset samler sig mest, idet jeg drejer den rundt og arbejder den ned, indtil den indeholder nogle saa Tommer Vædske, eller jeg lægger Vægt paa den og venter nogle saa Minutter, medens Vokset samler sig deri, derpaa øser jeg det smeltede Voks af med Skovlen. Dette gøres bedst ved at støtte Bagenden af Skovlen og lade Overfladevokset løbe ind over den skarpe Forkant, der trykkes saaledes ned, at man ikke faar for meget Vand med Vokset, der er klart, medens Vandet er mørkt. Den gennemløbte Kurv arbejdes saaledes ned paa 5—6 Steder mere eller mindre efter Omstændighederne. Det meste Voks vil saaledes være borttaget. Man har ikke nogen Fordel af at gemmarbejde Masken altfor stærkt, da der dog altid vil blive noget Voks tilbage, som ikke kan faas.

Jeg lader nu Masken blive kold, Skorpen ovenpaa vil da indeholde det Voks, som er tilbage. Dette borttages og lægges til Side for at medtages ved den næste Rensning ved den Tid, da denne først bringes til Kogepunktet. Saaledes fortsættes, indtil alle Tablerne ere rensede.

Kogespanden forsynes med et Laag, naar den ikke benyttes.

Vi komme nu til den endelige Klaring af det udbundne Voks. Hertil benyttes en mindre Beholder. Jeg benytter en gammel Vadskebel. Denne fyldes omtrent halvt med Vand og sættes over Ilden, derpaa tilføjes saa meget Voks, som uden Fare kan smeltes paa een Gang. Det bringes i Kog, men det maa erindres, at Voks lider ved ofte at koges, derfor maa man kun koge det saalænge til Urenhederne kunne synke ned under Vokset. Det rette Tidspunkt kan ses ved Voksets Klarhed, der kan prøves ved en Gang imellem at tage lidt op i Skovlen. Naar dette viser sig ganske klart, lader jeg Ilden jagne og gaa ud. Imidlertid varmes Værelset op saa stærkt som muligt.

Man lader nu Vokset forblive paa Komfuret og kan tillige pakke og dække Beholderen med flere Lag Papir for at tilbageholde Varmen, saa at Vokset kan forblive flydende saalænge som muligt, hvilket giver Urenlighederne Tid til at synke ned i Vandet nedenunder. Af samme Grund undlader jeg fuldstændig at røre i Vokset. Hvis man er omhyggelig, vil Vokset forblive flydende i flere Timer; men Tiden vil dog være forfællig efter Voksmængden, Beholderens Størrelse og Værelsets Varmegrad.

Naar Voksets Varmegrad synker til 55° R. eller, hvis man intet Termometer har, naar det viser de første Tegns paa at stivne ved Randen, er jeg parat med Blis-Mælkesjæde og Skovlen, hvormed jeg øser Vokset i. Dette gøres med Forsigtighed, saa at Snavset nedenunder ikke røres, og dog hurtigt, for at Voksets nu rask faldende Varmegrad ikke skal hindre Arbejdets Fuldbendelse. Alt undtagen den nederste $\frac{1}{2}$ " = 1,5 cm. Voks kan saaledes fjernes uden at røre Snavset, men naar man ser, at noget af dette klæber ved Skovlen, standses Arbejdet, og Resten af Vokset faar da Lov til at stivne i Beholderen, hvorfra det da senere kan løstes ud som en Klage, fra hvis Underside saa Urenligheder kunne skræbes af. Hele Voksmængden er da rede til Salg.

De enkelte Urenheder, som ved den sidste Smeltning straks komme op paa Overfladen, bør skummes af.

Hvis denne Metode bliver nøjagtig anvendt, er jeg vis paa, at Voksrensning efter lidt Ovelse ikke længere vil blive anset for et vanskeligt og ubehageligt Arbejde.

Hønning som Næring.

Af Professor N. J. Cook.

Der er tre Slags Fødemidler, som ere nødvendige til vort Livs Ophold. Disse ere de uorganiske Emner, saasom Vand, Salt, Fosfat, kulsur Kalk o. s. v.; de ikke-kvælstofholdende organiske Emner, der kaldes jaalede, fordi de stulde organiske Legemer deres Oprindelse og ikke indeholde kvælstof; samt de kvælstofholdige Emner. Den anden Klasse, de ikke-kvælstofholdige organiske, indeholde St, Brint og Kulstof, i. Eks. Stivelse, de forskellige Slags Sukkere og Fedt. Den sidste Klasse indeholde altid kvælstof og ligne i mange Henseender Hviden i Æg, hvorfor de ofte kaldes Æggehvide-Emner. Muskler, Æggehvide, Ost og Blod-Albumin ere Eksempler paa jaadanne kvælstofholdige Fødemidler. At vi behøve alle disse 3 Slags Fødemidler, fremgaar af den Kendsgerning, at vi hungre efter dem, hvis de ikke findes eller forekomme i altfor ringe Mængde i vor Føde. Mælk og Æg, der kunne betragtes som typiske Fødemidler, indeholde alle disse 3 Slags Emner.

I denne Artikel have vi kun at bestille med den anden Klasse Fødemidler, de ikke-kvælstofholdige organiske. Af disse interessere dog de forskellige Slags Fedt os ikke for Djebliffet, endstøndt de ere vigtige ved enhver fuldstændig Fodring. Bierne faa deres kvælstofholdige og Fedt-Emner i Pollen. Vi have altsaa nu kun Stivelse og Sukkere for os. Disse indeholde ikke blot St, Brint og Kulstof, men de indeholde Iken og Brinten netop i et saadant Forhold, at de kunne danne Vand, nemlig 2 Dele Brint til 1 Del St. Saaledes er Formelen for Stivelse $C_6 H_{10} O_5$ og for Vand $H_2 O$, idet C betegner Kulstof (Carbon), H betegner Brint (Hydrogen) og O betegner St (Oxygen). Fordi Stivelse og Sukker indeholde Brint og St i et saadant Forhold, at de kunne danne Vand, kaldes de Kul-Hydrater. Disse, der altsaa indbefatte Stivelse og alle Slags Sukkere, saasom Rør-Sukker, der atter indbefatter Røe-Sukker, Åhorn-Sukker, Mælke-Sukker og alle de reducerede Sukkere, ere meget vigtige Fødemidler, saa vigtige, at vi ikke jaaledes som med Hensyn til andre Fødemidler ere henviste til at skaffe os dem i de Næringsmidler, vi spise; men Leveren danner stadig Lever-sukker, der i høj Grad ligner Sukkeret i Hønning. Leveren er en beundringsværdig Kemiker; thi den kan gøre, hvad en menneskelig Kemiker ikke kan, danne Sukker, om vi end kun spise rene Muskler

som et Oksbjerg. At forandre kvælstofholdige Emner til Kulhydrater er en mærkkelig Forvandling, som intet Menneske endnu har kunnet udføre. Leveren er i Stand dertil, og den udfører det. I vor tidligste Udvikling, førend Leveren er tilstrækkelig dannet til at kunne arbejde, dannes Sukkeret af et Organ, Placenta, der kun findes i Fosteret. Vi kende alle, hvor meget Børn holde af Sukker. Denne Lyft er Vidnesbyrd om en Trang, den er et Bevis for Nødvendigheden af Sukker i vor Næring.

Indtil den nyere Tid kendte man ikke Rør-Sukker, undtagen Åhorn-Sukker, og det har den Gang været et lidet vigtigt Fødemiddel. Derfor var Hønning i gamle Dage næsten det eneste kendte Sukker, hvorfor den maa have haft stor Betydning. Vi vide fra de klassiske Skribenter og fra Biblen, at den har været i stor Anseelse. Dette er let at forstaa, da den tilligemed Stivelse dannede det eneste Forraad af Kulhydrater, som den gamle Tids Husholdere vare henviste til for at tilfredsstille deres Hærstabs Trang eller, hvad der er omtrent det samme, Appetit.

Noget af vore fortrinligste Læger have udtalt til mig, at de antog, at flere af den nyere Tids værste Sygdomme, særlig Bright's Nyrtesygdom, vare langt mere udbredte nu end i ældre Tid paa Grund af det store Forbrug af Rør-Sukker, som var ukendt den Gang. Det synes mig, at en Smule Overvejelse kan forklare dette, hvis det er rigtigt, og det kan da give os to værdifulde Bunt, det ene at vi bør spise mere Hønning, det andet at give Børn saa megen Hønning, som de ønske, og ved hvert Maaltid at tilbyde dem Hønning for at formindste den Mængde Rør-Sukker, som de ellers vilde fortære. De holde af og bede om Sukker, fordi de behøve det til deres Næring, og hvis man derfor giver dem rigeligt Sukker i Form af Hønning, vil Trangen blive tilfredsstillet, ja at de ikke ville fortære saa meget Randsis og Rør-Sukker.

Fordøjelsen bestaar simpelthen i at gøre Føden osmotisk (opslugelig), jaaledes at den kan optages gennem en organisk Hinde. Vi spise Stivelse, som ikke er opslugelig og derfor vilde vedblive at ligge i Mavens og Tarmene, hvis den ikke ved Fordøjelsen omdannedes til et glukoseagtigt Sukker, som er meget osmotisk og let opsluges fra Fordøjelseskanalen ind i Blodet. Rør-Sukker er vel noget opslugeligt, men bliver ikke villigt opsluget og optages heller ikke let som Næring, nagtet det gaar ind i Blodet. Derfor maa Rør-Sukker forvandles til et glukoseagtigt Sukker.

Bierne samle Nektar af Blomstene, og medens de opjuge den, blande de den med en Slags Spyt eller Gær fra deres øverste Hovedkirtel og de store Brysttkirtler, og saaledes forvandles den til Hønning, som næsten udelukkende indeholder reduceret Sukker (Druesukker), men ikke Rør-Sukker. Altsaa gøre Bierne ved Nektaren, hvad vi gøre ved Rør-Sukker, de forvandle den til et mere osmotisk og mere optageligt glukoseagtigt Sukker. Vi kalde dette med Hensyn til os selv Jordbøjelse, men det er ganske det samme, naar Bierne gøre det. Hvis Noget foretrækker det, kan han jo kalde det „Forvandling“. I ethvert Tilfælde gør det Hønningen til et sundere Mæringsmiddel end Rør-Sukker, og vi vilde gøre vel i at spise det mere almindeligt, end det nu ster, og særligt er det fortrinligt som Føde for Børn.

Børn burde ved hvert Maaltid have ligesaa megen Hønning, som de ville spise. Derved vil deres Dyrke om Sukker blive tilfredsstillt, og den Stade for Maven, som ellers frembringes ved Fortæring af meget Rør-Sukker, vil forhindres. Der er ikke Tvivl om, at vi spare vort Jordbøjelses-Maskineri for Arbejde ved at spise Hønning; men hvis dette bliver overlæstet med Arbejde, da medfører det Svækkelse.

Hvis Rør-Sukker uforandret optages i Legemet, maa det føres bort ved Hjælp af Nyrerne, derved kunne disse blive overlæstede med Arbejde og tage Stade. Naar derfor Lægerne anlage, at den store Mængde Rør-Sukker, som fortæres af det 19de Aarhundredes Menneker, er skadelig for de vigtige Udskillere, Nyrerne, have de nok Ret i, at dette er en Trudsel for Helbredet og et langt Liv.

Man vil maaste anføre imod foranstaaende, at Hønning er en Gift for mange. Dette er ikke Sukkeret i Hønningen, men andre Bestanddele deraf, sandsynligvis Myrrehyren eller visse Uddrag af Blomster. Det er dog rimeligt, at det er Myrrehyren, som Bierne selv indføre i Hønningen. Denne bevarer Hønningen fra Gæring, og den skader kun meget saa Menneker. Det er derfor meget sjældent at træffe en Person, som ikke kan lide at spise Hønning.

Told paa Hønning, Voks og Mod.

Hønning. Det vil vistnok være de fleste af Bladets Læsere bekendt, at DBF. i Løbet af de sidste 10 Aar paa forskellig Maade har bestræbt sig for at fremstafte

større Toldbestyttelse for vor Hønning, fordi Hønningpriserne i Udlandet, navnlig med Hensyn til „mørk Hønning“, vare betydelig lavere end hos os, og derfor var der Grund til at antage, at Hønning-Indførselen trykkede vore Hønningpriser betydelig ned. Før 1891 var det dog ikke muligt at have et Overblik over vor Hønning-Indførsel, fordi denne Vare fortoldedes sammen med forskellige Slags Sukker, Melasse o. s. v. DBF.'s Bestyrelse havde før dette Tidspunkt andraget om, at der maatte blive lagt en Told af indtil 40 Ore pr. K paa Hønning, fordi vor Viavl formentlig vilde fremmes ved en saadan Foranstaltning og vort Land samtidig blive befriet for Indførsel af en Vare, der i Almindelighed stod langt tilbage for vor egen usorfalskede Hønning. Dette Andragende medførte dog foreløbig ingen Forandring i Toldsatserne, fordi den paatænkte store Toldrevision slet ikke blev til Lov. Forøvrigt var den Told i Krigsstat, som allerede den Gang opkrævedes, ikke ganske uden Betydning, om den end maatte kaldes ringe. Den var nemlig for hvid Hønning 4,1 St. = c. 8½ Ore pr. K og for brun Hønning 2,3 St. = c. 4½ Ore pr. K.

Da der i 1890 paatænkes en delvis Toldrevision med Hensyn til ganske enkelte Varer, hvoriblandt netop Sukker, under hvilket Hønningen henhørte, fandt DBF.'s Bestyrelse atter Grund til at indgaa til Regeringen med Andragende om, at Hønningtolden maatte blive forhøjet eller idetmindste ikke formindsket saaledes, som det var paatænkt med Hensyn til Sukkertolden, samt at Hønning for Fremtiden maatte blive opført saaledes i Toldvæsenets Lister, at det blev muligt at faa et Overblik over vor aarlige Hønning-Indførsel. Dette Andragende toges til Folge, idet Hønningtolden ved Lov af 1. April 1891 blev uforandret, medens Tolden for de fleste Sukkere blev nedsat.

Da der i 1896 atter paatænkes en langt mere omfattende Toldrevision, gav det Anledning til, at DBF.'s Bestyrelse paany overvejede, hvorvidt der var Anledning til at fremsende nyt Andragende om en Forhøjelse af Hønningtolden. Man antog imidlertid, at Foreningens udtalte Ønsker i de 2 tidligere indsendte Andragender uden Tvivl vilde blive forelagte den ny Toldkommission, at det for Tiden maatte anses for haabløst at søge opnaaet en Forhøjelse af Hønningtolden, og at der var Grund til at antage, at Kommissionen dog ikke vilde foreslaa den nuværende Told nedsat. Denne Antagelse maa nu siges i alt væsentligt at have bekræftet sig.

Før imidlertid i paatommende Tilfælde

at være i Besiddelse af de fornødne Oplysninger om vor Honningindsførsel i de senere Aar henvendte jeg mig til det statistiske Bureau i en Skrivelse d. 15. Novbr. f. A. Herpaa erholdt jeg følgende Svar:

Statens Statistiske Bureau.
Kjøbenhavn, K., den 18de November 1896.

I Henjvar paa Deres ærede Skrivelse af 15de ds. skal Bureauet ikke undlade herved at meddele efterfølgende Oplysninger.

I Henhold til Toldstedernes Indberetninger vedrørende Danmarks Indførsel fra Ublandet udgjorde vor samlede Import.

	af Pos. 229b.	af P. 230b.
	Hvid Honning samt Drue- eller Stivelse Sukker og Drue- eller Stivelse-Sirup.	Brun Honn.
i Kalenderaaret 1894	26016 Pd.	97890 Pd.
i Kalenderaaret 1895	36364 —	107567 —
i Januar Kvartal 1896	6639 —	26330 —
i April Kvartal 1896	6825 —	28451 —
i Juli Kvartal 1896	8659 —	32105 —

Forsvrigt tillader man sig at henlede den ærede Bestyrelses Opmærksomhed paa, at Gaudelestabelværterne vedrørende 1894 og 1895 begge ere udførmne.

Marinus Vech.

Til
Sekretæren i Bestyrelsen for Danmarks Vi-
avler-Forening
Nr. Erølev i Kallundborg.

Med Hensyn til Viavlen er det af underordnet Betydning, om den indførte Honning er hvid eller brun. Det kommer for os Viavlere nærmest an paa den samlede Indførsel, om det end ganske vist har sin Interesse at se, at Indførselen af hvid Honning i Løbet af de sidst forløbne 5 Aar, efter den foran nævnte Lovs Ikrafttræden, er tiltaget langt stærkere end Indførsel af brun Honning. Naar jeg for Oktober Kvartal 1896 antager, at Indførselen har været gennemsnitlig ligesaa stor som i de 3 foregaaende Kvartaler (sandsynligvis har den været større) faar jeg følgende Tal for vor samlede Honningindsførsel
1892 — 68,710 K; 1893 — 131,551 K;
1894 — 123,906 K; 1895 — 143,931 K;
1896 — 144,212 K.

Om det end er muligt, at det Drue- og Stivelse-Sukker (eller Sirup), der medregnes under Pos. 229b kan udgøre en ikke saa ringe Del af Indførselen under den nævnte Position, er det dog sikkert, at vor Honning Indførsel langt overstiger 100,000 K aarlig, og det er derfor meget sandsynligt, at denne Indførsel kan trykke vore Honningpriser en Del. Paa den anden Side maa det erkendes, at den stadige Indførsel af Honning tyder paa, at Forbruget af denne Vare endnu næppe kan tilfredsstilles af vor egen Produktion. Derfor vilde det maaske ikke være heldigt at lægge

en altfor høj Told paa Honning, da denne kunde formindste Forbruget. Dette vilde dog næppe ske ved en Told af 10—15 Ore pr. K.

Toldkommissionen har nu for et Par Uger siden afgivet sin Betænkning. Da jeg antager, at det vil have Interesse for DBF.'s Medlemmer at kende, hvorledes Kommissionen har stillet sig til Viavlens 2 Hovedprodukter, skal jeg af det omfangsrige og omhyggelig udarbejdede Værk uddrage de paagældende Bestemmelser:

Som hele Kommissionens Forslag anføres paa Side 117

Løbe-Nr. 190. Kandis, samt Sukker i hele eller sønderdelte Toppe, Blader, Klager eller deslige, uden Hensyn til Farven; Honning; fremdeles altpulveriseret Sukker, der er lysere end Amsterdammer-Standartprøve Nr. 18. 1 K 6 D.

I det tidligere fremsatte Toldlovsforslag havde

Folkethinget foreslaaet for denne Post for 1 K 6,8 Ore.

Landskthinget for 1 K 8,5 Ore.

I Motiverne til det ny Forslag anføres:

„Kommissionen har indordnet Honning under den højeste Sukkerposition, fordi Prisen paa Honning er endog betydelig højere end paa de i denne Position nævnte Sukkere“.

Heraf kunde det synes at fremgaa, at Kommissionen har været tilbøjelig til at forhøje Honningtolden; men at den dog ikke har været ubekendt med Viavlernes Ønske i denne Retning, kan ses deraf, at der blandt de af Kommissionen indhenteede Oplysninger anføres paa S. 224.

„1. Honning. Denne Vare er for Tiden opført under 2 Positioner, nemlig hvid Honning under Pos. 229 med en Told inklusive Krigsstat af 8,54 D. pr. K og brun Honning under Pos. 230 med en Told inklusive Krigsstat af 4,79 D. pr. K. Dansk Viavlerforening har gentagne Gange andraget om en betydelig Forhøjelse af Tolden, endog indtil 40 D. pr. K.

Priserne paa Honning ere:

en 200s Pris for udenlandsk ufortolbet		hvid Honning 30 C. pr. Pd.	
Do.	Do.	brun	Do. 24 " " "
Do.	Do.	for dansk hvid	Do. 40 " " "
Do.	Do.	brun	Do. 30 " " "

Den udenlandste Honning er + Tolden billigere end den danske. Det siges, at den danske Honning er renere og bedre end den indførte, men at der bestaar en Konfurrence mellem den udenlandste og danske Honning, hvilken Viavlerforeningen ønsker neutraliseret ved en høj Told. De naturlige Kon-

kurrenter for Honningen er Sukker og Sirup".

2. **Voks.** Den nyere Biavls stærkere Udbredelse her i Landet har hidtil medført en Formindskelse i den aarlige Produktion af Bivoks, og da Vokset finder ikke saa liben Anvendelse i det praktiske Liv, er det naturligt nok, at ovennævnte Forhold har medført en forøget Indførsel, saaledes var denne i 1894 af Dyr- og Plantevoks 25,820 K, i 1895 33,212 K. Tolden har siden 1863 været 3 St. = 6 Ore pr. K raa Voks. Af forarbejdet Voks har Indførselen hidtil været ganske forsvindende, nemlig 221 K i 1894 og kun 94 K i 1895. Tolden paa denne Vare er betydelig, nemlig 16 St. = 33 Ore pr. K.

Fra Biavlens Standpunkt betragtet maatte man vel for Tiden nærmest ønske Indførselen af Raavoks toldfri, da der uden Tvivl benyttes ikke saa lidt indført Voks til Kunsttavler; men dette er rigtignok meget ofte forfalsket, og derfor vilde det uden Tvivl være bedre, om vi ved Biavl kunde benytte udelukkende dansk Voks. Der er heller ikke Tvivl om, at dette Maal vil kunne naas, ved en temmelig ringe Forandring i vor Biavlsdrift. At forarbejdet Voks er belagt med en temmelig høj Told, maa betragtes som en Fordel for Biavl, da vi derved befries fra Indførsel af de udenlandske Kunsttavler, som meget ofte ere forfalskede, og her i Landet have vi jo ingenlunde Mangel paa Kunsttable-Fabrikker.

Toldkommissionen foreslaar nu, at Indførselen af Raavoks skal være toldfri. Med Hensyn til Tolden paa forarbejdet Voks, har Flertallet i Kommissionen foreslaaet en Told af 50 Ore pr. K, medens Mindretallet derimod har foreslaaet 10 % af Værdien, dette vilde altsaa for Kunsttavler blive omtrent 20 Ore pr. K.

Mød. Med Hensyn til denne Vare har Kommissionen vedtaget de i Lov af 1 April 1891 fastsatte Toldsatser, nemlig: Mød paa Glasballons, Flaster og Kruller 1 K 15 Ore, eller 1 K Brutto 6 Ore.

Ersklev,
Sekretær for DBF.

Premieæfning.

DBF.'s Bestyrelse ønsker i Løbet af Foraaret at udsende et lille Skrift angaaende Bipest til Foreningens Medlemmer. I den Anledning indbydes herved til Premieæfning om et saadant Skrift. Dette maa

være affattet paa Dansk og indeholde Oplysning om alt, hvad der for Tiden kan antages at have praktisk Betydning med Hensyn til Bekæmpelsen af denne Sygdom. Skriftet maa indsendes til Undertegnede inden d. 15. Marts 1897. Bestyrelsen bedømmer de indsendte Skrifter og kan tilkende et af dem en Præmie af 50 Kr. Dette Skrift bliver da Foreningens Egenom.

B. B. B.
F. Møller,
Trafikchef, Aarhus.

Årsberetningen.

Af N. Hansen, Løven.
Melodi af „De Unges Sangbog“ Nr. 149:
„Krikt Stridsmand“.

Jeg i Vintrens kolde Djerter
synge vil en Sang
om de Venner, jeg ret lært
kende paa min Gang.
Det er Dien, som saa rolig
siddet stille trygt
i sin lune Cellebolig,
venter Fornar nyt.

Vien ved, den ej maa komme
ud i Frost og Slud,
den saa jagte maa kun summe,
ikke flyve ud;
Dog om sig en Fjende nærmer,
den gaar dristig ud,
og den slug sin Volig stærmer,
følger Pligtens Bud.

Alle de, som Vier holde,
paa kun nøje paa,
at ej Mus og Fugl forvalde
Skade hos dem, saa
at de ej i Frost behøve
Vaagt at jende frem,
Det er jo for haard en Prøve
saa at lprøbe dem.

Man maa ogsaa rigtig flygde,
for at Solens Lys
lokke ej fra Hjemmets Hvide
skal til Suenes Kys.
Det er sorgeligt at finde
Sneen saadet med Vi,
heller maa de sidde inde
som en Bjorn i Hi.

Efter Kæmpestab bor vi hige
her i kolde Nord.
Jeg min Tak vil herved sige
for hvert gavnligt Ord.
Gid vor Biavl ret maa fremmes
i det nye Aar,
saa at hver en Hindring hæmmes,
alt som Tiden gaar.

fra Kredse.

Vorbasse og Omegns BF. holdt sin aarlige Generalforsamling i Vorbasse den 21. Novbr. f. A. Repræsentanter var mødt fra de fire Sogneforeninger, der høre under Kredsen, nemlig Vorbasse, Lindkub og Bække i Ribe Amt og Randbøl i Vejle Amt. Efter Valg af Bestyrelse, Revisorer og Delegeret (for 3 Aar) blev der lagt Virksomhedsplan for 1897, ligesom det blev vedtaget at afholde Udstilling næste Aar i Vorbasse, i hvilken Anledning der blev valgt en Ordningsskomite paa 5 Medlemmer samt Vedømmelsesudvalg paa 16 Medlemmer (4 fra hver af de nævnte Sogne). Det vigtigste paa Dagsordenen var Forhandlingen om Bipest. Paa Forslag af Bestyrelsesmedlemmer blev der oprettet en Kredsforsikring mod Bipest, og Biavlser Klaus Jensen, Økslund, der har haft Kurus paa Biavlslærerskolen i Kallundborg, blev valgt til Kredsens Konsulent i denne Sag. Han forpligter sig til mod en bestemt Godtgørelse at efterse Stader, der menes at være smittede, og viser Efterhynet, at der antagelig er Bipest tilstede, bemyndiges han til at behandle vedkommende Stader efter de næste Forrifter. I Tvivlstilfælde skal han lade et Tavlestykke undersøge hos Hr. Græb, Kallundborg. Medlemmerne af Kredsens Forsikringsafdeling betaler 10 Ore pr. Stade. Slaar disse Bidrag ikke til, skal Kredsforeningen og vedkommende Sogneforening være lige om at udlægge Resten af Udgifterne. Foreløbig udlobes der kun i Behandling af de smittede Stader, men er det muligt at opnaa Støtte andet Sted fra, vil det sandsynligvis ogsaa blive muligt at udbetale en vis Erstatning. Sagen fandt stærk Tilslutning paa Generalforsamlingen, og der blev straks tegnet c. 220 Stader. — Det er først i Aar, at der enkelte Steder i Kredsen har vist sig Bipest, men vi mene, at vi straks i Forening maa væbne os efter bedste Evne, haabende paa, at der ad Aare af Staten eller andre Autoriteter vil blive foretaget noget i denne Sag.

Næbo Stole pr. Vejen, i Decbr. 1896.

Jens Peter Harbo.

Hørsholm BF. Nr. 16 c. En ny Kreds af DBF er dannet i Egnen omkring Hørsholm. 14 hele Stemmer. Til Formand er valgt C. Gram, Ballerød, Hørsholm.

Linaa Sogns BF. holdt d. 24. Novbr. sin aarlige Generalforsamling. Ved

Regnskabet's Fremlæggelse viste det c. 50 Kr. i Overskud, og det har været noget lignende hvert Aar i den Tid, Foreningen har bestaaet, hvorfor Foreningen nu ejer en lille Kapital. Det er Bestemmelsen at anvende Foreningens Midler til Biavlens Fremme, jærlig i Linaa Sogn. — Fabrikation af Tavler næste Aar overlodes til Kr. Svensstrup, som ogsaa har haft den i de sidste 2 Aar. — Besørgelsen af Ind- og Udveining overlodes til D. Rasmussen, Linaa. — Til Bestyrelsesmedlem i Stedet for Kr. Dyhr, som nægtede at modtage Genvalg, valgtes Købmand Møller i Rollesrup; som Revisorer valgtes Skovfoged S. Rasmussen og E. Nielsen; som Formand genvalgtes Stomager N. Hansen, Laven, som ogsaa blev valgt som Foreningens Repræsentant, forsaavidt som Medlemsantallet bliver stort nok. — Det vedtoges at holde et stort Møde i Sommeren 1897 hos D. Rasmussen, Linaa, hvor der vil blive en hel Dags Arbejde for alle Mødte saavel med Haanden som med Munden. — Generalforsamlingen varede c. 3 Timer, ja der blev liden Tid til Foredrag og Diskussion; dog gav Formanden lidt Oplysning om det vigtigste Arbejde i Vintertiden. — Foreningen gaar sin jævne og støtte Gang og arbejder saavel ind- som udadtil. Den er ikke stor, men her er paa Egnen nogle Gange flere Biavlere end dem, som ere i Foreningen, og det er dog altsammen en Frugt af Danmarks BF's ny Virksomhed. Det er jo ret at meddele Alle og jærlig Smaaafstod Kundskab om Biavl. Dog krymper en Del sig ved at give de 2 Kr. for Bladet og som Medlemsbidrag.

Ekko fra Staderne.

Arnum, Slesvig, d. 28. Oktbr. 1896.

Hilsende Dem fra Dronning Italia, kan jeg meddele Dem, at hun samt Prindsesserne ankom lykkelig og vel hertil d. 10. Oktober. De sidste (af hvilke c. 20 vare døde) syntes dog at være meget trætte og tunge af den 2 Gange Udlandsrejse; thi man kunde let tage de smaa Kammer op af Kassen, uden at en Bi gjorde Mine til at flyde imod Winduct. Dog, en lille „Sit“ Honning og en lille „Gur“ paa et lunket Komfur jatte snart Livlighed i den lille „Borg“, og de vare ikke mere saa tamme; de vare ogsaa temmelig tilsmurte ved Ankomsten undtagen Dronningen. Da det netop var et smukt og stille Vejr, borttoges straks den gamle Dronning, men det kan nok være, der blev stor Sorg og Uro i Familien i

de 24 Timer. Det gik Galop ud og ind, baade tidlig og sild, og der var en Summen og Brusen, som om man var i Nærhed af Niagaras Vandfald. Hvis Dronningløshed altid var saa paafaldende, kunde denne Mangel findes i vidt Afstand. Dog, her var al Yngel udløben, saa Bierne stillede sig vist den visse Undergang for Dje uden Dronning at gaa Vinteren imøde. Da de tillige vare meget arrige, syntes det endog, at de havde i Sinde at hævne deres Moders Mord paa mig; endskøndt jeg, i Mangel af Evne til at udføre Mordet, ikke selv udførte det, men lod hende spanke af ind til et Kubefolk for at knobles og dræbes. Anden Dags Morgen var hun udenfor, men — død. Den 11. Oktbr. Aften Kl. 8 indførte jeg den ny Dronning efter Deres Metode. Da der løb ikke saa faa Bier op og ned ad Ruben og den bageste Table og en frygtelig „Staahej“, var jeg uægtelig lidt ængstelig ved at nedsætte Kassen. Dog iagttog jeg gennem Ruben, at ingen Bier straks nærmede sig Kassen, og de „gule“ holdt sig smukt skjulte i Kassen, som Musene for Rotten. Om Morgenen derefter saa man allerede nogle „gule“ drage fredelig baade ud og ind igennem Flyvehullet. 4—5 døde Bier, som vare paa den lille Kasses Bund, saa allerede nedenfor Flyvehullet. D. 14. Oktbr. tog jeg den lille Kasse bort, som nu var ganske tom for Bier, og alt var tyft og stille derinde. Saa jeg haaber, at alt er gaaet godt, og at vi maa række hinanden Vennehaand til Foraaret. Jeg har betragtet den smukke „brøncegule“ Dronning og hendes Ledfagere med megen Interesse. De synes dog at være noget mindre og spinklere end de brune Bier. Til Foraaret kan det blive interessant at iagttage de „gule“ og de „brune“ færdes Side om Side, indtil de brune alle ere bukkede under for Jordens Møje! Jeg har formæret fra 2 til 5 Kunststader, men Honninghøsten her paa Egnen var forvindende lille paa Grund af den langvarige Tørke. Alt høstet Honning bestod af Dvynghonning fra August Maaned. Dog, et meget daarligere Udbytte gav det for Kubebliablerne her; thi det gav gennemsnitlig paa 6 Kubefolk kun 1 Sværm og dertil først i Slutningen af Juli. Ifjor var det et godt Honningaar her, et daarligere vel i Danmark; iaar omvendt, saa man skulde synes, at det veksler efter hinanden her og der. Dog, mit Ønske er for næste Aar en god Honninghøst baade her og der, om dette opfyldes belærer Tiden os. Alle Biablere hjertelig hilsende tilraaber jeg: Dog usforagt, kun vær paa Sagt. Urmager Reus.

Midtolland, d. 22. Decbr.

Biaaret 1896 maa betegnes som et fortrinligt Biaar, da vi havde varmt og stadigt Vejr i flere Uger. Dersom vi havde faaet lidt mere Regn, havde dette Aar været det bedste, vi endnu have haft. X. X.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 1. Haves der nogen Erfaring for, hvor lodrette Gitterindskud har været benyttet i Underrummet til Begrænsning af Yngellejet, at der er fundet døde Bier bagved dette, naar Abningerne i Gitteret har vendt lodret, altsaa med deres største Længde ligeløbende med Stadets Vægge. (S.) — S.: I Almindelighed anbringes lodrette Gitterindskud saaledes, at Abningerne i Gitteret vende vandret, altsaa med den længste Retning ligeløbende med Bunden. Vi selv have aldrig prøvet dem anderledes; men vi kende dog flere Erfaringer derom fra Udlandet. Deraf synes det at fremgaa, at Abningernes Retning er ganske ligegyldig.

Nr. 2. Jeg staar i Begreb med at anstafte mig en Del Bistader nu til anstundende Sommer, men er meget i Tvivl om, hvilken Stadeform jeg bør vælge, uersfaren som jeg er paa Bivæsenets Omraade, hvorfor jeg tillader mig at bede Hr. Redaktøren give mig et Raad i saa Henseende. — Jeg skal oplyse, at jeg har det saakaldte „Holstebro-Stade“, hvis underste Rammer ere 10"×12" og øverste 10"×4", men dette Stade synes mig at være noget for lille, idet Staderne tilbørligst fyldes med Honning i Sommertræffet saaledes, at der ikke er Plads i Efteraarstræffet (paa Dvyn), med mindre der foretages 2de Udflygninger, hvilket jeg helst vilde undgaa. Jeg har tænkt paa at anstafte det mere rummelige „Ersklev-Stade“, men er bleven fraraadet at bruge dette Stade af Hensyn til det lave og for Dvervintningen uheldige Underrum. (C. N.) — S.: Med Hensyn til let Behandling er der ingen af vore andre af DBF. anbefalede Stadeformer, der kan maale sig med Lavnormalstadet. Med Hensyn til Dvervintningen antage vi, at de to af Dem omtalte Former staa ganske ens. Skal der rejses nogen Indbending mod den lave Ramme, da skal det være med Hensyn til Yngeludviklingen om Foraaret, der i begge disse Stadeformer er for sildig. Denne Fejl kan imidlertid let rettes i Lavnormalstadet, nemlig ved at overvintre Bierne med et halvt Magazin over Vinterlejet, saaledes at Yngelredten efter Haanden udbreder sig ogsaa i dette Magazin. Derimod tro vi

ikke, at en lignende Fremgangsmaade vil afhjælpe Ulempen i „Holstebro-Stadet“. Det af Dem attraaede Formaal, at nøjes med een Udskyngning om Muret, kan naturligvis bedømmest opnaas i det Stade, der har den bredeste Kamme, fordi denne egner sig bedst til Opstabling.

Nr. 3. Idet jeg meget takker Dem for de tilsendte Svar paa mine Spørgsmaal i „L. f. B.“ Nr. 18 og derved bestyrkes i den Antagelse, at man kan faa uddygget naturlige Tavler med Arbejdsceller hos Familier, som forid ere i Besiddelse af Bygning, saa var det dog nærmest min Hensigt at finde en Plan, hvorved man hos hvert enkelt Stade i sin Bigaard kunde faa uddygget 2 a 3 Tavler paa Ledere, hvorved Størsteparten blev Arbejdervoks, og at hver Familie saa kunde beholde disse Tavler til at udvide Yngelredten med. Naar saaledes en Sværn den første Sommer kunde faa udvidet sin Bygning fra 7 Tavler til at blive 9 a 10 Tavler og den næste Sommer yderligere til 11 a 12 Tavler i Underrummet, saa havde man en passende Yngelrede, og naturlige Honningtavler kunde uddygges i Magasin over Yngelredten. At dette blev Tronevoks gjorde jo ikke noget, naar man vilde bruge vandret Bitter. Det er ikke min Hensigt at forkaeste Brugen af Kunsttavler, men kun at prøve, hvorvidt man aldeles kan undvære disse uden stort Tab, naar man er i det Tilfælde i nogle Aar stadig at have forøget Antallet af sine Staber stærkt; thi det er ingen ringe Udgift at skulle montere en stor Del Huse om Muret med Kunsttavler, indtil de have den fornødne Bygning. Ligeledes var det jo verd at se, om jaadanne Stader, hvis Yngelrede altid bestod af naturlige Tavler, skulde kunne udmærke sig i Yngeludvikling fremfor dem, som faa Kunsttavler til Udvidelse eller Fornyelse af Yngelredten. Ifølge Deres Svar er det jo altsaa muligt at faa bygget Arbejdertavler paa naturlig Vis i en indskrænket Yngelredes Midte. Jeg vil nu prøve med nogle Stader, naar Byggedriften begynder, og tillige prøve med et Par Stader ikke at indskrænke Redten, men simpelthen at vente, til Bierne mangle Plads, og da udvide med en Table ad Gangen med Ledere indsat midt i Yngelredten. Udfaldet af Forsøget skal da blive tilfattet Tidsskriftet. I Spørgsmaalet Nr. 3 havde jeg ikke affattet dette tydeligt, og stændt det derpaa følgende Svar var meget oplysende, saa var det dog ikke det, jeg ønskede at vide Bested om. Derfor gentager jeg dette Spørgsmaal med følgende Endringer: Hvorledes faar man ansat de fleste naturlige Dronningceller

hos en Bisfamilie, som afgiver naturlige Sværme. Kan man i det Hele taget tilskynde Bierne til at opføre flere jaadanne Celler, end de almindeligvis gøre? (C. B.) — S.: Den eneste Maade, paa hvilken man kan tilskynde en Bisfamilie til at opføre et stort Antal naturlige Dronningceller ved Sværming, er ved at gøre Familien saa stærk som muligt ved Fodring og ved Tilfætning af Yngeltavler.

Nr. 4. Hvad er Forskellen paa en Røgpuster og en Røglæser? (N. C.) — S.: Røgpusteren bestaar af en Blikbeholder, som er forbunden med en lille Blæsebælg, der kan behandles med Haanden eller Hænderne. I Beholderen lægges et brændbart Emne, f. Eks. tørre Klude, trøstet Træ eller Karduspapir. Dette antændes og en Tud paasættes. Naar man derefter bearbejder Bælgen, vil Røgen strømme frem af Tuden. — Røglæseren bestaar ligeledes af en Blikbeholder, der indeholder et Røgemne, f. Eks. tør Tobak. Omkring Beholderen er befæstet en Række af Blik, for at man kan holde paa den med Haanden uden at brænde sig. I Beholderens Bund er anbragt smaa Huller og i dens Top et vandret Rør, der ligeledes er forsynet med Huller i den Side, som vender ned i Beholderen. I det vandrette Rør anbringes en Pibespids, og naar man blæser i denne, medens man holder en brændende Tændstik under Beholderens Bund, vil Røgen strømme frem af det vandrette Rør. Tobakken er da tændt, og man kan nu blæse Røg med Rødfabet, saalænge indtil Tobakken er fortæret (se iøvrigt „Ledetraad i Biavl“, hvor begge disse Redstaber ere afbildede og fuldstændigere beskrevne.

Nr. 5. Jeg har to Stader, 10 × 12“, der ved Indvintringen vare usædvanlig stærke. Da Indskudsdoøren passede meget let imellem Væggene, ansaa jeg det ikke for nødvendigt at følge Deres Anvisning til at løfte disse mindst 1/16 Tom. fra Bundten. Nu har jeg tre Gange i denne Maaned, den ene Gang i godt Vejr og de 2 andre Gange i rigtig grimt Vejr fundet Bierne i Mængde ude paa Flyvebrættet. Hvad kan der være i Vejen? Forraad havde de nok af. Jeg er blevet bange for, at de mangle Luft? (C. N.) — S.: Det Spørgsmaal er ikke let at besvare, naar man ikke har Lejlighed til selv at undersøge Forholdene, og en altfor indgaaende Undersøgelse vilde paa denne Aarstid være betænkelig nok, især hvis Jorden er sne-dækket. Det vil dog uden Fare kunne lade sig gøre at forviise sig om, hvorvidt Familien lider af Luftmangel, naar denne Undersøgelse foretages meget forsigtig, uden

Kystfælder eller Støb. Midt paa Dagen, helst i godt stille Vejr, aabnes Stedet, og Baggaffningen tages forsigtig op. Hvis den nederst liggende Gaffelse er meget fugtig, har man allerede et Bevis for, at Bierne lide af Luftmangel (vi forudsætte, at Stadets Yderdør er saa tæt, at Vand udefra ikke kan trænge ind). Hvis Gaffelsen er tilstyneladende tør, bør De undersøge Indstudsøren ved forsigtig at prøve at løfte den ganske lidt op. Viser det sig da, at den er bulnet stærkt ud, saa at den kun med Besvær kan roffes, har De atter et Bevis paa, at Bierne lide af Luftmangel. I det Tilfælde bør Indstudsøren ubetinget løstes op, hellere $\frac{1}{8}$ " = 3 mm., end $\frac{1}{16}$ ", og holdes i denne Stilling ved Hjælp af een eller 2 smaa Niler, som stikkes ind under den. Derefter anbringes Baggaffningen; men det gaar ikke an at anvende løs Gaffelse paa den Maade. Den kan jo indsuge de fugtige Dampene fra Bierne og falde tæt sammen ved Nabningen under Indstuddet, og saa er det forbi med Luftveffelen ad den Vej. Nej, anvend hellere en Gaffelsepude, som hviler paa 2 Binde, der ere 1" = 2,5 cm. tykke. Vi forstaa nok, at De er bleven bange for at følge vor Anvisning til Indvintring, fordi de frygte for, at de stakkels Bier skulde fryse. Det er akkurat ligesom mange Menneſter, der tætte deres Vinduer og aldrig lufte dem op, for at de kunne holde paa Varmen. De glemme, at vi Menneſter ikke alene behøve Varme for at leve, men ogsaa frisk Luft. Saaledes er det netop ogsaa med Bierne, de kunne heller ikke undvære den friske Luft, og Varmen kunne de let faa, naar de have noget at lægge i Kalkelovnen, det vil sige: Noget at æde. Hvad Bierne kunne taale i den Retning, kunne vi anføre et mærkeligt Bevis paa: En anset engelsk Biabter har nu i 3 Aar haft sine Stader saaledes indrettede, at der midt i Vanden findes en 3" = 5,2 cm. bred Klap, der kan aabnes nedad. Ved Indvintringen i Oktober aabner han denne Klap, og Bierne staa da saaledes hele Vinteren i Regn og Slud, Storm og Stille. Siden han har begyndt med den Metode, overvintre hans Bier fuldstændig tørt og uden noget særlig stort Vinterforbrug. Om Foraaret luffer han Klappen. Vi vilde nu ikke just anbefale denne Fremgangsmaade, fordi den i andre Henseender har flere Ulemper; men den riser i ethvert Fald, at Bierne kunne taale en hel Del frisk Luft uden at fryse ihjel. Det er meget muligt, at den af os anbefalede Luftveffel kan forøge en Bifamilies Vinterforbrug med et R

Honning eller Sukker; men hvad har det at sige, hvis vi dermed kunne sikre Bifamilien en fortrinlig Overvintring i Stedet for en slet? Det kan for os let betyde en Forstel af 60 R Honning i den følgende Sommer.

Nr. 6. Jeg har købt et Par amerikanske Zinkfalske til et nyt Stabe, og ønsker efterhaanden at anvende dem i alle mine Stader; men dette vil volde mig en Del Besvær, hvis Renden i Falsen skal være $\frac{3}{8}$ " bred. Vil det have nogen væsentlig Betydning, om man gør den Rende lidt smalle? (S. N.) — S.: For at faa Bierne til at holde den Rende ren, behøver den jo ikke at være mere end $\frac{1}{4}$ " = 6 mm. bred, ja den behøvede vel kun at være 4—5 mm. bred af den Grund; men for at hindre Tablebererne i at falde ned ved en ringe Forfyndning, bør den dog være mindst $\frac{1}{4}$ " = 6 mm. eller hellere 8 mm.

Forskelligt.

af Brødrene Nielsen, Ållerup.

Smaa Ingelrum paa 10—12 Tavler have givet bedre Udbytte hos os i Aar end de store paa 14—16 Tavler. Selvfølgelig benyttede vi Dronninggitter imellem Over- og Undertrum. For Eftertiden agte vi at bruge smaa Ingelrum og store Honningrum. Det ene Aar med det andet vil det vist betale sig bedst. — At Bastarderne ere bedre end andre Bier til at samle Honning, har vist for en Del sin Grund i, at de leve længere. — Sukkerfoder, hvori der er blandet $\frac{1}{10}$ Kvint Rastol Beta til hvert R Foder, er Bierne meget utilbøjelige til at tage af Foderglas. — Italienerbastarderne have vist sig meget uimodtagelige for Bipest. Det kunde vist meget anbefales at indføre Bastardronninger i alle de Familier, der blive behandlet for Bipest efter Mac Evoy's Anvisning, før eller samtidig med Kurens Udførelse. Det vilde sandsynligvis være tilstrækkeligt til at sikkre mod Smitte udefra igen, hvis der findes Pest i Nærheden. At Indførelsen af Italienerne ødelægger vor Birace er noget, som vistnok kun kan bevises i Theori og ikke i Praksis. De brune Bier besidde ikke saa mange gode Egenskaber, at de ere værd at holde paa som ren Race. Vi faar ikke et Pd. Voks af Afstrælingen af 60 Pd. Honning, men af 100 Pd. At Inpekulationsfodre i September anser vi for at være mere skadeligt end gavnligt. Den Maaned hører i Sommertræfningene med til Biernes Hviletid. Det Arbejde, som man lader Bierne udføre i September, sliber paa deres Foraarskræfter. Grunden til, at Bipest kan helbredes ved Mac Evoy's Metode, maa ligge deri, at Pestbacillen

efter at den er berøbet sit naturlige Element, Biernes Yngel og Tabler, maa tabe sin Virkekræft i den Uge, der forløber, inden Bierne atter faar ny Yngel. Vi har benyttet Dækbrædder med Bivej under i 6 Stader i 3 Aar og er meget godt tilfreds dermed. Der er ingen Plads for Mølorme. Dronningindsørsel efter Grålebs og Simmins Anvisninger mislykkes saa godt som aldrig, saavidt som vi har erfaret, naar blot Bierne ikke blive foruroledede de første Dage efter Indsørselen. Den mindste Forskyrrelse i de første Dage efter, kan opirre Bierne i den Grad, at de anfalder Dronningen. Naar man trommer Bier ud om Efteraaret, kan det godt gaa an at drive 2—3 Familier sammen i en Kube, saafremt Familiene ikke ere for store. — Hidtil har der ikke været gjort nok for at forbedre vor Birace. Som oftest bliver der lagt Dronninger til i Flæng, eller ogsaa overlades det til Bierne selv at besørge dette. Ved Forbedring af Racen har gode Droner vist lige saa stor Betydning som gode Dronninger. — Honning, udslyngtet af Tabler, som der har været Yngel i eller hvori der findes Polleu, er ikke saa ren eller af saa god en Kvalitet som den der høstes af rene hvide Tabler. — Det hænder ikke saa sjældent, at Bierne ved Behandlingen af Staderne i Efteraarstiden, anfalder deres egen Dronning og ødelægger den.

Et og Andet.

Middel mod Bipeft. En Hr. Kilchling i Baden mener at have fundet et nyt Middel mod denne Sygdom, idet han sidste Sommer havde en stærk Bifamilie, som led af Bipeft, og som tillige mistede sin Dronning. Bierne opførte Dronningceller, samtidig fødte han Familien med Honning. Den unge Dronning gik tabt paa Paringsudflugten, men det viste sig ved Undersøgelse af Stadet, at de smittede Cellers Antal var aftaget stærkt. 18 Dage derefter fandt han ikke Spor af Sygdommen. Han gav da Familien Yngel fra en sund Familie, og i August havde den en ung æglæggende Dronning og kun fund Yngel. Heraf slutter han nu, at Bacillerne kunne udsultes ved at gøre det yngre Stade dronningløst i saa lang en Tid, at al Yngel løber ud af Cellerne. — Tanken ser ikke helt urimelig ud; men den trænger naturligvis til nøjagtig Prøvelse.

Honning i Chokolade. En Frankmand, M. Poullet, har fundet paa at anvende betydelige Mængder af den billige

mørte Honning ved Chokolade-Fabrikationen. Det var vel Umagen værd at gøre Forsøg i samme Retning hos os.

Schleswig-Holsteins Centralforening for Bivavl havde i 1896 2124 Medlemmer, af hvilke 108 vare direkte indmeldte, de øvrige indmeldte gennem Kredse. Forsikrede imod usforlydt Bistiftede vare 36,568 Bifamilier (27,545 i 1895). 5196 ere forsikrede for 6 Mark pr. Stk., 31,372 for 2 Mark. De største Kredse ere Mellemholsten med 117, Lübeck med 100, Syd-Ditmarsken med 86 Medlemmer; de fleste Stader have Bramstedt (2329), Mellemholsten (2385), Ved Westbanen (1696). Ostangeln har 40 Medlemmer og 509 forsikrede Familier. V. Angeln 29 Medl. og 420 forsikrede Familier. N. Angeln 22 Medl. og 179 forsikrede Familier. S. Angeln 36 Medl. og 464 forsikrede Familier. Mellem-Angeln 25 Medl. og 331 forsikrede Familier.

Desinfektion af Bistader, i hvilke der har været bipeftsmittede Bier. En Amerikaner giver følgende Anvisning. Stadet affræbes omhyggelig og males derpaa indvendig med Petroleum, som derefter antændes ved Hjælp af brændende Papir. Flammen maa ikke vedligeholdes for længe. Ilden slukkes straks, naar man lukker Stadet tæt. Hvis Træet forfulles lidt paa enkelte Steder, kunne disse afraspek.

Gaonlige Vink.

Vejret (21. December) har i den sidste løbne Maaned været temmelig afvekslende, i den første Halvdel med meget lidt Frost, mørkt, taaget og under Tiden med Regn, i den sidste Halvdel koldere, 2—4° R Kilde om Nætterne og nogen Sne. Ifte en eneste Dag i denne Tid har det været Udslyngtvejr for Bierne, og disse have da ogsaa forholdt sig ganske rolig i deres Stader indtagen den 18. Decbr., Middag, da Vejret var klart og stille, Jorden sneet, paa den Dag have Bierne i flere Bigaarde vist sig ude, ved ikke i stor Mængde de fleste Steder, men dog faaledes, at adskillige Bier fandtes døde paa Sneen, især hos Bivallere, der havde forjort i Tide at anbringe Skyggebrædder (se nedenfor). Høz os selv havde vi anbragt saadanne foran alle Indgange undtagen 4, af hvilke de 2 vare Lavnormalstader og de 2 de ny Stader, i hvilke vi prøve den store Kamme, 40×30 cm. = 15/8×11/8". Foran Indgange til disse 2 Stader agte vi ikke at anvende Skyggebrædder, med mindre det skulde vise sig nødvendigt. Ved disse fandt vi den 18. Decbr. kl. 3 ingen døde Bier. Derimod fandt vi nogle saa ved hvert af de 2 Lavnormalstader, der manglede Skyggebræt, og ligeledes ved et 12 12" Stade, der dog havde et Skyggebræt, nemlig et saafaldet Snefluebræt, der rigtig nok kun er 8" bredt. Vi have faaet det Stade fra Hr. Grønning; men det viser sig jo nu, at Skyggebrættet, som vi ogsaa forud antog det, er for smalt. Vore andre Skyggebrædder ere mindst dobbelt saa brede (lange).

denne op mod Stadets Forside (f). For at Bæst ikke skal sjerne dette Skjggebræt, maa det storte imod et Par Søm eller Plogge (p) paa Skjvebrættet og foroven trykkes ind mod Stadets Forside ved Hjælp af en Krog eller Hvirvel. Dette Skjggebræt vil fuldstændig kunne udelukke Solstrålerne fra Indgangen, og dog vil Luften have fri Adgang ved begge Ender af Skjggebrættet. Hvis Sneen tør bort og Vejret bliver heldigt til en Hønselssøudflugt, vil det være rigtigt at sjerne ogsaa et saadant Skjggebræt for netop at lokke Bierne frem; men hvis dette forsummes, ville Bierne dog kunne komme baade ud og ind ved Skjggebrættets Ender bedre end under de tidligere benyttede Skjggebrædder. De her beskrevne Skjggebrædder ville ogsaa bedre kunne hindre den sammentalsende Sne i at lukke Indgangen helt.

No. Forvrigt kommer det paa denne Aarstid an paa at holde alle Forskyrrelser borte fra Bierne. Rejser, som i visse Egne ere flemme til at bante med Næbnet paa Skjvebrættet for at æde de fremkommende Bier, kunne holdes borte ved at anbringe et Ræt med $\frac{1}{2}$ " Masjer omkring Skjvebrættet.

Brevkasse.

Medlemskort. Disse forlanges derved, at vedkommende Medlem henvender sig til sin Kredsfjormand og godtgør, at han er Medlem for 1897. Kredsfjormanden skriver da paa det gamle Kort's Bagside: „Medlem for 1897“ og derunder sit Navn. Kun i det Tilfælde, at Medlemskortet er bortkommet, eller naar et nyt Medlem indtræder i DBF., indsendes til Medlemskortet.

Om Medlemmer af DBF. kunne hos vedkommende Kredsfjormand erholde frit udleveret DBF.'s Love og Smaaafskrifter, naar de kunne bevise deres Medlemsret. I Egne, hvor en saadan Kredsfjormand ikke findes, kan Medlemmer ligeledes faa Love og Smaaafskrifter tilsendte, naar Postbitteringen eller Kuponen paa dette Hæftes sidste Blad indsendes til DBF.'s Sekretær.

De Kredsfjormand, som ikke have tilstrækkeligt Oplag af Medlemskort, Smaaafskrifter og Love, kunne erholde saadanne hos DBF.'s Sekretær, naar de opgive det Antal, som de formentlig ville faa Brug for.

Manglende Numre. Dverbestyrelsen for Postvæsenet har under 9. Februar 1889 meddelt DBF.'s Sekretær, „at det faavel med Hensyn til uabonnerede som abonnerede Aviser er en Tjenesteplicht for Posthusene at føre Kontrol med, at samtlige Numre af Bladet komme den, til hvem Bladet er anmeldt, henholdsvis Abonnementen, i Hænde, samt i Tilfælde af, at noget Nummer maatte mangle, at rekvirere dette ved Afsendelses-Posthuset“.

Hvis et Postkontor eller et Landpostbud altsaa nægter at skaffe et saadant manglende Nummer, fordi Bladet er bestilt hos Sekretæren (dette kaldes „anmeldt“) — da bede vi Vedkommende om at vise Postbudet eller Posthuset denne Skrivelse. Næstes det da alligevel at skaffe Nummeret, bede vi om at faa Meddelelse derom, vi skulle da sørge for, at vedkommende Embedsmand bliver draget til Ansvar for sin Pligtforsømmelse.

Kuponen paa dette Blads Side 36 er bestemt til, at afklippes for hos Kredsfjormanden at bevise vedkommende Holders Medlemsret, hvis Bladet ikke er bestilt hos ham. Paa lignende Maade kan denne Kupon anvendes til at indsendes til DBF.'s Sekretær, hvis den paagældende Egn ikke har nogen Kreds.

Udstillingen i Aarhus 9.—12. Juli 1897. Blauen for denne vil blive optaget i næste Nummer.

Blavløbsstilling i Aarhus 9.—12. Juli 1897. En lignende Udstilling som den, der iaar blev afholdt i Hølstebro i Forbindelse med de forenede jydsk Landboforeningers Dyrskue, vil blive afholdt i Aarhus i Forbindelse med et lignende Skue.

Rettselse. I Tidsskriftet Nr. 18 af Martsang 1896 Side 371, 1. Spalte, 23. Linie staar „mange Bifamilier afgav Sværming“, skal være mange Bifamilier og gav Sværming, og i 2. Linie staar „Opklækning af Dronningen“, skal være Opklækning af Dronninger.

Kundgørelser.

Kunsttableformer af Kobber indpræserves paa ny d. 20. Januar. Til 10×12 " eller Lavnormal c. 20 Kr., til 12×12 " c. 24 Kr., andre Maal efter Størrelsen. **Grølev**, Kallundborg.

Winklers Voksenser a 30 Kroner og **amerikanske Zinkfalte** (30" lange) a 20 Øre faas hos **Alex. Rasmussen**, Kallundborg.

Et store Parti prima Ishebruun

Sorning

a 38 Øre pr. B er til Salg hos **J. Hansen**, Glæsborg pr. Grenaa.

Rundsløvmaskine

til Jød-, Daand- eller anden Driukraft. I 1894 indført hertil fra Amerika. Denne fortrinlige og letlobende Maskine starter, klesler, noter, sælser og jvesler. Træet kan støres i Vinkel samt i enhver Vering. Den bør ikke savnes af nogen Træarbejder. — Prisliste sendes.

Hvilested pr. Sollefsted, d. 22. Decbr. 1896.

J. Kr. Olsen, Smeder.

I det jeg takker mine ærede Kunder for den mangeaarige Tillid, man har vist mig, meddeles herved, at jeg har overdraget Bivabler og Smeder **J. N. Nielsen**, Afsedrup, min **Vokstale-Fabrikation**, og haaber jeg, at man vil vise denne dygtige Mand samme Tillid og Velvilje, som man har vist mig.

Auker, i December 1896.

N. Jakobsen.

I Henhold til ovenstaaende anbefaler jeg mine **egte Vokstaler** til de ærede Forbrugere, og garanterer en solid Betjening.

Voks modtages til Fabrikation til 25 a 30 D. pr. B.

Egte Bivoks og Biværk (gamle kasserede Tavler) købes.

Afsedrup St., i December.

J. N. Nielsen.

200 B meget lys, fin, udlyngtet **Sorning** af egen Avl er til Salg a 45 Øre pr. B hos Bivabler **N. Nielsen**, Afsedrup pr. B. Stjernevinge ved Svendborg. Seides mod Efterkrav.

Redaktørsombytte.

Løjtnant Stållhammar utgår ved 1896 års slut ur „Svensk Tidnings“ redaktion, och under-technad kommer att öfvertaga och utgifva Tidningen. Dess pris är två kronor pr. År, och den kan bestillas på Dansk postanstalt. Nytilträdande prenumeranter få en bibok gratis. — Pröfnummer sendes paa begäran.

Ivar Wieslander, Adr.: Jönköping.

Døde Bier paa Flyvebrættet. Netop i jaadant mildt Vintervejr, som vi have haft i den sidste Maaned, hændes det ikke saa sjældent, at man hos enefelte Stæder ser nogle (5—20) døde Bier liggende paa Flyvebrættet. Dette hidrører da oftest fra, at Bierne have holdt en Udflugt og paa deres Vej ind paa Stadets Bund truffet disse døde Bier liggende. At de levende da slæbe de døde ud, er nærmest Tegnet paa, at Familien er stærk. De døde Bier ere i Almindelighed gamle og udslidte, saa at de alligevel ikke havde nogen Værdi for Familien. Hvis de udslebte Biers Antal er meget større, og disse ere tilføiede af det bekendte brune Skum, da kan dette tyde paa Sugdommen Bugløb hos Bierne. I dette Tilfælde bør man i stille Vejr forsigtig aabne Stædet, rens Bundbrættet og Indgangen, lægge c. $\frac{1}{2}$ R blod Kandi-stage i Foderaabningen og derefter pakke Stædet meget omhyggelig, ogsaa ovenover Foderet.

Kandistage. I en Grude hældes $\frac{1}{4}$ Pot ($\frac{1}{2}$ l.) varmt Vand og deri under Omrøring 6 R lyst Kandisgræs eller hvidt Sukker. Det smeltes under jævnlig Omrøring over svag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden for langsomt at afkøles. Naar Siruppen i Gryden begynder at stivne, vil den blive lysere. Man rører den da paany og helber den op i Tallerkener, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter et Døgn's Forløb har man da i hver Tallerken en sprød Kandistage, som let kan brydes med Hænderne eller stærkes med en Kniv. Papiret hindrer Sukkeret i at klæbe ved Tallerkenen. Hvis man i Stedet for det ene R Sukker anvender 1 R Honning, altsaa til den nævnte Portion 5 R Sukker og 1 R Honning, da bliver Kandistagen blødere og fortaeres med større Begærlighed af Bierne. Dette kan derfor særlig anbefales til Bifamilier, der trænge til meget Foder.

Fodring. I enhver velpasset Bigaard vil der ikke være nogen Grund til at fodre med Honning eller Sukker i Januar, da Bierne's Forbrug paa denne Aarstid kun er meget ringe (c. 1 R maanedlig), og hvis Bifamilien derfor ved Indvintningen 1. Oktbr. endogsaa kun har haft 12 R Forraad, vil den næppe endnu lide nogen Nød, hvis dette da findes nogenlunde heldigt anbragt i Tavlerne. Hvis en Biavler imidlertid har et Stæde, der er indvintret med endnu mindre Forraad, eller hvis Forraadet er uheldig fordelt i Tavlerne, da kan han ogsaa paa denne Aarstid frelse Familien fra Hungerødnen ved i Foderaabningen lige over Bierne's Sæde at nedlægge c. $\frac{1}{2}$ R Kandistage eller Homningtable. Bierne maa naturligvis have fri Adgang til dette Foder; men Foderaabningen bør iøvrigt tilbækkes omhyggelig med Klude eller Sækketøj, for at Bierne's Varne ikke skal undvige. Efter højt 14 Dages Forløb maa man se til Foderklumpen og forny den, hvis det meste af den er forbrugt.

Vandsfodring. Hvis en Bifamilie er rigtig indvintret, vil den efter vor Anskuelse aldrig mangle Vand i Vintertiden. Det sker alligevel ikke saa sjældent i danske Bigaarde, at eet eller flere Stæder lider af Tørstnød. Dette viser sig derved, at et stort Antal Bier i koldt Vejr bruse stærkt og komme frem paa Flyvebrættet uden at flyve op til Hensel-

sesudflugt. Da det samme Tegnet kan antyde Luftmangel, bør man i dette Tilfælde først rens Indgangen for Smuld og døde Bier og aabne den helt samt efterse, om Indstudsindbuet fremdeles er løstet $\frac{1}{10}$ " fra Bunden, saa at der er Adgang til en svag Luftvæsel oggsaa ad denne Vej. Hvis Bierne derved komme i Ro i Løbet af en Timestid, kan det ikke antages, at de lide af Tørst. Vedbliver derimod Uroen, da bør man vandsfodre Bierne. Hertil anvendes en almindelig Medicinflaske eller anden snæverhalslet Flaske, der rummer $\frac{1}{3}$ —1 Pægl = $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{4}$ l. Den flæses omhyggelig og fyldes derpaa helt med kogt Vand, der er afkølet til 30—40°. Halsen overbindes med et enkelt Lag tæt Lærred, og Lommelen sættes over Munden, medens man vender Flasken med Bunden opad. I denne Stilling anbringes Flasken i Foderaabningen, som derefter tilpækkes omhyggelig. Tørstnød hidrører uden Tvivl fra en uheldig Anbringelse af Forraadet saaledes, at der er for lidt i de Tavler, hvorpaa Bierne ere lejrede. Naar Bierne da søge Forraad paa de høieste kolde Tavler, finde de dette krysliferet. Det kan da ikke opløses uden Tilfætning af Vand. Da Vandfodring om Vinteren meget let fremkaldes for tidlig Ungelausætning, bør den ikke uden Nødvendighed anvendes før i den milde Aarstid (Forraaret).

Indgangen bør holdes aabne for at sikre den daglige Luftfornyelse. Hertil udtræves vel ikke nogen meget stor Abning, men jo mindre denne er, des lettere sker det at den tilstoppes af døde Bier og Røksmuld. Derfor foretrække vi at holde Indgangen aaben paa denne Aarstid i en Bredde af c. 8". Hos Stæder, der staa stærkt udfatte for Blæst, kan der dog være Anledning til at indskrænke Bredden til 4"; men man bør da jævnlig med en blød Pind rens Indgangen for at Luftfornyelsen kan foregaa uhindret. I modsat Fald udsætter man sig for, at Bierne blive urolige og komme frem i koldt Vejr, hvorved mange gaa til Grunde.

Sne har jo allerede vist sig. Naar Solen i koldt Vejr stiver klart paa Sneen omkring Stæderne, tilbagekastet Solstrålerne ofte saaledes, at de lyse gennem Stadets Indgang og løkke Bierne frem til Henselsubflugt. Dette bør saa vidt muligt hindres, fordi et stort Antal Bier ville stivne paa Sneen. Indgangen bør dog ikke lukkes, da dette vilde hindre Luftfornyelsen i Stædet. Derimod kan man anbringe et Skyggebræt (se Fig. 3) paa Flyvebrættet saaledes, at Solstrålerne holdes ude, medens Luften har fri Adgang til Indgangen. I en længere Aarstid have vi hertil benyttet Skyggebrædder, der dannede en Forsættelse af Indgangen 4—6" ud paa Flyvebrættet. Det har dog oftere vist sig, at denne Skygning ikke var tilstrækkelig, især længere hen paa Vinteren, da Bierne trænge mere til at komme ud end ved Vinterens Begyndelse. Derfor have vi været nødt til foran denne Slags Skyggebrædder at opstille Straabrædder, der fuldstændig udelukkede Solstrålerne uden at hindre Luftfornyelsen. Da denne Fremgangsmaade imidlertid volder dybbelt Arbejde, have vi i de senere Aar om Vinteren anvendt et andet Slags Skyggebræt, nemlig et Bræt (n), der er 3—4" længere end Indgangens Abning (i), opstillet 3" foran denne paa Flyvebrættet (b), hæl-

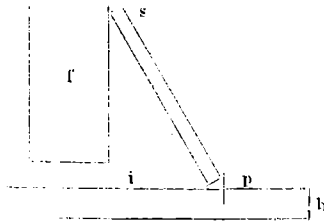

Fig. 3. Skyggebræt.

== Euphleuswerte Werke für die Hausbibliothek. ==

Meyers

Konversations-Lexikon.

Fünfte, gründlich neu bearbeitete und vermehrte Auflage. Mit ungefähr 10,000 Abbildungen im Text und auf 1000 Bildertafeln, Karten und Plänen in 17 Bänden in Halbheft gebunden zu je 10 Mk. oder in 272 Lieferungen zu je 50 Pf. (im Erscheinen.)

Meyers

Kleiner Hand-Atlas.

Mit 100 Kartenblättern und 9 Textbelegen. In Halbheft gebunden 10 Mark.

Meyers

Hand-Lexikon des allgem. Wissens.

In einem Band. *Fünfte, neu bearbeitete Auflage.* In Halbheft gebunden 10 Mark.

Das Deutsche Reich

zur Zeit Bismarcks.

Politische Geschichte von 1871—1890. Von Dr. Hans Blum. Geheftet 6 Mk.; in Halbheft gebunden 7 Mk. 50 Pf.

Geschichte der Englischen Litteratur

von den ältesten Zeiten bis zur Gegenwart, von Prof. Dr. Richard Wülker. Mit 150 Abbildungen im Text, 25 Tafeln in Farbendruck, Kupferstich und Holzschnitt und 11 Faksimile-Beilagen. In Halbheft gebunden 16 Mk. oder in 14 Lieferungen zu je 1 Mk.

Probehefte liefert jede Buchhandlung zur Ansicht. — Prospekte gratis.

== Verlag des Bibliographischen Instituts in Leipzig. ==

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
saas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, saas den portofrit tilsendt.

Biavlsredskaber

i først Udvalg, men kun saadanne, der ved Prove
ere kendte at være brugbare, saas hos

Alex. Raasmussen, Kalundborg.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser saas hos N. Schmidt,
Kjølsholmvej 6, 3. Sal, København V.

Rent Bivoks

(under Garanti)

kan erholdes hos Julius Lemos, Svendborg.
Prover tilstilles paa Forlangende.

100 Ø fin lys Honning a 45 Øre pr. Ø, 50
Ø udvalget Rindehonning a 40 Øre saas hos N.
Thomsen, Dremandsgaard pr. Præsto.

Garanteret ren dansk

Bivoks

af egen Mødfabrik kan saas hos

H. A. Ferslew,
Kalborg.

400 Ø meget lys brun samt fin krytalliseret
Præning sælges a 40 Øre pr. Ø i Blisfjande a
50 Ø pr. Øst.

Peder Jørgensen, Kærby,
Brande Sogn pr. Jelling.

Doks

købes og sælges hos Chr. Kiegelø i Viborg.

Ø. 200 Ø lys Honning er til Salg a 42 Ø.
pr. Ø hos J. Hauning, Kværndrup, Kværndrup St.

100 Ød. fin lys Honning

er til Salg a 42 Øre pr. Ø hos Hans Pedersen,
Kværndrup Bøenge, Kværndrup St.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, saas for
90 Øre pr. 100. Den udstaarne farvetrykte
Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme
Pris, havez nu atter paa Oplag.

Ørsløv, Kalundborg.

Stålhammar's 2 Tegtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie
finne nu atter saas hos Ørsløv, Kalundborg,
til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne
følger en forklarende Læstet i det svenske Sprog.

Landbrugets Bierherv,.

Tidsskrift for Havebrug, Fjerkræavl, Biavl, Kanin-
avl, Ferskvandsfiskeri, Jagt og Vildtpleje m. v.;
Kynologi, Ornithologi, Entomologi etc. Redigeret
af Carl Schiebler. Udkommer én Gang maaned-
lig. Bestilles paa Postkontoret; Abonnement 50
Ø. Kvartalet. Annoncer (10 Ø. pr. Linie), sendes
til „Landbrugets Bierherv“, København N.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af Tidsskrift for
Biavl saas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse
Aargange tages samlede, saas de a 25 Øre.
Aargangene 1881—85, 1888—1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 hæftet og forsynet med
Sageregister koster 60 Ø. Aarg. 1887 ligeledes
60 Ø. Aargangene 1893—1896 ligeledes
a 1,50 Ø. pr. Aargang.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da
tilsendes Aargangene frit. Ørsløv.

Maanedskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstikandibat Viggo Møller, Krystalgade 9, København K. Organ for Hundebenner og Jægere. Oplysende Læst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoucer 10 Ore Linien. Proveniummer gratis.

DBF.'s Honningsskilt,

der burde findes opheengt hos Enhver, der handler med Honning, kan nu faas trykt paa Karton, forsynet med Baaud, for 20. D. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 D. i Frimærker sendes Skiltet porto-frit. **Erstlev.**

Rigte Bivokstaver

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks blyttes. **N. Schmidt, Rindelvej 6, 3. Sal, København V.**

Honning

som Hærings- og som Lægemedel.

af **Hans Erstlev.**

Pris hæftet 20 D. Faas hos Forfatteren. Forhandlere Rabat.

Honning-Sedler, af to forskellige Slags „Honning“ og „Honnings Anvendelse“, udgivne af DBF., bestemt til at vedlægges ved Honningssalg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Ore for hver 10 Stk. hos **Erstlev**, Kalundborg.

Honningen og dens Anvendelse,

af **Hans Erstlev,**

Det forvægede Oplag, Pris 50 D., er nu udsolgt. Sendes frit imod Indsendelse af 52 D. i Frimrk. til **Erstlev** i Kalundborg.

Kupon til Afklipping.

Undertegnede er Volder af dette Eksemplar af „Tidskrift for Biavl“ og derved Medlem for 1897 af Danmarks Biavlerforening.

Ne

Steds

Emblemer for DBF.'s Medlemmer. Emne faas a 60 D. hos **Erstlev**, Kalundborg. Forskudte til Bestyrelsesmedlemmer, forfulvede til andre Medlemmer.

Forenings-Meddelelser.

Randers Amts BF. afholder Generalforsamling i Højstolehjemmet i Randers Lørdag d. 16. Januar Kl. 9. 1. Regnskabets fremlægges til Godkendelse. 2. Dommere til Udstillingen i Sommeren udvælnes. 3. Virksomhedsplanen for det ny Aar bestemmes. De indmeldte Kredse stiftes repræsenterede, og flere stiftes indmeldte. Det aarlige Bidrag for en lokal Kreds er 2 Kr. Vor Forening har 77 Kr. 42 Ore i Randers og Omegns Sparelasje, i samme et jærligt Fond paa 120 Kr. indestaende. Amtshusholdningsforeningen har stænket os 100 Kr. aarlig, som skal uddeles til Præmier, og ovennævnte Sparelasje har stænket os 50 Kr. aarlig. Saaledes stille Forholdene sig. Til Deltagelse i Virksomheden indbydes venligst. **Jens Jensen.**

SBF. i Sønderlev Vesteramt afholder Generalforsamling i Petersens Kro i Rødding Søndag d. 17. Januar 1897 med følgende Dagsorden: 1. Kasserevision. 2. Biavlskærvirksomheden. 3. Forslag til Oprettelse af et Honningssalg, samt Forslag til Oprettelse af Forsikring mod Vipeft af Degn Peteren, Kirkeby. 4. Forslag til Forsikring mod uforshlydt Stade ved Vipeft, af Formanden. 5. Optagelse af Foreninger udenfor Vesteramtet. 6. Foreningsanliggender og Foredrag. **Jør Dverbejtjerslev**
T. H. Buchholz.

Indhold af dette Nummer.

Biaaret 1896	7
Centralinodet V	8
Desinfektion af Stader	32
Dronningceller	30
Ekto, af Reuss og X X	29
Erindringer, af Lardswood	13
Forskelligt, af N. Nielsen	31
Gavnligt Vint	32
Gitterindstud	29
Honning-Bedømmelse, af T. H. Buchholz	20
Honning i Chokolade	32
Honning som Hæring, af N. J. Cook	24
Horsøholms BF.	28
Linaa BF.	28
Luftveffel	31
Middel mod Vipeft	32
Møller, Frederik	5
Rhaarskilsen, af N. Hansen	27
Rollen og Bier, af Doolittle	18
Præmieekskning	27
Rogblæser og Røgpusler	30
Schleswig-Holsteins BF.	32
Stadeformer	29
Tavlernes Bevarelse	22
Tavler, Bore, af Aug. Petersen	14
Told paa Honning, Voks og Mad	25
Voks og Vokstavl, af R. L. Taylor	20
Voks-Rensning	21
Voksmelter, Ferris, af C. G. Ferris	17
Vorbasse BF., af J. B. Garbo	28

Udgivet af
Danmarks
Biaoler-Forening.

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

Biaabet løst for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rindsgrefter optages for 20 Ere pr. Perit-Biue 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 5 Ere fremdeles. De maas indleveres mindst 7 Dage før de skistes indryktere.

Bier og Blomster XIV.

Der findes i vore Have og Marker adskillige Blomster, som mindre hyppig besøges af Bierne, især naar de findes i forholdsviis ringe Antal. Biernes Besøg retter sig nemlig i høj Grad efter den Flora, d. e. Blomsterverden, som paa et vist Tidspunkt forefindes i en bestemt Egn. Tænker man sig saaledes, at en Egn paa et vist Tidspunkt har et udmærket Agerkaalstræk, saa vil i Almindelighed, saalænge dette Træk hder rigelig Nektar, andre honning-

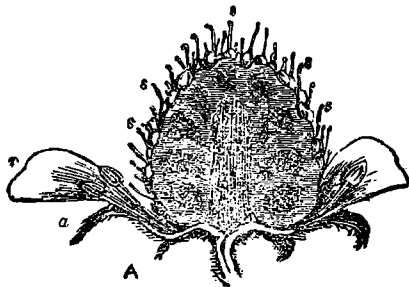

Fig. 4.

ydende Planter i samme Egn kun blive meget lidet besøgte af Bierne. Paa lignende Maade vil man under det første Frugttræk om Foraaret næsten aldrig se en Bi i Blommetræets Blomster, hvis der i den paagældende Egn samtidig findes et stort Antal blomstrende Kirsebærtræer. Der findes dog enkelte Egne, i hvilke der i Haveerne findes et meget stort Antal Blommetræer. Der vil man ofte finde Bierne i stort Antal i disse Blomster.

Da disse to Planter Blomster i høj Grad ligne Vebblomsterne, som vi tidligere have beskrevet (se Aarg. 1896 S. 65), skulle vi ikke omtale deres Bygning nærmere.

Derimod er der een af vore vigtigste Bærfrugter, hvis Blomster under Tiden besøges meget sparsomt af Bierne, nemlig Jordbær (*Fragaria vesca*). Dennes Blomster skulle vi nærmere beskrive, dels paa Grund af deres særegne Bygning og dels paa Grund af deres store Betydning

Fig. 5.

for Havedbruget. Tilsvarende ligner disse Blomster meget de paa S. 321 beskrevne Hindbærblomster, de høre ogsaa til den

samme Familie som disse, nemlig Roserne; men en nøjere Betragtning vil alligevel vise bethdelige Forfælligheder. Ogsaa hos Jordbærblomsten findes herst 5 Bægerblade (se Fig. 4), indenfor disse 5 Kronblade (p), der netop ere befæstede til Frugt bunden udfor Mellemrummene mellem Bægerbladene. Derefter følge talrige Støddragere (a), i mange Kredse, hver bestaaende af 5, den ene Kreds indenfor den anden. Alt dette ligner endnu næsten ganske Hindbærblomsten; men

Frugtbunden og Frugterne ere meget forskellige fra Hindbærblomstens. Her er Frugtbunden opsvulmet til en meget stor Knude, paa hvilken 100—300 ganske smaa Frugtknuder, hver med sin lille Griffel og Nr (s) findes. Blomsten er ligesom Hindbærrets proterogyniisk, idet Arrene først modnes til at modtage Pollenkornene fra en anden Blomst, der er udsprunget tidligere, og i hvilken Støvnapperne altsaa ere modnede, medens Arrene derimod ere henvisnede (se Fig. 5). Frugtknuderne blive ved Modningen ikke til smaa saftige Stenfrugter saaledes som hos Hindbærret, men til tørre Nødder. Derfor kaldes Jordbærret en faldt Frugt, da hele den saftige Del af det ikke bestaar af Frugtknuderne, men af den opsvulmede Frugtbund. Ved Dyrkingen af Jordbær kommer det derfor ikke an paa at faa de virkelige smaa Frugter (Nødderne) udviklede, men paa at faa Frugtbunden til at blive saa stor og saftig som mulig. Det viser sig imidlertid, at disse 2 Formaal ikke kunne adskilles; thi Frugtbundens Udvikling retter sig fuldstændig efter de smaa Frugtknuderens Udvikling. Bliver et af Arrene ikke bestøbet med Pollen, da udvikles den tilsvarende lille Frugtknude ikke, den visner; men dette bevirker, at den tilsvarende Del af Frugtbunden ligeledes faar en mangelfuld Udvikling, dette ses fremstillet i Fig. 5 ved u. Vi se altsaa, at ogsaa en saadan „faldt“ Frugt som Jordbærret kræver en fuldstændig Befrugtning af alle sine Nr for at opnaa en fuldkommen Udvikling.

Nektaren affondres hos disse Blomster af en smal løbet Rina i Begerets Grund mellem den nederste Kreds af Nr og den inderste Kreds af Støvdragere. Nektaren er altsaa dækket baade af Arrene og af Støvdragerne, saaledes at et Insekt, der søger Nektaren, nødvendigvis maa klemme Hovedet ind mellem Arrene og Støvnapperne, der tillige ere fladt udbredte. Hvis nu baade Nr og Støvnapper modnedes samtidig, maatte de bestrevede Forhold i Blomstens Bygning altid bevirke Selvbefrugtning (Befrugtning ved Blomstens eget Pollen); men dette er jo netop ikke Tilfældet, idet Støvnapperne modnes meget senere end Arrene, og derved sikres i disse Blomster næsten altid Fremmedbestøvning ved Insekternes Hjælp. Ved mangelfuld Insektbesøg kan der dog hos disse Blomster foregaa en delvis Selvbefrugtning, fordi de fleste Blomster have en kraa eller hængende Stilling, saaledes at Blomstens eget Pollen kan drysse ned over de i dette Tilfælde fremdeles friske Nr. Det er dog klart nok, at Blomsterne opnaa den kraftigste Udvik-

ling ved rigeligt Insektbesøg. Dette besøges dog ingenlunde udelukkende af Honningbier, forskellige andre Biarter (s. Eks. Halictus) og Fluer ses hyppig i Jordbærblomsterne. Hvor disse Planter dyrkes i Mængde, og Egnen ikke samtidig tilbyder bedre Honningtræer, vil man dog meget ofte se Jordbærblomsterne besøgte af Honningbier, der dog efter vore Sagttagelser oftest kun hente Pollen fra disse Blomster.

Der er imidlertid en anden Ejendommelighed ved Jordbærblomsterne, som ikke har ringe praktisk Betydning, det er Bestræbelsen for en Adskillelse af Kønne, ikke alene som anført derved, at Støvvejene udvikles først i den enkelte Blomst, som altsaa paa det Tidspunkt er at betragte som en Hunblomst, og senere Støvdragerne, ved hvis Modning Blomsten kan betragtes som en Hanblomst — men tillige derved, at Støvdragerne i nogle Blomster udbille sig langt kraftigere end Støvvejene, medens det omvendte er Tilfældet i andre Blomster. Allerede den berømte Videnskabsmand Darwin havde bemærket denne Ejendommelighed, og han udtaler, at den er langt stærkere fremtrædende i Amerika end i Europa. Naar man imidlertid omhyggelig iagttager Jordbærplanterne under Blomstringen, vil man ogsaa her i Landet bemærke, at nogle have meget store Blomster med kraftige Støvdragere, svage Støvveje og mange Udløbere. Disse Planter ere at betragte som Hanplanter, og de give kun lidt Frugt og smaa Frugter. Andre Planter have derimod mindre Blomster med svage Støvdragere, kraftige Støvveje og faa Udløbere. Disse give megen og stor Frugt. Der er derfor al Sandsynlighed for, at man vil opnaa det bedste Udbytte af sin Jordbærdyrkning ved mest at formere Hunplanterne, mindst Hanplanterne.

Uagtet Honningbierne ikke kan anses for Jordbærblomsternes vigtigste Besøgere, er der dog ikke Tvivl om, at den ogsaa overfor disse Planter udfører et betydningsfuldt Arbejde. Ved Betragtning af Biernes Forhold til Plantevæksten maa vi i det Hele taget hvert Øjeblik sande den bekendte franske Botaniker, Girard's, Udsagn:

„De Penge, der kastes ud ad Vinduet for at fremme Biavlens, komme ind igen ad Døren med rigelige Renter“.

De ny Falske.

Af Hr. Peder Jensen, Tved.

Med Redaktionens Tilladelse er jeg endnu ikke færdig med de ny Falske, idet jeg

finder, at der i Deres Tilsvær er Ting, der berettiget kan siges noget om, og tillige tror jeg at have et Argument mere.

Hr. Erslevs Tilsvær paa min første Anke slipper han ikke saa let fra, som det ser ud til. Som Kammerne hidindtil har været lavede til Staderne, har der været en lille Frihed imellem Bærestykkets Ender og den opstaaende Zinkkant. Men naar nu de ny Falsse blive anvendte, vil den lille Frihed vokse fra 1 til 4 mm., hvad jeg anser for at være for rigelig. Ja jeg er næsten vis paa, at om Noget møder til Konkurrence med et Stabe med en saadan Bygningsfejl, da er den tilstrækkelig til at faa det urdømt, trods de ny Falsse, og om det iøvrigt er lavet, hvad der almindelig kaldes tidsvarende. Naar Hr. Erslev i Punkt 3 vil mene, at det er en vidt brevet Unøjagtighed i Kammerens Forarbejdelse og Klodsernes Stilling*), om

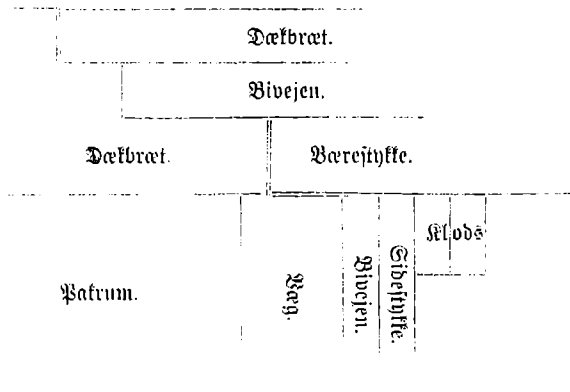
nogen af Klodserne tilbøds kan passere hinanden, eller da komme i Klemme ved Skydning eller Stubning, da denne Fejl indtræder, hvis der bliver over 1 mm.

($\frac{1}{26}$ " Forstel paa Klodsernes

Afstand fra Bærelistens Ende (forudsat at disse ere saa akkurate, at ikke engang den halve Forstel er paa disse). Idet, at naar der er 4 mm. Spillerum fra Bærestykket til hver Side, og de spidse Klodser kun maaler 5 mm. til Midten, saa bliver Unøjagtigheden ikke overvældende, før den paapegede Anke er tilstede. Med de firkantede eller rettere de fladenede Klodser kan der intet ske i den Retning, ej heller naar Stifter bruges som Afstandsmaalere. Kammetræets Lykkelse har ikke synderlig meget at gøre med Kammerens Stivhed, da det er Klodsernes og Sidestykkernes Retvinkethed, der spiller Hovedrollen. — Til det sidste Punktum i Punkt 3, at Bierne sjældent bygge paa mindre end 10 mm., har jeg et glædeligt

Modbevis, idet jeg ved Høsten (sidste Honninghøst) har saagodtform alle Kammerne i Hovedrummet bygget fast til Væggene; ganske vist er det ikke lige for Sidestykkerne, men paa disse's Kanter, saa Tavlerne næsten gaar ud i Et. Dette hidrører vel nok fra, at Hovedammerne ikke blivne rørte før ved St. Hansdags Tid, Høsten. Naar jeg ved de ny Falsse faar Bivej over Hovedammerne, saa jeg her er nødt til at bruge Dækbrædder eller Distetæpper, hvad vil der saa ske, naar jeg maa fjerne dette for at faa Magasinerne anbragte, hvor der er Bivej under Kammerne? Ganste ligefrem en almindelig Bygning, der paa Høsttidene vil genere en Del. Hertil vil De vel nok svare, at der lægges Gitter imellem! Ja Tak! Men jeg har endnu ikke haft Brug for dette, og hvorfor saa bruge det, naar jeg ingen Fordel kan have deraf? Og Bierne heller ingen? Det bliver vel

for meget for de ny Falsse? Jeg kan af mine Magasintavler bevise, at kun en enkelt har været belagt med nogle saa Kælder Yngel forneden, saa jeg tror nok, at jeg lader Bierne have deres fri Færdsel til daglig Brug,

Afstand fra Sidestykket til Enden af Bærestykket er $\frac{1}{2}$ ".

Fig. 6.

selv om jeg skal faa nogle saa Hundrede Droner mere end beregnet.

Se, det er denne dobbelte Bivej, der fremkommer ved de ny Falsse, som jeg ikke kan forlige mig med. Ved de gamle Falsse, hvor Overtanten af Falsen og Bærelisten er plan, kan jeg meget let lave mig en Bivej over Hovedammerne og dog beholde mine Magasinkasser usforandrede ved at gøre de Dækbrædder, der dække over Hovedvæggens Ratrum, $\frac{1}{4}$ " højere, saa der kan dannes en Fals $\frac{1}{4}$ " dyb og $\frac{3}{4}$ " bred. Bunden af denne Fals bliver da plan med Bærelisterne og Zinkkanten, saa jeg der kan anbringe Magasinerne, og Dækbrædderne laves da $2\frac{1}{2}$ a 3" længere end Kammerens Bærestykker, ligeledes med Distetæpperne. Disse Dækbrædder kan ogsaa være saa tykke, saa der bliver 1 Fals mere til Dækbrædderne at hvile i, hvorved der bliver en plan Flade for at Ratrummene bedre

*) Klodsernes Stilling regner jeg, som de første Gang blev fremskillede af Th. Nielsen i Ålgod i København 1888. Den fraviger jeg ikke. S. P.

kan slutte. — I Andersens Stabe ($10 \times 12\frac{1}{2}$ "), hvor der bruges $12 \times 4\frac{3}{4}$ " Magasinrum (Halvrammer), maa Falsene i Dæfbrædderne gaa 1" længere ud til Siderne end paa Møllers og Erlebstadernes.

I Anledning af foranstaaende Artikel skulle vi opstille følgende Spørgsmaal: Hvilke ere de væsentlige Ejendommeligheder ved de ny amerikanske Falske? — Det er den opstaaende Metallistes udmærkede Stivhed paa Grund af det dobbelte Lag Metal, der er forbundet med den flade Fals, og Bivejen over Tablebæreren. Den førstnævnte Ejendommelighed vedrører jo slet ikke Rendens Bredde. Vil man nødvendig have denne $\frac{3}{8}$ " = 1 cm. bred, saa kan man jo nøjes med 8 mm. eller endogsaa med 7 mm. Vi saa netop for Tiden labet nogle Falske, i hvilke Renden kun er 8 mm. bred, til Brug i ældre Lavnormal-Stader. For øvrigt mene vi rigtig nok, at 1 mm. Spille- rum for Tablebæreren i Falsen er for lidt. Det bør mindst være 2 mm., da Tablebæreren ellers hænger fast ved den allersvageste Bugtning i Falsen eller ved et ganske ringe Overtræk af Klæboks paa Tablebæreren's End. — Forfatterens Bemærkning om, at Tablebæreren's Tykkelse er uden Indflydelse paa Rammens Stivhed, er vist i en Fart løbet ham i Bennen; thi naar Sidelisterne ere faldede op i Tablebæreren, hvilket de altid burde være, saa passer den Bemærkning jo slet ikke. At Sidelisternes Tykkelse har endnu mere Indflydelse i den Retning, skal villigt indrømmes. De burde altid være mindst $\frac{1}{4}$ " = 6 mm. tykke. — Med Hensyn til Bivejen over Tablebæreren, da skulle vi her ikke i Dag gaa nærmere ind paa den Sag, der kan fortjene en hel Artikel ved Lejlighed; men kun ville vi her bemærke, at Meningen med denne Bivej ved de ny Falske er denne, at Magasinerne i den Slags Stader alle skulle have Bivej foroven, ikke forneden.

Erfaringen er jo den bedste Læremester. Lad os derfor kun hist og her prøve de ny Falske i et Par Aar, saa blive vi nok kloge paa, om de ny eller de gamle ere de bedste. Foreløbig foretrække vi ubetinget de ny.

Ked.

Vore Udstillinger.

Af J. B. Schmidt, „Artonborg“ pr. Lunderstov.

Under Overskriften „Vore Udstillinger“ har Hr. Smith, Bjergsted, skrevet en Artikel i DBT. for Decbr. 1896, sluttende

med, at han haaber Artiklen vil give Anledning til en Diskussion i Bladet Emnet vedrørende. — Da jeg finder adskilligt ved vore Udstillinger, som uden Stabe kunde ændres, skal jeg tillade mig at fremkomme med et Bidrag i en saadan Diskussion. — Hr. Smith klager over, at der kommer saa meget paa vore Udstillinger, som ikke burde findes der, og han har heri tilbøielig Ret, thi hvad har Sæbe, Sirupskager og Drikkevarer, som ikke er fremstillet ved Hjælp af Honning, at gøre paa en Biavludsstilling, slet maa, hvis det fremsendes, tilbagevises af Udstillingskomiteen. Men hvorfor Syltetøj, hvis det ellers fremstilles ved Hjælp af Honning, ikke bør finde Paastønnelse, forstaar jeg ikke, jeg mener dog, at det bør være Folks egen Sag at bestemme, hvormed og hvorledes de vil sylte. Hr. Smith anfører ganske rigtig, at Honning er langt dyrere end Sukker, og af den Grund mener han, at der ikke bør syltes i Honning; men hvorfor ikke ligesaa godt bruge Honning til Syltning som f. Eks. til Bagning. Saa vidt mig bekendt kan der jo godt bages gode Kager uden Honning; men at bage i Honning lader dog til at falde i Hr. Smiths Smag — forresten Vidnesbyrd om, at Hr. Smith ikke er i Besiddelse af nogen daarlig Smag. — Efter at Hr. Smith har fordømt Brugen af Honning til Syltning, kommer han til følgende Resultat: „Nej, saa hellere Ælcebød tillavet med Honning og pistet Fløde, det er noget, man kan forstaa“. Det forstaar jeg nu imidlertid slet ikke, thi vist tror jeg, at Ælcebød tillavet paa denne Vis ingen daarlig Koft er, men finder, at det falder daarlig i Traad med Fordømmelsen af den dyre Honning til Syltning, for ikke at tale om pistet Fløde, som saa vidt mig bekendt heller ikke er særdeles billig; forresten er jeg mest tilbøjelig til at tage ovenstaaende Citat af Hr. Smith som en Bittighed, man lader staa til bedre Tider.

Og hvad Drikkevarerne angaar, da lad os kun saa disse frem, naar de ere fremstillede ved Hjælp af Honning — og maaske tillige Frugt. Det er jo en Kendsgerning, at der kan fremstilles ganske fortræffelige Drikkevarer baade af Honning og Frugt, og af de ge Dele tilsa mmen. Jeg ser ingen Ulykke i, om vore Udstillinger kunde bidrage til, at Folk fik Smag for Honning og Frugtvine, at Folk igennem Udstillingerne kunde saa Lejlighed til at lære Fremstillingen af saadanne Drikkevarer at kende, hvor langt anderledes vilde det ikke være, naar man i ethvert Hjem blev trakteret med et godt Glas Honning eller Frugtvin istedetfor som saa ofte er Tilfældet med

Brændevin, Bajerstøl, Rom, Kognak eller andet Sprøjt, som aldrig har været i Berøring med den ædle Druesaft, endstødt det efter Gifletterne skal gælde for ren og uforsalfket Madeira. Her mener jeg er en stor Opgave for Biavlere og Havedyrkere at virke for; lad os virke for, enhver efter Evne, at belære Folk i Fremstillingen af Honning og Frugtvine, da vil de andre fordærvelige alkoholige Drikke forsvinde fra Hjemmene, og Folk vil kun drikke deres egne hjemmelavede, sunde og velsmagende Vine; derved vil spares mange Penge, om ikke til andet, saa til Doktorregninger, — men saa maa vi sandelig heller ikke modarbejde vore egne Interesser ved at fortrænge hjemmelavede Drikkevarer fra vore Udstillinger og i det Hele taget Drikkevarer, som ere fremstillede ved Hjælp af Honning. Naar Hr. Smith anfører, at Dommerne ved Udstillingen i Fredericia forbigik Frugtvinen som noget dem uvedkommende, da

Hvad Udstillingsvedtægterne angaar, da kan jeg i det væsentlige slutte mig til Hr. Smith; men hvad jeg særlig mangler, er et for alle Udstillinger gyldig „Reglement for Dommere“. Det kan jo ikke undgaa, naar man følger med ved Udstillingerne, at man uvilkaarlig kommer til at lægge Mærke til de store Uoverensstemmelser, der er i Bedømmelserne paa de forskjellige Udstillinger, og da er det særlig Honningen, det gaar ud over. Jeg har set Honning tilkendt 1ste Præmie til Trods for, at samme Honning var fuldstændig i Gæring oven i Glasjet; en saadan Fejltagelse vilde ikke let finde Sted, hvis der fandtes udarbejdede og af DBF. vedtagne Regler for Bedømmelserne, som Dommerne selvfølgelig maa underkaste sig og være forpligtede til at følge ved Bedømmelsen. Men det maa være Opgaven for danske Biavlere gennem en tilbørlig Drøftelse i Medlemsbladet at saa saadanne Regler udarbejdede og ved-

Schema A. Til Bedømmelse af Honning.

Nr	Konfistens	Udseende	Smag	Salt Points	Præmie	Bemærkninger.

maa jeg erindre Hr. Smith om, at sammen med Biavlrsudstillingen i Fredericia var arrangeret en Havedrugudstilling, og at det vilde have været et Overgreb fra vor Side, om vi havde bedømt Frugtvinen og ikke overladt det til Dommerne i Havedrugsaafdelin en.

Forøvrigt skal jeg villig indrømme Hr. Smith, at der kommer Ting paa vore Udstillinger, som ikke burde findes der, ja Ting, som maaste aldrig burde have set Dagens Lys. Man ser undertiden Forhandlere af Biavlrsredskaber fremstille Ting, der ere saa indviklede i Bygning og Fremstilling, at selv gamle Biavlere, som i en Række af Aar have besøgt en Mængde Udstillinger baade her og i Udlandet, ikke kunne forklare sig Brugen eller Nyttens af slige Indretninger; saadanne Ting burde aldrig udstilles, da de kun virke forvirrende paa de Besøgende og tillige affrættende paa andre Biavlere.

tagne til fremtidig Brug. Og skal jeg tillade mig at møde frem med ovenstaaende Schema til Brug ved Bedømmelse af Honning, maaste kan det bedres noget igennem en Diskussion (Lugt? — Red.) maaste ikke — og haaber jeg, at der igennem Diskussionen fra andre Sider vil fremkomme Forslag til Schemaer til Brug ved Bedømmelserne ikke alene for Honning, men ogsaa for de andre Afdelinger ved vore Udstillinger.

Der optegnes som Maximum for Dommene indtil 10 Points i hver af de 3 Rubriker Konfistens, Udseende og Smag, althaa vil det Mærke, som opnaas i Rubriken „Salt Points“, 30 eller saa omtrent være 1ste Klasse's Honning, og bliver opført med 1ste Præmie; under Bemærkninger opføres Udsættelserne for hvert Mærke.

Men spørges der maaste, hvorledes skal Honning da være for at opnaa 10 Points i hver Rubrik, da skal jeg i al Korthed antyde mine Begreber paa 1ste Klasse's

Honning, og fordrer jeg da af en Honning, som skal holde 10 Points for Konsistens: Honningen maa være af fuldstændig fast, tæt og ensartet Bygning, og uden nogen- somhelst flydende eller mindre fast Lag oven i Glasjet. Af Honning, som opnaar 10 Points for Udseende, jordre: Udseendet klart og ikke grødagtig t Farvetonen, ikke skjoldet, strivet eller flammert, og fri for Blærer ved Glasjet. Honning, som opnaar 10 Points for Smagen: ja Smagen, derom kan disputeres, men ren Smag og mild Aroma maa være tilstede i en 1ste Klasse Honning. — Af ovenstaaende haaber jeg, at det vil kunne forstaaes, hvad jeg forstaaer ved en 1ste Klasse Honning, ligesom det vil forstaaes, at hvis et Mærke faar en høj Bedømmelse i de 2 Rubriker, men daler i den 3die, vil dette være nok til at sætte samme Mærke ned i 2den, maatte 3die Klasse af Honning. Maalet med vore Udstillinger er jo ikke alene dette at gøre Reklame, men ligesaa meget dette, at vi lære hvorledes 1ste Klasse's Varer i Virkeligheden skal være, men jo flere Points og jo flere Grupper samme fordeles paa, des mere paafidelig bliver selvfølgelig de givne Karakterer. — Paa ovenstaaende Schema er den bageste Rubrik „Bemærkninger“ til Optegnelse af alle de Fejl og Udsættelser, som Dommerne maatte finde; efter stedfundne Bedømmelser hæftes ikke alene Præmie- skiltene ved de Mærker, som skulle præmieres, men ved de ikke præmierede Mærker maa ligeledes vedhæftes Kort, hvorpaa de givne Points samt Fejl og Udsættelser forefindes; derved vil Udstillingerne først ja sit belærende Præg for det besøgende Publikum. — Haabende paa en livlig Drøftelse i DBT. til Sagens Fremme, slutter jeg for denne Gang.

Plan

for den Biavlsubstilling, som agtes afholdt i Aarhus d. 9.—12. Juli 1897 i Forbindelse med det af Foreningen for indiske Landboforeninger afholdte Jubileum 3-Dyrskue og en Udstilling af Fjertræ.

Biavlen dannes Sektion III, og Udvalget for denne bestaar af Kantor Erzslev, Kallundborg, og fhv. Trafikchef F. Møller, Aarhus (Drøftør).

Præmierne i Kroner	højeste	laveste	ialt
93. Hold. Naastoffer af Biavl	15	5	150
94. — Fabrikater af			
Biavlsprodukter	15	5	150
95. — Hjælpe midler for			
Biavlen	15	5	200
			Sum 500

Dommere: Maskinpubser P. Christensen, Bunderstov; Sadelmager C. F. Grønning, Vejrup; Jordbruger N. S. Kristensen, Himmeløv.

Dommer-Suppleanter: Stomager Haagen sen, Tranebjerg; Sævværksejer Lauritzen, Holstebro; Fotograf Vorbeck, Holstebro.

Almindelige Bestemmelser.

7. Ret til at udstille har ethvert Medlem af Fællesforeningen eller af en i samme værende Landboforening, se ogsaa §§ 37, 44 og 49.

8. Anmeldelse af Dyr og Udstillingsgenstande sker paa trykte Skemaer, der fra Dato erholdes i Sekretariatet, Nørrealle 5, Aarhus, og maa være indleverede i 3 Eksemplarer (hvoraf det ene tilbagesendes med Kvittering for Anmeldelsen) sammesteds inden d. 15. Maj 1897. Til senere indkomne eller mangelfuldt udfyldte Anmeldelser tages intet Hensyn.

9. Enhver Udstiller har selv at opgive, til hvilken Afdeling, Klasse og Hold det anmeldte Dyr eller Genstand skal henføres.

10. Skuet er aabent Kl. 8 Morgen til Kl. 7 Aften. Mandag kun fra Kl. 8—3.

Fjertræ, Biavl og de til disse 2 Afdelinger hørende Produkter skulle være opstillede paa Pladsen. Torsdag d. 8. Juli, Middag Kl. 12.

Redskaberne skulle være opstillede inden Torsdag d. 8. Juli, Morgen Kl. 7.

11. Præmieuddelingen finder Sted d. 9., 10. og 11. Juli, Eftm. Kl. 3, efter nærmere Befendtgørelse.

12. Dyrne, Fjertræ og Biavlsprodukter skulle være fjernede fra Udstillingspladsen inden Tirsdag d. 13. Juli Kl. 12 Middag.

Redskaber og Maskiner skulle være fjernede inden Tirsdag d. 13. Juli, Kl. 6 Eftermiddag.

13. Indtegningspenge betales samtidig med Anmeldelsen og betales ikke tilbage, selv om det anmeldte ikke bliver fremstillet.

For Biavl, Redskaber og Maskiner betales for Gulv eller Bægflade under Tag 25 Øre pr. □ Fod, for ubedækket Plads 10 Øre pr. □ Fod.

14. Et Dyr eller Udstillingsgenstand kan — naar vedkommende Dommerudvalg derom er enig — overføres til et andet Hold end det, hvori det er anmeldt.

15. I omstaaende Præmieliste er ved ethvert Hold angivet højeste og laveste Præmie samt Præmiernes samlede Værdi. Indenfor denne Ramme bestemmes Præmiernes Antal og Størrelse af Dommerne.

16. Hvert Dommerudvalg vælger

selv en Ordfører, som vil have umiddelbart efter, at Bedømmelsen er sluttet, at indføre denne med Motiver i Dommerprotokollen, besørge det indjorte understreket af hele Udvalget, aflevere Protokollen til Sekretæren tilligemed en af Udvalgets Assistent taget, af Dommerne godkendt Afskrift af Bedømmelsen, og besørge Præmieskiltene paa-hængte. I Tilfælde af Stemmelighed mellem Dommerne gør Ordførerens Stemme Udslaget.

17. Ingen kan ægte Præmie i de Hold, hvori han selv er Dommer.

18. Alle Henvendelser i Anledning af Dyrskuet sker til Udstillingens Sekretær, Overretssjagf. S. Høegh Guldberg, Aarhus.

19. Et Besøg paa Udstillingen betales med 1 Kr. hver af de 3 første Dage og 50 Øre sidste Dag (Mandag). — Medlemskort a 5 Kr. lydende paa Navn give Ud-gang til Udstillingen alle 4 Udstillingsdage allerede fra Kl. 7 Morges, samt begrænset Fortrinshet til Foredrag, Udflugter, Præmie-tribune og Fjeltmaaltider, ligesom Medlemmerne erholde Jubilæumsstrisjet gratis tilsendt efter Skuet. Der vil blive søgt om Moderation for disse Medlemmer paa Baner og Stibe. — Partoutkort, lydende paa Navn, der give Ud-gang alle 4 Udstillingsdage, betales med 2 Kr.

20. Udstilleren bærer selv Risikoen for det Udstillede, saavel under Forsendelsen som under Udstillingen og Hjemsendelsen.

22. En Fotograf vil være tilstede til Udstillerens Afbenyttelse for en bestemt Pris.

Enhver 1. og 2. Præmietager vil have inden 1 Maaned efter Skuet at afgive et Fotografi i Kabinetbilledform af paagældende Dyr eller Genstand til Fællesforeningens Samling.

13. Der vil blive ansøgt om fri Retur paa Statsbanerne for det Udstillede. Det Udstillede maa leveres fragtfrit rettidig paa Udstillingen og ikke fjernes før Udstillingen er endt.

24. Paa Udstillingen vil blive etableret: a) et Salgskontor; derigennem kunne udstillede Dyr sælges imod en Provision i Dyrskuet af 2 pCt. og for andre Udstillingsgenstande af 10 pCt., der tilfalder Udstillingen, og b) en Tombola, ved hvilken der med Ministeriets forventede Tilladelse vil blive bortlobdet udstillede Dyr, Redskaber m. v. c) I Aarhus oprettes et Søndkvarteringsbureau, hvortil alle Tilreisende anbefales i Tide at henvende sig.

25. Diplomerne tilligemed alle ikke paa Dyrskuet udbetalte Præmier ville blive

Udstillerne tilstillede fra Sekretariatet inden 1. Oktober 1897.

26. Udstillerne maa under Udstillingen i Et og Alt rette sig efter Udvalgets Anvisninger. Alle Udstillingen vedrørende Stridigheder afgøres inappellabelt af Formandskabet og Ordføreren for vedkommende Sektion.

27. Udvalget forbeholder sig Ret til at forandre og supplere nærværende Plans Bestemmelser.

Særlige Bestemmelser for Biavlsubstillingen.

49. Ret til at udstille have ogsaa Medlemmerne af „Danmarks Biavlerforening“.

50. Anmeldelsen skal indeholde Oplysninger om: Naar og hvor Genstandene for have været udstillede, om de have erholdt Præmier og da hvilke, samt Antallet af befolkede Stader (Straakuber anføres for sig og Stader med bevægelige Tavler for sig), som Udstilleren har overvintret d. 1. April 1897.

51. Af de anmeldte Produkter, som ønskes bedømte, maa mindst indsendes følgende Mængder: Honning 4 W, Voks 2 W, Kunsttavler 1 W, Honningvin og Mød 6 Flasker.

52. Levende Bier maa kun udstilles i lukkede Kasser.

53. Biavlsubstillingen omfatter Holdene 93, 94, 95. Til Hold 93 hører udslynget hvid, gul og brun Honning, Tavlehonning i Delinger, Kammer eller Klatter, Voks i Blotte.

Under Hold 94 hører Mød, Honningvin, Vikorer, Limonader, Honningøl, Honningedike, Honningtager, Honning-Slytetøj og Saft, Voks i Form af Kunsttavler eller paa anden Maade forarbejdet.

Hold 95 omfatter videnskabelige Samlinger af Dyr eller Planter, literære Hjælpe-midler (Bøger, Kort, Tegninger m. v.), befolkede eller tomme Viboliger, Redskaber til Viernes og deres Produkters Behandling.

Det bedes særlig bemærket, at Anmeldelsesfristen er d. 15. Maj 1897.

Ersløv,
DBF.'s Sekretær.

Forsikring mod Pipest.

Af Lærer S. P. Harbo, Åsbo, Bejen.

I min sidste Meddelelse til Tidsskriftet fra Vorbasse og Omegns BF. omtalte jeg,

at vi havde oprettet en „Forsikring“ mod Pibest. Da der ikke var Tale om nogen virkelig Assurance, er Navnet Forsikring vel mindre rigtigt; men Navnet har jo mindre at sige. Efter Forslag af et Medlem blev der imidlertid afholdt en ekstraordinær Generalforsamling d. 19. Decbr. for at faa oprettet en ny Afdeling af omtalte Forsikring, hvilken ogsaa oprettedes. I Stedet for at omtale den ny Afdeling nærmere, skal jeg affrive vore foreløbige Vedtægter, der lyder som følger:

Vedtægter for Pibestforsikringen i Vorbasse og Omegns BF.

Gældende for begge Afdelinger.

1. Formaalet er: dels at forebygge Fremkomst af Pibest og dels at bekæmpe samme, hvis den har begyndt sin Udelæggelse.

2. Forsikringen deles i 2 Afdelinger eller Serier, og der vælges en fælles Konsulent, der mod en ordentlig Dagløn skal behandle de syge Bifolk.

3. Forsikringen har, hvor det Tilfælde indtræffer, at Bistader staar hos en Biavler, der ikke selv behandler Bierne, kun at holde sig til den, der er tegnet som Medlem. Han betaler Bidraget for alle de Stader, han har eller behandler, og til ham udbetales de i anden Afdeling omtalte Erstatninger.

4. Forsikringen kan til enhver Tid forlange at faa de indtegnede Bistader synede af Konsulenten, og ligeledes kan de enkelte Medlemmer selv forlange Eftersynet og bør gøre det (ved at melde sig til et Bestyrelsesmedlem), naar de selv opdager noget, der enten er Pibest eller en Forløber for samme (som f. Eks. raadden Yngel)

5. Forsikringen indordner sig under Danmarks Biavlerforening, og særlig denne stedlige Kreds, Vorbasse og Omegns BF., med hvilken Kreds den har fælles Bestyrelse.

Gældende for 1. Afdeling.

6. I første Afdeling betaler Medlemmerne 10 Ore pr. Stade, og de ville da have Ret til at kræve fri Behandling af de tegnede Stader.

7. Ere de indkomne 10 Ores Bidrag ikke tilstrækkelige til Dækning af Udgifterne i første Afdeling, skal Kredsföreningen udrede det halve af, hvad der mangler, og Resten tilstjyder vedkommende Sogneforeninger i Forhold til Antallet af de der behandlede Stader.

Gældende for 2. Afdeling.

8. I anden Afdeling betaler Medlemmerne 25 Ore pr. Stade, og de ville da, foruden Ret til fri Behandling, have Krav paa en Erstatning af 10 Kr. pr. Stade i

Tilfælde af, at Sygdommen viser sig uhelbredelig og altsaa Behandlingen utilstrækkelig.

9. Ere de indkomne 25 Ores Bidrag ikke tilstrækkelige til Dækning af Udgifterne i 2den Afdeling, vil det manglende Beløb blive paalignet Medlemmerne af samme, saaledes at der i dette Tilfælde bliver opkrævet et ekstraordinært Bidrag.

10. Indtræffer det, at et Medlem ikke kan enes med Konsulenten om Nødvendigheden af et eller flere Staders Tilintetgørelse, skal de hver tilfælde et af de nærmestboende Medlemmer af Biavlerforeningen (og hvis det findes nødvendigt vælge de i Fællesskab et tredje), og de tilfaldte Biavlere skulle da i Forening med Konsulenten og vedkommende Biavler afgøre Sagen. — Hvis Konsulenten selv er Medlem af Forsikringens anden Afdeling, skulle Medlemmerne i den Sognekreds, hvor han bor, vælge 2 Mænd, der tilfalder, naar Sagen gælder de af ham selv tegnede Stader.

11. Viser det sig ved det første Eftersyn efter Indmeldelsen i anden Afdeling, at der allerede er udbrudt Pibest i Vedkommendes Bistand, kan han i dette Tilfælde kun gøre Krav paa halv Erstatning af de paagældende Familier. Kan Sygdommen imidlertid helbredes ved den af Konsulenten foretagne Behandling, har vedkommende Medlem siden Ret til fuld Erstatning.

12. Det almindelige Eftersyn foretages i saa stort et Omfang, som Forsikringen finder det nødvendigt. For dette Arbejde lønnes Konsulenten med et vist Beløb*) pr. Stade. (For at han ikke skal medføre Smitte fra den ene Bistand til den anden, vil han foretage den nødvendige Desinfektion, og han vil stadig staa i Forbindelse med Danmarks Biavlerforenings Kontor).

Idet vi bringer denne Sag frem for Offentligheden, beder vi om Overhørenhed overfor det mangelfulde i vort Arbejde. Vi trænger til gode Raad fra Folk, der ere klogere end os. Vore Vedtægter ere jo kun foreløbige og ville rimeligvis blive ændrede paa flere Punkter til næste Aar. Først paa Vinteren vil der blive givet Egnens Biavlere Lejlighed til at melde sig ind i een af Forsikringens Afdelinger. Til Dato er det kun hos enkelte Biavlere i Kredsen, at der er opdaget Pibest; men det viser sig jo stadig, at Sygdommen er overordentlig smitsom, saa det kan nok gøres nødig at slutte sig sammen i Kampen mod den. Hvormeget der kan opnaas derved, vil Tiden vise.

*) Foreløbig 10 Ore.

Bedømmelsen paa Kredsudstillingerne.

Af Jakob Olsen, Driftebrohus.

Da det vel maa anses at være af overordentlig stor Betydning for Biavlens Udvikling, at Bedømmelsen paa vore Kredsudstillinger foregaar efter saa faste og ensartede Regler, som det paa nogen Maade er muligt, saa skal jeg tillade mig at fremdrage dette Spørgsmaal i „Bitidende“. En af de vanskeligste Opgaver for Kredsudstillingerne at løse, er ikke sjældent Bedømmelses-spørgsmaalet; det er jo en vanskelig Sag at være Dommer, og det bliver næppe mindre vanskeligt paa saa forholdsvis imaa Udstillinger, som en eller to Kredse i Forening ere i Stand til at opvise, idet Dommerne som Regel bestaa af Kredsens egne Medlemmer, og derfor har mere eller mindre Kendskab til en Del af Udstillerne, hvilket undertiden kan give Anledning til større Kritik, end Dommerne i Almindelighed ere Genstand for, selv om de søge at udføre deres Arbejde saa upartisk, som de overhovedet ere i Stand til at kunne gøre det. Det er jo ikke saa ganske saa Udstillinger, der hvor hvert Aar afholdes omkring i Kredse i Landets forskellige Egne, og det er vel kun et meget ringe Antal af Biavlere, der have Lejlighed til at overvære ret mange af disse, naar de holdes udenfor den Kreds, i hvilken de selv er Medlem; men naar det en Gang imellem sker, at man kommer paa en saadan, saa kan det ikke undgaa, at man ved at drage en Sammenligning undertiden kommer til den Erkendelse, at Dommerne ikke sjældent naar et noget forfælskeligt Resultat med Hensyn til Præmieringen. Hensigten med Udstillingerne er jo for en Del at udbrede Kendskab til de mest hensigtsmæssige Redskaber, for ved deres Hjælp at blive i Stand til at opnaa det størst mulige Udbytte af Biavl. Det skulde da egentlig kun være saadanne Ting, der blev præmieret, om hvilke man maatte erkende, at de besad de fleste Betingelser for virkelig at kunne udfylde denne Plads; men er dette nu altid Tilfældet. En af de Udstillingsgenstande, som de Besøgende stærkt en særdeles stor Opmærksomhed, er utvivlsomt Biboligerne; derfor kan Udfaldet af deres Bedømmelse komme til at virke i to Retninger, enten til Gavn eller Skade for Biavlens Udvikling. Ganske vist haves der med Hensyn til dette Punkt nogle faste Regler for Dommerne at gaa efter, nemlig kun at præmiere saadanne Stader, der optager de af Danmarks Bi-

avlforening anbefalede Rammemaal, men der er jo adskillige andre Ting, der maa tages med i Betragtning, for at et Stade nogenlunde skal kunne kaldes tidssparende. Naar en Begynder ser et Stade, der har erholdt højeste Pris, saa er det da indlysende, at han simpelthen antager dette for at være det bedste og ikke betænker sig paa at bestille saadanne hos vedkommende Udstiller, selv om det ellers ikke er nogen anerkendt Fabrikant. Man kan saaledes ad denne Vej komme til at skade Udviklings Gang, dersom Dommerne ikke have været i Besiddelse af tilstrækkelig Sagkundskab eller af andre Grunde have forsejlet Maalet ved at præmiere upraktiske og fejlsfulde Stader. Jeg saa en Gang et Stade paa en Kredsudstilling, der havde opnaaet 1ste Præmie, men som besad adskillige Fejl, hvoraf nogle af dem vare af en saadan Bestaafenhed, at det efter min Anskuelse havde været mere paa sin Plads, om det slet ikke var blevet præmieret. Eksempelvis skal jeg anføre, at Bundbrædderne gik paa langs af Stadet, det er jo en meget stor Fejl, som knapt kan tilgives Dommerne at tage Hensyn til, thi Stadets Bidde bliver derved unøjagtig, da Luftens Indvirkning paa Træet bevirker, at dette udvider eller indsnævrer sig, efterom denne paa de forskellige Aarsstider er mere eller mindre fugtig. I det nævnte Stade var Afstanden imellem Rammerne og Sidevæggene omtrent den dobbelte af den, som i Almindelighed anbefales. Desuden havde det adskillige andre Smaafejl, som jeg ikke find r Anledning til at fremdrage her.

En anden Udstillingsgenstand, som faar en meget uensartet Bedømmelse, er Honning, idet der paa nogle Udstillinger præmieres gul og hvid Honning i Flæng, medens der paa andre kun gives den hvide Honning Præmie. Selvfølgelig er det ikke altid saa ganske let en Sag at afgøre, hvilken Honning der er den bedste, men alene at tage Hensyn til dens Farve, synes dog at være mindre heldigt. De fleste Biavlere ere vel stillede saaledes, at det ikke vilde være forbundet med stor Vanskelighed for dem at fremstille nogle saa Glas hvid Honning af det første Sommertræk, men derved vilde Hensigten jo ikke være naaet. Tanken med at udstille Honning er vel nærmest, at man søger at hente de Besøgendes Opmærksomhed paa dennes Fortrulighed som Fødemiddel, og derved tillige at forbedre Udsætningsforholdene. Det kan derfor undertiden have sin store Betydning for vedkommende Biavlere, om den udstillede Prøve baade i Farve, Smag og Krydstallisation svarer nøjagtig til Mængden af den

i Marts Løb høstede Honning, og da langt den overvejende Del, som høstes heri Landet, utvivlsomt er gul eller i hvert Fald har et gulligt Anstrøg, saa tror jeg, at man i Sagens Interesje begaar en stor Fejl, naar man paa vore Udstillinger lægger altfor stor Vægt paa Honningens Farve. Det vilde vistnok je sørgeligt ud med vor Biavl, dersom vi skulde drive denne for kun at saa hvid Honning. Naturligvis er det ikke altid saa ganske let at opnaa en ensartet Bedømmelse paa de forskellige Kredsudstillinger; men paa den anden Side kan det da ikke nægtes, at her er et Forhold tilstede, som i høj Grad fortjener at ændres. Hvad kan der da gøres, for at dette Spørgsmaal kun i saa ringe Grad som mulig skal gøre sig gældende?

I adskillige Aar har Danmarks Biavlerforening søgt at udbrede Kendskab til og Færdighed i den bedst mulige Biavlsdrift ved at udsende Lærere hele Landet over, og der er næppe Tvivl om, at det har givet vor Biavl et mægtigt Stød fremad. Det synes da ogsaa ret naturligt, at disse Lærere vare selvskrevne som Dommere ved enhver Kredsudstilling; de ere jo i Besiddelse af en saa betydelig Indsigt i Biavlsdriften og hvad derunder henhører, som vel kun Saa, og derved at Bedømmelsens Ledelse kom paa enkelte Hænder hele Landet over, maatte da den største Ensartethed kunne opnaas. At Biavlslærerne ikke saa sjælden maa deltage i Bedømmelsen omkring i Kredsen og ofte har en stor Andel i Udstillingernes hele Ordning, er meget sandsynlig, men det skulde ikke indskrænke sig dertil, at Tilfældighederne kom til at raade, saaledes at de kun nu og da vare tilstede for at udføre dette Hverv, thi dermed er Sagen efter min Anskuelse slet ikke bedst tjent. Naar en Kreds afholder en Udstilling, maatte det være en Pligt for den at tilkalde en af Danmarks Biavlerforenings fast ansatte Lærere, som skulde yngre som Formand for Dommerudvalget. Der vilde utvivlsomt være vundet meget ved at have en saa kyndig Mand at henholde sig til. Om Hovedforeningen eller Kredsen skulde betale vedkommende Lærer Honoraret derfor, eller hvorledes det i det Hele taget kunde ordnes, er noget, der nærmere vilde være at fastsætte ved Lov. Smidlertid har Tanken med Foranstaaende kun været at give en kortfattet Fremstilling af, hvilke uheldige Forhold, der kan herske paa vore Kredsudstillinger, og maatte derfor den ærede Bestyrelse for DBF. finde Anledning til at fremdrage dette Spørgsmaal paa det forestaaende Centralmøde, da var Hensigten naaet.

Udstillinger.

Af Sr. Pedersen, Tved. Efter „Vien“.

Naar vor gamle Ven, Hr. A. C. Andersen, Nyborg, ved mange Lejligheder baade i Skrift og i Tale har fremsat Tanken om store Biavlerkedse, da kan jeg kun give denne Tanke min bedste anbefaling og tilige arbejde, hvad jeg formaar, for at saa Planen gennemført, da idetmindste paa Fyen. Her i Svendborg Amt er Organisationen ganske god, men det er ikke nok med en enkelt Amts-kreds, i alle Tilfælde med Hensyn til Udstillinger, hvor det ubetinget vil være det heldigste, at alle Fyenboerne slaar sig sammen, at Udstillingerne da afholdes skiftevis i de forskellige Byer og helst afholdes i Forbindelse med Udstillinger fra Landbrugets forskellige Biehverv, samt Frugt- og andre Havedbrugs-Frembringelser, Fjerkræavl og Husflid, da en Biavlsudstilling nu næppe vil være i Stand til at vinde tilstrækkelig Tilnutning.

Ved Afholdelse af større Udstillinger vil der lettere ved Institutioner som Landboforeninger, Sparekasser, Amtsraad og maasse enkelte Privatmænd kunne opnaas langt flere og større Tilskud til Sagens Fremme, end naar de enkelte Smaaforeninger foranstalte Udstillinger hver for sig. Og det har jo vist sig, at Andragender fra saadanne smaa Udstillinger ere nægtet Støtte, fordi det ikke stønnedes, om Vedkommende var berettiget eller ikke.

Der er store Krav paa mange Omraader. Og ved en saadan Organisation vil det blive mere Sagen end Personerne, det drejer sig om.

Her i Landet har der i 1896 været afholdt et Utal af Udstillinger, vist henad 20. Jeg er tilbøjelig til at antage, at hvis Kræfterne havde været samlede, saa kunde der sikkert have været opnaaet større Udbytte for Sagen i sin Helhed og dog have været sparet lidt paa Kræfterne. Thi at holde 2 a 3 Udstillinger paa een og samme Dag med kun 2—3 Mil Afstand kan dog vist betragtes som for meget af det Gode, og paa denne Maade vil Interesjen for Udstillinger snart tabe sig. Og hertil kommer saa endda, at der er ingen Enighed eller bestemte Grundregler for Bedømmelsen, idet man har det Særlyst, at hvad der paa een Udstilling kan blive antaget for Nr. 1, kan i samme Time, c. 2 Mil borte, blive betragtet som Nr. 2, og flytter vi yderligere 1—2 Mil bort, saa har det nok høendet, at samme Varer ikke har faaet Gran af Anerkendelse. — Er det Beslædning? — Det bliver snarete vildledende, idet Biavlerne

kun have Lejlighed til at besøge den ene Udstilling, hvorimod hvis det havde været samlet, kunde baade Dommere og Besøgende bedre have truffet Valg.

Mon det ikke kunde være et Forsøg værd at faa Sagen realiseret her paa Tjen? Den kunde vel passende indledes med et Møde i Dens af Kredsformændene eller andre af Kredens valgte Mænd, saa der i denne Forsamling kunde blive Enighed om, hvorledes Sagen kan ordnes. Det kan ikke betvivles, at de store Udstillinger foruden at vejlede og retlede Biavlerne ville bidrage til en forøget Udfættning af Honningen, idet disse tiltrækker sig et langt større Publikum's Opmærksomhed, hvoraf følger talrigt Besøg.

Diskussionsmødet

for DBF. afholdtes som sædvanlig umiddelbart efter Centralmødets Slutning d. 13. September 1896 i „National“ i København. Desværre maa vi udtale, at der ligeledes „som sædvanlig“ ikke viste sig naar saa stor Interesse for dette Møde som for Centralmødet. Man har antaget, at dette særlig skulde hidrøre fra den Udflugt, som i Allmindelighed er sat i Forbindelse med Diskussionsmødet. Vi tro imidlertid, at den ringere Interesse, som vises dette Møde, hidrører fra de altfor langvarige og trættende Forhandlinger paa det forudgaaende Centralmøde. Da denne Ulempe for Fremtiden vil blive fjernet, haabe vi, at der ogsaa vil vise sig større Deltagelse i Diskussionsmøderne.

Efter Forsamlingens Ønfte behandledes først Punkt 4. Dronningavl.

N. S. Kristensen. For at kunne producere mange Dronninger bør man have Biboliger, der ere bekvemme til Dronningavl. Dette kan dog ikke være hver Mand's Sag; men enhver Biavler burde producere Dronninger til eget Brug. Enhver Kunstjærm er jo en Slags Dronningavl, da man tvinger Bierne til at stamme en ny Dronning. Ved Biavlskolen i Kallundborg gjorde vi Forsøg med Omklævning, idet vi udtog den altfor gamle Larve af en paabegyndt Dronningcelle og ombyttede den med en yngre Larve for at stamme denne Dronningsfoder gennem hele dens Udvikling. Derved kan man fremstamme bedre Dronninger. Disse Forsøg lykkedes vel ikke altid; men jeg vil dog anbefale denne Metode til Anvendelse i vore Vigaaer, da vi derved kunne faa Dronninger, som kunne give os stærke Bifamilier, og saadanne give det bedste Udbytte.

Præsidenten. Det gør en betydelig Forskel, om man ved Dronningavl giver en enkelt moden Yngeltavle eller flere for at stamme mange Bier. Det sidste er det bedste, fordi Dronninglarverne bør have saa rigeligt Foder som muligt.

Hoffmann fraraader N. S. Kristensens Forslag. Den enkelte Biavler kan vel aale sine egne Dronninger; men han bør saa vidt muligt dertil benytte den naturlige Sværmning. Man lader et godt Stade jværme og udfører senere de deri værende Dronningceller paa 1 nær. Cellerne bør være næsten helt modne, og det ere de paa den 9de Dag efter Sværmningen. Det er dog høndt mig, at Dronningen er løbet ud af Cellerne, medens jeg udførte denne. De unge Dronninger skulle jo senere befrugtes, derfor maa man sørge for et betydeligt Antal Droner. Dertil har jeg i et stærkt Stade tidligt indhængt en Dronetavle midt i Yngelredet. Saaledes faar man tidlige Droner. Hvorledes kan man opbevare saadanne Dronninger om Vinteren, naar man ikke har affat alle om Efteraaret? Det er min Agt at bevare dem i stærke Staders Overrum.

Præsidenten. Saa snart Dronningcellerne ere lukkede, vil jeg udtage den gamle Dronning.

Hoffmann. Ja, men Begyndere have ikke let ved at opsoge den gamle Dronning i saadant et stærkt Stade.

Præsidenten. Begynderen har ikke Tid til at gaa og passe paa Sværme. Naar jeg vil opsoge Dronningen, fjerner jeg alle de Tavler, der ikke indeholde Yngel, saa er det let at finde Dronningen.

Hoffmann. Paa Præsidentens store Kammer finder jeg ikke let Dronninger. Derimod er dette let paa de smaa Højtade-Kammer.

Flere mene det modsatte, fordi Bierne ikke klumpe sig saa meget paa de store som paa de smaa Kammer.

Witsch-Lauriksen. Dette synes ogsaa mig indlysende; men vi have ikke hørt nok om de forskellige Fremgangsmaader ved Dronningavl. Vi have hørt om Omklævning eller Deling af Stadet og om at komme den naturlige Sværm saa nær som muligt. Disse Ting stride maaste mod hinanden. Jeg tvivler om, at kunstig Dronningavl i Længden vil kunne lønne sig. Den naturlige Sværmning vil nok være den simpleste Dronningavl, naar man kun behøver faa Dronninger.

Præsidenten. I Sommer har jeg oppe ved Siden af Tavlen under en ung Larve staaet væk af Tavlen, og saa have Bierne bygget lodrette Dronningceller.

Dzierzon gør ikke andet end saaledes at sætte Tavler ind med Yngel. Han lavede paa denne Maade i Løbet af 3 Aar 300 Stader ved at indsætte ganske unge Larver. Altsaa er der ingen Fare ved det; men Larverne maa være unge, ellers blive Dronningerne ikke gode.

Rosenkjær. Jeg har drevet hjemlig Dronningavl ved Deling af et Stade med Flyvehul paa Siden, idet jeg sætter Gitter indenfor Flyvehullet. I hver Afdeling maa der være 1 Table med helt moden Yngel og 1 Table med ganske svæde Larver og 2 Tavler med Forraad. Naar der er bitet Gitter mellem Afdelingerne, er der aldrig Bannfælgeligheder. Den gamle Table styder jeg hen saaledes, at den luffer for Flyvehullet, naar Dronningen er ved at løbe ud. Paa den Maade kan Enhver drive Dronningavl. Det er rigtigt, at man bør sitre sig, at Dronningerne oplækkes af ganske unge Larver; men dette opnaas netop ved i hver Afdeling kun at give helt modne Yngeltavler og ganske unge Larver.

Bitsch-Lauritzen. Hvorledes faar man en moden Yngeltavle uden Væg?

Rosenkjær. En dygtig Biavler ved altid, hvor Dronningen gaar. Den ender sin Gang paa de yderste Yngeltavler. 3 Dage før Yngelperiodens Udlob kommer den der. Paa de midterste Tavler bliver der ikke Plads til Veglægning, før al Yngelen der er udlobet. Der kunne vi derfor faa en saadan Table.

Thomsen, O. Rippinge. Jeg slutter mig til Præsidenten og Hoffmann. Ved Biavlsstolen i Kallundborg forsøgte vi Om-larvning i 9 Celler. Den lykkedes vel kun i faa; men det var, fordi det var for koldt, og Arbejdet foretoges i det fri. Det er ellers ikke noget vanskeligt Arbejde.

R. Jensen har ogsaa forsøgt Om-larvning, men fundet, at det er vanskeligt at undgaa at bestadige Cellerne og Larverne.

B. Christensen anbefaler R. S. Kristensens Fremgangsmaade. I 20 Aar har jeg kun haft eet Kunststade, der sværmede, om end flere Stader selv have stiftet deres Dronninger. Droner ere nødvendige, naar man vil drive Dronningavl; men de kunne let faas ved at indhænge en Dronetavle tæt op til Yngelreden.

R. Jensen. Hvorfor sværmede de saa ikke?

B. Christensen. Jeg fodrer dem ikke op.

Smith. Jeg har i 20 Aar næsten udelukkende formæret ved Kunstsværme, og jeg mærker dog ingen Aitagen i Dronningernes Frugtbarhed. Jeg formærer kun af de bedste Stader. Til Dronningavl burde man have en hel Del smaa Stader, ikke større end almindelige Cigartasser.

Tidlige unge Dronninger kunne ikke sælges billig, jeg vilde da have 10 Kr. pr. Stk. At tilskære Tavlen for at faa Dronningceller byggede, kan meget godt lade sig gøre. Tilskærer man Cellen skraat, bygges den paa Siden; men det volder ingen Fortræd.

R. S. Kristensen. Jeg afventer ikke Sværming. Derimod anbefaler jeg Præsidentens Forslag og advarer mod Dronejagt. En Arbejdsbi lægger jo kun Droneæg. Disse Droner ere befrugtningdygtige; men de føre ikke Racen fremad. Dronerne bør være fra de allerbedste Stader, Dronetavlen indhænges i Udfanten af Yngelreden. At finde Dronningen er ikke let for Begynderen; men naar man indhænger en Kunsttavle midt i Yngelreden, vil man altid let kunne finde Dronningen paa den Table 48 Timer derefter. Trugstabet egner sig godt til Dronningavl. Dronningcellerne skulle udfæres og anbringes i Cellebestyrttere, ellers rives de i Stykker. En Reservedronning maa let kunne opbevares paa 2—3 Tavler bag et Indstud. Ved Om-larvning bør man til Larvens Flytning anvende en Gaasfjeder, der er tilstaaet som en lille Ste. En flosset Tændstik kan derimod benyttes til at dyppe i Dronningsfoder og dermed fodre en Larve, som man ønsker udklækket til Dronning. Derved viser man Bieerne Vej; men dette er ingen Om-larvning. Disse Arbejder bør foretages i den varme Aarstid.

Sørensen slutter sig til Kristensen.

Vindelof. Da en Mand hos mig vilde se en Drone, søgte vi en saadan; men vi fandt i Stedet for en ny ung Dronning. Jeg ventede da at finde Dronning-Celler, og jeg fandt ganske rigtig 3, af hvilke jeg dannede 3 ny Stader. Hvorledes bør en Dronningbolig være indrettet? Og hvorledes kender man en ung befrugtet Dronning fra en gammel Dronning?

Rosenkjær. Jeg omtalte før, at man kunde stille Underrummet i flere Afdelinger jordenen; men det maatte jo ogsaa kunne stilles foroven, saaledes at Dronninger produceredes foroven.

Ersløv. Doolittle har jo for længe siden løst den Opgave for os.

Hoffmann. Saar er det mislykkedes for mig foroven, ellers ikke.

Smith. Biserløshed om Foraaret er en meget stor Ulempe, da man paa den Tid sabner Midler til at rette den Fejl. Man maa haabe, at vi maa lære at løse den Opgave.

Præsidenten takker de Herrer Biavlere, som have ydet Bidrag til denne Forhandling, der forhaabentlig vil kunne afgive

en Del Vejledning. Vi bør jo saaledes hjælpe hverandre.

2. Uopklarede Spørgsmaal ved den nyere Viavl.

Ersløv indledede Forhandlingen om dette Emne med det Foredrag, som findes anført i forrige Aargang paa S. 329.

Præsidenten anser det ikke for nødvendigt at have Forsøgsstationer for Helbredelse af Bipest.

Ersløv. Dette har heller ikke været min Tanke, da jeg ikke just har ment, at Sygdommen skulde indføres hos Vi rne for derefter at forsøge med at helbrede den. Derimod har jeg ment Dyrkningsforsøg med Bipest-Baciller for at blive bekendt med, hvilke Forhold der hæmme eller fremme Bacillernes Vækst; thi saadanne Forsøg ville danne det sikreste Grundlag for Sygdommens rette Behandling.

Præsidenten. I mange Aar har jeg hævdet de store Kammeres Fortrin, fordi et ringere Antal Bier paa disse kunne frembringe ligesaa megen Varme som et større Antal paa mindre Kammer. Modstanden er vel nærmest kommen fra de Biavlere, der benytte de smaa Berlepsch'ske Kammer. Med Hensyn til Luftveksel tror jeg, at denne bedst opnaas ved et porøst Dække. Indlederen anser dette for nødvendigt; men Bruns Lavstader med fast Loft fik om Vinteren mugne Tavler forneden og Vand staaende paa Bundbrættet. Da blev jeg opmærksom paa det porøse Dække. Det giver en ganske svag Luft-circulation uden Træl, og derved holdes Tavlerne tørre. Dækbrædder kunne bruges om Sommeren, ikke om Vinteren. Derimod kan man om Vinteren dække med en Pose, der er stoppet med Avner eller Savsmuld, derover Taget, i hvilket der bør være en lille Ventil. Savsmuldet bliver fugtigt forneden, men ikke foroven. Sikkert bruge Bierne megen Luft og ubaude baade Vanddamp og Kulshyre; men Vanddampene gaa ud igennem den porøse Pakning, og Kulshyren, der er tung, synker til Bunds og flyder ud gennem Flyvehullet. I Grotten ved Neapel viser det sig, at Kulshyren synker til Bunds. Medens jeg har tilraadet 12 × 12" Kammen, har jeg nu i Biavlsstolen set, at Sekretæren gør Forsøg med en endnu større Kamme. Det glæder mig i høj Grad. Jeg haaber, at hans Forsøg maa faa et heldigt Udfald. Hvis dette sker, kunne vi jo godt ændre vore Staber derefter, idet vi spare dem over ligesom de Dampstibe, man ønsker at forstørre.

Sørensen slutter sig til Ersløvs Forslag. Det kommer an paa at have Bifamilier, som ere meget stærke for Hoved-

trækket; men dette opnaas ogsaa ved at indvintre meget stærke Familier.

Præsidenten. Uerede for mange Aar siden har jeg i et lille Skrift, som udsendes til de jydskt Husmænd, opfordret til at opmuntre Bierne til at yngle sent paa Sommeren for at skaffe mange unge Bier til Overvintring. Dette er altså ikke noget Nyt.

Hoffmann slutter sig til Ersløv. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at et nyt Bifolk kan opføres til et saa stærkt Stabe om Efteraaret, at det altfor tidlig faar sit Forraad forteret og derfor dør om Vinteren af Sult. Han anfører flere Eksempler herpaa.

Præsidenten. Bierne maa da have ynglet tidligere og stærkere end forventet eller have været underkastede stærke Forstyrrelser om Vinteren. De kvikke jo ellers ikke mere Varme, end de behøve. Da der for Djebløket ikke er indtegnet flere Talere, vil jeg foreslaa, at Diskussionen om dette Emne afsluttes, idet man anbefaler Foreningen og dens Medlemmer de af Sekretæren foreslaaede Forsøg.

Ersløv. Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger. Det af vor erede Præsident omtalte porøse Dække har i en lang Aarække ikke haft nogen varmere Fortaler end mig, indtil jeg opbagebe, at det slet ikke gavnebe Bierne ved sin Porøsitet, men kun ved at holde paa Biernes Varme. Den Luftveksel, som kan foregaa igennem et saa tykt porøst Dække som det, vi almindelig benytte, er altsedes forsvindende og utiltrækkelig for Bierne. Luftvekselen bør derfor foregaa ad anden Vej. Naar dette sker, kunne vi faa en fortrinlig Overvintring saavel med Dækbrædder som med Glasdække, naar dette kun tillige er dækket med et tilstrækkeligt tykt Lag af flette Varmelede. Med Hensyn til de af Hr. Hoffmann fremførte Eksempler paa, at Bifamilier ere døde om Vinteren, fordi de vare for stærke ved Indvintringen og ynglede for stærkt i Vinterens Slutning, hvorved de fortærede deres Forraad for tidlig, da vil jeg regne saadanne Tab til ganske almindelig Entleds; thi Biavleren har jo i disse Tilfælde indvintret Bierne med alt for smaa Forraad.

Rosenfjær. Hr. Ersløv har jo for flere Aar siden ved Varmemaaling i Biflyngen om Vinteren vist os, hvilken Varme der paa den Aarstid findes saavel i Klyngen som i Vinterlejets øvrige Rum, saa at vi ikke ere uendte med denne Side af Overvintringen.

Vicepræsidenten overtager her Diri-

gentpladjen og forelæser Overgang til det næste Punkt paa Dagsordenen, idet han bemærker, at der kun vil kunne anvendes en halv Time til denne Forhandling, hvis Medlemmerne i rette Tid skulle møde ved Udflygten til Sjægersborg Dyrehave.

1. Hvad kan der gøres for at udbrede Biavlens iblandt Smaa- faarsfolk?

Hahnemann, Liseb. I en vis Henseende kan der jo slet ikke klages nu over Mangel paa Interesse for Biavlens. Der er jo i den Retning ingen Sammenligning med Liberne for en halv Snes Aar siden. Den Gang henvendte jeg mig til Højfjæger- mester Brun, som boede i min Egn. Han gav mig Vejledning, og siden den Tid har jeg drevet Biavl. Nu kan man jo sige, at Biavlens udbreder sig stærkt hos Folk, der ikke kunne regnes til de allerfattigste i Samfundet, og at det kunde ønskes, at den udbredte sig noget hurtigere blandt de fattige Landarbejderfamilier. Som det bedste Middel hertil vil jeg anbefale Udbredelsen af DBF.'s Smaaafskrifter, af hvilke flere ere ganske fortrinlig skiftede til at oplyse jaadanne Smaaafarsfolk om den rette Biavls- drift. Mange Arbejdere afskrækkes fra den nyere Biavl ved Stadernes Pris; men denne Hindring vil ofte kunne overvindes, naar Interessen vækkes ved at læse om Bier. Andre frygte Bierens Stik; men ogsaa denne Hindring kan tilbørlig overvindes ved Læsning om Bierne. Jeg tror derfor, at det bedste Middel til Biavlens Udbredelse blandt Smaaafarsfolk vilde være Uddeling af de af Foreningens Smaaafskrifter, som særlig egne sig dertil, ikke alene blandt Foreningens Medlemmer, men ogsaa til Smaa- faarsfolk, som endnu slet ikke ere Biavlere.

H. S. Hanjen. Jeg tvivler om, at det vil være heldigt at uddele de Skrifter til Folk, som endnu ikke ere Biavlere. Naar de først ere blevne dette, ere Skrifterne gode nok. Nej det, der bedst bringer Folk ind paa Biavlens, er Eksemplet og Fremvisning af Regnskaber over Biavl, der kan betale sig. Vejledning af Egnens Biavlere virker meget mere til Sagens Udbredelse end den megen Agitation. Det er vel kun hver fjerde eller hver femte Biavlere, der blive dygtige Biavlere; men disse tjene aarlig 100 Kr. eller derover ved deres Biavl. Dette skal nok hjælpe til Biavlens Udbredelse blandt Smaaafarsfolk.

Sørensen slutter sig til Hanjen. Vi jaa let for stort et Apparat. 70,000 Kunst- stader til en Værdi af 25 Kr., naar Bierne regnes med, er en stor bunden Kapital. Kunststaver obslæs der med ligesom med Voks. I Wells-Stadet have vi en billigere

Stadeform. Flyvehullerne kunne enten være jævnsides eller hvert i sin Ende af Stadet. Jeg har i 5 jaadanne Stader gjort Forsøg med en „Varmeovergang“ fra det ene Stade til det andet. Omkostningerne bringes da ned til 7—8 Kr. pr. Stade; men mine Forsøg i den Henseende ere ikke færdige. Senere skal der nok i Bladet komme Med- delelse derom.

Chr. Jensen, Udsærbo. I den For- ening, i hvilken jeg er Formand, søgte vi at ophjælpe Smaaafarsfolks Biavlsdrift ved Pengebidrag og ved Vejledning. Vor Kreds tæller c. 300 Medlemmer, og vi for- dele særlig paa den Maade c. 300 Kr. til de fattigste Medlemmer, højst 10 Kr. til hver. Forrigt slutter jeg mig til H. S. Hanjen.

Ladegaard. Det Princip have vi fulgt i Elbo BF. i 10 Aar. Distriktsfor- mændene søge de fattige Biavlere, se hvad de mangle, og hvorledes de drive deres Bi- avl. Saaledes have vi fortjat i 8 Aar. I de 2 sidste Aar have vi derimod uddelt Præmier for god Biavlsdrift. Udstillin- gerne betragte vi nærmest som et Afsetnings- middel. Man fremhjælper bedst Smaa- faarsmandens Biavl ved at søge ham i hans Hjem.

Møller. Der er talt om den store Udgift til Kunststaver; men vi maa da huske paa, hvilken Hjælp disse yde Bierne. Jeg antager, at det i Almindelighed koster Bierne 20 R Honning at bygge 1 R Voks. Derfor bør vi først ved nøjsomme Forsøg prøve, om det kan betale sig at lade Bierne bygge paa Ledere i Stedet for paa Kunst- staver. Jeg tror, at de Biee, der bygge paa Kunststaverne, ville komme foran dem, der bygge paa Ledere. Jeg vil advare Be- gynderne imod at ødelægge Ruberne, inden de forstaa den nyere Biavl. I 1878 gjorde jeg følgende Forsøg: Jeg købte en Kube og valgte et Rassefolk. Begge bragtes op ved Fodring med varmt Foder hver Aften. Ruben blev mhlrende fuld af Bier. Saa dannede jeg en Kunstbærm med kun een tom Table. Den Kasse fattedes hen paa Rubens Plads, 14 Dage derefter havde de lavet Dronningceller. 14 Dage efter dan- nedes paa samme Maade et nyt Folk af Ruben. Det fik en Kunststave. Næste Døgn havde de ikke alene udbygget den; men den var ogsaa bejat med Vg. Saa- ledes leverede denne Kube og Kasse, jidft- nævnte afgav Yngel og unge Bier, 4 Folk = 250 R Honning. Det var 4 over- vintringsdygtige Folk, der hvert havde c. 30 R Winterforraad. Saar have mine Ruber givet mig over 200 pSt. Rubens Arbejdere kunne saaledes bruges til at samle Honning

i Raaser. Lad Smaamanden lægge sig dette bag Øret. Man har talt om de dyre Kunsttavler; men husk paa, at de kunne holde i mange Aar. Det er altsaa kun Renten, der bør beregnes. Hele Hjemmeligheden er, at de skulle være nøjagtig lavede. Jeg har selv lavet mange Stader, uagtet jeg ikke er Snebker. Man laver sig et Stade af simple Brædder for 2 Kr. Wells-stadet er noget billigere end de almindelige Stader; men man bør deri anvende et Indstud med dobbelt Jærtraadnæt.

H. Jensen. Det var jo N. S. Andersen, der skulde have indledet dette Emne, hvis han havde været tilstede, derfor vil jeg gøre opmærksom paa, at hans Mening er den, at Banskfeligheden ligger i at faa Smaafaarsmanden til at begynde paa den nyere Biavl. Dertil vil jeg anbefale den af Præsidenten omtalte Anvendelse af Kuben. I min Kreds afgive vi en Kube til Smaafaarsmanden det ene Aar paa den Betingelse, at han det næste Aar afgiver en Sværm, der anvendes paa lignende Maade hos en anden Smaafaarsmand. Dette gaar udmærket.

N. S. Kriitensen. Wells-Stadet er næsten forbedret alt for meget her i Landet; men den Slags Stader egne sig i ethvert Tilfælde kun for de fremskredne Biavlere. Bihuse burde kunne faas paa Afbetaling i de enkelte Kredse.

Præsidenten afflutter Diskussionsmødet med en Tak til de Tilstedeværende for ethvert Bidrag, som her er ydet til Behandling af de behandlede Emner. Jeg haaber, at der ved dette Møde er udsaat adskillige Frøcorn, der senere kunne bære Frugt. Saadanne Forhandlinger have ikke alene Betydning for Begyndere, men ogsaa for de øvede Biavlere, der her kunne finde adskillige Tanker, der ere værd at overveje. Det synes mig, at alt her har tydet paa en fortsat Fremgang i vor Biavl. Jeg vil slutte med Ønsket om, at „Danmarks Biavler-Forening“ stadigt maa vokse.

Ladegaard. Jeg udtaler en hjertelig Tak til vor ærede Præsident for hans Arbejde. Gid vi til næste Aar atter maa møde vor Præsident, vor Sekretær og vor Vicepræsident funde og raste i Fredericia!

Deltagerne i Mødet spredtes nu for at nyde en Forfriskning, inden Udflugten til Klampenborg skulde foregaa Kl. 2. Ved den Tid viste det sig, at kun c. 20 gav Møde paa Stationen i København, da flere agtede at rejse derud med et senere Tog, og flere deltog slet ikke i Udflugten. Denne var forøvrigt ganske vellykket. Fra Klampenborg Station vandrede Deltagerne

igennem den prægtige Dyrehave op til Eremitagen, hvor man var saa heldig at træffe en ganske uædvanlig stor Mængde Dyr (vistnok langt over 1000), saavel Daadyr som Raadyr, spredte paa Sletten i Flokke paa 50—200 Stykker. Nogle af disse Flokke funde man komme paa ganske nært Hold. Efter et hvil ved Eremitagen gik man ud til Stranden og fulgte Strandvejen til „Bellevue“. Her ophørte dog Sammenholdet imellem Deltagerne, da de fleste havde forskellige Selskaber at slutte sig til. Man skiltes da med Tak for det behagelige Samvær ved disse Møder og gode Ønsker for Fremtiden.

Det vilde være ønskeligt, om det maatte lykkes ved fremtidige Diskussionsmøder i DBF. at samle et større Antal Deltagere, da Møderne derved vilde vinde i Betydning for den Sag, der ligge os alle saa stærkt paa Sinde.

Universal-Bitommer.

Af Urmager K e u f s, Arnum, Slesvig.

Ved at læse Artiklen om „Bitommere“ Side 310 fik jeg lyst til at give et lille Tilskud til samme Emne, særlig da der som altid hidindtil kun er Tale om Magasintommere. Endstøndt den Tid allerede er langt tilbage for iaar, da Bitommere kunne bruges for at høste den nærende og sunde Honning fra Bierne; thi de Biavlere, som allerede har brugt disse Bitommere, har for længe siden lagt dem paa Hylden for at afvente den honningrige Tid. Dog, de Biavlere, som agte at bruge de lange Vinterastener til at lave sig Biavls-Relvisitter for den næste Sommer, som særlig ere at rose, kunne dog maaske have Interesse og Gavn af Følgende:

Første Gang, jeg læste om Bitommere, var vel i Aarg. 1892, tænkte jeg straks: en saadan maa jeg have og maaske selv lave den; det var vist i 1894, og jeg havde endnu ingen Brug for en saadan. — I afvigte Sommer tegnede det til, at jeg kunde høste lidt Honning, hvorfor en Bitommer maatte laves og straks prøves paa sin Brugbarhed. Da jeg havde Overdelen A (se Fig. 7) med Gulvet f og Underdelen B (se Fig. 8) med de to Mes-singsfjedre færdig hver for sig og vilde fæste dem sammen, kom jeg paa den Ide, at det var maaske det hensigtsmæssigste at udføre det saaledes, at de to Dele vare lette at tage fra hinanden, for i paakommende Tilfælde at rette Fjederens Stilling eller lettere at kunne rense dem for Klæbvoks. Jeg loddede et Baand (b) af Blik

midt paa Overpladen A over B med en vis fjedrende Kraft, saa Underdelen B kunde tages ud og skydes ind under Baandet (b) efter Ønste. — Det var altsaa en let adskillelig Magasintømmere. — Dog, jeg var ikke nøjsom dermed; jeg vilde ogsaa have en Bitømmere for Underrummet, og undrede mig over, at jeg aldrig havde set en saadan omtalt. Jeg havde allerede udtænkt en saadan lavet paa en meget let Maade, nemlig som B med de to Fjedre, men aaben baade ved i og d. Som tænkt, saa gjort. Da jeg havde den færdig, indsaa jeg, at Bitømmere for Underrummet var ligesom Underdelen B af min Magasintømmere med den Forskel, at den sidste ene Ende var lukket. Straks kom jeg paa den Tanke ogsaa at have begge Enden aabne paa den, men derimod lodde et Stykke vinkelbøjet Blik paa Overpladen (se u) i Stedet for.

Læserne ville nu kunne se, at Underdelen B for sig alene kun bruges som Bi-

Summen, formodentlig Tegnet paa den allerede begyndte Vortvandring. Efter 24 Timer og maaske før vare de afspærrede Honningtavler ganske tomme for Bier. Jeg tog da Tavlerne bort, traf Bitømmere ud, saa Glasindsuddet sank ned i sin sædvanlige Stilling. Alt stete uden mindste Hindring af Bierne; Det var egentlig min Mening at lave et Trætaske-Vægindestud med et passende Udsnit for Bitømmere i dets Underkant. Dog, i Mangel paa Tid til at lave et saadant, udførte jeg det paa ovenanførte Maade; men ved Anvendelsen af et saadant Indstud undgaas naturligvis de ellers fremtomne Nabninger under Indsuddets Underkant og under dets Bærelister i Falsene. Ved Brugen af Underrummet Bitømmere B sammen med Overpladen A som Magasintømmere maa naturligvis det tidligere ofte omtalte Honningbræt anvendes. — Ved Betragtning af mine Bitømmere udtalte en Biavlerste, at ved Brugen af en saadan Magasintømmere

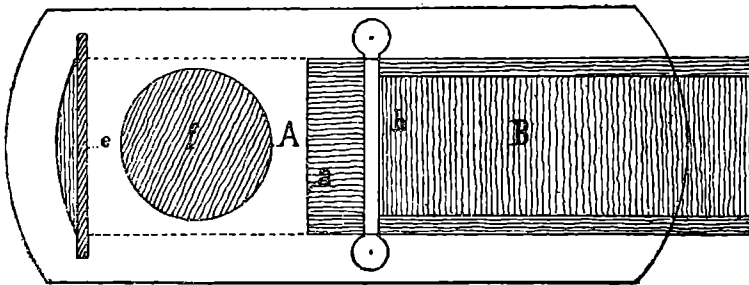

Fig. 7.

tømmere for Underrummet; skydes den derimod paa Overpladen A ind under Blikbaandet (b) langs de zinkklædte Linier hen mod Blikstykket (u) (naturligvis med den lille Nabning mellem Fjedrene mod den modsatte Ende), bruges det Hele som Magasintømmere. — Altsaa er Universal-Bitømmere nemlig baade for Over- og Underrummet. — Underrummet Bitømmere bestod Prøven med Held ved Vinterlejers Ordning. Efter at jeg havde vejet Tavlerne og iagttaget, hvilke jeg turde borttage for Vinterforraadets Skyld, traf jeg disse lidt tilbage i Stedet, satte Underrummet Bitømmere B ned midt paa Stadets Bund bag Vinterlejers sidste Table, satte Glasindsuddet hvilende paa Bitømmere og lagde en passende Pind paa hver Side af Bitømmere hen til Stadets Vægge; de øvrige Tavler med mange Bier hængte jeg hen til Glasindsuddet og et Træindstud bagest. Og saa fremdeles. Da alt var i Orden og stille igen, hørtes en behagelig

tømmere skulde det betærfende Magasin dog løsnes og løstes, og det var allerede meget; thi det var ofte meget fastklæbet, saa det irriterede Bierne i en særlig Grad. — I denne Henseende tror jeg, at det er maaske nok tilraadeligt, hvad enten man bruger Bitømmere eller ikke, at løsne de betærfende Magasiner muligst forsigtigt ved Hjælp af en Spatel eller lignende 1—2 Dage (hellere Timer — Red.) før de skulde høstes, dog uden at aabne for Bierne. — Jeg læste ifjor en Forhandling paa en Diskussionsskole over Emnet: „Vættelse af Arbejdet under Honninghøsten“, at en ældre anset Biavler udtalte: „at han ingen Kendskab havde til Bitømmere“, som har undret mig meget, at det lille snilde Biavlsereskab var endnu saa lidt udbredt iblandt Biavlerne, da jeg syntes i Tankerne, at dets Brug maatte have store Behageligheder, som ogsaa fuldstændig har betærfet sig i Praksis. Biernes Afvørstning af Tavlerne kan vel ganske vist udføres, men dog med en vis uundgaelig Tidsspilde,

Ubehageligheder og Ophidselse af Bierne. Tavlerne maa dog derved behandles 2—3 Gange paa hver Side; tilmed ere oftest mange Celler ikke fulde af Honning og forseglede, saa adskillige Bier sidde i saadanne Celler med kun en lille Del af Bagdroppen udenfor; de maa da have 2—3 ekstra „Børst“ over Enden, før de komme ud af deres Stjul. Smidlertid have maaste mange Bier (efter Bejrliget) indfundne sig paa Tavlen, og nogle deraf søge maaste atter den ovennævnte Udmærkelse; da maa Torturen begynde forfra, Biablerne til gentagende Besvær og Bierne til yderligere Ophidselse.

Ved Biablcrmøderne klages ofte: „Under Boghvedens Blomstring ere Bierne sædvanlig saa arrige“. Har denne stadfæstede Anklage imod Bierne ikke sin Grund i samtidig begyndte Honninghøst med ovennævnte (uden Brug af Bitømmer) uundgaaelig ublu Behandling af Bierne? — Jeg tror ikke at overstride Virkeligheden ved at sige, at Bierne have under og efter en saadan Behandling den samme Følelse som et Menneſte, der har lidt et røverist Overfald. Og at den hjem samlede Honning staar Biernes Hjerter (hvis Bierne overhovedet have et Hjerter!) saa nær som mange Menneſtehjerter deres Benge og Gods, er en almindelig Kendsgerning. Hvad Ens

Hjerter staar nær, forsvare han efter yderste Evne; blev det ham alligevel berøvet, frembringer Tabet hos Vedkommende i høj Grad Ophidselse, det er jo den naturligste Ting. — Saaledes gaar det efter min Mening ogsaa Bierne. — Derfor ser eller hører man ofte under den midlertidige Honninghøst om vedkommende Biablers Nabovers eller deres Dyr's Overfald af ophidsede Bier. — I denne Henseende, fra et næstkærligt og dyrevenligt Standpunkt, kan Brugen af Bitømmer meget anbefales. Men i særlig høj Grad med Hensyn til os Biablers be-rettigede Kærlighed og Medfølelse med vore kære smaa Venner bør dens Anvendelse tilskyndes, da derved Bierne, dem selv ubemærket, kan med Lyst franarres deres overflødige Forraad uden Odelæggelse og Ophidselse og mangt et ungt Liv blive skaanet.

Jeg slutter mig derfor fuldstændig til den ærede Redaktions udtalte velberettigede Ønske, at det lille Redskab maa finde Vej til vore Bigaarde. At den lille Bi ved den udbredteste Anvendelse af Bitømmer maa lettes sin Afsted fra og Savnet over

Tabet af den for Bie selv overdaadige Del af sit hjemsamlede Winterforraad, Biablerne til gensidig Lettelse i Honninghøstens Arbejder og Bierne til behagelig Beroligelse i Sindet under samme. — Maatte dette opnaas, er Hensigten med disse Linier ogsaa opnaet. — Ønsker alle Biablere, som have Lust dertil, rig Lejlighed til næste Sommer at prøve det lille Apparat, det være Universal-Magasin- eller Underrums-Bitømmer.

Husning i Wells-Stader.

Af G. Wells i Brit. B. Journ.

I Anledning af en Forespørgsel i Brit. B. Journal er jeg villig til at give de Oplysninger, som jeg er i Stand til, men jeg maa dog forudsætte den Bemærkning, at naar Biablerne nøjagtig vilde følge de Anvisninger, jeg har givet med Hensyn til den Slags Stader, vilde de aldrig have Besvær med, at Bierne forlade den ene

Del af Stadet før at slutte sig til den i den anden Afdeling. Hvis Bierne i den ene Afdeling af en eller anden Grund blive drønningløse, er det sikkert nok, at de ville bæere sig jaaledes ad; men dette kan ikke kaldes en Ulempe, da det tvært-

imod maa kaldes en Fordel, fordi dei baade frelser de drønningløse Bier og tillige sparer Biablcrcn Arbejdet og Risikoen ved Forening. Mange Biablere bæere sig galt ad, naar de besætte et Wells-Stade med Bier, især naar de dertil benytte udtømmede Bier. I dette Tilfælde bør den ene Side have lukket Indgang, jaaledes at ingen Bi kan slippe ind i den Afdeling. Den første Bi-familie faar da Lov til at løbe ind i den aabne Afdeling og gives Tid til at komme til Ro der, og naar alle ere komne ind, lukkes ogsaa denne Afdeling, saa at ingen Bi kan slippe ud. Nu aabnes den anden Indgang, og den anden Bi-familie indføres i den Afdeling og gives ligeledes Tid til at komme til Ro. Derpaa aabnes Indgangen til den først besatte Afdeling. Ingen af Afdelingerne bør have flere Tavler, end hvad Bierne kunne belægge ordentlig. Derjom alle Tavlerne jaaledes ere fuldt be- dækkede, ville begge Afdelinger være tilfredse. Hvis den ene Afdeling ved Husningen faar sin Dronning befædiget eller dræbt, udblade Bierne næsten altid at op-

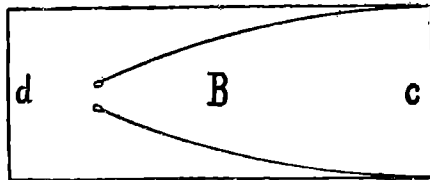

Fig. 8.

flække en ny af Æg eller Ingel, som gives dem, da de synes at have Jornermelisen af, at der er en Dronning tilstede i den anden Afdeling. Er der Plads til at rumme dem i den Afdeling, ville de gaa derind. Kunne de derimod ikke faa Plads derinde, ville de i nogen Tid slynge sig sammen i deres egen Afdeling, og efterhaanden som Vejret bliver koldere, ville de da gaa ind til den Afdeling, der har Dronningen, saaledes at den dronningløse Afdeling tilsidst bliver helt tom. Hvis Dronningtabet sker om Joraaret, ville Bierne i den Afdeling samle Honning og Pollen; men de ville ikke gøre noget Forsøg paa at oplække en Dronning, førend begge Afdelinger blive overfyldte med Bier.

Det vi bringe ovenstaaende værdifulde Vink fra Mr. Wells, benytte vi Lejligheden til at meddele, at vi hidtil ikke have set en Narsberetning for 1896 fra hans Haand. Skulde en saadan fremkomme, skulle vi som sædvanlig bringe den til vore Læseses Kundskab.

Biavl.

(Et Foredrag holdt paa Aboed Højskole d. 13. Jan. af Lærer H. S. Hoffmann, Højskole).

Biavlen er den Beskæftigelse, hvorved man indvinder de 2 Produkter Honning og Voks fra Bierne. Skøndt denne Beskæftigelse, der er saa gammel, at man kan paavise, at den har fundet Sted næsten siden Menneskeslægten's første Dage, til forskjellige Tider har været drevet paa højst forskellige Maader, saa tyder Navnet dog paa, at Hovedpointet ved denne Kunst til alle Tider har været, at den, som drev denne Beskæftigelse, har forstaaet til en given Tid at avle en Mængde Bier for at faa megen Honning og meget Voks, og dette er da især Hovedkunsten ved den nyere Biavl. — Man driver Biavl for at faa Udbytte eller Fordel deraf; men man kan ogsaa gøre det for Jornerjelsens Skyld, og en 3die Grund dertil er, at man vil høste videnskabeligt Udbytte deraf. Man gaanske faa Mennesker drive Biavl udelukkende af sidstnævnte Grund, hvorimod de fleste gøre det af en af de førstnævnte eller vel snarere af begge i Forening; thi det er baade jornerjeligt og kan ogsaa betale sig at drive Biavl. Da jeg for nogle Aar siden talte med en Mand herfra Egnen i en anset Stilling om, hvorvidt Biavlen kan betale sig, spurgte han mig: „Hvormeget kan Deres Bier indbringe Dem?

Kan De have en Indtægt af dem af 3 a 4000 Kr. om Aaret?“ Uagtet jeg nu i 30 Aar har drevet Biavl, saa har jeg dog aldrig iffe engang tilnærmelsesvis haft en saadan Indtægt af mine Bier og ventet heller aldrig at faa det; men Folk i mindre Livsstillinger kunne ogsaa være tilfredse med noget mindre, og jeg mener da, at man blot drive det til at have Tiendeparten — altsaa 3 a 400 Kr. — af nævnte Sum i aarlig Biindtægt, vilde rigtig mange vist være meget glade ved at drive Biavl. Fordelen ved at drive Biavl vil for en Del bero paa, hvorledes man er stillet i økonomisk Henseende, naar man vil begynde dermed, s. Eks. at man ikke anskaffer sig gamle og ubrugelige Huse, fordi man maaske kan faa dem noget billigere end ny og hensigtsmæssig indrettede; thi dette vil altid medføre Tab. Da der imidlertid ikke findes noget andet Bierhvern, hvorved man hurtigere kan faa sine udlagte Penge tilbage igen, saa spiller Udlægget af Penge i Almindelighed ingen stor Rolle, naar man da ikke vil begynde meget stort. Hvad der derimod spiller en langt betydeligere Rolle, naar der skal være Tale om at faa Fordel af at drive Biavl, er, om Vedkommende, som begynder derpaa, er i Besiddelse af de fornødne Kundskaber til den Beskæftigelse, han giver sig i Lag med, og om han rigt besidder fornøden Intelligens til i det hele at planlægge og udføre et Arbejde ordentligt. Et meget simpelt Raad, som Enhver, der begynder paa at drive Biavl og vil gøre det med Fordel, har godt af at lægge sig paa Hjerte, er: Begynd aldrig for stort, højst med 2 a 3 eller allerhøjst med 4 a 5 Stader; men søg saa ved Tænk-somhed ved, hvad der foresælber, ved Samtale med andre Biavlere og ved at deltage i Møder med Foredrag og Biavl eller praktisk Behandling af Bierne at indhøste Kundskaber og desuden Dygtighed til at udvide Bedriften. Thi dette er meget lettere, naar man faar godt og sikkert begyndt og faar Lykt til at gaa fremad dermed, end det er at faa sin Vistand bragt ordentlig i Stand igen, dersom man begynder for stort og af Mangel paa tilstrækkelig Indsigt først har faaet forkludret dem. For at De kan faa noget Positivt at holde Dem til, skal jeg meddele et Par Regnskaber fra Biavlere, som jeg i Begyndelsen vejledte, men som nu drive deres Biavl selv: I Joraaret 1895 henvendte en Mand, som havde faaet Lykt til at drive Biavl, sig til mig og spurgte, hvorledes han bedst skulde faa Bier og drive Biavl. „De maa naturligvis købe Dem nogle“, sagde jeg. Han købte sig da 2 Kubestader,

som sværmede hver 2 Gange. Disse 4 Sværme fattede han i Huse; men den ene døde i Vinteren 1895—96 og ligeledes det ene Kubeftade, fordi de unge Dronninger ikke bleve befrugtede. Han gav 10 Kr. for hvert Kubeftade og 56 Kr. for Huse til 6 Familier, 3 1896 sværmede det tilbageblevne Kubeftade 1 Gang, men Sværmen fløj bort, hvorfor han købte 2 Sværme til 18 Kr. og fattede i Hus om Sommeren. Desuden har han købt 1 Bipibe til 3 Kr., 6 Foderapparater a 1 Kr., 9 Pd. Kunsttavler a 2 Kr. og givet mig 10 Kr. i 1895 og 12 Kr. i 1896 for at tilse Bierne og udslynge Honning, hvoraf han har faaet 180 Pd., som han har solgt til 60 Ø. pr. Pd. Han har altsaa givet 143 Kr. ud til sin Biabl og taget 108 Kr. ind, altsaa staar den ham nu efter næppe 2 Mars Jorløb i 35 Kr.; men derfor har han 5 Familier i Hus, 1 befolkede Kube og 1 tomt Bihus, hvilket vist tør kaldes et meget respektabelt Udbytte. Han formaar nu selv at drive sit Bieri, naar han koster sig en Udslyngningsmaskine, og vil da efter al Sandsynlighed kunne udvide sin Bistand, saa at han om kort Tid vil kunne høste nogle Hundrede Pund Honning aarlig. Saadan er det i alt Fald gaaet en anden Mand, som for 13—14 Aar siden begyndte paa lignende Maade. Han har nu 16—17 Familier til Huse, hvoraf han høster hvert Aar 4—800 Pd. Honning, som han sælger til 50 Øre pr. Pd., hvilket altsaa giver en Indtægt af 2—400 Kr. om Aaret. Jeg kunde nævne langt flere Eksempler af lignende Art, men skal nøjes hermed, da der gives mangfoldige Mennesker f. Eks. Lærere, Haandværkere, mindre Landmænd, ja selv Præster, Forstænd og mange Andre, som vilde blive meget glade, om de ved lidt Fritidshværelse kunde forøge deres aarlige Indtægt med 2 a 400 Kr., og dette kunne de ved at lægge dem efter at drive Biabl. De fleste Mennesker blive jo glade, naar de kunne tjene Penge, men det er dog just ikke den Fornøjelse, man tænker paa, naar Talen drejer sig om at drive Biabl for sin Fornøjelse. Man tænker da i Almindelighed paa, at det i sig selv er en fornøjelig og behagelig Beskæftigelse. Nogle ville maaske sige: Vi ville meget betænke os for den Slags Fornøjelse, enten at saa saa mange smertelige Stik, at man maaske dør med det samme, eller i allerheldigste Tilfælde slipper man med at faa et Udsigt, der meget minder om en barberet Svineskink, at gaa med i flere Dage. De ere meget paa Vildspor! Vel kan Bienen stikke, saa det gør ondt, ja meget ondt, og ganske enkelte Mennesker kunne ikke godt taale dens

Stik eller vænne sig dertil, men det er kun Undtagelser. De fleste ældre Biablere have vænnet sig til at taale Bistik, saa at de paa den ikke efterlade andre Virkninger eller Spor end en ganske lille Rind, hvor Braadden har siddet. Desuden kan man ved Slør og Gummihandsker næsten aldeles beskytte sig mod Bistik. Det er desuden et aldeles fejlagtigt Begreb, De have om Biernes Natur, derjom De tro, at Bier af Ondskab og Stikkelyst overfalde deres Medstabsninger. Vel har De maaske i Bladene læst om Ulykkestilfælde forarsagede ved, at en rasende Flok Bier have overfaldet andre Dyr eller maaske endog Mennesker og dræbt dem; men De har da læst om langt flere Ulykkestilfælde forarsagede ved løbte Heste. Fordi det kan ske, at Heste løbe løbsk og afstøbkomne Ulykker, opgiver man dog ikke at benytte dem i sin Tjeneste, og mangfoldige Mennesker sætte megen Pris paa at saa en fornøjelig Røretur. Eller læse vi i Aviserne næsten hver eneste Dag om forfærdelige Ulykker ved Togsammenstød paa Jernbanerne. Hvad vilde De egentlig sige om en Mand, der vilde sige som saa: „For at undgaa en saadan Ulykke vil jeg aldrig bestige et Jernbanetog, lad Andre føre saa galt, de ville, jeg gør det ikke!“ Vilde det ikke temmelig meget minde om den fløge Mand, vi fra Børn af ere vant til at træffe paa Smilebaandet ad, fordi han jagde: „Sag gaar ikke i Vandet, før jeg har lært at svømme!“ En Bi stikker aldrig af Fornøjelse eller anfaldet andre Stabsninger, naar den ikke er bragt i Raseri, fordi den tror sig selv i Livsfare, eller at man vil ødelægge dens Hjem og Liv. Og jeg skal sige hvorfor: Biens Braad er nemlig forsynet med Modhager, saa den bliver siddende fast i Memmeskets Hud, naar den stikker. Enhver Bi maa dø, naar den har stukket, fordi den, naar den vil flybe bort efter at have bragt Braadden, tillige udriver Giftblæren og en Del af Tarmkanalen, og dette ved Bienen meget godt ifølge sit Instinkt, saa den aldrig af Ondskab sætter sit Liv paa Spil. Uvertimod ville alle Biablere, som have lært at omgaa Bier og berolige dem ved lidt Røg eller Oversprojtning med Honning- eller Sukkervand, bevidne, at de ere de mest fredsomme og godmodige Husdyr, vi have. Jeg har ofte været til Stede ved Biabtermøder, som ere blevne overværede af over 100 Tilskuere, og foretaget meget forstyrrende Arbejder ved Bierne, f. Eks. at flytte et Folk fra en Kube over i et Kunststade eller fra et Hus til et andet, og Bierne have da sværmet om os som Myg, uden at en eneste af dem har stukket.

Det kommer kun an paa selv at være rolig, ja tror Bierne heller ikke, at der er nogen Fare paa Jærde. Salomon siger i sine Ordsprog: Du Lade, gaa til Myren, se dens Vej og bliv vis, d. v. s. aflæg din Ladhed og bliv flittig. Men kunne vi ikke blive ligejaa vise af at betragte Bierne ved deres Arbejde? Gaa en smuk Sommerdag ud i en Have, hvori der findes en velpasset Vistand, stil Dig hen ved et af Staderne og betragt hvilken Færdsel ud og ind, der foregaar, hvorledes den ene Bi i sin Ivrighed efter at komme først eller være flittigt næsten trimler over den anden. Husk saa paa, at en saadan Familie i en god Sommer kan hjemføre mellem 100 og 150 Pd. Honning, i Rumfang omtrent $\frac{1}{2}$ Td., men at hver Bi, hver Gang den sendes tilbage til Hjemmet, ikke medbringer et Kvantum saa stort som et Knappenaalkshoved, og for at faa samlet det har den maattet underjøre 10, 20, 50, ja maaske 100 Blomster. Det er alene paa Grund af sin Flid, at den faar ubrettet saa store Ting! Maa dette ikke vække os til Eftertanke og anspore os til Flid ved vort Arbejde, „vi, som ere langt mere end de“. Det er ikke alene Flid, men ogsaa Orden ved vort Arbejde, Renlighed og Kærlighed til Hjemmet, vi kunne lære ved at betragte Bierne, og det har ogsaa vist sig, at Biavlens har formaact at faa en forædende Indflydelse paa Menneskene. Derfor burde langt flere Mennesker lægge sig efter denne gavnlige Beseftigelse. Naer ønskede jeg Kendskab til Biavlens udbredt fra Højskolerne; thi de unge Mennesker, som her nyde deres Uddannelse, komme senere i Livet til at indtage fremstude og ansete Stillinger i Samfundet. Det var godt, om saadanne havde Kendskab til Biavlens eller i alt Fald vilde støtte den ved Dntale og Paavirken paa Andre, da den derved vilde komme til at indtage en lidt mere anset Stilling i Samfundet, end den gør nu til Dags. De fleste Mennesker betragte nemlig Biavlens som noget Smurrepiveri, som kun halvgale Mennesker befatte sig med. Hvem har f. Eks. ikke hørt Udtalelsen: „Saa, nu er han ogsaa bleven stikken af en gal Bi“, om En, som vil begynde paa Biavl. Desuden have de fleste Højskoler jo ogsaa Sommerkursus for unge Kvinder, som ja der kunne saa baade teoretisk og praktisk Vejledning i Biavl. Vi trænge ogsaa til deres Hjælp ved Biavl. Mange Kvinder have begyndt paa at drive Biavl, og det har vist sig, at de have formaact at udføre Arbejderne derved fuldt saa godt som Mændene. De sidste 10 Aar har Biavlens taget et stort Opving her i Landet, fordi

der med Dygtighed og Kraft har været arbejdet paa dens Udbredelse. Blandt Personer, som med Tak fortjener at kendes af alle danske Biavlere for deres anstrengende og ihærdige Arbejde for Biavlens Fremme, indtager en Kvinde, Fru Demant, en af de første Pladsjer. Jeg er vis paa, at flere af Tilhørerne kende hendes Navn, og der er saa meget mere Grund til at minde om det, som Døden for 2 Aar siden berøvede den danske Biavl denne udmærkede Støtte. Skulde Nogen saa Lykt til at begynde paa Biavl, denne gavnlige og fornøjelige Beseftigelse, men føle sig trykket af endnu ikke at vide god nok Beseft for at kunne gøre det tilfredsstillende, da har jeg et Raad derfor: Indmeld Dem som Medlem af Danmarks Biavlforening. Det koster 2 Kr. om Aaret, men saa faar De Foreningens Medlemsblad, „Den danske Vitidende“, der udgaar 18 Gange — nemlig 1 Gang hver Maaned om Vinteren og 2 Gange om Sommeren — om Aaret frit tilsendt med Posten, og desuden Foreningens Smaaskrifter, hvoraf saa læres saa meget, som man behøver at vide for at kunne drive Biavl, og endelig saas fri Udgang til alle Biavlensmøder, som afholdes Landet rundt, dels med Foredrag om Biavl og dels med Undervisning om Sommeren i Biernes praktiske Behandling.

DBF.'s Centralmøde.

Af M. S. Vindelof, Harte, Kolbing.

Det aarlige Centralmøde er en Hovedbegivenhed i den danske Biverden. Her holdes Dom over det forbigangne Aars Gerninger og lægges Planen for næste Aars Virksomhed. Efter min Mening kunde der virkes en hel Del mere til Held og Gavn for Biavlens ved disse. Man mødes her fra hele Landet lige fra Bornholm til Vesterhavet og fra Skagen til Flensborg, og det er vel saaledes, at hver Egn sender sine bedste Mænd, der menes i hvert Fald at have den bedste Sagkundskab og den mest levende Interesse for Biavlens.

Centralmøderne holdes snart i een By, snart i en anden, og det er vist i sin fuldkomne Orden; men her mener jeg, at der bør stilles en bestemt Fordring til vedkommende Biavlere, der saa deres Villie sat igennem med Hensyn til Mødestedet, at de sørge for et passende Lokale, og at Beværtningen ikke bliver for dyr. Der var saaledes mange Misforståede ved det sidste Møde. Lokalet var udmærket, men Maden

var for dyr. Ligeledes bør de stedlige Bivener reklamer i vedkommende Bys Blade, hvad der godt kan ske uden mindste Udgift, da Redaktørerne altid modtage en saadan Meddelelse med Glæde. Dette sidste maa ingenlunde forsvømmes, idet man samtidig kan saa Lejlighed til at slaa et godt Slag for den gode Sag i Omegnen. I København var det forsvømt, og det gjorde, at enkelte af Højskolelærerne, der netop havde Kurfus i de Dage, ikke kom til Mødet, da de forgæves havde set efter i Bladene, hvor det blev holdt. Var det ikke heldigt, at vedkommende Egn afholdt en Udstilling samtidig med Centralmødet. Man fik der ved det bedste Indtryk af, paa hvilket Standpunkt Biavlens stod i vedkommende Egn, og de lokale Kræfter kunde høste megen Gavn af „Sagtyndigheden“, der her er saa rigt repræsenteret paa mange Maader. I hvert Fald mener jeg, at det var saare heldigt, at Fabrikanten og Andre, der have gjort Opfindelser, her vilde fremstille deres Arbejder, der saa kunde blive kendt og bedømt. Var man ikke glad ved det sidste Centralmøde, at Hr. Pedersen havde fremstillet sin ny Udslyngningsmaskine! Man er meget uenig om, paa hvilken Maade man bedst skal opbevare Honningen, og hvorledes den bedst stilles frem til Salg. Det var vist let overkommeligt at saa Fabrikerne til at fremstille de forskellige Glas, Blikdaaser, Blikspande m. m. for at prøve paa, om man ikke kunde blive enige om at bruge nogle bestemte Glas eller Blik-Kar. Udfningen af Glasfæt har vist den allerstørste Indflydelse paa Honningens Holdbarhed. Var det derfor ikke ønskeligt, at Folt, der havde gjort Forsøg i den Retning, eller Andre, der havde Erfaring i saa Henseende, udstillede deres Honning til almindeligt Eftersyn. I sidste Efteraar har jeg været tilfede ved flere lokale Udstillinger, og jeg har særlig lagt Mærke til, at man næsten overalt er tilbage i Behandlingen og Fremstillingen af dette ædle Produkt, ligesom Dommerne ogsaa for mig at synes ikke altid havde truffet det rigtige, hvad forøvrigt er saare naturligt, idet vi ikke have bestemte Regler at følge med Hensyn til Bedømmelsen. Kunde det ikke være frugtbringende, at hvert Medlem tog et Par eller flere Glas med til Mødet, hvor det saa kunde blive kritiseret. Ved alle Udstillinger var der større eller mindre Samlinger af Biavlskredsfaber. Mange af disse kunde jeg bruge, men de fleste havde jeg ikke Brug for. Under Diskussionen skal det aldrig fejle, at saa En, saa en Anden har gjort en sindrig Opfindelse, som han paa ingen Maade kan undvære, og

som han vil raade Alle til at bruge. Havde han nu haft sit Redskab ved Haanden, saa kunde det spare Vedkommende mange Øre og Centralmødet megen Tid, og, hvad det bedste var, man vilde straks se, om man havde Brug for samme eller ej. Derfor: Ogsaa frem med Redskaberne.

Saa vel til denne Artikel som til de i dette Nummer indrykkede Artikler angaaende Udstillinger ønske vi at fremkomme med nogle Bemærkninger i en samlet Artikel i næste Nummer. Red.

Fra Kredsen.

Aarhus og Omegns BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling paa Hotel „Dagmar“ i Aarhus Lørdag d. 12. Dec'r. f. A. Der var mødt en Del Medlemmer, som alle fornyede Medlemsbladet. Derefter oplæste Sekretæren Regnskabet, som viste en Udgift i Aarets Løb af 7 Kr. 44 Øre og en Indtægt af 49 Medlemmer 24 Kr. 50 Øre samt Tilskud fra Centralforeningen af 17 Kr., hvilket gav et Overskud af 34 Kr. 6 Øre, som var indsat paa Foreningens Kontrabog. Derefter opfordredes navnlig Sogneformændene samt overhovedet Alle, som have Interesse for Foreningens Fremgang, til at virke for, at Medlemmerne ude i Landsbyerne indbetalte deres Kontingent inden Udgangen af Februar. Som bekendt jaar Kredsen sit Tilskud fra Centralforeningen i Penge istedetfor Vandrelærere. Da dennes Pengetilskud bliver fastslaaet d. 15. Marts, og dets Størrelse bliver afpasset efter Kredsen's Medlemsantal paa dette Tidspunkt, kan det let forstaaes, at det saar stor Betydning for vor lokale Kreds, at vi ere fuldtallige i rette Tid. Vi har saaledes saavel ifjor som iaar ikke tilnærmelsesvis jaact saa stort et Tilskud, som vi i Forhold til det Medlemsantal, vi er naact op til senere hen paa Sommeren, havde kunnet tilkomme. — Derefter drøftedes forskellige Emner vedrørende Foreningens Virksomhed og den danske Biavlerforenings Udstilling i Aarhus til Sommer i Forbindelse med Jubilæumsdyrskuet. Foreningen har i den forløbne Sommer holdt 6 Møder, i Marts Maaned Møde i Skold, i April i Lisbjerg, i Maj i Aarhus, i Juni i Aarhus, i Juli i Borum, i September i Enev. Møderne i Aarhus vare bedst besøgte. Naar Foreningen kan møde med saa lille en Udgifts-post, saa skyldes det Oftevilighed fra forskellige Sider. Saaledes leder Foreningens Formand, Trafikchef F. Møller, alle Møderne uden den mindste Godtgørelse, ligesom

Pressen altid gratis omtaler Møderne's Afholdelse. Denne Indrømmelse fra Pressen støtter selvfølgelig Foreningen og dens Bestyrelse i Bestræbelserne for at arbejde Bladet op, men Bladslagen er jo ogsaa en Erhvervsgræn, som i fuldeste Maal fortjener at vinde mere og mere Indpas. Forhaabentlig vil det gaa op for den mindre bemidlede Landbefolkning, at Frugtabl, Fjerkræavl og Viavl er en god Spore til Sundhed, Lykke og Velstand indenfor Hjemmet. Det ses hyppigt i Tidsskriftet for Viavl, at Kredse i andre Byer heri Landet støttes pekuniært med endog ikke saa ganske smaa Pengebidrag saavel fra Pengeinstitutioner som fra anden Side. Dette er ogsaa blevet forsøgt heri Byen, men forgæves. Dog, forhaabentlig vil dette lykkes ad Aare.

Med Hensyn til Aaret som Honning-udbytte, maa det sikkert betragtes som under Middelhøst her for Østhystens Vedkommende, idet den vedholdende Tørre fuldstændig ødelagde Trækket paa Hvidløver. Eftertræk paa Voghvede og Hng er det jo kun meget faa, det er bestaaret af nyde Fordel af.

Til Slutning vil jeg ønske alle danske Viavlere et glædeligt Nytaar med Dnsket om et godt og frugtbart Aar for alle Landmænd i Almindelighed, saa bliver det sikkert godt for Viavlerne i Særdeleshed, og endelig en venlig Hilsen og Tak til alle mine „Skolekammerater“ paa Viavlslærerkursuset i Kallundborg for det desværre altfor korte Samvær med dem.

Mourig P. Christensen.

Elbo m. fl. Herreders BF. Af nedenstaaende Tabel ses, at der, sammenlignet med 1. Januar 1896, er betydelig Fremgang i Foreningens Medlemsantal og Antal Stader, derimod er Antallet af Holdere af Tidsskriftet altfor lille. Jeg vil benytte Lejligheden til at opfordre Medlemmerne til at formaa Flere til at holde Tidsskriftet, Udgiften er jo dog ikke stor, ja jeg er forvisset om, at det betaler sig at holde Tidsskriftet for dem, som virkelig ønske at blive dygtige og selvstændige Viavlere. Desuden har det Betydning at være Holder af Tidsskriftet, da man deri faar Oplysning om alt, hvad der vedrører Foreningen, og Medlemmerne have jo Ret til at rette Forespørgsler til Bladet, hvilke Hr. Erslev besvarer med stor Dygtighed. Særlig beklageligt er det, at der er enkelte Kredsefortandere, som ikke engang holde Tidsskriftet, til Stade for sig selv og til Ulejlighed for Sekretæren og Formanden, som maa skrive til ham, naar der holdes Møder, gøres Indkøb af Bokstaver, Honningglas m. m.

Her i Kredsen har Honning-Udbyttet

været under Middelhøst, fra 20—25 Ø pr. Stade i Gennemsnit. Vi have Eksempler paa, at der er Stader, som intet Udbytte have givet, og der er ogsaa enkelte, som have givet 50 Ø Honning.

Ville Welling pr. Børkop, d. 18. Jan. 1897.
Niels Ladegaard.

Nr	Kredsenes Navn.	Antal.					Ialt.
		Medlemmer.	Tidsskrifter.	Frugtabler.	Spilstader.	Huber.	
1	Fredericia	47	27	110	1	8	118
2	Bredstrup-Kongsted . . .	5	2	11	1	3	15
3	Bjedsted	4	1	11	2	1	14
4	S. Vilstrup	10	1	27	„	2	29
5	Taulov	13	3	36	„	3	39
6	Borup	19	5	38	3	4	45
7	Sjærup	13	2	36	„	1	37
8	Smidstrup	12	3	44	1	1	45
9	Gauerslund	9	4	29	„	3	32
10	Gaardslev	6	3	26	„	1	26
11	Mojevraa-Haastrup . . .	10	4	45	„	7	52
12	Tinnsfjær	5	„	13	1	1	15
13	Vejlby	7	3	25	„	4	29
14	Eribo	7	1	20	„	7	27
15	Herslev	17	9	42	3	8	53
1. Januar 1897		184	68	513	11	52	576
1. do. 1896		172	65	455	13	52	520
1. do. 1897		12	3	58	„	„	56
1. do. 1897		„	„	„	2	„	„

Kredseformændene: 1ste Kredse: Fredericia: Djerregaard. 2den do. Bredstrup-Kongsted: Seppejen. 3die do. Bjedsted: H. Pedersen. 4de do. S. Vilstrup: P. Lund. 5te do. Taulov: Rosenfjær. 6te do. Borup: N. Hansen. 7de do. Sjærup: M. Nielsen. 8de do. Smidstrup: C. Bendixen. 9de do. Gauerslund: Kjerulff. 10de do. Gaardslev: H. P. Rand. 11te do. Mojevraa-Haastrup: J. Fischer. 12te do. Tinnsfjær: M. P. Buch. 13de do. Vejlby: Zimmer. 14de do. Eribo: N. Usfing. 15de do. Herslev: P. C. Kjær.

Den fynske BF.'s Centralmøde afholdtes i Odense d. 12. December 1896. Mødte Delegerede var Formanden, Gartner N. C. Andersen, Nyborg, for Nyborg Kredse, Stræder Christian Jensen for Vejringe Kredseforening, Mads Jensen, Skjudebjerg, for Skjudebjergkredsen, H. P. Hansen, Fiskerhøjet ved Einsidelsborg, for Krogsbøllekredsen, N. P. Knudsen, Rappendrup, for Kollstedtkredsen, og Garver Sørensen, Odense, for Odense.

1) Paa Grund af, at kun saa faa Kredse var repræsenteret, udsattes Vedtægternes Revision og Valg af Delegeret til DBF.'s Centralmøde.

2) Rejssegodtgørelse vedtoges. a. At 10 Medlemmer kan til Centralmøderne jende 1, 25 Medlemmer 2 og 50 Medlemmer 3

Repræsentanter. b. Rejsegodtgørelse kan udbetales til Efteraars-Centralmøderne med 3die Klasse's Takt med Jærnbane og den normerede Takst for Dagvognene. c. Rejsegodtgørelse til de 5 Repræsentanter udgjorde 6 Kr. 80 Ore. N. Knudsen, Klappenstrup, fravaldt Godtgørelsen.

3) Foraarscentralmødet fastsattes til Afholdelse i den sidste Halvdel af April.

Ved Mødet, hvorved Fabrikant K. Pedersen var tilstede, blev der imellem ham og Formanden truffen Aftale om Levering af Stader til Foreningen. Tages 12 Stader faas de til 8 Kr. 35 Ore og tages 25 Stader da til 8 Kr. 15 Ore. Det er det oprindelige Underjens-Stade med 18 Rammer i Yngelrummet. Fabrikpris 10 Kr. — Der blev bestilt flere Stader, og det formenes, at Foreningen nok faar Brug for 25 Stykker.

Underjen: Grunden til, at Staderne ikke kan leveres til samme Pris som forrige Aar er selvfølgelig, at Foreningen ikke har Midler til at nedsette Prisen med, og at der kun kan opnaas billigere Pris end Fabrikprisen paa enkelte Stader ved Bestilling paa større Partier. Requisitionen skal være Fabrikanten tilfattet til 1ste Marts. Jeg ved meget vel, at enkelte Medlemmer er imod at anskaffe Stader paa denne Maade og vil ikke stemme for, at der anvendes Penge af Foreningens Midler til dermed at nedsette Prisen, da det skader Husflidsarbejdet, og jeg kan godt indse, at det forarsager, at der bliver lavet færre Husflidsstader, naar Fabrikstaderne leveres billigere, men jeg har set saa mange sletlavede Husflidsstader, at jeg fastholder, at Fabrikstaderne i Reglen ere langt lettere at behandle, og at der saa let findes nogle Smaafejl ved de førstnævnte, som gør dem besværligere at arbejde med og det har meget at betyde. Jeg har i mange Aar arbejdet med Husflidsstader, eller rettere med Stader, der vare forfærdigede af Smedere og Tømrere, som kun lavede nogle faa, og jeg har fuldt ud lært, hvad Fordel der er ved nøjagtigt lavede Stader.

Jeg tilraader derfor Husflidsmanden at have et Stade ved Haanden, saaledes at han ikke alene faar alle Maal nøjagtige, men at han ogsaa vender Træet og samler Stadet paa den hensigtsmæssigste Maade.

Derefter diskuteres forskellige Spørgsmaal:

Garver Jørgensen, Dønsje: Taget paa Staderne kan godt være af Tagpap, det stader ingenlunde Bierne, der ikke ere ømfindtlige. Jeg lægger smaa Lærredspøser med Raftalin paa Bunden af Staderne, det gaar nemlig ikke at strø det,

thi saa bærer Bierne det ud, ja undertiden rive de ogsaa i Lærredspøserne.

Underjen: Hvad er det bedste Dæksmateriale i Stunderne?

K. B. Hansen, Einfidelsborg: Jeg dækker med Tang i Lærredspøser.

Madjen, Herjnap: Tang kan være godt nok, men den maa først udvaskes og tørres godt.

Jørgensen: Jeg dækker med Hattelse i Pøser.

Hansen: Straa er tilbøjelig til at mugne og raadne, det har jeg Exempler paa.

Christiansen, Naarup, var af den Mening, at der burde gøres noget for Afsetning og Anvendelse af Honningen. Han vilde anstille en Prøve med at danne et Honning-Depot, saaledes at det blev kontrolleret, at den Honning, der salbydes, var fuldstændig agte.

Underjen mente, det blev forbunden med for stor Beføjning at samle Honningen.

Christiansen vilde gøre Forsøg hermed og havde allerede truffen Forberedelserne i den Retning.

N. Knudsen vilde ønske, at der fra Foreningens Side vilde blive averteret, og han vilde hellere stemme for at anvende af Foreningens Midler hertil end til at nedsette Prisen paa Stader.

En Del Medfæber, et Straastade og et Fremtidsstade, var fremstillet ved Mødet og bleve ivrig diskuteret. Biavler M. Jensen, Stydebjerg, der er en meget erfaren og dygtig Biavler, udtalte sig rosende om Straastadet, men var af den Mening, at der ved Dvælske maatte kunne laves jukkere Straaarbejde, og han ønskede at faa Massinen tilsendt og foreløbig at gøre Forsøg med at lave et Stade. („Vien“).

Ved Generalforsamlingen i **Morso BF.**, der afholdtes paa Afholdshjemmet i Nykøbing d. 21. Januar, forhandlede og vedtoges saaledes: Det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes. Det viser en Indrægt af 473 Kr. 18 Ore og en Udgift af 404 Kr. 50 Ore samt en Kasscheholdning af 68 Kr. 68 Ore. Virksomhedsplan for indeværende Aar bestemtes i Hovedpunkterne saaledes: Den sædvanlige Biavlsudstilling i Forening med Landboforeningens Dyrskue, om den skal afholdes, beror paa, hvorvidt Bestyrelsen efter Underfølgelse kan vente at faa en nogenlunde fylldig Udstilling i Stand, og navnlig, om den kan faa en dygtig Foredragsholder om Biavl til at komme tilstede ved Udstillingen. Det vedtoges ligejoms de foregaaende Aar at udsende Biavls lærere, dog kun i Foraaret, til at afholde Møder flere Steder i hvert Herred hos en Biavler for at give teoretisk

og praktisk Vejledning i Viavl, og valgtes da dertil Handelsmand J. Petersen, Nykøbing, og Husmand N. Kr. Hansen, Røstebj. Endelig vedtoges at sende en Værling til Viavlskolen i Kallundborg paa Foreningens Regning, saafremt en saadan melder sig, efter derom udgaaet Bekendtgørelse og lover at være vor lokale Forening til fremtidig Nytte. De afgangende Bestyrelsesmedlemmer, Gaardejer N. N. Knudst, Vils, og Voksbruger Drejer, Nykøbing, genvalgtes, og nyvalgt blev Handelsmand J. Petersen, Nykøbing, Revisor og Delingsformand genvalgtes alle.

P. Thorsen.

Vester Torslev og Omegns BF. afholdt d. 13. Decbr. f. N. Generalforsamling i V. Torslev. Regnskabet for 1896 fremlagdes og godkendtes. Derefter foretoges Valg af Bestyrelse, Formand, Skræder Byrial Nielsen, Gjettrup pr. Hobro, og Sekretær Skræder N. Christensen, Næserg pr. Faarup St., som begge genvalgtes. Til Sekretær valgtes Sognefoged Niels Amstrup, V. Torslev, og genvalgt blev Lærer Mogenssen, Fjeldsted. Til Sogneformænd valgtes Lærer Sørensen, Mariager, Trækfornand S. Christensen, Næserg, Ungfarl Søren Sørensen, Gjettrup, og Husmand Søren Bestergaard, V. Torslev. Genvalgt blev Lærer Mogenssen, Fjeldsted, Smeder Niels Chr. Nielsen, Glenskrup, Jens Lav, Skrodstrup, og Maler P. Christensen, Norup.

Da Mødet var daarlige besøgt, udjattes de øvrige Sager til Behandling ved Foraarsmødet. Byrial Nielsen.

Maribo Amts BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling Lørdag d. 9. Januar paa Centralhotellet i Nykøbing F., hvor følgende Sager forhandlede: — 1. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Det uddviste en Indtægt af 233 Kr. 59 Ore og en Udgift af 181 Kr. 54 Ore, hvorved der blev et Overskud af 51 Kr. 99 Ore. Formanden paatalte den uregelmæssige Maade, hvorpaa Medlemsbidragene indkom, og bad om bedre Orden i Fremtiden, hvilken Opfordring bevilgedes. — 2. Til Bestyrelse genvalgtes Jensen, Erikson, N. Knudsen og Aug. Petersen; i Stebet for N. Andersen, der frabad sig Genvalg, valgtes Smed Nielsen, Bruje. — 3. Bojejen genvalgtes til Revisor. — 4. Som Delegerede til Centralmøderne valgtes for 3 Aar Jensen, Hansen og Hoffmann. Som Suppleanter valgtes Rasmussen og Bjødstrup. — 5. Det bestemtes at jende saa mange Delegerede til Fredericia, som Foreningen har Ret til, disses Bederlag jattes til 15 Kr. for hver. — 6. Det vedtoges at fortsætte

Jællensindkøb af Stader m. m. som i de foregaaende Aar. Ligeledes at afholde 6—7 Møder ved Grønning, og de lokale Møder som hidtil. Det bevilgedes, at „Bien“ skulde uddeles til Smaakaarsfolk og Bestyrelsesmedlemmer og til andre Viavlere c. 40 Ore. — 7. Fra Smeder Olsen, Hvilested, forelaa Andragende om Tilskud til Dronningavl. Dette affloges indtil videre, da Generalforsamlingen vilde afvente Resultatet af Hoffmanns Forsøg, inden der ydedes Støtte. Lærer Jensen, Vejringe, foreviste en Voks-smelter, som vakte Forsamlingens Beundring og Sympathi, da den uden Tvivl har en god og nyttig Fremtid for sig. Skaalen, hvori Voks-stavlerne lægges, var af Pladejern, men burde have været af Zink, thi Bojejen erklærede, at Jern smittede Voksjet under Smeltningen. Skaalen var c. 15" lang og 10" bred, med lidt halvrund Bund og med opstaaende, vel 1½" løse Kanter, selv Forkanten var højet lidt opad, saaledes at den udmundede i en lille Fordybning, hvorigenem Voksjet kunde løbe ned i en Skaal. Voks-smelteren er beregnet paa at benyttes i en Komfurov; Skaalens opstaaende Kanter vare nittede jammen i Hjørnerne, men man mente, at de godt kunde loddes, da der ved Voks-smeltningen ikke blev saa stærk Varme, saa Lodningen smelte. Paa Skaalens opbøjede Kanter var nitted 2 Vinkelen paa hver Side; de to bageste med Vinkelen opad, og de forreste med Vinkelen nedad, saaledes at de to udadvendende Enden vare parallelle med hinanden, og de vare saa nittede paa to Bærelister, som passede til at lægges paa Bærelisterne i Komfurovnen, saaledes at Smelteren kunde skydes ind og trækkes ud af Ovnen lige som en Bageplade. Skaalens Hældning er afhængig af Længden paa Vinkelfjernerne op- og nedadvendende Enders Længde.

Ved Bestyrelsesmødet genvalgtes O. Hansen til Formand. O. H.

Lemvig og Omegns BF. afholdt ordinær Generalforsamling d. 30. Decbr. f. N. Der fremlagdes intet Regnskab, da Foreningen først er stiftet d. 10. Oktober f. N. Ved Punkt 1 vedtoges Lokalløve, Punkt 2 vedtoges at afholde 6 Møder ude i Kredse. 3 af Vandrelærere, og 3 af Lokallærere. Punkt 3 vedtoges kun for 1897 at jende 1 Delegeret. Til Delegerede bevilgedes fri Rejse paa 3die Klasse og frit Ophold i de 2 Dage, Mødet varer, 4 Kr. daglig. Punkt 4 valgtes Formanden til Delegeret for 1897 og Fabrikant og Teglværksejer Willemoes til Suppleant. Punkt 5 vedtoges, at Bestyrelsen skulde vælge Voks-stavlefabrikanten. Punkt 6 valgtes

Toldassistent Christensen og Toldfuldmægtig Jensen til Revisorer for 1897.

P. B. B.

P. Nielsen.

Jebjerg BF., Nr. 4 r. I Jebjerg afholdtes d. 13. Januar et Møde, hvor der blev dannet en Biavlforening, og der blev indtegnat 11 Medlemmer, som vel vare Holdere af „Den danske Vitidende“, og der valgtes en Bestyrelse bestaaende af 3 Medlemmer, og disse blev Vager Lauritz Jensen, Smed S. Jensen og Husmand Anders

Kr. Skov, alle af Jebjerg, sidstnævnte som Formand for Kredsen. Anders Kr. Skov, Kredsformand.

Gl. Roskilde Amts BF. afholdt d. 9. Decbr. f. M. sin aarlige

Generalforsamling i Højskolehjemmet i Roskilde. Til Formand genvalgtes Dyrlæge Hansen, Nymølle. Til Revisor istedetfor Gaardbestyrer S. Larsen, „Strandgaarden“, der nu er Næstformand i Foreningen, valgtes Tømrer P. Pedersen, Tolbbodgade, Roskilde. Til Delegerede for Aarene 1897—99 valgtes N. S. Kristensen, Himmeløvej, og Dyrlæge Hansen, Nymølle. De reviderede Lovde vedtoges og vilde blive trykfele. Virksomheden for 1897 bestemtes til at bestaa i Afholdelse af Møder i „Trægaarden“, Herthabalen, Nykro, Løbøje, Nymølle, Stenløse og Borup.

Efter Generalforsamlingen holdt N. S. Kristensen et meget interessant Foredrag over Biavlens og Bivolligerne's Historie.

Jends Herreds BF., Kreds 10 d, afholdt sin aarlige Generalforsamling Søndag d. 3. Januar hos Landpostens Larsen, N. Naby St., hvor Regnskabet fremlagdes og godkendtes. Til Formand for 1897 genvalgtes H. S. Andersen i Byllerup, til Næstformand valgtes Gmd. S. N. Sørensen, Gastrup Mark pr. N. Naby, og til Delegeret valgtes ligeledes Næstformanden. Det vedtoges at holde et Biavlermøde i Løbet af For sommeren og om muligt faa en ældre Biavlslærer til at holde Foredrag samt undervise i praktisk Biavl. Mødet afholdes hos Gmd. S. N. Sørensen, Gastrup Mark.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 7. Da jeg agter til Sommer at drive lidt Dronningavl, ønsker jeg nu i Winter at lave nogle Smaastader til det Brug. Hvorledes skal jeg helst indrette disse, og hvilken Kamme skal jeg bruge deri? I mine andre Stader benytter jeg Lavnormal med hele og halve Magasiner i Overrummet. (K. B.) — S.: For 8—9 Aar siden

forsøgte vi ved Dronningavl at anvende „Smaastader“, hvis Kammer vare 6 Gange mindre end Lavnormal Kammen (se Fig. 9 og 10). Ved Hjælp af disse smaa Kammer opnaaede vi at faa Stader, der havde en næsten kubisk Form (samme Højde,

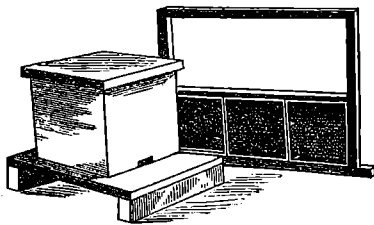

Fig. 9. Kærnestabe, lukket.

Bredde og Længde), hvorfor det antoges, at den lille Bilklynge lettest kunde bevare den nødvendige Varme i saadanne Stader. Engeltmændene kaldte disse Kærnestader, fordi den lille Bilklynge med sin Dronning er en Kærne, af hvilken en helt stor Bifamilie kan udvikles. Disse vare imidlertid besværlige at benytte, fordi man altid skulde samle 6 Kammer i en stor Kamme, naar de skulde bruges i et almindeligt Stade. Desuden tog det en Del Tid at undersøge de mange smaa Kammer. Vi have derfor i de senere Aar anvendt

Kærnestader, der kunne optage den samme Dugelramme, som vi almindelig benytte (se Fig. 11). Disse ere langt bekvemmere at benytte og simplere at lave. Som det ses af Figuren er Stadet en simpel Kasse lavet af $\frac{1}{3}$ " ... 13 mm.

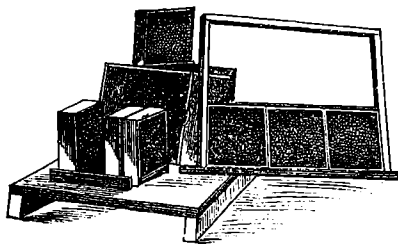

Fig. 10. Kærnestabe, aabent.

tykke Brædder, der dog bør slutte godt i Sammensøjningerne. Dette opnaas bedst ved, før man sætter Stykkerne sammen, at smøre alle sammenstødende Kanter med et Lag Fernis, hvori er blandet Blyhvidt. Stadet bør kunne rumme 5 Kammer, der vende Kanterne fremad og bagtil. Falsene til Tavlebærene dannes ved foroven at faa en Viste paa Forstykket og paa Bagstykket. Denne Fals bør være saa dyb, at der bliver en fri Bivej over Tavlebærene, naar det tætsluttende Laag sættes paa.

Disse Falske bør ikke være udfodrede med Zinkblit, da Kærnestaderne kun sjældent blive saa stærkt befatte med Bier, at disse faa Lejlighed til at samle meget Klæbevoik. For at holde paa Varmen bør Laaget med en c. $1\frac{1}{2}$ " — 3,9 cm. bred Vifte falde ned over Stadets Overtant. I Almindelighed anbringes i et saadant Stade kun 3 Tavler, nemlig 2 Yngeltavler og 1 Forraadstavle. Derfor lade vi dem først saa smaa, at de kun kunde optage 3 Kammer; men dette viste sig at være uheldigt, fordi man ofte har Brug for saadanne Kærnestader temmelig tidlig paa Aaret, medens Luften endnu er kold, navnlig om Nætterne. Det lille Stade blev da for koldd for den meget lille Bifamilie. Nu lave vi Kærnestadet saa stort som her angivet og forsyne det endvidere med 2 Træindstud, der ere $\frac{1}{2}$ " — 13 mm. tykke. Naar man anbringer de 3 Tavler i Midten og 1 Indstud tæt op dertil paa hver Side, da vil Stadet være varmt nok i den egentlige Sommeretid, naar "Bivejen" foroven fyldest med Pakning og Laaget sattes ovenpaa. Det er en meget stor Fordel i enhver Bigaard at have nogle saadanne Kærnestader rede om Sommeren, et for hver 3—4 Driststader. Man kan da ved Hovedtækkets Slutning lade en Dronningcelle udklække i hvert af disse smaa Stader. Fra Kærnestadet holder den unge Dronning sin

Baringsudflugt, og først naar den i det lille Stade har begyndt Uglægning, indfører man den i et af de store Stader, hvis Dronning trænger til Afløsning. Derved opnaar man et langt sikrere Dronningfite end ved direkte at indføre Dronningcellen i det Stade, der skal stifte Dronning. Kærnestaderne kunne forøvrigt komme til Nytte for Biavleren paa mange andre Maader; men derom skulle vi udtale os nærmere, naar vi naa ind i den mildere Aarstid.

Nr. 8. Er det nødvendigt, at der i ethvert Stade i Bigaarden i Sommerens Løb forefindes Droner? (S. L.) — S.: Nej.

Nr. 9 a. Hvor i Yngellejet skal Dronnetavlen indhænges, og hvor meget af denne Tavle bør bestaa af Drone-celler? (S. L.) — S.: Helst i Udkanten af Yngellejet (bagest) i Begyndelsen af Maj eller i Slutningen af April. Da $1 \square$ omtrent rummer 20 Drone-celler paa hver Side, vil c. $5 \square$ være tilstrækkeligt. Vi

skulle dog bemærke, at man i et stort Antal Yngeltavler vil finde smaa Pletter af Dronevoik enten i Udkanten af Tavlerne eller inde i dem, saa at Indhængning af en særegen Dronnetavle i mange Tilfælde vil være unødvendig.

Nr. 9 b. Antager De, at den hævende Kreds tidlig til Foraaret vil kunne faa en Biavlslærer paa DBF.'s Befostning til at behandle Bislader for Bipest, som er meget udbredt her paa Egnen? (S.) — S.: De Undersøgelser, som i Løbet af Efteraaret og Vinteren ere foretagne ved Bipest-Undersøgelsesstationen her, have ført til saadanne Resultater, at Sygdommens Behandling maaste for Fremtiden vil blive saa simpel, at enhver almindelig dygtig Biavler vil kunne udføre den. Disse Resultater ville blive meddelte Bestyrelsen for DBF. ved et Møde, der sandsynligvis vil blive afholdt i de første Dage af April Maaned. Det vil da blive Bestyrelsens Sag at afgøre, om Foreningen fremdeles skal udsende Biavlslærere til bipest-smittede

Egne eller nøjes med at give en saadan Anvisning til Stadernes Behandling, at de enkelte Kredse let kunne udføre den ved egne lokale Kræfter. Da det efter vore Anstuelser er temmelig ungtigt at foretage Noget imod Sygdommen, inden Biernes Byggetid er begyndt, vil det jo ogsaa være tidlig nok, at Sagen afgøres i Begyndelsen af April.

Nr. 9 c. Det er mig bekendt, at 3 Biavlere, der bo mindre end 1000 Alen borte fra min Bopæl, have Bipest hos deres Bier. Jeg vilde derfor straks indmelde mig i den Forsikrings-Forening, som tænkes oprettet af DBF.; men det kan vel desværre ikke lade sig udføre førend efter næste Centralmøde? Derfor spørger jeg Dem, hvad kan jeg inden den Tid udføre, hvorved jeg kan sikre mig imod Smitte fra mine Naboers syge Bier? (L.) — S.: Blandt de mange Yngelprøver, vi undersøgte i den sidst forløbne Sommer, var der ikke mindre end 3 forskellige, der vare sendte fra Bihaver, i hvilke kun 1 eller 2 Stader i flere Aar havde lidt af Sygdommen, medens alle de andre Stader i de samme Bigaarde vare fuldstændig fri for Sygdommen. Dette syntes jo en fuldstændig Gaade, hvis Bipesten virkelig var saa forfærdelig smitsom, som tidligere antaget og som det tilsyneladende var bevist af den bekendte Engelskmand Cheshire. Denne Omstændighed vakte vor Opmærksomhed i højeste Grad, og

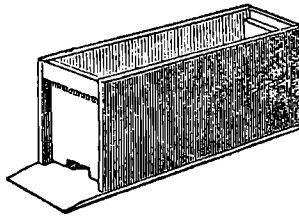

Fig. 11. Kærnestade til Lavnormal-Kammer.

vi besluttede derfor om muligt at løse den Gaade ved omhyggelige Dyrkningsforsøg med *Bacillus alvei*. Dette er forhaabentlig lykkedes for os, om vi end helst ville have vore Resultater bekræftede ude i Bistaderne, inden vi opstille dem som fuldt gyldige. Saameget kunne vi dog godt allerede nu meddele, at vi tro at have bevist, at Bipefen kun smitter ved Røveri eller naar Biavleren selv indfører de friske Sporer i et sundt Stads ved Hjælp af smittede Tabler. Al den megen Tale om, at man kan føre Smitten i sine Klæder, paa Hænder osv. er rimeligvis Indbildning. Hvis De nu heraf vilde slutte, at saa er jo saadan en Forsikrings-Forening overflødig, saa maa vi dertil ubetinget svare: Nej. Vi kunne ganske vist let blive fri for, at Biavleren selv hænger smittede Tabler ind til sunde Bifamilier, naar denne Sag kun bliver rigtig forklaret for ham; men saaledes stiller Sagen sig ikke med Hensyn til Røveri. Det kommer an paa at sikre de smittede Stader mod at blive plyndrede af Bier, der komme fra sunde Stader; thi ved en saadan Plyndring kan eet sygt Stads levere Smittestof nok til at ødelægge 1000 sunde Stader. Derfor er Forsikrings-Foreningen fremdeles nødvendig. Den vil dog, som De ganske rigtig antager, næppe kunne blive oprettet før ved Efteraars Centralmødet. Indtil den Tid kunne vi derfor kun tilraade Dem at gøre, hvad der staar i Deres Magt, for at Deres egne Bier ikke trække paa Røveri ind i de smittede Bihaver. De vil maasse svare dertil, at De Intet kan udrette i den Henseende. Dertil ville vi da svare: Det var jo dog maasse ikke ganske umuligt at paavirke Deres Naboeer saaledes, at de ikke taalte noget svagt Stads i deres Bigaarde. Saa dem til at behandle deres syge Stader efter Mac Evoy's Metode, men saaledes, at flere svage Staders Bier forenes, saa at der ikke findes svage Stader i deres Bigaarde, og sørg tillige for, at De ikke selv har svage Stader i Deres Bigaard. De vil da høre nogenlunde sikret imod Smitten.

Nr. 9 d. Da jeg ser af Deres Meddelelser heri Bladet, at De har forsøgt i Vinter at undvære Skyggebrædder ved Deres ny Stads med 40 × 30 cm. Rammer, ønsker jeg at vide, om dette har vist sig at gaa godt, da jeg har ment, at jeg i et Tilfælde ogsaa kunde undvære Skyggebrædder til mine 10 × 12" Stader. (S. B.) — S.: De mener, at de omtalte Rammer, der kun ere 30 cm. = 11⁷/₁₆" høje, ikke bedre kunne undvære Skyggebrædder end Deres 12" høje Rammer. Deri kunne vi

ikke ganske give Dem Medhold; thi jo bredere Rammen er, desmere udbreder Rhyngen sig til Siderne og altsaa mindre nedad. Derfor kunde det vel ventes, at den omtalte Forsøgsramme, der er 15¹/₈" bred bedre kunde undvære Skyggebrædder end Deres 10" brede Rammer. Det har imidlertid vist sig, at De paa en Maade har faaet Ret; thi de nævnte Forsøgsstader have i Virkeligheden ikke i Længden kunnet undvære Skyggebrædderne. Det ene af disse Stader har Indgangen vendende mod Vest, det andet mod Vest. Ved den østlige Snestorm blev derfor i det førstnævnte Stads Indgangen pidstet fuld af Sne, og i Løbet af faa Dage faldt denne saa tæt sammen, at Afgangen for Luften blev hindret ad denne Vej. Der var ganske vist rigelig Afgang for Luften under Indsudsøren; men det viste sig dog at være utilstrækkeligt. Bierne bleve urolige og begyndte at komme frem, dog kun meget faa, gennem et lille Hul i Snedækket paa Skyggebrættet. Vi hjernede da al denne Sne og opstillede et skaat Skyggebræt ligesom ved alle de øvrige Stader. Senere have disse Bier været fuldkommen rolige. Det er jo klart nok heraf, at disse Skyggebrædder ikke alene gøre den Nytte at skygge for Solstraaerne; men de forhindre tillige Sneen fra at tilstoppe Indgangen, saaledes at Luften ikke kan passere derigennem.

9 e. Hvoraf kommer det, at Honningen foroven i Glasfene bliver tør, indskrumpet og faar en bitteragtig Smag? Det er lys Honning og godt krystalliseret. (S. B. F.) — S.: Det kan hidrøre fra en Fejl i Behandlingen, f. Eks. fra, at Glasfene henstaar i længere Tid utildækkede i et Rum, hvis Luft er opfyldt af urene Damp (et Opholdsrum for Mennesker eller Dyr) og Støv.

Nr. 9 f. Hvad mener De, der er størst Fordel ved, enten at lade Bierne i Welksstader arbejde sammen eller adskille i 2 Familier? (S. B. F.) — S.: I Virkeligheden arbejde Bierne jo i den Slags Stader altid adskille i 2 Familier i Yngelrummet. Om de arbejde sammen i Honningrummet eller ej, har vistnok ikke stor Betydning.

Nr. 9 g. Er de af DBF's Skrifter, der ere udgivne af tykke Biavlere oversatte paa dansk? (S. B. F.) — S.: Af „DBF's Skrifter“ ere ingen oversatte paa Dansk fra Tysk. Derimod findes der jo i nærværende Blad ikke saa sjældent Artikler, der ere oversatte fra tykke Blade, men for Resten langt oftere Artikler, der ere oversatte fra engelske eller amerikanske Blade.

Nr. 9 d. Hvor skal næste Aars Centralmødeholdes? (S. B. F.) — S.: I Fredericia.

Nr. 10. Som Begynder i Biavl ud-
 flyngede jeg første Gang afvigte Sommer
 (eller Efteraar) og antager jeg, at Hon-
 ninger var fuldstændig moden, da alle
 Celler var forseglede, men desuagtet holder
 Honningen sig endnu flydende.
 Jeg kan ikke se, jeg har begaaet nogen Fejl
 i Behandlingen, hvori kan det da ligge, og
 hvorledes skal jeg det kommende Aar faa
 en bedre Honning krystalliseret? (S. L.) —
 S.: I Svaret paa Spørgsmaal Nr. 11
 vil De allerede se omtalt en meget væsent-
 lig Betingelse for Honningens Krystallisa-
 tion, nemlig tilstrækkelig Varme i Opbe-
 varingsrummet, helst 14° R. Endvidere
 har Luften's Tørhed stor Indflydelse i denne
 Henseende, jo mere tør Luften er, des
 lettere krystalliserer Honningen. Endelig
 har Honningsorten (den Kilde hvorfra
 Nektaren er hentet) stor Betydning i denne
 Henseende. Derfor er det umuligt at an-
 give en vis Varmegrad eller Tørhedsgrad
 af Luften, som gælder for alle Slags Hon-
 ningers Krystallisation. Visse Honninger
 krystalliserer meget vanskeligt og kunne til-
 lige ved Indblanding i en større Honning-
 mængde, der ellers let krystalliserer, for-
 hindre dennes Krystallisation. Heraf vil
 De maaske uddrage den Slutning, at De
 ligesaa gerne straks kan opgive at faa
 krystalliseret Honning. Dette antage vi
 dog ikke er nødvendigt. Det er jo muligt,
 at De allerede af disse Udtalelser faar
 Mistanke om, at der har været en Fejl
 ved Opbevaringsstedet. Antager De der-
 imod, at Aarsagen er en særegen Honning-
 sort, da er dette slet ikke saa vanskeligt at
 faa opklaret. Naar De nemlig til næste
 Sommer udflynger Honning paa 2—3
 forskellige Tider, f. Eks. kort før Vind-
 trækket, et Par Uger efter Vindtrækket og i
 Slutningen af August (De har jo intet
 Eftertræk paa Deres Egn), vil det jo vise
 sig om nogen af disse Udflyngninger
 krystalliserer mindre godt end andre. Deraf
 vil De med Rendskab til Trækforholdene i
 Deres Egn kunne afgøre, hvilken Nektar
 der har Skylden, og De kan da indrette
 Deres Honninghøst derefter.

Nr. 11. Jeg har 2 Blikdaaser med
 Honning, hver indeholdende 50 B, ud-
 flyngede paa een Dag, een Honning og iøvrigt
 behandlet ens. Den ene Daase staar paa
 Loftet over et Værelse, hvor der jævnlig er
 varmt, den anden derimod i et Rum med
 Cementgulv, hvor der ikke fyres. Hvad
 kan Aarsagen være til, at den Honning,
 som staar paa Loftet er smukt krystalliseret,
 medens den, som staar paa Cementgulvet,
 ikke viser Spor af Tilbøjelighed til
 Krystallisation? (Chr. N.) — S.: Aar-

sagen til den Forstel er uden Tvivl For-
 skellen paa Opbevaringsstedernes Tempera-
 tur. Naar Honningen først er krystalliseret
 paa et lunt Sted, helst staaende paa Brædder,
 og hængemt i en tæt lukket Beholder, kan
 den dog taale at opbevares paa et temmelig
 koldt Sted uden atter at blive flydende.

Nr. 12. Kan De anbefale medfølgende
 Bittommer, der vil kunne laves til en
 Pris af 40 Ore? (A. B.) — S.: Den
 tilsendte Bittommer ser meget snild ud, dog
 antage vi, at de 2 Fjedre burde have været
 lidt længere og med affilede Enden, saa at
 de ikke rive Biernes Vinger. Naar disse
 Fejl blive rettede, er der al Sandsynlighed
 for, at dette Redskab vil være meget brug-
 bart. Vi kunne naturligvis ikke anbefale
 et Redskab, som vi ikke have prøvet; men der-
 til ville vi forhaabentlig faa Lejlighed i
 den kommende Sommer.

Nr. 13. Jeg købte mig sidste Foraar
 en Rubefamilie og samtidig et Trugstade,
 10 × 12 " Kammer, for, naar Rubefamilien
 sværmede, da at komme Sværmen i Huset.
 Men den vilde ikke sværme; saa den 28.
 Juli satte jeg Ruben til Redbygning i
 Huset over 7 Kunsttavler; men de fik ikke
 samlet tilstrækkeligt Forraad i Kunsttavlerne,
 og jeg lod saa Ruben blive staaende. Hvor-
 ledes skal jeg nu være mig ad med dem i
 Fremtiden? (L. i H.) — S.: Saa vidt
 vi antage, er der ikke noget Eftertræk i
 Deres Egn, og hvis dette er Tilfældet, har
 De jo sat Ruben til Redbygning meget for-
 sent. Lad den nu kun henstaa ganske rolig
 paa sin Plads over Stedet indtil hen i
 Maj Maaned, naar godt Træk er begyndt.
 Da løsnes Ruben midt paa Dagen i varmt
 Vejr fra sin Plads, stilles med Toppen
 nedad i en Spand og bestøres lige ned til
 Yngelen (se nærmere herom i „Redetraad
 i Biavl" S. 23). Ruben sættes da atter
 til Redbygning; men det er jo ikke vigtigt
 straks at give den 7 hele Kunsttavler i
 Underrummet. Lad den først nøjes med
 3—4. De overflødige Kammer med Kunst-
 tavler bør helst udtages tidligere, f. Eks. i
 April, og det er meget muligt, at de andre
 Kunsttavler i Maj ville vise sig at være
 saa tørre og store, at de maa ombyttes
 med ny, inden Bierne ville bygge paa dem.

Ekko fra Staderne.

Lembvig, d. 17. Januar.

Honninghøsten her paa Egnen i 1896
 har været lidt under Normal. Følge den
 stærke Tørke i Juli ophørte Hovedtrækket,
 men de Biavlere, som bor ved Heden, fik
 et nogenlunde Eftertræk paa Uyg. De,

som ikke kunde naa Dvngtræk, høstede kun af pr. Stade fra 30 til 70 R. De, som kunde naa Dvngtrækket, høstede fra 60 til 100 R pr. Stade. Jeg høstede af min ny Stadesform fra 100 til 150 R pr. Stade, men har tidligere høstet indtil 200 R pr. Stade. Rammemaalet i nævnte Stade er 14" bredt og 10" dybt. I Magasinet 15" bredt og 4" dybt.

Æ Nielsen, Urmager.

Et og Andet.

Uy Si-Sygdom. I en Egn af Tyskland iagttog man f. N., at de unge Bier i Mængde kom ud af Indgangen, styrte ned og gik til Grunde, da de ikke kunde flyve. Rajsygdom var det ikke, da de syge Bier havde en tom Mave. Mange af Rymferne i Cellerne vare ogsaa døde og indtørrede til Støv uden at have tabt deres Form. De vare saa tørre og sprøde, at de sprang i Stykker som Glas, naar man vilde støre dem over. Schönfeld har nu undersøgt disse døde Bier og fundet, at Marsagen til Sygdommen er en mikroskopisk Traadsvamp, der kun er 0,002—0,003 mm. tyk. Ved stærk Forstørrelse lignede den et Bundt tvunden Traad. Disse Traade synes at forarsage Døden ved at fylde den forreste Del af Fordøjelseskanaalen og Mavemunden. Han anbefaler som Helbredelsesmiddel 1 Draabe overmangansurt Kali i 100 g 20 Rv. Foder.

(„Centralblatt“).

Droneslaget. I „Centralblatt“ meddeler en Indsender, at eet af hans Stader, der havde en temmelig gammel Dronning, var meget sent til at dræbe sine Droner. Hele August gik, uden at dette skete. Da han i Begyndelsen af September paa en smuk Dag stod og ærgrede sig over de mange fede Droner, faldt han paa at dræbe nogle af dem ved med en Stok at trykke dem ihjel paa Flyvebrættet. Dette blev Signalet til Droneslaget, som Bierne nu udførte i Løbet af denne og den følgende Dag.

— Vi have selv haft en lignende Erfaring, idet vi undrede os over, at en Krainerfamilie ikke begyndte Droneslaget samtidig med de andre Stader, uagtet Familien havde Dronning. Vi dræbte da nogle Droner paa lignende Maade, og Bierne fortsatte „Slaget“.

Red.

Kunsttavleformen. Rietsche giver nu følgende Anvisning til at lette Tavlernes Løsning fra Formen:

„Man lægger 10 Kvint Smørsebe i en grov Værredspose og trækker denne saalænge omkring i 5 Potter (5 L.) varmt

Vand, indtil al Sæben er opløst deri. Naar man derpaa tilføjer 5 Potter (5 L.) koldt Vand, er Opløsningen færdig. I denne haandvarme Opløsning dypper man inden hver Støbning Pladerne, lader dem dryppe lidt af, gyder Voks paa, hældes det overflødige fra, aabner Pladerne, og Tavlen falder da med den tilhørende Voksrand af næsten af sig selv. For at fjerne det ringe Spor af Sæbe kan man lægge Tavlerne i et større Fad med haandvarmt Vand, indtil de skulle tilføres. For let at kunne afstøve Randen er det bedst, at Formen er mindst 1 cm. ($\frac{1}{3}$ ") større end Tavlerne skulle være. En øvet Arbejder kan paa denne Maade i 1 Time støbe 150 almindelige Tavler. (Heri tænkes nok paa de smaa Tavler til Høfstader. De større Tavler tage uden Tvivl noget længere Tid.)

Red.)

Bavnlige Vink.

Vejret (26. Jan) har i den sidst forløbne Maaned været meget koldere end forrige Aar ved samme Tid, uden at vi dog endnu kunne falde Vinteren meget streng. I Begyndelsen af Maanednen havde vi temmelig mildt Vejret med et Par Graders Frost om Nætterne og ganske ubehageligt Sneelag. Den 1. Januar om Morgenen Kl. 9 i taaget Vejret bemærkede vi Iro ved et Stade, idet et Par Hundrede Bier kom frem ved Indgangen, medens alle de øvrige Stader vare fuldkomment rolige. Vi tænkte straks paa Tørst udb, som vi ellers allerede i flere Aar have tabt Troen paa; men naturligvis maatte det først undersøges, om Familien led af Luftmangel. Dette kunde vi dog næppe tro, da vi antog, at vi i alle Staderne havde sørget for Luft for Luften under Indskuddøren. Stedet var et Lavnormalslade med en kraftig italiensk Familie, indvintret forsøgsvis med et halvt Magasin over Yngelredsen. Ved Undersøgelsen viste det sig straks, at vi havde forglemt at give Luften Udgang under Indskuddet i dette Stade, i hvilket vi ikke selv havde besørget Indvintringen. Vi løstede nu forsigtig Indskuddet $\frac{1}{4}$ " = 3 mm. op og stak et Par Træklær af den Dykkelse under dem. Vejret blev klart og smukt op paa Dagen. Kl. 2 jaas ikke en eneste Bi udenfor dette Stade. Siden har det forholdt sig ganske roligt ligesom de øvrige Stader i Bigaarden. De følgende Dage blev Vejret lidt efter lidt koldere. Den 9. Januar havde vi en stærk Storm, ved hvilken Taget paa et af vore Væls-Stader fløj af, uagtet det var befæstet med Hængsler. Vi maatte da binde det fast, og dette gjorde vi da samtidig ved 3 andre Stader, der havde løse Tæge. Kulden er senere tiltaget jævnt, 4—7° R. Kulde om Nætterne ÷ 2—4° om Dagen. Tiltage havde vi d. 22. haft Sneestorm, der medførte en hel Del Sne, som feg jammen i større eller mindre Driver. Den 19. i klart, stille Vejret med 3° Frost midt paa Dagen undersøgte vi et af vore Forsøgsstader med 40 < 30 cm. store Kammer, Vinterlejet dækket med Glas. Vi fandt Bierne ligesaa rolige som ved den første Undersøgelse d. 20. Novbr. (se S. 373) og ligesom den 1. Gang siddende tæt op til Glasset, saaledes at de udfyldte Bivejen under Glasset; men medens

de forrige Gang kun belagde de forreste 6 Tavler (disse ere jo meget store), havde de nu bredt sig længere bagtil, idet de besatte den 8. Tavle paa den ene Side, den 7. paa begge Sider og fremdeles alle de forreste Tavlegange, ogsaa den yderste. Det er altsaa klart nok, at de have benyttet den varme Tavlegang til at indlemme endnu 2 Tavler i deres Forraad. — Foreløbig er der ingen Udflugt til Kenselesudflugt for vore smaa Venner; men disse taale nok Vinteren, naar de sidde i lune Stader med rigeligt Forraad og tilstrækkelig Udgang til frisk Luft.

Kenselesudflugt. Saa snart Jorden er fri for Sneedækket, vilde det være særdeles ønskeligt, om Bierne kunde holde en god Kenselesudflugt; thi derved vilde de langt bedre være i Stand til at taale den Vinter, som endnu fremdeles maa ventes. Vi advare dog imod kunstig at fremkalde en saadan Udflugt, f. Eks. ved at aande ind gennem Indgangen eller ved at banke paa Gylvebrættet. Den eneste Maade, hvorpaa vi tilraade at fremlokke Bierne til en saadan Udflugt, er ved at borttage Skyggebrædderne fra Indgangen og rense de sidstnævnte for Smuld og døde Bier ved Hjælp af en blød Pind, uden nogen som helst Uro. Hvis Jorden er dækket af et Sneelag, bør man paa ingen Maade fremstynde en saadan Udflugt, men derimod søge at hindre den ved Skyggebrædder foran Indgangen (se S. 33). Ved meget stærkt Solstrik i stille Vejr kan det dog ske, at Solstrålerne finde Vej ind i et Stade og lokke Bierne ud. Komme de frem i Mængde og begynde at summe i Luften, da lottes derved ogsaa de andre Familier i Høgaarden frem. Efter dette, da bør man snarest muligt strø Aske eller Galm foran Staderne, for at Bierne kunne rense sig paa Asken uden at stivne af Kulde. At hindre en saadan Udflugt paa Sneen ved at lukke Stadet vil næsten altid være den visse Død for Bifamilien. Saa maa dog hellere, naar galt skal være, nogle Hundrede Bier gaa tilgrubde; thi deraf bør en kraftig Bifamilie ikke.

Fodring saa vel med Standskage som med Vand bør paa denne Tid ikke foretages uden Nødvendighed. Herom have vi indforlignit udtalt os paa Side 33, hvortil vi henviser.

Vi henlede Opmærksomheden paa, at vi have forøget den Vandmængde, vi anvende i Standskage, idet vi nu bruge 1 Pægl ($\frac{1}{4}$ Liter) til hver 2 K Sukker, da det har vist sig, at Bierne meget lettere kunne hente dette Foder, end naar vi kun bruge 1 Pægl til 3 K Sukker. Endvidere tilraade vi at erstatte $\frac{1}{6}$ af Sukkermængden med en tilsvarende Mængde Honning, da denne gør Ragen blødere.

Suc. Hvis Sneen lægger sig i et tykt Lag omkring og over Staderne, bør man ikke straks tage den bort, da den i stærk Kulde yder Bierne en fortrinlig Beskyttelse uden at hindre Luftens Tilgang. Hvis Vejret derimod mildt efter Snefaldet, da vil Sneen falde alt for tæt sammen omkring Staderne. Dette har to Ulemper, nemlig dels at Bierne saa det saa varmt, at de altså tidlig begynde at anfætte Yngel, dels at Luften igennem den tæt sammenpakkede Suc ikke faar tilstrækkelig Udgang til Indgangen. I dette Tilfælde bør derfor Sneen fjernes i det mindste foran Indgangen, og hvis Sneelaget holder sig i meget lang Tid, bør det tillige fjernes omkring Staderne.

No. Følgelig gælder det fremdeles hele Vinteren igennem saa vidt muligt at holde alle Forstyrrelser borte fra Bierne.

Tagene bør være saaledes befestede, at Storme ikke kunne rive dem af.

Bog anmeldelse.

Meher's Konversations-Lexikon, 14. Bind, er uylig udkommet. Det omfatter "Politik — Russisches Reich". Dette Bind staar i righoldigt Indhold og omhyggelig Udarbejdelse ikke tilbage for sine Forgængere. Blandt de mangfoldige interessante Artikler skulle vi fremhæve Pollen, Postvæsen, Röntgenske Stråler, Roser, Regn, Rovfugle og Rovdyr. Dette omfattende Værk hævder fremdeles sin Plads som et fortrinligt Hjælpe middel for mangfoldige Mennesker, der jævnlig have Brug for Oplysninger paa saadanne Omraader, som de ikke have haft Lejlighed til særlig at beskæftige sig med. Udvalget er som sædvanlig i dette Værk monster værdig.

Kundgørelser.

Nogle Hundrede Pund prima hvid og gul

Honning

er tilsalgs ved

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postanvisning, sender jeg franko

9 $\frac{1}{2}$ Pd. Melange-Tobak.

Jens Jørgensen, Hjørring.

Blodopfriskede Dronninger.

Undertegnede modtager fra Dato Bestillinger paa blodopfriskede Dronninger at levere i den kommende Sommer. Pris 2 Kr. 90 Øre pr. Stk. For omhyggelig Nul garanteres. Alle, der ere udsatte for at saa eller som har Vipest iblandt deres Bier, bør prøve vore Dronninger. Da Prisen er saa lav, ønsker vi gerne Bestillingerne tilsendt i god Tid, for at vi kan træffe vore Forberedelser i Tide. I samme Rækkefølge, som Bestillingerne indgaa, vil Dronningerne blive afsendt, naar den Tid kommer.

Brødrene Nielsen,

Ålerup pr. B. Stjerninge, d. 21. Januar 1897.

Landbrugets Bierherv,

Tidsskrift for Hævebrug, Fjerkræavl, Biavl, Kaninavl, Ferskvandsfiskeri og Jagt. Redigeret af Carl Schiebler. Udkommer 4 Gange aarlig med ialt 6 Ark Tekst. Bestilles paa Postkontoret og koster 1 Kr. aarlig. — Iste Aargang 1896, 6 Ark Tekst, faas mod Indsendelse af 1 Kr. 4 Øre pr. Postanvisning. Adresse: „Landbrugets Bierherv“, København N.

Burbombladet Pil,

udmærket Biplante, vokser meget langsomt og egner sig til Hæfte, særlig til fuglig Jord. Stiklinger paa 10 a 12" Længde kan faas for 1 Øre, frit tilsendte, naar Beløbet indsendes til mig pr. Postanvisning.

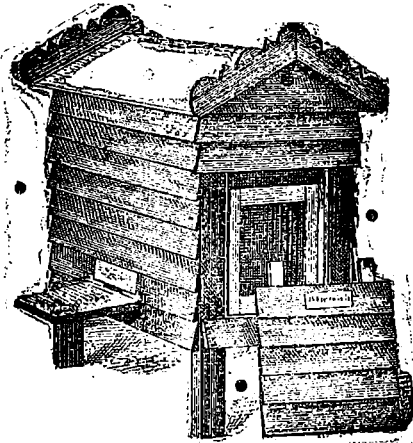
N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Kunsttaaleformer af Kobber indforfrives paa ny d. 20. Februar. Til 10 × 12" eller Lavnormal c. 20 Kr., til 12 × 12" c. 24 Kr., andre Maal efter Størrelsen. Formene kunne i Almindelighed leveres c. 6 Uger efter, at de ere bestilt.

Erølev, Kallundborg.

Vejle Biavlsredskabsfabrik

anbefaler

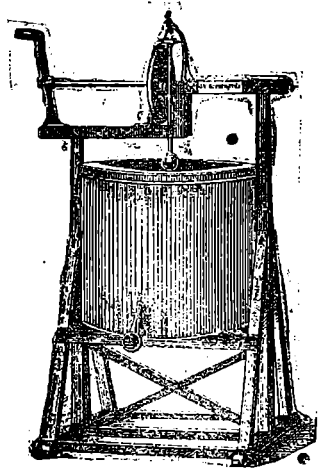
nøjagtige solide smukke
Biboliger og Sling-
maskiner og alt Ande
til Biavl henhørende.

Alt til meget billige
Priser. Stort Oplag
haves.

Kunsttavler af ægte
Bivoks haves altid paa
Lager. Voks tages i
Bytte med Tavler.

Voks forarbejdes til
Tavler. — Illustreret
Prisliste sendes paa For-
langende overalt i Dan-
mark, Sverige, Norge,
Frankrig og Tyskland
franko.

I. V. Boesen.

== Empfehlenswerte Werke für die Hausbibliothek ==

Meyers

Konversations-Lexikon.

Fünfte, gänzlich neubearbeitete und vermehrte Auflage. Mit ungefähr 10,000 Abbildungen im Text und auf 1000 Bildertafeln, Karten und Plänen. 17 Bände in Halbleder gebunden um je 10 Mk. oder in 272 Lieferungen um je 50 Pf. (im Einzelhefte.)

Meyers

Kleiner Hand-Atlas.

Mit 100 Kartenblättern und 9 Textbeilagen. In Halbleder gebunden 10 Mk.

Meyers

Hand-Lexikon des allgem. Wissens.

In einem Band. *Fünfte, neubearbeitete Auflage.* In Halbleder gebunden 10 Mk.

Das Deutsche Reich

zur Zeit Bismarcks.

Politische Geschichte von 1871—1890. Von Dr. Hans Blum. Gebestet 6 Mk.; in Halbleder gebunden 7 Mk. 50 Pf.

Geschichte der Englischen Litteratur

von den ältesten Zeiten bis zur Gegenwart, von Prof. Dr. Richard Wülker. Mit 150 Abbildungen im Text, 25 Tafeln in Farbendruck, Kupferstich und Holzschnitt und 11 Faksimile-Beilagen. In Halbleder gebunden 16 Mk. oder in 14 Lieferungen zu je 1 Mk.

Probehefte liefert jede Buchhandlung zur Ansicht. — Prospekte gratis.

== Verlag des Bibliographischen Instituts in Leipzig ==

500 Kroner

tilsikres enhver Lungelidende, som efter Benyttelsen af det verdensberømte Maltose-Præparat ikke finder sikker Hjælp. Hoste, Hæshed, Asthma, Lunge- og Lutrør-Katarrh, Spytning osv. ophører allerede efter nogle Dages Forløb. Hundrede og atter Hundrede have benyttet Præparatet med gunstigt Resultat. Maltose er ikke et Middel, hvis Bestanddele holdes hemmeligt, det erholdes formedelst Indvirkning af Malt paa Majs. Attester fra de højeste Autoriteter staa til Tjeneste. Pris 3 Flasker med Kasse 5 Kr., 6 Flasker 9 Kr., 12 Flasker 15 Kr. 24 Flasker 28 Kr. Albert Zenkner, Opfinderen af Maltose-præparatet, Königsberg, Prejsen, Kaiserstr. 17.

Man er det Tiden at bestille Biboliger bandede for Foreninger og Enkeltmand til rettidig Levering hos **Kristian Federsén**, Lved, Svendborg, der har den ældste, største og mest betydningsfulde Bistadefabrik i Danmark.

My illustreret Prisliste paa Forlangende. Husflidsmændene kan nu faa Rammer, Lister, Klokker, Hængsler, Falser, Svirdler m. m.

300 Pd. lysgul Homing

er til Salg a 45 Ore pr. Pd. hos
Biavler **B. K. Andersen**, Ringø pr. Ringø.

Solvøtsmeltere, smukt forarbejdede, leveres for 3 Kr. 20 Ø., naar de bestilles inden 1. Martz. Ligeledes faas nu Zink-Falser 30" lange a 21 Ø. hos **Alex. Rasmussen**, Kallundborg.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prove
ere fundne at være brugbare, faas hos
Alex. Raasmøsen, Kallundborg.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos R. Schmidt,
Winkelvej 6, 3. Sal, Kjøbenhavn V.

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo Møller,
Nørrefarimagsgade 9, Åbhyv. K. Organ for Hundevener
og Fagere. Oplysende Tekst og gode Af-
bildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret.
Annoncer 10 Øre Linien. Provenummer gratis

DBF.'s Honningskilt,

der burde findes ophængt hos Enhver, der handler
med Honning, kan nu faas trykt paa Karton, for-
synet med Vaand, for 20. Ø. pr. Stk. Ved Ind-
sendelse af 24 Ø. i Frimærker sendes Skiltet porto-
frit.
Erslev.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig
Ekspedition. Voks bygtes.
R. Schmidt, Winkelvej 6, 3. Sal, København V.

Et 200 Ø lys Honning er til Salg à 42 Ø.
pr. Ø hos J. Kaufing, Åvænderup, Åvænderup St.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, faas for
90 Øre pr. 100. Den udstaarne farvetrykte
Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme
Pris, haves nu atter paa Oplag.
Erslev, Kallundborg.

Stålhammar's 2 Vægtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie
kunne nu atter faas hos Erslev, Kallundborg,
til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne
følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Winklers Voksfenser à 30 Kroner o
amerikanske Zinkfale (30" lange) à 20 Øre
faas hos Alex. Raasmøsen, Kallundborg.

Et større Parti prima lysebrun

Honning

à 38 Øre pr. Ø er til Salg hos J. Hansen,
Glæsborg pr. Grenaa.

Rundlaomaskine

til Jod-, Spaand- eller anden Drevkraft. I 1894
indsort hertil fra Amerika. Denne fortrinlige og
letløbende Maskine skærer, fejer, noter, sæljer og
svejfer. Træet kan skæres i Winkel samt i enhver
Gering. Den bør ikke savnes af nogen Træarbejder.
— Prislister sendes.

Hvilested pr. Solsted, d. 22. Decbr. 1896.

J. Kr. Olsen, Smeder.

I det jeg takker mine ærede Kunder for den mange-
aarige Tillid, man har vist mig, meddeles herved,
at jeg har overdraget Biavler og Smeder J. F.
Nielsen, Åsvedrup, min **Vokstavle-Fabrikation**,
og haaber jeg, at man vil vise denne dyg-
tige Mand samme Tillid og Betvivle, som man
har vist mig.

Aktar, i December 1896.

R. Jakobsen.

I Henhold til ovenstaaende anbefaler jeg mine
ægte Vokstavler til de ærede Forbrugere, og
garanterer en solid Betjening.

Voks modtages til Fabrikation til 25 à 30 Ø.
pr. Ø.

Ægte Bivoks og Biværk (gamle fæstede
Tavler) købes.

Åsvedrup St., i December.

J. F. Nielsen.

200 Ø meget lys, fin, udlyuget **Honning** af
egen Avl er til Salg à 45 Øre pr. Ø hos Biavler
R. Nielsen, Ålerup pr. B. Sterninge ved Svend-
borg. Sendes mod Efterkrav.

Voks

købes og sælges hos Chr. Nielsens i Viborg.

Indhold af dette Numer.

Narhus BE., af R. P. Christensen	57
Bedommelsen paa Kredsudstillinger, af Jakob Olsen	45
Biavl, af H. Hoffmann	54
Bier og Blomster XLV.	37
Bipest	62
Bilommere	51, 64
Bogaanmeldelse	66
Centralmødet, DBF.'s, af M. J. Lindelof	56
Diskussionsmødet i Kjøbenhavn 1896	47
Droneslaget	65
Droner	62
Effo, af B. Nielsen	64
Elbo m. fl. Her. BF., af N. Ladegaard	58
Falke, de ny, af Kr. Pedersen	38
Forsikring mod Bipest, af J. P. Harbo	43
Fynske BF.	58
Gaunlige Bint	65
Honningens Opbevaring	64
Jebjerg BE., af M. R. Stov	61
Jordbærblomsten	37
Kunsttavleformen	65
Lemvig BE., af B. Nielsen	60
Maribo Amts BE., af O. II.	60
Morsø BE., af P. Thorsen	59
Nedbygning	64
Norskilde Amts BE.	61
Slyggebrætter	63
Smaastader	61
Trandsvamp-Sygdom	65
Udstillinger, af Kr. Pedersen	46
Udstillinger, vore, af J. B. Schmidt	40
Udstillingen i Aarhus, Plan for	42
Universal Vitommer, af Reus	51
Vends Herreds BF.	61
R. Torslev BE., af B. Nielsen	60
Wells-Stader, Husning i, af G. Wells	53

Bladet koster for hele Aaret 2 Ar, alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaanedes, den 1. og 15. i de 6 Sommermaanedes Rundgæstier optages for 20 Ere pr. Petit-Linje 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage for de pusses indrykning.

Bier og Blomster XV.

I Dag skulle vi nærmere omtale en Plantefamilie, hvis Blomster ere saa uanselige, at man skulde tro, at de alle vare Windbestøvere og derfor uden Betydning overfor Biavlens, men som alligevel ere i Stand til at afgive et væsentligt Bidrag til Honningbiens Husboldning, nemlig Pilefamilien.

Denne hører til Raktetræernes Afdeling, der bestaar af træagtige eller busagtige Planter med særkønnede Blomster, der ere samlede i Aks; men medens de fleste andre Raktetræer have een bo Blomster, d. e. Han- og Hunblomster paa samme

Plante, udmærker Pilefamilien sig ved i Almindelighed at have to bo Blomster, d. e. nogle Planter bære udelukkende Hanblomster, andre udelukkende Hunblomster. Familien omfatter 2 store Slægter, Pile og Poppel, der hver tælle en Mængde Arter.

1. Pile. Baade Han- og Hunblomster ere samlede i Raktler. Blomsterne nøgne med 1 Raktstæl og 1—2 Nektar-Nektler.

Hver Hanblomst indeholder 1—8 gule Støvdragere, hver Hunblomst 1 Frugtknude, der udbilles til en 2-kappet Kapsel med laadne Frø. Bladene i Almindelighed smalle med trind Stilk. De enkelte Blomster ere uanselige nok, men deres Samling i Raktler og deres Fremkomst, før Bladene ere ufoldede, gøre dem alligevel let kendelige, især Hanraktlerne paa Grund af Støvnap-

pernes gule Farve; men Blomsterue hidlofte desuden Insekterne ved deres store Nektarrigdom, og da de tillige fremkomme saa tidlig paa Aaret, i April og Maj, da endnu forholdsvis saa Blomster tilbyde rigelig Pollen og Nektar, er det naturligt nok, at de fleste Pilearter besøges af en stor Mængde forskellige Insekter.

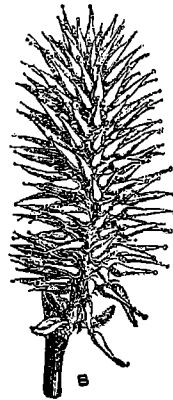
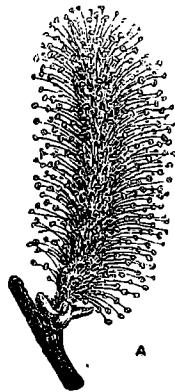

Fig. 12. Hanrakte af Hvid Pil. Fig. 13. Hanrakte (Salix alba).

Blandt disse indtager Honningbien en fremragende Plads.

Af denne Slægt findes i Danmark ikke mindre end 25 Arter, nogle af disse ere dog næppe hjemmehørende her i Landet. Af enkelte Arter findes kun det ene Køn hos os, saaledes af Firehannet Pile, Vølgebladet Pile, Blaadugget Pile o. fl. kun Hanplanter; af Blød Pile, Langbladet Pile o. fl. kun

Hunplanter. I mange Tilfælde kunne saadanne Planter altsaa ikke afgive modne Frø. Derfor have de tillige en anden Formeringsmaade, idet de uberordentlig let lade sig formere ved Stiklinger. Dette gælder ogsaa om Pøplerne, og denne Omstændighed har i høj Grad bidraget til disse Planter's store Udbredelse. Som Læplanter have de vilene stor Betydning, da de vokse saa let og hurtigt. Beddet er vel temmelig løst og finder derfor ikke stor Anvendelse til Gavntræ, det kan dog bruges til gode Træful. Enkelte Arter, f. Eks. Vidic-Pil (Salix Caprea L.) have seje Grene, der anvendes meget til Kurvretning. — For Bierne have de fleste Arter betydelig Værdi baade som Nektarplanter og som Pollenplanter. Særlig af sidstnævnte Grund fortjene de at plantes i saadanne Egne, der tidlig om Foraaret savne pollenfyldende Planter; men i dette Tilfælde maa man naturligvis sørge for at vælge Hanplanter. Til Læ bør man foretrække den buskagtige Form.

2. Poppel. Denne Slægt ligner den foregaaende meget, men den bestaar udelukkende af høje Træer, Knalderne ere stive, Bladene brede med sammentrykte Stilke, og Blomsterne indeholde ikke Nektar. Pøplernes Betydning for Biavlere er derfor langt ringere end vilenes. Hanplanterne kunne dog afgive et værdifuldt Pollentræ i pollenfattige Egne.

Af oprindelig hjemmehørende Arter her i Landet have vi kun een, nemlig den almindelig bekendte Bævre-Asp (Populus tremula L.). Derimod have vi af indførte Arter mindst 6. Mandt disse er der een, som er særlig mærkelig, nemlig Kanadisk Poppel (Populus monilifera), fordi den er indført fra Nordamerika for kun c. 100 Aar siden, og dog er den nu eet af vore almindeligst plantede Træer. Som Hegn omkring Landmændenes Haver, som Allétræ v. s. v. findes den i mange Tusinde Eksemplarer næsten overalt i vort Land. Dette hidrører fra den ovenomtalte Leshed, hvorved den formeres ved Stiklinger. Enhver frisk Gren, tynd eller tyk, der stikkes ned i Jorden enten med Rodenden eller med Topenden, gror, naar den da er plantet paa et Sted, hvor den kan faa en Smule Fugtighed og Væ. Ved Svanholm paa Gamle Kongevej ved København staar en Hunplante af denne Art; men hvis man ikke er saa uheldig netop at tage fine Stiklinger af dette ene Træ, er man nogenlunde sikret imod at faa Hunplanter deraf, da næsten alle andre heri Landet fundne Planter af denne Art ere Hanplanter, og Biavleren bør vælge saadanne, hvis han vil anvende den som Læplante. — En anden amerikansk

Art er Balsam-Poppel (P. balsamifera L.), der dog er noget mere kølen. Den plantes jævnlig i Haver paa Grund af dens smukke glinsende Blade, der i yngre Tilstand ere vellugtende ligesom Knopperne.

Vi have tilraadet som Læplanter mest at anvende de buskagtige Pøle (f. Eks. den saakaldte Buzbombladede Pil); men man maa dog ingenlunde tro, at Træer, der opnaa en noget større Høide saaledes som de 2 sidstnævnte Pøplarter, ere uden Værdi som Læplanter for Bierne. Det er netop heldigt at have Læ for Bierne ikke alene i Høide med Stadernes Indgange, der i Almindelighed kun findes 8—10" over Jorden, men tillige højere op indtil en Høide af 10—16'. Derved faar man da tillige Læ for de fleste Frugttræer, og dette skal nok kendes paa disses Udbytte.

Ovn-Voksmelteren.

Af Forstælerer R. Jensen, Vejringe.

I de sidste Numre af Tidskriftet har Voksmeltningen været Genstand for Omtale, og Emnet fortjener Baaagtelse, da Vokzproduktionen ved den nyere Biavl er i Aftagende, medens Forbruget er tiltagende, og som Følge heraf Prisen paa Vokz højere Aar for Aar. Som en Følge heraf har det økonomisk Betydning, at Biavleren ved enhver Rensning af Stadet, Kammer eller Dækbrædder omhyggelig samler alt Vokzaffald, hvilket temmelig nemt kan gøres, naar man har en let, flad Kasse ved Haanden til at seje eller strabe det ned i. Naar Biavlerne alligevel ikke ere saa omhyggelige hermed som ønskeligt, saa tror jeg, at Grunden hertil maa søges i den Vanstuelighed, som hidtil har været ved Voksmeltningen. Enhver af os ældre Biavlere har jo prøvet Voksmeltning i Vand, enten i Pose eller ved Hjælp af en Si, og følt de dermed forbundne Vanstueligheder ved at faa Størstedelen af Vokset ud, og de mange Omsmeltninger for at faa et godt Produkt frem. Der har jo nok været fremstillet forstellige Vokzrensere, Gersters, Clark's og nu nylig Winkler's og Ferris's, men de have ikke faaet almindelig Udbredelse, da de ere kostbare og temmelig vanskelige at arbejde med, ja kunne endog være farlige, hvis Damphanerne ikke passes, som de skulle. Saa som Solvoksmelteren; denne har jo bundet megen Udbredelse, da den kan laves temmelig billig og er nem og fornøjelig at arbejde med, naar man blot har tilstrækkelig Solstien, men Ulempen ved

dens Brug ligger netop i, at den ikke kan bruges til enhver Tid, særlig ikke om Efteraaret, hvor den største Udrangering af ældre Tabler finder Sted, eller man har udtrommede Kuber, hvis Voks skal udvindes. Ulemperne ved Vand-, Damp- eller Solvoksmelteren undgaaes ved den i Overskriften nævnte Dvn-Voksmelter.

Jeg har taget Solvoksmelteren som Forbillede, men lader Komfurbarmen træde i Solens Sted. Smelteren er billig og let at fremstille, da den kun bestaar af en bøjet hul Plade; dennes Størrelse maa rette sig efter Komfurovnen, da det er i denne, at Smeltningen skal finde Sted. Bredden maa være saaledes, at den nemt kan sættes ind og tages ud, Længden lidt mindre end Dvnen, idet der foroven og underne den Pladen skal være Plads til en Skaal el. lign., hvori det afsmelte Voks skal opsamlles. Pladens forreste Kant skal ligge c. $1\frac{1}{3}$ Tomme lavere end den bageste. Dette opnaas vist nemmest ved paa Smelterens udvendige Sider at fastgøre et Par i z vinkelbøjede Vister (een paa hver Side)

saaledes, at disse for- ved gaa c. $1\frac{1}{2}$ Tm. højere op end Underkanten og bagved fastgøres c. 1 Tomme lavere end denne; naar saa disse Vister komme til at hvile paa den fremstaaende Kant, der findes paa Midten af Stegeovnens Sider, vil den ønskede Hældning, c. $1\frac{1}{3}$ Tomme, være til Stede. Tillige opnaas herved, at Pladen i sin Helhed kommer til at ligge saa vidt mulig i Midten af Dvnen. Pladens Bagkant er som en Stegeplades, Forkanten skal derimod være lidt fremadrettet og Kanten lidt opstaaende, for at det afsmelte Voks kan samles i Staaen. Materialet til Pladen kan, som i Solsmelteren, være Blis; synes man, at dette er for svagt, eller man frygter for Røst, tror jeg, at Pladejern er hensigtsmæssigt. Ved Generalforsamlingen i Maribo Amt's BF., hvor jeg fremviste Smelteren, udtalte der Frygt for, at Jærnet vilde farve Vokset sort, men da Jærnets mørke Farve, der hidrører fra Glødningen, let kan flues af, saa Smelteren kan blive blank som slebet Jærn, tror jeg ikke, at denne Indvending har noget paa sig. Derimod frygter jeg mere for at anvende Kobber, der sætter Ir, eller Zink, der vist i højere Grad end Jærnet kan skade Vokset, og særlig den Honning, der afsmeltes som min med Vokset. Ved de Smeltninger, jeg har foretaget, har

jeg ingen Ulemper fundet ved Anvendelsen af Pladejern, men Erfaring vil jo bedst kunne sige, hvilket Metal der er heldigst. For at holde Cellehinder eller Urenligheder oppe fra Pladen, lægges et Traadbæb med tætte Maser over Smelterens Bund; naar det gøres stift ved en Jærnramme, kan det godt lægges umiddelbart paa Smelterens Bund, da der paa Grund af dennes Bøjning nedad endda er rigelig Plads til, at det afsmelte Voks kan passere. Ved almindelige Komfurovne smeltes Vokset fuldstændigt og hurtigt af og samles i Staaen. Denne maa helst være flad, saa den ikke behøver at staa umiddelbart paa Stegeovnens Bund, men paa en Mursten. Varmen skal ikke være stærkere end nødvendig til Smeltningen; dette kan reguleres enten ved Fyringen eller ved at aabne Laagen eller Ventilene for Dvnen. Er det Biværk; man vil smelte, samler Honningen sig i Bunden af Staaen og Vokset ovenpaa, og ved Afkøling, der naturligvis skal foretages langsomt, har man hvert Produkt for sig og det langt bedre end ved den tidligere

Smeltning i Gryde. Er det Smuld eller Vokstabler uden Honning, der skal afsmeltes, er det maasse heldigst at komme en Smule Vand i Staaen, før den sættes ind, for at Vokset ikke skal fordampes stærkere end

nødvendigt. Passer man imidlertid blot paa, at Barmen ikke er for stærk, behøver man ikke at berygte Svindning eller unødvendigt Svind, da Vokset eller Honningen intet Sted kommer i direkte Berøring med Ilden, og ved de Forsøg, jeg har foretaget i Efteraaret, har jeg fundet, at jeg ingen- finde tidligere saa nemt har udvundet saa rigeligt og rent Voks som ved Brugen af denne Smelter.

I Mangel af Komfur kan Smelteren ogsaa anvendes i en Rastelovn med stor Røgeindretning. Prisen kan kun blive nogle faa Kroner og vil rette sig efter Størrelsen og Materialet, der ønskes brugt. Smed Nielsen, Vejringe, Stubbeboing, der har lavet den Smelter, jeg har benyttet, er villig til at levere lignende, altsaa Smelter og Rist, for 2 Kr. 50 Øre, af andet Materiale og Størrelse i Forhold dertil, naar Dvnen's Størrelse opgives ham.

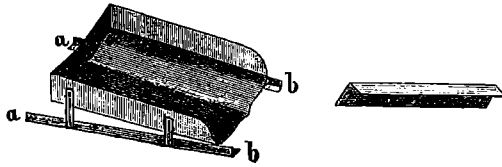

Fig. 14. Dvn-Voksmelter. Fig. 15 Værelisten.

Yngelspredning og Tablebygning.

Af J. B. Schmidt, „Kronborg“ pr. Lunderskov.

J „Vitidende“ Nr. 18 for 1896 findes Spørgsmaalet Nr. 119, som lyder: „Hvorledes kan man hos en Bisamilie hvert Aar saa udbygget mindst 3 naturlige Tavler til at forny Bygningen i Yngelredten med?“ Det Svar, som gives paa Spørgsmaalet i samme Nummer samt Efterfølgende, der findes i Nr. 1 for 1897 under Nr. 3, bringer mig til at tage til Genmæle mod nogle efter min — og jeg tør paastaa efter mange gamle og erfarne Biablers Mening — heri fremsatte Anstuelser, som absolut ikke bør findes i et velredigeret Fagblad, som følger med Tiden og dens Udvikling; jeg sigter her til Anvisningen paa Yngelspredning, hvilket jeg havde tænkt mig som et overbundet Stadium, thi af Skade bliver Folk jo kloge, men sjældent rige; dog ser jeg med Forbavselse, at Yngelspredning endnu anbefales i „Vitidende“ som et Middel til at faa naturlige Tavler udbygget hos en Bisamilie. I tidligere Tider anbefalede dette jo paa det stærkeste som et ufejlsbart Middel for at faa stærke Bisamilier og en rig Honninghøst. Hvorfor fejlede denne Metode er og har været, er vistnok paa en meget søkelig Maade gaaet op for de fleste, idet denne Metode i Reglen fører til det modsatte af, hvad der tilsigtes. Husk dog endelig paa, at Yngelredten er et saa zart Legeme, at enhver Forskyrrelse og Afstillelse ved Hjælp af Spredetavler hæbner sig paa det strengeste. Jeg og mange flere med mig have som begyndende Biablere været med til, ifølge Biabler-Foreningens Anvisninger, at sprede Yngellejet baade med 1 og flere Tavler for at opnaa en birig Familie og deraf en rigere Honninghøst, men jeg blev snart belært om, at de Stader, som vare blevne forstaaede for dette Dyrplageri, som Yngelspredningen mildest talt er, ikke alene udvide de Yngelredten stærkest og blev de mest birige Stader og tillige de sundeste, men ogsaa mest honningrige Stader.

Naar jeg kalder Yngelspredning for Dyrplageri, da mener jeg let at kunne forsvare dette; tænk: Bierne sidende i deres lune Niede, Tavlerne tæt belagte med Yngel, og Yngelen imellem belevet af rugende Bier, Afstanden imellem Tavlerne, som den passer Bierne bedst for at holde paa Varmen, og saa kommer Biablere med uncensom Haand og afstiller Rhyngen; Varmen undviger, og endhydermere stikker han en tom Table, Leder eller Kunsttable ned i Nabningen; hvad mon Bierne synes om denne Yngelen i 2 Lejre adskillende Table. Jeg kalder en

saadan Table en „Rølemaffine“, som stiftes ned i Yngellejet, og jeg tager næppe fejl i, at Bierne ogsaa betragte den tomme Table for en saadan; derfra stammer Biernes rastløse Arbejde for at faa Spredetavlen i Orden og belagt med Yngel, men derved fremtaldes en hel Revolution i Stadets Indre, som foraarjager, at Stadets Yngel ikke faar den nødvendige Pleje, og navnlig tvinges Hagebierne til at forlade den bageste Yngeltable for at deltage i det forøgede Arbejde i Stadets Indre, og man kan være overbevist om, at har man ikke opnaaet at faa død Yngel i andre Tavler, saa har man faaet den i den bageste Table, og dobbelt galt bliver det, hvis Biablere har været uforsigtig nok til at nedskyde mere end een „Rølemaffine“, og tager man Hensyn til den overhaandtagende Bipest, saa ledes Tanken let hen paa, om ikke den for Aar tilbage saa stærkt forcerede Yngelspredning ikke har sin store Andel i Pestens stærke Udbredelse; i ethvert Tilfælde er jeg tilbøjelig til at tro det.

Naar man nu har drevet Biavl i 16 Aar og har været med til at lide under Følgerne af den i sin Tid saa lovpriste Yngelspredning, og man ikke alene selv, men ogsaa — ja jeg tror Størstparten af Danmarks ældre Biablere har lært at se paa Yngelspredningen som „brændt Bærn, der styr Ilden“, saa gør det ondt at se, at endnu et slikt forfejlet Eksperiment anbefales i DBT.; jeg erindrer, med hvilken Glæde jeg for 3 Aar siden hørte vor bekendte Biavlslærer Hr. Grønning ved et større Møde og Biavlsubstilling — holde Gravtalen over Yngelspredningen som et Spøgelse, der hørte Fortiden til og aldrig mere burde manes frem af Graven, og erindrer jeg endvidere, at jeg senere under Forsamlingens Tilslutning bragte ham en Tak, fordi han havde forladt denne forkastelige Metode, thi Biavlslærerne maa jo være Foregangsmand, ogsaa naar det hedder at faa gamle Udvaner ryddede ud af Biablens Tjeneste, men underligt er det saa at se, hvorledes DBT. vedblivende Aar efter Aar anbefaler Yngelspredning, medens Biavlens dog vist var bedst tjent med, at Ordet Yngelspredning blev banlyst af dets Spalter.

Hvis dette mit Indlæg maatte tjene Mange som en Advarsel mod Yngelspredningen, da er Hensigten opnaaet, og skal jeg saa endvidere søge at give en Forklaring af, hvorledes jeg faar ny Tavler udbyggede hos mine Bier, uden at jeg behøver at ty til Yngellejet med Rølemaffiner i Form af Kunsttavler el. lign.

Saa snart der er nogenlunde Honningtræk, begynder jeg at lade mine Bier bygge

ny Tavler, og lader jeg Bierne begynde først i de mest virige Stader med at bygge ny Tavler. Jeg efterser Staderne først i Maj og borttager alle de overflødige Tavler, med andre Ord indsnævrer Bierne saa meget som muligt; derved foraarjages, at Bierne før søler Lyft til at bygge. Naar jeg nu ser, at Bierne begynde at tage den bageste Tableside i Brug, da er der Mangel paa Plads; dog indfyder jeg den Bemærkning, at jeg venter ikke, til Bierne begynde at bygge paa Binduet, thi da har Bierne forlængst manglet Plads. Jeg udvider Rummet, straks naar jeg ser den bageste Table halvfuld af Bier, ud mod Kuben, derved at jeg hænger en Kunsttavle eller Ramme med Voksstrimmel som Leder paa ind til Bierne. Denne Ramme hænges ikke lige op til Yngelveden, men med en Table imellem. *J. Sts.*: vi tænker os 2 Tavler bagved Yngellejet fri for Yngel og Larver, da trækker man blot disse 2 Tavler saa meget fra hinanden, at der er Plads til en Tavle derimellem; der nedstyder man saa den ny Table til Udbygning, og vil Tabellen her blive saa smukt udbygget, som man kan tænke sig, forudsat at de 2 gamle Tavler, som omslutter den ny, ere fri for Pøllen og Fordybninger. Her bag ved Yngellejet og uden at komme i Berøring med dette faar jeg alle mine ny Tavler udbyggede, og har jeg benyttet saavel Kunsttavler som Voksledere, uden at jeg har mærket anden Forskel end denne, at det tager noget længere Tid at bygge en Table færdig paa Leder end paa Kunsttable, hvilket er saare naturligt, og jeg skal tilføje, at mine Stader ofte have været i Stand til at bygge 2 Tavler færdige ad Gangen, og ofte har jeg Dagen efter Indhængningen kunnet tage idetmindste den ene Table bort i fuld færdig udbygget Stand for atter at give Plads for en ny Kunsttable eller Leder til Udbygning. Naar jeg ovenfor bemærker, at jeg tager Tavlerne bort, saa snart de ere udbyggede, da skal jeg straks tilføje for at forebygge Misforstaelse, at de Tavler, som jeg tager op bagved Yngellejet, sætter jeg straks ned foran ved Yngellejet, derved at jeg skubber hele Yngellejet saameget tilbage, at der bliver Plads foran i Stedet til den eller de Tavler, som skal sættes ned, derved tvinger man altsaa Yngellejet fremad i ny Tavler, og vil det stønnes, at man paa den Maade fornyer Tavlerne i Yngellejet paa en nem og praktisk Maade, og har jeg i de sidst forløbne 3 Aar hvert Aar paa denne Maade indsat fra 4 til 6 ny Tavler i hvert Stades Yngelleje, og faar man saaledes altid et smukt Yngelleje i sine Stader, og jeg tror, at Bierne ere lige saa glade

ved disse smukke hvide Tavler i Yngellejet, som jeg er ved at være fri for at se paa de gamle sorte Yngeltavler, hvori Cellerne have tabt deres oprindelige Form ved alle de af Yngelen efterladte Pylstre, og hvad der endmere glæder mig, er at se, at Yngelen næsten altid er jevlsri i saadanne ny Tavler, hvad ikke er Tilfældet med Yngel i flersaarige gamle Tavler. Der er altid mere eller mindre raadden Yngel, og det befordrer vist ikke Biernes Sundhed. Hvad Tablebygningen angaar, skal jeg blot tilføje, at jeg selvfølgelig, alt eftersom jeg finder nødig, lader Bierne bygge flere end 6 a 7 ny Tavler pr. Stade, men jeg benytter kun dette Antal foran i Yngellejet til dettes aarlige Fornyelse, Resten anvendes saa i Honningrummet, og maa jeg erindre at tilføje, at fortsætter man altså længe med at lade Bierne bygge paa Ledere, da ville de gaa over til at bygge Dronevoks, hvilket de ikke ere saa tilbøjelige til paa Kunsttavler med Arbejdereceller; men Dronevoks ere jo som bekendt meget gode i Honningrummet. *J. Honningrummet* gælder det forresten ogsaa at være varsom med, at Tavlerne ikke blive for gamle og for urene, derved bidrager man til, at man abler bedre og sundere Honning og holder Biernes Sundhed vedlige, men, vil man maasse indvende, det bliver altså kostbart at lade Tavlerne forny saa ofte, eller, hvis saa er, med at lade Bierne bygge al den Mængde Voks; jeg vil hertil kun sige, at nutildags kan man jo saa alt gammelt Voks lavet om i ny Kunsttavler for en Godtgørelse af 25 Ore pr. *R.*, og i ethvert større Stade vil 5 *R.* Kunsttavler jo være tilstrækkelig; Udgiften ved Ombygningen pr. Stade vil altså udgøre 1 *R.* 25 Ore, forudsat at man har det fornødne Quantum Voks selv, og kunde man maasse ogsaa lære at presse bedre paa Voksjet, end Tilfældet er for mange Biavlres Bedkommende, og hvad det angaar med at lade Bierne bygge til Hjælp af Kunsttavler, da lader Udgiften sig her næppe beregne, men den gamle Teori, at Bierne skulde forbruge indtil 20 *R.* Honning for hvert *R.* Voks, de tilvirke, er der forhaabentlig ikke ret Mange, der tror paa, i ethvert Tilfælde er det ingen Trosartikel for mig, men hvad jeg tror paa er dette, at jo mere man giver Bierne Lejlighed til at bygge, hvad enten det er paa Ledere eller paa Kunsttavler, jo bedre tror jeg forvist, man bevæger dem for Sygdom; Voksjet er Biernes Fædt, og man forsynder sig imod Biernes Natur ved ikke at lade dem saa Lejlighed til at affordre det. Tager man altså Biernes Sundhed og Velfærd med i Betragtning, vil det anerkendes for en

ringe aarlig Udgift ved at forny Stadernes Tavlebygning succesfuld i Løbet af 3 a 4 Aar, og lad mig tilføje, at jeg anser dette for de bedste Forebyggelsesmidler imod Bipest og anden Sygdom, nemlig 1) Ingen Yngelspredning under nogenformelst Form, 2) Hyppig Fornøjelse af Tavlebygningen i Bistaderne, og 3) Ingen Kunstsværme, men lad Bierne sværme paa naturlig Vis.

Det er en bekendt gammel Regel, at „Misbrugen af et Gode ikke udelukker Brugen“. Vi have nu drevet Biavl i 25 Aar og anvendt „Yngelspredning“ i 12 Aar, desværre af Mangel paa Tid dertil i altfor ringe Omfang, og aldrig nogen Sinde have vi mærket Ulemper ved hos vore egne Bier. Derimod have vi meget ofte set en storartet gavnlig Virkning af dette fortrinlige Hjælpe middel. Vi høre altsaa ikke til de „brændte Børn“ i denne Henseende. Derimod kunne vi ikke nægte, at vi have set dette Middel blive misbrugt hos andre Biavlere; men saaledes gaar det virkelig med Sneise af andre af vore Anvisninger. Ogsaa disse ere blevne misbrugte af adskillige af vore Læsere, uden at vi dog tidligere have set tilraadet, at „slike Anvisninger burde banlyses af vore Spalter“. Skulde vi ikke give andre Anvisninger end saadanne, som ick kunde misbruges, ja saa maatte vi virkelig sige Pas. Det overstiger vore Kræfter. Hvad mener Hr. S. f. Eks. om vore Anvisninger til at danne Kunstsværme? Hvor ofte ere de mon ikke blevne misbrugte til Skade for vedkommende Biavlere og til „Dyrplageri“ for Bierne. Ja, saa skulde de Anvisninger vel ogsaa forbydes! Nej, det gælder om Biavlen ligesom om andre Erhverv, at det netop er gennem Tusinder af Fejltogelser og Misforstaaelser, at vi efter Haanden naa til de sikre Erfaringer; men vi ere rigtignok paa ingen Maade naaet til den Erfaring, at al Yngelspredning er forkastelig. Det gaar nok med den ligesom i sin Tid med de „stakkels Dælbredder“. Da vi i 1878 indførte den porøse engelske Pakning her til Danmark, greb vore Biavlere den med begge Hænder. Man saa snart en udmærket Virkning heraf, og saa fordømte man de „væmmelige“ Dælbredder, der havde voldt saa mange Biers Død. Og saa en halv Sneis Aar efter blev man klog af, at det slet ikke var de „stikkelige“ Dælbredders Skyld. Nu bruge vi dem igen, og det gaar storartet. Hr. S. mener, at „det for længe siden er gaaet op for de Fleste“, hvor for-dærvelig Yngelspredning er. Dette gælder da ikke om Koot, Cowan, Cook, Doolittle, Chesire, Simmins og mange flere af

Verdens berømteste Biavlere, om disse end alle advare stærkt mod Misbrug deraf. Den sidstnævnte er der dog den Mærkelighed ved, at han i sin Bog først fordømmer Yngelspredning i Almindelighed; men ved Anvisningen til de praktiske Arbejder anbefaler han den sandelig kraftig nok. Hr. S. meddeler, at Hr. Grønning ogsaa fordømmer Yngelspredning. Sa vel — i Teori; men gør han det ogsaa i Praksis? Han nævner vel aldrig i Aarets varmeste Tid hos en Bifamilie, som vrimler med Bier, og som har det for varmt, at nedstøde en Kamme med hel Kunsttable i Yngelreden? — Saa er der „Dyrplageriet“ ved Yngelspredning. Det er jo ikke let at sige, hvor Dyrplageriet begynder ved Biavl eller Kvægavl eller Fjerkræavl. Naar vi ikke plage Dyrene, med mindre det er nødvendigt for at opnaa visse for os gavnlige Formaal, befatte vi os vel ikke med Dyrplageri; thi vi kunne vel ikke undgaa i en vis Forstand at „plage“ Dyrene ved enhver Husdyravl. Bierne onstede vel ogsaa helst at være fri for Menneftenes Indgriben; men Menneftet er vel Naturens Herre for at bruge sin Magt, vistnok ikke for at misbruge den. Hvis vi havde tilraadet Yngelspredning over en lav Sto uden at advare imod dens Misbrug, da kunde den fremsatte Anse være berettiget; men dette have vi aldrig gjort. Uagtet Hr. S. efter vor Anskuelse tager meget for haardt paa den Sag, have vi dog intet haft imod at optage hans Artikel, fordi han ganske vist med Fynd og Klem advarer imod den ufornuftige Yngelspredning. Han lader jo ikke til at vide, at der ogsaa er noget, der kan kaldes fornuftig Yngelspredning; men vi tillade os at mene, at denne er kendt af adskillige danske Biavlere. Se vi dernæst nærmere paa det Spørgsmaal, hvis Besvarelse har givet Anledning til dette Angreb, maa vi først bemærke, at den Slags Besvarelser ikke maa betragtes som almindelige „Anvisninger til Biavlsdrift“, fordi Spørgsmaalene ofte kræve af Bierne Arbejder, som vi ikke selv vilde kræve af dem. Vi ere ikke ujejlbare og have aldeles ikke Noget imod en Kritik af vore Svar; men denne kan jo ganske vist undertiden blive ubillig. Man maa hufte paa, at det i det nævnte Spørgsmaal drejer sig om at oplys, hvorledes man kan faa naturlige Arbejder-Tavler (ikke Kunsttavler) byggede paa Vedere i Stamstader (ikke hos Sværme). Nu giver Hr. S. os en Oplysning om, hvorledes han faar sine Bier til at bygge saadanne Tavler. Denne Meddelelse er meget interessant, og vi kunde ikke have givet den, da vore Bier ikke bære sig saaledes ad. Det kan vel ikke ligge i

Racen, da vi i den Henseende have prøvet baade de brune Bier, Italienerne og Krainere. Naar vi have forsøgt at bære os saaledes ad som af Hr. S. angiver, have alle 3 Slags Bier bygget Dronevoxs paa Lederne, enten hele Tabellen eller en temmelig stor Del af den. Aldrig nogenfinde have de i det Tilfælde udbygget hele Tabellen med Arbejdersvoxs — og det var jo netop dette, som Spørgeren forlangte. Vi skulle nu i den kommende Sommer søge Lejlighed til at faa opklaret denne mærkelige Forskel paa Biernes Afjærd berovre ved Grænsen og hos os selv.

Udstillinger.

I de sidst udkomne Numre af nærværende Blad have flere ærede Indsendere udtalt sig om ovennævnte Emne, og Sagen er derved belyst fra adskillige Sider. Saaledes har jo til forskellige Tider mange Emner, Rammemaal (Mh Ha!), Vokskrensning, Honningsalg o. s. v., været under livlig Forhandling i vore Spalter, idet Emnet enten er rejst af Redaktionen eller af een af vore Medarbejdere, og dette er jo ganske i sin Orden. Ovennævnte Emne hører nu til dem, som denne Gang ikke er fremdraget af os; men vi finde det ganske heldigt, at det er bragt frem, og vi skulle nu, efter at vore Medarbejdere have haft Ordet, søge selv at yde et Bidrag til den Forhandling.

Man kan just ikke sige, at de hidtil fremkomne Udtalelser have været særlig rosende. Man kunde let af dem faa det Indtryk, at det staar meget slet til med vore Viabls-Udstillinger baade i DBF. og i dens Kredse. I Modsetning dertil skulle vi nu udtale, at disse Udstillinger i de senere Aar have gjort fortrinlig Nytte uden at medføre saa store Udgifter som de Udstillinger af lignende Art, der afholdtes i tidligere Aar. Hvis man maa indrømme dette, saa vil det maasse ogsaa være muligt at paavise, at alle de slemme Mangler, som ere omtalte, ikke have nær saa stor en Betydning, som man ved første Blik kunde antage.

1. Hvad er Hensigten med Viabls-Udstillinger? — Er det mon denne, at Per eller Povl skal faa en Præmie for sin dejlige Honning eller sine udmærkede Bistader? Er det Hensigten, at Mennesker skulle dømmes retfærdigt? Nej, saa maatte vi have Engle til at udføre Bedømmelsen, og med den vilde naturligvis Ingen alligevel være fornøjet. Man maa vel lægge Mærke til, at alle Slags

Udstillinger ingenlunde have den samme Hensigt. Hvorfor holder man f. Eks. Smør-Udstillinger? Er det mon for at faa Folk til at lave Smør! Nej, dertil behøves saamænd ingen Udstillinger. Folk vilde nok lave Smør uden dem; men man holder disse Udstillinger for at faa Folk til at lave det allerfinessste Smør, som kan slaas alt andet Smør paa det udenlandske Marked. Sa saa er det vel ogsaa Meningen med Viabls-Udstillinger at faa Folk til at lave den fineste Honning? Nej, ikke rigtig. Det er Bierne, der lave Honningen. De ere vist dygtige nok i den Retning. De vilde heller ikke bryde sig stort om Præmierne. Viablerne kan fremstille Honningen ren og pæn, i en net Form; men i Hovedsagen er det jo hverken hans eller Biernes Skyld, hvis Honningen har en mindre heldig Smag, bedst, bitter, vammel o. s. v., ja endogjaa Søringen kan hidrøre fra visse Slags Nektar. Det vilde derfor i mange Tilfælde, maaste de fleste, være uretfærdigt, hvis man paahæftede de udstillede Produkter med saadanne Prædikater. Og hvis man gjorde det, skulde man nok faa at se, hvor mange Udstillere man fik til de følgende Udstillinger. — Efter vore Anskuelser have Viabls-Udstillingerne 2 Hovedformaal, nemlig: Viablens Udbredelse og Viabls-Produktens Afsetning. Der er mange andre Formaal, som delvis kunne opnaas ved dem; men de nævnte to ere alligevel Hovedsagen, og de ere vistnok begge stete Gyldest ved vore Udstillinger i de senere Aar. Derfor er der næppe Grund til at klage altsor meget over dem.

2. Bedømmelsen. Vi have hørt lidt om, at een af DBF.'s Kredse agtede i Aar at afholde en Udstilling uden Bedømmelse eller Præmier. Den Tanke er god nok, hvis man kan faa Udstillere nok alligevel; thi Bedømmelsen sætter ondt Blod, og den er aldrig retfærdig. Desværre maa vi imidlertid indrømme, at Bedømmelsen er et nødvendigt Onde; thi uden Præmier saa vi ingen Udstillere, og det er netop Udstillingsgenstande, vi skulle have, for at opnaa de to paapegede Formaal; men lad os dog endelig huske paa, at Bedømmelsen er kun et Hjælpemiddel dertil, den er ikke Hovedsagen. Man har ønsket, at Bedømmelsen skulde være ensartet og derfor foreslaaet 2 bestemte Mænd, som skulde fungere som Dommere ved alle vore Udstillinger. Naar vi saaledes som iaar have c. 20 og deraf jævnlige 3—4 paa samme Dag, saa er dette jo umuligt; men vilde der være bundet Noget derved? Tror man, at Bedømmelsen vilde blive ensartet, fordi en Dommere

var fælles paa flere Steder, men der paa de samme Steder var 4—8 andre Dommere, som ikke vare fælles. Og hvorfor skulde det saa være saa vigtigt, at Bedømmelsen var ens alle Steder. Derved vilde man maaste opnaa, at næsten de samme Udstillere i ethvert Tilfælde paa visse Omraader altid fik de største Præmier. Det vilde da ikke gavne Sagen i Almindelighed. Vi anse det for ganske heldigt, at der tages forskellige Hensyn ved de forskellige Udstillinger: Et Sted ser man maaste mest paa Stadernes smukke Forarbejdelse, et andet Sted paa deres Røjagtighed, et tredie paa Soliditet, et fjerde paa Nyheder i Konstruktion o. s. v. Det skader ikke, fordi man derved er mindre sikker paa Bedømmelsens Udfald, og dette skaffer os flere Udstillere. Jeg kan godt forstaa, at en Udstiller er ked af, at hans Stede paa en Udstilling faar 1. Præmie, men paa en anden kun 3. Præmie; men Biavlsagen og Udstillingerne have virkelig ikke Skade deraf, tværtimod, hvis da Dommerne ved begge Udstillinger have været samvittighedsfulde Mænd. Dette bør jo altid kræves; men ippovrigt finde vi det meget heldigt, at Dommerne veksle ved vore Udstillinger. Dette gælder for Resten med Hensyn til alle Udstillingsgenstande. Naar der imidlertid med Hensyn til Honningens Bedømmelse er foreslaaet af en æret Indsender, at der ved denne burde gives Dommerne et bestemt Skema at benytte, da ere vi enige med ham deri, da vi ganske vist ønske, at Bedømmelsen ikke skal være mere uretferdig end høist nødvendig. Derimod ere vi ikke tilfredse med det foreslaaede Skema: „Konсистенz, Udseende og Smag“ som de eneste 3 Egenstaber, der oven i Købet skulde bedømmes som jævnburydige. Vi ønske i et saadant Skema 5 Punkter, nemlig: Tilstand, Farve, Lugt, Smag og Fremstilling. Af disse ønske vi endvidere, at de 2 sidstnævnte skulde gælde mindst dobbelt imod de 3 førstnævnte, fordi Smagen er den vigtigste overfor de bedste Forbrugere, og Fremstillingen er den eneste, som fuldtud afhænger af Udstillere n.

— Med Hensyn til Bedømmelsen af andre Genstande kunde her være Anledning til mange flere Udtalelser; men vi skulle foreløbig holde os til disse, idet vi kun paany fremdrage den Regel: Naar Bedømmelsen foretages af samvittighedsfulde Mænd, gør den uden Tvivl sin Nytte, og den er ikke Hovedsagen ved en Biavls-Udstilling.

3. Udstillings-Genstandene. Man har anket over, at der saa ofte kommer nogle Sager paa en saadan Udstilling,

som strængt taget have meget lidt med Biavlen at bestille, f. Eks. Frugtvin, Honningjæbe, Vikører (hvori der maa ske ikke er Honning) o. s. v. Vi kunne nu ikke nægte, at mange af disse Ting have pyntet prægtig paa vore Udstillinger. De have ogsaa lokket Besøgende og Købere til. Det har vel hørdt, at den, der er kommet for at købe Vikør, tillige har købt baade Mød og Honning. Vi ere ligefrem fede af den Mulighed slet ikke mere at se dem paa vore Udstillinger. Derimod kunne vi godt undvære baade Møbrød og pidstet Fløde. Dog maa vi indrømme, at det jo kunde gaa for vidt med den Slags Sager paa vore Udstillinger. At nægte Udstillingen deraf er der vel næppe nogen Grund til; men man kunde jo f. Eks. bestemme, at kun saadanne forædlede Produkter, i hvilke Honning eller Boks indgaa som en vigtig Medhjælp ved Produktets Fremstilling, kunde faa Præmie ved vore Biavls-Udstillinger. Saa bliver der dog lidt Spillerum. Hjem kan vel f. Eks. bestemt afgøre, om der til Frugtvin eller Vikør har været anvendt Honning eller ej?

4. Endelig er der foreslaaet, at vi altid i Forbindelse med vore Centralmøder skulde afholde Udstilling. Dette synes jo fornuftigt nok, da saa mange fremragende Biavlere mødes ved den Lejlighed; men Erfaringen peger ikke i den Retning. De Centralmøder, der hidtil have været forbundne med Udstilling (København 1888, Nyborg 1891) have haft meget Bæsvær med at holde de Delegerede samlede, fordi Udstillingen bidrog til at bortlede Interessen fra Centralmødet. Ja, hvis vi endda havde Mangel paa Udstillinger; men en Suez i eet Aar, det maa jo anses for mere end rigeligt. At Centralmødets Afholdelse derimod burde kundgøres i de lokale Blade, ere vi enige i. Det var en Forsømmelse fra vor Side, at det ikke var sket i et videre Omfang ved det sidste Centralmøde; men vi have jo ved en saadan Lejlighed meget Mødet at tænke paa. Derfor blev det forglemt.

Glasdække over Rammerne.

Af N. S. Kristensen, Gimmeløv.

Det er saa dejligt med det Glas over Rammerne, siger en Del Begyndere i Biavl, for man kan dog se meget igennem Glasfæt og se, hvorledes Bierne arbejde; og hvorledes det staar til med Folket, og hvorledes de sidde, og hvormegen Plads de optage

o. s. v. Ja, det er sandt. Der er ogsaa nogle faa ældre Viablere, som have Glas over Rammerne i eet eller to af deres Bihuse, men det er i Reglen ikke for deres egen Styld, det er fordi de benytte disse Bifolk til at „vise frem“, naar de faa Besøgende, som ikke ere Viablere. De Fremmede kan jo faa dejligt se, at Bierne gaa under Glasset. Da det er meget senere at faa et Glasdække fjernet end et Dække af Voksbug, ferniseret Lærred eller Dækbrædder 3" brede, $\frac{1}{4}$ " tykke, er det ikke faa underligt, at ingen virkelig Viabler bruger Glasdække for sin egen Styld i sine Bihuse. Bruger man Dækbrædder eller Glasdække, saa bør der være $\frac{1}{4}$ " Plads (og ikke mere end $\frac{1}{4}$ ") imellem Rammerne og Dækket, thi ligge Dækbrædderne ned paa Rammerne, saa bygge Bierne i Sommertiden Dækket helt fast til Rammerne, og om Efteraaret klæbe Bierne Dækket fast til Rammerne med Klæbvoxs, saa det ofte er næsten umuligt at faa Glasdækket af, uden at der gaar et eller flere Glas i Stykker, naa — ja en Glasstrimmel er jo ikke ret stor en Udgift, men naar et Glas gaar i Stykker over Rammerne, gaar der ofte mange Splinter Glas af, som flyve om paa Tablebærerne eller ned i Cellerne i Tavlerne, og nogle havde paa Husets Bund. Er der da ingen Mulighed for, at nogle af de Glasplinter kunne komme i Honningen? Jo, der er megen Mulighed for, at der under saadanne Forhold kommer Glasplinter i Honningen. Hvorledes skulde det vel undgaaes? Men hvor megen Støbe kan ikke en saadan næsten usynlig Glasplint gøre i et Menneffes Mave?

Da Arbejdet gaar langsommere for Viablerne, naar der benyttes Glas til Dækket og Glasdækket er dyrere og man er udsat for, at der kommer smaa Glasplinter i Honningen — saa bør ingen Viabler bruge Bindugsglas til Dække. Vil man endelig benytte Glas til Dække, saa brug Glas paa $\frac{1}{4}$ " Tykkelse; det er stærkt, og sørg for at Dækket ligger $\frac{1}{4}$ " over Rammerne. — Gaar et Glas med Honning i Stykker, brug saa Honningen til Bifoder.

I Hovedsagen ere vi ganske enige med den ærede Forfatter. Vi bruge selv Glasdække i nogle faa Stader alene som Forsøg med Hensyn til Overvintringen og for lettere at kunne iagttage Bierne om Vinteren. At det skulde være nødvendigt, hvis man vil bruge Glasdække over Bierne, da at anvende Glas, der er $\frac{1}{4}$ " — 6 mm. tykt, kunne vi dog ikke gaa ind paa. $\frac{1}{8}$ " = 3 mm. tykt Glas kan efter vore Erfaringer godt anvendes, naar det behandles med lidt

Forsigtighed og kun bruges i Strimler, der ere højst 5" = 13 cm. brede. Red.

Viavlskolen i Kallundborg.

Ligesom i 1896 agtes ogsaa i indværende Aar afholdt en Viavlskole i Juli Maaned paa DBF.'s Bekostning. Undervisningen vil være i 2 Uger, rimeligvis enten 19.—31. eller 12.—24. Juli. Dette vil senere blive kundgjort her i Bladet. Undervisningen omfatter: Viavlens Teori, Honningbiens Naturhistorie, almindelig Insektlære, Plantelære og praktiske Øvelser i Viavlsarbejder. Kost og Logi kan faas i Bøen for 1—2 Kr. pr. Døgn, særlig henledes Opmærksomheden paa „Højskolehjemmet“, hvor Opholdet betales med $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Døgn. De, som ønske at deltage i dette Kursus, anmodes om at indende Andragende om fri Undervisning, stilet til DBF.'s Bestyrelse, til undertegnede Forstander for Skolen inden d. 28. Marts d. N. Bestyrelsen yder ingen anden Understøttelse til Opholdet paa Skolen end fri Undervisning. Denne gives af Forstanderen og DBF.'s 2 fast ansatte Viavlslærere.

Kallundborg, d. 1. Marts 1897.

Ersklev.

Forsøgs-Stationer.

Bestyrelsen for DBF. agter i den kommende Sommer i forskellige Egne af Danmark hos øvede Viablere at lade foretage Forsøg for derved at bidrage til at opklare tvivlsomme Spørgsmaal angaaende Viavl. De, som ønske at foretage saadanne Forsøg, anmodes om til undertegnede Sekretær inden d. 28. Marts d. N. at indjende Tilbud derom med Angivelse af, hvilke Forsøg, de ere villige til at foretage, og hvilket Vedlæg de kræve derfor.

Ersklev,

DBF.'s Sekretær.

Understøttelse til DBF.

Direktionen for den Raben-Devegauke Fond har under 10. Februar d. N. tilstaaet Foreningen et Tilskud af 300 Kr.

Bestyrelsen udtaler herved en oprigtig Tak for den værdifulde Gave.

B. B. B.

J. Møller.

Ersklev.

Viavlslærere.

De Kredse, der ønske Viavlsermøder afholdte i Aar for DBF.'s Regning enten af Viavlslærere i Kredsen eller af en af Hovedforeningens Vandrelærere, — anmodes om at indsende Begæring herom til medundertegnede Sekretær inden den 28. Marts, hvis saadan Begæring ikke allerede er indsendt. Hvis en saadan kun er fremsat i en Skrivelse, der tillige omhandler andre Forhold, bør den nu gentages. I Begæringen bør nævnes, hvor stort et Antal hele Stemmer (Holdere af T. f. B.) Kredsen tæller i 1897 og helst tillige, hvormange den talte i 1896. Ønskes en bestemt Viavlslærer og en bestemt Tid for Møderne, da bør dette nævnes. Bestyrelsen vil da saa vidt muligt tage Hensyn dertil.

Kredsen er pligtig til under Vandrelærere's Ophold at give ham almindelig god Kost, Møbellokale, Nattelegi, naar det behøves, og besørge Kundgørelse i de lokale Blade, naar saadan anses nødvendig.

De Medlemmer af Foreningen, som maatte ønske i indværende Aar at virke som Viavlslærere i DBF., anmodes om inden den angivne Frist at tilsende undertegnede Sekretær en Meddelelse herom, indeholdende Dplysning om, hvormange Møder, de tilbyde at afholde, paa hvilken Tid og i hvilke Egne. Hvis Vedkommende ikke tidligere har virket som Viavlslærer for Hovedforeningen, ønskes tillige et Vidnesbyrd fra en eller flere kendte Viavlere om hans Duellighed til denne Gerning eller Afskrift af et Vidnesbyrd fra en Viavlsskole. Møderne betales i Reglen med 4 Kr. pr. Møde og Rejseudgifter.

F. Møller,
Præsident.

Ersløv.
Sekretær.

Aldre Aargange af T. f. Viavl.

Paa dertil givne Foranledning meddeles det til d'v. H. Kredsførmænd i DBF., at enhver Kreds ved Henvendelse til undertegnede Sekretær vil kunne erholde frit tilsendt til Indlemmelse i Kredsens Bogsamling til Udlaan blandt Medlemmerne eller til Præmier ved Kredsens Udstillinger (ikke til Salg) 1 Sæt ældre Aargange for hver 25 hele Stemmer i DBF., Kredsen iaar tæller. Enhvert Sæt omfatter alle de Aargange, af hvilke Dplag habes, undtagen den sidste (1896).

Ersløv,
Sekretær for DBF.

Gul Sennep.

Af N. S. Kristensen, Himmelø.

Det gælder jo om at faa det mest mulige Udbytte af Jorden, og man maa derfor søge at sørge sine Afgrøder og sørge for at dyrke Planter, der kan gro paa Tider, hvor Jorden ikke kan benyttes til vore sædvanlige Kornafgrøder. Jeg har saaledes i mange Aar med stor Fordel brugt Gul Sennep i en meget betydelig Udstrækning. Jeg faar i Reglen hvert Aar i Slutningen af April et mindre Stykke Jord med Gul Sennep til at høste Frø af; dette Stykke begynder at blomstre i de første Dage af Juni. Paa Grund af Forholdene har jeg ofte en eller anden lille Plet, som ikke er med i Driften; det bliver der ogsaa faaet Sennep i, saa snart Jorden er tjenlig dertil. Vi bruger hvert Foraar noget af Rugen grøn til Staldfoder. — Stubben bliver snarest pløjet om, og der bliver faaet Sennep i Stykket. Saa snart vi senere paa Sommeren faar flaaet en halv Snes \square Aker af Bittchavren, saa omplojes det og bliver tilfaaet med Gul Sennep, og saaledes bliver vi ved, saalænge vi bruger Bittchavre. Saa snart vi har høstet Sæden, søger vi at faa pløjet saa meget af Stubjorden som muligt, og sidste Aar naaede vi at faa besaaet $1\frac{1}{2}$ Skift med Gul Sennep; sidste Aar kom jo Høsten tidlig, og vi fik derfor en god Efterhøst, saa vi havde Grøntfoder af Gul Sennep til ind i November.

Saa snart vi kunde komme i Jorden i Foraaret 1896, pløjede vi Halvdelen af Græsmarken om, som der skulde Rug i til Efteraaret. I Begyndelsen af Maj gødede vi det og pløjede det igen og saae Sennep i omtrent een Td. Land. Senneppen voksede stærkt til og blev henved 3 Fod høj og gav meget Foder til Kvæget og gav i den sidste Halvdel af Juli et meget stærkt Træk til Bierne. Naar Jorden tilfaas med Gul Sennep, er den bestrykt mod Ukrudt, og man sparer meget Arbejde, som ellers vilde være nødvendigt for at holde Jorden ren, og man faar en stor Mængde Fyldefoder til Kreaturerne. Naar Kvæget kun faar eet Foder af Gul Sennep om Dagen, har vi aldrig mærket nogen Ulempe af at fodre med den. Er Jorden i god Gødningskraft og Vejret er nogenlunde gunstigt for dens Vækst, saa vokser Senneppen stærkt til og giver store Afgrøder. Sennep, som blomstrer i Juni og Juli i godt Vibejr, giver et rigtigt stærkt Hovedtræk for Bierne. Og saa i August giver Senneppen godt Træk. Derimod kan man ikke gøre Regning paa den som Viplante i September eller Oktober.

Jorden her til Stedet er i god Gødningskraft, men med et meget forfælligt Underlag (8 Tdr. Vand til 1 Td. Hartkorn). Frøet er i Reglen billigt for Tiden, 16 D. pr. R. Til at besaa 1 Td. Vand bruges c. 40 R Frø, som jeg saar i to Gange for at faa Frøet jævnt fordelt. Ved at dyrke Gul Sennep hæmmer jeg Ukrudtet, faar en stor Afgrøde af Foder til Kreaturerne og et godt Hovedtræk til mine Bier.

Honning-Eddike.

Af C. B. Dabant, Amer. B. J.

Vineddike var oprindeligt kun sur Vin; men den bliver nu lavet af alle Slags Drikke, og den almindelige Vineddikes Begyndelse blev gjort ved Destillation af Træ. Mindre samvittighedsfulde Handlende have tilsat Vand og Svovlsyre til Vineddiken, men dette er et meget farligt Eksperiment. Vore Landmænd her lave alle deres Eddike af Vblemøst. I England bliver den lavet af Malt, ja endog af Ml. Men den bedste Eddike bliver lavet af Druevin eller af Honning.

Naar vi skulle lave Honning-Eddike, bruge vi altid lidt Vin af to Grunde. For det første hjælper det til at lave den. For det andet have vi Kyster fra Vin, da vi ere Druedykere og lave megen Vin, og disse Kyster tabe i Godhed eller blive noget sure og kunne kun være nyttige til dette Djemed.

For at lave Honning-Eddike bruge vi kun de ringere Dele af Honningen, saadan som Honningdug eller tynd Honning, som allerede er gæret. Vi bruge ogsaa Badstevandet fra vore Cellaag. Vi have ofte bemærket, at mange Biavlere blande deres Cellaag med Voks uden først at have vadstet dem, og naar vi modtage Bivokset fra dem, er det endnu klæbrigt af Honning. Dette gør ikke Vokset nogen Skade, men det er en Ulempe for Biavlere, og denne Ulempe er unødvendig.

Naar Honningen er helt trukket ud og Cellaagene godt tømt for Honning, saa at de synes fuldstændig tørre, lægge vi dem i en stor Kedel med lige Vand nok til at gennævæde dem. Dette Vand er opvarmet til lidt under Bivoksetz Smeltepunkt — lad os sige 40° R. eller lidt over dette — til et Punkt, hvor man lige kan taale Fingrene i det.

Cellaagene blive rørte i dette Vand, naar Vandet er presset ud. Dertil bruge vi en meget lille Vblemøstpresse, men det samme Arbejde kan gøres lige saa godt med

Hænderne, medens Vokset er blødt. Pressen gaar fastere og gør Arbejdet mere grundigt. Det Vand, som faas saaledes, ser mørkt og snavset ud; men hvis Cellaagene have været godt behandlede, er der i dem foruden Voks og Honning kun Klæbvoks, og dette er der ikke noget Slemt ved. Efter at Eddiken er lavet, vil alt dette forsvinde uden at efterlade noget Spor, da det vil forblive i Værmen. Vi prøve nu Honningvandet. Hertil anvende vi en Flydebægt (Sukkerprøver); men da vore Læsere maaske ikke have en saadan, skulle vi angive en simpel Prøve:

Tag et friskt Æg og læg det i Vædsken. Hvis det synker saaledes, at det over Vædsken viser en Plet saa stor som et Kronestykke, da er Styrken passende. Synker det dybere, da tilsettes Honning, som røres godt om, indtil Ægget stiger tilstrækkeligt. Stiger det for højt, da tilføjes paa lignende Maade Vand.

For at lave Eddike af Honning bruge vi omtrent 1½ Pot — 1½ l. til 4 Potter — 4 l. Vand, mere eller mindre Honning, efter som Eddiken ønskes stærkere eller svagere. Jo svagere den skal være, des hurtigere kan den laves. Dette hidrører fra, at en ringe Sukermængde, opløst i Vand, hurtigere forvandles til Spiritus og til Syre i den samme Vandmængde end en større. Indblander man altså megen Honning, vil meget af Sukkeret deri forblive ugæret i lang Tid.

Huff paa, at ved Gæring af en sød Vædske bliver denne først alkoholholdig, senere syrlig. Ingen sur Gæring kan fremkomme, før en alkoholisk Gæring har fundet Sted, og jo grundigere denne har været, des grundigere bliver ogsaa Syredannelsen.

Efter at Honningvandet er lavet, maa Gæringen indledes paa een eller anden Maade. Varmegraden bør da være omtrent 16° R. og helst bør Gæringen indledes ved Opvarmning til 24°—32° R. Lidt for megen Varme skaber ikke, naar man blot ikke naar det Punkt, hvorved Gærsvampen dræbes, nemlig 60—70° R. Hvis Vædsken opvarmes til dette Punkt, maa den henstaa ved en lavere Varmegrad, indtil den af Luften har optaget et tilstrækkeligt Antal ny Gærspirer, og dette vilde optage lang Tid.

Den meste Honning indeholder en Mængde Gærspirer, og den behøver derfor kun ringe Tilskyndelse for at indlede Alkohol-Gæringen. Hvis den imidlertid er for langsom til at gære, da behøver man kun at tilsette lidt Frugtsaft, friskt Druesaft, friskt Vblemøst eller en Smule Gær for at faa Gæringen

i Gang. Bædsten henlægges i Tønder paa et varmt Sted, idet Tønden kun fyldes to Trediedel, da Skumningen ved Gæringen vil bringe Bædsten til at hæve sig, saa at meget Indhold vilde spildes af en helt fyldt Tønde. Spundshullet dækkes med et tykt Stykke Løj for at holde Myg og Fluier ude.

Hvis Eddiken skal laves i køligt Vejr, er det bedst at lægge den i et varmt Bærelse eller i en Kælder, som opvarmes ved enovn. Saaledes bære vi os ad. Hvis man ikke har et saadant Sted, hvor man kan holde den varm, kan man godt lade den forblive paa et koldt Sted og afvente Sommervarmen. Eddiken bliver da ligesaa god; men det tager kun saa meget længere Tid at lade den.

Hvis Eddike-Brygningen foregaar paa et varmt Sted, bør man give Bædsten saa megen frisk Luft som muligt; thi man maa huske paa, at der baade til Alkohol-Gæringen og den sure Gæring forbruges Ilt, og denne Ilt skal tages fra Luften. Derfor lade Vin-Fabrikanterne deres Vinfade være aabne under hele Alkohol-Gæringen; men de passe godt paa at fylde dem helt og lukke dem tæt med Spunds, før den sure Gæring begynder. Derfor bør man give Eddiken saa megen Luft som muligt, og hvis man ønsker, at den skal blive hurtig færdig, maa man saa ofte som muligt hælde den over i en anden Tønde. Eddike-Bryggerne hælde Eddiken over Bøgespaaner, da dette bidrager til at udsætte dem for Luften, tillige tilbageholde Spaanerne en Del af Gærmasset. Det er dog ikke nødvendigt at have alt dette Besvær, thi efter at Gæringen er begyndt, vil den efter Omstændighederne fortsættes hurtigere eller langsommere, indtil den er endt.

Naar Alkohol-Gæringen er vel begyndt, er det let at indlede den sure Gæring ved at tilfætte en ringe Mængde sur Vin eller sur Eddike. Vi have altid mindst 2 Tønder med Eddike, af hvilke den ene er sur, den anden i Færd med at blive sur, og vi fylde da jævnlig noget fra den første i den sidste.

Naar Gæringen er endt, maa Eddiken klares, idet man borttager den Bædste, der staar over Bærmen, og filtrerer den. Bærmen behøver ikke at kastes bort, den kan anvendes ved en ny Brygning.

God Vin eller Most bør ikke gemmes i Kælder sammen med Eddike, da Eddike-spirerne vilde spredes i Luften og let kan forvolde, at Vinen gaar i sur Gæring.

God Eddike indeholder saadanne Millioner af mikroskopiske Dyr, som hindre den i at være gennemsigtig. Disse kunne dræbes ved Opvarmning til 64° R., de ville da synke til Bunds i Bærmen. Man maa

dog ikke tro, at de ere stabelige, thi Millioner af saadanne fortæres i hvert Glas god Eddike. Man bør netop være varsom med Eddike, der ikke indeholder dem, da den maaske kan være lavet af giftige Emner. Det er derfor heldigt, at vore Husholderster ikke have Dnje med Mikroskopets Synsevne; thi de vilde derved ellers banlyse den gode Eddike fra Koffenet.

En Mand, som i 1894 besøgte den store amerikanske Biavlerkongres, fortalte, at han havde prøvet at lave Hønning-Eddike, og det var lykkedes for ham, men han maatte dog kaste den væk, fordi han ved at holde en lille tynd Flaske med Eddike op for Sollyset havde opdaget, at Eddiken var fuld af smaa bitte Dmce. Det har nok været rigtig god Eddike, og han blev meget forbavset ved at høre, at al god Eddike indeholder saadanne Dmce, hvis den ikke har været stærkt opvarmet.

Hvis man ønsker at fremstjnde Eddikedannelsen, kan man hælde Bædsten over knust Frugt, Druestaller eller Gblestrælinger, men fremfor alt maa man da give Bædsten rigelig Luft og passende Varme. Vi have for Tiden 3—4 Tønder Vineddike og Hønningeddike i vor Kælder, som have taget et Aar at brygge, fordi den ikke har været opvarmet tilstrækkelig.

Fornaarsbehandling.

Af L. J. Slindee, Tho Farmer.

Hensigten med Baarstellet er at have vore Kolonier saa stærke som muligt og deres Ingelkammer pakket med Ingel, naar Hønningen begynder at flyde i Juni Maaned. Det vil sige: den fulde Energi af vore Kolonier skal vendes til Ingelfrembringelse. De nødvendige Betingelser for Fuldførelsen af dette er god Vintring, duelig Dronning og Bier, Overflod af Føde og Varme. — Baarvind, Tab af Energi o. s. v. ere alle Virkninger fra daarlig Vintring.

Bierne burde gives Føde nok om Høsten, saa der ikke behøvedes at give dem noget om Vaaren, før Vejret er blevet varmt. Det hender dog ofte, at en og anden Koloni forbruger mere end almindelig af Forraadet gennem Vinteren og maaske behøver at gives Føde, naar de kommer ud om Vaaren; saadanne skal indgives 1 a 2 Kammer af god Hønning af forrige Mars Avling, om det havez, eller ogsaa 2 a 3 Kammer af bedste Sort Sukker-Sirup. Saa snart som der er Blomsterstøv at finde, skalde

Bierne sættes ud, hvis de have været i Kælber, og det skulde ikke forhindres, at Solen med sine varme Straaler kunde have sin fulde Virksomhed, og Indgangsaaabningen skulde forminskes til $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ Tomme.

Naar de sættes ud om Vaaren, synes de ikke at kunne forsvare sig mod Røvere saa godt som senere, og hvis ikke Indgangsaaabningen er ganske indskrænket, vil der maaske blive megen Dpstds, og svage Kolonier ville maaske ruineres. Kolonier, som ere vintrede ude, forsvares sig godt nok, men $\frac{1}{2}$ Tommes Nabning er følgelig nok for dem ogsaa (?). Hvilkenomhelst Koloni, der er uden Føde, naar den tages ud, maa øjeblikkelig gives samme, efterhjem ingen Frokost kan indtages fra et tomt Bord. Naar det kan undgaaes, saa burde ikke Stedet aabnes om Vaaren, førend Luften bliver varm nok til at forhindre skadelige Følger. Men hvis der blev Spørgsmaal om, naar er den rette Tid, saa blev naturligvis Svaret: naar somhelst det var fordelagtigt, vilde jeg aabne Stedet, forudsat at Vejret var varmt nok, saa at Bierne kunde flybe.

Alle Stader burde have Alvnpuder, Savsmuld eller lignende over Yngelrummet for at holde dem tørre og varme og tillige frembringe en mere jævn Temperatur, hvilket er saare ønskeligt, især om Vaaren. Naar de en Gang ere satte paa deres bestemte Pladser, og alle Kolonier have tilstrækkelig Føde, saa behøver de ikke vort Tilsyn, førend de begynder at pakke Yngelrummet med Bier og Yngel. Hvis det paa denne Tid skulde vise sig, at nogen Koloni skulde have for megen Honning, saa kan det overflødige borttages, og Rummet fyldes med tomme Rager; dette lader sig gøre, medens Frugttræerne ere i fuld Blomst. Yngelkammeret burde ikke udvides efter d. 1. Juni, da vi efter den Tid behøver hele Familien til at høste Grøden. Derjom vi giver dem formeget Rum i Yngelrummet efter den Tid, saa er der Fare for, at Koloniens hele Energi vil blive at frembringe Yngel, som vil udflækkes for sent til at samle Honning, men tværtimod bliver Forbrugere. Det gælder derfor at have dem særdegs og i bedste Orden, allerede før Honningen begynder at flybe, om vi venter at høste nogen Fordel af dem. Der er 4 nødvendige Betingelser for at faa en god Honningavl, nemlig: en god Honninglokalitet, stærke Kolonier, godt Kendskab til Bier og Honningplanterne og et godt Stede. Derfor, hvis en eller flere af disse savnes, vil vi maaske forfejle.

Det første varme Vejr om Vaaren, som en Begynder i Biforretningen imødefer med Glæde, mener vistnok ikke paa nogen Maade,

at Borten for Vinteren agter at svinge sig rundt for at lade baade Vimefteren og hans Bier øjeblikkelig ud „for at græsses“. Alligevel har en saadan Sommer dog ofte været meget skæbnsvanger for Begyndere. Skald Bierne ere vintrede ude, saa er saadanne Dage meget ønskelige, da de give Anledning til at undersøge dem og se, om de have Honning nok, ligeledes at gøre rent for døde Bier o. s. v. Efter at Bierne have begyndt at opdrætte Yngel, og Vejret er smukt, og der da skulde være nogen Koloni, som ingen Yngel har, saa er den maaske uden Dronning. De erfarne Biholdere behøve ikke at vente længe, før de med Sikkerhed ved, naar en Koloni er uden Dronning; men for en Begynder stiller Sagen sig anderledes. Det bedste for saadanne er at tage en Kamme fra Midten af en anden Koloni, der indeholder Æg og uslig klækket Yngel, og hænge den ind i Midten til den Koloni, som der tvivles om, og hvis de ingen Dronning har, vil de begynde at bygge Dronningceller med det første. Men hvis Kolonien er meget stærk, vil det betale sig at skrive til Syden efter en god italiensk Dronning. Kan dette ikke udføres, saa kan man prøve at forene dem med en anden Koloni, dog det vil maaske ikke blive tilfredsstillende; thi Erfaring har vist, at den tidlige Vaar ikke er den rette Tid til at forene smaa Kolonier med Fordel. Det er bevist, at hver af de forenede Kolonier ofte vilde komme igen alene, medens, hvis de forenedes, vil de begge gaa tilgrunde. Narjagen til dette synes at være, at saadan Forening sætter dem i for megen Bevægelse og overanstrenger de gamle Biers svage Krop, af hvilke Kolonien da bestaar, saa at de dør, førend de unge Bier ere tilstrækkelig udviklede til at tage de gamle Biers Plads og saaledes forvolder, at Kolonien ødelægges. Hvis begge havde faaet være, som de var, uden Forening, saa vilde de synes at have forstaaet deres egen Tilstand, saa at der ikke vilde været foretaget noget ekstra Arbejde, indtil de unge Bier var fuldt udviklede, og efter den Tid begynder Kolonien at forstærkes meget hurtigt.

Auls-Loven.

Af Professor A. S. Coot, Amer. B. J.

Der er intet Kapitel af den nyere Historie, der er rigere paa Mærkværdigheder, mere fængslende eller vigtigere i økonomisk Henseende end det, der omhandler Lovene for Aul. En eneste Generation har set den

forbavjende Fremkomst af Hambleton's Traberhest. Hvad kan maale sig i Interesse med Blomsterdyrkerens Værk, naar han fremavler disse Planteverdenens Statte og Havernes Vidundere? Hvem kan ipse de lækre Asparges fra Shropshire, den appetitlige Steg af Hereford eller Korthorn og vore yndige Frugter uden at anerkende den Velsignelse, som Anvendelsen af Nvl's-loven har skænket Menneskene?

Det er vanskeligt at nævne en Mand, som har gjort fortrinligere Tjeneste i de videnskabeligellundersøgelser's Rige end Charles Darwin. Hans Skrifter have fremkaldt Undersøgelser i en forbavjende Udstrækning og forvandlede Ideer og Teorier ved alle Slags Undersøgelser. Darwin blev dog ledet til sine beundringsværdige Studier ved Betragtning af Plante- og Dyr-Nvl.

Da Theodor Schwann 1839 opdagede, at den naturlige Celle var Grundbygningen i alt dyrisk og Plantevæv, gav han Verden en uvurderlig Oplysning. Ifte alene have alle Dyr den samme Grundbygning; men alle Planter have den samme. De samme Love gælde for Vækst og Udvikling hos de simpleste Planter og hos de fuldkomneste Træer, hos de simpleste Dyr og hos de højest udviklede, lige til Mennesket. Naar vi se hen til denne Lov, kunne vi med behørig Forsigtighed antage, at en Udviklingslov, som gælder for Planterne, ogsaa gælder for Dyrene. Ligeledes kunne vi udlede en Lov for de højere Dyr og Mennesket deraf, at den altid viser sig sand hos de lavere Dyr og omvendt. Vi kunne ikke højt nok slette Værdien af denne Kundskab om Enskartetheden af de højere og de lavere Dyr's Bygning.

De forbavjende Fremstrid i Saarlægevidenskaben komme fra Kundskab om Forsøg med lavere Dyr. Det velsignelsestrige Arbejde, som udføres af dem, der studere de mikroskopiske Planter (Mikroberne), faar sin Værdi fra den Kendsgernting, at alle Dyr paavirkes paa en ensartet Maade af den Gift, som udvikles af disse Mikrober. Den menneskelige Dødeligheds-Procent formindskes hurtig i alle oplyste Lande, og Levealderen tiltager i tilsvarende Forhold. Dette glædelige Udfald hidrører fra den nævnte Kundskab. Mennesket har studeret de lavere Dyr, og ved Forsøg er han kommet til Slutninger, der have uuaabelig Bigtighed for at bevare Sundheden og forlænge Livet.

Den Maade at slutte paa, som foran er angivet, lader sig ogsaa anvende paa Arvelighed og Foranderlighed hos Dyrene, altsaa ogsaa paa Nvl's-loven. Det er vel bekendt, at Lovene for Nvl af Planter og

Dyr ere forbavjende ens. Alle Dyr og alle Planter stræbe stadig efter Forandring, maaske efter hvorledes de paavirkes af deres Omgivelser. Tillige arve de mange Ejendommeligheder, Arveligheden viser sig ogsaa baade hos Dyr og Planter. Man maa antage, at Insekterne og Vertebraterne endnu mere komme ind under denne Arveligheds-Lov. Vi kunne derfor sikkert slutte, at enhver Lov, der kan paavises i de højere Dyr's Liv, ogsaa vil vise sig at gælde for Insekterne.

Anerkendte Love for Nvl. Enhver oplyst Opdrætter erkender nu, at alle hans Dyr ere Genstand for Loven om Foranderlighed. Intet Afkom er nøjagtig lig med Forældrene. Mærkelige Forandringer hos Planter eller Dyr kaldes Varieteter. Dygtige Opdrættere passe nøje paa saadanne Ejendommeligheder og søge med Omhu at bevare de gode, men undertrykke de slette. Den dygtigste Opdrætter maa være en Kunstner. Han har sit bestemte Ideal og har altid Øje for enhver Forandring i Afkommet, der peger hen imod det. Han udvælger Nvl'sdyrene med største Omhu og søger derved at frembringe stedse fuldkomnere Dyr. Han maa derfor have god Domme-kraft til at vælge det bedste og straks kunne se alle Mangler, der pege i modsat Retning.

Den øvede Opdrætter ved, at en lang Række af fortræffelige Forældre, der vare opdrættede med det rette Maal for Øje, sikkert vil give et Afkom, der er ligesaa godt eller bedre. Han ved, at Forældrene praktisk jet have lige megen Indflydelse paa Afkommet med Henhyn til dets Egenskaber, dersom begge Forældrene ere blevne fremavlede ved omhyggeligt Valg gennem en lang Række. Han ved, at naar han kun holder ud, vil han naa Fuldkommenhed. Og saaledes arbejder han videre med den Begejstring og Tro, som opmuntrer og løfter enhver sand Kunstner.

Mester-Opdrætteren maa være klog nok til i Indbildningen at opbygge en Type af fortrinlige Dyr; han maa kunne opfatte enhver Forandring, der peger hen imod dette Ideal; han maa kunne holde ude enhver Forandring, der peger bort fra dette; han maa taalmodig kunne vente paa de af ham ønskede Forandringer til Udvalget af Nvl'sdyr og paa Arvelighedens sikre Lov til at befæste de af ham ønskede Egenskaber.

Af det, vi foran have anført, fremgaar det, at de Love, som gælde for Nvlen af højere Dyr, ville vise sig ligesaa sikre ved Nvlen af Viracer. Den dygtige Opdrætter i Biavl vil ligeledes stille sig en fortræffelig Type som Formaal. Denne vil først være en Forretnings-Bi; den Bi, der samler

mejt baade i gode og flette Mar; den Vi, der har altfor travlt med baade at samle og yngle til blot at tænke paa at sværme, hvis den ikke tvinges dertil ved Viablerens Forsømmelighed; den Vi, som vil være altfor optaget af nyttigt Arbejde til at fare op i Brede, medmindre den bliver ligefrem mishandlet; den Vi, som vil søge Naturens jøde Safter saa ivrigt, at den ikke behøver at blive en Røver hos sine Naboer; en Vi, som vil tilfredsstille den, som elsker Skonhed, fordi „den er smuk, som handler smukt“.

Opdrætteren af Bier vil ogsaa vide fra sit Studium af Udslovene, at baade Han og Hun meddele deres Egenstaber til Afkommet; men tillige til Egenstaberne kun befestes gennem længe gennemført Uvl.

Det synes mig, at der er meget, som opmuntret Opdrætteren af Bier, og dog har der vist hidtil ikke været udført meget i denne Retning. Hvis jeg har Ret heri, da er dette næsten et uopdyrket Felt, og stort Held kan i dette ventes for den alvorlige, jævntighedsfulde og dygtige Kunstner.

Endnu have vist kun meget faa eller ingen dannet sig, grundet paa flittigt Studium, en saadan Type, hvorefter han vil stræbe. Uden et saadant korrekt Forbillede kunne de naturligvis ikke arbejde hen imod den største Fuldkommenhed. Ofte — ja næsten almindelig — har den hje smukke Farve været tilstræbt, hele Formaalet var altsaa Skonhed (?). Er dette ikke Grund til, at vore bedste Viablere netop foretrække de mindre smukke farvede for de hjeeste Varieteter? Af de foran omtalte Love for Uvl vil det let indses, at saadanne eenfaldige Ideer maatte lede til Tilbagegang.

Omstændighederne have modvirket de rette Ideers Fremgang og et taalmodigt vedholdende Arbejde hen imod det rette Ideal. Handelsaanden, Markedets Krav, Brodet, alt har været i Vejen derfor. Den ideale Opdrætter maa ikke saaledes rette sig efter den offentlige Mening. Han maa kunne vente uden at rette sig efter Publikums Dom eller Handelens Krav. Hans Belønning vil nok komme i den fjerne Fremtid. Et eneste Slægtled saa den fortrinlige Traverhest opnaa sin forbausende Hurtighed. Det har taget 2—3 Slægtled at frembringe vort bedste Dfselod. Det vil nok tage ligesaa mange at frembringe den bedste Honningbi. Den Lyffelige, der frembringer den, maa have de foran omtalte Egenstaber og tillige Tid, Penge og Begjæstring for Sagen. Vi trænge til en Cowan eller Taylor, som kunde tage den Sag op. Dette kunde være et stort Formaal for en Forsøgs-Station. Blot disse Anstalter kunde være udenfor al Politik,

kun under Kontrol af en Bestyrelse, der var klog nok til ikke for hurtig at forlange Resultater. Sneje af Mar maatte der til for at frembringe en Rothamstead-Dfje, uagtet Uvlen leedes af en saadan Mand som John Lawes.

Honningens Bedømmelse ved vore Udstillinger.

Af N. P. Tüchsen, Fredericia.

De i de 3 sidste Numre af „Den danske Vitidende“ af forskellige Forfattere gjorde Udtalelser om vore Udstillinger, og navnlig d'Her. J. B. Schmidts, Jacob Olsens og M. S. Lindeløfs Omtale af Reglerne for Honningens Bedømmelse give ogsaa mig Anledning til at komme med et lille Indlæg i denne Sag, og jærlig skal jeg da ligesom Hr. J. B. Schmidt udtale Omstet om, at der udarbejdes et for alle vore Udstillinger — saavel almindelige som lokale — fælles gyldigt Reglement for Bedømmelsen.

Det er jo nu vel saa, at krydstallerede Honninger bedømmes saavel efter Konsistens og Udseende (Fremstilling) som Smag og Aroma, men det vil allerede her ligeoverfor de to store Hovedklasser af Honning, Hovedtræks- eller den hje Honning og Eftertræks- eller de mørke Honninger paa samme Udstillinger ofte være meget vanskeligt at skifte Sol og Vind lige mellem disse to Klasser, eller med andre Ord hde de mørke Honninger fuld Retfærdighed ligeoverfor de smukke, saavel ved Udseende som Smag og Aroma bestikkende, hje Sorter. Baade Udseendet og Smagen ere jo saavidt forskellige her, at det, oprigtig talt, vilde forekomme mig som det mest Naturlige og eneste rigtige, at disse 2 Honning-Sorter altid bedømmes under 2 forskellige Klasser eller ialtfald forskellige Underafdelinger af samme Klasse. Jeg har ved en Udstilling — hvor er ligegyldigt — set en brun Honning, der efter mit og flere Andres Begreb saavel med Hensyn til Konsistens, Udseende og Fremstilling samt Smag var noget ligefrem fortrinligt, blive sat saa langt ned ved Bedømmelsen i Forhold til de smukke hvide Honninger, at den kun opnaaede 3. Præmie, og sligt, mener jeg, burde være ubeløst.

Men selv om det nu ogsaa blev bestemt, at disse 2 Klasser Honning bedømmes i 2 forskellige Afdelinger, saa ligger der allerede indenfor Fordringerne til Konsistens, Udseende og Smag etc. saamegen Anledning til individuel Divergens i Bedømmelsen, at

jeg skal tillade mig her at fremkomme med de Erfaringer, som jeg efter temmelig indgaaende Forsøg har indhøstet, for om de — mulig ved en deraf resulterende Diskussion heri Bladet — kunde give Anledning til en nøjere Overvejelse af, hvilke Regler, der — særlig med Hensyn til Udseendet — kunde være stellig Grund til at opstille.

Konstistens og Smag finder jeg mindre Grund til at dvæle ved, da der med Hensyn til den første jo vel er temmelig Enighed om, at den bør være saa fint krystalliseret og jævn som muligt, og om den sidste kan der jo, saa lyder det gamle Ord, ikke disputeres; den Bedømmelse beror jo næsten aldeles paa den individuelle Opfattelse.

Underledes er det med Udseendet, jelsfølgelig fraset, at der altid bør stilles Fordring til proper Fremstilling og til, at Hønningen er jævn i Glasjet og navnlig ikke stribet eller i Søring.

Det er, saavidt mig bekendt, altid hævdet, at der ikke ovenpaa Hønningen maa findes „Skum“, langt mindre et mere eller mindre tykt gæret eller gærende Lag. Dette jaavel som de forbudte „Skjolder“ paa Siderne kan inidbertid faare let føre til en ganste ejendommelig Forveksling, saaledes at man endog kan — og dette er sket — kemme det gærende Lag og den paa stærkmodne, vægtslydige Hønninger nødvendig fremkommende Forsukringslag over en Kam og derved fordømme en virkelig 1. Klasse Hønning.

For at komme til fuld Klarhed over denne Ejendommelighed har jeg i afvigte Efterommer og Forvinter foretaget indgaaende Forsøg med forskellige Hønninger i noget nær lige store Kvantiteter og givet dem allesammen nøjagtig samme Behandling, efter at de vare begyndte at blive uklare ved Krystallisationens Begyndelse, og Resultaterne af Hovedforsøgene bleve da:

1) Af et Magasin, som havde staaet 3 Uger i Stadet efter at være bleven fuldt forseglet, udslyngedes Hønningen, henstod rolig i nogle Dage, skummedes da 3 Gange stærkt (dybt) af og henstod da, indtil Uklarheden efter temmelig lang Tids Forløb indfandt sig, rørtes paa sædvanlig Maade og tappedes da paa Glas, der Morgenen efter befriedes for opstødte Luftblærer, og var i Løbet af mindre end 48 Timer fast krystalliseret med aldeles jævn og glat Overflade, altsaa uden nogenjomhelst Skumbannelse paa Grund af Luftblærer. Efter 4 Dages Forløb begyndte en kraftig Forsukring af Overfladen, og samtidig begyndte Hønningen — hvad altsaa kun kan være foraarjaget ved en Sammentrækning —

at løsne sig fra den ene Side af Glasjet, og over denne løsneede Flade har ogsaa Forsukringen strakt sig, med andre Ord dannet en „Skjold“.

2) Et Parti fintkrystalliseret Hønning fra en tidligere Udslyngning af et næsten ligesaa modent Magasin omjuelteedes under Udfunnning i et kogende Vandbad og iteriliseredes ved Henstand under Vaag deri i c. 3 Timer ved en Varmegrad af c. 55°. Dagen efter udrørtes en Spisefesfuld deraf med en Thestefuld fintkrystalliseret Hønning af samme Parti og rørtes derefter godt omkring i Massen, som senere 2 Gange i Løbet af 24 Timer omrørtes paa sædvanlig Maade, og allerede Dagen efter var Hønningen tilstrækkelig langt henne i Krystallisationen til at sættes paa Glas. Behandling og Resultat nøjagtig som ovenstaaende.

3) Et Parti grovkrystalliseret, meget tidlig udslyngt og derfor langt fra saa moden Hønning smeltedes, steriliseredes og behandledees paa samme Maade som Nr. 2. Krystalliserede ligesaa hurtigt og ligesaa fint, men blev ikke saa fast i Konstistens og derfor nemmere at tage af Glasjenc. Ingen Løsning fra Siderne af Glasjet og altsaa heller ingen „Skjolder“. Ubetydelig Forsukring, men af en jærlig fortrinlig Smag og Aroma.

4) Et Parti grovkrystalliseret brun Hønning fra Holstebroegnen behandledees nøjagtig paa samme Maade, kun at jeg som Krystallisationsvækker maatte benytte en Thestefuld af en anden — hvid — Hønning. Krystallisationen hurtig, fast og fin, løsneede fra Glasjenes Sider, hvorved en let „Skjold“ fremkom. Ubetydelig Forsukring. — Alle fire Partier have hidtil holdt sig fortrinligt uden nogenjomhelst Forandring af Overfladen.

Del synes heraf at fremgaa, at jo modnere og vægtslydige Hønningerne ere, des fastere blive de ved Krystallisationen, desmere forsukre de, og desmere vil der nødvendigvis dannes misprydende „Skjolder“ paa Glasjets Sider.

Efter den gængse Bestemmelse vilde altsaa en saadan Hønning, der absolut er af fineste, modneste og derfor holdbareste Slags — jeg personlig anser ogsaa Forsukringen for at være stærkt konserverende —, der i de første 3—4 Dage efter Krystallisationen utvivlsomt vilde erholde 1. Præmie, senere paa Grund af Udseendet blive sat saalangt ned i Bedømmelsen, at den maatte næppe kunde erholde nogenjomhelst Præmie.

Deri ligger utvivlsomt en Modsigelse for ikke at sige en Uretferdighed, og jeg har derfor ikke villet undlade at fremdrage

disse Rendsgerninger til nærmere Overvejelse og eventuel Supplering ved andre Biavlere's Forsøg og Sagtagelser.

Med Hensyn til de omsmeltede og steriliserede Hønninger kunde man mulig komme med den Indvending, at de maatte tabe i Smag og Aroma. Jeg skal da endnu kun udtale, at disse to Egenstaber, saavidt jeg kan skønne, ingenlunde have lidt derved, tværtimod syntes den mig ved den brune Hønning endog forhøjet. Desuden giver Omsmeltningen og den dermed følgende særlig tyndflydende Tilstand en nem Lejlighed til Afstumning og Bundfældning af eventuelle Urenligheder, hvorfor jeg tror at turde anbefale en saadan.

Til ovenstaaende Artikel, som vi i alt væsentligt kunne slutte os til, da vi have haft ganske lignende Erfaringer, skulle vi kun bemærke, at lys og mørk Hønning alleve de i en Række have været bedømte i 2 forskellige Afdelinger ved DBF.'s Udstillinger. K. d.

Fra Kredsen.

Haderslev og Omegns BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling i N. Bøllemoses Lokale i Haderslev d. 14. Decbr. sidste Aar. Mødet, der var svagt besøgt, aabnedes af Formanden, Gaardejer Dyde Rijsen, Dydingkær, hvorpaa man gik over til Dagsordenen. Som første Punkt paa denne stod opført Valg af en Sekretær, hvilken Post N. Sverfen, Lørning Mark, havde beklædt siden den tidligere Sekretær Christen Dall i Simmersted's Død. Hr. Sverfen blev enstemmig valgt til fremdeles at beklæde Posten. Andet Punkt paa Dagsordenen dannede Tillæg, eventuel Forandring af Lovene. Det vedtoges, at sidste Afsnit af den Paragraf i Bedrægterne, der handler om Udmeldelser af Foreningen, har at bortfalde. Det blev besluttet, at der atter iaar skulde foretages fælles Indkøb af Tabler og Indsendelse af Boks til Forarbejdning til Tabler. Som Medlem af det dertil nedsatte Udvalg valgtes i Stedet for Dall, Simmersted, Chr. Andersen, Bøndt. Til Danmarks Biavlerforenings Delegeretmøde plejede Biavlerforeningen at sende Delegerede, som kun fik Jernbanebilletterne godtgjort. Til at repræsentere Foreningen paa det næste Delegeretmøde valgtes Claus Bønde, Hammelev, og Sverfen, Lørning Mark. — Det følgende Punkt paa Dagsordenen omhandlede en Redegørelse for Medarbejdning af Biavlerne. N. Sverfen ophøjste, at Haders-

lev By's Omegns Sparekasse havde bevilget 200 M. og Sparekassen i Kristiansfelt 100 M. i det nævnte Djemed. Der kunde altsaa ydes de Biavlere, hvis Bier vare befængte med Pest, fri Behandling og, naar Omstændighederne krævede det, Erstatning for de dræbte Bier. 199 Stader vare behandlede, af hvilke 63 vare angrebne af Bipest. Af 62 Stader vare Bierne dræbte, medens de vare blevne helbrede for eet Stades Vedkommende. I Erstatning var udbetalt 244 M., medens 38 M. 10 Pf. vare udbetalte i Godtgørelse til Biavlslæreren. Resten, 17 M. 90 Pf., var anvendt til Desinfektion. Paa et Bestyrelsesmøde var vedtaget kun at undersøge Strækningen Nord for Fjorden og ud til Vojens. Man haabede imidlertid næste Aar atter at faa Understøttelse. Saa vilde andre Strøg blive tagne under Behandling. I det nedsatte Udvalg til Tilbejbringelse af Midler til Bipestens Bekæmpelse valgtes i Stedet for Dall, Simmersted, N. Suhl, Menggaard. Det sidste Punkt omhandlede Fremlæggelse af det reviderede Regnskab til Godkendelse. Da den ene Revisor ikke havde givet Møde, revideredes det af Strædermester Andresen, Ladegaard, og Duus, Bismarlund. Det godkendes med en Indtægt af 184 M. 50 Pf., en Udgift af 167 M. 94 Pf. og en Kassebeholdning af 16 M. 50 Pf. — Foreningen talte 68 Medlemmer, og der er udsendt 84 Tidsskrifter for Biavl. („Dannevirke“).

Dermed sluttede Generalforsamlingen. D. Rijsen, Dydingkær, beklagede, at kun saa faa havde indfundet sig for at høre et Foredrag af Biavlslærer N. S. Kristensen fra Himmeløved ved Roskilde. Han gav dernæst Ordet til Foredragsholderen. Denne henviste til Klagerne over de daarlige Tider. Denne Klage burde søges afhjulpen ved at Indtægterne øges ved Bierhverv, og omtalte derefter de fordelagtige Bierhverv samt gav endel interessante statistiske Meddelelser. Taleren gik derefter indgaaende ind paa Biernes Pasning, Indvintring, Fodring og Brugen af Kuntabler. Endvidere omtaltes Sværningen. Paa de Egne, hvor der ingen Sukkerfabriker fandtes, blev Biavl mere rentabel. Frugttræerne vare gode Hjælpere for Biavl. Mellem Frugttræerne og Bierne bestod en Slags Bøjselvirkning, idet Bierne hjalp til ved Blomsternes Befrugtning. Som gode Planter baade for Landbruget og for Biavl og som særlig kan anbefales til Dykning, nævnte Taleren gul Sennep, Lucerne, Turnips og Lodi-Hvidkløver. Biavl kan give en god Indtægt for den Enkelte; den burde derfor ogsaa fremmes og blive mere

almindelig. — Endnu bevaredes en Del Forespørgsler, der af Forsamlingen blev stillet til Foredragsholderen. — Gaardejer D. Nissen bragte Taleren en Tak for hans Foredrag, til hvilken Forsamlingen sluttede sig ved at rejse sig. — Dermed sluttedes Mødet.

Frederiksborg Amts nordlige Dels BF. afholdt Søndag d. 24. Januar sin aarlige ordinære Generalforsamling i Helsingør. Formanden, Chr. Jensen, Nisserbo, bød Velkommen og bad Forsamlingen undskyldte, at Generalforsamlingen først afholdtes nu istedetfor som efter Loven i December Maaned, hvilket skyldtes Formandens Sygdom. — Derefter fremlægtes det reviderede Regnskab. Aaret slutter med et Medlemsantal af 277. Der har indmeldt sig 30 ny Medlemmer og 15 ere udmeldte i Aarets Løb. Fjor var Medlemsantallet 262. Den samlede Indtægt har været 211 Kr., hvoraf fra Landbosforeningen for 2 Aar (1895 og 1896) i Tilskud 30 Kr., fra Sparekassen i Helsingør 10 Kr. og fra DBF. 11 Kr. Udgifterne har været 120 Kr.; Aaret slutter med et Overflud af 91 Kr. Der er i Aarets Løb afholdt 3 Biavlermøder, nemlig i Frederiksværk, Helsingør og Græsted af Lærer Hoffmann, Højsmarke pr. Raskov, samt en Biavlklubstilling i Forsamlingsbygningen ved Frederiksværk i Dagene d. 19. og 20. September 1896, der var udmærket godt besøgt og gav en Bruttoindtægt af 693 Kr. 41 Ore og en Nettoindtægt af 295 Kr. 56 Ore. Udgifterne var 397 Kr. 85 Ore; naar hertil kommer Overfludet fra Aarets almindelige Indtægter 91 Kr. samt den i Sparekassen indestaende Kapital med Renter til 11. Juni 1896 502 Kr. 64 Ore, bliver Foreningens Formue ved Regnskabsaarets Slutning (1896) 889 Kr. 20 Ore, af hvilke 702 Kr. 64 Ore indestaar paa Bog i den hjelandske Bondestands Sparekasse. Resten, 186 Kr. 56 Ore, beror hos Formanden og udgør Foreningens Kassebeholdning.

Valg af Bestyrelse. For 2. Kreds, Søborg, genvalgtes Hmd. Hans Nielsen, Paarup; for 7. Kreds (Nellerød) Parcelлист L. Jensen, Nellerød; for 9. Kreds (Esrom) Stenhugger P. Hansen, Esbønderup Skovhuse; for 12. Kreds (Kamløse) afgit efter eget Ønske Hmd. Jens Jensen, Kamløse, og valgtes i hans Sted Ungkarl H. P. Hansen, Agerup; for 13. Kreds (Frederiksværk) genvalgtes Skomager Chr. Tollerup, Frederiksværk; f. 14. Kreds (Kregome) valgtes istedetfor Træfformand L. Bedersen, Kregome, Gdr. Ole Jørgensen, Bræderød; for 15. Kreds (Melby) genvalgtes Gdr. L. L. Olsen, Egetofte. Til Herredsforsamling

for Strø Herred genvalgtes Gdr. N. Olsen, Egetofte, og som Suppleant Hmd. Jens Hansen, Lise Leje. Til Revisorer genvalgtes Pastor Thomsen, Blidstrup, og fhv. Gdr. H. Larsen, Udsholdt.

Virksomhedsplan for 1897. Til Hjælp for trængende Biavlere vedtoges det at yde et Bidrag af indtil 150 Kr., der uddeles i 1897, samt for at trængende Biavlere kunne faa Andel i det ovennævnte ydede Beløb, maa Vedkommende mindst have været Medlem af Foreningen i de sidste 2 Aar. Ansøgninger om Understøttelse fra værdige trængende Medlemmer af Biavlerforeningen maa være indgivne til Formanden inden 1. Marts d. N. og indeholde Oplysninger om Vedkommendes Trang og hvortil den ansøgte Hjælp ønskes anvendt, ligesom Andragendet maa være forsynet med vedkommende Kredsformands Underskrift.

Det vedtoges i Sommerens Løb at udsende en Vandrelærer i Biavl omkring i Kredse, der foruden at give praktisk Undervisning saa vidt mulig efter nærmere Bekendtgørelse kan holde et Foredrag om Biavl i hver Kreds. Som Foredragsholder og praktisk Lærer i Biavl paa denne Rundrejse var der Stemning for Hr. Gartner N. C. Andersen, Nyborg, hvem det vedtoges at opfordre hertil; iøvrigt overlodes det til Formanden at engagere en dygtig Biavllærer hertil. — Efter Generalforsamlingen afholdtes Bestyrelsesmøde, ved hvilket Foreningens gamle Formand genvalgtes.

Chr. Jensen.

Ekko fra Staderne.

Nsjerg, d. 17. Febr.

Idag havde mine Bier Kenseskedflugt. Det var meget for tidligt, thi vi havde jo ikke engang haft Løvej i 24 Limer, og Jorden var derfor meget pølet ovenpaa og ellers belagt med Sne og Is. Mange Bier, som faldt ned paa Jorden, gif derfor tabt, men Styggebrædderne kunde ikke holde dem inde, og saa ved jeg intet Raad til at holde dem fri for at flybe ud.

Anders Christensen.

Fredericia, d. 18. Februar.

Mytaarsdag begyndte her med Regnvejr, men opad Formiddagen blev det klart Solskinsvejr med mild, stille Luft, og da jeg i den Anledning fik Lust til at se til min Have, blev jeg glædet ved en livlig Summen af mine Bier, der hilsende det nye Aar Velkommen ved en meget livlig Udflugt fra alle Staderne og Ruben. — Ligesom De,

Hr. Redaktør, har jeg for at gøre Sagtagelser indvintret et Stade med Glas over Biflyngen. Det er et Wellskstade, hvis ene Del er bejat med en Kunstværn med den fra Dem gennem Hr. Bjerregaard modtagne italienske Dronning, den anden med en Trommesværn fra Ruben. Jeg har gjort jamne Erfaring som De med Hensyn til Bierne's Sæde tæt op til Glasjet. Da Udflugten Nytaarsdag var tilende, inddroge Italienerne endnu 2 Tavler i Winterjædet og habe senere tiltrods for den stærke Frost behøbt dem. Stadets Dvre viste tilfulde, hvor haardt de havde trængt til denne Udflugt; det var baade paa Flyvebræt, Forsiden og Taget stærkt broderet med deres brune Udtømmelser, saa de have jo ganske sikkert haft Bugløb (?). Den anden Familie (Trommesværmen) er allerede fra Efteraaret af efterhaanden bleven mindre og mindre og formodentlig gaact ind til Italienerne, der fremdeles befinde sig vel og nu tillige med Bierne fra de øvrige Stader og Ruben efter den gode Rensningsudflugt i No kunne je Foraaret imøde, selv om Winteren skulde blive langvarig.

Forøvrigt viste Bigaardene her i Byen megen Forskel; medens nogle havde Udflugt samtidig med mine, have andre endnu ingen haft.

A. P. Tüchsen.

Uterup, Byen, 21. Febr.

Det lader til, at Bierne komme meget godt igennem Winteren.

A. Nielsen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 14. Tillad mig undertegnede Holder af „Tidskrift for Biavl“ at forhøre hos Dem, hvorledes jeg skal lave de mest praktiske Bistader, og iøvrigt hvorledes jeg lettest som Begynder kan passe Bierne tilfredsstillende. (F. N.) — S.: At besvare de af Dem fremsatte Spørgsmaal i et Brev vilde blive altfor vidtløftigt. Derimod have vi som Svar sendt Dem DBF.'s Smaaskrifter. Vælg derefter det Stade, De synes bedst om. Køb et saadant hos en paalidelig Fabrikant og lav derefter de øvrige Stader, De har Brug for (Forejpereren er Tønner).

Nr. 15. Jeg har et Rubestade og et Trugstade, begge to svage, som jeg vil have forenede nu i Foraaret. Hvilken Tid paa Foraaret maa dette gøres, og hvorledes kan det lettest lade sig gøre? Kan det lade sig gøre at tage den ene Dronning bort, og hvorledes gøres dette lettest? Da der er to unge Dronninger, vilde jeg gerne

have den ene for at bruge den til et andet Stade. (C. C. B.) — S.: Vi ere ikke enige med Dem i, at det er bedst at forene Rubefamilien med det svage Kunststade. Det vilde efter vor Anskuelse være rettest at forene det svage Kunststade med det andet Stade, som trænger til en ny Dronning. Rubestadet kunde da ved langsom Fodring i April opmuntres til stærkere Ingelansætning og saaledes maaste udvikle sig til et godt Stade. — Vil De imidlertid endelig udføre den paatænkte Plan, at forene Rubefamilien med det svage Stade, da bør begge Familier henstaa uforstyrrede, indtil vi faa stadigt Flyvevejr, da flyttes een af dem med nogle faa Dages Mellemrum 10—18" hver Gang nærmere til den anden Familie. Paa den første rigtig varme Dag udtrommes da Rubefamilien. Under dette Arbejde vil det være let at finde dens Dronning, som man da griber ved Winterne. Derefter spredes Kammerne i Kunst-Stadet med en indbyrdes Afstand af mindst 2" fra Midte til Midte. De udtrommede Bier overbruges med lidt Honningvand ($\frac{1}{2}$ Pægl = $\frac{1}{8}$ l.) og kastes derpaa utover de spredte Kammer i Kunststadet, som derefter lukkes. Endelig udføres Tavlerne af Ruben, Ingeltavler og Honning- (eller Forraads-) Tavler tilpasses og indbiides med Tavletraad i passende Kammer Disse nedskydes imellem Tavlerne i Kunststadet, saaledes at hver Ingeltavle kommer ned mellem 2 Ingeltavler og Forraadstavlerne bagved. Naar Arbejdet er fuldent, giver man alle Tavlerne i Kunststadet den normale Afstand. Til at udføre dette Arbejde kræves mindst 16° R. Varme og stille Vejr. Det kan dog godt hænde at vi i Solskin kunne have en saadan Varme allerede først i April. — Hvis Dronningen ikke findes ved Udtromningen, maa man undersøge, om der er god Arbejdsringel i Ruben. Hvis dette er Tilfældet, kan man være temmelig sikker paa, at Dronningen findes blandt de udtrommede Bier. De kan da opsoge Dronningen i det svage Kunststade. Dette er meget let, naar De forstyrer Familien, saa lidt som muligt, giver ganske lidt Røg og straks søger Dronningen paa de midterste Ingeltavler. Den øvrige Fremgangsmaade bliver som anført, naar først denne Dronning er fjernet.

Nr. 16. Jeg har haft den Ulempe, at mine Bier d. 17. Marts i det stærke Solskin fløj ud til Renselsesudflugt, uagtet der var stygget godt for Flyvehullerne som vare aabne i 8—9" Bredder. Da der var megen Sne og Is ved Staderne, gif der derfor mange Bier tabt. Kunde jeg

have forhindret det? (N. C.) — S.: Ja. I de senere Aar, da vi give Udgang for Luften under Indstudsdoeren bagtil, have vi forsøgt, at formindste Indgangens Bredde betydelig om Vinteren, lige indtil 4" = 10,5 cm., medens Skyggebrædderne ere mindst 17" = 44,3 cm. brede. Der- ved have vi fuldstændig funnet hindre Bierne i at flyde ud paa Sneen og dog givet dem tilstrækkelig Luftveksel.

Nr. 17. Hvor stor er den Honninghane, som De har bragt frem i Danmark, i Ulysningen? Kan Tin holde til det Brug? Er man i det Hele taget tilfreds med at anvende den? (S. C.) — S.: Disse Honninghaner af Tin vare i 1896 omtrent $\frac{3}{8}$ " = 1,5 cm. i Ulysningen. De bleve prøvede hos en Mængde Biavlere, der alle vare enige om, at Anvendelsen af Hanerne i Udflygnings- spande maatte anses for et stort Fremskridt i Honning-Behandling; men de fleste vare rigtignok ogsaa enige om, at Hanen burde have en større Ulysning. Derfor have vi nu bestilt Haner med en Ulysning af 1" = 2,6 cm. Tin angribes ikke af Honning, og der har ikke vist sig den mindste Vanskelighed med Hensyn til Hanernes Holdbarhed.

Nr. 18. Hvilke Erfaringer har man i Danmark haft med Hensyn til Honning- sier? Hvor bred bør Bunden være og hvor tætte bør Masketerne være? (S. C.) — S.: Tidligere have vi prøvet at anvende i Honningsierne 5" = 13 cm. bred Bund af fortinnet Jerntraadtvist med 1 mm. brede Masker; men derved kunde vi ikke blive fri for det saakaldte "Stum". Nu bruge vi omtrent dobbelt saa brede Masker; men vi lægge i Sien's Bund et Stykke tæt rent Flonel. Det er dog bedst først at si Honningen ned i en Udflygnings- spand uden at lægge Flonel i Sien. Derved tilbageholdes de grovere Voksdele i Sien. Derpaa renses denne, og Honningen sies nu gennem Flonel fra Span- dens Hane ned i en anden Udflygnings- spand. Paa denne Maade blive vi næsten fuldstændig fri for det omtalte Stum.

Nr. 19. Jeg bor i Skaane i en ud- mærket Egn for Biavl. Hidtil har jeg kun haft nogle faa Stader med Højnormal- rammer; men jeg agter nu at drive Biavl i større Maalestok. Da jeg anser Dem, Hr. Redaktør, for den dygtigste Biavler i Norden, agter jeg blindt at følge Deres Raad, naar jeg faar Svar paa følgende Spørgsmaal: a) Kan jeg helt og holdent rette mig efter Deres "Fører i Biavl"? b) Hvilket Ramme- og Stal skal jeg vælge? c) Til hvilken Bigaard i Danmark kan jeg

henbende mig for at se en vel dreven Bi- avl og faa Oplysninger om de Redstaber, jeg vil faa Brug for? (C. C.) — S.: a. Naar De smigrer os saa stærkt ved at omtale os "som Nordens dygtigste Biavler" og udtaler, at De blindt vil følge vore Raad, blive vi næsten bange for at give dem. Vi skulle imidlertid svare Dem saa godt, som vi formaa det. "Fører i Biavl", 2den Udgave, udkom jo for 7 Aar siden. I Løbet af den Tid er der sket mange Fremskridt paa Biavlens Omraade, og derfor er den Bog ikke læn- gere tidssvarende. Forfatteren har derfor allerede for et Par Aar siden tænkt paa at omarbejde den. Dertil har han endelig faaet Lejlighed i Løbet af den heerrundne Vinter, saa at en ny Udgave forhaabentlig vil udkomme i Løbet af det tilstundende Foraar. — b. Rammemaal. Redaktionen er ved DBF.'s Beslutninger bundet til kun at anbefale 3 bestemte Rammemaal til Bladets Læsere, nemlig Lavnormal, 10 × 12" og 12 × 12", Rammernie. Vi anse ogsaa alle disse 3 Maal for at være gode. Selv benytte vi i vor Bigaard af disse Maal kun to, nemlig Lavnormal og 12 × 12". Det førstnævnte er ubetinget det be- kvemmeste at benytte; men vi kunne ikke nægte, at det sidstnævnte tilbyder bedre Betingelser for Yngeludviklingen om For- aaret, hvis man overvintret Bierne paa et enkelt Sæt Ram- mer. Denne Fejl, hvis man vil kalde det saa, ved Lavnormal-Rammen kan dog let rettes ved at overvintre Bierne med et halvt Magazin over de hele Normalrammer i Yngelreden, som derved i Virkeligheden bliver 14" = 36,5 cm. bred, og 13" = 34 cm. høj. Om man vil betragte denne Deling af Yngelreden paatværs (horizon- tal) for en Ulempe og derfor foretrække 12 × 12" (indvendigt Maal) Rammen, ville vi ganske overlade Dem selv at af- gøre. Vi tillægge ikke denne Deling nogen væsentlig Betydning. Foruden de nævnte 2 Rammemaal have vi endnu et tredie Rammemaal, nemlig 40 cm. br. × 30 cm. høj udbvendigt Maal under Table- bæreren. Dette benyttes til Forsøg; men disse ere endnu ikke saa vidt fremskredne, at vi kunne udtale en afgørende Dom om dem. Endnu have vi ikke undersøgt disse Staders Yngellejer iaar. — c. Der findes her i Landet mange dygtige Biavlere til hvis Vejledning, vi trøstlig kunde henvise Dem; men hvis De vil lægge hele Ansvar- et for saadan Vejledning paa os, saa maatte vi dog helst selv give denne Vejledning. Dertil have vi dog ikke Lejlighed til alle Tider; men hvis De vil andrage DBF.'s

Bestyrelse om at optages som Elev paa Biavlskolen i Kallundborg (se S. 77), og hvis De kommer til at deltage i et Kursus der, haabe vi, at De vil faa de Oplysninger, De ønsker, saa paalidelige, som de for Tiden kunne skaffes.

Nr. 20. Kan jeg, skøndt jeg bor i Norge, vente at blive optaget paa Biavlskolen i Kallundborg, og hvorledes skal jeg i det Tilfælde forholde mig? (N. T.) — S.: Send et Andragstilet til „Danmarks Biavlsforenings Bestyrelse“ som anført paa S. 77. Da de imidlertid ikke er dansk Borger, bør De i Andragendet tilbyde Betaling for Undervisningen. Om De kommer til at yde saadan Betaling og da hvor meget, vil det blive Bestyrelsens Sag at bestemme; men vi antage, at det højest vil blive 20 Kr. for et Kursus paa 14 Dage. Hvis Deres Andragende bevilges, vil De gøre klogt i, at læse endel om Biavlens Teori, Insektlære og Plantelære, inden De kommer paa Skolen, da De erved vil faa større Udbytte af Undervisningen.

Nr. 21. Hvorledes er man tilfreds med de Kunsttableformer af Kobber, som ere indførte her til Landet i de senere Aar? Er der nogen Ulempe ved Tablerne? Er det vanskeligt at benytte dem? (N. G.) — S.: Hidtil have vi ikke set nogen Udtalelse imod disse Former, men mange rosende Udtalelser om dem. Derimod have et Par af Modtagerne været fede af, at De ikke havde bestilt dem lidt større end deres Rammemaal, fordi Tablerne blive jukkere i Randen, naar de kunne taale nogen Bæftæring. Med Hensyn til Tablernes Brug i Bistaderne har der vist sig den Ulempe, at de maa behandles mere forsigtig end de Tavler, der laves paa en Tavlemølle. De støbte Tavler ere nemlig mere store. Derfor maa man i følgerigt Vejr lægge dem en Times Tid i lunkent Vand, inden man indsætter dem i Kammerne og indhænger disse til Bierne. Med Hensyn til Udførelsen af Støbningen have vi ikke hørt om nogen Ulempe. Der har jo heri Bladet været givet flere gode Anvisninger til dette Arbejdes Udførelse baade i 1895 og i 1896. Det er os endogsaa bekendt, at i nogle temmelig store Kredse støbes alle Tavler til Kredsens Medlemmer af een Mand; men i saadanne Tilfælde maa Formen bære stor nok til alle 3 Rammemaal.

Øavnlige Vink.

Vejret (24. Febr.) har meget sjældent hos os forandret sig saa pludselig som i Løbet af den

sidste Maaned. Det kolde Vejr i Slutningen af Januar vedblev fremdeles i Begyndelsen af Febr. med tiltagende Kulde. Natten efter d. 4. Februar frøs det her 13° R., den følgende Nat 11°. Fra 9.—11. blev Vejret atter noget mildere. Den 10. Middag i 2° Varme holdt en Krainerfamilie svag Udflugt. Kulden tiltog atter, Natten efter d. 14. var den ÷ 9°, den følgende Nat ÷ 6°. Derefter blev Vejret langt mildere. Den 17. holdt Bierne i mange Bihaver Udflugt (ikke hos os). Den 19. undersøgte vi for 3. Gang i denne Vinter det Stade, som har Kammer, der ere 40 × 30 cm. udvendigt Maal, dækkede med Glas. Vejret var taaget. Bierne viste sig nu paa alle 9 Kammer, dog ikke paa Bag siden af den bageste. De beandt sig fremdeles tæt under Glasjet, saa at de fuldt optog hele Bivejen under Dækket. Den 22, 23, og 24. holdt Bierne Menselsudflugt fra de fleste Stader ved Middagstid. Varmen 3—4° i Skyggen. Det var for kolde til at undersøge Staderne, men efter Udflugten at domme, synes det, som om de alle havde taalt Vinteren godt. Det er adledes forbausende, som Vejret i den sidste Uge har forandret Karakter fra haard Vinter til Foraarsvejr, og i Løbet af den Tid er derfor den meste Sne forsvunden. Der er derfor Grund til at antage, at Bierne i de fleste Egne allerede have haft Lejlighed til at holde den første Udflugt efter den ca. 4 Maaneders lange Indespærring. Dette vil bidrage i høj Grad til at sikre dem imod Bugløb i dette Foraar og irenkaldе en jævnt tiltagende Ungelansætning. Denne er jo een af Hovedbetingelserne for et godt Udbytte i den kommende Sommer.

Styggebrædderne fjernede vi d. 22. Febr., og de ville ikke paany blive anbragte i denne Vinter, med mindre, der atter skulde komme Snefald.

Mensning af Bunden. I Marts eller April indtræffer hos os i Almindelighed flere milde Dage med stærk Udflugt af Bierne. Paa en saadan mild Dag uden Snefald bør man da rensne Staders Bunden ved at udtage Bagdøren og derpaa forsigtig føre en Spatel eller et Stykke Haandjern ind under Tablerne og dermed udrense Smuldet. Denne Mensning letter Bierne et stort Arbejde og bidrager i høj Grad til at hæmme Voks-Møllenes Udflugt.

Fodring. Hvis man er sikker paa, at Bierne i et Stade endnu have rigeligt Forraad til hele denne Maaned (Marts), da er der ingen Grund til at undersøge Forraadet nøjere, med mindre der skulde indtræffe en særlig mild stille Dag med 6—8° Varme. Næerer man derimod Tvivl om Forraadets Tilstrækkelighed, da bør man enten efterse Forraadet eller fodre uden en saadan Undersøgelse. Undersøgelsen kan foretages i stille Vejr ved at borttage Pakrammen og tilbagerulle en Del af det nederste Tappe (Voksding) paa den Led, der gaar paatværs af Tavlegangene. Ser man da, ved med lidt Røg at jage Bierne ned, Forraad i den øverste ¼ Del af de besatte Tavler, da vil Familien naape behøve Foder for Maanedens Slutning. Hvis derimod flere af de besatte Tavler foroven ere blottede eller næsten blottede for Forraad, da bør man straks anbringe Pakningen paany og i Foderaabningen foroven nedlægge c. ½ G Randstøge (se S. 33) eller honninghyldt Tavle. Dette Foder maa naturligvis lægges saaledes, at Bierne have fri Udgang dertil fra neden. Foroven bør der derimod tilpaffes omhyggelig med flere Lag Klude og derover en Bægt (f. Eks. en Mursten), som kan holde Pakningen fast.

Bugløb. Hvis man paa denne Aarstid ser Bierne i et Stade komme dvasste frem i Mængde ved Indgangen for at udtømme deres Stærk uden

at flyve op, medens andre Bier ere saa kraftløse, at de falde ned og stivne paa Jorden — da lider den Familie rimeligvis af Englob. Man bor da straks underjoge Stadet. Finder man da, at baade Tavlerne og de indvendige Bægge i Vinterlejet ere befuldede med det brune Skum, da er Sygdommens Tiljebearbejle sikker. En saadan Bifamilie kan i Almindelighed reddes, naar man flytter Stadet ind i en varm Stue, ombytter de værste befuldede Tavler med rene og derefter jodrer stærkt med varm Kandsirup. Bierne ville da rense sig ude i Stuen og derefter gaa ind i Stadet for at nedbære Joder. Den næste Morgen kan man atter flytte Stadet ud paa sin Plads. Man kan endgaa af faa Suenes Bægge tilholde, naar man joran Stadet i Stuen anbringer en Kasse, der fortil er lukket med bitet Jærtraadsdrift. Bierne ville da rense sig i Kassen. Er Vejret meget mildt, da kan Stadet ogsaa behandles saaledes i det Fri; men Anbringelsen af Kassen er da nødvendig, hvis Jorden er juedækket eller meget kold, for at Bierne ikke skulle omkomme paa Sneen eller den kolde Jord. En saaledes behandlet Familie bor naturligvis fremdeles sikres sundt og godt Joder, s. Eks. forjogede Hominer eller Jodertavler fra andre Stader, og Jodringen med flydende Joder bor assisteres i den ene Hat og ikke fortaettes, for det bliver Flyvevej for Bierne.

Brevkasse.

Kredsformand. Da den jerdvanlige Liste over Kredsformand vil blive optaget i 1 April Nummeret, anmodes Kredsformændene om at tilmelde Sekretæren for DMR. enhver Forandring, som ønskes foretaget i denne Liste, inden d. 15. Marts, hvis en saadan Tilmeldelse ikke allerede er færdig.

Krainer Stader. Original-Stader (Kassestader) ogtes indjorskrævede første Gang iaar d. 20. Marts. Prisen vil blive 16 - 18 Kr. pr. Stk. efter det Antal, der bestilles, og den Bægt, Stadet har. De kunne ventes her i Begyndelsen af April. Bestillinger modtages

Erstev, Kallundborg.

Nettelse. Ved Meddelelsen i forrige Nr. fra B. Torslev Kreds er ved en Fejltagelse kommet til at staa: Til Sekretær valgtes Sognefoged Niels Amstrup, B. Torslev; skal være: Til Revisor valgtes Sognefoged Niels Amstrup osv. Alle Ordre paa **Viavlsredsfabrik**, der indgaa til mig, udføres enten af mig selv eller af Hr. Alex. Rasmussen i Kallundborg paa mit Ansvar.

Erstev, Kallundborg.

Kundgørelser.

Engelske og amerikanske

Bicykler

med Linfringe (Garanti 1 Aar)

saaes for 135, 150 og 165 Kroner hos

Alex. Rasmussen,

Kallundborg.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Forjæpremier og Medaljer) saaes hos **S. Rasmussen & Ko.**, Gravvænget pr. Svendborg. Prisen er iaar 1-5 R 190 Dre, 5-10 R 185 Dre, over 10 R 180 Dre. Rent Bivoks lages i Bytte for 25 a 30 Dre pr. R .

De billigste og bedste Stader og Udflyngere,

nojsagtig forarbejdede, gode Varer, saas hos Under- tegne.

Ærede Forbrugere bedes venligt at indgive deres Ordre i god Tid.

NB. Tilkendt Hædersdiplom i Kjøbenhavn 1894, Broncemedalje og Diplom i Malmø 1896.

A. Jensen,

Snedker, Sjølste pr. Brævo.

17,500 Seiten Text.

MEYERS

KONVERSATIONS-

LEXIKON

= Soeben erscheint =

In 5, neubearbeiteter und vermehrter Auflage:

17 Bände

in Halbdruck

geb. zu

je 10 Mk.

158 Farbentafeln.

Mit 1000 Bildertafeln und Kartenbeilagen.

272 Hefte

je 50 Pf.

17 Bände

je 8 Mk.

Probefhefte und Prospekte gratis durch jede Buchhandlung.

Verlag des Bibliographischen Instituts, Leipzig.

10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.

Kunsttauler af ægte Bivoks, i Aaret 1896 tilkendt 14 Premier, anbefales jaavel Foreninger som den største eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

A. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

800 Pd. prima hvid Honning er tilfald hos **C. Jagd,** Vintre Mølle, Hvalso St.

Prima ægte

Demarara,

der er det bedste og billigste Sukker at bruge til Bier, saas å 20 Dre pr. R hos

Jens Jørgensen, Djorring.

150 Pd. hvid Honning

er til Salg å 45 Dre pr. R hos **Viavler A. Nielsen,** Ollerup pr. B. Stjerneing. Sendes mod Efterkrav.

Blodopfriskede Dronninger

å 2 Kr. 90 Dre. R S. 66.

Foreningen af jydsk Landboforeninger

afholder Jubilæumsskue i Aarhus

9.—12. Juli 1897. Anmeldelsesfristen udløber den 15. Maj 1897.

Bureau i Aarhus. — Løs forud Medlemskort og søg Indkvarteringsbureauet.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvizitter til Biavl henherende. Ægte Vokstavler haves altid.

NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,

Vejle.

Bistader.

Undertegnede leverer Bistader i alle Numremaal samt Rammer, Rammelijster, Solvoftsmelttere og Udslynge, alt til billigste Fabrikpriser. Første Præmie for Bistader paa Udstillingen i Hjørrup 1896. Eventuelle Bestillinger bedes sendt snarest.

E. Kristoffersen,

Snedker, Stippinge pr. Svininge.

Maling til Bistader

forsendes over hele Landet i 2 Pd.s og 8 Pd.s Blikdaaser à 50 Øre pr. Pd. Denne Maling er særlig tillavet efter Bistader, hvorfor den ogsaa tørrer hurtigt og skaller ikke, men holder sig udmærket. Malingen kan faas i hvilken Farve, som ønskes; Brugsanvisning medfølger, saa at Enhver lot kan male sine Stader, og det betaler sig godt. — Pensler faas ogsaa.

J. A. Hansen,

Maler,

Herslev pr. Fredericia.

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postanvisning, sender jeg franko

9½ Pd. Melange-Cobak.

Jens Jørgensen, Hjørring.

Kunstavleformer af Kobber indforfrives paaany d. 20. Marts. Til 10 × 12" eller Lavnormal c. 20 Kr., til 12 × 12" c. 24 Kr., andre Maal efter Størrelsen. Formene kunne i Almindelighed leveres c. 6 Uger efter, at de ere bestilte.

Grøler, Kallundborg.

Hoks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Biavlsredskabsfabrik sendes. I 1896 er mine Kunsttavler tilsendt

14 Premierer.

Ægte Biavlsredskabsfabrik købes altid til højeste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

500 Kroner

tilsikres enhver Lungelidende, som efter Benyttelsen af det verdensberømte Maltose-Præparat ikke finder sikker Hjælp. Hoste, Hæshed, Asthma, Lunge- og Luftrør-Katarrh, Spytning osv. ophører allerede efter nogle Dages Forløb. Hundrede og atter Hundrede have benyttet Præparatet med gunstigt Resultat. Maltose er ikke et Middel, hvis Bestanddele holdes hemmeligt, det erholdes formedelst Indvirkning af Malt paa Majs. Attester fra de højeste Autoriteter staa til Tjeneste. Pris 3 Flasker med Kasse 5 Kr., 6 Flasker 9 Kr., 12 Flasker 15 Kr. 24 Flasker 28 Kr. Albert Zenkner, Opfinderen af Maltose-præparatet, Kongsberg, Prøisen, Kaiserstr. 17.

Solvoftsmelttere, smukt forarbejdede, leveres for 3 Kr. 20 Ø., naar de bestilles inden 15. Marts. Ligesledes faas nu Zink-Falser 30" lange a 20 Ø. **Prislister** over alle de Biavlsredskabsfabrik, jeg fører, sendes paa Forlangende fra **Alex. Rasmussen**, Kallundborg.

Nu er det Tiden at bestille Biboliger haande for Foreninger og Enkeltmand til rettidig Levering hos **Kristian Federsen**, Dued, Svendborg, der har den ældste, største og mest velrenomerede Bistadefabrik i Danmark.

My illustreret Prislister paa Forlangende. Husflidsmændene kan nu faa Rammer, Lister, Klodser, Hængsler, Falser, Hvirvler m. m.

Ægte Biavlsredskabsfabrik

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks bytted.

N. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svøbølle faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Det jeg takker mine ærede Kunder for den mangeaarige Tillid, man har vist mig, meddeles herved, at jeg har overdraget Btavler og Smeder F. F. Nielsen, Afsedrup, min **Wokstave-Fabrikation**, og haaber jeg, at man vil vise denne dygtige Mand samme Tillid og Velvilje, som man har vist mig.

ANKAR, i December 1896.

N. Jakobsen.

Jeg henhold til ovenstaaende anbefaler jeg mine **egte Wokstavler** til de ærede Forbrugere, og garanterer en solid Betjening.

Woks modtages til Fabrikation til 25 a 30 D. pr. R.

Egte Bivoks og Bivært (gamle fæsjerede Tavler) købes.

Afsedrup St., i December.

F. F. Nielsen.

Woks

købes og sælges hos **Chr. Riisgård** i Viborg.

Et større Parti prima Højbrun

Honning

1 38 Ere pr. R er til Salg hos **F. Hansen**, Blæsborg pr. Grenaa.

Rundsaemaskine

til Fods-, Haand- eller anden Drevkraft. I 1894 indført hertil fra Amerika. Denne fortrinlige og letløbende Maskine skæver, keshler, noter, fæsker og pjevjer. Træet kan skæres i Vinkel samt i enhver Væring. Den bør ikke savnes af nogen Træarbejder.

— Prislister jendes.

Hvidested pr. Sollefsted, d. 22 Decbr. 1896.

F. Kr. Olsen, Smedker.

Kantsjuk-Stempler

til billigste Priser saas hos **N. Schmidt**, Vinkelvej 6, 3. Sal, Kjøbenhavn V.

Forenings-Meddelelser.

Bestyrer Torslev og Omegn BF. afholder Foraarsgeneralforsamling i B. Torslev Skole Søndag d. 21. Marts, Efterm. Kl. 3. Der vil blive taget Beskæmmelse om Sommermoder. Valg af Delegeret til Centralmødet. De Medlemmer, der ønske Wokstavler, bedes at indgive deres Bestilling denne Dag. Ligeledes Woks til Forarbejdning. Ny Medlemmer optages.

Worbasse og Omegn BF. holder Bestyrelsesmøde hos Lærer Møllers Enke, Workbasse, Lørdag d. 13. Marts Kl. 2. Sogneforeningernes Formænd, der efter Vedtægterne have Sæde i Bestyrelsen, bedes om at give Møde. Der forhandles om Bipestforsikringens Arbejde i 1897 og om Udstillingen i Workbasse. Listerne over de tegnede Medlemmer af Forsikringen bedes medbragte, forsaavidt de ikke allerede ere afleverede. Der skal helst medfølge Oplysning om, hvem der ved Indtegningen i Forsikringen har forlangt Eftersyn af deres Stader iaar. De sidste Tidsskrifter bestilles. Aasbo Skole pr. Vejen, i Februar 1897.

Jens Peter Hårbo.

Wokstave-Fabrikanter, som ønske at levere Tavler til **Elbo m. fl. Herreders** BF., bedes at sende Prøve med Pris pr. R og Arbejds løn for Woks til Undertegnede inden 25. Marts. Tavlerne leveres jagtsfri paa Borkop, Fredericia og Tavlov

Stationer til 1. Maj 1897, under Garanti for, at Tavlerne ere fabrikerede af ægte Bivoks. Der gives 14 Dages Kredit.

Lille Belling pr. Borkop.

Niels Ladegaard.

Elbo m. fl. Herreders BF.'s Kredsformand bedes om at sende Bestilling paa Wokstavler til Undertegnede inden 25. Marts tilligemed Woks, som ønskes forarbejdet til Tavler. Regningerne for Tavlerne maa være betalt til Hr. Oberstjent Bjerregaard, Kongensgade 55 i Fredericia, til 13. Maj 1897.

De Kredsformand, som ønske at faa Møder afholdt, bedes om at meddele Formanden det til 25. Marts.

Lille Belling pr. Borkop.

Niels Ladegaard.

Stovby Herreds BF. afholder Møde i Tyrekroen ved Bogenise Søndag d. 28. Marts, Efterm. Kl. 4.

N. Omme BF. ønsker Tilbud fra Fabrikanter om Levering af Kunsttavler og Forarbejdning af Woks til Kunsttavler. Nærmere Aftale træffes med Formanden, Th. Kæjeler, N. Omme, Tin.

Bornholms BF. Generalforsamling afholdes paa Hotel „Ronne“ i Nakirkeby Tirsdag d. 16. Marts, Efterm. Kl. 4. 1. Beretning om Foreningens Virksomhed. 2. Regnskabet fremlægges til Drøftelse og Godkendelse. 3. Et Bestyrelsesmedlem, Sogneformand, Delegerede for Aaraet 1897—99 og Revisorer vælges. 4. Virksomhedsplan for det kommende Aar drøftes og vedtages.

Georg Tojessen

De Medlemmer af **Standerborg og Omegn** BF., som ønske Bivoksstavler eller Woks byttet med Tavler i Aaraet 1897, bedes sende Bestilling og Woks til Undertegnede inden 15. April. Børg, d. 26. Februar 1897.

Torsten Schou.

Indhold af dette Numer.

Woks-Loven, af N. J. Loof	81
Bivokskærere	78
Bivokskolen i Kallundborg	77, 89
Bier og Blomster XV.	69
Etto, af Anders Christensen, N. P. Lichsen og N. Nielsen	86
Foraars-Behandling, af Slindee	80
Forening	87
Forsøgsstationer	77
Frederiksborg N. BF., af Chr. Jensen	86
Fører i Biavl	88
Gavnligt Vint	89
Glasdække over Rammerne, af N. S. Kristensen	76
Gul Sennop, af N. S. Kristensen	78
Haderslev BF.	85
Honning-Besømmelse, af N. P. Lichsen	83
Honning-Eddike, af C. B. Dadant	79
Honninghane	88
Honningji	88
Kunststaveformer	89
Dun-Woksmelteren, af N. Jensen	70
Pil	69
Poppel	70
Rammemaal	88
Renfelsesudflugt	87
Udstillinger	75
Understøttelse til DBF.	77
Engelspredning og Tavlebygning, af J. B. Schmidt	72
Ældre Aargange af T. f. B.	78

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundpaster optages for 20 Ore pr. Petit-Unité 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Krydsning.

Paa S. 81 have vi under Overskriften „Nols-Loven“ optaget en Artikel af Professor Cook angaaende dette Emne. Sagen er jo ikke ny for vore Læsere; thi udenlandske Bier, saavel Stalienere som Krainere, have jo i en længere Aarrække hvert Aar været indforstribne her til Landet, og allerede for et Par Aar siden, Aargang 1895 S. 36 og 58, have vi fremsat den Anskuelse, at vor Virace blev styrket ved saadanne Krydsninger, hvorfor vi antog, at disse vilde vise sig at være eet af de bedste Midler mod Bipest. Den af Cook fremsatte Mening, at Krydsningerne hidtil mest vare rettede imod Frembringelse af smukke Bier, passer formodentlig i Amerika, men ikke hos os. Derimod har man her i flere Bihaver for en Del Aar siden forsøgt at holde de udenlandske Viracer rene; men disse Forsøg ere for længe siden opgivne som frugtesløse og unyttige.

Det kunde synes besynderligt nok, at man ikke her i Landet langt tidligere har tænkt paa at anvende Krydsning ved Biavl, da Blanding af forskellige Racer allerede i mange Aar har været anvendt med Held ved den almindelige Husdyravl. Aarsagen hertil var den fra Udlandet indbragte Erfaring, som ogsaa blev bekræftet her, at „Bastarderne“ vare mere stikkelystne

end de rene Racer“. Navnet „Bastard“ var meget uheldigt valgt, fordi man herved plejer at betegne en Blanding af 2 forskellige Arter, derfor hedder det jo, at Bastarder ikke ere forplantningsdygtige, og dette passer jo i Reglen, naar der er Tale om Blanding af forskellige Arter, f. Eks. Muldvar, Mulæsker, Kanari-Stillids o. s. v. Sætningen burde altsaa have lydt: „Krydsningerne ere mere stikkelystne end de rene Racer“. At nu denne Erfaring maatte stræmme de fleste Biavlere fra at prøve Krydsning af deres Bier, er indlysende nok; thi vel ere øvede Biavlere ikke bange for nogle Bistik; men det er baade hurtigere og lettere at behandle godmodige end arrige Bier. Dette gælder ligesaa om de øvede som om de mindre øvede Biavlere.

Men er der da nogen tvingende Grund til at anvende Krydsning med udenlandske Bier hos os, naar vi dog have gjort den Erfaring, at vore Bier derved blive mindre godmodige? Hvad vil man opnaa ved Krydsningen, som kan opveje denne store Ulempe? — De Guder, som kunne opnaas ved Krydsning af Viracer, ville maasse blive meget værdifulde. Vi have jo allerede nævnet eet, nemlig at Krydsningerne sandsynligvis ville vise sig at have større Modstandskraft mod Bipest og andre Sygdomme. Biernes Fliid er blevet til et Ordspog; men alligevel var det dog muligt, at vi ved Krydsning kunde

frembringe en endnu flittigere Vi end den danske. Der kunde nævnes adskillige andre Egenstaber, som kunde ønskes fremherkende hos en saadan ny Varietet af Bier; men een af de allervigtigste er netop Godmodighed, fordi denne i høj Grad vilde fremme Biavlens Udbredelse og lette Biavlerens Arbejde. Allerede for flere Aar siden have vi henledt de danske Biavleres Opmærksomhed paa, at vi i vor egen Bigaard havde haft den Erfaring, at om end Krydsningerne i første Led jævnlig vare mere stikkelystne end de oprindelige Racer, der dannede Grundlaget for Krydsningerne, viste det sig, at en stadig Indførelse af godmodige Bier i vor Bihave i Løbet af nogle Aar ganske sikkert havde skaffet os meget godmodige Bier. Paa den i sidste Sommer i Kallundborg afholdte Biavlskole fik Biavlere fra forskellige Egne af Landet Lejlighed til at behandle disse Bier, og alle vare enige om, at de vare langt mere godmodige end Bierne i de fleste andre danske Bigaarde. Ogsaa fra enkelte andre Bihaver, i hvilke man i de senere Aar hvert Aar har indført Italienerne eller Krainere, have vi modtaget Meddelelser om, at man efterhaanden tydelig har sporet en tiltagende Godmodighed hos Bierne.

Da vi anse denne Sag som meget vigtig for den fremtidige Udvikling af vor Biavl, skulle vi søge at forklare den mærkelige Kendsgerning, at Krydsning med fremmede Racer i Begyndelsen kan fremkalde mere stikkelystne Bier, men ved fortsat Krydsning mere godmodige Bier.

Profesør Cook udtaler et Sted i den omtalte Artikel (S. 82): „Den øvede Opdrætter ved, at Forældrene praktisk set have lige megen Indflydelse paa Afkommet med Hensyn til dets Egenstaber“. Heri ere vi kun halvt enige med ham. Baade hos de høje Dyr og hos Mennesket har man jævnlig iagttaget, at Sunnerne i Afkommet oftest falde efter Faderen, Hannerne oftest efter Moderen. Vi tør naturligvis ikke hævde, at Sun-Afkommet skulde faa alle sine Egenstaber fra Faderen og Sun-Afkommet alle sine Egenstaber fra Moderen; men vi tro rigtignok, at man meget ofte hos Sun-Afkommet kan paavise mange Ejendommeligheder, baade ydre og indre, der kunne antages at være Arv fra Moderen eller Bedstemoderen, og ligeledes en Mængde Egenstaber hos Sun-Afkommet, der kunne antages at være Arv fra Faderen eller fra Bedstemoderen. Man maa jo vel lægge Mærke til, at hvis denne Bæstel i Rønnes nedarvede Egenstaber gælder i eet Led, maa den uden Tvivl gælde i alle.

Maar vi ønske at frembringe en stærkt malkende Krydsning af Hornbøeg, saa indføre vi en Tyr af en stærkt malkende Race, og det viser sig da ganske rigtig, at Sun-Afkommet i denne første Krydsning ogsaa bliver stærkt malkende. Men saa hører man Opdrætteren beklage sig over, at naar han af denne Krydsning vælger en rigtig smul Tyr og benytter denne til ny Krydsning med den hjemlige Race, saa bliver Sun-Afkommet af denne anden Krydsning ikke en Smule bedre Malkere end den hjemlige Race. Dette stemmer godt med den af os fremsatte Arve-Lov, da den sidstnævnte Tyr netop meddeler Sun-Afkommet Egenstaber fra sin Moder, der ikke hørte til en stærkt malkende Race.

Lad os nu prøve paa at anvende den her fremsatte Arvelov paa vore Honningbier. Man skulde synes, at det maatte ligge særligt nær for Biavlerne at opdage denne Lov, og dog have vi aldrig tidligere set den fremsat i noget Land. Vi Biavlere kende jo Dzierzons store Opdagelse om Parthenogenese hos Honningbierne, d. e. at ubefrugtede Vidronninger eller Arbejdsbier kunne lægge Haneæg og kun Haneæg. Her er der da al mulig Grund til at antage, at Sun-Afkommet arver sine fleste Egenstaber fra Moderen. Man vil maaste hertil svare, at disse Sun-Dyr maa arve alle deres Ejendommeligheder fra Moderen; men dette er næppe rigtigt, da Afkommet ogsaa kan arve Egenstaber fra Bedsteforældrene, Ddforældre eller endnu fjernere Slægtled. For at klargøre, hvorledes een eller anden bestemt Egenstab, f. Eks. Godmodighed, kan tænkes udviklet ved Krydsning i Følge den her fremsatte Arvelov, skulle vi opstille et Eksempel: Vi tænke os et Bieri bestaaende af 15 Bifamilier af almindelige brune Bier, der jo ikke særlig udmærke sig ved Godmodighed. Derimod ere Italienerne godmodige, og dette gælder i endnu højere Grad om Krainere. Om Sommeren i Juli Maaned eller senere indkøbes en italiensk Vidronning, som straks indføres i een af de brune Bifamilier. I Løbet af 5—6 Uger ville alle Arbejdsbierne i det Stabe være ægte Italienerne, og et Par Uger senere ville alle de brune Droner (vi tænke os, at Forsøget foregaar i en Sommertræegn) være dræbte. Stabet indeholder da lutter Bier af ægte italiensk Race (Sunner). Antage vi nu, at denne Familie i den næste Sommer anvendes til Dronningavl, idet man lader Familien af dens egen Yngel opklække f. Eks. 5 Dronninger, der senere ønskes anvendte til Dronningstifte i 5 andre Stader i samme Bihave, da ville de 5 unge ægte

italienske Dronninger efter al Sandsynlighed blive befrugtede af brune Droner, og deres Hun-Afkom vil da mindst blive ligesaa stikkeligstent som de ægte brune Bier. Om ogsaa Hun-Afkommet i disse Stader bliver nok saa godmodigt, vil dette ikke faa nogen som helst Indflydelse paa Bedømmelsen af disse Staders Bier, fordi Hannerne ikke have nogen Brod. Derimod kunde det ganske vist hænde, at een eller flere unge Dronninger fra de andre Stader i Bihaven kunde blive befrugtede af nogle af disse Droner, hvorved der altsaa vilde frembringes en godmodig Krydsning; men dette ville vi se bort fra, da Biavleren jo nærmest vil have sin Opmærksomhed henvendt paa de Stader, i hvilke han selv har foretaget Dronningsstiftet. Saaledes har vi os netop ad i de første Aar, da vi indførte italienske Dronninger i vore Bistader, og vi fik da ogsaa ved disse Krydsninger Bier, der vare ligesaa arrige, som de brune ofte kunne være, ja det forekom os endog, at flere af disse Bifamilier vare mere gnavne end de brune, maaske fordi flere af de sidstnævnte uden vor Hjælp havde stiftet Dronning, og den nu da var blebet befrugtet af de godmodige Krydsnings-Droner. — Tænke vi os nu en anden Fremgangsmaade i samme Bigaard, kunne vi imidlertid, hvis den angivne Arbejd er rigtig, opnaa et ganske andet Resultat: Først indføres en italiensk Dronning paa samme Tid i en brun Familie. Denne bliver da snart ægte italiensk. I den næste Sommer anvendes Familien ikke til Dronningavl. Behøves Dronningsstifte i nogle af de brune Familier, da stiftes disse Dronninger tilveje ved at anvende en brun Familie til Dronningavl; men samtidig vil der i den ægte italienske Familie fremkomme ægte italienske Droner. Der er da allerede Sandsynlighed for, at nogle af de unge brune Dronninger ville blive befrugtede af disse Droner, og de Bifamilier, som faa disse Dronninger, ville da arve Italienernes Godmodighed. I det følgende Foraar indbringes i samme Bihave en Krainerfamilie. Dennes Droner ville paa lignende Maade kunne bidrage til at frembringe flere godmodige Familier i samme Bihave. Saaledes fortsættes nu Avlen, idet der hvert Aar til denne Bihave indføres enten en italiensk Vidronning eller en Krainerfamilie. Hvis der udtræves Dronningavl, anvendes hertil de brune Bier. Paa denne Maade vil man da i Løbet af 5—6 Aar opnaa, at alle Bierne i den Bihave ere blebne udpræget godmodige. — Vi have netop i vor egen Bigaard anvendt denne Fremgangsmaade, og Resultatet har været det her angivne.

Vi staa vel nok her i Landet foreløbig omtrent ene med dette strængt gennemførte Forsøg; men vi antage, at adskillige Biavlere kunde have stor Lykt til at prøve noget Lignende, og det vilde have stor Betydning at faa disse Erfaringer bekræftede ved saadanne Forsøg i andre Bigaarde. Derfor skulle vi omtale de Svændinger, der kunne rejses imod saadanne Forsøg.

1. Blive de ikke for kostbare? Naar de italienske Dronninger indføres sent paa Sommeren, f. Eks. i September, er deres Pris kun c. 3 Kr. pr. Stk. Det samme gælder om Krainer-Dronninger. Vil man derimod anvende en Krainerfamilie om Foraaret, da bliver Prisen c. 17 Kr. Derfor kan der jo ikke være Tale om saaledes at gennemføre Krydsning i de mindre Bigaarde med 4—5 Stader; men allerede i Bigaarde med en halv Snes Familier vilde Udgiften, naar der kun anvendes Dronninger af fremmed Race, ikke hele Familier, vel være overkommelig.

2. Udsætter man sig ikke for paa den Maade at faa mindre gode Bier og at indføre Sygdom (Vipest) blandt sine egne Bier? Hertil kunne vi svare, at vore egne Erfaringer ikke gaa i den Retning. Vi tro ikke, at vore Bier efter denne i mauge Aar gennemførte Krydsning staa tilbage for den rene brune Race hverken i Sundhed, Samledygtighed eller i Dyggelyst. Derimod staa de ubetinget langt over dem i Godmodighed.

Naar vi ere fremkomne med disse Meddelelser, da er Grunden dertil ubelukkende Ønsket om at fremme vor Biavl. Vi kunde allerede for et Par Aar siden have gidet dem; men vi ønskede at være overbeviste om, at vor Antagelse var rigtig. Nu ere vi naaede til fuld Sikkerhed for vort eget Bedkommende; men vi erkende, at Sagen trænger til Prøvelse under forskellige Forhold, inden vore Antagelser kunne anses for en almindelig gældende Regel. Derfor opfordre vi saadanne Biavlere, der have Evne dertil, til at gentage disse Forsøg. Hvis de ogsaa i andre Egne kunde faa det samme Udfald, da kunde de maaske faa en bidrækkende Betydning ikke alene for Biavlen, men for Husdyravlen i Almindelighed.

Engelspredning og Tavlebygning.

Af S. P. Christiansen, Naarup.

I „Bittende“ Nr. 3 har Hr. S. B. Schmidt, Kronborg, skrevet en længere Artitel om Engelspredning og Tavlebygning, som jeg ønsker at imødegaa lidt nærmere.

Engelspredning er forlængst begravet. Hr. Schmidt var der selv tilstede, skriver han. Hvis Hr. Schmidt vil forhøre sig hos vore dygtigste Biavlere, vil han endnu finde Engelspredning auvendt som et godt Middel til at fremme Ingeludviklingen. At Hr. Grønning har holdt Digtalen, kan jeg ikke godt forstaa, da han paa Biavlslærerskolen ifjor indrømmede Engelsprednings Beretigelse. Selvfølgelig skal den foretages af en øvet Biavler. At den er farlig, naar den misbruges, kan ethvert fornuftigt Menneske tænke sig.

Hypelig Fornøelse af Tablebygningen, ja derom kunne vi godt enes, forsaavidt det gælder Ingellejet; men hertil behøves kun 3, højest 4 Tavler om Aaret. Jeg tror ogsaa, at det betaler sig at lade Bierne bygge lidt paa Ledere, men de Tavler maa da bruges i Honningrummet. At Hr. Schmidts Bier i Stamstader udenfor Ingellejet bygge Arbejdervoks paa Ledere, er vist kun sjældent; at Sværme bygge Arbejdervoks i deres første Tid, har Enhver vist erfaret.

Yngen Kunstsværme, ja det var egentlig her, at jeg nærmest vilde protestere.

Kunstsværmedannelse kan selvfølgelig ogsaa misbruges ligesom alt Andet; men at En eller Anden af Ufændstab til Biavlen gaar hen og deler et Stade saaledes, at det ene beholder alle Træbierne og det andet alle Ammebierne, eller lignende Misgreb, lader jeg ude af Betragtning, og man maa ikke derfor fordømme en Ting, som vel for Biavlen har en meget stor Betydning. Netop her kendes den dygtige Biavler, at han ved Hjælp af Kunstsværme og Dronningavl forstaar at fremleste de gode Racers af Egenstaberne ved samme.

Et Spørgsmaal.

Af Christian Bleibach, Grønholdt
pr. Frederiksborg.

Paa Foranledning af den i Tidsskrift Nr. 3 S. 72 anførte Artikel af Hr. S. B. Schmidt, hvori Bladets Redaktør, som i denne Egenstabs distnok virker til almindelig Tilfredshed, men som det nu lader til skal sættes lidt haardt i Rette, til hvilken jeg imod min Villie er den indirekte Aarsag, saa anser jeg det for min Pligt at give en Forklaring over Grunden til det omtalte Spørgsmaals Fremkomst. Herved kommer jeg til at give Dplysning om nogle Forsøg, jeg agter at gøre, endskøndt jeg helst havde holdt dette for mig selv, i alt

Fald til de vare fuldførte; men paa Forhaand skal jeg dog bemærke, at disse Forsøg holdes udenfor min almindelige Driftsplan, kun var det min Hensigt at prøve for at lære bestandig mere og mulig gøre Sagttagelser, som kunde være til Nytte for mig selv og andre. Som man veed, ere Bier og Kunsttavler jo ikke blebne til paa een Gang, selvfølgelig ere disse sidste heller ikke absolut nødvendige for Biernes Eksistens.

Det Spørgsmaal har derfor ofte paa-trængt sig mig: „Er det muligt at finde en Maade at drive Biavl paa udelukkende med Naturtavler og med lige saa godt Udbytte som ved Brugen af Kunsttavler. I modsat Fald, hvor stor vil da Forstellen blive?“ Jeg kan ikke se nogen Synd i at forlange dette Arbejde af Bierne, da de jo af Naturen ere henbiste til at bygge deres Tavler selv.

Den Ulempe, jeg først maatte overvinde, var Banskeligheden ved at faa reelle Arbejder-Tavler til Midten af Ingelredene, naar en Del af Bygningen skulde fornyes hvert Aar, rigtignok ikke paa den Maade, som af Hr. S. anvist, nej, saa kunde Bierne jo ikke bestille andet end at forny deres Ingelrede under den første Del af Hovedtrættet, thi synderlig før ere mine Bier ikke oplagte til at bygge, i alt Fald ikke naturlige Tavler. Jeg vil nok hvert Aar forny med 4 Tavler men saaledes, at de to første Udbibelses-Tavler ere nybyggede og hængente Tavler fra forrige Sommer, bestaaende af Arbejderceller, ligesom jeg bruger det i mine øvrige Stader, hvor jeg anvender Kunsttavler. Jeg havde forsaavidt fattet min Beslutning, men ønskede gerne et godt Raad fra Hr. Erølev til yderligere Støtte under Forsøget, og det givne Svar, som gav Dplysning om, at det kan lade sig gøre at faa udbygget naturlige Tavler, hvoraf omtrent Alt bestaar af Arbejderceller, hos en Bifamilie, som trænger til Plads, det var netop af Værdi for mit Forsøg, og det, jeg forresten havde tænkt mig, kun lidt anderledes anvendi; men dermed kan det dog ikke siges, at Hr. Erølev har givet en fejlet Anvisning til Biavl, og det var der heller ikke nogen Anledning til at gøre; thi samtidig med mit Spørgsmaal bestilte jeg en Tablepresse til eget Brug, saa Redaktøren har vel forstaaet, at det gjaldt et Forsøg, og vel vidst at udsende Svaret som Løsningen af en Opgave og ikke som en Anvisning for andre end Spørgeren.

Med Hensyn til Ingelspredningen saa er Hr. Erølev langt fra ene om at hylde denne Teori, og der er Folk, som har brugt

Engelspredning, og som jeg har været Djenvidne til har haft stort Udbytte deraf. Jeg har for mit Vedkommende anvendt Engelspredning ikke for at fremstjude men for at give Plads til Uglægningen og for tillige at sikre mig en stadig symmetrisk Fornøelse af Bygningen. Selv Gæstung, som har gjort sig til Lalsmand for den samlede Biorganisme, og som med Flid har studeret Biernes Samfundsliv, selv han tillader sig Engelspredning, endog med to Tavler ad Gangen, og der er heller ingen Tvivl om, at Engelspredning i en kyndig Biavlere's Haand, anvendt til rette Tid og paa rette Maade vil kunne svare til Hensigten. Med al Respekt for gamle Biavlere's Alder, saa er denne heldigvis ikke til Hinder for, at de yngre ogsaa kunne drive Biavl og undertiden gribe Sagen rigtig an, naar de veed, paa hvad Maade de Gamle have brændt sig. I det af Forfatteren anførte Exempel med en Familie, som besætter alle Tavler, og hvoraf de to bageste ere yngelfri, altsaa Bier til to Tavler mere, end der findes Anvendelse til at besætte de tilstedeværende Yngeltavler, og i Reglen vil den forreste Table ogsaa være yngelfri. I saa Tilfælde 3 Tavler udover de med Yngel belagte. Man skulde nu tro, at der kunde blive Bier nok til at besætte 1 eller 2 Spredetavler, uden at de skulde trække sig saa meget sammen, at de yderste Yngeltavler derved blottedes, tilmed da Udvidelsen sker i den varmeste Tid, og ny Yngel bestandig løber ud. Det er gaaet mig ligesom Hr. Ersløv, som anden Table fra Yngelen kan jeg ikke saa bygget Arbejder-Tavler paa Ledere, saa at de ere stikede til at afløse de midterste Tavler i Yngelredten, og jeg venter derfor kun at saa saadanne byggede midt i Stedet. Til Slut: selv om vore Ansuelser ikke ere ens, lad os da alligevel ikke fælde nogen overilet Dom i et Spørgsmaal som dette.

Har det befrugtede Biæg dobbelt Anlæg?

Af Th. Buchholz, Rødding.

Den bekendte apistiske Stribent Dr. Ludvig Bieber, som ijer har gjort sig bekendt ved Gendrivelse af Pastor Gæstungs opstillede Fantasttheorier, har fornylig i en Artikel i „Leipziger Bienezzeitung“ behandlet ovennævnte Emne. Da nu Hr. Ludvigs Slutninger i Et og Alt falder sammen med Undertegnede's i 1895 foretagne praktiske

Forsøg, skulle disse her fremsættes for tættende Biavlere's Vedømmelse. I Almindelighed har man hidindtil antaget, at det befrugtede Biæg kun indeholdt et Anlæg eller en Emne. Ubestridt har endvidere gældt, at Dronningen kun er en til større Fuldkommenhed udviklet Arbejdsbi, og denne hendes større Fuldkommenhed er ene og alene en Følge af det bedre Foder, hun nyder fremfor disse. Gaaende ud fra den bekendte Grundtætning, at i regulære Naturforhold intet Mellemtrin findes, samt at Misfostre ikke maa anses for Overgangstrin i Naturen, saa kunne de saakaldte Hermafroditer og andre Misfostre hos Bierne heller ikke anses for saadanne Mellemtrin, selv om de ere nok saa anormale, ja endog kunne have Spor af begge Køn hos et og samme Individ.

Derjom Dronningen virkelig kun er en ved bedre Foder til en højere Grad af Fuldkommenhed udviklet Arbejdsbi, saa maatte en Dronninglarve, der var 3 Dage gammel og derunder, ved Fodring med Arbejdsbierfoder kunne uddannes til en Arbejdsbi; men dette er vistnok en Umulighed, idetmindste have mine Forsøg bragt det modsigte.

For at komme til Kundskab herom foretog Undertegnede i Sommeren 1895 følgende Forsøg: Sjærd med Anlægget af et nyt Bieri formeredes ved Kunstfødernes 6 Stader til 16 Stader. Midt i Juni blev 8 med Ug besatte Bjercceller mærkede med rødt Blæk. Saasnart i 3 af Cellerne Larverne vare 1 Dag gamle, bleve de ved Omklæbning førte over i Arbejdsbiceller, hvis Ug i Forvejen vare ødelagte af mig; det samme skete med 3 andre Dronninglarver, da de vare 2 Dage gamle, og ligeledes med de 2 øvrige Dronninglarver, da de vare 3 Dage gamle. Alle disse i Arbejdsbiceller omklævede Dronninglarver bleve indhængte midt i Yngelredten til et normalt viseret Bifolk. Jeg ventede naturligvis, at det visersatte Folk enten straks vilde udryde Dronninglarverne eller ogsaa opfodre dem til Arbejdsbier, men ingen af Delene skete. Cellerne vare mærkede efter deres Alder med rødt, blaat og sort Blæk. Af de 8 Dronninglarver bleve 3 straks udrydte, maaske fordi de ved Omklæbningen vare blevne beskadigede eller komne til at ligge forkert. Af de øvrige 5 Dronninglarver, som udviklede sig til Dronninger, ikke til Arbejdsbier, var 1 mærket med rødt, 3 med blaat og 1 med sort Blæk. Bel blev Nr. 1 og Nr. 3 usle jmaa Biser, men alle 3 med Blæk mærkede blev omtrent af normal Størrelse, og de to bleve befrugtede og anvendte til Afslæggere, og saavidt jeg ved,

leve de endnu. Mærkværdig nok kunde jeg ikke opdage, at Bierne gav disse Dronninglarver mere Foder end de omkring dem siddende Arbejdsbilarver, men det har vistnok været bedre. Saalænge det altsaa ikke er lykkedes af Dronninglarver at opdrætte Arbejdsbier, tør man vel nok holde fast ved Tanken om en Forskellighed i det befrugtede Egs Egne til at frembringe to forskellige Humbivæsjener? (Se under „Spørgsmaal“).

Liedloff's Fodrer.

Det Antal forskellige Foderapparater, der i de senere Aar ere opfundne, naar snart op til adskillige Snes, maaste til et Hundrede. Dette viser, at Biernes Fodring anses for et meget vigtigt Arbejde. Det er dog ikke et særlig let Arbejde, fordi det langt fra er ligegyldigt, paa hvilken Tid, paa hvilken Maade og i hvilken Mængde Foderet gives Bierne. Skal Fodringen udføres i et stort Antal Stader, kan Arbejdet dermed ogsaa tage betydelig Tid. Enhver Opfindelse, der kan lette dette Arbejde, bør derfor modtages med Tak.

Liedloff's Fodrer (se Fig. 15), der forøvrigt i meget høj Grad ligner den i Aargang 1895 S. 229 beskrevne Børdmanns Fodrer, er nærmest bestemt til at anvendes i Indgangen af et Stade. Saadanne Indgangsfodre have tidligere ofte været prøvede, men i Almindelighed med det Udfald, at deres Anvendelse hidlokkede Købere. Denne Fodrer er dog saa simpel og saa lidt udsat for at blive tilhølet af Foderet, at den maaste ikke vil have den Fejl. Desuden kan den i ethvert Tilfælde anvendes inde i Stadet som Bundfodrer bag Indstuds-Vinduet. Fodrereren bestaar af en lille Blikkasse, der foroven er 10 × 10 cm. og 3 cm. høj. De øverste Kande ere retvinklet indbøjede i en Bredde af $\frac{1}{4}$ " = 6 mm. Over Kassen slutter Laaget (c) tæt. Ved Kassens Bund paa den Side, der vender ind i

Stadets Indgang, er ved d anbragt en Blikkanal 2 cm. = $\frac{3}{4}$ " lang, 4 cm. = $1\frac{1}{2}$ " bred og 0,7 cm. = $\frac{1}{4}$ " høj. I den modsatte Side af Kassen er ved et $\frac{3}{8}$ " = 1 cm. højt Blikstillerum dannet en Beholder, som er dækket af temmelig aabent fortinnet Jærntvist (e), der hviler paa nogle af de ved Kanden nedbøjede Traade. Baa de Laaget og Kassens Kande er paa den Side, som vender ind imod Stadet, gennembrudt med en Spalte, gennem hvilken det vinkelbøjede fortinnete Baandjærnstykke b med sin vandrette Del kan stikkes ind i Blikkassen under de ombøjede Kande. Dette Stykke Baandjærn er med sin lodrette Del

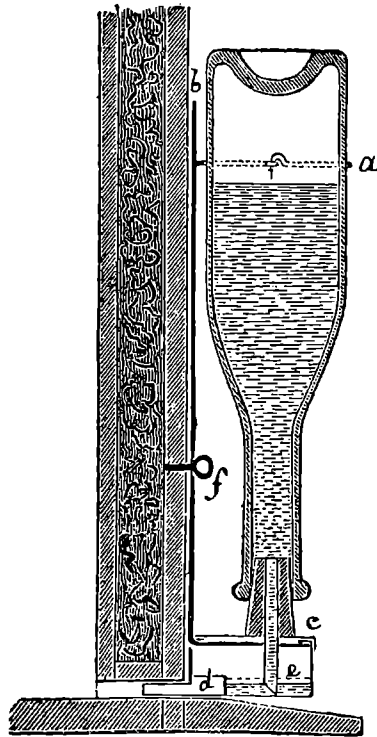

Fig. 15. Liedloff's Fodrer.

befæstet til Stadets Forside ved Hjælp af en Skrueskæft f. Tilbage er der i den øverste Del af dette Stykke Jærn flaaet et Hul, hvori et Stykke Jærntraad a anbringes for at binde omkring Foderflasken. Denne er lukket med en gennemboret Prop, i hvilken er indstiftet et lille Blikrør, som forneden er skrævt afstaaet. Baa de i Blikkassens Laag (c), i Tvisten over Beholderen (e) og Baandjærnet er der stiftet et Hul, hvori dette Blikrør passer.

Fodrereren er nu særdig. En almindelig Haldblase passer storartet. Den behøver ikke at fyldes helt; men det er rart, om den er klar (hvid) for at man lettere kan se, naar den er tom. Særlig til Vandfodring om Føraaret i flet Vejr er dette Apparat

uden Tvivl godt; thi Bierne saa aldrig mere Vand deraf, end de have Brug for, og Røverne ere nok ikke slemme efter Vandet. Hvordan det vil gaa med Foderfrup saaledes udenfor Stadet, skulle vi ikke have nogen Mening om, før vi have prøvet det; men der siges, at det gaar godt nok.

Vil man anvende Apparatet inde i Stadet bag Indstuds-Vinduet, maa der naturligvis i dettes Underkant udføres en Åbning, der passer med Blikkassens Kanal.

I dette Tilfælde vil man ogsaa kunne undvære Baandjærnet, naar Flasken bindes fast til Vinduet's øverste Ramme.

En Forespørgsel til Bestyrelsen.

Af B. C. B. Smith, Bjergsted.

Da jeg forleden Dag gik gennem Bester-
gade i København, saldt mit Dje paa et
Skilt over en Kælderdør, hvor der var
Ostehandel. Paa Skiltet stod malet:

Danmarks forenede Biavlere Hønning-Udsalg.

Brødrene Hansen.

Jeg gik da ned i Kælderen, hvor jeg
traf en ung Kone, der forklarede mig, at
hendes Mand forhandlede Hønning for
Danmarks forenede Biavlere. Jeg udtalte
min Forundring herover, da jeg intet havde
hørt om dette Udsalg eller set noget derom
i Foreningens Tidsskrift, der er Medlems-
blad for Danmarks forenede Biavlere. Hun
forklarede mig videre, at de selv holdt Tidss-
kriftet, og at Udsalget snart vilde blive
flyttet hen i Blaagaardsgade. Mit Spørgs-
maal til den høitærede Bestyrelse er nu:

Har Foreningens Bestyrelse givet Brød-
rene Hansen Tilladelse til at forhandle
Hønning under dette Skilt?

Jeg finder det meget uheldigt, dels fordi
vistnok kun nogle faa, maaske 3 a 4 Bi-
avlere, ved Bæstet om Udsalget, dels fordi
Priserne ere endel under den almindelige
Pris i København, dels fordi Hønningen
lyntes meget ordinær, og dels fordi Stedet
er meget uheldigt valgt, da Kælderen var
opfyldt af Lugt af gammel Ost, der næppe
er anbefalende for et Hønningudsalg for
„Danmarks forenede Biavlere“. Der stod
endog Glas med halvflidende Hønning paa
Disken uden at være overbundne.

Da DBF's Bestyrelse om faa Dage
holder Møde, vil ovenstaaende Spørgsmaal
formentlig kunne bevares i næste Nummer.

Erslén,

Sekretær for DBF.

Kredsformænd i DBF.

Kreds 1 a. Hjørring Amt: Lærer M. Jen-
sen, Badstøer, Slaneshjold. F. Kolmand Jens
Jørgensen, Hjørring. Maler C. Hansen,
Jerslev, Brønderslev. Lærer Sanghøj, Braa.
Lærer Jensen, Elling, Frederikshavn.

Kr. 2 a. Aalborg Amt: Lærer Frederik-
sen, Gravel, Støvring. F. Lærer Bittsch-Lau-
riksen, Støvring. Slagter A. C. Bat, Sonder-
holm. Smed Willadsen, Aalborg. Husejer
Jens Ved, Danmarksgade 20, Aalborg, S. 2 b.
Høllum-Hindsted: Maler C. Nielsen, Bølum.
2 c. V. Hornum: Lærer B. Hansen, B. Hornum.

Kr. 3 a. Morsø: Lærer B. Thorsen, Korre-
mølle, Nykøbing J., F. 3 b. Nordthy: Lærer
Poulsen, Bang, Thisted. 3 c. Thyholm: Gartner

M. J. Jacobsen, Hvidbjerg. 3 d. Sydthy: M.
N. Stensgaard, Estrup, Hucup.

Kr. 4 a. Viborg Amt: Lærer Holbech,
Lunderup, Viborg. 4 b. Viborg: Gdr. Johan
Peterjen, Lougaard, Viborg, F. Serg. Munk-
gaard, Vib., S. 4 c. Braarup: Morten Kris-
tianjen, Braarup, Rødkærsko. 4 d. Kollerup:
Lærer Hjørstev, Almtøjt, Kollerup, F. Smeder
Katballe, Kollerup. 4 e. Tapdrup: Gmd. S.
Jørgensen, Thisted, Viborg. 4 f. Balling:
Estrædder J. P. Nielsen, Balling, Stive. 4 g.
S. Resen: Anton Haaning, Jaarbæk, Sparfær.
4 h. Nordsalling: Grdejer J. Fr. Stovby,
Najsted, Roslev. 4 i. V. Himmerland: Smeder
Anders Ristorp, Joulum, Gedsted. 4 k. Peder-
strup: Stomager S. Andersen, Pederstrup,
Kellecup. 4 l. V. Salling: Jeppe Pedersen,
Bejlsby, Stive. 4 m. Vinkel-Rind: Lærer Kors-
gaard, Rind, Rindsholm 4 n. Hindborg: J.
Chr. Madsen, Dolby, Stive. 4 o. Kvols:
Niels Smidt, Kvols, Logstrup. 4 p. Bjer-
ringbro: Stomager J. Jensen, Bjerringbro.
4 r. Jebjerg: Anders Kr. Skov, Jebjerg. 4
s. Rødding: Mejerist J. P. Laurjen, Rødding,
Stive. 4 t. Grundvad: Mejerist J. Chr. Peder-
sen, Grundvad, Kollerup. 4 u. Logstrup: Tom-
rer Laurij Nielsen, Hjarbæk, Viborg. 4 y.
Hindborg Her.: Smeder J. Chr. Madsen,
Gem, Stive.

Kr. 5 a. Randers Amt: Anton Holm,
Randers. Smed Rasmussen, Romalt, Randers,
F. 5 b. Hadsten: Bliffenslager Sørensen,
Hadsten. 5 c. Kolind: Lærer Mortensen, Ko-
lund. 5 d. Hobro: Lærer Sejerjen, M. Dnsild,
F. Arrejtforvarer Knudsen, Hobro, S. 5 e. V.
Torslev: Estrædder Byrial Nielsen, Getrup,
Hobro, F. Estrædder M. Christensen, Åsberg,
Jaarup. S. 5 f. Vivild: Lærer Høgh, Vivild,
Åltingaavro. 5 g. Grenaa: Urmager M. C. Ras-
mussen, Grenaa. Lærer M. M. Christensen,
Drum, Grenaa. 5 h. Simsted: Lærer Mørup,
Korsø, Hobro. 5 i. Gerlev: Stationsforv. An-
dersen, Gerlev. F. Lærer Sørensen, Gerlev. S.

Kr. 6 a. Ringkøbing Amt: Fotograf Vor-
sted, Høstebro. F. 6 b. Brejning: Stomager M.
Laurisen, Brejning, Ringkøbing. 6 c. Sparkær:
Joh. Kristensen, Sparkær. 6 d. Hammerum:
Ungkarl Mads Kristiansen, Lund, Herning. F.
Tjørring: Smed Kristian Nielsen, Hølling-
holt, Arnborg: Gaardejer Jørg. Kristensen,
Stovbjerg. Skarrib: Niels Peder Nielsen,
S. Gren. 6 e. Vildbjerg-Timring: Købnd. L.
M. Andersen, F., og Urmager Ole Birkmose,
begge af Vildbjerg, Herning. 6 f. Vorgod-N.
Vium: Lærer K. Jørgensen, Bergød, Herning.
6 g. Bølling N. Herreder: Dyrslæge M. J.
Jacobsen, Lærn. 6 h. Ulfborg: Kr. Lær-
er Bestergaard, Ulfborg. 6 i. Lem: Stomager
Chr. Laurjen, Lem, Ringkøbing. 6 k. Sevel:
Urmager Th. Jensen, Sevel, Vinderup. 6 l.
Amtrup: Lærer Mikkelsen-Tønning, Buif,
Hammerum. Peder Sørensen, Amtrup, Hern-
ing. 6 m. Tim: Andr. Jørgvard Pedersen,
Stabil, Tim. 6 n. Vinding: M. Bertelsen,
Vinding, Høstebro. 6 o. Hanning: Chr. Gam-
melgaard, Sedding, Stern. 6 p. Bøvling: Ur-
mager P. Nielsen, Lemvig. F. M. Nielsen,
D. Maagaard, Bøvling, Lemvig. J. Borum, Ja-
berg. D. Rasmussen, Ramme, Lørup, Tørring.
J. Jacobsen, Gudum. J. P. Peterjen, Fer-
ring. L. Nielsen, Harboøre. 6 s. Simmelkær:
Gdr. L. Jensen, Bredvig, Ørrer, Herning. 6 t.
N. Omme: Theodor Kæjeler, Hjalde, N.
Omme, Tim. 6 v. S. Felding: Planter Olaf
Kristensen, Lyng, S. Felding, Herning.

Kr. 7 a. Aarhus: Traafstjef J. Møller,

Marhus, F. Stomager P. Christensen, Solhstgade 16, Marhus. S. 7 b. Linaa: Stomager M. Hansen, Laven. 7 c. Hammel: Dyrslage Christensen, Ellerup, Silkeborg. 7 d. Hads Herred: Suedker J. F. Nielsen, Afsjødru, Odder. 7 e. Bording: Mads Chr. Laurisen, Rontilsbe, Bording.

Kr. 8 a. Ribe Amt: Mejeribestyrer J. V. Schmidt, Kronborg, Lunderstov, F. Grdejer K. Petersen, Forum, Gulbager. Bødler J. Jensen, Bamdrup. Lærer Sørensen, Veldbæk, Esbjerg. Sadelmader Grønning, Vejrup, Bramminge. Nebflager P. Th. Bruu, Varde. S. P. Kristiaa Nielsen, Horsbøl, Grindsted. Garver Jversen, Ribe. Jbsen-Tonnelsen, Scjistrup, Gredstedbro. Stomager P. Petersen, Janderup, Varde. Søren Chr. Madjen, Bolding, Hølsted. Suedker Hedegaard, Horne, Ejsrup. Gaardejer Julius Larsen, Hølsted, Bødler Th. Nielsen, Olgod. Lærer Nielsen, Darum, Bramminge. Jens Sørensen, Galtrup, Varde. Lars Nielsen, Britsbøl, Tjæreborg. Mads Jensen, Kofspang, Konroller N. Frost, Vejrs, Varde. Lærer M. S. Kristensen, Tjistrup. K. Jensen, Marslund, Afsø, Wejen. C. F. Kollind, Afsø. S. H. Beck, Langelskov, Brørup. Knud Lauridsen, Tirslund, Hølsted. Stomager Jens Hansen, Guldager. Jakob Nielsen, Brøndum. Mads Lauritsen, Pedersminde, Wejen. Sognefoged Kristen Madjen, Gammelby, Wejen. Grdejer P. Schmidt, Skovhøj, Brørup. S. Portør Klingenberg, Bramminge. Grdejer Søren C. Sørensen, Nordby, Jans. Lærer Ulvil Hansen, Tobøl, Hølsted. Sognefoged J. Jensen, Berst, Lunderstov. Suedker Schlegbaum, Berst, Lunderstov. Strædder H. Jensen, Billum, Varde. N. Jensen, Gefing, Guldager. N. Pedersen, Wejen. Hagen Madjen, N. Hølsted. 1. Scjistrup pr. Gredstedbro, 2. Nordby paa Jans. 3. Tjæreborg. 4. Brørup. 5. Afsø pr. Wejen. 6. Bramminge. 7. Tobøl pr. Hølsted. 8. Loborg pr. Wejen. 9. Ribe. 10. Stads pr. Tjæreborg. 11. Hølsted. 12. Tjistrup. 13. Olgod. 14. Wejen. 15. Berst pr. Lunderstov. 16. Bolding pr. Hølsted. 17. Jerne pr. Esbjerg. 18. Bamdrup. 19. Brøndum pr. Gulbager. 8 b. Vorbasse: Klaus Jensen, Okslund, Hølsted. Niels P. Poulsen, F, Biltrup, Hølsted. Lærer Harbo, Aabo, Wejen, S. 8 c. Ansager: P. J. Knudsen, Ansager, Varde.

Kr. 9 a. Vejle Amt: Lærer Holm, Søndermark, Vejle, F. Forretningsfører N. Andersen, Vejle Tøftestad, S. 9 b. Brande: Morten Kristensen, Ullsholm, Brande, Jelling 9 c. Ringgive: Hans Andersen, N. Langelund, Tjilføv, Vejle. 9 d. Hesselballe: Suedker And. Andersen, Høsteballe, Aldum. 9 e. Kærby: Peder Jørgensen, Kærby, Jelling.

Kr. 10 a. Fynske Bivener: Suedker S. Holm, Thorsgade 50, Odense. 10 b. Fynske BF.: Gartner M. C. Andersen, Nyborg. 10 c. Skovby Herred: C. F. Albidgaard, Bogenf. 10 d. Vends Herred: S. J. Andersen, Bylestrup, N. Aaby.

Kr. 11. Svendborg Amt: Lærer K. Pedersen, Ved, Svendborg, F. Gaardejer H. J. Hansen, E. Højinge, Korint. Ungt. A. Nielsen, Ollerup, B. Skerninge. Grdejer Masm. Andersen, Hemninge, Rudsbøbing. Sadelmager Vilh. Lund, Svendborg. P. Kr. Andersen, Ringe. Grdbest. M. Lund, Bjern, Jaaborg.

Kr. 12. Kobenhavns Amt: Partikulier N. C. Mikkelsen, Fredensg. 8, Rbhvn. Cand. pharm. P. S. Petersen, Falkoneralle 27, Fredrevitzberg. Gartner L. Sørensen, Lyngby. Formand Meulengracht, Hellerup.

Kr. 13. Bornholms BF.: Lærer Joseffen,

D. Lars Kirkefsole, Nybro, F. Jbster og Svaneke: Gdejer L. Koføed, Koggaard. Oftermarie: Stræder P. Mortensen, Godtbaab. Ofterlars og Gudbjern: Gdejer H. Hansen, Nedsby. Olsker og Allinge: Partikulier H. Lund, Allinge. Hasle og Møtster: L. P. Pedersen, Dagle. Ronne og Knudsker: Suedker Kr. P. Pfen, Dampmøllegade i Ronne. Vestermarie: Lærer Jensen i Soje. Møfer og Møferby: Lærer Dam, Kirkefsole. Pedersker: Stomager Larsen, Brøndestov, Egeby. Povlsker: Gdejer Karl Koføed, Munkgaard. Bobilsker og Neds: Diavlslærer Kr. Hansen, Bobilsker. Nykars: Smed Andersen. Klemensker: Gaardejer Hans Anfer, Strangegaard.

Kr. 14 a. Roskilde Amt: Dyrslage H. Hansen, Nymølle, Hedehusene, F. Gaardejer Jakob Olsen, Driftbrohus, Røge, S. Jordbruger N. S. Kristensen, Dimmeløv, Nøskilde. Gaardejstyre Jens Larsen, Strandgaarden, Nøskilde. Vestgiver D. Hansen, Herthadalen, Vejre. Stomager Chr. Andersen, Snoldesev, Høvdrup. Stomager P. Andersen, Sengeløse, Taastrup. Stomager P. Petersen, Stibby. Krojer J. Mortensen, Steulose. Fabrikant N. Andreasen, Kornerup, Nøskilde. Strædder N. P. Olsen, Herstedvester, Taastrup. Gartn. M. Larsen, Nørbæk, Frederiksund. Tomrer C. Jensen, Allerslev, Vejre. Smed P. Jensen, Høvninge, Nøskilde. 14 b. Ramsø-Tune: Suedker Jens Jensen, Rainsmagle, Viby.

Kr. 15. Holbæk Amt: Kantor Ersklev, Kallundborg, F. Læderhandler Petersen, Hølbæk. Lærer H. Rasmussen, Ellede, Kallundborg. Grdejer P. Pedersen, Bjørnstrup, Kallundborg. Stomager Haagenen, Tranebjerg, Samso. Træskomd. Anders Pedersen, Skippinge, Svinninge. Dyrslage Petersen, Frydendal, Mørøv. Mejeribestyrer Skov, Stenmagle, Sorø. Lærer Smith, Bjergsted, Svebølle. Lærer Engberg, Høvdorup, Taastrup. Bind. H. P. Bendixen jun, Solbjerg, Slagelse. Tomr. D. P. Hansen, Krogsted, Kuds-Vedby. Anders Pedersen, Høllenslev, Tjilpsdal.

Kr. 16 a. Frederiksborg Amts nordlige: Opsynsmand Chr. Jensen, Nærbo, Frederiksøerf. 16 b. Asminderød-Fredensborg: Suedker B. Christianen, Fredensborg. 16 c. Hørsholm: C. Gram, Vællerød, Hørsholm.

Kr. 17. Sorø Amt: Hjulmd. J. Ingelarsen, Slagelse. Lærer Houllind, Nøslunde, Rørsø, F. Lærer Ersklev, Liunge, Sorø. J. P. Nielsen, Gudum.

Kr. 18 a. Præstø Amt (Syddjællands BF.): Væver Jens Hansen, Tøftværld, Olsstrup, F. Skovrider C. P. Thymann, Petersværst, Bordingborg. Lærer H. Rasmussen, Bordingborg. Peter Nielsen, Brostov, Præstø. Smed P. Nielsen, Braaby, Høstev. 18 b. St. Hedinge: Købmd. Chr. Lassen, St. Hedinge.

Kr. 19. Maribo Amt: D. Hansen, Taagerup, Noddy, F. Stud. jur. Th. Hillerup, gl. Kirktineberg, Nykøbing J. Gdr. Jørg. Hølse, L. Stemning, Saksbøbing. Gdr. J. Pedersen, D. Rippinge, Naffstov St. Husejer N. Knudsen Romme, Nørbæk, Saksbøbing. Gartner P. Hansen, Næsgaard, Stubbekøbing. Lærer H. P. Hoffmann, Højsmarke, Naffstov. Plantor Andersen, Botogaard, Falster. Malkejer N. Petersen, Høleby. Parcelfist Lars Griffen, Ønslev, Eftildstrup. Sadelmager Aug. Petersen, Brejninge, Nyted. Gdr. H. P. Grünner, Sønderby, Jernø. Smed Jørg. Nielsen, Vuuserup, Væggerløse St. Gdr. H. C. Rasmussen, Haaret, Maribo. Gdr. H. P. Knudsen, Sdr. Ørskov, Nykøbing J.

Kr. 20. N. Slesvig: Sammensluttede BF. Lærer

Lh. Buchholz, Rødding, F. J. Jensen, Næstrup. Lærer Chr. Jversen, Træsbøl, Feldsted. Degn Nielsen, Aars. Lærer Chr. Petersen, Broager. Fattiggaardsbestyrer Bøssén, Løjt, Nabenraa. Vødfer P. Poulsen, Høstrup, Nabenraa. Lærer Jversen, Løygaaardskov, Sundeved.

Kr. 21 a. Skanderborg Amt: Mads Hansen, Gyrum, F. Skrabder L. Sørensen, Hornlyd, S. Murer Simon Pedersen, Grumstrup, Næstformand. Lærer Kruse, Torring. Morten Jensen, Rattrup. Rædsformænd ere følgende: Niels H. Pald, Hornstrup. L. J. Møller, Bjerge. Peter Frederiksen, Briggsted. Smeder J. Jensen, Hørsens. Thomas Kristensen, Brod. K. Pedersen, Rimmerstund. Karl Hansen, Skjold. Sadelmager May, Stenderup. Smed Jens Mikkelsen, Mattrup. Stomager M. Thomsen, Sviring. Johannes Pedersen, Donnerup. Jens Lund Jensen, Bonge. Mathias Pedersen, Hedegaard. Jens Kr. Pedersen, Øholm. G. M. Gregersen, Korning. Stationsforst. Holtegaard, Kørup. Hanssen, Rindrup. Ledvogter Niels Kristensen, Grumstrup. Anders Munkhøj, Hylte. Smeder P. Hansen, Yding. Erik Kristensen, Tolstrup. Kr. Madsen, Sattrup. Nebilager L. M. Hansen, Klæring. Morten Sørensen, Lunbumskov. Lærer Nørregaard, Thyregod. A. C. Knudsen, Dørup. P. Nielsen, Hø, Uddeler. P. Vallegaard, Blongstrup. Søren P. Andersen, Hammer. Smed Mads Pedersen, Njsted Mark. Niels J. Jensen, Linnerup. Morten Jensen, Rattrup. 21 b. Skanderborg: Karetmager J. Schou, Beng, Standerborg.

Kr. 22. Valø Stifts BF.: Murer A. Rindberg, Herfølge, F. Tømmer V. Frandsen, Herfølge, S. Skovfoged N. Nikolajsen, Valø. Gartner Larsen, Willeborg, Røge.

Kr. 23 a. Alsiske BF.: Kaadner J. Madsen, Sebbelø, Augustenborg, F. Pcl. Rasmus Jversen, Njerballe, Augustenborg. Chr. Tetzelsén, Njerballe. S. 23 b. Als N. Herred. Vødfer Christen Hansen, Stevning, Svenstrup.

Kr. 24. Midtsjællands BF.: Peter Larsen, Jørslev, Hæslø, F. Gdr. Conrad Petersen, Brangstrup, Ringsted. Gdr. Chr. Pedersen, Sandby.

Kr. 25. Gram BF.: Slotsgartner C. Behrens, Gram, Slesvig.

Kr. 26. Sundeved BF.: Peter Hansen, Slynghsten, Feldsted. Maskinbygger Johansen, Varnæs, Feldsted. Lærer Jepsen, Waurup, Feldsted.

Kr. 27. Kolding BF.: Lærer Lindeløf, Harte, Kolding, F. Skolebest. S. M. Due, Kolding, S. Maskinpudder P. Christensen, Lunderisflov.

Kr. 28. Haderslev BF.: Gdr. D. Nissen, Dyringker, Haderslev, F. Gdr. Juul, Mengsgd. Gaardejer P. Pedersen, Kaptrup, Haderslev. A. Jversen, Tørring Mark, Haderslev, S.

Kr. 29. Slangerup BF.: Lærer Bagger, Hørup, Slangerup.

Kr. 30. Elbo m. A. Her. BF.: Bogbinder N. Ladegaard, L. Velling, Bortop, F. Overjergent Bjerregaard, Fredericia. S. Lærer Rosenkær, Studsøl, Tavlov.

Kr. 31. Brede: A. J. Andresen, Brede, Bredebro.

Kr. 32. Han-Herredernes BF.: Niels Madsen, Klum, Øbde, Hjerritzlev. M. Jmer, Ullerup, F. Lærer Sørensen-Gandrup, Hjerritzlev.

Kr. 33. N. Snede BF.: Jacob Sivebæk, Gjøstrup, F. Lærer Rasmussen, Mortvig, Rasm. Johansen, Danding. Smed J. Mikkelsen, Matrup. J. Kr. Dinesen, Guldsted. Lærer Agger, L. Hjelms. Kr. Troulsen, Troughaard.

Røbmand N. Larsen, Gjøstrup. P. Grøndal, Hedegaard.

Et F efter Navnet betyder Formand, et S Sekretær.

Kunsthonning opdaget.

Af H. Gühler, D. ill. Wiener Zeitung.

En stor Stad blev der folgt megen Sukkerhonning som ren Hedehonning, eller som Lüneborger Hedehonning. Advarslærer hjalp ikke, thi Leverandørerne støttede sig til den Kendsgerning, at Sukkerhonningen havde en ren Naturhonnings Egenstaber. Politiet greb ikke ind, uagtet dets Mellemkomst blev fordret, „fordi Kemikerne ikke kunde adskille Kunsthonning fra Bihonning“. (Naar man tager disse Forhold i Betragtning, kan det tilgives, at Forhandlerne ikke bleve betragtede som falsknere, saa længe de ikke bleve abbarede, men kun de Fabrikanter eller Agenter, som bragte Sukkerhonningen i Handelen med Forsalfningen til Hensigt.) Biablerne stændte og ræsonnerede over Forsalfningen overalt, hvor de fandt Tegn derpaa, i Haab om at falsknere vilde svare paa Klagen. Dog ingen rørte sig.

Da lagde en anden Mand sig imellem, han kaldte sig rigtignok ogsaa Biavler, men handlede mere med Honning, som han fik fra en af Byens Røbmænd, der senere bragte Altkerne frem for Ujset. Men han vilde ikke paa nogen Maade hjælpe Biablerne, i hvis Forening han var, men Røbmanden gav han Brevet fra den Biavler, der havde stældt mest ud paa falsknere, for at han kunde anklage ham. Og denne Røbmand gik endelig til Dommeren anlagde ogsaa strifelig den brede Biavler paa Grund af de Fornærmelser, som vare strevne til de andre.

Dog det blev helt anderledes, end de andre tænkte! Biavleren som allerede i mange Aar havde stældt over Sukkerhonningen, gik en Gang hen, købte i den første den bedste Forretning en Spand Honning, som var leveret af Anklageren — og det videre vil fremgaa af den efterfølgende Dom. Men før denne bliver forebragt Læseren, skal der endnu henbises til, at Dommeren ikke denne Gang støttede sig til Retsemikerens Vidnesbyrd, da denne erklærede, at han kunde ingen Forskel finde, men paa de af Anklageren foreslaaede Sagkyndige. Det var seks Biablere og en af de betydeligste Honningfage-Fabrikanter i Thidsland.

Dommen, som er forlangt af Retten,

lyder med Ubeladelse af Ravn og Formaliteter, faaledes:

„Det kendes for Ret: Anklagede er ikke skyldig i Fornærmelse og bliver derfor fritendt. Retssomkostningerne og de nødvendige Udlæg, som har paahvilet Anklagede, falde Privatklageren til Byrde.

Grunde: I de mundlige Forhandlinger ere følgende Forhold komne frem: I Tidrummet den 25. til 30. Juni 1895 rettede Anklagede, lad os kalde ham Hr. B., til Hr. . . . to Skrivelser, i hvilke han udtalte sig misbilligende om den daarlige Basis ved Optagelsen i . . . Centralforening for Biavlere, og omtalte tillige, at Privatklagerens Firma frembragte kæmpe-mæssig megen Sukkerhonning, og bedrog paa den Maade. Paa Grund af disse to Skrivelsers Indhold er Privatklagen rejst. Derpaa traadte Anklagede frem for at bevise Sandheden af sine Paastande. Han har en Spand med Honning, som en Fru Y. har købt af Privatklageren for Hede-honning, han har ladet den forlyne med hendes Segl, og i denne Tilstand afleveret den til Rettens Sagkyndige, Dr. . . . Honningen forekom Dr. . . . noget mis-tænkelig, men da han var ude af Stand til, ved kemist Undersøgelse, at opdage en Forfalskning, blev Honningen sendt til Undersøgelse i mindre Partier til Sagkyndige. Disse erklærede endelig Honningen, efter Lugt og Smag at dømme, for et Kunstprodukt, og ikke for Hede-honning.

Efter dette Resultat kunde der ikke følge en Dom over Anklagede. Dernæst var der tilfagt ham Bestyttelse efter Straffelovens § 193. Thi han handlede utvivlsomt i Sandhedens berettigede Interesse, naar han som Biavler ledte andre Honninghandlernes Opmærksomhed paa den ureelle Forretningsførelse.

Men affet herfra har Anklagede ført Bevis for Sandheden af sin Paastand. Thi den fra Privatklageren modtagne Honning er af en hel Række Sagkyndige erklæret for et Kunstprodukt.

I Formen er Anklagede ikke gaaet ud fra det rigtige Maal, thi Salget af Sukkerhonning for Hede-honning, kan kun betegnes som en bedragerisk Fremgangsmaade fra Privatklagerens Side. Efter dette kunde en Dom imod Anklagede paa Grund af Fornærmelser efter § 185 og 186 ikke træffes. Han blev derfor fritendt. Omkostningerne rette sig efter Straffeprocessordningens § 503“.

Det er Historien om Afstæffelsen af en Sukkerhonning. Morsom derved er kun

den Omstændighed, at Folk har hjulpet til dermed, det som de slet ikke vilde.

Men alle Fabrikanter og Handlende, som ikke ere ganske uskyldige, kunne tage deres Del af denne sandede Historie og vogte sig for Fremtiden; thi fra nu af blive Biavlerne meget energiske og paapasselige imod at lignende Forfalskninger foregaa.

Martsdronningen.

Af Anders Christensen, Næserg.

Naar Hr. Smith i Dansk Bisforenings Diskussionsmøde, se Side 48 af Nr. 2 af T. f. B., udtaler, at Viserløshed om Foraaret er en meget stor Ulempe, da man paa den Tid sabner Midler til at rette en saadan Fejl, — man maa haabe, at vi maa lære at løse den Opgave — saa kunde det maaffe interessere nærværende Blads Læsere at erfare, hvorledes jeg i et enkelt Tilfælde løste denne Opgave ved et Forsøg, som fik et særdeles, og over al Forventning tilfredsstillende Udfald.

Den 22. Marts var en god Mensesdag for Bierne, og samme Aften, ved at lytte til de forfællige Staders Flyvbehul, opdagede jeg, at der var noget galt paa Færde med et Par smaa lave Kasser, tækket med Tagpap, i hvilke Bierne vare meget urolige og holdt et voldsomt Spektakel, hvorimod de i de andre Stader vare meget stille og rolige. Na, udbrod jeg, der har Hønsene gjort mig et slemt Bud; de har ved at hoppe ned fra den bag ved Staderne løbende 2¼ Alen høje Granitmur (Kirkegaardsmuren) og ned paa de to lave Kasser med Tagpap, og derfra ned paa Jorden, foraarjaget Bierne idelige Mytstelser, saa Dronningerne ere bleve rystede ned paa Bunden, hvor de i den kolde Vintertid ere døde. Jeg ærgrede mig grundig over, at jeg kunde være saa tankeløs, at se paa denne Uro Hønsene derved foraarjagede Bierne, uden at gøre noget for at forebygge det. Det havde jo været let, f. Eks. ved at lægge et Par Brædder fra Stadernes Forant over paa Muren, saa havde de kunnet gaa ned paa dem, og saa hoppet ned paa Jorden derfra, og det havde ikke rystet Bierne. Men nu stod jeg med Skaden, hvordan skulde jeg saa den udbedret paa den Tid af Aaret. Saa Bierne sammen med andre Familier vilde jeg meget nødig, da jeg jo ikke har for-mange, og jo helst vilde have nogle flere ad Aare. Jeg spekulerede da paa, om jeg

ikke ved at give dem en Table med Yngel kunde holde Familierne samlede, indtil der kunde tænkes paa at faa Dronninger udfækkede og befrugtede.

Dagen efter, altsaa den 23de Marts f. A., udtog jeg af et Par stærke Stader 1 Table af hver, med Æg og meget unge Larver, og gav hver af de dronningløse en Table hver, tog de overflødige Tabler bort og passede dem varmt og godt til, samt indskrænkede Flyvehullet til en Tommes Længde, for at Kobber ikke skulde tage Overhaand over de dronningløse. Nr. 1 Stadet kunde da befætte 8 Lavnormaltavler med Bier, hvorimod Nr. 2 daarligt nok kunde befætte 4. Jeg lod Staderne staa i No i 8 Dage, og da jeg undersøgte dem, havde Nr. 1 en Dronningcelle opført, hvorimod Nr. 2 ingen Dronningcelle havde, men havde jødret og passet Arbejdsyngelen godt nok. Denne Dronningcelle i Nr. 1 Stadet var nu min Stolthed, havde jeg nu bare havt Udsigt til at kunne faa Droneæg lagte, saa at jeg, hvis jeg virkelig fik Held til at faa en god Dronning udfækket, kunde haabe paa, at faa den befrugtet, inden den blev for gammel. Samme Dag, den 31te Marts, købte jeg en Dronning af en Nabobavlær, og indsatte i Nr. 2 Stadet, jeg tog den bageste Table fra, og gav den en Table med ene udbyggede Droneceller, og haabede, at faa Dronningen til at lægge Æg i den. Dette lykkedes mig dog ikke før først i Maj Maaned, maatte af den Grund, at Stadet var for fattig paa Bier. Hun holdt 2 Tabler godt besat Arbejdsyngel; men Dronnetablen, som hang midt imellem dem, kunde hun bestandig undgaa.

Den 11te April undersøgte jeg igen Nr. 1 Stadet og saa straks, at Dronningen selv var gaaet ud af Cellen, og jeg fandt hende snart; stor og veludviklet saa hun ud, og jeg kunde ingen Forskel se paa hende og paa de Dronninger, jeg har ladet Bierne udfække i den bedste Træk Tid om Sommeren. Jeg lukkede Stadet med Sorg i Sindet; thi den Befrugtning maatte jo til, for at min Martsdronning kunde blive brugbar til at lade leve, og jeg vilde saa gerne se, hvad en Dronning opfødt under disse Forhold og paa den Tid af Aaret duede til. Om den kunde blive en lige saa god Æglægger som mine andre Dronninger. En af de sidste Dage i April fratog jeg Stadet 3 af de Tabler, der vare daarligt med Honning, og gav Stadet en god Yngeltable og lod dem staa med 6 Tabler til den 17de Mai, da aabnede jeg Stadet for at indfange og dræbe Dronningen; thi nu var der i de stærkeste af mine Stader lagt Æg i Droneceller,

men ikke eneste lukket Celle, hverken i mine egne Stader eller i de Stader i Omegnen, i den første Kvartmil, hvilke jeg dels selv afføgte eller lod andre afføge; men mine vare de mest fremmelige paa den Tid. Ved Nabningen af Stadet forundrede det mig, at de 10 midterste Tabler vare aldeles blottede for Honning, det havde Bierne slæbt over i andre Tabler som vare særdeles godt fyldte med Honning. Jeg fandt Æg i den første Table, ja endog saa helt fuldt af Æg, i næsten hver eneste Celle, helt ud i alle fire Hjørner, og ud tæt til Træet i Sidelisterne. I Midten af Tabellen vare enkelte Larver ved at sprænge Æggene og laa som ganske smaa Larver. Den anden Table var ligesaa tæt besat med Æg som den første. Jeg har set Puffel-yngel mange Gange, men aldrig har jeg set det paa den Maade, kun enkelte (eller spredte omkring paa Tabellen,) belagte med Yngel. Skulde da virkelig det utrolige være sket, var Dronningen befrugtet? Jeg turde ikke hengive mig til det Haab; men Dronningen blev ikke dræbt, jeg vilde dog først se, naar Yngelen blev forseglet, om det lignede anden Arbejdsyngel, først da var jeg sikker i min Sag, og jeg maatte altsaa staa mig til No endnu i 10 Dage, inden jeg igen aabnede Stadet, og da blev jeg overbevist; thi Yngelen var virkelig smukt forseglet Arbejdsyngel, og altsaa var Dronningen befrugtet, efter min Beregning i den første Uge i Mai Maaned. Hvem kan løse mig denne Gaade. Det eneste jeg har tænkt mig, er en Nabo som boer ca. 200 Alen fra mig, han har en Familie, som er 5 a 6 Aar har boet imellem hans Loft og Gibsdækket i hans Dagligstue. Kunde der have været Droner saa tidlig, eller kunde det tænkes, at der kunde overvintre Droner i et saadan Stades Bilddbygning, ja, saa kunde vi jo selv prøve, om vi kunde overvintre Droner i et dertil indrettet Rum, f. Eks. bagved et andet indvintret Bisoff paa 3 Honningtabler. Jeg tror det ikke. Jeg vil derfor henstille dette Spørgsmaal til Danmarks ældre og mere erfarne Biavlere, om de har erfaret om Droner kan overvintre. Den omtalte Dronning har hele Sommeren været meget frugtbar, og dette Stade havde ved Indvintningen i September mere Yngel end noget af de andre Stader i Bigaarden. Droningløshed om Foraaret tror jeg ikke er ret stor hos de mere fremfædne Biavlere nu for Tiden, men som sagt, enkelte Tilfælde kan jo indtræffe for den bedste, ja jeg veed endog bestemt, at en Biavler her paa Eggen af ca. 48 Stader i Foraaret og Sommeren 1896

mistede 14 a 15 Dronninger. De laa i Almindelighed udenfor Stadernes Flyvehul, halvt eller helt døde. Jeg skal ikke udtale mig nærmere derom, men kun bemærke, at i saa stor Stil var det virkelig ikke let at faa Sagerne paa ret Køl igen, og man skulde ogsaa være stærkt begejstret for Bistad, naar man ikke kunde tabe Lyften efter et saadant Uheld. Sluttelig vilde jeg gerne slaa det fast foreløbig, at det er muligt at faa et kraftigt og stærkt Bifolk til at opamme sig en Dronning, endogfaa meget tidligt om Foraaret, endnu før der bliver Træk i Naturen, og at det endda kan blive en meget god og frugtbar Dronning; men om man kan være ligesaa helbig, som jeg har været med at faa dem befrugtet, derom kan der jo visseelig næres Tvivl. Skulde nogen imidlertid, som alt berørt, kunde give Oplysning i denne Sag, da er Hensigten med disse Linier naaet. Thi det synes mig, at denne Opgave vel var nogen Undersøgelse værd.

Et lille Ord om en begravet Skat.

Der er rimeligvis ingen af os, der vil tvivle om, at vor nuværende Sundhedstilstand i Almindelighed staar langt tilbage for, hvad der i meget gamle Dage var den normale Sundhedstilstand heri Danmark.

Man har gisnet meget over Grundene, og der er selvfølgelig mange.

Folkemængden tager til, Byerne med de høje Huse sluge Luften, Indusfrien kræver mange Ofre, Fornøjelseshygen endnu flere, smitsomme Sygdomme gribe om sig og efterlade ofte kroniske Svagheder osv. osv. i det uendelige. Ewig og altid høres den samme Klage: „Ja, i gamle Dage, da vor Folk raske!“

Ja, det var de ogsaa; de spiste mere, arbejdede mere og taalte mere, de blev gamle og de døde tidt uden at have været syge en eneste Dag.

De spiste mere, men deres Føde var mere usammenjagt, og de indtog Maaltiderne saa tidligt, at de var godt fordojede før Sønnen, hvilket har en stor Betydning.

Men en af Hemmelighederne ved de gamle Nordboeres fortræffelige Sundhedstilstand var, at de i store Mængder konsumerede et Fødemiddel, som vi betragte med grumme ligegyldige Blikke, ja, som de allerfleste Mennesker blot trække paa Næsen ad.

Det var Honning.

Hovedgrunden til, at der ikke fandtes

skrøbelige og spagmavede Individer den Gang var, at Hovednæringen var Honning.

En Læge har forfiktret, at dersom man vilde vænne et Barn til at spise Honning istedetfor Smør og Sukker, Honning som Medicin og Delikatesse, vilde dette Barn opnaa samme høje Sundhedstilstand, samme kraftige Udvikling, samme høje Alder som hine Folk.

Honningen renser Blodet, bortstaffer alle unyttige Dele, hjælper til Rytningen af Blodet, idet det selv kun indeholder grumme lidt Kulstyre, tilføjer Maveen rene og gavnlige Bædster, frembringer ikke som Sukkeret Fedt, men Muskler, den renser Smagen og giver Lyst til de usammenjatte Næringsmidler, der er mere lægende end al Medicin. Den virker tilpas afførende, saa der aldrig kan være Tale om Overfyldning.

I Forbindelse med Mælk virker den endog paa det Ydre, idet den giver en frisk og blomstrende Ansigtssfarve og afrunder alle Former.

Man maa sige, at det er beklageligt, at denne Sundhedsstat i vor Tid er bleven saa tilfidsesat, at kun de aller færreste har Smag for den, og man kan kun ivrigt raade til at prøve paa at faa Smag for den igen.

Den betragtes nu som Medicin, men den bør høre med til de uundværlige Ting, høre med til et velordnet Bord som Smør og Brød.

Brug Honning i The og Kaffe som Sukker. Bland den i kogende Mælk og brug den som Grøme over Vblegrød og Jordbær.

Smør den som Smør paa Brødet. Drif Morgen og Aften en Kop kogt sød Mælk med en Skedfuld Honning i. Det giver et blomstrende Ydre. Spø al Mælk med den, Grynjuppe, Vælling osv.

Man vil snart erfare, at der ikke er jagt for meget om denne Skat.

Honning skal man løbe om Efteraaret, jaquart Biablerne avertere om den. Den kan holde sig meget længe, naar den gemmes i glasserede Krukker eller Glas. Den Krukke, man bruger af, kan man blot lægge et Laag over. De andre, som skal gemmes, kan man overbinde med Blæser eller Pergamentpapir.

Noogle smelte ogsaa et Lag Voks over, det staar naturligvis ikke, men det gøres i Reglen ikke nodig. Honningen maa ikke udsættes for stærk Kulde, da den saa gæver.

Vi anbefale Alle at prøve dette For-tidens og Naturens uforlignelige Næringsmiddel.

Vi have optaget ovenstaaende Artikel

efter „Kallundborg Avis“, da den uregtelig er vel egnet til at anbefale Honningen som et meget værdifuldt Næringsmiddel.

Red.

En amerikansk Bigaard.

Af A. S. Root, Gleanings.

Seg naaede hen til Atchley Plantage i Beville (Bibyen) i det sydlige Texas før og Aften ved Mørkets Frembrud. Jeg kalder Stedet en Plantage, fordi ingen anden Betegnelse passer til det. For 3 Aar siden nedsatte de sig her, 2½ (engelske) Mil ude paa Landet, for at de kunde have Plads til deres Bierier, og tillige for at deres Børn, for Tiden 9, kunde blive opdragne fjernt fra Byens Farer. Da Jorden er billig, ere alle deres Bygninger kun med een Etage, og for at have rigelig Plads og Luftveksel paa alle Sider, ligge Bygningerne spredte, og alle Værelserne ere adskilte ved brede Forstuer eller dækkede Gange. I dette varme Klima er Komfuret holdt langt borte fra Spisestuen og alle andre Stuer. Alle Bygningerne ere ny og smukt opførte, det er ikke let at forstaa, hvorledes de have været istand til at udrette saa meget i kun 3 Aar, om der end er 9 Børn.

Tæmmede Bier. Der er Bier alle Vegne. Et Klods-Stade staar ved Indgangen, et andet Stade ovenpaa Indgangen. Stader findes baade i den forreste og i den bagerste Side af Gaarden, og medens jeg skriver, fryder jeg mig ved de flittige Arbejders Summen, medens de flybe ind og ud af et Stade, der i flere Maanedes har staaet tæt ved Kontordøren, medens Bierne flybe ind og ud gennem den aabne Dør. Igennem denne Dør er der en lidlig Færdsel, hele Dagen igennem; men Bierne passe deres Snit og smutte mellem dine Ben. Undertiden ser man en hel gul Sky af Bier, der vente paa, at Folk skulle gaa af Vejen for dem; og saa at høre den jublende Summen, naar de naa Indgangen! Disse Bier stikke aldrig. De ere blevne saa vant til Travlheden i Kontoret, at de tage den som en Selvfølge; men de ere ikke alene vant til, at Folk passere, de ere tillige saa fortrolige med Jod-trampen paa Dørtrinnet, at Stampen og Buldren paa Gulvet ikke har den mindste Virkning paa dem. De have aabenbart forglemt, hvorledes de skulle stikke, og endstøndt de stadig behandles uden Slør og Røg, er der Ingen, som er bleven stiftet af dem. Fortæl mig saa, at Bier ikke kunne tæmmes! Jeg kunde sidde her i

Timestis og betragte dem. Denne Familie blev ved et Uheld dannet af en Saandfuld Bier. De naaede godt gennem de kolde Vinternætter, fordi der næsten altid var lidt Fld paa i Kontoret, og nu samle de Honning, medens alle de stærke Familier ude i Haven sidde inde, fordi Morgenens er altfor kølig. Den svage Varme fra Kaffelobnen nærved dem sender dem ud gennem den aabne Dør 1—2 Timer før de øvrige.

Over dette ene Stade glemmer jeg rent at føre Bøfseren omkring udenfor. Tæt ved Bejen ligger Stade-Værkstedet. Det var i Tusmørket Jørdag Aften, før der var pebet til Lufning. Atchley'erne have opdaget Jordeleene ved strax at udjøre Ordre, om det end skal kræve at staa op før Daggry eller at holde ud til efter Solnedgang. Værkstedet er naturligtvis ikke meget stort; men enhver Ting er net og alt i god Orden. Bygningernes Beliggenhed letter denne. Kontoret, hvori jeg sidder og skriver, er langt nok borte til at være sikret, om end Værkstedet brænder. Trykkeriet er ogsaa en særskilt Bygning. En Akse fører Kraft derover fra Værkstedet. Dette er ikke forsikret, fordi det her vilde koste 10 pSt.

Fru Jennie Atchley, som nu sidder og skriver ved Siden af mig, arbejder særdeles meget. Jeg har netop foreslaaet en lille Ferie for hende. Hun besørger ikke alene Dronningablen; men hun gaar selv ind i Værkstedet og laver Dronning-Burene. Da de byggede deres Hus, saede hun selv Brædderne til og sømmede dem fast, tillige udførte hun meget af det indvendige Arbejde. Naar vi huske paa, at hun samtidig passer ni Børn, af hvilke det yngste (Jennie Bee) kun er 14 Maanedes gammel, kunne vi forstaa, hvad denne Kvinde kan udrette. Atchley selv er den Værde i Familien. Al Brevvæksling og alt, hvad der skal trykkes, bliver gennemset af ham. Siden han har faaet en Tryk-Skrivemaskine, skriver han det meste om igen.

Et Muldbyr med Vi-Slør. For at aflæsse eller læsse Bier er det ofte bekvemmet at føre lige ind imellem Bierne. Disse gøre sjældent anden Fortræd ved Hesten end at summe omkring Hovedet paa den. Derfor bærer det Muldbyr, som er oplært til dette Arbejde, et Slør, der passer omkring dets Hoved, og naar det har dette paa, gaar det uden mindste Frygt iblandt Bierne.

Atchley'erne har nu lidt over 500 Stader bestemt til Dronningabl, feneve paa Aaret vil de blive delte, saa at de udgøre noget over eet Tusinde. De ere anbragte i 6 Bierier, der have en Afstand af 4—7

engelske Mil (1—1½ danst). Igaar besøgte vi det cypriske Bier, Palæstina-Bieret og Krainer-Bieret. Saavidt som jeg har kunnet forstaa, have de her en Egn, der giver Honning til en vis Grad i nogen Tid af enhver af Aarets Maaneder. Derfor fødte de slet ikke, og med meget ringe Omhu kunne de naadgaar Høveri. Jeg har undersøgt over Hundrede Stader og ikke fundet et eneste svagt, og alle vare godt forsynede med Forraad. Som Regel anvendes sammenslavede Langstroth-Stader med enkelte Vægge, 8 Kammer i Under-rummet. Jeg udtalte, at disse vare større end nødvendig her; men naar jeg tager alle Forhold i Betragtning, anser jeg dem dog for passende. Med mindre Stader vilde der blive større Besvær med alle Yderlighederne, nemlig med at faa Familier, der mangle Forraad, eller som vare fulde af Honning, eller fulde af Væg og Yngel, før Vi-Passeren naaede rundt. I 1896 have de adlet 3000 Dronninger og høstet omtrent 10,000 R Honning.

Dronning-Zink i Indgangen. Klip Strimlen saaledes, at et meget smalt Stykke hviler paa Bundbrættet. Det forstyrrer en Hest at flytte Benene over et Brædt, der er 12"—31,4 cm bredt; men den gaar let over et, der er 3"—7,7 cm bredt, naar begge Brædder ere stillede paa Kant. Ligesaa med Bierne. For at faa den rette Højde i Abningen, bør der dog være en tynd Zinkstrimmel tilbage forneden, saaledes at Droner ikke kunne slippe ind men derimod en belæstet Arbejder. Væg den ikke nogen Hindring i Bejen ved at tvinge den til at løfte sine Poter højere end nødvendig.

En 10 Aar gammel Biavler. Lea Atchley, der kun er 10 Aar gammel, har nylig vist mig sine 10 Bistader. Hun kan løfte Tavlerne op og finde Dronningen næsten ligesaa sikkert som nogen af dem, der læser dette. Men ikke alene dette kan hun. Da der nylig var Brug for Dampkraft for at udføre en lille Ordre, fyrede hun op og satte Maskinen i Gang. Det var meget værd at se hendes sorte Dine glimre, da hun viste mig, hvorledes hun var ligesaa godt hjemme her som i Bistaderne. Hendes Fader siger, at han hellere vil stole paa hende til at holde Dampen oppe her end paa nogen lejet Arbejder. Da Redlen er til 12 Hestes Kraft, men Maskinen kun til 10, er det ikke vanskeligt at passe Fyret.

Det er netop paa denne Maade, at hele Familien hjælper ved Arbejdet. Medens Lea passer denne Del, besørger Charles, der er 17 Aar gammel, Høv-

lingen, Saven og de andre Maskiner. Miss Amanda er Firmaets Kassierer, tager Vare paa Bengene, besørger Bank-Forretninger, betaler Arbejderne deres Løn, o. s. v.

Man maa dog heraf ikke slutte, at disse Børn kun tænke paa Arbejde, aldrig paa Leg. Derjom man kunde høre dem nu, vilde man af deres barnlige Stemmer og Munterhed slutte, at der ikke var nogen Mangel paa Livlighed hos dem. De havde rigtignok 2½ Mil (½ danst Mil) til Skole; men „Mid“ viste mig nylig sin Karakterbog, hvori jeg saa, at han havde udmærkede Karakterer i næsten alle Fag. De bedste vare for Stil. Han havde faaet Øvelsen i sin Faders Kontor. For Mathematik vare de næsten ligesaa gode.

Saundruhed.

I Anledning af vor Udtalelse S. 74, 2. Spalte, 9. Linie fraoven har Hr. Grønning tilskrevet os „privat“, fordi han anser denne Udtalelse for en Betyldning for „Usandhed“. Da vor Udtalelse er fremkommen offentlig, er det naturligt ogsaa rigtigt, at en Forklaring deraf fra vor Side fremkommer offentlig. — Da Anvisning til Yngelspredning for adskillige Aar siden første Gang fremkom her i Bladet, var nok Hr. G., efter hvad vi fra mange Sider have hørt omtale, een af dem, som modtog denne med Begejstring og derfor ogsaa førte den videre ud iblandt Biavlerne, hvortil han jo ved sin særegne Stilling havde rig Lejlighed. Om han tillige med fornødent Eftertryk fremdrog Advarslene imod Misbrug af dette fortrinlige Hjælpemiddel, kende vi ikke; men vi tvivle ikke derom. Alligevel viste der sig nok i flere af de paa-gældende Egne mange Misbrug af denne Anvisning. Dette gjorde Hr. G. forsigtigere i denne Henseende, og bragte ham maaste endogsaa til offentlig at fordømme Yngelspredning ganske. — Hvis vi nu gaa ud fra, at denne Fremstilling er rigtig, saa kan jo Enhver let forstaa, at Hr. G. som en gammel øvet Biavler ikke kunde falde paa først at anbefale Yngelspredning uden at have prøvet den. Dette har han naturligtvis gjort og fundet en forbausende god Virkning deraf. Da han derimod prøvebe paa som Biavlslærer at bringe dette Middel ud blandt Biavlerne, gif det ikke saa heldigt. Derfor gif han til den modsatte Yderlighed, og fordømte senere Yngelspredningen aldeles i sine Udtalelser paa de senere Møder. At Hr. G. derfor tillige skulde gaa saa vidt, at han aldrig anvendte dette Middel i sin

egen Bigaard, det skal der nok Kulspier-tro til at antage. Der findes da ogsaa endog i nærværende Nummer paa S. 96 et Vidnesbyrd om, at Hr. G. ved Biabls-skolen i Kallundborg sidste Aar i det mindste i Praksis ikke fordømte Ingelspredningen. Have vi nu her fremsat den Bestyldning mod Hr. G., at han i den Sag farer med Usandhed? Nej, det har aldrig været vor Mening. Derimod have vi ment, at han i det Punkt har vist Uklarhed, og det mene vi endnu. Han kan dog trøste sig med, at vi et Par Linier ovenover have udtalt ganske det samme om en af Englands mest ansete Biablere, Mr. Simmins. — Vi finde Anledning til at fremdrage endnu et Eksempel paa Uklarhed hos Hr. G., for at vore Læsere ikke ligesom Hr. G. selv, skulle tro, at vi beskyldte ham for Usandhed. I den nævnte Artikel hedder det nemlig videre om Hr. G.: „Han nænner vel aldrig i Aarets varmeste Tid hos en Bisamilie, som drimler med Bier, og som har det for varmt, at nedstyre en Kamme med hel Kunsttable i Ingelreden?“ Hertil svarer nu Hr. G. i sit Brev til os: „Nej, en saadan Bummert er jeg dog for gammel til at udføre! Jeg vilde simpelt-hen give dem rigelig Plads uden om Ingellejet i Form af Honningrum, thi Ingel er der vist under saadanne Forhold nok af, og som bekendt skal man i Honningtiden able Honning, men ikke Bier.“ — Det falde vi et „uklart“ Svar eller intet Svar; thi i vort Spørgsmaal tale vi om at „næne“ at udføre det (vi mene naturligvis: mod Bierne). Dette svarer han jo slet ikke paa. Vi maa desværre befende, at vi udføre denne strækfelige Bummert hvert Aar (saa vidt vi have Tid dertil) i alle Stader, som have een eller flere flette Ingeltavler. Disse anbringes da tæt bag Ingelreden i andre Stader, der trænge til en saadan Hjælp. Man kan jo benytte mange andre Fremgangsmaader til Fornyelse af Ingellejet; men denne har nu i en Aarrække vist sig at være god nok i vor Bigaard. Red.

Ingelspredning og Tavlebygning.

Af Peder Hansen, Espe.

I sidste Nr. af Vitidende har Hr. Schmidt, Kronborg, fuldstændig „bandlyst“ al Ingelspredning og det ikke blot paa egne, men efter hvad han selv tror, paa „Størsteparten af Danmarks ældre Biavlere“ Begne. Og til hyderligere Sikkerhed for, at det er forbi med den Ting, for-

tæller han, at han allerede for 3 Aar siden har hørt „Gravtalen“ over den, saa man skulde næsten synes, det var unødvendigt for ham endnu at bruge saa mange og stærke Ord imod det „Spøgelse“.

Hr. Redaktør Erstev har jo svaret paa det, men da jeg har drevet Biavl omtrent lige saa længe som Hr. Schmidt og hvert eneste Aar anvendt Ingelspredning uden at mærke Ulemper deraf, kan jeg ogsaa nok have lyst til at gøre nogle Bemærkninger til denne kraftige Artikel.

Jeg læser den ærede Redaktørs Anvisninger med megen Interesse, og selv om der undertiden er Ting, som jeg vilde ordne paa en anden Maade, saa har jeg dog aldrig truffet noget, som en Biavler, der forstaar at bruge det, kunde brænde sig paa. Men et Raad er kun godt under bestemte Forudsætninger, „hvad der kurerer en Smed, slaar en Stræder ihjel“, siger Ordspøget, og det samme gælder hos Bierne. Den Behandling, der kan hjælpe et stærkt Stade fremad, kan sætte et svagt tilbage eller helt ødelægge det. Af en Anvisning skal vi ikke alene se, hvordan vi skal bære os ad; men vi skal ogsaa lære hvornaar, under hvilke Betingelser det er, vi skal bære os saadan ad. Det tror jeg nu ikke de „brændte Børn“ har forstaet, og jeg vil derfor nævne nogle af de nødvendige Betingelser for, at man kan gribe ind hos sine Bier.

Ingelspredning maa kun anvendes i Stader, der er i raak Fremgang, hvor Ingellejet viser, at der snart vil komme saa mange unge Bier frem, at de fuldstændig kan besætte den Plads, der gives. Derfor er der mindre Fare ved at fiske 2—3 Tavler ind i Ingellejet hos et rigtig stærkt Stade, end I hos et svagt, selv om der er lige mange Bier paa den bageste Tavleside. Hvis der er Ug eller helt unge Larver paa de yderste Tavler, maa man ogsaa være meget varsom med Spredningen, for Bierne kan rugge langt flere Larver, naar de har unge i Midten og de gamle yderst, da disse ikke behøve saa megen Varme. Sidste Foraar var jeg saa uheldig ved Omflytning af en Bisamilie, at Dronningen blev ødelagt, og da det var en lille svag Familie tabte de ganske Modet, saa da jeg næste Gang kom til dem, havde alle Bierne listet sig ind hos de andre, saa at Ingelen sad fuldstændig blottet, men desuagtet krøb de unge ud, og da jeg undersøgte det nærmere, der var forseglet Ingel paa alle Stader, fandt jeg ikke en eneste død Larve, og dog havde de vistnok været overladt til sig selv et Par Dage. Derfor er det dog ikke min Mening, at man skal flytte de forseglede Tavler ud af Ingellejet; jeg anfører det

kun som et Bevis for, at den forseglede Yngel slet ikke er saa hart, som nogle mene. Men, fremfor alt saa varm Pasning og saa lidt Blads som mulig, det er vel egentlig det, at vi kan byde vore Bier en saa lun Bolig, der giver os den Magt til at gribe ind i deres Forhold. Saadanne Regler har de „brændte Børn“ vist ikke fulgt, de har stukket Tavlen ind, saasnart de saa Bier ved Glasdøren, selv om et flygtigt Skøn over Yngellejet kunde have sagt dem, at Stedet ikke som til at mangle Plads for det første. Og mange har gjort værre end det; jeg har set en, der paa een Gang satte Kunsttavler imellem alle Yngeltavlerne, altsaa med eet Slag gjorde Yngellejet dobbelt saa stort, og en anden der, da han til et Møde havde hørt de tykke Tavler saa fordelagtig omtalt, gik hjem og skilte alle Tavlerne ad uden at tage Hensyn til, om der var Yngel i dem eller ej. Se, disse Folk brændte sig jo grundig, men Skylden derfor maa absolut lægges paa deres egen Mangel paa Forstaelse af Biernes Natur, og det samme gælder om alle dem, der virkelig har skadet deres Bier ved Yngelspredning. Men saa er der ogsaa dem, der tror at have faaet Bipeft ved Yngelspredning, men hvor der vistnok ingen Forbindelse er imellem de to Ting. Vi ser jo da ogsaa, at Pesten kan komme baade i Kuber og forfigtig behandlede Husje.

Saa kalder Hr. Schmidt Yngelspredning for Dyrplageri og spørger, hvad Bierne synes om at saa saadan en ny Table sat ind. Jeg tør forfikre Hr. Schmidt og alle andre Dyrvenner, at hvis Bierne i det hele taget giver sig af med at tænke, saa vil de synes, sikken et Held at vi nu fik den Table lige paa det Sted, hvor vi trængte til den, og saa tager de fat med at saa den i Orden, ikke i Fortvivlelse, som Hr. Schmidt synes at mene, men med hele den Arbejds Glæde, som Bierne vistnok maa have.

Men det maa slaas fast, at i en dygtig Biavlens Haand er Yngelspredning et udmærket Hjælpe middel, og igennem de Under søgelses, som Hr. Pastor Gerstung har begyndt, vil det sandsynligvis saa endnu større Betydning, saa de gode Tyder ere komne altfor tidlig med deres Begravelse.

Med Hensyn til Tablebygning er jeg mere enig med Hr. Schmidt; jeg tror ligesom han, at det er af største Bigtighed at have gode Tavler i Yngellejet. Særlig i det tidlige Foraar, medens Bierne endnu kun kunne besætte en lille Plads, er det et stort Tab for dem, naar der er gammelt Blomsterstøv eller Huller i Tavlerne indenfor

den Kreds, de kunne naa. Det er tidt, at et Stede ikke kan trives af den Grund; mindre opmærksomme Biavlere sige saa straks, at det har en daarlige Dronning, men naar det saa endelig naar at saa Yngellejet ud paa bedre Tavler, kan det gaa fremad med Ræmpeskridt, og den allerede dødsdømte Dronning kan belægge hele Tavlen saa smukt, som det kan ønskes. Derfor gælder det om ved Indvintringen at ordne det saaledes, saa der er sejsfri Tavler der, hvor Bierne ville begynde Yngelsætningen. Forinden vi naa saa langt hen i Foraaret, at Biavleren kan gribe ind, har Stedet allerede lidt et Tab, der ikke kan oprettes, i hvert Fald ikke paa tidligt Træk.

Maatte dette Indlæg nu tjene Nogle som en Advarsel imod at tage Anvisninger for altfor „ufejlbarlige“, saa er Hensigten dermed naaet.

Yng-Jodrer.

Af L. Friberg, Traanebjerg.

I forrige Aprils Nr. stod omtalt et saakaldet „fast Foderapparat“, som det mulig var værd at henlede Opmærksomheden paa igen, da vi nærmere os den Aarstid, hvor vi skulle begynde at fodre.

Men da det kun lader sig indrette, medens Bihuset er tomt, kunde man nytte Lejligheden, og prøve at indføre det i et saadant, hvori Bierne saa kunde overslyttes fra et andet Hus, saa man efterhaanden kunde saa alle sine Husje forsynede dermed, da jeg tror det er hensigtsmæssigt.

Det bestaar af en firkantet Blikkasse, der anbringes i det tomme Rum mellem Ud- og Indbæggen, med Indgangshuller igennem sidstnævnte.

For de mange, som ingen Foderaabning har igennem deres Dæksmateriale, vil det være nemt at benytte, idet det altid er paa Blads, og netop som Følge heraf, snarere bliver benyttet, end naar man først skal have en Foderaabning og have fat i et Glas og bunden over o. s. v. — Jeg har tænkt hderligere at lette Arbejdet ved Fodringen, ved gennem Stadets Udbæg at lave en tragtformig Løb, der fører ind til Blikkassen, der bør være forsynet med Træfhyder samt dækket foroven med et Stykke Glas.

Efter at have mærket sig det omtrentlige Kvantum, Kassen kan tage, har man blot at hælde dette ved Hjælp af en Kande eller Flaske gennem Tuden, der rager udenfor Huset, uden at have nødig

at løfte Taget eller tage noget af Dæk- materialet bort. For Enden af Tuden kan anbringes en Klap paa Hængsel til Luffe; jeg synes ikke, der kan tænkes noget nemmere, bedre, eller billigere Foder- apparat! For de, der mulig kunde ønske dette nøjere beskrevet, vil jeg henvise til nævnte 1ste Aprils Nr., 1896, hvor der ydermere forefindes Tegning deraf, ledsaget af Forklaring.

Om Sværming.

Af E. S. Grønning, Vejrup.

Kan der ikke ligesaa vel ventes Sværme af Rasse- som af Kubebiablen? Dertil maa ubetinget svares ja. Men dette beror paa Behandlingen og Vejrliget, om der over- hovedet kommer Sværme et givet Aar.

Dette Spørgsmaal er forresten af flere rettet til mig med Opfordring om at skrive en Artikel derom. Spørgsmaalet har ogsaa sin store Berettigelse, saameget mere, som hele Læren hidtildags er gaaet ud paa at undgaa Sværming af Rassestader. Nu derimod gøres det af flere gældende, at netop naturlige Sværme ere at foretrække fremfor kunstig Formering. Til disse sidste hører jeg ubetinget, hvad jeg forresten har gjort altid. Lad os da undersøge først, hvad det er, der har gjort Kuben til den gode Sværmebolig, den er; det er først og fremmest dens gode Gøne til at holde Var- men tilbage, dens Figur og Størrelse, for- øvrigt alle dens gode og ufuldtomne Egen- staber ufortalte. Jeg tænker her paa den almindelige Klokkekube, skøndt den bestyrdste Viggekube af Mange foretrækkes, netop af Hensyn til dens gode Egenstaber som Sværmebolig. Størrelsen af disse to Former er ikke af stor Forstel; om end Formen er meget forskellig, saa er Figuren eller det Rum, som Bierne sidde eller bo i, næsten det samme, c. 12—14 " □", lidt mere eller mindre efter Kubernes Størrelse. Saa har det vist sig, og viser sig den Dag i Dag, at de større Kuber give sent, men store Sværme, men de mindre give tidligere, men mindre Sværme, naar de som i Al- mindelighed staa overladede til sig selv. Hvilke Slutninger kunne nu udtrykkes heraf? Dette ligger jo temmelig nær, for det første: I en større Bolig, naar dennes begrænsede Rum nogenlunde svarer til Familiens Størrelse, vil der kunne rummes og ud- vikles flere Bier end i en mindre, og for det andet er hermed tillige fastslaaet, at en Bolig maa være fyldt, for ikke at sige over- fyldt, med Bier, forinden Familien træffer

Forberedelse til Sværming. Fra dette Øjeblik af afhænger Sværmingen ubestrid- ligt af det gode, mindre gode eller slette Vejrlig og dette dermed i Forbindelse staaende Træt. Og man maa endog ind- rømme, at for den utyndige Biabler har Kuben særlig den Fordel fremfor Rasse- staden, at Familien eller Sværmen ikke saa let gives for megen Plads. Den saa yndede Ingelspredning er her bandlyst (hvad jeg haaber den ogsaa bliver i den bevægelige Tablebygning); ej heller bliver den saa let mishandlet eller fejl behandlet, da den som Regel faar Lov til at staa ganske roligt overladt til sig selv, ligesom det ganske overlades til Bierne selv at opføre deres Bygning efter egen Villie og Naturdrift. Og man faar her at se ikke alene det smukke ægte Boks, hvorefter Cellebygningen bestaar, men man ser tillige Forholdet mellem Ar- bejds- og Dronecellerne, og hvor i Boligen disse sidste bør findes. Ganske vist kan de undertiden findes i stor Antal forneden i Kuben; dette maa vi dog ikke tro er na- turligt eller lægge Bierne til Last, da der er andre Marsjager til Grund herfor, som jeg dog ikke her skal komme nærmere ind paa, men kun tilføje, at det hele er stort og virkelig udført, udført af Bierne selv og efter deres egen-Naturlov, og man kan være ganske sikker paa, at saafremt Forholdene har tilladt dem det, da har de opført en Bygning, de baade kan bo og udvikles godt i. Nu ville maaste Mange heraf finde Anledning til at udbryde: „Nej, dette er dog for galt! En af vore eldste Biavl- lærere er jo formelig Kubetilhænger!“ Dette er jeg dog ingenlunde i den Forstand. Jeg har kun villet omtale den Bolig, der i Aarhundreder har vist sig at være saa god, at Bierne ere blevne bevarede gennem Tiderne, trods den mangelfulde og mange Steder slette Røgt, de have faaet. Hvad jeg særlig har villet pege paa med Kube- folket er, at de fra først af selv have raadet for at indrette og bygge i det dem givne begrænsede Rum, og saafremt Forholdene, som ovenfor sagt, have været nogenlunde gunstige, kan man være ganske overbevist om at faa en Bygning at se, som fuldtud svarer til Familiens Behov, en Bygning, som vi Biavlere kunne have godt af at studere noget nøjere, forinden vi give os af med at forbedre og reformere ved et Bisamfunds Bo.

At et godt Kubefolk i Reglen giver Sværme hvert Aar, ligger altsaa først og fremmest deri, at der i Boligen findes, hvad de behøve i denne Anledning, eller passende Plads dertil (Opførelse af Drone- celler), naar den Tid nærmer sig, og

i, at saadanne Sværnfamilier i Reglen have unge og gode Dronninger, som ved Hjælp af de lune Boliger hurtigt naar at faa hele Yngellejet belagt. Bierne vokse hurtig Boligen fuld, og de ville i Reglen i de fleste Aar have let ved at faa samlet det Forraad af Honning og Blomsterstøv, de have Plads til. Da først er det, at Bierne faa Følelsen af, at de selv er stærke nok til at kunne formere sig, men især er det daglige gode Træf Narjag til, at den ny Koloni vover sig bort fra Hjemmet for selv at stifte Bo.

Forinden jeg forlader dette Emne om naturlige Sværnfamilier, som jeg har forjagt at klargøre faa godt jeg har kunnet, skal jeg blot endnu tilføje, at min Tanke med det Ovenforstaaende har været denne: At bidrage mit til at oplyse Dem om og rigtig blive fortrolig med, hvorledes en Naturfamilie indretter sig og bor. Dette bør man tage sig som Forbillede, saafremt man i det Hele taget skal have Held med at lede sin Biavl i bestemte Retninger. Uden Kendskab til Biernes Naturliv og Levevis vil det komme til altfor tidt at bero paa Tilfældigheder, om det, man foretager sig, er egnet til at fremme deres Virksomhed, at det ikke tværtimod bliver hæmmende, eller hvad værre er, ødelæggende.

Efter altsaa at have faaet Vejledning til at omtale Kuben og dens Bygning, skal jeg gaa over til at omtale det egentlige Spørgsmaal: „Hvorledes behandles en Kassefamilie for at faa den til at sværme?“ At dette endog meget let lader sig gøre, har jeg ovenfor antydet, og skal derfor i det Efterfølgende omtale, hvad man særlig bør iagttage. Ved det første Eftersyn (saakaldte Kasseeftersyn) sker ikke nogen videre Forskel paa Behandlingen, hvad enten de skulle sværme eller ikke, og naar Familierne have været indvintrede, som de bør og skal være, da kunne de godt staa urørt, indtil Vejret bliver saa godt og varmt, at det uden Fare for Yngelen kan lade sig efterse. Ved dette Eftersyn forvisser man sig særlig om, at Dronningen er i Live og er god eller slet, hvilket første er Tilfældet, naar der findes rigeligt og tæt belagt Arbejdsyngel, mindre god, naar kun lidt Yngel findes i Forhold til Bimængden, og slet, naar der kun findes ganske faa Larver eller Æg hist og her i Cellerne. Ere disse endog forlængede, saa ikke alene det buede Laag, men tillige Cellens Rør staa meget længere frem end Arbejdscellerne, da er det enten en ung ubefrugtet eller en gammel Dronning, hvis Sædsem ere forbrugte, som findes. I begge Tilfælde dur Dronningen ikke, og saafremt man ingen Reserverdron-

ning har, maa Familien forenes med en anden, der er i Orden, om end kun svag. Om Dronningen er rigelig tilstede og af passende Konsistens (ikke forjufret), sidde den idenem, men nær Yngelen. Er Dronningen krystalliseret, da maa der saamtidig enten overbruges eller hældes noget Vand paa, hvor den faste Honning findes. Vandet kan være saa varmt, at man lige kan holde en Finger deri, ligesom der kan komme ganske lidt Salt deri. Pladsen bør saamtidig indskrænkes til kun at indeholde saa mange Kammer, som Bierne nogealunde kunne besætte; dermed menes saa mange Kammer, at alle Tavlegangene ere besatte med Bier, om ikke just alle helt ned til Bunden. De Kammer, som fjernes, skal saavidt muligt være af de, der ikke have været benyttede af Bierne til Winterkvarter; dog skal de 2 Kammer, der slutter af for Familien i begge Ender eller foran og bagved, indeholde rigeligt med Honning, men helst være af den Bestaafenhed, at de egne sig til at forblive i Yngellejet Sommeren ud. At Stadets Bund saamtidig grundigt renses, følger af sig selv, og for lettere at udføre dette, har man ved Eftersynet af Kammerne sat disse tæt sammen helt tilbage i Stedet, lagt nogen Dækning over dem, dels for at undgaa Biernes Flyven omkring, men ogsaa for at tilbageholde Varmen saa meget som muligt hos dem. Saafremt der findes Nabninger eller Revner i Stadets Bund eller Sider, da maa disse grundig renses ved, at man med en Slags Krog kradsjer Nabningen godt ud; med en Pensel, dyppet svagt i Fernis, stryges Nabningerne, derpaa fyldes de med ikke for blødt Rit. Er Pladsen nu saaledes rengjort og udbedret, da flyttes Familien tilbage, ikke ved at flytte en Kamme ad Gangen, men ved at skyde dem samlede paa een Gang hen paa deres Plads. Denne sidste Maade at flytte Kammerne paa Plads paa har mange og store Fordele fremfor den første, haaber jeg, Enhver let kan forstaa, uden at jeg her behøver at paavise Grundene.

Jeg har tidligere anbefalet Biavlere at anbringe Nummer paa hvert Stede; i en lille Tommebog habes tilsvarende Nummer med et Par Blades Mellemrum; heri noteres kort og tydeligt hvert Stades Tilstand. Heraf habes allerede et nogenlunde klart Overblik over alle alene, hvor de Familier staa, som have Mangler i en eller anden Retning, men man ved ogsaa, hvilke der ere de bedste, have de fleste Bier og den bedste Dronning. Ved senere Eftersyn sammenholdes det fete med Bogens, og Nyttien heraf vil være indlysende.

Saafernt man bor i en Ægn, hvor der

findes tidligt Hovedtræk — det er Frugtbuske, Frugttræer, Hvidkløver og Ugertaal — da maa Spekulationsfodringen paa-begyndes, saasnart Bierne finde Næring i Naturen, og da med et lille varmt Foder hver eller hveranden Aften efter endt Flugt, fra først af en 3—4 Spijseskfulde, senere hen noget mere, efter som de have mere Yngel at fodre; dog bør det nøje paases, at det givne Foder forbruges, at man ikke giver saa meget, at de overfylder Yngel-tavlerne dermed. Ligeledes kan man ogsaa med god Virkning en Gang eller to om Ugen med en Skrællekniv fjerne et Par Tommer af den nederste Forsegling paa Bagsiden af den yderste Ramme; hver Gang overbruses med lunkent Vand som ovenfor omtalt. Naar al Honning paa den Maade er fjernet af Bierne paa denne Side, da vendes Tabellen om med den anden Honningside udad; naar denne ogsaa er tømt og Tabellen af Bierne egner sig dertil, da flyttes Rammen ind til Yngelen.

Er Hovedtrækket derimod paa Boghvede og Byng, da begyndes Spekulationsfodring først, naar Stikkelsbærbusken blomstrer.

(Fortsættes);

Yngelspredning ell. Yngelforcering.

Af P. Nielsen, Lemvig.

I „Bitidende“ Nr. 3, 1. Marts d. A., findes en Artikel af Hr. J. B. Schmidt, Kronborg pr. Lunderskov, hvori Hr. Schmidt abvarer imod Yngelspredning. Skal da Brugen paa Grund af Misbrug ophøre? Nemlig Brug af fornuftig Yngelspredning eller Yngelforcering ophøre paa Grund af ufornuftig Yngelspredning?

Maaske har Hr. Schmidt indhængt i Yngelreden Tavler, som ikke have været opvarmede; dem kalder han Nølemaskiner, hvori Hr. Schmidt kan have Ret. Eller har han maaske foretaget Yngelspredning ved altfor svage Stader, hvilket ogsaa er Misbrug af Yngelspredning. Saa kalder Hr. Schmidt Yngelspredning Dyrplageri. Det er jo, som Hr. Erælev skriver: Bierne ville vist helst være fri for vore Indgrib, men Hestene ville vist ogsaa helst være fri for at blive forspændt en Vogn. Saaledes kan man jo nævne mange Ting uden at komme ind under Navnet Dyrplageri. Men hvis Hr. Schmidt har indhængt kolde Tavler i Yngelreden, saa kunde det maaske være til Blage for de unge Bier, som nylig ere krøbne ud af Cellerne. Jeg fremkommer ikke med denne Artikel for at imødegaa Hr. Schmidt, men for at klargøre, at Yngel-

spredning, naar den bliver fornuftig anvendt, er gavnlig for Udbyttet af Honning, og det er jo Honning, vi ville able. Nu skal jeg prøve paa at klargøre, at Yngelspredning virkelig er gavnlig for Udbyttet. For flere Aar siden begyndte jeg at anvende 8 Stader til Forsøg med Yngelspredning eller Yngelforcering. Dette Forsøg har bragt mig mange Hundrede R Honning mere, end jeg ellers kunde have avlet.

Naar vi om Foraaret i April begynde at have 7 a 8° Varme i Skyggen, aabner jeg Staderne og borttager de bageste Honningtavler helt hen til Bilkynngen, saaledes at Bierne komme til at sidde paa den bageste Table. Dernæst pakkes Staderne godt til, og jeg begynder da Fodring med flydende Foder. Naar saa c. 14 Dage ere gaaede, og vi har 8 a 9° Varme i Skyggen, trækker jeg Indskuddøren lidt tilbage, ryfter Bierne af den bageste Table og skræller den bageste Side, bruser lidt lunkent Vand paa dens skrællede Side, hænger Tabellen ned med den skrællede Side mod Indskuddet og pakker godt. Saaledes henstaar Stadet i ca. 3 a 4 Dage, indtil vi en Dag har 8 a 9 Gr. Varme i Skyggen, saa aabnes atter Staderne, og Indskuddet trækkes lidt tilbage, Bierne ryftes som før af den bageste Table, den anden Side skrælles og der bruses lidt lunkent Vand paa den sidst skrællede Side. Tabellen hænges atter ned igen med den sidst skrællede Side imod Indskuddet, og Staderne henstaar nu, indtil varmt Vejr indtræffer med mindst 9 Gr. i Skygge, 14 a 16 Gr. i Solen og nogenlunde stille Vejr. Da aabnes Staderne atter, og Indskuddet trækkes lidt tilbage, den bageste Table trækkes hen til Indskuddet, dernæst trækkes Tavlerne tilbage indtil midt i Yngelreden, saa tages den bageste Table med Bierne paa og nedhænges i Yngelreden, derefter stubbes Tavlerne forsigtig sammen, og Staderne henstaar nu i 3 a 4 Dage, saa aabnes atter Staderne, og jeg tager en af de den første Gang bortfjernede Honningtavler, skræller den ene Side, og som sædvanlig bruser lidt lunkent Vand paa den skrællede Side, trækker Indskuddet lidt tilbage og nedhænger Tabellen med den skrællede Side imod Indskuddet, og som sædvanlig ventes nu i nogle Dage, saa trækkes Indskuddet atter tilbage, Bierne ryftes af den bageste Table, og den anden Side skrælles og der bruses lidt lunkent Vand paa, Tabellen hænges som sædvanlig ned med den sidst skrællede Side mod Indskuddet, og Staderne pakkes. Saa ventes atter i nogle Dage, indtil varmt Vejr indtræffer med mindst 9 a 10 Gr. i Skyggen og 14 a 16 Gr.

i Solen, men nogenlunde stille Vejr, saa trækkes atter Indskuddet lidt tilbage, og Tavlerne indtil midt i Yngelreden; jeg tager da den bageste Tavle med Bierne paa og nedhænger midt i Yngelreden, skubber Tavlerne forsigtig sammen, og tager da atter en af de den første Gang udtagne Honningtavler, og som sædvanlig skræller den ene Side, bruser lidt lunkent Vand paa, nedhænger Tavlen bagest med den skrællede Side imod Indskuddet og passer godt. Disse Honningtavler, som jeg nedhænger bagest, og som er paa den skrællede Side overbruset med lunkent Vand, kan vel endelig ikke med Rette kaldes Kølmaskiner, og naar disse bageste Tavler, som ved Hjælp af Afstræling ere næsten af Bierne udtømt for Honning, og ved at der i Staderne ikke er flere Tavler end Bierne godt kan besætte; som Følge deraf ere disse bageste Tavler af Bierne opvarmede. Disse Tavler er da baade rensede og opvarmede, inden de blive nedhængte i Yngelreden. Saaledes fortsætter jeg om Foraaret Yngelspredning eller Yngelforcering, saa længe jeg har Honning-Tavler. Ved Hjælp af Yngelspredning har jeg haft saa stærke Stader, at jeg har avlet indtil 200 K Honning pr. Stade, medens andre Stader, som har staaet ved Siden af de Stader, hvor Yngelspredning har været foretaget, har kun givet 90 K Honning. Forskellen har da været 100 og indtil 110 K Honning mere ved disse Stader, hvor Yngelspredning har været foretaget. Det bemærkes dog, at i Stader, som ikke besidder mere end 4 a 5 Tavler, kan ingen Yngelspredning foretages, før saadanne Stader enten ved Fodring eller Honningtræk kommer til at besidde 7 a 8 Tavler, da kan først Yngelspredning foretages med Fordel, og det kan efter den Metode, som jeg her har angivet, foretages med stor Fordel. Yngelspredning er efter min Mening et Hjælpe-middel, ved hvilket man faar Dronningen til at lægge flere Eg end sædvanlig, og deraf frembringes jo meget stærke Stader og stort Udbytte. Nu haaber jeg, at have klargjort baade for Hr. Schmidt og Enhver, at Yngelspredning er en af vore gavnligste Opdagelser i Biavl.

Sluttelig bemærkes, at disse Tavler, som nedhænges, helst skal være udbyggede Aaret i Forvejen; thi Bygningen i Yngelredens maa ikke gerne være over 2 Aar gammel.

— — — — —
Vi takke den ærede Forfatter for Beretningen om dette godt gennemførte Forsøg, ikke fordi vi paa nogen Maade tvivlede om fornuftig Yngelsprednings store Betydning;

men fordi vi aldrig selv have haft Tid til at anvende Midlet i den Udstrækning, som her angivet. Tillige giver Hr. N. her et betydningsfuldt Vink, der uden Tvivl har Værdi ved Yngelspredningens Anvendelse, nemlig Overbrusning med lunkent Vand.
Red.

Fra Kredsen.

Fredag d. 18. December 1896 afholdtes Generalforsamling i **Kellerup og Omegns BF**. Regnskaberne fremlagdes og godkendtes. Det vedtoges at afholde en Udstilling af Viablerredstaber og Produkter i kommende Sommer i Forbindelse med Landboforeningens Generalforsamling. Det vedtoges da at indbyde Kredsen indenfor Landboforeningens Omraade. Efter Tur afgik af Bestyrelsen Træhandler Andr. Thomsen af Sjørølev, Smeder B. Katballe og Lærer Hvorslev, der alle genvalgte; som Suppleant valgtes Gaardejer Anders Østermark af Kellerup. Til Delegeretmødet i Fredericia valgtes Lærer Hvorslev, som ogsaa valgtes til Formand for det kommende Aar. **J. K. J. M. Hvorslev.**

Bellum Hindsted Herreds BF. afholdt Generalforsamling d. 7. Marts hos Maler Nielsen i Bælum, hvor følgende forhandlede: 1. Det reviderede Regnskab for 1896 fremlagdes og godkendtes. Det udviste en Indtægt af 157 Kr. 75 Ore og en Udgift af 138 Kr. 68 Ore, altsaa et Overskud af 19 Kr. 06 Ore. Medlemsantallet var 40, hvoraf de 20 modtog „Den danske Vitidende“. — 2. Det vedtoges, at Foreningen skulde anstaffe en Kunsttable-form inden næste Vinter. — 3. Ligeledes at Foreningen skulde sende en Vandrelærer i Biavl i Sommerens Løb til de af Medlemmerne, som ønskede det. Til dette Arbejde valgtes Maler Nielsen af Bælum og Bogbinder Jens Chr. Jensen af Smidie, og som Vederlag derfor udredes af Foreningskassen for første Besøg, samt, om der findes Bipest efter Undersøgelse paa Stationen, 2 Kr. beregnet efter pr. Dag. Tilfalder der mere Hjælp, betales det af Biavleren. — 4. Et Rubestade udlaantes til Johan Svensen af Bælum. — 5. Det vedtoges at indgive Ansøgning til Bestyrelsen for Danmarks Viablerforening om et lille Pengetilskud her til Kredsen eller at saa afholdt et Par Møder med en af dens Vandrelærere som Taler. — 6. Derefter bestemtes det at søge at saa afholdt 1 Møde i hver Maaned i Sommertiden med Foredrag, Diskussion og praktisk Behandling af Bierne. 7. — Efter Tur fratraadte Maler Nielsen, Bælum, og

Jens Chr. Jensen, Smidie, af Besthyrelsen, men blev begge genvalgte. Ligeledes blev de forrige Revisorer genvalgte, nemlig Lærer Hansen og S. Chr. Houtved, begge i Smidie. Derefter genvalgtes Maler Nielsen af Bælum som Formand. P. Chr. Nielsen.

Ekko fra Staderne.

Fredericia, d. 24. Febr.

Igaar stor og almindelig Udflugt fra distriktet samtlige Bistaber i hele Byen. I dag ere Bierne ogsaa lidt ude at røre sig, skøndt det blæser en Del. Ved Efterhyn idag viser det sig, at Italienerne under Glasjet, som jeg omtalte forleden, efter Udflugten i gaar atter have besat en Tavlegang mere.

A. P. Tüchsen.

Midtjylland, d. 5. Marts.

Den 27. og 28. Februar fløj mine Bier ret livligt. Det saa ud til paa Flugten, at de alle have overstaet Vinteren del. Da mine Bier altid ere indvintrede med rigeligt Forraad, aabner jeg aldrig for Staderne, førend det bliver mildere Vejre. Vand vil nu snart blive givet dem, thi hvis de trænge dertil, behøve de da ikke at flyve ud for at hente det, da der saa undertiden gaar mange Bier tabt, saalænge Vejret ikke er mildere. X X.

Stobborg, N. Slesvig, d. 12. Marts.

Det er ikke saa sjældent, at jeg læser „Bitidende“ om igen. S. 302, 15. Septbr. 1896, en ny Metode paa Udtromning af H. Jensen, ja den er interessant og morsom, men ikke ny for os; jeg har jævnlig i flere Aar anvendt den. Tilfuerne morer sig, og de, som ønske at se Dronningen, har jo lang Beskuelse af hende, især naar Flyvebrættet er bredt. Men er det ikke noget Nyt at anvende Dronning-Udtrømningsgitter ved Medbygning af Kubestade i Trugstaden (So!), thi ved Gitterets Hjælp opnaar man jo sikkert at saa Kuben fri for Yngel i Løbet af 24 Døgn. Med det samme kan jeg fortælle, hvorledes jeg bærer mig ad: Først ordnes Trugstaden ved Indhængning af c. 4 Tavler, Bagdøren og en Madrats stydes tæt hen til, ovenpaa Tavlerne lægges Dronninggitter hævet $\frac{1}{4}$ “ op fra Tavlebarerne, dækket solidt og godt, saa kun Arbejdsbierne kunne passere op og ned. Det ordnede Trugstade bytter nu Plads med Kubestaden, som er bestemt til Medbygning. Der trommes nu efter Jensens Metode, men kun saalænge, indtil man ser, at Dronningen kommer fra Kuben op over Flyvebrættet og ind i Trugstaden; derefter

sættes Kuben paa Gitteret, dækkes godt til, saa intet Lys kan trænge ind. 24 Dage derefter er Kuben jo yngelfri. Man kan jo ogsaa sætte Kuben til Medbygning efter den almindelige Maade og vente med at lægge Gitteret paa, indtil man en Dag ved Revision ser, at Dronningen er nede i Voligen. Paa denne Maade bliver man jo fri for Udtromningen.

Med Hilsen og Tak

H. P. Eskesen.

Tranebjerg, Samsø, 20. Marts.

Den 16. Marts var distriktet for mange Bistaber en god Renselsesudflugt, og kunne vi ikke klage over Vinteren hverken i Stræng-
hed eller Langvarighed. L. Fribert.

Ulstrup, Fyen, d. 21. Marts.

Den 16. Marts holdt alle vore Stader (28) Renselsesudflugt. Ved enkelte indbares Pollen. Overvintringen har været ganske fortrinlig. Selv et Par smaa Udtrommerfamilier, der vare indvintrede paa 5 Rammer hver, har klarer sig godt igennem. Brødrene Nielsen.

Harte, Skolding, 22 Marts.

Jeg vil meddele, at Bierne have lidt i Aar som aldrig nogen Vinter. Svaghed overalt og mange døde Bier.

M. S. Lindelof.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 22. Da jeg har et Bistade, i hvilket alle Bierne ere døde, og jeg synes, at Tavlerne se saa underlige ud, Honningen indeholder smaa Korn, beder jeg Dem om at undersøge den sendte Tavle og lade mig vide, om der er Noget i vejen med den? (M. B.) — S.: Den sendte Tavle var bygget i en 10×12“ Ramme, næsten helt fyldt med Honning. Cellerne foroven vare forlængede og forseglede. I de nederste to Trediedele vare kun meget saa forseglede, og af de enkelte Cellaag vare flere gennembrudte med Abninger, der nærmest saa ud til at være gnavede af Bier. Tavlen saa ud til at være blevet bygget sidste Sommer, og det var tydeligt at se, at der havde været ynglet i den midterste Del, formentlig 1—2 Sæt Larver. Det meste af Honningen var flydende; men i de fleste Celler fandtes ved Bunden nogle krystalliserede Korn. Alt dette saa jo slet ikke betænkeligt ud, og vi vare derfor temmelig sikre paa, at her ikke fandtes Tegn til Bipest. For at være sikre gennemstar vi dog Tavlen paa 3

Steder gennem Celler, hvori der havde været hnglet. Vi fandt da i flere Celler under Honningen smaa Stæl eller Klumper, som allerede ved at betragtes under en god Lupe i høj Grad mindede om indtørrede Nester af Larver, der vare døde af Pijest. Ved Undersøgelse med Mikroskopet blev denne Mistanke bekræftet. Derfor raade vi Dem til strax at lukke det Stade saaledes, at ingen Vi kan slippe derind. Saa snart De har Lejlighed dertil, bør hele Stadets Tablebygning (Voks og Honning) smeltes og toges i mindst en Time. Kammerne kunne godt benyttes, naar de ligeledes toges i mindst 1 Time. Stedet vadskes omhyggeligt indvendig med Sodalud og udluftes derefter i 8 Dage. Det kan da atter benyttes.

Nr. 23. Hvilken Forskel er der paa de 2 Slags Table-Møller, som bruges heri Landet? (S. B.) — S.: Saa vidt vi vide, benyttes for Tiden hos os kun God-

de færdige Tabler fra Maskinen (ved at gribe dem med 2 Vister) trækker ganske sagte i dem, medens de glide mellem Balserne. — Pelham's Balser ere derimod graverede saaledes, at Cellerne have den nøjagtige Størrelse paa begge Sider. Hvis man derfor bruger en saadan Mølle paa samme Maade som beskrevet foran, blive Cellerne for store paa den Ved, der gaar paatværs af Balserne. Arkene og Balserne maa derfor her ikke være for varme, og den, der modtager Kunsttablen, efterhaanden som den kommer frem fra Balserne, maa slet ikke trække i dem. Følgen heraf er naturligvis en langsommere Arbejdsmaade. Godmans Møller kræve lidt mere Øvelse hos Arbejderne; men naar disse først ere blevne kendte med, hvorledes de skulle behandles, kunne de nok med disse Møller arbejde dobbelt saa hurtigt som med Pelham's. Vi kende derfor ogsaa Eksempler paa Fabrikanten, der først have benyttet

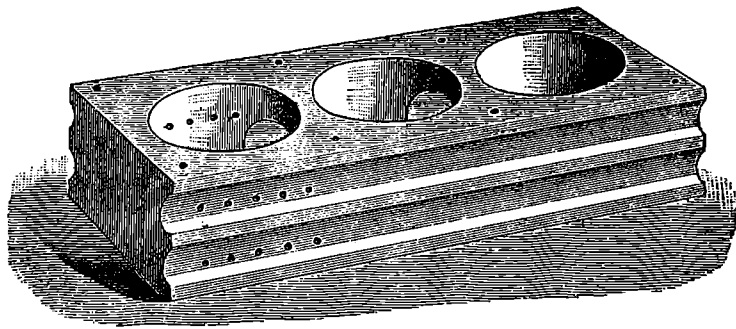

Fig. 16. Denton's Dronningbur.

mann's og Pelham's Tablemøller og begge kun med „naturlig Cellebund“. Derimod er Arbejdsmaaden forskellig ved disse 2 Maskiner. I Balserne i Godmans Møller ere Cellerne nemlig kun paa langs ad Balserne graverede saaledes, at de have deres fulde Størrelse. Paatværs af Balserne ere Cellerne derimod med Forsæt graverede lidt for smaa. Naar nemlig bløde Voksark temmelig hurtigt føres frem mellem saadanne 2 Balser, der tillige ere opvarmede, saa er det let at forstaa, at Arkene ræffe sig lidt, og derved saa Cellerne saa den rette Størrelse ogsaa paa den Ved. Naar Balserne ved Arbejdets Begyndelse ere opvarmede til ca. 28° R. Varme, naar de jævne Voksark ligge i Vand, der omtrent har samme Varmegrad, og naar Rummet, hvori Arbejdet foregaar, er stærkt opvarmet (ca. 18° R.), da ville Cellerne saa den rette Størrelse i Kunsttablerne, naar den Arbejder, der modtager

Godmans Møller, derefter forsøgt Pelham's, og tilsidst atter ere vendte tilbage til Godmans, fordi „Tid er Penge“.

Nr. 24. Jeg laver selv mine Stader og har nu 16 Familier i Stader med Kammer, der ere 12" brede, 10" høje. Jeg befinder mig meget vel ved at benytte det Maal. Finde De, at der er nogen Grund for mig til at vælge et andet Kammermaal, naar jeg vil udvide min Diabl? (S. C.) — S.: Nej. Der er ikke Tvivl om, at det nævnte Kammermaal er et meget bekvemt Maal, og da De i Forvejen har det i et stort Antal Stader, er der næppe nogen Grund til at vælge noget andet Maal i de ny Stader, De agter at anvende.

Nr. 25. Da jeg i den tilstundende Sommer agter at drive Dronningavl, med Salg af Dronninger, vil jeg bede Dem om at beskrive et Dronningbur til Forsendelsen, og meddele mig, hvorledes det

skal benyttes. Jeg agter nemlig at lave saadanne Bure nu, da jeg har bedst Tid dertil? (L.) — **S.**: Det Bur, som nu almindeligt benyttes til Postforsendelse af Dronninger, er opfundet af Amerikaneren Frank Venton. Det bestaar af en Træflods (se Fig. 16), i hvilken med et Centrumsbør er boret 3 Huller næsten til Bunden. I Rummet til Venstre, Ventilationsrummet, er gennem Klodens 2 Langsider boret nogle Huller med en Spl, for at Bierne i dette Rum kunne faa tilstrækkelig Luft, hvis Vejret er varmt. Istedetfor at bore disse Huller, kan man gennem den ene Ende af Klodsen lave 2 vandrette Snit, der naa igennem Ventilationsrummet. Fra dette er endvidere gennem Træet boret eller staaet en „Bivej“ ind til Nabo- rummet, der er bestemt til at være Biernes Opholdsrum i køligere Vejr. Endelig er der fra dette Rum udstaaet en lignende Bivej til Forraadsrummet til Højre i Figuren. I dette Rum hældes smeltet Boks, som straks atter hældes ud igen. Derved overtrækkes Rummet Sider med et tyndt Lag Boks. Herved hindres Træet fra at opfuge den Fugtighed, som er i Foderet, der ellers vilde blive for tørt for Bierne. Som Foder anvendes Woods Pandis, der tilberedes ved at

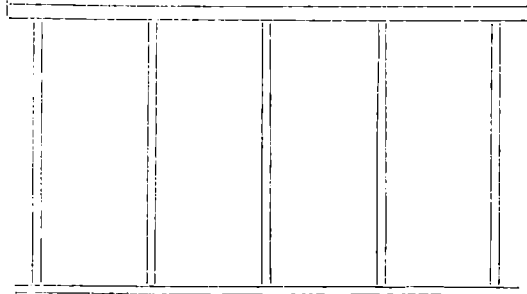

Fig. 17.

Sukker i smeltet Honning, indtil man har en temmelig stiv Dej. Hermed fylbes nu Forraadsrummet, som derpaa dækkes med en lille Stump Kunsttable. Nu tilføres en lille Stykke Tærnvist saaledes, at det kan dække hele Buret foroven. Tvisten befæstes med et Traadsøm i det ene af Hjørnerne ved Forraadsrummet og holdes iøvrigt fast ved Hjælp af venstre Tommelfinger, der lægges over Ventilationsrummet. Med Buret i venstre Haand gaar man derpaa hen til det Stade der indeholder den Dronning, som skal forsendes. Man opsøger nu nogle unge Bier, griber den ene af dem ved Bingerne med højre Tommel- og Pegefinger, drejer Tvisten lidt tilfide med den anden Tommel og lader Bienen løbe ned i Ventilationsrummet, hvorefter Tvisten atter drejes for. Saaledes slipper man, een ad Gangen, 10—12 unge Arbeidsbier derned. Endelig opsøges Dronninge, som paa lignende Maade slippes ned i Buret, hvorefter Tvisten yderligere

befæstes med endnu 7 andre Stifter. Tvisten dækkes nu atter med et Stykke Pap, der befæstes med 4 Stifter, og hvorpaa Adressen skrives. Dronningen er da parat til at afsendes.

Postvæseret forlanger for at besørge et saadant Bur som „Bareprøve“, altsaa for en Porto af 4 Ore i Indlandet, at dets Størrelse ikke maa overstige $20 \times 10 \times 5$ cm. — $7\frac{5}{8} \times 3\frac{1}{16} \times 1\frac{7}{8}$ ” til Udlandet (Verdens-Postforeningen), i Indlandet derimod $11 \times 7\frac{1}{2} \times 3\frac{3}{4}$ ”. Der er dog ingen Grund til at gøre disse Bure større end det først angivne Maal. Vægten maa ikke overstige 50 Kvint. Porto er til Udlandet 5 Ore, pr. 10 Kv. dog mindst 10 Ore.

Nr. 26. Et Medlem af Sebjerg BF. spørger om, hvorledes han kan faa sine Bisfolk overførte fra deres nuværende Boliger, som er Cement-Fustager, til Græskov-Stader? (Kredsformanden). — **S.**: Da vi forudsætte, at Bierne i Fustagerne have fast Bygning, der naar helt

ned til et løst Bundbræt, ville vi tilraade at foretage Overføringen ved „aaben Udtromning“. Arbejdet kan godt udføres, saasnart vi atter faa en saadan varm, lun Dag som den sidst foreløbne 16. Marts; men det er jo meget muligt, at vi faa Lov til at vente over 1 Maaned derefter. Hvis

Overføringen skal ske meget snart, da bør det ny Stade helst forud udstyres med 2—4 gode udbyggede Tavler i Kammer. Foran disse bør der endvidere gives Plads til et passende Antal Kammer, til hvilke man venter at faa Bygning fra Fustagen. Har man ikke de forud udbyggede Tavler, ville vi foretrække at vente med Overføringen indtil Begyndelsen af Maj, da man ellers kan blive nødt til at anvende næsten al den uregelmæssige Bygning fra det gamle Stade, og det er et meget besværligt og næsten spildt Arbejde, fordi saadanne Tavler, der ere sammenlappede af en halv Snes uregelmæssige Stumper, kun have meget ringe Værdi. Vælges den meget tidlige Tid, da bør man ikke give de udtrommede Bier Kunsttavler straks. Vælges derimod den varmere Aarstid, da kan man meget godt straks give dem et Par hele Kunsttavler bagved Yngelveden. Naar det ny Stade er udstyret, lukkes det omhyggelig bagtil, og den til Bierne bestemte

Plads i Underrummet dækkes med et stort Bræt eller med Dælbædder og Tæpper, saaledes at dette Rum bliver mørkt. Derpaa udtages Indgangs-Skyderne helt, og Stedet opstilles saaledes, at det gamle Stade, naar det vendes om, med sin øverste (forhen nederste) Rand kan berøre Yderkanten af det ny Stades Flyvebræt. Før man vender det gamle Stade om, maa man med et Par smaa Brædder over Kors inde i Stadet, befæstede med Søm, sikre sig mod, at hele Bygningen ved Bankningen falder ned i Jusstagen. 3 snuvt Bejr midt paa Dagen giver man Bierne et stærkt Puft Røg gennem Indgangen. 2 Minutter senere vendes Stadet om og opstilles som anført under det ny Stade saaledes, at Tavleangene vende hen mod dette. Man begynder nu med en fingertyk Pind at tromme paa det gamle Stade paa forskellige Steder, mest forneden og slet ikke paa den Side, der rører ved det ny Stade. Bierne ville da snart begynde at vandre op paa Flyvebrættet og derfra ind i det ny Stade. Tromningen maa ikke være altfor stærk, men dog saaledes, at Bierne tydelig nok blive forstrækkede derved. Paa den Side, der er længst fra det ny Stade, pustes en Gang imellem lidt Røg ned mellem Tavlerne. Man vil saaledes i Løbet af 10—15 Minutter have næsten alle Bierne inde i det ny Stade. Ved denne Slags Udiromning er det meget let at opdage Dronningen, fordi den er længere, mørkere og mere langbenet end de andre Bier. Den kommer i Almindelighed, naar en god Slump Bier ere løbne op, og løber meget hurtigere end de andre Bier, oftest ovenpaa disse. Nu flyttes det ny Stade hen paa Jusstagens gamle Plads. Derpaa skulle Tavlerne og Yngelen overføres. Hvis Bejret ikke er meget varmt og stille, bør dette helst ske i et lukket Værelse eller Skur. Man stærer den yderste Table løs med en Spatel, løfter den op og affejer de faa derpaa siddende Bier ned i en tom omvendt Kube. Den næste Table behandles paa samme Maade. De affejede Tabler stables op, indtil man naar Yngeltavlerne. Disse tilføres straks til at passe ind i Kammer, der forud paa den ene Side ere beslaaede med 3—4 tynde smalle Tværlister (se Fig. 17.) Hver Kamme bør helst udfyldes næsten ganske af Tablestykker. Derefter paaflaas lignende Vister paa den opadvendte Side af Kammen, der ligger paa et Bord. Saa snart en saadan Yngelramme er færdig, indhænges den straks i det ny Stade. Naar al Yngelen saaledes er overført, kan man paa lignende Maade anvende saa mange af de øvrige Tabler, som man

ønsker, at bevare. En yngelfri Table hænges nærmest ved Indgangen. Derefter følge alle Yngeltavlerne og endelig atter en yngelfri Table. Bagved denne kan man, hvis Bejret er varmt nok og Vinængden tilstrækkelig, indhænge en Kunsttable, derpaa atter en udbygget Table o. s. v. indtil der er Plads til Bierne. Ved Bygningens Overførelse bør man undgaa at faa altfor meget Dronevoks med. Naar Arbejdet er færdigt, hældes de faa i Kuben værende Bier ned til deres Kammerater. Et Par Dage efter Overføringen undersøger man forsigtig jærlig Yngeltavlerne og fjerner Tværlisterne med en Knibtang fra de Tabler, der ere byggede godt fast til Kammerne.

Nr. 27. Viæggets Anlæg. (Se Artiklen S. 97.) — S.: Vi tro ikke paa det i den Artikel, der forøvrigt er ganske interessant, omtalte dobbelte Anlæg i de befrugtede Viæg. Den 1 Dag gamle Larve har formentlig allerede modtaget Dronningfoder, som meddeler Larven den ejendommelige Lugt, der for Biernes skarpe Sanser betegner den som en Dronninglarve. Vil man bevise, at det befrugtede Viæg har et dobbelt Anlæg, saa maa man i det mindste omflytte et Æg fra en Dronningcelle til en Arbejdercelle, og der saa det udklæket til en Dronning. Dette kunde endda ikke betragtes som et fuldgældigt Bevis, fordi enhver, der har forvøgt Dronningsavl, ved, hvor ringe en Beskadigelse af en Arbejdercelle der under tiden behøves for at Bierne netop skulle vælge denne til Nødcelle. Sagen har ganske vist videnskabelig Interesse, men vi tvivle om, at dette Spørgsmaal vil faa nogen praktisk Betydning.

Nr. 28. Begrundet paa, at jeg var for sent paa Vej med Udbygningen i Efteraaret, vare Bierne ubillige til at slukke, saa alle mine Magasiner og Halvdelen af de store Talvler henstaa, som de ere tagne af Maskinen, og da vi have Yngeltræk, indeholde de ikke saa lidt; men jeg tror ikke, at Honningen er sur. Hvorledes skal jeg nu faa disse Tabler rene? (En Hebebo). — S.: Naar Tavlerne paa denne Aarstid hænges ind til Bifamilier, der forud ikke have altfor rigeligt Forraad, kun adskillte fra Klyngen ved 1 Table, ville Bierne snart tage fat paa Rensning af dem. Man bør dog ikke indhænge mere end 1—2 ad Gangen, ved Solnedgang, og kun under den Forudsætning, at Jorden ikke er snedækket. Saa snart de indhængte Tabler ere rene, kan man ombytte dem med andre, der ttænge til Ufflikning. De skriver, at Honningen i disse Tabler ikke er sur. Det

tvivle vi meget om; men derfor kunne de Tavler dog nok anvendes til Fodring paa denne Aarstid, naar Bierne daglig kunne slyve ud og have let Udgang til Vand.

Nr. 29. Er Yngelansætningens Grundlov (af F. Gerstung) udgivet i Bogform og hvor kan den købes? (M. S.) — S.: Ja, paa Tyft. Den kan købes hos Forfatteren, som er Præst i Dsmanstedt i Tydskland. Bogen (eller Størstedelen af den) findes aftrykt i nærværende Blads Aargang 1891. Denne er vel udsolgt; men kan sandsynligvis faas tilkøbt ved Abterierne heri Bladet. For øvrigt vil Skriftet sandsynligvis udkomme med Kommentarer som et af DBF.'s Smaaafskrifter til Efteraaret.

Nr. 30. Endvidere, er G. M. Doolittles Dronningavls Metode udgivet i Bogform, og hvor kan den faas? (M. S.) — S.: Ja, paa Engest. Den kan faas indforstrevet fra Amerika ved een af vore Boghandlere; men det varer et Par Maanedere, inden man faar den. Bogen findes oversat i nærværende Blads Aargange 1891 og 1892, der dog begge ere udsolgte.

Nr. 31. Hvilken Slags Dronninggitter er det bedste, og ved hvilket lider Bierne mindst? (M. S.) — S.: Det sagsfiste Papgitter.

Nr. 32. Jeg fik forleden Dyst til at lave et Par Kærnestader, men De skriver, at de skal være paa 5 Kammeres Bredde; men der skal kun bruges 3 Kammer, og sættes et Indskud paa hver Side for at varme. Saa tænkte jeg, at naar jeg lavede det med dobbelt Væg paa Siderne, og til 6 Kammer, med et løst Skillerum i Midten saa fik jeg Plads til 2 Familier med Sidevarme, og hvis jeg havde Brug for det noget større, kunde jeg benytte det til en Familie med indtil 6 Kammer. Skillerummet er lavet, saa det gaar villigt ned, og for at forebygge Skænderi mellem de 2 Familier, har jeg med en Sav skaaret et Snit i hver Ende og i Bunden af Huset, og tilsvarende Snit i Skillerummet's Under og Undertant, og ved deri at indstøbe en Zinkant, tænker jeg at faa det saa temmelig tæt. Det vil altsaa se ud som Fig. 18; Snittet taget lige

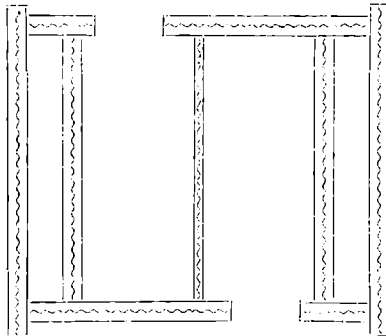

Fig. 18.

over Gulvet. Om det er praktisk, er et Spørgsmaal, derfor vil jeg gerne høre Deres Mening, om der er noget, hvormed jeg kommer i Uvennskab med Bierne. (Det koster naturligvis lidt mere Arbejde). (F. D.) — S.: Det er ganske sandt, at man billigere kan lave et Dobbelt-Kærnestade end 2 enkelte; men saadanne Kærnestader finde ofte Anvendelse i Tilfælde, hvor kun de enkelte passe, f. Eks. til Forsendelse af smaa Bifamilier. Endvidere have alle

Dobbeltstader jo den Fejl, at man ikke kan forstyrre den ene Familie, uden tillige at forstyrre den anden. Dernæst kan man opstille et enkelt Kærnestade op til det Stade, hvis Dronning skal erstattes med Kærnestadets Dronning, og med samme Flugtretning. Dette kan ikke lade sig gøre med det dobbelte Kærnestade. Endelig er Hensigten med de 5 Kammeres Plads i

Kærnestadet ikke alene denne at give Plads til Pakning paa begge Sider af de 3 Kammer, men tillige den at give Plads til 5 Kammer, naar der i den varme Aarstid undertiden er Brug for det.

Nr. 33. Dernæst er der de Amerikanske Zinkfals, som jeg synes meget godt om, kun kan jeg ikke forstaa, at Skridtet ej er gjort helt ud. Jeg har i Vinter lavet et Stade med hel Fod og Bund for sig, fast Magasin, rundt Stude-tag og forstellige andre Kariteter, og har dertil lavet mig et Par Zinkfals; og saa tænkte jeg, naar jeg skal have Dækbrædder over Kammerne, hvorfor skal de saa ride paa den skarpe Kant af Zinken, tilmed da den jo ogsaa kunde flaa Folder og være en Samlingsplads for Smuld m. m., saa gav jeg den en Bøjning til, (Fig. 19) og gjorde den saa bred, at den gik under Bæklædningen i det faste Magasin, derved

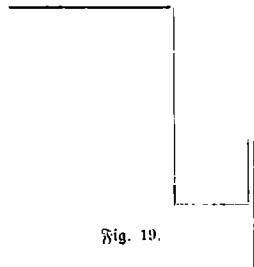

Fig. 19.

faar jeg en glat Flade at lægge Dækbrædderne paa. (Der gaar naturligvis en Smule mere Zink til). (F. D.) — S.: Den foreslaaede Udbring af disse Fals er næppe heldig: 1) fordi den vil fordyre Falsen, 2) fordi Bierne derved hindres i at fitte Dækbrædderne fast til Underlaget; men denne Ritning bidrager i høj Grad til at bevare Biernes Varme i den kolde Aarstid. Det er en Misforstaaelse, naar De antager, at Dækbrædderne skulle „ride

paa den skarpe Zinkant", thi denne bør ikke naa helt op til Dæktet. Dækbrædderne komme derfor til at hvile paa de lange Brædder, som dække over Stadets Bægpakning.

Nr. 34. Jeg har en Bigaard $\frac{1}{4}$ Mil fra mit Hjem bestaaende af 11 Stader. Disse Stader vare svært angrebne af Raaddenylngel sidste Efteraar. Jeg tog de angrebne Kammer fra Forenden, tog andre bagfra til Overvintring. Det bemærkes, at der var nogle, som havde 6—7 Kammer moden Yngel; da jeg aabnede Cellerne, vare de alle raadne, og en brun Bædsfe viste sig. Cellaene vare hverken ophøjede eller hullede. Bierne bliver jeg vel nødt til at tage fra i Maj og saa tage hele Stadet og gennemføle det med Petroleum og brænde det ud, og saa vil jeg give dem Kunsttavler at begynde med. Alt det gamle har jeg smeltet, og jeg har kogt Kammerne. Hvis De kan give mig et bedre Raad, saa skal jeg gerne prøve det. Disse Stader led af samme Sygdom Maret i Forvejen. Jeg købte dem sidste Foraar, og saa har jeg 40 Familier i min Bigaard herhjemme; dem har jeg ikke mærket nogen Sygdom hos. (T. K.) — S.: Der er næppe Tvivl om, at Sygdommen hos de 11 Stader er Bipest; men for en Sikkerheds Skyld kan De jo sende os et Stykke Yngeltavle saa stort som en Haand, helst baade med aabne og lukkede Larver i, for at vi kunne undersøge det. Hvis det viser sig, at Sygdommen er Bipest, ville vi tilraade Dem følgende Behandling af de syge Familier: Saa snart det viser sig, at Bierne i de sunde Stader begynde at bygge ny Celler hist og her, forsyner De et passende Antal rene Kammer med godt fastloddede Ledere, der dannes ved at støbe Kunsttavler i Strimler, der ere $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ " = 6—13 mm. brede. Ynggelysten vil i Reglen vise sig i Maj, undertiden dog allerede i Slutningen af April. Paa en smut Dag midt paa Dagen eller dog ikke før Kl. 10 Formiddag gaar De saa hen til eet af de syge Stader, aabner det, flytter alle Kammerne mindst 5" = 13 cm. tilbage og indhænger forrest i Stadet een af de ny Kammer med Leder. Derefter optages den forreste af de gamle Tavler, alle Bierne paa denne Tavle børstes ned i det aabne Rum fortil. Tabellen hænges ned i en Kasse, som straks atter lukkes. Derefter indhænges atter en ny (ven) Kammer med Leder tæt op til den første, den anden af de gamle Tavler afbørstes, gemmes i Kassen og saa fremdeles, indtil alle de gamle Tavler findes i Kassen og kun rene Kammer med Ledere i Stadet. Disse Kammeres Antal bør ikke være større end netop til-

strækkeligt til at rumme den i Stadet dannede Bihynge. De gamle Tavler udstæres af Kammerne og smeltes i rigeligt Vand; de koges i mindst 1 Time. Boksjet kan benyttes, Affaldet nedgraves. De gamle Kammer koges ligeledes i 1 Time i Vand, hvis De ikke foretrækker at brænde dem. 2 Dage efter denne Behandling af det syge Stade undersøges det. Hvis der da findes noget Forraad i de nybyggede Tavler, maa Stadet ikke fodres. Ere de derimod ganske tørre, da fodres Stadet ganske langsomt i 2 Dage (eller Nætter). Paa den fjerde Dag efter Stadets første Behandling gentages Behandlingen nøjagtig ligesom den første Gang; men denne Gang kan man give Familien Kammer med hele Kunsttavler istedetfor Ledere for at fremslynge Udbygningen. Hvis det behandlede Stade er svagt, bør man samle 2 Nabostader i eet Stade, der opstilles midt imellem de 2 gamle Pladsfe. Bliver Klyngen derved saa stor som en god Sværm, kan man godt ogsaa ved anden Behandling give dem Ledere; men naar Pladsen senere skal udvides, maa man naturligvis bruge hele Kunsttavler eller rene udbyggede Tavler. Ved den omtalte Forening af 2 Nabostader er det under disse Forhold ikke nødvendigt at opsoge og fjerne den ene Dronning; men det kan let lade sig gøre. Den kan da bevares i et Kærnestade (se S. 62). sammen med en med Bier bedækket moden Yngeltavle og en Forraadstavle fra et sundt Stade. Den omtalte første Behandling bør helst foretages ved alle de 11 Stader paa 1 Dag eller dog i Løbet af højst 2 Dage. Ligeledes den anden Behandling 4 Dage senere. De ved denne Behandling udtagne nybyggede Tavler bør behandles ganske som anført med Hensyn til de gamle smittede Tavler. Det bør nøje paases, at der ikke foregaar Røveri i den smittede Bihave.

Et og Andet.

Anerkendelse. Under 15. Februar d. A. er der tilstillet Kristjan Pedersen, Tved, fra Landbrugsmødet i Malmsø: 1 Sølvmedalje for Bihuse, 1 Bronsemedalje for Honning, 1 do. for Boks og 1 do. for Mød.

Bonningafgift. Her i Byens Blade har der for kort Tid siden været optaget et gammelt Skøde fra 1687. Blandt de mange forskellige Ting, som Fordelejerne eller Tæsterne her i Vendskjæl da maatte svare deres Herstabs, var det temmelig almindeligt, at der skulde leveres 1 a 2

Rander Honning; saa i den Tid maa vi Vendelboer ogsaa have været med paa Biavl.

Jens Jørgensen, Hjørring.

Pollens Farve. „Leipziger B. Z.“ angiver følgende Farver for de forskellige Slags Pollen: Vil smuk guldgul, El smudsig brungul, Hasel offerfarvet, Vble stærk gul, Bære gulrød, Stenfrugt guldgul, Vintergæf rødbrun, Ribs og Stikkelsbær svagt grøn, Åhorn mat gulgrøn, Kabeleje brandgul, Berberisfe svag grønliggul, Eg svag grøngul, Brombær hvidgrøn, Kornblomst smudsig hvid, Løbetand brandgul, Hestekastanie mørkerød, Øgeurt smudsig højrød, Boghvede lysegul, Balmue sort, Refjeda brungul, Slangehoved hvid, Perle-Hyacint himmelblaa, Jacelia hvid.

Bavnlige Vink.

Vejret (24. Marts) har fremdeles holdt sig temmelig mildt gennem hele den sidst forløbne Maaned, enkelte Dage, 28. Febr. og 16. Marts, endogjaa med 6° R. Varme og stille Solskinsvejr, saa at det maa antages, at alle Bifamilier nu have haft Lejlighed til fuldtændig Renjelsesudflugt. De fleste Beretninger melde om en særdeles god Overvintring om end med temmelig stort Foderforbrug. Kun en enkelt Beretning taler om betydelige Vintertab. Om end Vejret d. 16. Marts var helt sommerligt, ansaa vi det dog ikke for rigtigt saa tidlig at undersøge Ingeletræerne; men allerede efter de stedjuinde Udflugter have vi Grund til at antage, at de Stader, vi enten have overvintret paa den ny store Forsøgsramme, 40 cm. bred × 30 cm. høj, eller paa Lavnormal med et halvt Magasin over Udderrummet, ere rigest paa Bier. Vi have i den Henseende hidtil ikke kunnet se nogen Forskel paa disse to Overvintringsmaader. Hvis dette fremdeles bekræfter sig, ville vi ganske vist foretrække den sidstnævnte Maade, fordi disse Stader i flere Henseender ere bekvemere at behandle end de med den store Forsøgsramme. Vi kunne dog selvfølgelig ikke endnu sælde en afgørende Dom i den Henseende. Om Foraaret iaar vil komme tidlig eller sent, er det vel endnu ikke muligt at afgøre. Der er dog Grund til at vente, at det ikke vil komme senere end sædvanlig, og det er et stort Gode for Biavlens, at vore smaa Venner have haft saa god Lejlighed til den første Udflugt. Derved have vi nemlig god Udbygt til at møde det første Træk med stærke Bifamilier.

Estersyn. Det er vel muligt, at man i nogle Bihaver allerede paa een af de 2 omtalte milde Dage har foretaget det vigtige Foraars-Estersyn i Staderne. Vi antage dog, at man de fleste Steder ligesom i vor egen Bigaard har indskrænket sig til en flygtig Undersøgelse af Forraadet og maaste tillige har foretaget Rensning af Bunden, men ikke undersøgt Ingeletræden. Paa denne tidlige Aarsstid advare vi imod at foretage Estersynet alfor grundig. Det, man skal opnaa derved, er jo kun disse tre Ting: Oplysning om en god Dronnings Tilstedeværelse, Forraadets Tilstrækkelighed og Udrensning af Smuld og døde Bier. Dette kan jo opnaas ved at udtage Glasdoren bagved Bierne og derpaa fhyde de bageste Tavler een for een 2 Tommer (5 cm.) tilbage, indtil man naar

en Ingeletavle. Hvis denne indeholder samlet, forseglet Arbejderyngel, da ved man, at Familien har en god Dronning. Er Vejret meget mildt, kan man tillige trække denne Ingeletavle $\frac{1}{2}$ " (1 cm.) tilbage for at iagttage Ingelelen paa den næste Tavle. I alle de saaledes behandlede Tavler har man samtidig haat Lejlighed til at se Forraads-mængden. Tavlerne sthydes nu forsigtig tilbage til deres gamle Plads. Er de bageste helt tomme, udtages de for at indskrænke Pladsen i Stadet. Dog bør der være mindst 2 Tavler bag den sidste Ingeletavle paa denne Aarsstid. Derefter renjes Bunden for alle Urenligheder ved at sthyde en Spatel eller et $1\frac{1}{2}$ " (4 cm.) bredt Stykke Baand-jærn ind under Tavlerne og dermed forsigtig udstrabe Smuldet. Dette kan man samle i en Kasse for senere at rense det deri indeholdte Bots fra de døde Bier og andre Urenligheder. Finder man ved Undersøgelsen en Familie, der slet ikke har Ingele, uagtet den har Forraad, da er en saadan Familie rimeligvis enten dronningløs eller har en slet Dronning. For at blive ganske sikker herpaa fodrer man da Bierne langsomt med fhydende Foder i 1 Uge. Derefter undersøger man paany Stadet. Hvis det da viser sig, at der findes tæt samlet Arbejderyngel (luftet eller aaben) i een af Tavlerne, da kan det antages, at Dronningen endnu er brugbar. Findes der derimod ingen Ingele eller kun spredt Ingele, da bør en saadan Familie forenes med en anden god nærtaaende, idet Bierne fra det dronningløse Stade indhænges om Aftenen i det gode Stade tæt op til Ingelelen, men adskilt fra de fremmede Bier ved et bittet Jndstud (af Jærntraad eller Træ med Abninger, der ere højt $\frac{1}{2}$ " brede). Begge Hold Bier maa være fornyede med Forraad. 2 Dage efter optages dette Jndstud om Aftenen. Det kan hændes, at man ved Estersynet kan finde enkelte Bifamilier, der ere for svage til at udvikle sig iom selvsstaendige Familier (kun 2 Tavlegange med Bier og siden eller ingen Ingele). Ogsaa saadanne Familier bør da forenes paa den aurførte Maade, da enhver Bifamilie, der skal ventes at kunne give noget Udbytte iaar (i Sommertræegne), paa denne Tid bør have mindst 4—5 Tavlegange med Bier. — Ved Ostersyn til Undersøgelsen af Forraadets Tilstedeværelse i saadanne Stader, der have Tavlernes Pantvænde med fhydehullet, er det ikke tilstrækkeligt, at man gennem den ene Glasdør kan se Forraad i den nærmeste Tavle. Vi fandt nemlig d. 28. Febr. i et 12×12 " Stade den nærmeste Tavle helt fyldt med forseglet Honning; men ved at undersøge Stadet fandt vi ikke en eneste Bi paa de 4 yderste Tavler. Hele Klyngen fandtes i den anden Ende af Stadet: men i Tavlerne der var der næppe 30 kv. Honning tilbage. Vi flyttede da naturligvis den sidste Honningtavle hen til Klyngen.

Fodring. Familier, der ved Undersøgelsen nu vise sig at have mindst 8 kv Foder, behøve selvfølgelig ikke at fodres. Er Forraadet mindre, f. Eks. 2 kv, da bør man paany undersøge dette 14 Dage senere. Er Familiens Forraad helt udtømt, da bør den straks fodres eller fornyes med en forseglet Honningtavle. Man kan godt allerede paa denne Aarsstid begynde at fodre med fhydende Foder, hvis man ikke har hengemte Honningtavler. Foderfirup kan laves af lyst Kaubis, der opløses i kogende Vand, $\frac{1}{2}$ Pot (1 kv) Vand til 1 kv Sukker. Dette Foder kan godt gives lunkent eller foldt i et Honningglas, der fhydes lige til Randen og overbindes med et enkelt Lag aabent Lærred. Dette dæktes med en løs vaad Klud og bæres saaledes hen til Stadet, hvor man ralf vender Glasfset om, idet man holder den flade Haand paa den vaade Klud. Denne borttages nu, og Glasfset sættes lodret i Stadets Foderaabning. Arbejdet udføres ved

Solnedgang. Hvis en saadan forraadsfattig Familie endnu har lidt Honning, kan det meget godt lade sig gøre uden Støde at fodre den med denne SukkerSirup alene. For Familien derimod slet ikke Honning, da vilde det være særdeles gavnligt, om man enten samtidig kunde give den en Tavle med lidt Honning, eller man kunde tilsette Siruppen nogen Honning; thi der er ingen Tvivl om, at Honning er et langt bedre yngel drivende Foder end Sukker. Man har endog saa ment, at udelukkende Sukkerfoder om Foraaret kan være Narrafag til „Foraars-Svindsjot“ hos Bierne. For hver Uge, der nu gaar, vil jo Naturen forhaabentlig tilbyde mere Naktar; derfor er Honningens Tilstedeværelse naturligvis mest nødvendig i Maanedens Begyndelse.

Drivfodring. I saadanne Egne, der tilbyde et meget ringe tidligt Træk, men et meget godt Foraarsræk (paa Frugttræer og Frugtbuße eller senere paa Algetaal) kan det betale sig at fodre ogsaa saadanne Familier, der ikke faaede Foraard, kun for at fremme Yngelansætningen. Denne Fodring bør da ske saugjort med c. 10 Kv. daglig ved Hjælp af en regulerende Fodrer eller ved at dække den største Del af Foderaabningen med en løs Blisplade eller ved at anvende som Foderglas en almindelig Medicinflase, der rummer en Pægl, og hvis Hals er $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ " (1—2 cm.) bred indvendigt Maal. Denne Art Fodring bør dog ikke paabegyndes før i den 2den Uge af April, og den bør da fortsættes, indtil godt Træk indtræder. Hos Stader, der endnu have forseglede Fodertavler, kan man fremstykke Yngelansætningen alene ved at affrælle Cellelagene af c. 50 Celler hver 3.—5. Dag.

Plukningen i Staderne bør særdeles være ligesaa omhyggelig som om Vinteren, da Bierne netop nu behøve stærk Barne ved Yngelplejen.

Indskrænkning af Vinterfejlet ved at udtage tomme Tavler er mest nødvendig hos svage Familier, der have Besvær med at frembringe den nødvendige Barne i Yngelredet; men der er ikke Tvivl om, at en saadan Indskrænkning af Vinterfejlet ogsaa i stærke Stader fremmer Yngelansætningen. Derfor bør den helst foretages i alle Stader paa den første nogenlunde milde Dag.

Store Bier paa Flyvebrættet ere enten Egn paa manglende Foraard eller paa Angreb af Møllarver, som forstørre de unge Biers Udvikling, hvorfor de gamle Bier rive dem ud af Cellerne og slæbe dem ud af Stadet. Hvis man ser dette Egn, bør man paa den første milde Dag undersøge Stadet og hjælpe det, hvis det viser sig nødvendigt.

Roveri. Hos svage Stader kan der undertiden indfinde sig Roverier om Foraaret, inden det rigtige Træk begynder. Roveriet kan i Almindelighed standses ved at indskrænke Indgangen hos det angrebne Stade til et Par Tommers Bredde. Bierne ere dog langt mere tilbøjelige til Roveri i Slutningen af Sommeren end om Foraaret.

Malning af Stader kan foretages paa en blafende Dag henimod Solnedgang.

Brevkasse.

Bestyrelsesmødet for DBF. afholdes d. 8 April; først efter at dette er afholdt, kunne de mange indsendte Andragender besvares.

Medaljer og Diplomer. Til Kredsubstiltinger kunne hos DBF.'s Sekretær faas: Bronze-medaljer a 250 D. og Diplomer a 20 D.

Tidskriftet udkommer som sædvanlig 2 Gange maanedlig d. 1. og d. 15.) i April—Septbr.

Biavlslærerne gøres opmærksom paa, at i

Følge Beslutning paa Centralmødet 1892 skal Regningen for ethvert Biavltermøde, der afholdes paa DBF.'s Beføstning, ledsages af et udlydt trykt Skema. Dette gælder ogsaa om de Møder, der afholdes af de lokale Biavlslærere for Tilskud fra DBF. Saadanne Skemaer faas ved Henvendelse til DBF.'s Sekretær (Erslev i Kallundborg), naar det Antal, som antagelig behøves, angives af vedkommende Biavlslærere.

Spørgsmaal. Vi have til Besvarelse i dette Nummer modtaget saa mange Spørgsmaal, at vi have set os nødsage til at gemme nogle til d. 15. April.

Kundgørelser.

Viedloff's Fodrer (se S. 98) faas a 75 D. hos **Erslev**, Kallundborg.

Kunsttavler

af godt Bivoks og
Visergitre

af Zint faas hos

B. Wojcien,
Systofte, Nykøbing F.

C. 200 B gul **Honning** er til Salg a 88 D. pr. B hos **B. Simonsen** i Hemmet pr. Tarm. Sendes mod Efterfrav.

170 Pd. prima lys udlyuget

Honning

er til Salg hos **H. N. O. Hansen**, Nemo pr. Maribo.

Roid og gul Honning

i Beholdere paa c. 40 B Sttt., 45 a 50 D. pr. B, er tilfalg **Dandelsgartner M. J. Jakobsen**, Hvidbjerg St.

Kunsttavler

af fortrinlig rent, ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser. Bivart (laskerede Tavler) købes eller laves i Tavler, ligesaa Voks.

Worbecks Bibog, Foderapparat for Over- og Underfodring, nopslideligt Dronninggitter m. m. faas hos **Fotograf Worbeck**, Høstebro.

Kun

Worbecks Bokstavler

fil 1. **Præmie** paa den store Landmandsubstilting i 1896.

Et Parti fin lys **Honning** er til Salg hos Lærer **J. Fausling**, Kværndrup, Kværndrup St., a 45 Dre pr. B.

Biboliger,

solidt forarbejdede,

af **J. Andersen**, Vosning, forhen gl. Sole, ere til Salg hos **Robmand Chr. Tramm**, Vosning St. Ved Salg til Foreninger gives god Rabat.

Blavernes Dyrkerfomhed kendes atter iaar paa mine fortrinlige

Kunsttavler, Biboliger, Udflængere, Røgpæstere, Røgblæsere o. s. v.

J. Kr. Olsen,
Snedker,
Hvilested pr. Sollested.

Mjød. Mjød.

En aldeles ægte, god gammel Mjød saas i større og mindre Partier hos **C. J. Grønning**, Vejrup, Bramminge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbagejendelsen.

Min mange Gange præmierede og fuldt ud anerkendte

Bipibe

sendes frit, naar 3 Kr. 16 Ore sendes pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling samtidig skrives (heri Landet), til Udlandene med Tillæg af den Porto, der fordrer (Tjyskland 90 Ore, Sverige 45 Ore), begge Steder medregnet Postafbrøvningsgebyr.

Saas hos **C. J. Grønning**, Vejrup, Bramminge St.

Vokstavler. Foreninger, Handlende og Præfuranter over Bokstavler og Rekvizitter. Største Lager i Norden af virkelig prima Vivoks, bedste Tavler, smukkeste Præg, allerbilligste Priser. Køb hos mig, og De bliver tilfreds.

Chr. Niégels, Viborg.

Hos **Grælev** i Kallundborg saas: Den fuldkomne Jodrer 85 D., Røgblæser 150 D., Metalender 6 D., Strækstivne 85 D., aflebet Dronninggitter af Jint pr. = Jod 70, af Pap 90 D. pr., Spatel 85 D., Tavletpore 40 D., Tavletraad pr. 70 D., Cellebeskytter 10 D., Haandtrøjer 2,50, Røgpæstere 2,50 à 3 Kr., Kærbs Jodrer 60 D., Dronningbur 35 D., Honningbane af Tin 100 D., Lupe med 3 Glas 150 D., Delinger à 6 D., Finbestenker 150 D., Honningbogen 50 D., Blomsterkalender 40 D., dobbelt Loddefande 110 D., Porters Vitommer 100 D., Gummihandsker 250 D. pr. Par.

Biboliger, Redskaber og Kunsttavler.

Mine overalt anerkendte nøjagtige og solide Stader og Redskaber samt Kunsttavler (med Arbejds- og Droncellepræg) af ægte uforfalsket Vivoks anbefales Blavterne til Dagens billigste Priser. Voks forarbejdes billigt.

Återhøjeste Prisbelønning med Guldmedalje. For Tiden 150 Staber paa Lager.

Prisliste sendes paa Forlangende.

Løsning St., i Martz 1897.

J. Andersen.

Vitavler af ublandet Vivoks

(tilkendt flere Forstepræmier og Medaljer) saas hos **S. Madsen & Ko.**, Gravvænget pr. Svendborg. Prisen er iaar 1-5 190 Ore, 5-10 185 Ore, over 10 180 Ore. Rent Vivoks tages i Bytte for 25 à 30 Ore pr. 8.

Kunsttavler af ægte Vivoks, i Mæret 1896 tilkendt 14 Præmier, anbefales iaavel Foreninger som den største eller mindre Forbruger til Mærets billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelov, Nostilbe.

17,500 Selten Text.

10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.

MEYERS

KONVERSATIONS-

LEXIKON

Mit 1000 Bildertafeln und Kartenbeilagen.

= Soeben erscheint =

In 5., neu bearbeiteter und vermehrter Auflage.

272 Hefte
je 50 Pf.
17 Bände
je 8 Mk.

Probefeste und Prospekte gratis durch jede Buchhandlung.
Verlag des Bibliographischen Institutes, Leipzig.

17 Bände
in Halbdr.
geb. zu
je 10 Mk.

158 Farbtafeln.

De billigste og bedste

Stader og Udflængere,

nøjagtig forarbejdede, gode Varer, saas hos Under- tegnede.

Ærede Forbrugere bedes venligst at indgive deres Ordre i god Tid.

NB. Tilkendt Hædersdiplom i Randers 1894, Broncemedalje og Diplom i Malmo 1896.

N. Jensen,

Snedker, Sjolte pr. Brætte.

Engelske og amerikanske

Bicykler

med Lustringe (Garanti 1 Aar) saas for **135, 150 og 165 Kroner** hos

Alex. Rasmussen,

Kallundborg.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser saas hos **M. Schmidt**, Vinkelvej 6, 3. Sal, Kjøbenhavn V.

800 Pd. prima hvid Honning

er tilfalg hos **C. Jagd**, Vintre Mølle, Hvalsø St.

150 Pd. hvid Honning

er til Salg à 45 Ore pr. 8 hos Blavler **N. Nielsen**, Ollerup pr. V Skerninge. Sendes mod Efterkrav.

Idet jeg takker mine ærede Kunder for den mangeaarige Tillid, man har vist mig, meddeles herved, at jeg har overdraget Biaulser og Suedser **J. F. Nielsen**, Næjdrup, min **Vokstavle-Fabrikation**, og haaber jeg, at man vil vise denne dygtige Mand samme Tillid og Velvilje, som man har vist mig.

Næjdrup, i December 1896.

N. Jakobsen.

Jænhold til ovenstaaende anbefaler jeg mine **ægte Vokstavler** til de ærede Forbrugere, og garanterer en solid Betjening.

Voks modtages til Fabrikation til 25 a 30 Ø.

Ægte Bivoks og Biværk (gamle kasserede Tavler) købes.

Næjdrup St., i December.

J. F. Nielsen.

Voks

købes og sælges hos **Chr. Nielsens** i Viborg.

Et større Parti prima lusebrun

Honning

a 38 Øre pr. \square er til Salg hos **J. Hansen**, Glæsborg pr. Grenaa.

Blodopfriskede Dronninger

a 2 Kr. 90 Øre. Se S. 66.

Prima ægte

Demarara,

der er det bedste og billigste Sukker at bruge til Bier, faas a 20 Øre pr. \square hos

Jens Jørgensen, Hjørring.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for Biaul** faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangene 1881—85, 1888—1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sagregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aargangene 1893—1896** ligeledes a 1,50 Ø. pr. Aargang.

Naar Beløbene indsendes til underteegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erstlev.**

Biaulseredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Maanedskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstikandidat **Biggo Møller**, Nørrefarimagsgade 53, Kbhvn. K. Organ for Hundevener og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Stålhammar's 2 Vægttavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Erstlev**, Kallundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Hos Alex Rasmussen, Kallundborg,

faas:

Prøveglas i **Trachylster** til Honningsprøver pr. Stk. 15 Ø.

Prima aflebet Zink-Dronninggitter pr. \square Fod 70 Ø.

Prima Pappgitter pr. Fod 90 Ø.

Erstlevs fuldkomne Rødrer 75 Ø.

Koerbs Rødrer 60 Ø.

Bipibe (Grønnings Model) 2 Kr.

Bibehætter for Biaulere 20 Ø.

Røgblæser (højt) med Spids, 1 Kr. 35 Ø.

Spids dertil 10 Ø.

Røgpuster, **Clarke's**, 2 Kr. til 2 Kr. 50 Ø.

Paandrøger 2 Kr. 35 Ø.

Bilbor, 19" højt, 80 Ø.

Strællekniv, **Wood's Model**, 85 Ø.

Spartler, afrundet Blad, 10", prima Kvalitet, 80 Ø.

Spartler, 5" langt Blad, 50 Ø.

Tavlesporer 40 Ø.

Tavletraad, fortinnet, engelsk Fabrikat, pr. \square 70 Ø.

Porters Bitømmer 1 Kr.

Reuss' Bitømmer (se T. f. B. 1897 S. 52) 50 Ø

Loddefaender, dobbelte, 1 Kr. 5 Ø.

Bihandsker af Gummi, solide, praktisk Facon, 2 Kr. 50 Ø.

Fin-Bestæker af Blik 23 Ø.

Do. af Gummi med Rør 1 Kr. 40 Ø.

Louper, hornindsatte, **2 Glas** 1 Kr. 25 Ø., **3 Glas** 1 Kr. 50 Ø.

Dronningcellebestyrtter 10 Ø.

Amerikanske Delinger pr. Stk. 6 Ø., pr. 100 5 Kr.

Strællebakker til alle 3 Maal 1 Kr. 65 Ø.

Alley's Dronning- og Dronfælde 1 Kr. 75 Ø.

Dronningbure 30 a 35 Ø.

Honningløser 85 Ø.

Amerikanske Zinkfælde, 30" lange, 20 Ø.

Galvaniserede Bihængsler, pr. Par 10 Ø.

Honninghaner af Tin 1 Kr.

Engelske Honninghaner, Patent, af fortinnet Jern, 1" Hul, 1 Kr. 35 Ø.

Honningspande af fortinnet Staalplade.

Udflugningsspande med Patent-Haner. Nr. 1 4 Kr., Nr. 2 4 Kr. 50 Ø.

Honningfi til Spanden 75 Ø.

Solvoxfæmelter, 16" x 17" indvendig, 3 Kr. 10 Ø.

Winklers Damp-Vokdrenser, meget praktisk, 80 Kr.

Kunstavleformer af Kobber pr. \square 18 Ø.

Howard's Metalender pr. Stk. 6 Ø.

Gamblemer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Erstlev**, Kallundborg. Forsøgte til Bestyrelsesmedlemmer, forsolgte til andre Medlemmer.

DBF.'s Honningstilt,

der burde findes ophængt hos Enhver, der handler med Honning, kan nu faas trykt paa Karton, forsynet med Baand, for 20. Ø. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 Ø. i Frimærker jendes Stiltet porto-frit. **Erstlev.**

Landbrugets Bierhverv,

Tidskrift for Havebrug, Fjerkræavl, Biaul, Kaninavl, Ferskvandsfiskeri og Jagt. Redigeret af **Carl Schiebler**. Udkommer 4 Gange aarlig med ialt 6 Ark Tekst. Bestilles paa Postkontoret og koster 1 Kr. aarlig. — Iste Aargang 1896, 6 Ark Tekst, faas mod Indsendelse af 1 Kr. 4 Øre pr. Postanvisning. Adresse: „Landbrugets Bierhverv“, København N.

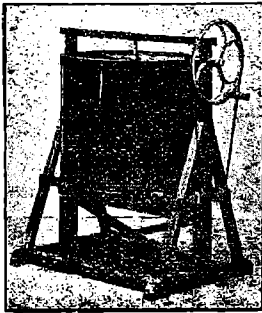
Foreningen af jydsk Landboforeninger

afholder Jubilæumsskue i Aarhus

9.—12. Juli 1897. Anmeldelsesfristen udløber den 15. Maj 1897.

Bureau i Aarhus. — Les forud Medlemskort og søg Indkvarteringsbureauet.

Vejle. Biavlsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvisitter til Biavl henherende. Ægte Vokstavler have altid.

NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,
Vejle.

Bistader.

Hudretgnede leverer Bistader i alle Kamme-maal samt Kammer, Kammelister, Solvoksmeletere og Udslingere, alt til billigste Fabrikpriser. Første Præmie for Bistader paa Udstillingen i Syddrup 1896. Eventuelle Bestillinger bedes sendt snarest.

E. Kristoffersen,

Snedker, Skippinge pr. Svimminge.

Maling til Bistader

forsendes over hele Landet i 2 Pd.s og 8 Pd.s Blikdaaser à 50 Øre pr. Pd. Denne Maling er særlig tillavet efter Bistader, hvorfor den ogsaa tørrer hurtigt og skaller ikke, men holder sig udmærket. Malingen kan faas i hvilken Farve, som ønskes; Brugsanvisning medfølger, saa at Enhver let kan male sine Stader, og det betaler sig godt. — Pensler faas ogsaa.

J. A. Hansen,

Maler,

Herslev pr. Fredericia.

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postanvisning, sender jeg franko

9½ Pd. Melange-Tobak.

Sens Jørgensen, Hjørring.

Kunststaveformer af Kobber indskrives paa ny d. 10. April. Til 10 × 12" eller Lav-normal c. 20 Kr., til 12 × 12" c. 24 Kr., andre Maal efter Størrelsen. Formene kunne i Almindelighed leveres c. 6 Uger efter, at de ere bestilte.

Grøvel, Kallundborg.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunst-tavler. Kun ægte Bivokstavler jendes. I 1896 er mine Kunststaver tilkendt

14 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Gimmelev, Røstilde.

500 Kroner

tilsikres enhver Lungelidende, som efter Benyttelsen af det verdensberømte Maltose-Præparat ikke finder sikker Hjælp. Hoste, Hæshed, Asthma, Lunge- og Luftrør-Katarrh, Spytning osv. ophører allerede efter nogle Dages Forløb. Hundrede og atter Hundrede have benyttet Præparatet med gunstigt Resultat. Maltose er ikke et Middel, hvis Bestanddele holdes hemmeligt, det erholdes formedelst Indvirkning af Malt paa Majs. Attester fra de højeste Autoriteter staa til Tjeneste. Pris 3 Flasker med Kasse 5 Kr., 6 Flasker 9 Kr., 12 Flasker 15 Kr. 24 Flasker 28 Kr. Albert Zenkner, Opfinderen af Maltose-præparatet, Königsberg, Preisen, Kaiserstr. 17.

Honning-Sedler, af to forskellige Slags „Honning“ og „Honningens Anvendelse“, udgivne af DBF., bestemt til at vedlægges ved Honning-salg, idet Selgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Øre for hver 10 Stk. hos **Grøvel,** Kallundborg.

Nu er det Tiden at bestille Biboliger baade for Foreninger og Enkeltmand til rettidig Levering hos **Kristian Tønderen,** Tved, Svendborg, der har den ældste, største og mest velrenomerede Bistadefabrik i Danmark.

Min illustreret Prisliste paa Forlangende. Hus-flidsmændene kan nu faa Kammer, Lister, Klodser, Hængsler, Falske, Hvirvler m. m.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks hittede.

N. Schmidt, Binkelvej 6. 3. Sal, København V.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Forenings-Meddelelser.

Svanglands-Kredsens afholder Generalforsamling og Bivlermøde med praktisk Undervisning i Bivavl, hvis Vejret tillader det, Mandag d. 19. April, Efterm. Kl. 2, hos Niassmus Andersen i Henninge. Alle ere rigtig velkomne.

Kolding BF. Tirsdag d. 13. April Kl. 2 afholder nævnte Bivavlerforening Generalforsamling paa Hotel „Fremad“ i Kolding. — Dagsorden: 1. Regnskabet for 1896 fremlægges til Godkendelse. 2. Virksomhedsplan for 1897. 3. Valg af Formand for de næste to Aar. 4. Valg af Delegerede. 5. Deltagelse i Industriudstillingen i Slutningen af September eller i Begyndelsen af Oktober i Kolding. 6. Næstestende Bidrag modtages. 7. Meddelelse fra Bestyrelsen.

Harte Stole, d. 22. Marts 1897.

M. J. Lindelof

Gibo m. fl. Herreders BF. Da der saa godt som ingen Boksstavler er bestilt, saa modtages Bestilling til 10. April af Hr. Overjergent Bjerregaard, Kongensgade 55 i Fredericia.

Niels Ladegaard.

Narhus og Omegns BF. Medlemmerne bedes at bringe deres Boks og gøre Bestilling paa Kunststavler hos undertegnede Sekretær senest d. 17. April, for at vi kan have dem tilbage hos mig Lørdag d. 1. Maj. Christensen.

Bestyrelserne og Omegns BF. afholder Møde 2. Paaskefest, Efterm. Kl. 2, hos Smed Chr. Olsen, Hundstrup. N. Nielsen.

Gl. Røstilde Amt's BF. afholder Generalforsamling i Trøegaarden ved Røstilde Søndag d. 11. April, Efterm. Kl. 2. Fremlæggelse af Regnskabet for 1896. Derefter Foredrag af en Bivavlslærer.

Svendborg og Omegns Bivavlerkreds afholder Møde Søndag d. 11. April, Efterm. Kl. 2, hos Fabrikant Mr. Pedersen i Tvede. Der gives praktisk Vejledning, og en Del Redskaber forevises. Vilh. Lund.

Nalborg Amt's BF. afholder Møde Lørdag d. 10. April Kl. 11 Form. paa Nytorv hos Restauratør W. Lindegaard i Kopmanns Ejendom i Nalborg. — Dagsorden: 1. Bestilling paa Boksstavler tilligemed Boks, som ønskes forarbejdet til Tavler. Bestilling paa Bistader maa være indsendt til Undertegnede inden d. 10. April. 2. Bestemmelse om en Udstilling af Bivavlsprodukter og Redskaber i September eller Oktober. 3. Bivavlslærer til at rejse i Kredsen. 4. Hvor Sommermoderne skulle afholdes. 5. Hvornaar Bistolen skal begynde i Sommer m. m. Tillige bedes særligt Sinaakredsenes Delegerede at give Møde. Talrigt Møde forventes.

De Kredse, som ønske at faa Møder afholdte, bedes om at meddele det til Formanden eller til Undertegnede til 10. April.

Boksstavle-Fabrikanten, som ønske at levere ægte Tavler til Nalborg Amt's BF., bedes at sende Prøve med Pris pr. P og Arbejdsløn for Boks inden d. 10. April samt under Garanti og frit leveret i Nalborg til Undertegnede inden d. 1. Maj 1897. Støbefabrikanten bedes tillige at indsende deres Pris pr. Støbe af alle Maal med Magasin inden 10. April og frit leveret i Nalborg til Undertegnede inden d. 15. Maj 1897.

Nalborg, d. 12. Marts 1897.

J. C. C. Bøch, Sekretær,
Danmarks-gade 90.

Svendborg Amt's BF. holder Delegeretmøde d. 17. April Kl. 10 hos Hr. Gæstgiver Chr. Pedersen, Torvet, Svendborg. Emner: Regnskabet

for 1896. Virksomheden i 1896. Plan for 1897. Bestyrelsesvalg. Meddelelser. Emner til Behandling maa indgives før Mødet.

Kristian Pedersen.

De Medlemmer af **Bestyrelsen og Omegns BF.**, som ikke have bestilt Boksstavler, bedes at indgive deres Bestilling til Undertegnede inden d. 12. April.

Getrup pr. Hobro, d. 24. Marts 1897.

Byrial Nielsen.

Leuvig og Omegns BF. afholder Møder med Foredrag af Kredsfirmaanden om Foraarsbehandling og Kunststavlerformen ved Sømarksbro St. Søndag d. 4. April Kl. 5; ved Faare St. Lørdag d. 8. April Kl. 5; hos Gdr. Anders Andersen, Yderstede, Kamme, Mandag d. 19. April Kl. 4.

P. Nielsen.

Tilbud paa Levering af Kunsttavler og Bistader til **Bestyrelsen og Omegns BF.** bedes indgivet til Undertegnede inden d. 10. April.

Bestyrelsen Søndermarks Stole, d. 22. Marts 1897.

J. Holm, Smd.

Bivavlermøde afholdes hos Undertegnede Søndag d. 25. April, Efterm. Kl. 2. Den almindelige Foraarsbehandling foretages, hvortil Alle, der interesserer sig for den Sag, ere velkomne.

S. P. Bøch, Langebo.

Indhold af dette Nummer.

Afflikning af Tavler	115
Anerkendelse	118
Bigaard, en amerikansk, af N. J. Root . . .	105
Bivest	118
Biaggets Anlæg, af Th. Buchholz	97, 116
Dronningavl, af G. M. Doolittle	117
Dronningbur	114
Dronninggitter	117
Effo, af N. P. Tüchsen, XX, G. B. Effejen, L. Fribert, N. Nielsen, M. J. Lindelof . . .	113
Fodrer, Riedloffs	98
Forespørgsel til Bestyrelsen, af B. C. B. Smith . . .	99
Gavnlig Vint	119
Hellum-Hindsted BF., af P. C. Nielsen	112
Honningafgift, af J. Sorgenfien	118
Honningundersøgelse	113
Kellerup BF., af Hørslev	112
Kredsfirmaend i DBF.	99
Krydsning	93
Kunsthonning, af H. Gühler	101
Kærnestader	117
Marts-Dronningen, af N. Christensen	102
Overføring	115
Pollens Farve	119
Raadde-Engel	118
Rammemaal	114
Sanddrubed	106
Stat, en begravet,	104
Svørgsmaal, Et, af Chr. Bleibach,	96
Sværming, af C. J. Grønning	109
Tavlemøller	114
Udtromning og Redbygning, af H. P. Effejen . . .	113
Væg-Fodrer, af L. Fribert	108
Yngelspredning og Tavlebygning, af H. P. Christensen	95
Yngelsætningens Grundlov, af F. Verthung	117
Yngelspredning og Tavlebygning, af P. Hansen . . .	107
Yngelspredning ell. Yngelsørering, af P. Nielsen . . .	111
Zinfalfe, amerikanske	117

B abet koster for hele Aaret 2 Ar, alt iberegnet. Det ubgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder Rundgæfster optoges for 20 Ore pr. Petit-Linje 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pntes indrykkes.

Natur-Bavl eller Kunst-Bavl.

Med Betragtning af Naturen blive vi opmærksomme paa en Mængde Forhold, der vække vor dybeste Beundring. Saa-danne Betragtninger kunne derfor let føre til en Sky for alt, hvad der kunde gribe forstyrrende ind i denne alvise Ordning. Der er noget Smukt i en saadan Følelse; men det er dog uden Tvivl en Vildfarelse, naar denne fører os til den Mening, at Mennesket ikke ved sin Indblanding har Lov til at gribe forstyrrende ind i Naturens Harmoni; thi „Mennesket skal være Naturens Herre“. Herved forstaa vi, at han skal føre sig Naturen til Rætte, saa godt som han formaar det. Naar vi derfor foretage naturhistoriske Undersøgelser, da er Maalet ikke dette, at vi i det praktiske Liv, f. Eks. ved Dyre- eller Plante-Avl, skulle nærme os Naturen saa meget som muligt, men meget mere dette, at finde hvor langt vi kunne fjerne os fra Naturen, naar vi ville opnaa et vist Djemed. For-maalet ved enhver af vore Syssler bliver da ikke en naturlig, men en kunstig Udvikling.

Anvende vi nu disse Betragtninger paa Kvægavlen i Almindelighed, er det jo klart nok, at denne i alle civiliserede Lande fjerner sig længere og længere fra Naturen: kunstigt Avlsvalg, kunstigt Opdræt, kunstig Fodring og kunstig Behandling af Produk-

terne. Det er allerede Kunst altsammen og vil uden Tvivl blive det mere og mere Aar for Aar, saalænge Verden staar. Vistnok fjerner man sig undertiden altfor langt fra Naturen, det straffer sig. Det er netop den allerførste Kunst kun at fjerne sig saa langt fra den naturlige Udvikling, at det lønner sig.

Er det mon anderledes med Bavl en? Skulde mon denne Syssel mere end enhver anden Avl kræve en Fastholden af den naturlige Udvikling? Vi tro det ikke. Kunstige Biboliger, kunstige Sværme, kunstigt Avlsvalg, kunstig Fodring, kunstig Yngelansætning, Dronningavl o. s. v. — ved alle disse Midler er det muligt at forsøge Udbyttet. Hvorfor skulde vi saa ikke anvende dem? Ogsaa her gælder det, at vi ikke maa fjerne os alfor langt fra den naturlige Udvikling, fordi det ikke lønner sig. Men det vilde dog være aldeles urimeligt, fordi vore „Kunster“ ved Bavl en Gang imellem mislykkes, straks atter at nærme sig den naturlige Udvikling saa meget som muligt. Dette vilde jo uden Tvivl være et Tilbagefærd.

„Sværming er Bienes naturlige Formeringsmaade, derfor faar man paa den Maade de bedste Dronninger, de kraftigste Familier og det største Udbytt“ — denne Mening var endnu temmelig almindelig blandt Bavlere for c. 30 Aar siden. Nu er den offentlige Mening blandt Bavlens dygtigste Bavlere rigtignok en ganske

anden, den vilde vel nærmest forme sig saaledes: „Den naturlige Sværmning hos Bierne volde Biablereen meget store Tab, derfor bør al Formering ske ved Kunstsværme, og det er et godt Bevis paa Dytighed hos Biablereen, naar han ganske formaar at hindre naturlig Sværmning blandt sine Bier“. Denne Anskuelse dele vi. Hermed skal dog ikke være sagt, at vi uden videre ville tilraade alle vore Biablere udelukkende at formere ved Kunstsværme, slet ikke ved Natursværme. Der vil jo her ligesom i alle andre biavlsdrivende Lande altid findes en Del fejtede Begyndere, som have Besvær ved at udføre temmelig simple Arbejder ved den kunstige Biavl. Hvis saadanne Biablere have en nogenlunde eneliggende Bihave, i hvilken der kan være Haab om at indfange alle Sværme uden just at holde Vagt 8 Timer daglig i et Par Maaneder, saa kunne vi være med til at tilraade dem foreløbig at lade nogle af deres Stader afgive Natursværme. Derved ville de nemlig tillige saa Vejledning til at skaffe sig flere modne Dronningceller, som kunne anvendes til Dronningstifte i deres egen Viggaard. Den Slags Formering og Dronningstifte vil dog aldrig kunne anses for rationelt (fornuftigt), fordi man ved Kunst kan opnaa langt større Fordel; men Kunst forudsætter ganske vist baade flere Kundskaber og større Dytighed. Det maatte dog staa slet til med de danske Biablere Eigner, hvis Fler-tallet af dem nu, efter at vi ere naaede saa langt frem, som vi uden Tvivl ere, maatte gaa tilbage ved atter at nærme os til Sværmebiavl. Og hvorfor i al Verden skulde vi gøre dette? Er det fordi vi jævnlig begaa nogle „Bommerter“ i den kunstige Biavl. Det er vist ikke ret mange Biablere, der ere saa „gamle, at de aldrig kunne begaa Bommerter“. Det undgaa rigtignok meget lettere ved Sværmebiavl. Nogenlunde gælder nok den Regel: Jo simple Biavl drives, des lettere er den og -- des simple bliver Udbyttet.

Nogle af vore Læsere ville maasse indvende herimod: „Saa det kan være sandt nok saadan i Almindelighed; men man kan jo dog drive Sværmebiavl i Forbindelse med naturlig Sværmning. Hvad tabes der da ved den?“ — Ikke saa ganske lidt. For det første taber man ofte Sværmen. Det er altid en hel Del. Dernæst taber man ofte megen Tid ved at passe paa Sværmen. Endvidere tabe Bierne ofte i hvert Sværme-stade 2—3 Uger af den bedste Træffetid, idet Halvdelen af Familien hænger udenpaa Stadet og driver (poser), og de øvrige ere

saa tæt pakkede inde i Stadet, at de ikke kunne anvende hele deres Arbejds-kraft. Endelig taber Biablereen tillige en meget væsentlig Del af sit Herredømme over Bierne. Og hvad vinde der saa ved de naturlige Sværme? „Det er en sand Fornøjelse at se saadan en naturlig Sværme bygge“, svarer man; men der er jo ikke det mindste i Vejen for at danne Kunstsværme, der bygge ligesaa ivrig som naturlige Sværme, hvis man endelig sætter saa stor Pris derpaa. „Og saa kan man saa saadanne gode Dronningceller fra det afsværmede Stade“. — Ja vist; men hvor-mange? Undertiden faar man 1—2, undertiden 20. Med andre Ord, det bliver rent Stumpetræf med den Slags Dronningavl. Ja, Naturbiavl er rigtignok rar nem; men den er sandelig ikke saa fordelagtig som Kunstbiavl, naar denne udføres med Dytighed.

Yngelspredning skal jo ogsaa være noget meget Slemt. Der har Erskov allerede for 10 Aar siden i sin „Fører i Biavl“, København 1887 S. 85 givet følgende Anvisning:

„Spredning af Yngelen. Dette kan anvendes som et fortreffeligt Middel til at fremme hurtig Yngelansætning om Foraaret, saa at Familierne i Tide blive folkerige nok til at samle Honningen under det gode Træk. Yngelreden maa da først indskrænkes ved Hjælp af 1 eller 2 Indstud saaledes, at det Rum, hvori Bierne arbejde, bliver helt fuldt af Bier. Saa snart de have Yngel i 3 Kammer, da affrælles Raagene af Honning-Cellerne paa den Kamme, der har mindst Yngel, og denne Kamme indhænges mellem de andre to. Undersøg derefter Boligen en Gang ugentlig og anbring altid de Kammer, der have mindst Yngel, midt i Yngelreden. Hver Gang affrælles tillige Raagene af nogle Honningceller. Vædbliv med denne Fremgangsmåde, indtil alle Tavler i Boligen undtagen de to yderste ere fyldte med Yngel lige op til Tablebæveren. Ved denne Tid vil moden Yngel begynde at løbe ud, og man kan da skyde Indstudet tilbage (eller til Siden) og indhænge en tom Table midt i Yngelreden, saa ofte den sidst indhængte bliver fyldt med Yngel. Man maa passe paa, at der stedse er Bier nok til at bedække alle Tavler, da man ellers udsætter sig for, at Yngelen lider af Kulde. Ved denne Fremgangsmåde opmuntres Bierne til at anfætte meget mere Yngel, end hvis de overlades til sig selv. Det er forbavsende og for dem, der ikke have prøvet det, næsten utroligt, hvor hurtig en svag Familie kan udvikle sig til et stærkt Stade ved dette

Middel. Skulde Bierne mangle Forraad, maa man ikke glemme at fodre dem jævnt.

Udvarsel. Spredning af Yngelen er en saa let Sag at udføre, at man maa vogte sig for at overdrive den. Naar den udføres med behørig Forsigtighed af en øvet Diabler, vil Familien lidt efter lidt vokse i Antal; men naar den udføres uforsigtig af en Begynder, da kan den let føre til det modsatte Udslag, nemlig til Foraar=Swindsot. Ere Rættene kolde, medens der er Yngel paa de yderste Tavler, og Voligen ikke er meget stærkt opfyldt af Bier, ville de Bier, som om Dagen vare paa de yderste Tavler, om Aftenen forlade disse for at søge ind til Varmen i Midten. Følgen bliver da, at Yngelen paa de ydre Tavler bliver forfølet og dør. Da de gamle Bier efterhaanden dø bort, og deres Blads ikke udfyldes af unge, maa Antallet under saadanne Forhold tage af. For at hindre dette, bør man sørge for, at de Tavler, der ere i Voligen, ere helt dækkede af Bier paa begge Sider".

Der er nok flere Diablere, som have prøvet paa at følge den Anvisning til Skade for deres Diabl. Det er jo ogsaa ganske unaturligt. Yngelreden bør Bierne da i det mindste have i Fred! — Ja, Yngelreden er ganske vist Befamilien's Hjerte. Derfor er det netop den, vi maa have fat i, hvis vi ville have Indflydelse paa Familiens Udvikling. De største Fremskridt i Kunst=Diablen i de senere Aar vero jo herpaa. Hvorledes skulde man vel drive Dronningavl uden at forstyrre Yngelreden? Allerede Dribjodring, der ved rigtig Anvendelse kan forsøge vort Udbytte i høj Grad, er jo en kunstig Paavirkning af Yngelreden. Den anførte Anvisning til Yngelspredning er desværre fulgt af et altfor ringe Antal Diablere, til at man ret har faaet Djænen op for dette Middels store Betydning. Vi have selv prøvet det grundig og opnaaet c. 130 R pr. Stade af saadanne Familier, der vare stærke, da vi begyndte at anvende dette Mittel, medens ligesaa stærke Familier, i hvilke dette Mittel ikke blev anvendt, kun gav c. 70 R. Man maa jo huske paa, at vor Bihave ligger i en ikke særlig god Sommertrækn, og vi mangle Eftertræk. Derfor have vi ikke naaet det af Hr. P. Nielsen (se S. 111) nævnte glimrende Resultat af 200 R pr. Stade. Trods vore anførte gode Resultater af Yngelspredning have vi dog heri Bladet været varsonne med at anbefale dette Mittel altfor stærkt, fordi vi vare opmærksomme paa, at det i en mindre øvet Diablere's Haand let kunde blive mere til Skade end til Gavn. Dette

har maaffte forledet nogle af vore Læsere til at tro, at vi vare blevne stufede med Hensyn til dette Middels Virkning. Det har paa ingen Maade været Tilfældet; men vi have i de sidste 3—4 Aar søgt ad andre lettere Veje at opnaa en ligesaa stærk tidlig Yngeludvikling som den, der kan opnaas ved Yngelspredning, anvendt af en dygtig Diabler. Disse Forsøg ere formentlig nu nær ved deres Afslutning. I vor egen Vigaard have vi i de senere Aar anvendt Yngelspredning i mindre Udtrækning alene af Mangel paa Tid; men denne Hindring er jo ingenlunde tilstede hos alle vore Diablere. Vi ere fremdeles overbeviste om, at fornuftig Yngelspredning vil kunne forsøge vore Diablere's Udbytte i en overordentlig Grad, naar man kun fortaar den Kunst ikke at overskride Grænsen for Midlets Anvendelse. Vore Erfaringer have stadig mere vist os, at Yngelspredningen betaler sig bedst hos stærke Familier og hos jævnt stærke med gode Dronninger, men den lønner sig ikke hos de svage, især hvis disse have flette Dronninger. Ligeledes har det vist sig, at det ved dette Middels Anvendelse har en ganske særlig Betydning at bevare Varmen i Bisthyngen. Anvendes Yngelspredning stærkt i et Stade, da bør Dronningen i dette stiftes efter Hovedtræffets Slutning.

Det staar jo vore Diablere frit for at vælge mellem Natur=Diabl og Kunst=Diabl; men man kan være overbevist om, at hvis 2 dygtige Diablere skulle kappes med hver sin af disse Metoder, saa sækker Natur=Diablere'n langt bagud for Kunst=Diablere'n. „Kunsterne" koste rigtignok Tid; men de kunne ligefuldt betale sig.

Krydsning og Renavl.

Af N. S. Jakobsen, Dyrlæge, Tarm.

I „Bitidende" Nr. 4 har Hr. Redaktør Erslev skrevet en Artikel om Krydsning af vor hjemlige Birace med udenlandske Racer, og kommer til det Resultat, at en saadan Krydsning er anbefalelsesværdig i flere Henseender, saasom at bekæmpe Bipesten, Stikkelysten o. s. v. I Slutningen af Artiklen ophjser Hr. Erslev, hvad der naturligvis er det vigtigste, at hans egne Bier efter mange Aars gennemført Krydsning ikke har tabt deres gode Egenskaber. Jeg har ikke forsøgt Krydsning med mine Bier, saa disse Resultater kan jeg ikke benægte; derimod henviser Hr. E. et Par Gange til Husdyrablen, som Krydsningen skulde have

gjort udmærkede Tjenester. Da jeg i enkelte Punkter er uenig med den ærede Redaktør, skal jeg tillade mig at henholde mig til enkelte Udtalelser.

Naar Hr. E. — imod Prof. Cook — mener, at man jævnlig har iagttaget, at Sunnerne i Afkommet oftest falde efter Faderen, Hannerne oftest efter Moderen, da tror jeg nok, at den næværende Videnskab er paa Prof. Cook's Side. Jeg skal i den Retning tillade mig at citere nogle Limer af en lille Bog, som er udkommen i det forløbne Aar: („W. Johansen: Om Arvelighed og Variabilitet“). „Nogle Forfattere have hævdet, at Søner arve fortrinnsvis fra Moderen og Døtre fortrinnsvis fra Faderen, medens deres Modstandere just hævde en fortrinnsvis direkte Arv fra Fader til Søn, fra Moder til Datter. Talrige ere de Eksempler, der tale til Gunst for den ene eller for den anden af disse og andre „Love“, og Enhver kan med Lethed opføre Eksempler fra sin egen Bekendtskabs Kred. Men dette vil i Virkeligheden blot sige, at alle disse Love ere lige stærkt eller, rettere sagt, lige svagt begrundede: Der er ingen bestemt Regel, men kun den tidligere værende statistiske Lov, at Fader og Moder i Gennemsnit bidrage lige meget med Hensyn til Afkommet's arvede Egenskaber“.

Naar Hr. E. i sit Forsvar for Krydsning mellem forskellige Viracer henviser til de gode Resultater af denne Fremgangsmaade for Husdyrenes Vedkommende, skal jeg dertil tilføje, at Krydsningen vist ligesaa tidt har gjort Husdyrablen ubodelig Skade, i det mindste her i Jylland. Lektor Goldschmidt siger i sin Afhandling om Husdyrablen i „Landmandsbogen“: „Den gennemførte Krydsning er paa sin Plads, hvor den stedlige Race ikke er i fuld Overensstemmelse med de ydre Forhold“. Det vil sige, naar man f. Eks. paa Fyn er saa godt tilfreds med det røde Maltkvæg, som tilbørlig er fremblevet ved Krydsning, saa er Gruunden den, at man nu paa Fyn yder Dyrene en bedre Pleje end paa Stabnsbaandets Tid. Da altsaa de ydre Forhold for Dyrene forandredes, søgte man Trang til at faa et mere produktivt Individ end den gamle Landrace, og for paa en hurtig Maade at bringe Racen paa Højde med den ydede Pleje, krydsede man med mere fremfærdne Racer, saasom Anglerkvæg, i Stedet for at gaa den langsommere, men sikrere Vej at forbedre Racen ved Udvalg og Renabl. — Men kan man nu sige, at vor brune Vi ikke er paa Højde med de ydre Forhold? Det tror jeg næppe; har vi ikke det samme Klima nu som før, trækker

Bierne ikke paa samme Slags Boghvede og Lindetræer, har de det mere varmt om Vinteren nu, end de før havde det i en vespakket Kube? Nej, de ydre Forhold ere de samme, vor Virace er et Produkt af disse, hvorfor skal vi saa forandre vor gode afklimatejerede brune Vi?

Desuden har Krydsningsavlen enstemmig Ord for at være farlig og usikker, naar den ikke er i Haanden paa en meget dygtig Opdrætter. „Krydsningsprodukter ere ofte fortrinlige Brugsdyr, men upaalidelige Avlsdyr“ (Goldschmidt), altsaa kan første Generation være god, men senere er der Tilbøjelighed til Udarining. Mon dette ikke kunde staa i Forbindelse med den af Hr. Ersklev omtalte Fredsommelighed hos de senere Generationer, hvilken altsaa kunde være et Degenerationstegn? Der er i alt Fald de, som mene, at de stiftelystne Bier ere de bedste Honningsamlere og de, som forsvare sig bedst mod Røvere. „Ja, men Hr. Ersklevs Bier ere jo lige dygtige endnu“, vil Nogle indvende. Mon Aarsagen dertil ikke kunde være Hr. Ersklevs Dygtighed som Opdrætter, og at det gode Udvalg har holdt Krydsningens neddydende Tendenser Stangen; Ingen ved, hvor gode de samme Bier vilde have været uden Krydsning.

Foruden den usikre Avl, Krydsningen frembyder, kan nævnes, at Krydsningsafkommet ofte stiller større Fordringer i Henseende til Ernæring og Pleje (Goldschmidt) end den stedvante Race, altsaa er mindre haardfør; saa vidt jeg erindrer, har Hr. Grønning for et Aars Tid siden ment at iagttage noget i den Retning, hvilket er sandsynligt nok. I Sammenhæng hermed kan jeg heller ikke tro, at Krydsning skulde kunne beskytte mod Bipest; dette stemmer ikke med Erfaringer her fra Vestjylland, hvor Korthornsblandinger absolut menes at være mere modtagelige for Tuberkulose end det jydste Kvæg.

Derimod kan det jo tænkes, at en længe fortsat Indavl kan svække Bierne, saa de blive et lettere Bytte for Bacillus alvei; men at Infektionen dog i denne Henseende spiller langt den største Rolle, gøres sandsynlig ved de af Prof. Bang i de senere Aar foretagne Tuberculinindprøvetninger paa adskillige større Gaarde paa Sjælland, hvor der for at udvikle en udpræget Maltkrace var anvendt stærk Indavl, uden at Tuberkulosen havde faaet Indpas i Besætningen.

Prof. Cook's Artikel er et veltalende Indlæg for et rationelt Udvalg af Avlsdyr, saa det maa bero paa en Misforstaaelse eller Trykfejl, naar Hr. E. i Begyndelsen af sin Artikel skriver, at Krydsningerne hidtil mest vare rettede mod Frembringelse

af smukke Bier, da hele Cooke's Artikel gaar ud paa Udvalg.

Det er vist den Metode, der har Fremtiden for sig, naar vi skal forbedre vor Birace: stadig at formere fra de gode Familier, og naar vi ikke selv kan producere vore Dronninger, da at anstaffe dem fra vore dygtige hjemlige Dronningablere.

Vi takke den ærede Forfatter for ovenstaaende Artikel, som vi have læst med megen Interesse. Vi skulle senere komme tilbage til denne Sag, i hvilken vore Anskuelser dog næppe ere slet saa langt fjernede fra Forfatterens, som han synes at antage; thi ogsaa vi tro, at der vil kunne udrettes Meget ved Udvalg indenfor vor hjemlige Race. 3 Dag skulle vi kun fremsætte nogle ganske faa spredte Bemærkninger til denne Artikel:

1. Hr. Grønning har tidligere fremsat den Anskuelse, at de ægte Italienerne ikke vare haardføre nok for Klimaet i Vestjylland. Derimod har han, saa vidt vi vide, aldrig offentlig fremsat en saadan Mening med Hensyn til Krydsningerne.

2. Forf. mener, at de høre Forhold ved vor Biavl ikke have forandret sig i de senere Aar. Derfor behøve vi ikke nogen ny Race eller Krydsning med en saadan. Det er muligt, at han har Ret deri. Det Spørgsmaal lader sig kun besvare med Sikkerhed ved langvarige Forsøg; men vi skulle dog gøre opmærksom paa, at den nyere Biavl stiller langt større Krav til Bierne med Hensyn til Yngle dygtighed. Dette kunde maaske alene retfærdiggøre Krydsningerne.

3. At den i mange Aar fortsatte Krydsning skulde kunne medføre en Degeneration af vor Birace, kunne vi vel ikke benægte; men vi have jo allerede udtalt, at vi paa ingen Maade have mærket noget Saadant i vor egen Viggaard, og i mange amerikanske Viggaarde, hvor Krydsningen er fortsat i en meget videre Udstrækning, har man heller ikke mærket en saadan Virkning deraf.

4. Naar Prof. Cooke har omtalt, at de amerikanske Opdrættere mest havde lagt an paa at frembringe smukke Bier, da har han ganske vist ikke opmuntret dem til at fortsætte i dette Spor, men netop opfordret dem til for Fremtiden at lægge an paa at frembringe dygtige og godmodige Bier. At Godmodigheden under Biavlens Haand ingenlunde behøver at følges med Sløvhed overfor Røvere, have vi det bedste Eksempel paa hos Krainerne og for Resten hos Italienerne med, da disse meget godmodige Bier langtfra staa

tilbage for vor hjemlige Race med Hensyn til Boligens Forsvar. Ned.

Om Sværming.

Af E. S. Grønning, Vejrup.

(Fortsat.)

Under Yngeludviklingen særlig i Foraars-tiden bør Familierne være meget omhyggeligere pakkede til overalt, og man bør være meget varsom under Udførelsen af Spekulationsfodringen, at Varmen hos Bierne ikke gaar tabt. Dette sker meget let, naar der fodres foroven af Glas, som staa omvendte paa Traadbæd og derover blot lagt nogen Pakning. Saafernt man benytter saadanne Foderapparater, der under ny Paahylbning skal aftages, da maa straks et tykt Stykke Tæppetøj eller andet Udstof lægges paa Traadbædningen, saalænge til Foderen atter kan sættes paa Plads, ligesom det vilde være heldigt, hvor Madrats med Foderhul ikke anvendes, at omvilde Glasset med mange Lag af blødt Udstof: dette vil tjene til baade at holde Foderet varmt og at tætte de Nabninger, der maatte fremkomme ved Dækket og Foderen. Pakningen maa være tyk og forsvarlig tæt især foroven, saa at man kan være sikker paa, at ikke den mindste Smule Varme kan undslippe fra Bierne ad denne Vej; da kan man tillige gøre sig Haab om at have stoffet den ensartede Varme. Begge Dele ere lige nødvendige og af allerstørste Betydning for en Bisamilies Fremgang. Særlig overfor Begynnderen bør det atter og atter gentages: pak omhyggeligt og godt saabel foroven som ved Enderne især under Foraarsudviklingen, thi da er det netop, at Varme og ensartet Varme spiller saa stor og betydningsfuld en Rolle.

Fra den Tid, da Bladsen indstrænktes til, at man gennem Glasdøren eller gennem begge Døre se, at Bierne midt paa Eftermiddagen under nogenlunde godt Træk bedække hele Tavlesiderne indenfor Døren, da kan og maa Bladsen udvides, dog alligevel kun, saafremt Dronningen har belagt samtlige Yngeltavler helst i c. hele deres Størrelse; thi har den kun belagt Yngeltavlerne halvt ned, da nytter det kun lidt, ja, vilde endog være til stor Skade at udvide Rummet for at faa mere Yngel lagt. Nej, man bør alligevel vente nogle Dage, indtil Dronningen kommer videre med Uglægningen. Bedst vilde det passe sig, om Dronningen var naaet til at belægge alle Tavler undtagen den forreste og bageste

(eller een ved hver Ende, saafremt Flyvehullet er midt paa Stedet), naar man uvider første Gang.

Forinden Pladsen udvides første Gang vil det være rigtigst, at man har bestemt, hvilke Familier der skal staa som Sværme-fæder, fordi Behandlingen af disse maaske allerede da skal være noget anderledes, særlig deri, at de til Sværming bestemte ikke bør have Arbejder-Yngeltavlerne forøget højere end til 5—7 Kammer, regnet efter 12 □". Jeg maa her bemærke, at de Familier, man ønsker Sværme af, ubetinget maa være af de bedste og kraftigste, saafremt man ved nogenlunde Sikkerhed ikke alene skal naa det ønskede Resultat, men tillige at faa tidlige Sværme, da saadanne have en ganske anderledes høj Værdi imod silbige. En af Hovedbetingelserne for, at der overhovedet kommer Sværme af Bifamilier, er, at der hos dem findes et passende Antal Droneceller, og at disse findes paa et for Bierne passende Sted i Boligen. Med Hensyn til dette, da bare vore ældre Kubebjævlere klogere end mange af os nu til Dags. Naar der spurgtes dem, om Bierne snart vilde sværme, da gaves til Svar: Ja, nu varer det ikke længe, før der alt har vist sig Vandbier (Droner) ved dem i flere Dage, og Bierne have tillige begyndt at pose (ligge i større eller mindre Mængde udenfor Flyvehullet) (Flyvehullet); eller ogsaa svarede Nej; thi ingen af de ovenfor nævnte to Ting have endnu vist sig ved Bierne. De vidste altsaa, at forinden en Familie sværmede, maatte der vise sig Droner, og desuden maatte Boligen være oversylt med Bier. Særlig det første forhynder de fleste Nutids-Bjævlere sig haardt imod, idet de undertrykke Droneyngel i altfor høj Grad — ja, men saaledes lærer man os jo, siger de, og de kan have Ret. Hvad enten det er i Honning- eller Sværme-familier, bør der findes et passende Antal gode og veludviklede Droneceller i Yngelredene; til de første er vel i Reglen en halv Table tilstrækkelig, men i Sværme-familierne maa helst findes c. ½ Table ved hver Ende af Arbejdyngelen, hvori findes Droneceller. Staar altsaa Sværme-familien ved første Udvidelse med 5 til 7 Arbejdyngeltavler belagt (i det Hele har Familien saa fra 7 til 9 Kammer), da gives det ikke flere af den Sort, men derimod enten 1 god Dronevokstave, hvoraf den øverste Halvdel er fylt enten med Honning eller Foderfirup, hængt ind klosd til Yngelen ved hver Ende, saafremt Familien er meget stærk. (Forts.)

Bestyrelsesmøde for DBF.

afholdtes d. 8. April 1897 i Korsør. Mødte vare alle Bestyrelsens Medlemmer undtagen Fotograf Vorbeck, Holstebro, der havde meldt Sygdomsforfald.

1. Budget for 1897.

Sekretæren gjorde opmærksom paa, at man i tidligere Aar stadig havde søgt at lægge Foreningens Budget ved Centralmøderne om Efteraaret; men dette havde kun meget ufuldstændig kunnet udføres, fordi man paa den Tid ikke kendte Foreningens Status. Derfor plejede han ved Foraars-Bestyrelsesmødet at meddele denne, og derefter bleve saa Bevillingerne afsøgte. Regnskabet var vel endnu ikke kommet tilbage fra Revisorerne, hvilket ikke kunde bebrejdes disse, da det først var aflagt d. 1. Marts (Fristen udløber dog først d. 31. Marts), og det var ledsaget af c. 470 Bilag. Revisionsfristen udløber da heller ikke før efter 2 Maaneders Forløb. Han meddelte, at Regnskabet udviste et Underfud af c. 230 Kr., og da 1896 var begyndt med et Overfud af c. 1130 Kr., havde Foreningen altsaa i det forløbne Aar brugt over 1300 Kr. mere, end den havde haft i Indtægt. Dette hidrørte vel for en Del fra, at der fra de 2 foregaaende Aar var opsparet Beløb til visse forestaaende Udgifter (et Mikroskop, Honningfiske m. m.), som netop agtedes udrede i 1896; men der var dog Anledning til i indeværende Aar at spare paa enkelte Poster for at faa Udgifterne til nogenlunde at svare til Indtægterne.

§ Genhold hertil vedtoges en ringe Nedsættelse paa dette Aars almindelige Udgifter i Sammenligning med forrige Aars.

2. Tilskud til Krebsene bevilgedes saaledes:

Krebs 1 45 Kr. — Kr. 2 a. 16 Kr. til en Bjævlstole og 4 Møder ved G (Grønning). — Kr. 2 b. 6 Kr. — Kr. 2 c. 1 Møde ved G og 2 ved Formanden. — Kr. 3 a. 40 Kr. — Kr. 3 b. 1 Møde ved N S K (N. S. Kristensen). — Kr. 3 c. 4 Kr. — Kr. 3 d. 1 Møde ved N S K. — 4 b. 1 Møde ved N S K — 4 c. 2 Møder N S K (deraf det ene Erstatning for et ikke afholdt Møde i 1896). — 4 d. 1 Møde G. — 4 e. 1 Møde N S K. — 4 f. 1 Møde G. — 4 h. 2 Møder G. — 3 i. 2 Møder G. — 4 l. 1 Møde G. — 4 n. 1 Møde G. — 4 r. 1 Møde G. — 4 s. 1 Møde G. — 4 t. 1 Møde G. — 5 a. 1 Møde ved B. Christensen, Sølystgade 16, Aarhus. — 5 b. 1 Møde ved Samme. — 5 c. 4 Kr. — 5 e. 2 Møder ved N S K. — 5 f. 1 Møde ved G. — 5 i. 1 Møde ved G. 6 a. ligefedes. — 6 d.

3 Møder ved G. — 6 f. 1 Møde ved G. — 6 g. 4 Møder ved G. — 6 m. 2 Møder ved Klaus Jensen, Egtved, Rolding. — 6 n. 1 Møde ved G. — 6 o. 2 Møder ved G. — 6 p. 3 Møder ved G. og 3 ved Fmd. — 6 s. 2 Møder ved G. — 6 t. 1 Møde ved Klaus Jensen. — 6 v. 2 Møder ved samme. — 7 a. 14 Kr. — 7 b. 7 Kr. — 7 c. 3 Møder ved G. — 7 d. 3 Møder ved N S K. — 7 e. et Møde ved N S K. — 7 f. 1 Møde ved G. — 8 a. 95 Kr. med Forpligtelse til at give Biablerne i en bestemt Herredsreds Vejledning i Behandling af de syge Stader. — 8 b. 5 Møder ved Klaus Jensen, deraf de 3 Erstatning for ikke afholdte Møder 1896. — 8 c. 2 Møder ved G. — 9 a. 3 Møder ved G. — 9 b. 2 Møder ved G. — 9 c. 1 Møde ved G. — 9 e. ligeledes. 10 b. 2 Møder ved N S K. — 10 c. 1 Møde ved Hans Andersen, Høninge, Rudsøbing. — 10 d. 3 Møder ved N S K. — 11. 50 Kr. — 13. 70 Kr. — 14 a. 1 Møde ved Aug. Petersen, Brejninge, Rysted, og 35 Kr. — 14 b. 1 Møde ved Aug. Petersen. — 15. 13 Møder ved forskellige Biabslærere. — 16 a 10 Kr. — 16 b. 2 Møder ved G. — 16. c. 1 Møde ved Bleibach, Grønholt, Fredensborg. — 17. 3 Møder ved Hans Andersen. — 18 a. 17 Kr. — 18 b. 1 Møde ved Aug. Petersen. — 19. 75 Kr. — 20. 7 Møder ved Th. Buchholz, Rødving. — 21 a. 6 Møder ved H. P. Christiansen, Naarup. — 21 b. 1 Møde ved G. — 21 c. Igeledes. — 22. 12 Kr. — 23. a. 3 Møder ved N S K. — 23 b. 1 Møde N S K. — 24. 9 Kr. — 25. 10 Møder ved Buchholz. — 27. 12 Kr. — 28. 5 Møder ved G. — 29. 3 Møder ved N S K. — 30. 35 Kr. — 31. 4 Møder ved G. — 32. 3 Møder ved N S K. — 33. 1 Møde ved G. — 34. 2 Møder ved N. Jensen, Badstær, Flabenskjold.

Endvidere gaves der som sædvanlig Sekretæren Bemyndigelse til at bevilge Møder til ny oprettede Kredse og Egne, hvor DBF. endnu mangler Kredse.

2. Det overdroges Redaktøren at søge at faa Trykningsomkostningerne for Bladet nedfattede til 110 Kr. pr. almindeligt Hæft i 4000 Eksemplarer hos den Bogtrykker, som nu udfører Arbejdet.

3. De indsendte Manuscripter angaaende Bipest. Der var indkommet 3 saadanne, af hvilke dog de 2 vare altfor kortfattede (1—2 Sider) til, at der kunde være Tale om at anvende dem i det angivne Djemed. Derimod kunde de anvendes som et Par Artikler i Medlemsbladet, hvis Forfatterne vilde give deres Samtykke dertil. Præmien tilkendtes det af Ersklev, Rallundborg,

indsendte Skrift, der omfatter 56 Folioider, og som giver Emnet en udtømmende Behandling.

5. Bevilgedes fri Undervisning paa Biablskolen i Rallundborg til følgende 16 Andragere: Mads Hansen, Hrup; A. N. Hovmøller, Dutrup; J. N. Holst, Randerup, Slesvig; N. Kr. Kristensen Bach, Stenum; Theodor Jacobsen, Sønderup; A. Hansen, Laben; H. P. Christiansen, Naarup; P. Hansen, Espe; Jens Kristiansen, Akirkeby; M. S. Rahbek, Borrisager; Hans Thomsen, Ringsbjerg; Johanne Christiansen, Standerborg; P. Nielsen, Brostov; Jacob Kristensen, Nordrup; Anders P. Krog, Vejerskov; B. Hansen, V. Hornum. — Endvidere Optagelse paa Skolen mod en Betaling af 20 Kr. for Undervisningen til Læveren, Wäring, Sverige. — Et Andragende kunde ikke bevilges, fordi Andrageren kun var 15 Aar gammel. Det formentes, at han vilde have større Udbytte af Undervisningen, naar han havde behandlet Bier i endnu et Aar i det mindste.

6. Forsøgsstationer. Der var indkommet Tilbud fra 7 forskellige Biablere om c. 12 forskellige Forsøg imod Betaling. Endvidere havde 1 Biabler tilbudt nogle bestemt angivne Forsøg uden Betaling. Endelig meddelte Sekretæren, at han agtede fremdeles at fortsætte sine fri Forsøg ligesom hidtil i en lang Række uden Bederlag. — Fra flere Sider, særlig af Vicepræsidenten, gjordes opmærksom paa, at slige Forsøg vare værdiløse, naar de ikke udførtes med meget stor Nøjagtighed og Dygtighed ved Sagtagelserne. Derfor mente han, at vi i ethvert Tilfælde foreløbig burde nøjes med ganske faa saadanne Forsøg. Man erodes om at overdrage til E. F. Grønning, Bejrup, N. S. Kristensen, Himmeløv, og Ersklev at foretage sammenlignende Forsøg mellem 12 × 12 " Stedet og Labnormal-Stadet med Hensyn til Overvintring og tidlig Yngeludvikling om Foraaret mod en Betaling af 50 Kr. for 1 Aar. Beretning afgives for hvert Aar; men Forsøgene ønskes fortsatte i 3 Aar. — Endvidere overdroges det til Aug. Petersen, Brejninge, at foretage de af ham tilbudte Forsøg mod Betaling af 30 Kr. for 1 Aar, hvorefter Beretning afgives. Bestyrelsen modtog med Tak Tilbuddet fra A. P. Tüchsen, Fredericia, om at foretage forskellige nærmere angivne Forsøg og afgive Beretning derom.

7. Smaa skrifter. Det i Dag præmierede Skrift om Bipest udgives snarest mulig paa sædvanlig Maade som Smaaskrift

Nr. 12 ved at indrykkes i Tidsskriftet (4000 Efs.) og endvidere at trykkes i 3000 Efs. paa bedre Papir. — Sekretæren antog, at han ved Sommerens Slutning kunde være naaet saa langt frem med sine Undersøgelser angaaende Yngelanlægningen, at et derom handlende Skrift kunde forelægges færdigt til Efteraaret.

8. Dronningavl. Som Kontrol med den af DBF. understøttede Dronningavl hos Hoffmann, Højsmarke, paalagdes det Sekretæren, inden Understøttelsen udbetaltes, at forlange sig forelagt Postkviktering for alle de pr. Post udsendte Dronninger fra denne Dronningavl samt almindelige Kvitteringer fra alle de øvrige Modtagere.

9. Centralmødet i Fredericia 1897. Vedtoges med Tak at modtage det fra Elbo m. fl. Herredes BF. fremsendte Tilbud om at vælge Lokale, kundgøre Mødet og ordne en Udflugt ved den Lejlighed. Derimod bestemtes det ikke at andrage om Rejseletelse i den Anledning, dels fordi man nu i 2 Aar ikke havde kunnet opnaa det dertil udkrævede Antal Deltagere, dels fordi en saadan næppe vil blive bevilget efter Afstiftelsen af Dobbeltbilletter og Redscættelse af Enkeltbilletternes Pris.

10. Helbredelsesforsøg mod Bipest. Herom var indkommet 2 Andragender. Forsøgene overdroges til de paagældende Kredse under Grønningens Ledelse. Endvidere var der fra en Mand indsendt et Forslag om for Fremtiden ikke at afholde Viavlermøder om Søndage, da han antog, at Bipesten var en Straf fra Herren ligesom den Pest, der hjem søgte Israels, fordi David havde talt Folket (1. Krønikerne 21. Kap.). Han ønskede endvidere, at dette Forslag maatte blive optaget i Tidsskriftet. Bestyrelsen fandt ingen Anledning til at give Kredse noget Paalæg i denne Retning og ønskede ikke den paagældende Skrivelse indrykket i Tidsskriftet.

11. Et Andragende til Landbrugsministeriet om, at en af de af Ministeriet i Landbrugets Tjeneste benyttede Bakteriologer maa faa Paalæg om at undersøge Bipest-Bacillen (*Bacillus alvei*) særlig for at finde Bekræftelse paa den af Ersklev fremsatte Formodning, at denne er en Anaerobiont, der ikke kan taale i længere Tid at udsættes for den atmosfæriske Lufts Paavirkning uden at tabe sin Livskraft. Andragendet undertegnedes.

12. Udstillingen i Aarhus 1897. Førtes en Forhandling angaaende et Skema for Dommerne til Benyttelse ved Bedømmelsen, særlig af Honningen. Man naaede dog ikke Enighed om et saadant Skema.

Sagen udsattes derfor til næste Centralmøde.

Derefter holdt Udvalget for Dypretelsen af en Bipestforsikring Møde, ved hvilket man enedes om Hovedtrækkene i et Udkast til Vedtægter for en saadan Forening. Efterat dette Udkast er blevet nærmere drøftet skriftlig mellem Udvalgets Medlemmer, vil det blive fremlagt til Behandling paa næste Centralmøde.

Ersklev,
DBF's Sekretær

Fra Kredse.

Bornholms BF. holdt sin ordinære Generalforsamling paa Hotel „Rønne“ i Nakirkeby d. 16. Marts. Det forløbne Aars Regnskab viste en Indtægt af 800 Kr. 14 Ore, nemlig Beholdning fra 1895: 146 Kr. 64 Ore, Medlemsbidrag 333 Kr., Bidrag fra landøkonomisk Forening 50 Kr., fra Statsraadinde Koføeds Legat 200 Kr. og fra Moderforeningen 70 Kr. samt andre Indtægter 50 Ore. — De vigtigste Udgiftsposter var 205 Kr. 50 Ore til 137 Eksp. af den danske Vitidende, 50 Kr. til en Biavlslærers Ophold paa Biavlsskolen i Kallundborg, 72 Kr. 10 Ore for 16 afholdte Foredrag, 43 Kr. 50 Ore for 3 Bihuse til Smaakaarsfolk, 67 Kr. 15 Ore til Rabat paa Kunsttavler, forskellige andre Udgifter 111 Kr. 82 Ore, ialt 550 Kr. 7 Ore, hvorefter Beholdningen ved Arets Udgang var 250 Kr. 7 Ore. Udstillingen i Gudhjem havde en samlet Udgift af 790 Kr. 46 Ore og en Indtægt af 759 Kr. 74 Ore. Begge Regnskaber, der fremlagdes i revideret Stand, godkendtes enstemmig. — Formanden, Lærer Josefessen, afgik efter Tur, men genvalgtes. Sogneformænd valgtes. Revisorerne, Sognepræst Doost og Gaardejer H. M. Koføed, St. Klintegaard, genvalgtes. — Til Delegerede for Treaaret 1897—99 genvalgtes Formanden og H. D. Koføed og som Suppleant Snekker Kr. Ipsen, Rønne. Til Dommere ved en Udstilling, som det blev vedtaget at afholde i Rønne i Efteraaret, valgtes Gaardejerne M. Hansen, Duegd., Joh. Brandt, Egeøgd., og K. Koføed, Munked., og som Suppleant Biavlslærer Kr. Hansen i Bobilsker. Til at ordne Udstillingen valgtes Købmand Koføed, Nybro, Bogholder H. Esperisen og Snekker Kr. Ipsen i Rønne. Iøvrigt overlodes det til Bestyrelsen efter bedste Skøn at foretage det fornødne i denne Anledning. — Det bestemtes at anvende 200 Kr. til Foredrag og Virøgt i Sommer, at uddele 4 Bihuse til Smaakaarsfolk, 50 eller

maafte 100 Kr. til Understøttelser til een eller 2 Biablers Ophold ved Biablsstolen i Kallundborg samt 40 Kr. som Rejsegodtgørelse til Formanden til Delegeretmødet i Hovedforeningen, der i Nar afholdes i Fredericia. Paa Forslag fra Generalforsamlingen vedtoges det endelig at tilstaa Formanden en aarlig Godtgørelse af 50 Kr. for hans Arbejde i Foreningens Tjeneste. — Af hvad der isvrigt forhandlede og vedtoges skal endnu fremhæves, at det enstemmig vedtoges at indgaa til Amtsrådet med Andragende om, at Vinden maa blive optaget blandt Uetræerne paa Amtets Landebye, noget man antog en Gang kunde faa stor Betydning for Dens Biavl.

Ekko fra Staderne.

Nordostsjælland, d. 9. April.

Bierne her paa Egnen have lidt en Del af den lange Indespærring uden en eneste Flyvedag i den sidste Del af Vinteren; næsten alle Familier have haft lidt Bugløb og enkelte endog i høj Grad. Jeg indvintrede 17 Familier paa Lav-Normalrammer, heraf ere de tolv i kraftig Stand, medens 4 (Udtromninger fra Østeraaret) ere døde af Bugløb, og 2 (et Wellsstade) ere gaede sammen til een Familie.

L. i H.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 35. Jeg har i et Par Nar benyttet 4 Stk. af Deres „Fuldkomne Fodrer“ og været særdeles tilfreds med dem; men nu kan jeg ikke mere bruge de 2, fordi de ere utætte. Foderet løber af sig selv ned til Bierne, saa at Fodreren tømmes i en eneste Nat, om jeg end har givet Bierne Afgang til kun et eneste Gul. Hvad er Fejlen, og hvorledes kan jeg rette den? (N. M.) — S.: Naar Fodreren jaaledes tømmes af sig selv, da er Grunden dertil denne, at Rappen (Aaaget) over Fodriglaszet ikke slutter stramt til Halsen; der kan da slippe Luft ind mellem Korkringen og Glasshalsen, og Foderet kan da ikke længere bæres af Luftens Tryk imod Rappens Underside. Denne Fejl fremkommer let, naar disse Fodre have været benyttede i nogle Nar; men den er heldigvis ikke vanskelig at rette: Man aftager Rappen, løsner Korkringen forsigtig, udtager den af Rappen, tilklipper en Strimmel Lærred saaledes, at den nøjagtig passer til at legges en Gang omkring Ringen, derpaa nedjættes denne atter i Rappen med Lærreds-

strimlen yderst imod Blikket. Rappen vil da oftest passe stramt omkring Halsen; i modsat Fald maa man atter optage Korkringen og lægge endnu en Strimmel Lærred uden omkring den første.

Nr. 36. Hvad kan være Grunden til, at nogle af mine Bifamilier ere saa uvillige til at flybe ud i dette Foraar. Jeg har undersøgt dem for at se, hvormeget Forraad de havde. Det var rigeligt nok. Kan Narjagen være Dronning-Mangel? (S. P.) — S.: Ja, Narjagen kan være Mangel paa Dronning, men i de allerfleste Tilfælde er den et altsfor koldt Sæde. I den Henseende kan det ikke nægtes, at Bivej over Tablebærerne let giver Anledning til uheldige Urtigheder foroven. Saaledes have vi to 12 × 12" Stader, der ere indvintrede med Namands Listeteppe umiddelbart over Tablebærerne og derover rigelig Pakning. Dette var kun et Forsøg, da vi altid have anset dette som et altsfor koldt Dække. Den ene Familie, der var meget stærk, har vel ikke haft noget stort Tab af Bier i Løbet af Vinteren; men den har i hele Foraaret været sen til Udflugt. Den anden Familie, der kun var middelstærk, har derimod mistet flere Tusind Bier, uagtet den har rigeligt Forraad ved begge Sider. Denne Familie har ligeledes været meget sen til Udflugt. Endelig have vi ogsaa een Familie, der har været sen til Udflugt, skøndt den befinder sig i et Lavnormalstade og ikke har Bivej over Tablebærerne. Ved Undersøgelse viste det sig dog, at denne Familie ligeledes sad for koldt, fordi den havde altsfor rigeligt Forraad. Ved at borttage et Par Honningtabler og paffe omhyggelig fik vi snart god Udflugt fra det Stade.

Nr. 37. Jeg har lavet et Stade med de ny Fals; men jeg kan ikke huske, hvorledes De bestrev Indskudsøren til den Slags Stader. Vær derfor saa god at give en Beskrivelse af den. (B. H.) — S.: Denne Indskudsør (se Fig. 20) er kun meget lidt forstellig fra de, der ellers almindelig bruges i vore Stader. Bærelisten (b) er naturligvis tykkere end sædvanlig, fordi der skal være Bivej over Tablebærerne. Endvidere er der i hver Ende af denne Liste ved d indfaaret et $\frac{1}{2}$ " = 1 cm. langt lodret Savsnit. Heri indstiftes et lille firkantet Stykke Kautschuk (der f. Ek. kan udfæres af en gammel Bold), som rager saa langt nedenfor Tablebæreren, at det kan løst udfylde Falsens Udsning og derved hindre Bierne i at krybe ud gennem Falsen under Bærelisten. Endelig ses i Bindustrømmens Underkant ved c et Indsnit, der kun paa Binduets indad-

vendte Side er dækket med bitet Jærntvist for at hindre Bierne i at gaa ud ad denne Vej. Nabningen c er bestemt til at give Luftveksel i Stedet bagtil om Vinteren. Hos os har det vist sig, at denne Nabning i Indskuddet selvstændig har kunnet hindre Afstættelse af Fugtighed i Stedet om Vinteren, hvis den paagældende Bifamilie ikke har haft et altsor stort Winterleje. Hvis dette derimod har omfattet blot et Par Tabler mere, end Bierne kunde dække d. 1. Oktober, har denne Luftveksel derimod ikke kunnet forhindre Afstættelsen af en Del Mug paa de bageste Tabler.

Nr. 38. Trækker Bierne af Hyldeblosten af nogen Betydning? Er den meget nektarbærende? Bliver den ved nylig Udflugning rødbrun af Farve? Hvorledes, naar den er krystalliseret, er Farven? Høstes der noget af Betydning af Hyldebussen? Er der nogen særegen Karakteristik ved Hyldeblostm-Honningen? (N. N.) — S.:

Hyldeblostmterne indeholde vistnok slet ikke Nektar. Derimod have de rigelig Pollen, som samles af forskellige Fluearter, f. Eks. af den almindelige Mudderflue *Eristalis tenax*. Endvidere ser man paa Bladene nogle smaa Biller, *Cetonia* og *Trichias*, der gnave Bladene. Honningbier have vi aldrig set paa Hyldeblostmterne, de synes ligefrem at have Afsty for den ejendommelige Lugt hos disse Blomster.

Nr. 39. Først en oprigtig Tak for „Bitidende“, som jeg nu modtager paa 5. Mar, og hvorigennem jeg som Diabler har modtaget mange gode Værdomme; men Et kunde den ikke hjælpe mig over, og det var Tobaksrøgning. (Jeg kan nemlig ikke ryge). Det har altid været mig en Plage, naar jeg skulde til at arbejde med mine Bier. Biben gik altid ud, naar jeg havde mest Brug for den. Jeg har ogsaa haft en Pibe efter Grønningens Model; men det var lige galt. Tilden saldt fra Tobakken, og Biben var ude, naar jeg havde Brug for Røg. Saa i Fjor Winter gik jeg og tænkte, om der ikke kunde være en Maade, hvorpaa jeg kunde komme over den Ulempe, som Røgning voldte mig (jeg har ogsaa set Røgpustere, men ikke fundet dem hensigts-

mæssige), og saa udtænkte jeg en ny Model til en Pibe, som skulde være god for Ikke-Røgere, og straks tegnede jeg den paa Papir, og med denne Tegning henvendte jeg mig til Kunstdrejer H. Tyllesen i Aalborg, som derefter lovede mig en Pibe for Ikke-Røgere, som er den bedste, der findes. Jeg kunde, før jeg fik den, ikke behandle mere end 1 a 2 Stader ad Gangen; men da jeg fik den, kunde jeg ikke føle nogen Ulempe ved Tobaksrøgen, men kunde behandle alle mine 24 Stader paa en Gang, hvorfor jeg vil anbefale alle Ikke-Røgere at købe en saadan Pibe, og de ville aldrig fortryde det. Disse Piber faas hos Hr. Kunstdrejer H. Tyllesen i Aalborg for 4 Kr. 50 Dre. Hermed sender jeg en saadan Pibe til Prøve og spørger Dem, om De kan anbefale den i Bladet? (Andreas Bach, Sønderholm). — S.: Den sendte Pibe har en 2-grenet Svampedaase. I den ene Gren er der en Nabning, som fører op til et kort Rør med Spids. I den anden Gren er der ingen Ud-boring; men for-oven i den Gren er der faststruet en kort Stok, i hvis øvre Ende atter er faststruet en almindelig Pibeblot med Slange, Overblot og Spids. Fra den nederste Blot gaar en tynd Gum-miflange hen til

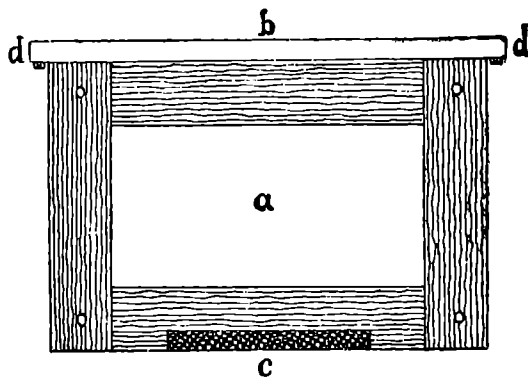

Fig. 20.

Pibeovedets Dæksel. Efter den Prøve, vi have foretaget med denne Pibe, finde vi, at det er vanskeligt for en Ikke-Røger at holde Ild i den. Dertil kommer, at denne Pibe er temmelig kostbar. Efter vor Anstuelse ere baade Røgblæseren (ikke Røgpusteren) og Haandrøgeren, naar de ere godt labede, langt at foretrække for denne ny Pibe, hvis de skulle benyttes af Ikke-Røgere.

Nr. 40. De spørges: Vilde cypriske Bier i Mar blive prøvede her igen?, og hvad koster italienske Dronninger med 100 Arbejdere til Dannelsen af en selvstændig Familie i første Sending? (N. N.) — S.: Da cypriske Bier ere temmelig vanskelige at behandle og dog næppe give noget større, snarere mindre, Udbytte end vore egne, agte vi ikke at indforskrive dem i større Antal, med mindre vi skulle faa Bestillinger paa flere saadanne Dronninger paa een Gang. Hvis vi ikke bestille mindst 6, fordyres Fragten paa hver Dron-

ning med 1—2 Kr. Derimod tro vi, at den italienske og den franske Race passe langt bedre for vore Forhold. Af disse agte vi at indfalde Bestillinger første Gang i Begyndelsen af Juli. Prisen vil da blive c. 5 Kr. for 1 Dronning med c. 100 Vedfagere, medens 1 cyprist Dronning paa den Tid vil koste c. 12 Kr.

Nr. 41. Jeg har foran mine 14 Bi-stader et Ved god Jord, som jeg i dette Foraar vil bejaa med Biplanter. De bedes give en Fortegnelse over de bedste, som kan faas af Frø paa Blirestedet. Jorden er god Sandmuld og har god Læ. Da jeg ikke har andre Husdyr end Høns og Bier, bryder jeg mig ikke om Planter med Foder-værddi, men sætter Pris paa, at nogle af dem har smukke eller vellugtende Blomster. De bedes for hver enkelt Plante angive, om den er høj eller lav, en- eller fleraarig og helst ogsaa paa hvad Aarstid den skal faas og om dette skal være tæt eller spredt. (Th. B.) — S.: Borago officinalis, temmelig store blaa Blomster (Hjulkrone), eenaarig, saas snarest mulig, ikke for tæt, Planten graauldet hvas, 1' høj, naar Blomsterne affæres, saasnart de begynde at visne, kan de blomstre fra Maj til September. — Phacelia tanacetifolia. læg Mærke til at faa den rigtige Art, da andre Arter af samme Slægt ikke ere nær saa honningrige. Saas straks og senere hver 14. Dag indtil 1. Juli, man har da et stadigt Flor af disse smukke lyseblaa Blomster, der ere meget rige baade paa Nektar og Pollen. Planten eenaarig, har et nydeligt Løv, glat, hører hjemme i Californien. — Clarkia pulchella, smukke røde Blomster i Juni, saas tidlig, ikke for tæt. Planten eenaarig, 2' høj. — Reseda.

Nr. 42. De bedes angive, hvilken Betydning for Bierne som ydende Pollen eller Nektar følgende Træer have eller ikke have, nemlig: El, Elm, Ask, Asp, Røn, Askelrøn, Hylb, Druehylb, Hestekastanie, Syren, Hvidtjørn. (Th. B.) — S.: El, Alnus incana afgiver baade megen Nektar og Pollen, A. glutinosa kun Pollen. Elm afgiver baade Nektar og Pollen. Ask kun Pollen. Asp ligeledes. Røn giver Nektar og lidt Pollen. Askelbær ligeledes. Hylb og Druehylb hverken Nektar eller Pollen. Hestekastanien baade megen Nektar og Pollen. Syren hverken Pollen eller Nektar til Honningbie n. Hvidtjørn baade rigelig Nektar og Pollen.

Nr. 43. Naar Dronningen ikke deltager i Renselses-Udflugterne kommer det saa af, at den faar saa absolut ren Føde, at den kan udskille det Hele gennem Vandedræt og Uglægning? (Th. B.)

— S.: Ja, tildels; men det antages dog, at den under Tiden udgyder Ekstremiteter paa den nederste Rand af Tablerne.

Nr. 44. Hvorledes kan man bedst fremme Biernes Udtrækning af Kunsttabler før Hovedtrækket, saa man har mange tomme udtrukne Tabler at give dem, naar Nektaren begynder at flyde for Alvor? (Th. B.) — S.: Ved langsom Fodring med Sukkerstrup, navnlig om Nætterne og i slet Trækvejr.

Nr. 45. Ster denne Udtrækning ved, at Bierne bygge Cellebægge af deres eget Voks paa den givne Cellebund, eller tage de af Kunsttablens Voks og hule det ud til Bægge? (Th. B.) — S.: Det sker paa begge Maader. Dette kan nydelig ses af Tablernes Farve, da denne bliver lysere, jo mere Cellebæggene nærme sig Fuldbelstsen. Cellebundene og de nederste Bægge blive dog meget sjældent udtyndede til samme Tykkelse som i den naturlige Table.

Nr. 46. Sjør købte jeg noget Dronevoks hos en anerkendt dygtig Viabler. Bierne vare meget trevne og villige til at bygge det ud, medens de samtidig med Fornøjelse udbyggede det Arbejdervoks, jeg havde faaet fra en nærmere Fabrikant, der ikke lavede Dronevokstabler. Kan det komme af, at Dronevokstablerne vare helt flade i Cellebunden som paa medsendte Prøve, eller er det det reglementerede ved Dronevoks-Kunsttabler? De naturlige Dronevokstabler har, mener jeg, den samme tresidede Pyramidebund som Arbejderceller. (Th. B.) — S.: Ja, Dronecellerne (de naturlige) have den samme pyramideformede Bund som Arbejdercellerne. Alligevel pleje Bierne ikke at være trevne til at bygge paa flad Bund, naar kun det givne Voks er godt. Det har det nok ikke været i det anførte Tilfælde. (Prøven fulgte ikke med).

Nr. 47. Ved at efterse mine ældre Aargange af „Tidskrift for Viabl“ for at faa dem indbundne, ser jeg desværre, at jeg mangler enkelte Numre af Aargangene 1894, 1895 og 1896. Kan saadanne enkelte Numre af ældre Aargange faas for sig og til hvad Pris pr. Stk.? (Th. B.) — S.: Redaktionen kan ikke indlade sig paa at bevare enkelte Numre af Aargangene for mere end det sidstforløbne Aar, altsaa nu for 1896. Saadanne Numre kunne enkeltvis erholdes hos Redaktøren uden Betaling, hvis det kun er ganske faa, der udkræves. Er det et større Antal, forlanges en Pris, der svarer til Bladets Pris, 10 Ore pr. Nummer.

Nr. 48. Jeg har stor Øyst til at prøve Deres Forsøgsstade med 40 cm. × 30 cm. store Kammer; men De har talt om

en Ulempe ved Behandlingen af det Stade. Hvad er det? (S. R.) — S.: Det er Stadets betydelige Højde, naar det er forsynet med fast Overrum. Dette bevirker nemlig, at man ovenfra kun med Besvær kan naa ned paa Stadets Bund. Hvis De derfor agter at prøve den Slags Stader, ville vi tilraade Dem at bruge løst Overrum dertil.

N. 49. Jeg har et Kubestade, som jeg til Sommer kunde ønske overførte i to Kunststader (10 × 12.) Hvornaar bør jeg begynde Opmuntrings-Fodring? Hvad Methode vil De anbefale, enten almindelig Redbygning først i det ene Stade, dernæst i det andet, eller Udtromning og derefter Overføring (se „Fører i Biaul“ af Hans Ersted S. 126 og 127) eller „Opbygning“, som sker ved at vende Kuben og sætte et helt Magasin ovenpaa. I hvert Tilfælde hvornaar. Jeg antager ikke der er synderligt Eftertræk her paa Egnen, da der ikke findes Lyng. (C. C.) — S.: Hvis Deres Egn ikke tilbyder et aldeles glimrende Hovedtræk, vil Planen, at lade 1 Kubefamilie i samme Sommer bygge ned i 2 Kunststader, ikke kunne lykkes. Vil De endelig have 2 Familier ud af det ene Kubestade i denne Sommer, da bør det ske ved Udtromning, naar vi naa Begyndelsen af Sværmetiden. Dridfodring kan De godt begynde med nu; men hufft paa, at den ikke maa gaa for hurtig; thi i det Tilfælde fyldes en Mængde Celler med Foder, saa at Dronningen faar for ringe Blads til Uglægning. Naar Trommesværmen senere er dannet, nedkastes den i det ene Kunststade, og helst paa samme Dag overføres Resten af Kubens Bier og Bygningen i det andet Kunststade. Begge Stader opstilles jævnsides, hvert med den halve af Kubens tidligere Blads. Iøvrigt vil De finde Anvisning til Stadernes Behandling i den af Dem omtalte Bog, som De altfaa er i Besiddelse af.

Bavnlige Vink.

Vejret (d. 12. April) har i de sidst jortsøbne 2 Uger været temmelig koldt, et Par Nætter endog saa med 1–2° Frost, enkelte Regnbyger om Dagen; dog have Bierne kunnet flyve ud paa flere Dage i nogle Timer. Plantevæksten er dog endnu ikke saa langt fremme, at der kan hentes Nektar af nogen Betydning fra Marker og Haver. Derimod have Bierne hjembragt noget Pollen og Vand. Med saadant Vejr holdes Plantevæksten stærkt tilbage, og det er derfor rimeligt, at det første egentlige Hovedtræk ikke vil komme tidligt, uden Tvivl senere end f. A. Dette er dog ingenlunde ubeligt for Bierne, da disse netop derved kunne opnaa en

langt stærkere Udvikling inden dette Træk, hvis de kun sidde i lune Stader med rigeligt Forraad. Netop paa Grund af Frugttræernes tidligere Udvikling iaar har den ringe Frost i Maanedens Begyndelse ikke stadet Blomsternopperne paa Frugttræerne alvorligt. Da Overvintringen tidligere har været særdeles god i de allerfeste Egne, er der foreløbig ingen Grund til at klage over Udsigterne for Biaulen.

Eftersyn. Hvis det vigtige Foraars-Eftersyn endnu ikke er foretaget, bør det foretages paa den første milde Dag (se S. 119).

Fodring med flydende Foder (se S. 119) bør helst ske fraaen eller bagtil i Stadet, for at den ikke skal hidlokke Koubier. Da Naturen endnu tilbyder megen liden Nektar, er en Tilfætning af Homning til Foderet meget helbig for saadanne Familier, der ganske savne Forraad. Allerede om et Par Uger vil dog en saadan Tilfætning af Homning til Foderet forhaabentlig være mindre nødvendig, jo længere Foraaret strider frem.

Band. Hvis Bierne ikke nærved Biigaarden have Udgang til Vand, bør Biavleren sørge for saadan Udgang ved at henstille i eller tæt ved Biigaarden et Fod med rent Vand, i hvilket der lægges nogle smaa Trælodjer eller Møs, hvorpaa Bierne kunne holde sig fast, medens de oplyse Vandet.

Pakning. Uagtet Vejret allerede nu er temmelig mildt om Dagen, ere Nætterne dog kolde, og Bierne behove megen Varme i Ungelreden, derfor bør Pakningen baade ovenover Bierne og i de hule Vægge fremdeles holdes i god Orden. Hvis man fodrer gennem en Foderaabning foroven, bør der paffes omhyggelig omkring Fodrerens, for at Varmen fra Ungelreden ikke skal undslippe ad denne Vej. Af samme Grund bør man paa denne Aarstid være meget forsigtig med at afskille Ungeltavlerne ved Undersøgelser af Stadet, thi herved foregaar altid en betydelig Afkjøling af Ungelen. Pakningen bagved Glasdøren kan dog nok undværes nu, da dens Fjernelse giver en stærkere Luftveksel i Stadet, nu da Bierne kræve mere Luft, fordi deres Virksomhed er tiltaget stærkt.

Kunsttavler. I dette Foraar vil der næppe blive Andendelse for Kunsttavler før i Begyndelsen af Maj; Bierne ville heller ikke savne Blads tidligere.

Ungelspredning. Hvis Vejret i Slutningen af April eller i Begyndelsen af Maj bliver meget varmt, kan man hos stærke Familier og hos middelhæftede med gode Dronninger begynde Ungelspredning saaledes som nærmere beskrevet paa S. 126.

Møl. Saa snart Vejret bliver rigtig mildt, gælder det om at pakke paa sit Forraad af gamle hengemte udbyggede Tavler, at ikke Mollarver skulle odelægge dem. Det sikreste Middel er at op hænge alle disse tomme Tavler i et lille Kammer, der er saa tæt tillukket som muligt. Mildt paa Gulvet stilles en Jærnpande med Tørvegløder og derpaa kaster man en Haandsfuld Svool (i smaa Stykker eller som Svoolblomme), hvorpaa man hurtigt forsæder Kammeret og tillukter Døren tæt. Den næste Dag udluftes Kammeret. Har man ikke et saadant Kammer til Raadighed, kan man indhænge Tavlerne i Kasser, i hvilke man med en Høglæser eller Røgputter indblæser Svouldampe (se Smaastryk Nr. 8).

I Staderne vil man allerede nu kunne træffe enkelte fuldt udviklede Møl og Mollarver. Naar Vejret tillader et grundigt Eftersyn, bør man derfor allerede nu være opmærksom paa disse slemme Gæster og udrense og dræbe dem, hvor de findes i Skulte i Hjørner og Sprækker i Staderne.

Bugløb. Træffer man ved Eftersynet Familier, der have haft Bugløb, da bør man i saa-

danne Stader være særlig opmærksom paa at indskrænte Bladsen ved at udtage de fleste ubesatte Tavler, for at Bierne kunne komme til at sidde lunt. Ere de udtagne Tavler besudlede med Ekstrementer, bør man rense dem ved at borsite dem med en blod Borste, som dyppes i lunkent Vand. Derefter hænges Tavlerne til Tørring paa en Snor ligejøm Bastetoi og hængemmes, naar de ere tørre.

Sørg nu for at have de nødvendige Stader, Kammer, Magasiner og Medstaber parate til den forestaaende travle Tid for Biavl.

Brevkasse.

Rettelser til Listen over Kredsformand S. 99 tilsojedes under 6 p. Børling BK. for Moberg Sognkreds: Gartner M. C. Madsen, Smed L. Lindholm og Niels Kvolsbæk Endvidere tilsojedes Kreds 21 e. Hanslund: Drejer Mikkel Jensen, Svinballe, Hunslund, Forjens. — 3 b. Nordthy: Lærer Ditlevsen, Elsted, Smedsted, F.

Medlemsret. 1. Er jeg Medlem af DBF., naar jeg som nu er Holder af „Tidskrift for Biavl“? (E. N.) — S.: Ja.

2. Hører jeg til Kreds 14 a, Roskilde Amt? (E. N.) — S.: Ja, saa snart De tillige indmelder Dem som Medlem hos Formanden i den Kreds, Dyrsløge Hansen, Nymølle, Bredhusene, og betaler det særegne Kredsbidrag, der formentlig i den Kreds er 50 D. aarlig.

3. Har jeg Ret til at møde ved Biavlermoderne i den Kreds? (E. N.) — S.: Ja, naar De har indmeldt Dem som Medlem af Kreds 14.

4. Faar jeg noget Medlemskort? (E. N.) — S.: Ja, jaavel fra DBF. som fra Kreds 14.

Kraimerbier. Den første Sending er ankommen. Af denne Sending have tilovers 1 Famille, der kan sendes omgaaende mod en Betaling af 16 Kr. Den næste Sending indforstrives d. 25 April og kan ventes her omtrent d. 6. Mai. Pris c. 16 Kr. pr. Stade. Bestillingerne maa være mig i Hænde senest den 25. April, Aften.

Erstlev.

Udstillingen i Aarhus. Anmeldelses-Skemaer kunne nu ogsaa faaes hos Erstlev, Kallundborg. De kunne indsendes i udslydt Stand under samme Adresse inden d. 14. Maj, eller til „De forenede Landbosforeninger“s Sekretær, Aarhus, inden d. 15. Maj.

Forespørgsel til Bestyrelsen (se S. 99). Ved Bestyrelsesmødet den 8. April d. A. vedtoges det at svare Forespørgeren: DBF's Bestyrelse har ikke bemyndiget Brodrene Hansen til at oprette et „Udsalg for Danmarks forenede Biavlere“: men den tvivler i høj Grad om, at den vil kunne forbyde denne Betegnelse af Udsalget. Det havde været en anden Sag, hvis Udsalget havde været betegnet som „Udsalg for Danmarks Biavler-Forening“.

Erstlev,

DBF's Sekretær.

Kundgørelser.

Nyt Honning-Præparat.

For Syge og Sunde anbefales mod Svæftelse, Blodmangel, Vægst, ster Fordøjelse **P. A. C. Müller's Ferratin**; er **Kraft-Vin** med Jern og Honning.

4. **Honninghuset** 4.
Graabrødretorv

Ægte Bivokstavler

faas hos Linas Sogns BK. **Voks** forarbejdes eller byttes. Vidre bedes indgivet til **D. Rasmussen**, Linas pr. Laven.

Viedloff's Fodrer (se S. 98) faas à 75 D. hos **Erstlev**, Kallundborg.

Kunsttavler

af godt **Bivoks** og

Visergitre

af Zink faas hos

B. Wojesen,
Eystroite, Nykøbing F.

Kunsttavler

af fortrinlig rent, ublandet **Bivoks**

leveres til billigste Priser. Bivart (fæstede Tavler) købes eller laves i Tavler, ligejaa **Voks**.

Borbecks Vibog, Foderapparat for Over- og Underfodring, nopslideligt Dronninggitter m. m. faas hos **Fotograf Borbeck**, Hølstebro.

Kun

Borbecks Bokstavler

fit 1. Præmie paa den store Landmandsudstilling i 1896.

Et Parti fin lys **Honning** er til Salg hos Lærer **J. Hansen**, Kværndrup, Kværndrup St., a 45 Dre pr B.

Biboliger,

solidt forarbejdede,

af J. Andersen, Løsning, forhen gl. Sole, ere til Salg hos **Købmand Chr. Tramm**, Løsning St.

Ved Salg til Foreninger gives god Rabat

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erstlev,

2det foragede Oplag, Pris 50 D., er nu udsolmet. Sendes frit imod Julegætte af 52 D. i Frimrk. til **Erstlev** i Kallundborg.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **H. Schmidt**, Vintelvej 6, 3. Sal, Njodenshavn V.

Engelske og amerikanske

Bicykler

med Lustringe (Garanti 1 Aar)

faas for **135, 150 og 165 Kroner** hos

Alex. Rasmussen,

Kallundborg.

Kunsttavler af ægte **Bivoks**, i Maret 1896 tilkendt 14 Præmier, anbefales jaavel Foreninger som den største eller mindre Forbruger til Maret's billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

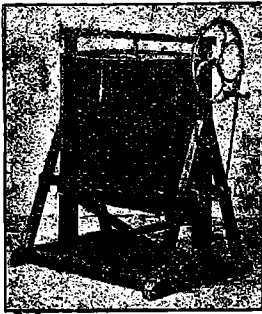
Foreningen af jydsk Landboforeninger

afholder Jubilæumsskue i Aarhus

9.—12. Juli 1897. Anmeldelsesfristen udløber den 15. Maj 1897.

Bureau i Aarhus. — Læs forud Medlemskort og søg Indkvarteringsbureauet.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvisitter til Biavl henhørende. Ægte Vokstavler have altid.

NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,

Vejle.

Bistader.

Undertegnede leverer Bistader i alle Ramme-maal samt Rammer, Rammelister, Solvoks-smelttere og Udslyngere, alt til billigste Fabrikspriser. Første Præmie for Bistader paa Udfillingen i Syderup 1896. Eventuelle Bestillinger bedes sendt snarest.

L. Kristoffersen,

Snedker, Skippinge pr. Svimminge.

Maling til Bistader

forsendes over hele Landet i 2 Pd.s og 8 Pd.s Blikdaaser à 50 Øre pr. Pd. Denne Maling er særlig tillavet efter Bistader, hvorfor den ogsaa tørrer hurtigt og skaller ikke, men holder sig udmærket. Malingen kan faas i hvilken Farve, som ønskes; Brugsanvisning medfølger, saa at Enhver let kan male sine Stader, og det betaler sig godt. — Pensler faas ogsaa.

J. A. Hansen,

Malers,

Herslev pr. Fredericia.

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postanvisning, sender jeg franko

9½ Pd. Melange-Tobak.

Jens Jørgensen, Hjørring.

Kunstableformer af Kobber indpræsnes paany d. 25. April. Til 10 × 12" eller Lav-normal c. 20 Kr., til 12 × 12" c. 24 Kr., andre Maal efter Størrelsen. Formene kunne i Almindelighed leveres c. 6 Uger efter, at de ere bestilte.

Grølev, Kallundborg.

Poks modtages til Forarbejdning til Kunst-tavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1896 er mine Kunsttavler tilkendt

14 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Dimmeløv, Roskilde.

500 Kroner

tilsikres enhver Lungelidende, som efter Benyttelsen af det verdensberømte Maltose-Præparat ikke finder sikker Hjælp. Hoste, Hæshed, Asthma, Lunge- og Luftrør-Katarrh, Spytning osv. ophører allerede efter nogle Dages Forløb. Hundrede og atter Hundrede have benyttet Præparatet med gunstigt Resultat. Maltose er ikke et Middel, hvis Bestanddele holdes hemmeligt, det erholdes formedelst Indvirkning af Malt paa Majs. Attester fra de højeste Autoriteter staa til Tjeneste. Pris 3 Flasker med Kasse 5 Kr., 6 Flasker 9 Kr., 12 Flasker 15 Kr. 24 Flasker 28 Kr. Albert Zenkner, Opfinderen af Maltose-præparatet, Königsberg, Preisen, Kaiserstr., 17.

Hønning-Sedler, af to forskjellige Slags "Hønning" og "Hønningens Anvendelse"), udgivne af DBK., bestemte til at vedlægges ved Hønning-jalg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Øre for hver 10 Stk. hos **Grølev, Kallundborg**

Nu er det Tiden at bestille Biboliger haade for Foreninger og Entfelmænd til rettidig Levering hos **Kristian Federsén, Lved, Svendborg**, der har den ældste, stærke og mest velrenomerede Bistadefabrik i Danmark.

My illustreret Prisliste paa Forlangende. Hus-flidsmændene kan nu faa Rammer, Lister, Klobser, Hængsler, False, Svirvler m. m.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

R. Schmidt, Binkelvej 6. S. Sal, København V.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

De billigste og bedste Stader og Udslyngere,

nojsagtig forarbejdede, gode Barer, saas hos Under-
tegnede.

Ærede Forbrugere bedes venligt at indgive
deres Ordre i god Tid.

NB. Tilkendt Hædersdiplom i Randers 1894,
Broncemedalje og Diplom i Malmo 1896.

A. Jensen,

Snedter, Solte pr. Bræto.

Biafvernes Opmærksomhed henledes atter iaar
paa mine fortrinlige

Kunsttaavler, Biboliger, Udslyngere, Røgnustere, Røgblæfere o. s. v.

J. Kr. Olsen,

Snedter,
Svilested pr. Sollefsted.

Æljud. Æljud.

En aldeles ægte, god gammel Æljud faas i
større og mindre Partier hos **C. F. Grønning,**
Vejrup, Bramminge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved
Lilbagejendelsen.

Min mange Gange præmierede og fuldt ud
anerkendte

Bipibe

Jendes frit, naar 3 Kr. 16 Dre sendes pr. Post-
anvisning, hvorpaa Bestilling samtidig skrives (heri
Laudet), til Ublaudene med Tillæg af den Porto,
der fordrer (Tyskland 90 Dre, Sverige 45 Dre),
begge Steder medregnet Postopkrævningsgebyr.

Saas hos **C. F. Grønning,**
Vejrup, Bramminge St.

Vokstavler. Foreninger, Handlende og Pri-
surant vate bedes forlange min Pris-
kurant over Vokstavler og Rekvizitter. Største
Lager i Norden af virkelig prima Bivoks, bedste
Tavler, smukkeste Præg, allerbilligste Pri ser.
Køb hos mig, og De bliver tilfreds.

Chr. Niegels, Viborg.

Biboliger, Redskaber og Kunsttaavler.

Mine overalt anerkendte nojsagtige og solide
Stader og Redskaber samt Kunsttaavler (med Ar-
bejds- og Dronecellepræg) af ægte uforfalsket Bi-
voks anbefales Biafverne til Dagens billigste Priser.
Voks forarbejdes billigt.

Allerhøjeste Prisbelønning med Guldmedalje.

For Tiden 150 Stader paa Lager.

Prisliste sendes paa Forlangende.

Løsning St., i Marts 1897.

J. Andersen.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Førstepremier og Medaljer) saas hos
S. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svend-
borg. Prisen er iaar 1-5 K 190 Dre, 5-10 K
135 Dre, over 10 K 180 Dre. Rent Bivoks tages
i Bytte for 25 a 30 Dre pr. K .

17,500 Selten Text.

10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.

Verlag des Bibliographischen Institutes, Leipzig.

Probesthe und Prospekte gratis durch
jede Buchhandlung.

je 8 Mk.

17 Bände

je 50 Pf.

272 Hefte

MEYERS
KONVERSATIONS-
LEXIKON

= Goeben erscheint =
In 6., neu bearbeiteter und vermehrter Auflage:

Mit 1000 Bildertafeln und Kartenbeilagen.

158 Farbentafeln.

je 10 Mk.

geb. zu

in Fachbich-

17 Bände

Forenings-Meddelelser.

Langlands-Arbejden afholder Generalfor-
samling og Biafvermøde med praktisk Undervisning
i Biaf, hvis Vejret tillader det, Mandag d. 19.
April, Efterm. Kl. 2, hos Rasmus Andersen i
Senni ng e. Alle ere rigtig velkomne.

Linna Sogus Br.'s Medlemmer bedes inden
15. Maj at indgive Bestilling paa Vokstavler.
A. Hansen.

Indhold af dette Numer.

Bestyrelsesmøde for DBF.	130
Bipibe, en ny	134
Biplanter	135
Bornholms Br.	132
Cypriette Bier	134
Dronevoks	135
Dronningens Henselse	135
Ekto, af L.	133
Fodrer, den fuldkomne	133
Forsøgsstade	135
Gavnlige Vint	136
Huld	134
Indstudsdoor	133
Italienske Bier	134
Koldt Vinterjæde	133
Krydsning og Menavl, af N. J. Jakobsen	127
Natur-Biaf eller Kunst-Biaf	125
Overføring	136
Ervervning, af C. F. Grønning	129
Ervervning	125
Tidskrift for Biaf, enkelte Numre	135
Udræfning af Kunsttaavler	135
Yngelspredning	126

Den danske Bi-Tidende

Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
Danmarks
Bivler-Forening.
STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

FAV. 11.A

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabgangsreiser optages for 20 Ore pr. Petit-Blanc 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Engelsk Biavl.

Naar vi i Dag fremstille for vore Læsere et Billede af en engelsk „Bi-Gaard“, da er det ikke vor Hensigt dermed at give

formodentlig vil vække hos danske. Uagtet det originale Billede, hvorefter hosstaaende er udarbejdet, ikke var særlig skarpt, antage vi dog, at det deraf vil kunne ses, at Staderne ere pakkede saa tæt sammen, at det hele nærmere ligner en Gaard, pakket fuld

Fig. 21. En Bi-gaard i N. Wales i England.

en Forestilling om, hvorledes de engelske Bihaver i Almindelighed tage sig ud; dette have vi tidligere gjort; men vi ville netop fremdrage et mærkeligt Eksempel paa en Bi-Gaard, der har vakt ligesaa megen Forbavselse blandt engelske Biavlere, som den

af Bistader, end en Bihave med befolkede Stader. Kan der være Tale om at drive lønnende Biavl under saadanne Forhold? — Svaret paa dette Spørgsmaal vil bedst fremgaa af den uden Tvivl troværdige Beretning, som ledsager Billedet:

Bigaarden tilhører John Berry, der bor i Larrowst i det nordlige Wales. Han begyndte Biavl i 1882 med 1 Kubestade, og hans Interesse for Sagen blev daft ved at læse en Bibog. Han besluttede straks at holde Bier i Kunststader og lavede selv efter Bogen et Woodbury-Stade (dette ligner nærmest vort Lavnormalstade). Fotografiet viser ikke alle Staderne, nemlig kun c. 30, medens han i det hele har 47. Han indrømmer, at hans Bihave ikke er meget „stor“, den er 51' × 16'; men han tror dog, at den er den største i N. Wales. Nogle af de Stader, som ses, have været i bestandig Brug i 14—15 Aar. Han har selv lavet dem alle af gamle Pakkasser, især af Sukkerkasser. Han bruger kun Lavnormal-Rammen. Mange af dem have kun 4 Sider og 1 Tag, der er gjort vandtæt ved derpaa at klippe et Lag tykt Indpakningspapir og overmale dette 2 Gange med Oliefarve. I Bygningen bagved Staderne udføres Udslyngning, Forarbejdelse af Stader, Udstyrelse af Magasiner til Staderne, Pakning af Honning. Tillige findes der Oplagsrum for Medstader.

I saadanne simple hjemmelavede Stader holder han sine Bier ved omhyggelig Behandling, og uagtet de ere saa tæt samlede, har han dog kun haft eet Tilfælde, i hvilket en ung Dronning har taget fejl af sit Stade efter sin Barringsubflugt. Han har aldrig faaet en Familie helt ødelagt ved Røveri. Man skulde synes, at saa stort et Antal Stader samlede paa en lille Plet mellem mange Huse maatte medføre en hel Del Klager fra Naboerne; men dette er ikke Tilfældet. I de senere Aar har han nærmest lagt an paa at høste udslyngtet Honning og at hindre Sværming. Dette er lykkedes saa godt for ham, at han sædbanlig kun har 2—3 Sværme hver Sommer. Dette har han opnaaet ved at indhænge i Staderne bagved Bisklyngen Rammer med Ledere afvekslende med hængende Træ-Indskud af nøjagtig samme Størrelse som Rammerne. Bierne bygge da ikke paa Lederne, før de mangle Plads, og naar de bygge paa dem, blive Tavlerne fyldte med Honning, fordi han hænger Indskuddene saa tæt op til Rammerne, at der ikke er Plads til Dronehngel i Tavlerne.

I 1887 høstede han 842 \mathbb{K} Honning (532 \mathbb{K} i Delinger, 310 \mathbb{K} udslyngtet) af 13 Stader. I 1889 høstede han over 1400 \mathbb{K} af 21 Stader. Bihaven er godt beliggende med Afgang til et rigt Hovedtræk og til Eftertræk paa Lyng. Uagtet denne er over 1 Fjerdingvej borte, kan han dog saa megen Lynghonning, naar Vejret under Lyngens Blomstring er stille og varmt.

Den Mand, der passer dette temmelig store Bieri, arbejder borte fra sit Hjem hver Søgnedag fra Kl. 6 om Morgenen til Kl. 6 om Aftenen. Han faar vel undertiden nogen Hjælp af een af sine Dreng; men ibrigt udfører han selv alt Arbejdet ved Bierne. Derimod besørger hans Hustru alt, hvad der angaar Honningens Fremstilling og Salg. Hun staffer Kunderne, forsender Honning, torver med den, holder Regnskab med den og staffer altid en god Pris for deres Honning.

Som man vil se af Billedet findes der i dette Bieri ogsaa nogle Bisfamilier i tykvæggede Kuber, der kun ere dækkede med et ombendt Fad (af Ler eller Jærn) til Beskyttelse mod Regn. Billedet er taget i November.

Denne Beretning synes os meget interessant og lærerig, da den viser os, hvad Flid og Oghthighed under smaa Forhold kan udrette ved Biavlens Hjælp, naar Mand og Hustru eendragtigt tage Verningen op for at fremstaafe det størst mulige Udbytte deraf til fælles Bedste. Hermed ville vi dog ikke særlig anbefale den tætte Sammenstuvning af Staderne. Vi ere fremdeles af den Mening, at det er nok saa heldigt, hvis man har Plads til at opstille dem noget mere spredt; men dette Eksempel viser os dog, at det ogsaa paa en lille Plads er muligt at samle et forholdsvis stort Antal Stader, uden at Biavlerens Udbytte derfor bliver i nogen væsentlig Grad forringet. Endvidere se vi her et nyt Eksempel paa, at en ellers ganske ukendt Biavler uden Vanskelighed kan skabe et Marked for sin betydelige Honninghøst alene ved Renlighed, Nøjagtighed og Udholdenhed; thi naar John Berrys Hustru altid har saa let ved at sælge Honning, da hidrører det derfra, at Kunderne altid ere sikre paa at faa en renlig behandlet, ægte og velsmagende Vare, naar de købe hos hende. Det er et saadant Navn, vore Biavlere bør søge at skaffe sig hos deres Kunder. Den Besværighed, som nogle Biavlere har med at sætte deres Honning, vil da snart forsvinde.

Hele Kunsttavler eller Ledere.

W. G. M. Doolittle, Gleanings.

Hvilket betaler sig bedst — enten at sætte hele Kunsttavler ind i Ingelrammerne eller kun Ledere og saa lade Bierne fylde Rammerne med naturlige Vokstabler? Det afhænger for en stor Del af Biavlerens Dunster. Hvis hans Arbejde gaar ud paa

at faa udslyngtet Honning, og han vil have sine Kammer fyldte med Arbejder-Tavler, som han kan benytte et andet Sted i Bigaarden, saa er det næsten en Nødvendighed at benytte Kunsttavler. Ellers bliver der kun bygget Dronetavler i de øverste Rum — over Yngel-Tavlerne — især naar der bliver benyttet et Dronninggitter, hvilket man gør bedst i, naar man arbejder for at faa udslyngtet Honning. Udslyngtet Honning bliver frembragt bedst af meget stærke Familier, og saadanne Familier bygge som Regel mest Dronetavler, naar et Honningtræet er tilstede, og saadanne Tavler ere ikke fordelagtige, fordi de kun gavne ved særlig Brug af Dronninggitter. Naturligvis kunne Dronetavler ligesaa godt benyttes som Arbejdertavler til Forraad af Honning bestemt til Udslyngning, naar der bruges Dronninggitter; men hvis ikke Biavlerne gennemsnitlig afvige meget fra mig, vil der nok komme en Tid i deres Liv, da de ville sige, at de vilde give meget til, at deres Tavler alle vare Arbejdertavler, fordi de saa kunde bruge dem, naar og hvor de ønskede det. Naar halvdybe Tavler blive brugte til Udslyngning, hvilket er Tilfældet med mange, kan det naturligvis ikke gøre saa overmaade stor Forskel, enten Cellerne ere af Arbejder- eller af Drone-Størrelse, og i dette Tilfælde vilde jeg tillade Bierne at bygge deres egne Tavler i Kammerne. Hvis Biavleren arbejder for Tablehonning, saa vil „det bedste“ afhænge af, enten han vil tillade Sværming i sin Bigaard, eller han vil holde sine Bier fra at hværme. I det sidste Tilfælde (jeg tvivler imidlertid om, at det vil lykkes ham) vil han være nødt til at bruge Kunsttavler, naar Tavler skulle bygges, ligesom hvis han vilde høste udslyngtet Honning, da stærke Familier, som selv bygge Tavler, i ethvert Tilfælde af „Ikke-Sværming“ give de fleste Celler Drone-størrelse. Men hvis han helst vil have sine Bier ind paa Sværmeplanen, og han vil bruge hele Kunsttavler i Delingerne (saadan Brug af hele Kunsttavler er bleven anbefalet af den største Del af vore øvede Biavlere), saa mener jeg, det vilde betale sig bedre at lade Bierne fylde Yngelkammerne med naturligt Voks. Enhver ny Sværm synes at være parat til Tablebygning i sit ny Hjem, og denne Bygning synes at indgyde dem større Flid, end de vise, hvis Stadet er forsynet med tomme Tavler eller Kunsttavler. Jeg tænker ofte paa, at hvis Stadet kun indeholdt Kammer til at udfylde to Trediedele af Holigen, vilde dette Antal blive bygget af Bierne, uden at et eneste B Honning gik tabt for Biavleren. Cellerne vilde blive for Størstedelen af Arbejderstørrelsen, vel

at mærke, naar der ikke bliver benyttet en gammel udslyngt Dronning; i dette Tilfælde blive Cellerne næsten alle Drone-celler.

Naar vi ville have vore Tavler byggede af Bierne, ster det i Virkeligheden bedst ved, at vi hvert Aar, naar Honningtrættet begynder, mærke alle de Familier, vi have, der ikke ere stærke nok til at arbejde godt i Kammerne eller i Stadets øvrige Rum til udslyngtet Honning, og saasnart Honningtrættet begynder, kunne vi tage alle deres Tavler bort og give Yngelen til andre stærkere Familier for at gøre dem endnu stærkere. Derefter gives til disse smaa Familier netop saa mange Kammer, som de ere i Stand til at arbejde i med Fordel, hver Kamme forud forsynet med en Leder, der er $\frac{1}{2}$ —1" = 13—26 mm. i Dybde. Paa denne Maade kan jeg faa den smukkeste Tablebygning, og ved at tage dem ud paa saadan en Maade, at man kan faa Bierne til kun at bygge Arbejder-Tavler, kan man skaffe sig saamange fortrinlige Tavler, at de have laangt større Værdi end den Smule Honning, som disse Bier ellers kunde have afgivet. Dette er blevet min Erfaring, og hvis Noget tvivler om dens Rigtighed, kan han jo let prøve det med sine egne Bier.

De ny Falske.

Naar Hr. Redaktøren 1ste Februar i sit Tilsvaer om de ny Falske har udtalt, at en væsentlig Ejendommelighed ved disse er: Bibejen over Tablebæreren, da skal blot bemærkes, at det er meget let at faa Bibejen over Hovedrammerne uden de ny Falske (se S. 39 Fig. 6), og dette har den Fordel, at vi bruge vore Magasinfasker uden nogen Vændring.

Naar Falsene kun ere 7—8 mm. brede, saa skal jeg ikke opponere imod dem, da jeg saa kan bruge mine nuværende Maal paa Dverstykker. Vændringer i Maalene er mit ømme Sted, da jeg mener at være rigelig forsynet med de nuværende.

Kr. Peder sen.

Naar vi allerede for et Aar siden, den 15. April 1896, i nærværende Blad fremkom med en Meddelelse om, at vi efter amerikansk Mønster havde forandret Zink-falsene i nogle af vore Stader saaledes, at de havde en meget stiv opstaaende Kant, hvorpaa Tablebæreren let kunde glide, fordi Kanten var afrundet, da den ikke fremkom som en klippet Rand, men ved Ombøjning af Zinkblik (se Fig. 22, 23) saaledes, at

den opstaaende Zinkliste var dobbelt. Tillige foreslog vi at benytte fri Bivej over Tablebærerne og at anvende Dækbrædder over disse. Vi opfordrede tillige andre Bivavlere til at gøre Forsøg med disse Falske, dels fordi saadanne Forsøg med Lethed kunne gøres af enhver Biavler, dels fordi Manges Erfaringer i denne Henseende vilde være paalideligere end nogle faa spredte Forsøg.

Vi have nu selv benyttet disse Falske i flere Stader i 1 Aar, og vi skulle nu meddele vore Erfaringer ved dette Forsøg:

1. Bivejen over Tablebærerne er et Fremstridt, særlig med Hensyn til Overvintringen, fordi denne Bivej bliver tæt pakked med Bier lige over Klyngens Sæde, og disse Bier ere i Stand til at hente Foder fra enhver Table i Winterlejet, om end Vejret er nok saa koldt. Denne Erfaring er alene til-

strækkelig til at retfærdiggøre Bivejens Anvendelse om Vinteren. Det har dog vist sig at være af særlig Betydning netop i den kolde Aarstid, at denne Bivej er særlig varmt pakked. I denne Henseende ere Dækbrædderne langt bedre end det saakaldte „Vistetæppe“. Endvidere har det Betydning, at den Abning, som fremkommer mellem Indstuds dørens Hæreliste og Falsens Bund, bliver godt luftet. Hertil at anvende 2 tileformet tilstaarne Pinde som hidtil almindelig i 12 × 12" Stedet er i høj Grad ubevidt i den milde Aarstid, naar man jævnlig skal flytte denne Dør. Langt bekvemmere er det da at bruge et Par Stumper Gummi eller Læder, som det ses i Fig. 20 ved d. Det har tidligere af andre været omtalt, at denne Bivej over Tablebærerne ogsaa skulde lette Stadernes

Behandling ved at give lettere Afgang til at give Bierne Røg i alle Tavlegange paa een Gang. Det er vel muligt, at dette kan opnaas ved meget stærk Røg. Anvender man derimod som vel de fleste Biavlere kun lidt Røg, da er Bivejen i denne Henseende ikke nogen Lettelse, fordi den naturligvis bevirker, at mange flere Bier møder den, der aabner Stedet, end hvis der ikke var Bivej over Tablebærerne. Dette Punkt tillægge vi dog kun ringe Betydning, da den omtalte Ulempe uden Tvivl lader sig overvinde ved Anvendelse af lidt mere Røg.

Derimod er der et andet Punkt med Hensyn til disse Falske, som vi tillægge en langt større Betydning. Derom skulle vi derfor i Dag udtale os udførligere:

2. Hovedgrunden til Anvendelsen af disse ny Falske skulde jo være en Lettelse af Stadernes Behandling, idet Bierne, naar disse Falske bruges, ikke skulde være i Stand til at fritte Tablebærerne fast med Klæbvoxs. Dette opnaas ogsaa fuldstændig med Hensyn til Tablebærernes Underside; men saaledes er det ikke med Hensyn til Tablebærernes Ender. Det ses tydelig af Fig. 22, at Bierne paa dette

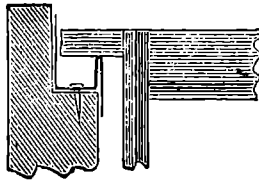

Fig. 22.

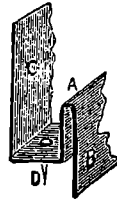

Fig. 23

Sted meget godt kunne udføre Ritningen, og denne kan endnu forsinke Behandlingen betydelig. Derfor har man ogsaa i Amerika nylig ændret disse Falske som vist i Fig. 24, idet Zinklisten kun beklæder en ringe Del af Træfalsen; men denne er saa bred, at Tablebærernes Ender slet ikke støde til den, men efterlader et frit Mellemrum af en Bivej (6 mm.) eller dog mindst 5 mm. Herved kommer Rammen imidlertid til at mangle Styr foroven, saa at den let kan nedhænges altfor tæt paa denne Sidevæg og altsaa altfor langt fra den anden. Denne Ulempe overvindes dog let ved i begge Sidelister tæt under Tablebæreren udbendig at indflaa 2 smaa Træntraads-Sramper (Maner), der netop rage $\frac{1}{4}$ " = 6 mm. frem af Træet. Vi have endnu ikke prøvet denne

Ændring; men der kan næppe være Tvivl om, at den er en væsentlig Forbedring, da den baade vil gøre Falsene simplere og billigere og tillige fuldstændig hindre Rammernes Fastkiting. Vi anbefale derfor disse ændrede Falske til Forsøg blandt vore Biavlere.

Vi ville sætte megen Pris paa at modtage Meddelelser om Udfaldet af saadanne Forsøg med begge disse Slags Falske.

R e d.

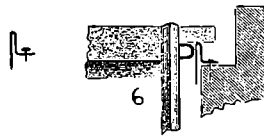

Fig. 21.

Forsøgs-Stationer.

Vi have modtaget følgende:

Lemvig, d. 21. April 1897.

Hr. Kantor H. Ersklev!

Ved at læse i Bestyrelsens Mødefor-

handlinger om Forsøgs-Stationer ser jeg til min store Forbavelse, at fra flere Sider, særlig fra Vicepræsidenten, om Ansøuker angaaende disse 7 Tilbydere's forskellige Forsøg, at disse Forsøg vilde være værdiløse, og at disse Forsøg om Overvintring og tidlig Ingeludvikling kun kunde udføres af Dem, Grønning og Kristensen; Resten vare uduelige til at foretage saadanne. Begrundet paa, at jeg jo var en af de Uduelige, men alligevel fortsætter jeg mine omfærbne Forsøg med tidlig Ingeludvikling, men tager mit Løfte tilbage med Hensyn til at meddele Forsøgets Resultater i Bladet. Naar vi anses for uduelige, maa vi nok beholde vore egne Resultater for os selv. Det ærgrer mig, at jeg i forrige Nummer gav Oplysning om Ingelspredning. Jeg vandt jo tilsyneladende Deres Anerkendelse, men af flere med Vicepræsidenten kendt for værdiløs. Vil De optage en Artikel imod Vicepræsidenten. Jeg agter i en Artikel at bede den ærede Herre give Oplysning om hans Udbytte af sit Bier pr. Stude, da det jo maa være noget overordentligt. Vi blive jo nødt til at holde vore Biavlksforsøg hos os selv. Jeg kan dog meddele Dem, at helt ude ved Vesterhavet i Ferring og Harboøre er der ved Forsøg avlet af Højnormal-Stader indtil 120 K Honning pr. Stude. Disse Forsøg har været foretaget af F. P. Petersen, Ferring, og Smed P. D. Berg, Tørring. Mine Forsøg har De jo tidligere faaet Meddelelse om, som nu ere anerkendte for værdiløse. Hvis De er i Besiddelse af det af mig indsendte Skrift om Helbredelse af Bipeft, bedes De at returnere det til mig, thi jeg ønsker det ikke optaget i Bladet, da det jo er kendt ubrugeligt. Men vi ville dog bruge det her i Kredsen, der har det været godt nok til Dato.

Med megen Agtelse

B. Nielsen.

Da Bestyrelsen ved sine Møder ikke hidtil har haft nogen Referent, har det ikke været muligt at give et fylldigt Referat af dem. Jeg har tidligere kun meddelt de vedtagne Beslutninger. Saar har jeg dog søgt at give en noget fylldigere Meddelelse om Mødet, men efter ovenstaaende Brev at dømme maa man rigtignot antage, at dette er lykkedes meget slet for mig; thi Hr. Nielsen har fuldstændig misforstaaet den Sag.

Vicepræsidenten har aldeles ikke udtalt om de tilbudte Forsøg, at de vilde være værdiløse. Derimod har han omtalt den yderliggaaende Nøjagtighed, som afsøde Docent N. S. Fjord anvendte ved sine Fodringsforsøg med Malkekvæg og fore-

spurgt, om man ansaa en ligesaa stor Nøjagtighed nødvendig med Hensyn til Biavlksforsøgene. Hertil svarede jeg, at hvis man vilde kræve en ligesaa stor Nøjagtighed og Dygtighed udfoldet ved disse som ved Fjords omtalte Forsøg, saa vilde det føre til, at ingen af de 7 Tilbydere kunde antages som Forsøgsledere. Jeg mente dog, at vi havde en Mængde Eksempler paa, at dygtige Biavlere her i Landet havde udført Forsøg, som havde været til stor Gavn for vor Biavl, uden at man dog ved Forsøgene havde anvendt saa vidt drevne Nøjagtighed. Jeg fandt derfor ingen Anledning til, at vi helt skulde opgve Sagen af den Grund; men vi kunde jo begynde med ganske saa Forsøg og lidt efter lidt gaa videre, naar det viste sig, at disse Forsøg fremkaldte nyttige Erfaringer. Derfor foreslog jeg, at vi modtog de 2 faste Biavlslæreres Tilbud og maaste et Par andre, idet vi stillede disse Mænd en bestemt Opgave. Naar jeg selv senere fik Paalæg om ligeledes at foretage et bestemt Forsøg, da hidrørte det ikke fra et Tilbud fra min Side, men derfra, at man ønskede dette Forsøg udført samtidig af 3 Forsøgsledere og udtrykkelig udtalte Ønsket om, at jeg skulde være den ene af disse.

I Referatet S. 131 staar der jo ikke et Ord om, at Vicepræsidenten eller Bestyrelsen ansaa de 7 Tilbydere for uduelige eller deres Forsøg som værdiløse. Derimod staar der ganske vist, at saadanne Forsøg ere værdiløse, hvis de ikke udføres med en vis Nøjagtighed og Dygtighed ved Sagttagelserne; men disse Betingelser kunne jo meget godt findes hos en ganske almindelig Biavlere. Jeg skal i den Henseende blot minde om, at den første, der iagttog Voksbladene under en Arbejdsbis Bagtrop, var en jævn fransk Bonde, medens Hundreder af Videnskabsmænd tidligere havde stirret sig blinde paa saadanne Arbejdsbier uden nogen Sinde at have gjort denne værdifulde Sagttagelse. Særlig for Hr. Nielsen er der nu slet ingen Grund til at angribe Vicepræsidenten i denne Sag, da Hr. N. slet ikke hørte til de „7 Uduelige“. Han havde nemlig nogen Tid før Mødet tilstrebet mig, at han agtede at foretage nogle Forsøg og spurgt mig, om jeg antog, at Bestyrelsen vilde sætte Pris paa, at han i Bladet gav Beretning om Udfaldet af disse Forsøg. Hertil svarede jeg, at jeg ikke troede, at Bestyrelsen vilde understøtte Forsøg, med mindre det udtrykkelig forud blev angivet, hvad disse Forsøg skulde gaa ud paa at opklare. Derimod vilde jeg sætte megen Pris paa at modtage den tilbudte Beretning til Bladet, og denne vilde da ligesom andre

Artikler blive honoreret ved Aarets Udgang. Det gik ved Mødet netop, som jeg havde forudsagt det, at man ikke tog Hensyn til fri Forsøg ved Bevilling af Understøttelser, og Hr. N. regnedes altsaa ikke med til „de 7“. Jeg vil da haabe, at ingen af disse have følt sig jørnærmede, fordi man ikke har villet stille dem ligesaa højt som Forsøgsledere som afdøde N. S. Fjord, der har gjort vort Landbrug saa store Tjenester. Et Redaktøren af nærværende Blad paa ingen Maade anser vore Biablers Forsøg for værdiløse, derfor har man jo det bedste Bevis deri, at Bladet saa ofte optager Beretninger om saadanne Forsøg, og der er jo slet ikke Tvivl om, at disse Beretninger meget ofte have gjort megen Gavn. Hr. N. behøver virkelig ikke at fortryde, at han jendte nærværende Blad Artiklen paa S. 111; thi den vil nok gøre sin Nytte, og jeg gad nok vide, om han kender noget smukkere Formaal her i Verden end dette at gavne sine Medmennesker. Jeg vil udtaale det Haab, at han vil erkende, at han har misforstaaet denne Sag. Som Undskyldning derfor kan han maasse anføre, at min Beretning om Sagens Behandling paa Bestyrelsesmødet var altsaa ufuldstændig. Deri kan han maasse have Ret; men jeg tror paa den anden Side at turde paastaa, at han ikke har „optaget den Beretning i bedste Mening“, da han i det Tilfælde næppe kunde opfatte den saaledes, som det fremgaar af hans Brev.

Erstled,
DBF.'s Sekretær.

Endvidere har jeg modtaget følgende:

Wattehave pr. Lemvig, d. 24. April 1897.

Til

Danmarks Biavls-Forenings Bestyrelse!

Idet jeg tillader mig at fremkomme med Forslag til Hovedbestyrelsen, ifter det ifølge „Danst Vitidende“ af 15. April 1897 Punkt 3:

Til Bestyrelsesmødet for DBF. i Korsør d. 8. April d. A. var ialt indkommet 3 Manuscripter angaaende Bipest; de 2 bleve fasserede, fordi de vare altsaa korthattede, det 3die blev præmieret, uden at dets gavnlige Virkning var konstateret — se Indledning til Bipest Nr. 12. — Var det ikke rettere at have forskøgt alle 3 Indvisninger og saa valgt den mest virkningsfulde uden Hensyn til, om den bestod af 1, 2 eller 56 Sider?, da det dog til Syvende og Sidst bliver Midlet og ikke de mange Ord, der kan helbrede.

Punkt 6.

Med Hensyn til Forsøgs-Stationer, da

mener jeg, at den højtærede Bestyrelse bør meddele DBF.'s Medlemmer uden Vederlag al sin Videnskab angaaende Biablens Fremme saavel paa Overvintringen som Yngeludvikling m. m. m., og Præmierne kan tildeles de Medlemmer, som opviser de bedste Resultater paa Biablens Omraade — i Lighed med Præmier for hyppelig Dyrkning af Husmandslobber. — Da Biavl foruden at være et indbringende tillige er et Kærligheds-Arbejde, der fordrer saavel Flid som Klogskab ad Erfaringens Vej, bør Præmierne uddeles som Belønning, ikke deles blandt Bestyrelsen ved egen Magtfuldkommenhed for flere Aar forud, uden synlige Resultater, for dette har til Følge, at dygtige Biablere holde deres Forsøgs Resultater hemmelig — for at Alle, der har en Bihave, eksperimenterer eller passere deres Bier efter alle Kunstens Regler, som de formaa at komme i Besiddelse af, er uden al Tvivl — men dette er os til liden Gavn at se Herligheden uden at blive vist Vejen dertil. Nej, skal Biablen højnes her i Landet, da maa konstaterede eller godkendte Forsøg belønnes, som er Belønning værd, fra 10, 15, 20 ja op til 50 Kr., alt efter Bestyrelsens Støn. Som før sagt, i Biavl — om det skal føre til noget stort — skal Drivfjederen være Interesse og Kærlighed, men iniet af dette kan trives ved Løn.

Præmierne, som Bestyrelsen finder Anledning til at uddele for Forbedringer eller Nytt paa Kunstbiablens Omraade, er en Værsfag, ikke en ussel Vinding. Dygtige Biablere ere lette at paavise, men højeste Grad af Dygtighed skal og maa der søges om.
G. Christensen.

Da DBF.'s Bestyrelse, der bestaar af 7 Medlemmer, nylig har holdt Møde og vel næppe vil blive samlet igen før til Efteraaret, ved hvilken Lejlighed ovenstaaende Skrivelse da vil blive fremlagt, skal undertegnede Sekretær søge at give et foreløbigt Svar derpaa og muligt opklare nogle „smaa“ Misforstaaelser deri.

1. Hvem berettiger den ærede Brevskriver til at angive, at den Helbredelsesmaade, som er beskrevet i det præmierede Skrift, ikke er konstateret (som sikker), medens de andre 2 Metoder skulle være saa sikre? Hr. C. henviser i den Henseende til Indledningen i det præmierede Skrift; men han har slet ikke forstaaet det Udtryk. Den Metode, som er anbefalet i det nævnte Skrift, har vist sig sikker ved Behandling af Tusinder af syge Bifamilier; men dermed er det jo slet ikke bevist, at den er sikker. Det kommer an paa at begrunde Metodens Sikkerhed; men i denne

Henføende have de 2 Forfattere ikke en Gang givet en Ankyndning, langt mindre et Bevis. Det er dog lodlig tidlig for Hr. C. at bedømme et Skrift, saa længe han kun kender den første Fjerdedel deraf. Jeg stal nu oplyse ham om, at i Hovedsagen anbefale alle de 3 Skrifter den samme Metode; men kun det ene giver en videnskabelig Begrundelse deraf. Hr. C. synes at mene, at de mest kortsatte Skrifter burde have Fortrinnet. Dette minder os om en Historie fra Sverrig. Man havde udsat en stor Præmie for Udarbejdelsen af et godt Skrift om den bedste Landbrugsdrift. Blandt de indkomne Arbejder var der eet fra een af Sverrigs dygtigste Landmænd. Paa den første Side stod der kun Ordet „Flid“, paa den næste Side stod et Ord, der rimet derpaa, det var Ordet „St . . .“. Se, det var helt Skriftet, og det var jo trods al sin Kort-hed en god Anvisning til at bearbejde Jorden godt og gøde den godt. Det Middel var ogsaa konstateret som sikkert nok; men mærkeligt nok tilkendte Dommerne ham ikke Præmien; men disse Dommere ventede nok med at afgive deres Dom om de indsendte Skrifter, indtil de havde læst disse helt igennem. Den Metode er vel ogsaa almindelig anerkendt.

2. Med Hensyn til Forsøgsstationerne kan jeg i Hovedsagen henholde mig til mit ovenstaaende Svar til Hr. P. Nielsen. Der er dog i Hr. Christensen's Anker 2 andre Punkter, som trænge til lidt Forklaring. Hr. C. taler om, at Bestyrelsen har tilkendt Understøttelser for 3 Aar til 3 Forsøgsledere. Dette er slet ikke Meninger. Bestyrelsen har kun bunden de 3 Forsøgsledere til fremdeles at fortsætte disse Forsøg i 3 Aar, hvis Centralmødet fremdeles maatte kræve det; men hverken Bestyrelsen eller Foreningen ere bundne i denne Henseende. Naar man kender lidt til Forretningsgangen i DBF., saa ved man, at Bestyrelsen kun er et Udbalg, der leder Foreningens Virksomhed fra det ene Centralmøde til det andet. Dette Møde er DBF.'s højeste Myndighed, og Bestyrelsen udfører kun dets Beslutninger. — Med Hensyn til at vente med at belønne Forsøgene, indtil Resultaterne foreligge, da vilde det have været et Overgreb af Bestyrelsen, hvis den havde besluttet noget Saadant; thi Centralmødet har vedtaget den Fremgangsmaade, som Bestyrelsen har fulgt i denne Sag. Dette var da ogsaa det Naturligste, jeg kender da ikke noget andet Erhverv, som lønner sine Forsøgsledere paa den af Hr. C. foreslaaede Maade, i det mindste ikke her i Europa. I China

stal det være Skik og Brug at betale Løgen Honorar for de Aar, i hvilke man er fri for Sygdomme, ellers ikke. Denne Skik har dog nok ikke bunden videre Udbredelse hos os, uagtet jeg maa indrømme, at Tanken er ganske fornuftig. I Virkeligheden er det jo den samme Tanke, der ligger til Grund for Hr. C.'s Forslag; men han vil dog nok indrømme, at dens Udførelse har adskillige Ulemper, f. Eks. denne, at man paa den Maade slet ikke var Herre over, hvilke Forsøgsledere man vilde faa, og naar Resultaterne fremstillede, vilde man derfor være nødt til at prøve deres Rigtighed (maaske i flere Aar), inden man kunde uddele Præmierne.

Erstlev,
DBF.'s Sekretær.

fra Kredsen.

Holbæk Amts BF.'s Virksomhed i 1896. Aaret 1896 maa betegnes som et godt Høningaar for den største Del af Danmark, og dette gælder ogsaa om de allerfleste Egne i Holbæk Amt. Bivablerens Udbytte afhænger af mange Forhold, Bivablerens Dygtighed, Biernes Overvintring, Dyrkning af gode Høningplanter i den paagældende Egn o. s. v. Derfor kan Udbyttet ogsaa i heldige Aar være meget forstøkket i Bihaver, der kun ere fjernede en Fjerdingvej fra hverandre. Rigtignok flybe Bierne ofte temmelig langt for at hente Næring; men ligesom vi Mennesker sige: „Tid er Penge“, saaledes kan man om Bierne sige: „Tid er Udbytte“. De lange Udflugter optage længere Tid; derfor kan en Bifamilie, der er opstillet ganske tæt ved en Napsmarkt, fra denne med Lethed hente 3 Gange saa meget Forraad, som en anden Bifamilie, der kun er fjernet 1000 Alen fra den samme Høningstube.

Det foregaaende Aar, 1895, havde været et slet Høningaar; men om end Bivablerne heri Amtet endnu under saadanne Forhold lade sig forlede til at indvintre Bierne med mindre rigeligt Forraad, end efter et godt Høningaar, er det dog klart, at Foreningens Virksomhed, særlig ved Afholdelsen af belærende Bivabermøder i denne Henseende, have baaret gode Frugter. De fleste Bivablere have nemlig nu indset, at det aldrig kan betale sig, at indvintre Bierne med meget ringe Forraad, uden Hensyn til det Udbytte, de have ydet i den forløbne Sommer. Vintertabene vare derfor kun meget ringe; men hertil bidrog rigtignok i en væsentlig Grad den milde Vinter, der dels krævede et mindre Forbrug,

dels ogsaa gav Vejlighed til at fodre Bierne allerede i Marts. Foraaret kom tidligt; men den hyppige Nattefrost under Frugttræblomsternes Udvikling stadede i høj Grad dette tidlige Træk. Det var dog ganske heldigt, at Plantevæksten udviklede sig saa langsomt; thi derved bleve Bi-familiernes istand til at oprette de temmelig betydelige Tab, som mange af dem havde lidt ved hyppige Udflugter paa Sneen i Slutningen af Vinteren. Da Hovedtrækket endelig kom i Slutningen af Maj stode de fleste Stader derfor med en talrig Besætning af Arbejdere. Dette Træk varede i 6—7 Uger med meget saa Afbrydelser. De vigtigste nektarydende Planter i den Tid vare Algerkaal, Hvidkløver og Alfikekløver. Navnlig den sidstnævnte Kløverart dyrkes i de senere Aar i stedse videre Udstrækning, og det vil i høj Grad kunne fremme vor Bi-avl, om dens Dyrkning fremdeles maatte tiltage. Den egner sig formentlig bedst til temmelig stærke Jorder, hvor den skal kunne give et fortrinligt Foder-Udbytte for Landmændene.

Sværmenes Antal var ikke meget stort; men dette hidrører vistnok nærmest fra Kubebiablens Tilbagegang, idet Kunststader indtage Kubernes Plads, og man lader i Reglen ikke Kunststaderne sværme, da dette formindsker Udbyttet.

Lindetrækket var kun ringe paa Grund af køligt blæsende Vejr. Eftertræk paa Boghvede og Lyng habes næsten ikke heri Amtet.

Gjen nemsnits-Udbyttet for Holbæk Amt anslaa vi til 30—50 R Hønning pr. Stade, og da Prisen for denne Vare har været ca. 50 Ore pr. R , har altsaa en Biabler med 6 Stader kunnet have en Indtægt af ca. 100 Kr . i det forløbne Aar. Det maa jo erkendes, at en saadan Indtægt kan være en stor Hjælp for en fattig Landarbejder-Familie.

Foreningens Virksomhed har været fortsat i ganske det samme Spor som i de senere Aar; men den har sluttet 1896 med et i Forhold til dens Midler stort Understud, nemlig 147 Kr . 58 Ore. Dette hidrører fra, at Holbæk Amts økonomiske Selskab i det Aar har nedsat sit Tilskud til Foreningen fra 200 Kr . til 100 Kr . aarlig. Denne Bestemmelse blev Bestyrelsen ikke bekendt med, før alle Aarets planlagte Udgifter vare udredede. Ellers havde det ganske vist været muligt ved forskellige Indskrænkninger at have undgaaet endel af dette Understud. Vi tillade os dog at udtale det Haab, at det ærede Selskab ad Aare atter maa finde sig foranlediget til at forøge dette Tilskud, da Ned-

sættelsen maa bevirke en Formindskelse af Foreningens Virksomhed, der dog uden Tvivl er særdeles gavnlig for Smaataarsfolk heri Amtet.

Af Biablermøder har der været afholdt 17 i Amtets forskjellige Egne med en Udgift af 27 Kr . 47 Ore. Naar denne Udgiftspost er saa ringe, hidrører det fra, at Danmarks Biablerforening har støttet Foreningen ved frit at sende Biabls-lærere til de fleste af Møderne.

En Biabls-Udstilling afholdtes i Syderup den 18de Oktober. Ved Generalforsamlingen 1895 var det bleven bestemt, at denne Udstilling saavidt muligt burde afholdes sammen med et Dyrskue eller et Marked; men det viste sig umuligt under saadanne Forhold, at saa et passende Lokale i Syderup. Denne Udstilling var net og omfattede en meget god Samling, jaavel af Produkter som af Redstaber. Den kunde derfor meget godt have gjort tilstrækkelig Nytte i Forhold til den Udgift, 106 Kr . 15 Ore, som den medførte, hvis den kun havde haft et godt Besøg af Amtets Biablere. Dette var imidlertid altfor ringe, ca. 50 Personer. Derfor er der Grund til at tage under Overvejelse, om man ikke for Fremtiden bør indskrænke Udstillingerne til Amtets Købstæder, hvor passende Lokaler vil kunne faas, ogsaa paa saadanne Dage, da mange Folk af andre Grunde ere samlede i Byen. Der er dog ikke Anledning til foreløbig at tage denne Sag op, da den næste Biablsudstilling efter Generalforsamlingens Bestemmelse først skal afholdes i 1998, i Kallundborg.

Paa samme Dag afholdtes Foreningens aarlige Bortlodning af Stader, Biabls-redstaber og Bøger. Hertil medgik 181 Kr . 83 Ore. Der er ingen Tvivl om, at denne Fordeling af Genstande, der ere nyttige for Biablere, har gjort megen Gavn i den Nærkræfte, i hvilken Foreningen udelukkende ved Holbæk Amts økonomiske Selskabs Hjælp har set sig istand til at udføre den. Herfor skyldes vi Selskabet en varm Tak. Naar denne Hjælp for Fremtiden indskrænkes, betragte vi det imidlertid som en Selvfølge, at det ogsaa bliver denne Del af Foreningens Virksomhed, der maa indskrænkes mest.

Til Rejser, Skrivemateriale, Porto m. m. er anvendt 33 Kr . 65 Ore.

Foreningens Medlemsantal er i 1896 steget til 209, medens det i 1895 kun var i 160. Medlemsbidraget er 50 Ore aarlig, og dette har altsaa i 1896 udgjort 104 Kr . 50 Ore. Endvidere har Hr. Behnsgreve Verche-Verchenborg ligesom i de senere Aar hvert Aar ydet et Bidrag af

20 Kr., for hvilket vi herved paa Foreningens Vegne udtale en oprigtig Tak.

Kolding og Omegns BF. afholdt sin aarlige Generalforsamling paa Hotel „Fremad“ d. 13. April. Regnskabet fremlagdes af Kassereren, Bhaadsmedlem, Lærer Due, og kendtes rigtigt med den Bemærkning, at Kassereren skulde pr. Postopkrævning indtræbe Foreningens Tilgodehavende, ligesom ogsaa Formanden atter skulde forsøge at formaa Kolding Herreds Vandbrugsforening til at indbetale resterende Tilskud til Biavlerforeningens Kasserer. I det hele paalagdes det Sognekredsformændene indstændig at opkræve Medlemsbidragene inden Jul, for at Tidsskrifterne kunde blive bestilte af Kassereren i rette Tid. Som de foregaaende Aar blev det bestemt at afholde Lokalmøder omkring i Sognene for at vedligeholde og udbrede Interessen for Biavlen, saa meget mere, som de nærmest foregaaende Aars flette Biaar har virket meget skadelig for denne gode Sags Fremgang og Vækst.

Lærer Lindelof genvalgtes som Formand, og som Afending til DBF.'s Centralmøde genvalgtes ligeledes Formanden og Næstformanden, Maskinpudser Kristensen i Lunderskov.

Man haabede paa et godt Biaar, for at man kunde møde med en rig og skyldig Udstilling til Industriudstillingen i Kolding i Slutningen af September eller i Begyndelsen af Oktober, der jo er den heldigste Tid af Aaret for en Fremstilling af Biavlsprodukter.

Maskinpudser Kristensen gjorde Generalforsamlingen bekendt med, at han havde lavet en Kunstbofstablepresse, og at han var villig til at støbe Tavler for Omegnens Biavlere af tilsendt rent Hivoks for en Pris af 35 Ore pr. B.

M. J. Lindelof.

Svendborg Amts BF. holdt Delegeretmøde i Svendborg d. 17. April. Alle Kredse vare repræsenterede, Vesterstjerne undtagen. Følgende forhandlede: Regnskabet for 1896 oplæstes og uddiste en Indtægt af 312 Kr. 48 Ore og en Udgift af 148 Kr. 50 Ore.

Indtægt:	Kr.
Overskud fra 1896	124,98
Bidrag fra Svendborg Amts landøkonomiste Selvfab	30
Svendb. Amts Landbo-Sparekasse	30
Danmarks Biavlerforening	55
Udstillingsfonden	31
Medlemsbidrag	41,50

Udgift:

Bidrag til 1 Kursus paa Biavlsstolen	20
40 Eksp. af „Bien“	10

„Vedetraad i Biavl“	10
Til Bioliger og Redstaber	87
Rejsegodtgørelse til Delegeretmødet og Centralmødet	25,25
Fortoudgifter	2,25
Godkendtes.	

Bestyrelsen genvalgtes (Formand Kr. Pedersen, Næstformand H. J. Hansen). Der bevilgedes 35—40 Kr. til en Række Møder af en fremmed Biavlslærer, og c. 25 Kr. til Kredsens egne bedste Biavlere, der skiftedes omkring til Kredsen. De faa 4 Kr. pr. Møde inkl. Rejsten. 70 Kr. til Biavlsredstaber. 12 Kr. til hver af de 5 Kredse, B. Stjerne 10, der betales imod Forevisning af kutterede Regninger for indløbte Stader, Redstaber, i enkelte Tilfælde Tavler. 10 Kr. til 40 Eksp. af „Bien“. 25 Kr. til 1 Elev paa Biavlsstolen. Der gaves Meddelelse om et Ophold paa Biavlsstokens første Hold. Medlemmerne mente, at der lagdes altfor megen Vægt paa den teoretiske og for lidt paa den praktiske Side af Biavlen, der dog er Hovedpunktet ved Bisagen. Men da Stolen var og er ny, mente det, at den efterhaanden maa udvikle sig til, ligesom mange andre Forsøg, at kunne blive en væsentlig Støtte for Biavlen i Landet. Bevilgedes atter et Bidrag til en Elev paa Stolen. P.

Ekko fra Staderne.

Narlesby, Jalster, 28. April.

Jeg modtog Krainerbierne fra Dem i Mandags. I dag Onsdag har jeg overført dem. Der var jo lagt nogle Veg. Dronning fandt jeg, og paa en Spaan satte jeg den ganske forsigtig i sin ny Bolig. Vi har 17 Gr. Reaumur i Skyggen.

Lidt om Dronningindførelse. Jeg danner en Nabning i et Dækbræt af samme Størrelse som Bunden i den lille Kasse, som Dronningerne sendes i, og dækker den Nabnings $\frac{3}{4}$ med gennembrudt Zink; den sidste $\frac{1}{4}$ er en Skodde. Saa sætter jeg Kassen over og dækker den til og kan saa uden mindste Forstyrrelse aabne Skodden, og Dronningen kan saa spadser, naar den lyst. Bierne heri Omegnen have klaret sig godt i Vinter. D. Trane.

Kallundborg, 30. April.

Jeg fodrer nu alle mine Bier langsomt ved Hjælp af „den fuldkomne Fodrer“.

E.

DBF.'s Hoved=Regnskab 1896.

Indtægt:		kr	ø
Overstud fra 1895.....	1130	08	
Medlemsbidrag.....	4971	"	
Bidrag fra Staten.....	3000	"	
— denNaben=Levekau'ste Fond.....	300	"	
Rundgørelser i Tidsskriftet.....	350	28	
Restancer.....	19	37	
Salg af ældre Aargange.....	16	95	
— Medaljer og Diplomer.....	83	"	
Forfællelige Indtægter.....	19	11	
Indbundne Renter.....	64	84	
Understud.....	230	96	
Balance	10185	59	

Udgift:

Tidsskriftet: Trykning, Papir...	2820	"	
Billeder.....	209	50	
Redaktion.....	800	"	
Forfatterløn.....	206	88	
Porto og Distribution	625	48	
Bogsamlingen: Bladhold.....	25	06	
Bogkøb.....	19	71	
Indbinding.....	31	90	
Diavlslærere (311 Møder).....	2107	78	
Smaafrifter.....	412	50	
Udstillingen i Hølstebro.....	273	23	
Diavlsstolen i Kallundborg.....	400	"	
Forføg og Undersøgelser.....	595	60	
Bestyrelsens Møder, Rejser og Porto.....	340	50	
Porto, Papir, Emballage, Fragt, Budløn.....	334	23	
Krans til en Begravelse.....	11	15	
Erstatninger.....	6	60	
3000 Honningsfilte.....	337	75	
Medlemskort, Love, Bogfortegnelse m. m.....	90	"	
Inventar og Assurance.....	110	27	
Forfællelige Udgifter.....	27	45	
Sekretærløn.....	400	"	
Balance	10185	59	

Kallundborg, den 31te December 1896.

F. Møller. Ersklev.

Efterset og henviser til vedlagte Bemærkninger.

p. t. Aarhus, den 21de April 1897.

S. B. Schmidt. Edmund Kriel.

* * *

Til ovenstaaende Regnskab skal undertegnede Sekretær tillade sig at fremsætte følgende Bemærkninger:

1. Revisionens Bemærkninger ville som sædvanlig blive satte under Forhandling ved Centralmødet i September Maaned d. A. Da den tilsvarende Forhandling om

Regnskab 1895 imidlertid var meget langvarig og tillige sit en mindre heldig personlig Karakter paa flere Punkter, vil der sandsynligvis ved det næste Centralmøde blive fremsat Forslag om Medsættelse af et Udvalg af 2 Devisorer, der forinden Centralmødets Afholdelse kan underkaste Revisionens Bemærkninger en nøjagtig Prøvelse ved at indhente Svar paa disse Bemærkninger fra de Personer, der mulig kunde give Oplysninger, som kunde fjerne Anledningen til en Del af disse Bemærkninger. Devisorerne kunde da gøre Indstilling om, hvilke Bemærkninger der burde tages frem ved Centralmødet, og dettes Forhandlinger om Regnskabet kunde dermed betydelig lettes. DBF.'s Regnskab er efterhaanden vokset til en saadan Størrelse, c. 470 Bilag, at en Foranstaltning af nævnte Art vel kunde være paa sin Plads.

2. Diavlslærerne. Mødernes Antal har i 1896 været næsten det samme som i det foregaaende Aar, nemlig 311 i 1896; men Udgiften til denne Post har været c. 250 Kr. mere end i 1895. Dette hidrører fra en Forhøjelse af Tilskuddet til Kredsen. Attesterne har atter i 1896 vokst en Del Bryderi, fordi jeg ikke fra Centralmødet har haft noget som helst Paalæg om, hvor mange Møder der skulde kræves afholdt for et vist Beløb. Denne Fejl vil forhaabentlig blive rettet ved næste Centralmøde.

3. Tidsskriftet har i 1896 givet et Overstud af 659 Kr. 42 Ø. Dette er næsten 200 Kr. mindre end i 1895. Denne Forstel hidrører ikke fra noget formindsket Holberantal, da dette har været næsten ganske det samme som i 1895; derimod hidrører det fra forøgede Trykningsomkostninger paa Grund af Bladets Udvidelse, noget større Udgift til Billeder samt forøget Forfatterløn. Endelig findes der nogle temmelig store Restancer for Rundgørelser; men de fleste af disse ville forhaabentlig indgaa i 1897, nogle ere allerede indbetalte.

4. Smaafrifter. Hertil er i 1896 medgaaet næsten ganske det samme Beløb som i 1895. Medens den største Del af Beløbet den Gang medgik til Udgivelsen af Smaafrifftet Nr. 10, „Bedetraad i Diabl“, er det derimod i 1896 medgaaet til Dptryk af Smaafrifftet Nr. 8, „Boksmøllene“.

5. Udstillingen i Hølstebro har ligesom den i Vejle i det foregaaende Aar medført en Udgift af c. 300 Kr. Som sædvanlig ved disse Udstillinger i Forbindelse med store Dyrskuer manglede der ikke Besøg i Hølstebro; men Lokalet var ikke saa hyggeligt som det i Vejle, og begge Steder var Pladsen saa knap, at mange Genstande, der skulde have staaet under

Tag, maatte udstilles i det Fri. Denne Fejl har man nu søgt at undgaa ved den forestaaende Udstilling iaar i Aarhus.

6. Biavlskstolen i Kallundborg. Dette er et nyt Virkemiddel i DBF. Man kan ikke forlange allerede et Aar efter Stolens Oprettelse at se store Virkninger deraf, da Kredse jo maa have Tid til at lære de ny Biavlslærere at kende, inden de ville forlange dem til deres Møder. Nogle af Stolens Elever ville dog allerede i denne Sommer faa Lejlighed til at prøve deres Kræfter. Til det ny Kursus i 1897 er der jo ingen Mangel paa Elever.

7. Forsøg og Underfølgelser. Dette er ligeledes et nyt Virkesfelt i DBF. Udgifterne angaa Anstiftelsen af et godt Mikroskop, der er stærkt nok til at vise Baciller og Sporerne deraf i Biernes Blod, saa at det kun anvendes til Underfølgelser angaaende Bipeft. Det anvendes dog ogsaa til andre Underfølgelser angaaende Biavl og bruges ved Undervisningen i Biavlskstolen. — Endvidere hører herunder et Tilskud til et Avlscentrum for Bironninger af dansk Race (150 Kr.) og Helbredelsesforsøg med Bipeft (82 Kr.).

8. Honningskilte. Af disse er anstiftet 3000, medens Bevillingen kun lød paa 1000; men det viste sig ved Forhandling med Litografen, at Forøgelsen af Antallet fra 1000 til 3000 kun vilde medføre en forøget Udgift af c. 40 Kr. Derfor forespurgte jeg Præsidenten, om ikke det større Antal burde vælges, hvilket han billigede. Paa denne Udgift gør Revisionen Udsettelse, idet den foreslaar, „at Præsidenten og Sekretæren i Forening overtage disse Skilte til deres fulde Pris, da den antager, at Foreningen ikke vil faa denne Udgift dækket før om 40—50 Aar“. Jeg tror ikke, at Centralmødet har tænkt paa, at Salget af disse Honningskilte skulde være en lønnende Forretning. Derimod har man antaget, at disse Skiltene almindelige Udbredelse kunde gaarne Honningfalget. Den Rytte, de paa den Maade kunde gøre, kunde maasse være adskillige Tusinde Kroner værd; men en Betingelse herfor er det, at Skiltene blive almindelig anvendte. Det har nu vist sig, at med den nuværende Pris for Skiltene, 20 D. pr. Stk., ere de kun blevne solgte i et meget ringe Antal. Derfor er der Grund til at faa den Pris nedsat, f. Eks. til 10 D. pr. Stk., og dette vil kunne ske uden væsentligt Tab for Foreningen, netop fordi Præsidenten har givet sit Samtykke til, at der blev trykt 3000 Stk. af dem.

9. Underforskuddet. Naar de sidstnævnte 3 Poster sammenlægges, fremkommer

et Beløb af lidt over 1300 Kr. Det er netop denne Udgift, der bevirker, at DBF. slutter Aaret med et Underfud, uagtet det var begyndt med et temmelig betydeligt Overfud. Dette var imidlertid opsparet med de nævnte Forsøg for Dje. Man maa jo ikke kræve, at slige Forsøg øjeblikkelig skulle vise en kendelig Virkning paa vor Biavls Fremgang; men jeg føler mig dog overtydet om, at hvis DBF. ved forøget Tilskud maatte blive sat i Stand til at fortsætte og udvide disse og lignende Forsøg, da vil den gavnlige Virkning af dem ikke udeblive.

En Afstrift af Regnskabet vil om kort Tid blive udarbejdet og kan da faas til Gennemsyn af DBF.'s Delegerede ved Henvendelse til Undertegnede. Ersklev.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 50. Min Nabo har et Bistade, hvori Bierne, saavidt jeg kan se, ere døde jent i Eiteraaret eller først paa Vinteren, enten af Bipeft eller forløst Yngel, jeg antager det sidste, thi ved Udbrensning af Stadet var der høist $\frac{1}{2}$ Pot døde Bier ialt, og Stadet havde været dronningløst det meste af sidste Sommer. Bierne dræbte 2 Dronninger, som han fik af mig, indtil de endelig beholdt den 3die, saavidt jeg husker sidst i August, men da der paa den Tid kun var faa Bier i Stadet, og det kun blev hjulpet med en Yngeltavle fra et andet

Fig. 25.

Hus, er det næppe blevet kraftigt nok til Overvintring. Alt Voks og Tablexammer ere opvarmede til 90° C. i $3\frac{1}{2}$ Time, og Huset vasket godt indvendigt med stærkt Sodalud; derefter smurt ind med læftet Kalk, som blev siddende c. $\frac{1}{2}$ Time og atter vasket af, saa det er antageligt desinficeret, men hvorledes kan Gaffelpuderne desinficeres? Er det nødvendigt, at de brændes? (L.) — S.: Ja det er det sikreste at antage, at den døde Familie har lidt af Bipeft. Vørst Gaffelpuderne godt af og op-hæng dem paa et luftigt Sted, et Loft med Lufttræk, i 8 Dage. De kunne da atter benyttes. Findes der Honningpletter paa Puderne, bør disse Pletter dog først vaskes omhyggelig med Vand.

Nr. 51. Hvilke Fortrin have Kr a i n e r b i e r n e fremfor vore egne Bier? (M. M.) — S.: Deres Godmodighed overfor Biavleren. Det er ubetinget den godmodigste Race, vi kende her i Landet. Uden Slør eller Handsker og næsten uden Røg kan man under almindelige Forhold behandle

disse Bier, da de slet ikke have nogen Tilbøjelighed til at stikke Biavleren, med mindre denne ligesom kommer til at trykke dem. Kun naar der findes mange Robbier flyvende omkring i Bihaven, kunne Krainerbierne undertiden blive noget mindre godmodige, da de forsvare deres Bolig mod Røvere ligesaa godt som vore brune Bier. Man antog for nogle Aar siden, at Krainerbierne vare meget sværmelystne; men vore egne Erfaringer ved disse Biers Indførelse i større Antal her i Landet have tydelig vist, at dette alene har hidrørt fra Behandlingen. I Krain drives næsten ubelukkende Sværmebiavl, idet man holder Bierne i lange flade Træklasser $26 \times 11 \times 5$ ", der ikke kunne uddives, og hvori Bierne bygge Vildbygning. Heri Landet, hvor Biavl næsten ubelukkende drives i rummelige Stader for at frembringe udfluyngt Honning, have vi ikke mærket det allermindste til disse Biers „Sværmeri“. Vi have nu haft Krainerbier i mange Aar, men aldrig haft en eneste naturlig Sværm af dem.

Nr. 52. Jeg har Brug for nogle Dronningcelle-Beskyttere. Kan De give mig Anvisning til selv at lave dem? (M. M.) — S.: Høstaaende Figur 25 fremstiller Billedet af en saadan Beskytter i halv Størrelse. Den øverste Del er en Blikring, og dertil er fastloddet en Tragt af Tærntraadvist. Man kan dog meget godt selv lave sig en saadan uden Blikringen og uden Lodning, idet man kun til-danner et passende Stykke Tærntraadvist saaledes, at det ved Sammenrulning kan danne en Tragt af den angivne Størrelse, naar Ringen regnes med. Ved Hjælp af sin Tærntraad, s. Ets. Tabletraad, der stikkes ind i Twisten og knyttes udbendig, kan man se denne sammen, saa at den kan taale Presset af den Prop, der maa indsættes foroven, naar Dronningcellen er bleven anbragt i Tragtens nederste Del.

Gaonlige Vink.

Bejret (27. April). I Lobet af de jidte 2 Uger er Foraaret skredet meget langsomt fremad, da Varmegraden kun har været ringe, nemlig $6-8^{\circ}$ R. om Dagen, $0-4^{\circ}$ om Natten, idet Himlen oftest har været skyet, og da gif Varmemaaleren kun ned til $3-4^{\circ}$ om Natten, kun enkelte Nætter klart, og da havde vi lidt Frost. Solen har dog ofte været fremme i flere Timer om Dagen, og den Tid har da afgivet et godt Pollentræk — i saadanne Egne, der have mange tidlige Pollenplanter. Bierne have under disse Forhold udviklet sig jævnt, og som sædvanlig har det vist sig, at de fra Vinteren stærkeste Familier have faaet et endnu større For-

spring for de mindre stærke end ved Maanedens Begyndelse. Allerede tidligere have vi ofte fremhævet, hvor vigtigt det (i det mindste i Sommertrækgene) er, at Familierne ere stærke straks ved Udvintringen, og dette Punkt i vor Biavl bør vistnok efter Haanden drages stærkere og stærkere frem som et Hovedpunkt. Den 26. blev Bejret meget varmere, Aprisofens Blomster begyndte at udfolde sig. I Dag er det et prægtigt Bivejr.

Fodring. a. Nødfodring. Bejret har nu allerede i flere Dage tilbudt saa god Lejlighed til at efterse Staderne grundig, at enhver Biavler bør vide Bested med Forraadmængden i alle sine Stader. Enhver Familie bør nu have mindst 8 B Forraad, hvad der mangler deri kan gives ved Fodring med et almindeligt Honningglas (se S. 119). Ugeludviklingen er iaar længere fremme end forrige Aar ved samme Tid, og i gode Stader tiltager den Dag for Dag og dermed ogsaa Forbruget. — b. Opmuntringsfodring. De Familier, der endnu have rigeligt Forraad, behøve vel ikke at fodres endnu, fordi Hovedtrækket sandsynligvis er mindst 6 Uger borte, og allerede det fra Marken indkommende Forraad af Pollen og Nektar vil opmuntre til en jævnt tiltagende Ugeludvikling. I saadanne Egne, der tilbyde et behydeligt Foraarstræk paa Frugttrær, ville vi dog tilraade saadan Fodring særlig hos mindre stærke Familier, fordi det nævnte Træk maa ventes at være i fuld Gang om 3 Uger. Saa snart Frugttræerne begynde at komme godt i Blomst, vil det derimod være den rette Tid til at begynde denne Sags Fodring hos alle Familier i saadanne Egne, der ikke tilbyde noget godt Frugttræk, eller i alle Egne, hvis Bejret bliver uheldigt under det Træk. Denne Fodring bør dog foregaa langsomt med c. 10 Kvint i Døgnst ved hjælp af en regulerende Fodrer (s. Ets. den fuldkomne Fodrer med 1-2 Huller aabne). Denne Fodring bør da fortsættes, indtil Naturen tilbyder godt Træk.

Gamle Honningtavler. Hvis man endnu har gamle Tavler, der helt eller til dels ere fyldte med Honning, da er det nu den rette Tid til at jaa dem tomte, idet man indhænger 1-2 saadanne Tavler i hvert Stade tæt op til Ugelen. Ere disse Tavler gode Arbejdertavler, da kunne de forblive paa denne Plads og saaledes indgaa i Ugelreden. Indeholde de derimod meget Dronevoks, da bør de flyttes tilbage, inden de blive belagte med Hg. Dette undgaaes lettest, naar de allerede ved Indhængningen anbringes lidt længere borte fra Ugelen.

Udvildelse af Bladsen i Staderne bør endnu ske med Forsigtighed, saalænge Nætterne ere kolde. Hos stærke Familier kan man dog meget godt udvide med 2 ubbyggede malkri Tavler, saasnart den bageste Tavle ved Middagstid viser sig nogenlunde belagt med Bier. Hos mindre stærke Stader bør man derimod ikke udvide med mere end een Tavle ad Gangen. Naar Bejret forhaabentlig midt i Maanedens bliver en Del varmere og Trækket godt, kan man hos stærke Familier paa een Gang give Udgang til et halvt Magasin med 6-8 Halvrammer. Vil man derimod benytte hele Magasiner saa tidligt, da tilraade vi foreløbig ved et Indstid at indskrænke Bladsen i disse til 3-4 Tavler eller at udbylde den manglende Plads med befatte Tavler fra Udenrummet. Hvis man ønsker at sikre sig imod Ugel i Magasinerne, da bør man paa Underkanten af det Magasin, som skal paa-sættes nærmest Ugelreden, anbringe et Dronninggitter. Indeholde Magasinerne meget Dronevoks, og findes de nær ved Ugelreden, da er der særlig Grund til straks at anvende Gitter derunder.

Kunsttavler kunne nu snart anvendes til

Bladens Udvidelse, naar man ikke har gode udbyggede Tavler dertil. Kunsttavlerne anvendes da kun som hele Tavler, een ad Gangen indstødt mellem 2 forud byggede Tavler.

Dronningløshed. Hvis man paa denne Aars Tid træffer en dronningløs Familie i sin Bi-gaard, vil det i Reglen kunne lykkes at staffe den en ny Dronning ved at indhænge en Stump Yngeltavle fra en god Familie med mindst 20 Arbejderceller, i hvilke findes Eg eller nylig udklækkede Larver, der tilligemed deres Foder kun lige netop dække Cellens Bund. Familien maa fodres. Den vil da opføre flere Dronningceller. Paa den 10de Dag kunne de alle udføres. Derefter gives paany Eg og nylig udklækkede Larver. Den først udslobende unge Dronning af det andet Sæt Dronningceller vil da kunne blive befrugt, fordi flyvende Droner sandsynligvis kunne ventes tilstede i Bi-gaardene om 3—5 Uger. Er det dronningløse Stade meget tvagt, bør det derimod forenes med en god Familie.

Nedbygning. Naar Kuben kan beskyttes tilstrækkeligt mod soldt Vejr, kan det meget godt lade sig gøre allerede nu at sætte en stærk Kubefamilie til Nedbygning i et Trugstade. Kuben vendes i stille varmt Vejr om i en Spand og befyldes helt ned til Yngelen og jaaledes, at saavidt muligt alt det nederste Dronevoks borttages. Skulde et Stykke Tavle med Arbejderyngel gaa med i Lobet, da kan det fastbindes med 2 Tavletraade under en Tavlebærer, hvorefter Rammen indhænges under Kuben for atter at udtages, naar Yngelen er udsøben. Mindre stærke Kubefamilier bør dog ikke sættes til Nedbygning før om et Par Uger.

Yngelbredning kan foretages, naar Vejret er rigtig varmt, hos stærke Familier ved at ombytte hver af de to yderste Yngeltavler med een af de midterste Yngeltavler.

Staderne bør staa nojagtig vandret, i det mindste paa den Ved, der gaar paatværs af Tavlebærerne, da Bierne ellers bygge de ny Tavler skævt i Rammene.

Overflytning af Bier fra eet Stade til et andet (for at istandsætte det gamle Stade) eller Sammenflytning af 2 Nabofamilier i et 2o-Dronningstade bør ikke foretages før om 3—4 Uger paa en varm stille Dag.

Røl. Husk paa at bevare de i Tavlelamret hengemte Tavler ved at gennemrøge dem med Svovldampe, saa snart Vejret bliver rigtig varmt.

Brevkasse.

Udstillingen i Aarhus 1897. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at der er 2 Slags Anmeldelses-Skemaer, nemlig Nr. 3, der omfatter Redskaber m. m., og Nr. 4, der kun omfatter Produkter, saavel raa som forarbejdede.

Erstlev,
D.B.F.'s Sekretær.

Rettelse til Listen over Kredsformand. S. a. Randers Amt. Jens Jensen, Lund, Aarslev, Randers, F. Alle Høvedelser til Kredsen og Pengebidrag bedes sendt under den Adresse.

Kundgørelser.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser saas hos **H. Schmidt**, Vintelvej 6, 3. Sal, København V.

Blomster-Kalender for Biavlere, af Hans Erstlev, Pris 40 Ø. Bogen indeholder Oplysninger om de forskellige Planter's Værdi som Honning- eller Pollenplanter. Saas mod Indsendelse af 44 Ø. i Frimærker til Erstlev i Kallundborg.

Billige, ægte Bivokstavler.

Før at Biavlerne kunne faa Lejlighed til at prøve mine ægte Bivokstavler, sættes Prisen jærlig lav, nemlig enkelt 190 Ø., 5 a 10 180 Ø. over 20 175 Ø.

Prøver sendes franko pr. omgaaende.

Køjsedrup St., i April 1897.

Snedker **J. F. Nielsen.**

Kunsttavler,

Kunsttavlepresser af Kobber i enhver Størrelse, Dronninggitter af Pap og Zint, Tavleknive, Tavletænger, Tavletraad, Tavlesporer, Honningløsnere, Honningglas, Honningudpresser, Honningudflyngere, Honningdaaser, Bistader, Bipiber, Vitommer, Vitobak, Røgpuster, Haandrøger, Gummihandsker og alt til Vindlen henhørende saas hos

S. N. Madsen,
Brogær.

Boks byttes og forarbejdes.

Engelske og amerikanske

Bicykler

med Lustringe (Garanti 1 Aar)

saas for **135, 150 og 165 Kroner** hos

Alex. Rasmusen,

Kallundborg.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Aaret 1896 tilkendt 14 Præmier, anbefales saavel Foreninger som den store eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Kun

Vorbecks Bokstavler

1. Præmie paa den store Landmandsudsstilling i 1896.

Et Parti fin lys **Honning** er til Salg hos Lærer **J. Fauving**, Averdriup, Averdriup St., a 45 Øre pr. Ø.

Biboliger,

solidt forarbejdede,

af J. Andersen, Løsning, forhen gl. Sole, ere til Salg hos Købmand **Chr. Tramm**, Løsning St. Ved Salg til Foreninger gives god Rabat.

Kunsttavler

af fortrinlig rent, ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser. Bivært (kastrede Tavler) købes eller laves i Tavler, ligesaa Boks.

Vorbecks Bibog, Foderapparat for Over- og Underfodring, uopsideligt Dronninggitter m. m. saas hos

Fotograf **Vorbeck**,
Hølstebro.

Det jeg takker mine ærede Kunder for den mangeaarige Tillid, man har vist mig, meddeles herved, at jeg har overdraget Vialer og Smeder **J. F. Nielsen**, Alsedrup, min **Vokstavle-Fabrikation**, og haaber jeg, at man vil vise denne dygtige Mand samme Tillid og Velvilje, som man har vist mig.

Alsedr. i December 1896.

N. Jakobsen.

Jenhold til ovenstaaende anbefaler jeg mine **ægte Vokstavler** til de ærede Forbrugere, og garanterer en solid Betjening.

Voks modtages til Fabrikation til 25 a 30 Ø.

pr. Ø.

Ægte Vivoks og Viværk (gamle kasserede Tavler) købes.

Alsedr. i December.

J. F. Nielsen.

Voks

købes og sælges hos **Chr. Nielsens** i Viborg.

Et store Parti prima Hvedbrun

Honning

a 38 Dre pr. Ø er til Salg hos **J. Hansen**, Glæksborg pr. Grenaa.

Blodopfriskede Dronninger

a 2 Kr. 90 Dre. Se S. 66.

Kunsttavler

af godt Vivoks og

Visergitre

af Zink faas hos

B. Bojesen,
Eystofte, Nykøbing F.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidsskrift for Vialer** faas a 50 Dre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Dre. Aargangene 1881—85, 1888—1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aargangene 1893—1896** ligeledes a 1,50 Ø. pr. Aargang.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Grølev.**

Vialersredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prove ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Maanedsskriftet „Gunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat **Wiggo Møller**, Nørrefarimagsgade 53, Kbhvn. K. Organ for Gundenvenner og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Dre Linien. Provenummer gratis.

Stålhammar's 2 Vegtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Grølev**, Kallundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Hos Alex Rasmussen, Kallundborg,

faas:

Proveglas i **Trehylster** til Honningprover pr Stk. 15 Ø.

Prima aflebeut Zink-Dronninggitter pr. 70 Ø.

Prima Vaggitter pr. 90 Ø.

Grølevs fuldkomne Fodrer 75 Ø.

Køerbs Fodrer 60 Ø.

Vibibe (Grønnings Model) 2 Kr.

Vibehætter for Vialere 20 Ø.

Røgblæser (Hjst) med Spids, 1 Kr. 35 Ø.

Spids dertil 10 Ø.

Røgpuster, **Clark's**, 2 Kr. til 2 Kr. 50 Ø.

Saandrøger 2 Kr. 35 Ø.

Bislør, 19" højt, 80 Ø.

Strælletniv, **Wood's Model**, 85 Ø.

Spartler, afrundet Blad, 10", 80 Ø.

Spartler, 5" langt Blad, 50 Ø.

Tablespor 40 Ø.

Tabletraad, fortiunet, engelsk, pr. Pd. 70 Ø.

Porters Bitommer 1 Kr.

Reus' Bitommer (se T. f. B. 1897 S. 52) 50 Ø.

Loddekander, dobbelte, 1 Kr. 5 Ø.

Vihandster af Gummi, solide, praktisk Facon, 2 Kr. 50 Ø.

Zin-Beftanter af Blis 23 Ø.

Do. af Gummi med Nor 1 Kr. 40 Ø.

Louper, hornindsatte, 2 **Glas** 1 Kr. 25 Ø.,

3 **Glas** 1 Kr. 50 Ø.

Dronningcellebeskuttere 10 Ø.

Amerikanske Delinger pr. Stk. 6 Ø., pr. 100 5 Kr.

Strælkehætter til alle 3 Maal 1 Kr. 65 Ø.

Alley's Dronning- og Dronfælde 1 Kr. 75 Ø.

Dronningbure 30 a 35 Ø.

Honningløser 85 Ø.

Amerikanske Zinkfals, 30" lange, 20 Ø.

Galvaniserede Vihængsler, pr. Par 10 Ø.

Honninghaner af Zin 1 Kr.

Engelske Honninghaner, Patent, af fortiunet Jern, 1" Hul, 1 Kr. 35 Ø.

Honningspane af fortiunet Staalplade.

Udlysningsspane med Patent-Haner. Nr. 1 4 Kr., Nr. 2 4 Kr. 50 Ø.

Honningst til Spanen 75 Ø.

Solvolksmelter, 16" x 17" indv., 3 Kr. 10 Ø.

Winklers Damp-Voksenjer, praktisk, 30 Kr.

Kunsttavleformer af Kobber pr. 1" 18 Ø.

Solwards Metalender pr. Stk. 6 Ø.

Glemmer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Grølev**, Kallundborg. Forsyldte til Bestyrelsesmedlemmer, forsolgde til andre Medlemmer.

DBF's Honningstilt,

der burde findes ophængt hos Enhver, der handler med Honning, kan nu faas trykt paa Karton, forsynet med Vaand, for 20 Ø. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 Ø. i Primærter sendes Stillet portofrit. **Grølev.**

Landbrugets Bierherv,

Tidsskrift for Havebrug, Fjerkræavl, Bialer, Kaninavl, Ferskvandsfiskeri og Jagt. Redigeret af **Carl Schiebler**. Udkommer 4 Gange aarlig med ialt 6 Ark Tekst. Bestilles paa Postkontoret og koster 1 Kr. aarlig. — Iste Aargang 1896, 6 Ark Tekst, faas mod Indsendelse af 1 Kr. 4 Øre pr. Postanvisning. Adresse: „Landbrugets Bierherv“, København N.

Viedloff's Fodrer (se S. 98) faas a 75 Ø. hos **Grølev**, Kallundborg.

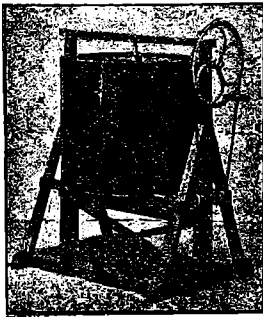
Foreningen af jydsk Landboforeninger

afholder Jubilæumsskue i Aarhus

9.—12. Juli 1897. Anmeldelsesfristen udløber den 15. Maj 1897.

Bureau i Aarhus. — Løs forud Medlemskort og søg Indkvarteringsbureauet.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvizitter til Biavl henherende. Ægte Vokstavler haves altid.

NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,

Vejle.

Maling til Bistader

forsendes over hele Landet i 2 Pd.s og 8 Pd.s Blikdaaser à 50 Øre pr. Pd. Denne Maling er særlig tillavet efter Bistader, hvorfor den ogsaa tørrer hurtigt og skaller ikke, men holder sig udmærket. Malingen kan faas i hvilken Farve, som ønskes; Brugsanvisning medfølger, saa at Enhver let kan male sine Stader, og det betaler sig godt. — Pensler faas ogsaa.

J. A. Hansen,

Maler,

Herslev pr. Fredericia.

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postanvisning, sender jeg franko

9½ Pd. Melange-Tobak.

Zens Torgensen, Hjørring.

Ægte Bivokstavler

faas hos Linæa Sogns BF. Voks forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet til **O. Haas-mussen**, Linæa pr. Laven.

Rundsaamaskine

til Fods-, Haand- eller anden Drivkraft. I 1894 indført hertil fra Amerika. Denne fortrinlige og letløbende Maskine skærer, fælder og svejser. Træet kan færes i Vinkel samt i enhver Vering. Den bør ikke savnes af nogen Træarbejder. — Prisliste sendes.

Hvilsted pr. Sollefsted, d. 22. Decbr. 1896.

J. Kr. Olsen, Smeder.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunst-tavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1896 er mine Kunsttavler tilsendt

14 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris. **N. S. Kristensen**, Himmelø, Roskilde.

500 Kroner

tilsikres enhver Lungelidende, som efter Benyttelsen af det verdensberømte Maltose-Præparat ikke finder sikker Hjælp. Hoste, Hæshed, Asthma, Lunge- og Luftrør-Katarrh, Spytning osv. ophører allerede efter nogle Dages Forløb. Hundrede og atter Hundrede have benyttet Præparatet med gunstigt Resultat. Maltose er ikke et Middel, hvis Bestanddele holdes hemmeligt, det erholdes formedelst Indvirkning af Malt paa Majs. Attester fra de højeste Autoriteter staa til Tjeneste. Pris 3 Flasker med Kasse 5 Kr., 6 Flasker 9 Kr., 12 Flasker 15 Kr. 24 Flasker 28 Kr. Albert Zenkner, Opfinderen af Maltose-præparatet, Königsberg, Prejsen, Kaiserstr. 17.

Nu er det Tiden at bestille Biboliger haande for Foreninger og Enkeltmand til rettidig Levering hos **Kristian Tederjen**, Aved, Svendborg, der har den ældste, største og mest velrenomerede Bistadefabrik i Danmark.

En illustreret Prisliste paa Forlangende. Husflidsmændene kan nu faa Hammer, Vifter, Klodser, Gængler, Falske, Svulvler m. m.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes. **R. Schmidt**, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Vejledning til Biavl

af **V. E. V. Smith** i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Vokstavler. Foreninger, Handlende og Pri-turant over Vokstavler og Rekvizitter. Største Lager i Norden af virkelig prima Voksv, bedste Tavler, smukkeste Præg, a ller billigste Priser. Køb hos mig, og De bliver tilfreds.

Chr. Nielsén, Viborg.

De billigste og bedste Stader og Udflængere,

nojsagtig forarbejdede, gode Bæver, faas hos Under-
tegnede.

Ærede Forbrugere bedes venligst at indgive
deres Ordre i god Tid.

NB. Tilkendt Hædersdiplom i Randers 1894,
Broncemedalje og Diplom i Malmo 1896.

N. Jensen,
Snedker, Sjølste pr. Præsto.

Wjød. Wjød.

En aldeles ægte, god gammel Wjød faas i
store og mindre Partier hos **C. F. Grønning,**
Vejrup, Bramminge St.

Emballeagen beregnes billig, men erstattes ved
Tilbagejendelsen.

Min mange Gange præmierede og juldt ud-
anerkendte

Bipibe

jendes frit, naar 3 Kr. 16 Dre jendes pr. Post-
anvisning, hvorpaa Bestilling samtidig skrives (heri
Laudet), til Udlaendene med Tilleg af den Porto,
der fordrer (Tyskland 90 Dre, Sverige 45 Dre),
begge Steder medregnet Postopkrævningsgebyr.

Faas hos
C. F. Grønning,
Vejrup, Bramminge St.

17,500 Selten Text.

MEYERS

KONVERSATIONS-

LEXIKON

Mit 1000 Bildertafeln und Kartentafeln.

= Sechsen erscheinint =

In 5., neubearbeiteter und vermehrer Auflage:

17 Bände

geb. zu

je 10 Mk.

Probhefte und Prospekte gratis durch

jede Buchhandlung.

Verlag des Bibliographischen Institutes, Leipzig.

10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.

272 Hefte

je 50 Pf.

17 Bände

je 8 Mk.

158 Farbentafeln.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Forstepremier og Medaljer) faas hos
S. Rasmussen & Ko., Gravvænget pr. Svend-
borg. Prisen er iaar 1-5 @ 190 Dre, 5-10 @
185 Dre, over 10 @ 180 Dre. Rent Bivoks tages
i Bytte for 25 a 30 Dre pr. @.

Biboliger, Redskaber og Kunsttavler.

Mine overalt anerkendte nojsagtige og solide
Stader og Redskaber samt Kunsttavler (med Ar-
bejds- og Droncellepræg) af ægte usforfalsket Bi-
voks anbefales Bivavlerne til Dagens billigste Priser.
Voks forarbejdes billigt.

Ællestgjeste Prisbelønning med Guldbmedalje.
For Tiden 150 Stader paa Lager.
Prisliste sendes paa Forlangende.
Løsning St., i Maris 1897.

J. Andersen.

Bivavlernes Opmærksomhed henledes atter iaar
paa mine fortrinlige

Kunsttavler, Biboliger, Udflængere, Røgpustere, Røglæsere o. s. v.

J. Kr. Olsen,
Snedker,

Hvilested pr. Sollefsted.

Forenings-Meddelelser.

Bivavlsudstilling i Kolding vil blive af-
holdt i sidste Halvdel af Septbr. eller første Halv-
del af Oktober i Forbindelse med en Industri-
og Landbrugs-Udstilling. Premier for
Genstande under Bivavlsudstillingen kunne gives
til Udstillere fra Vejle og Ribe Amt. Nærmere
Meddelelse senere. **W. J. Lindelof.**

Ustov-Kredsen afholder Bivavlsudstillelse Son-
dag d. 23. Maj, Etem. Kl. 2, hos Hans J.
Smidt, Baunborg, med Diskussion og praktisk
Undervisning i Biavl. De, der interessere sig for
Sagen, indbydes. **T. S. Bedt.**

St. Roskilde Amts BF. holder Møde Son-
dag d. 9. Maj hos Gæstgiver D. Hansen, Hertha-
dalen, Lejre St. St. Vededag d. 14. Maj i
Smørum Kro og Sondag d. 16. Maj hos Snek-
ker J. Pedersen, Borup St., alle Steder Kl. 3.
Foredrag holdes af N. S. Kristensen. Omegnens
Beboere indbydes.

Medlemmerne af **Vejle Amts BF.** bedes
indgive Bestilling paa Boksavler til Under-
tegnede inden 10. Maj, da vi kunne faa Tavler af
garanteret ægte Bivoks til 1 Kr. 75 Ø. pr. @,
hvis vi kunne tage et Parti paa mindst 100 @. I
modsat Tilfælde blive de os noget dyrere.

Vejle Søndermarts Stole, d. 23. April 1897.
J. Holm, Jmd.

Indhold af dette Numer.

Dronningelle-Bestykker	152
Dronning-Indførelse	149
Etto, af D. Trane og E.	149
Engelst Bivavl	141
Falser, de ny, af Kr. Pedersen	143
Forføgs-Stationer, af P. Nielsen, og G. Christensen	145
Gavnlig Bink	152
Golbæk Amts BF., af Erslev	147
Kolding BF., af W. J. Lindelof	149
Krainerbier	151
Kunsttavler eller Vedere, af G. W. Doolittle	142
Regnskab 1896 for DBF.	150
Rensning af Stader	151
Stadernes Opstilling	141
Svendborg Amts BF., af P.	149

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaaned, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Kundgættelser optages for 20 Øre pr. Petit-Linje 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indrykkede.

Kærnestader.

Da vi nu have naaet den milde Vars-tid, paa hvilken vore smaa Husdyr i Reglen daglig kunne flyde ud for at hente Guds Betsignelse af Næving fra Marker, Stove og Haver, skulle vi indfri vort tidligere givne Løfte (se S. 61) om nærmere at omtale disse smaa Biboliger, der ofte kunne være særdeles nyttige i en dygtig Bavlere's Haand. Der hører dog ikke nogen særlig stor Øvelse til at behandle saadanne smaa Bifamilier. Dette Arbejde er tværtimod betydelig lettere end i større Familier. I den Henseende kunde de derfor egne sig godt nok for Begyndere; men der hører en vis Grad af Øvelse til at bedømme, under hvilke Forhold de bedst kunne dannes, og hvorledes disse smaa Familier senere jordelagtigst kunne anvendes. Derfor ville vi tilraade den usøvede Bavlere foreløbig at anvende saadanne Kærnestader i meget ringe Antal, indtil han har faaet lidt Forstand paa, hvad man kan byde sine Bier uden at skade baade disse og sig selv.

Da vi allerede i ovennævnte Artikel have bestrebet saadanne Kærnestader, behøve vi her ikke at opholde os derved, idet vi kun bemærke, at vi forudsætte, at Kærnestaderne ere saaledes byggede, at de kunne optage et vist Antal (3—6) Kammer af samme Slags som dem, man anvender til Yngelkammer i sine store Stader. Da

Kærnestaderne i Almindelighed have enkelte Bægge og kun indeholde smaa Bifamilier, er det en Selvfølge, at de kun bør anvendes i den varme Vars-tid

1. Kærnestadernes Dannelse. Herved forstaa vi ikke de smaa Boliger's Forarbejdelse, men deres Forsyning med Bier. Hertil vælges en stærk Familie, der har mange modne Yngelstader og en god Dronning. Hvis man avler Dronninger i større Antal til Salg, bør man helst danne sine Kærnestader allerede i Begyndelsen af Sværmestiden. Da de fleste Bivavlere dog kun ønske at avle Dronninger til Skifte i deres egne Stader, ville vi holde os til dette Tilfælde og antage, at en saadan Bavlere har Brug for 5—6 unge Dronninger iaar. Det vil da ikke betale sig for ham at begynde Dronningavl og danne Kærnestader allerede ved Hovedtrækkets Begyndelse. Han bør vente dermed, indtil hans Bier have udnyttet den største Del af Hovedtrækket, men ikke opsætte det saalænge, at han ikke kan vente at faa gode Dronninger. Den mest passende Tid vil da være Juli Maaned, enten Begyndelsen, Midten eller (undertiden) Slutningen af Maaneden, efter som hvorledes Trækkforholdene udbille sig i vedkommende Egn. Hvorledes man i rette Tid staffer sig det nødvendige Antal modne Dronningceller eller unge ubefrugtede Dronninger, skulle vi omtale i et følgende Nummer. Her holde vi os kun til Kærnestaderne og forud-

sætte, at man f. Eks. d. 15. Juli kan vente at have disse 5—6 Jomfru-Dronninger rede fra et andet Stade. Man gaar da d. 12. Juli hen til det stærke Stade, der skal afgive Bier til Kærnestaderne, midt paa Dagen, aabner det næsten uden Anvendelse af Røg, flytter Yngeltavlerne et Par Tommer tilbage een for een, idet man underjøger hver enkelt Table paa begge Sider, indtil man finder Dronningen paa een af dem. Denne Table med paafidende Bier hænges nu ind midt i et Kærnestade, der gives en ny Plads. Endvidere nedbørstes i samme Stade Bier nok til at besætte endnu 2 Tavler. Hvorfra man faar de sidstnævnte Bier og Tavler, maa bero paa forskellige Omstændigheder. — a. Har saaledes det Stade, der afgav Dronningen, paa Grund af særegen Behandling forud (rigelig Plads i Yngelreden) et meget stort Antal Yngeltavler (f. Eks. 14—16), da kan man uden Afbørstning tage de 2 Tavler med paafidende Bier fra samme Stade, men det bør da være modne Yngeltavler, fordi man maa sikre sig at faa unge Bier med, da disse næsten alle ville forblive hos Dronningen. 5—6 Dage senere kan man mellem de 2 yderste Tavler nedstyre en Kamme med Leder eller med hel Kunsttable. Man vil i begge Tilfælde faa bygget Arbejdsdoks i denne Kamme, naar 2—3 af de givne Yngeltavler have været fuldmodne, saa at unge Bier straks have begyndt at komme frem deraf. — b. Hvis man af det samme Stade, hvorfra man tog Dronningen, agter at danne 4—5 Kærnestader, vil man dog oftest ikke kunne undvære 3 Yngeltavler med Bier til det først dannede. I dette Tilfælde kan man, foruden den første Yngeltable med Dronningen og Bier, fra samme Stade tage 2 Tavler, der delvis ere fyldte med Forraad (baade Honning og Pollen) uden Yngel og uden Bier, idet disse børstes tilbage i det store Stade, fordi disse Bier mest ere ældre Bier, som altsaa straks fra Kærnestadet vilde flybe tilbage til det store Stade. Bierne til det lille Stade faas da ved ned i dette at afbørste 2 Yngeltavler fra det store Stade. — c. Hvis man nødig vil borttage saa mange unge Bier fra det store Stade, kan man godt tage den ene Yngeltable, der skal afbørstes, fra et andet Stade. Maade paa Grund af den ny Families Lidenhed og fordi man der næsten udelukkende samler unge Bier, vil Dronningen næsten aldrig blive udsat for Fare ved denne Fremgangsmaade.

Paa een af disse Maader er det første Kærne-Stade nu dannet med Dronning. Det Stade, som har afgivet denne, vil nu

vise den sædvanlige Uro og Ophidselse paa Grund af dette Tab. Endelig ville Bierne falde til Ro og paabegynde Opførelse af Dronningceller. Dette vil ske inden d. 15. Juli, og man kan da danne de øvrige Kærnestader af det moderløse Stade paa ganske samme Maade som ovenfor bestrebet, men uden Dronning. Naar disse Familier dannes ved Middagstid, kan man om Aftenen ved Solnedgang indføre i hvert af dem en Jomfru-Dronning ved at sætte denne paa det lille Flybebræt og lade den selv løbe ind i Stadet. Vil man være meget forsigtig med denne Indførelse, kan man dertil benytte en Cellebeskytter (se Fig. 25), hvis spidse Ende stikkes ned i en tynd Kunsttable og drejes rundt, Aabningen forned ned lukkes da af en lille Rokspade. Man nedfætter da Dronningen i Beskytteren, lukker denne foroven med en Prop og nedhænger den mellem 2 Tavler i Stadet, men sørger for, at den hænger lidt skævt, saaledes at Tærntvisten paa den ene Side berører nogle Honningceller, hvis Daag man forud har aabnet med en Kniv, for at den unge Dronning kun tage Foder deraf. Naar dette udføres om Aftenen, vil Jomfru-Dronningen i Løbet af en Times-tid afgnave den lille Rokspade og løbe ned i Stadet. Fra dette vil den da i Løbet af nogle Dage holde sin Parringsudflugt og komme tilbage for at lægge Æg i Kærnestadets Tavler.

Ved Dannelsen af saadanne Kærnestader bør man i Reglen udelukkende eller dog næsten udelukkende hertil benytte modne Yngeltavler og lade Moderstaden beholde den aabne Yngel og Æggene. Der vil jo i dette være Bier nok til at pleje denne Yngel. I dette Stade kan man paa den samme Dag, da de sidste Kærnestader bleve dannede deraf, atter indføre den gamle Dronning fra det første Kærnestade; men i dette maa man da ikke indføre en Jomfru-Dronning for den følgende Aften.

2. Kærnestadernes Bevarelse. I flere Tilfælde benyttes saadanne Stader kun i faa Dage, nemlig indtil den ubefrugtede Dronning, som er bleven indført deri, er bleven befrugtet og har begyndt Æglægning, hvorefter den benyttes til Dronningsliste i et andet Stade. I andre Tilfælde har man derimod Brug for saadanne Stader i længere Tid, f. Eks. naar de skulle benyttes til Opholdssted for andre Dronninger, der indføres 1—2 Dage efter, at den første er fjernet, eller naar man ønsker i disse smaa Stader at bevare Reserve-Dronninger i længere Tid, eller naar saadanne smaa Familier skulle henstaa til Salg. I alle saadanne Tilfælde maa

man hufte paa at vedligeholde eller forøge Bimængden i Kærnestaderne; thi man maa vel erindre, at hvis en Somfru-Dronning f. Eks. indføres i et faadant Stade samme Dag, den løber ud af sin Celle (og saaledes maa det helst være), kan der godt hengaa 10—15 Dage, inden den begynder at lægge Æg, og i denne Tid kan Bimængden begynde at tage stærkt af. Derfor giver man i Reglen et Kærnestade en ny moden Yngeltavle hver 7de Dag. Hvis et faadant Stade skal henstaa i længere Tid med sin Dronning, efter at denne har begyndt at lægge Æg, da bør man forøge Tavlernes Antal lidt efter lidt. Netop derfor er det heldigt, at disse Stader kunne rumme 5—6 Tavler.

3. Tavlebygning. Hvis man danner Kærnestader temmelig tidlig (i Slutningen af Juni), vil man jævnlig i dem kunne faa bygget gode naturlige Arbejdetavler, idet man nemlig, efter at Dronningen har begyndt Æglægning og savner Plads til flere Æg, indhænger en Ramme med Leder som een af de næsthyderste Rammer. Paa denne Maade kan man faa særdeles smukke Arbejdetavler byggede, idet man, saasnart Tavlen er helt uddyttet og belagt med Æg, ombytter den med en ny Tavle med Leder, udtager den belagte uden Bier og anbringer den i et andet Stade, som behøver den i sin Yngelrede. Saadant Byggearbejde i Kærnestader udføres dog selvfølgelig kun, naar Familien er rig paa Bier (i Forhold til Tavlernes Antal) og godt forsynet med Forraad. Mangler dette, kan man fodre med Foder-Sirup.

4. Vil man oplukke saadanne smaa Familier til Salg, da bør hver af dem have mindst 3 Tavler tæt besatte med Bier og Yngel, en frugtbar Dronning og rigeligt Foder til Rejsen. Under denne maa man sørge for rigelig Luftveksel (et Laag af Jærntvist) og Befæstning af Rammerne saaledes, at de ikke kunne rulle. Naar man ikke længere har Brug for Kærnestaderne i den Sommer, kunne de med Lethed forenes med de større Stader eller ogsaa kan man, og dette er den sædvanlige Fremgangsmaade, forene 4—5 Kærnestader til at danne eet selvstændigt Stade.

Ødet vi fluttelig gøre opmærksom paa, at det er af stor Bigtighed, at disse Stader ere saa tætte, at den lille Biflyng, naar Stadet henstaar paa sin Plads i Bihaven, kan bevare den nødvendige Varme, ville vi udtale Ønsket om, at vore Biavlere i den kommende Sommer ville forsøge Anvendelsen af saadanne Kærnestader. Vaade i England og Nordamerika bruges de i stor Udstrækning og betragtes som uundværlige

ved enhver veldreven Biavl, om denne end kun omfatter en halv Snees Stader.

Regnskab.

Af Sergent J. K. Jørgensen, Fredericia.

Det interesserede mig meget at gennemse DBF.'s Hoved-Regnskab for 1896; jeg mangler dog en ikke uvæsentlig Del, nemlig Revisionens Bemærkninger. Kan de ikke blive optagne i Tidsskriftet?

Det var egentlig ikke DBF.'s Regnskab, jeg vilde tale om, ihvorvel jeg vil bede Alle, specielt de Delegerede, at ofre dette Regnskab nogen Opmærksomhed; derimod var det Regnskab i Almindelighed, jeg gerne vilde slaa et Slag for.

Det er godt nok, at vor ærede Redaktør, Biavlslærerne, ja i det Hele taget alle vore fremragende Biavlere prædike om Guld og grønne Stove, — hvor ofte hører man f. Eks. ikke udtalt, at et velpasset Bistade kan give en Netto-Indtægt af 20—25 Kr. om Aaret — dette gør, at Folk faa Øyst til Biavl, og jeg har slet ikke noget imod den ovenfor citerede Udtalelse, naar den blot er sand, er den det derimod ikke, bør den aldrig fremkomme. Det vilde være af stor Interesse, hvis man kunde formaa Dem, Hr. Redaktør, vore faste Biavlslærere, d'Hr. Grønning og Kristensen, samt andre større fremragende Biavlere til at rykke ud med de aarlige Regnskaber — thi at saadanne føres af d'Hr., kan der vel ikke være Tvivl om — foruden at man derigennem kan komme til Klarhed over, hvormeget en Familie i et større Bieri gennemsnitlig kan indbringe, kan man tillige faa at vide, hvilken Egn her i Landet, der egner sig bedst for Bierre; man kan af Regnskaberne se de Udgiftsposter, hvorpaa der bør spares, og mulig opdage andre, der bør have Til-læg. I det Hele taget vil en Sammenligning af saadanne Regnskaber være af meget stor Værdi. Vi yngre Biavlere ville derigennem kunne se, hvilket Maal vi bør stræbe efter og tilbeds ad hvilken Vej, vi lettest naar det største Udbytte. Ja, jeg kunde fremdrage endnu mange andre Fordele ved en Sammenligning af Regnskaberne, men jeg haaber, de fremdragne Punkter ville være tilstrækkelige til at bevæge d'Hr. ældre fremragende Biavlere til at lade os faa lidt Indblik i deres Regnskab.

Regnskab over sin Bedrift, den være lille eller stor, er i det Hele taget saa vigtig, at Ingen maatte forsjønne det Arbejde, som er forbunden dermed, thi først gennem

et nøjagtigt fort Regnskab fremtræder Bedriften i sit rette Lys. Gid disse Linier maatte tjene til at vække Interesse for Regnskab med Blavlens til Gavn og Glæde for os alle.

Naar sagen til, at Revisionens Bemærkninger til DBF.'s Regnskab i de senere Aar ikke kundgøres samtidig med Hovedregnskabet, er denne, at dette Regnskab efterhaanden er vokset til en saadan Størrelse, at det ikke ret vel kan undgaaes, at en virkelig „kritisk Revision“ (og en saadan have vi netop) faar adskillige Bemærkninger at gøre dertil; men det vilde være ubilligt at offentliggøre disse Bemærkninger uden samtidig at give Vedkommende, som de angaa, Lejlighed til at svare derpaa. Dette kunde jo let ske med Hensyn til Sekretæren, men ikke saa let med Hensyn til Andre. Derfor offentliggøres Revisionens Bemærkninger først ved Regnskabets Fremlæggelse paa Centralmødet om Efteraaret.

Med Hensyn til Regnskaber fra de enkelte Bihaver, da kunne vi vel tildeels slutte os til den ærede Forfatter ved at opfordre flere Biavlere end de, der hidtil have gjort det, til fremtidig at meddele deres Nettoudbytte heri Bladet; men vi finde dog Anledning til at gøre opmærksom paa, at saadanne Biavlregnskaber ikke kunne stilles jævnside med andre Regnskaber over Husdyravl, fordi Udgiften til Foder ved Biavlens spiller en langt ringere Rolle end ved Høstavl, Kvægavl, Fjerkræavl, Kaninavl o. s. v. Derimod spiller Arbejdet med Biernes Pasning forholdsvis en stor Rolle; men denn Pøst er det jo næsten umuligt at værdsette i Penge. Dernæst er der en anden Omstændighed, som Forfatteren forøvrigt hentyder til, der gør det vanskeligt at faa Biavlerne til at opgave deres virkelige Udbytte. Det er den store Forskel, der ofte er paa de forskellige Egne med Hensyn til Honningkilderne. Det er jo temmelig almindeligt at bedømme en Biavlens Dygtighed efter det Udbytte, han kan faa af sine Bier; men denne Dom vil i mange Tilfælde være ubillig. Vor Bihave ligger i en Søstøbtad. Mod Vest findes nogle Haver, der give en Del tidligt Foraarsstræk, men i Øvrigt Stranden. Mod Øst ligger ogsaa nogle Haver, men Hovedstrækkel skal hentes fra 2 store Gaardes Marker, over 1000 Tdr. Land. Paa disse er der i Almindelighed kun meget lidt Algerfaal, derimod ofte store Kløvermarker; men disse kunne langtfra altid yde Honningbierne noget stort Udbytte. Mod Nord og Syd findes atter nogle Haver; men Markerne bagved dem ere saa snermæssige,

at der sjælden hentes megen Nektar derfra. Dertil kommer, at vi i mange Aar have benyttet vore Bier til Forsøg for at gaae andre Biavlere; men saadanne Forsøg maa i mange Tilfælde formindste Udbyttet. Vi have jo ikke gemt Resultaterne af disse Forsøg, men meddelt dem her i Bladet, naar vi have antaget, at de kunde gøre Nytte. Endelig benyttedes jo vor Bihave ved den praktiske Undervisning paa Biavlsskolen, der langtfra altid kan antages at gaae vore Bifamilier. Naar man tager alle disse Forhold i Betragtning, maa det vel indrømmes, at det vilde være ubilligt at kræve et ligesaa stort Udbytte af denne Bihave som af andre, der arbejder under langt heldigere Forhold, f. Eks. Bihaver i Fredericia og mange andre Steder.

Red.

Biavlforlæg.

af G. Mathiesen, Hammersholt.

Naar jeg, Hr. Redaktør, udbeder mig en lille Plads i „Bitidende“ for følgende Indlæg, da er Grunden den, at jeg beklager, at Hr. P. Nielsen fra Lemvig offentligt bekender, at han fortryder, at han har skrevet den lærerige Artikel i „Bitidende“ Nr. 4 om „Yngelspredning“, og længere nede skriver Forfatteren: „Vi blive jo nødt til at holde vore Biavlforlæg hos os selv“. Naar jeg allerførst vil rette en Tak til Hr. P. Nielsen for ovennævnte Artikel om Yngelspredning og fortælle, at jeg tænkte, at der findes en Mand, som forstaaer sig paa at behandle Bier, saa vil jeg for det andet anmode saavel Hr. P. Nielsen som andre danske Biavlere om i Bladet at meddele de Forsøg, de have foretaget i deres Bihaver, thi det gaar efter min Mening med Blavlens som f. Eks. med et eller andet Gaandværksfag: Hvor er den Mand henne, som kan træde frem og sige: Jeg er den dygtigste i mit Fag, der er Ingen, der kan lære mig noget!

Ligesom jeg har anmodet Biavlerne om at meddele deres Forsøg, vilde jeg ogsaa gerne anmode dem om at herette lidt om deres Biavlsdrift. I Aargangen 1894 S. 296 findes en interessant Artikel, som kan tjene som Mønster. Den bærer Overskriften „Lidt om min Biavl“. Jeg har ventet, at Forfatteren af nævnte Artikel ogsaa i Fremtiden vilde have givet en lille Beretning, men hidtil forgæves. Jeg syntes det kunde være heldigt, at alle de Mænd og Kvinder, som fremtræder som lænede Biavls lærere, gav en lille Beretning om i „Bitidende“,

hvorledes det positive Resultat blev af deres egen Biavlødrift.

Varme Overrum og Sværmning.

Af Adriaan Gerag, Gleanings.

Der er 2 Punkter, som jeg i Dag ønsker at omtale for Deres Læsere, nemlig Overrummenes Pasning og Marsagerne til Opførelse af Dronning-Celler ved naturlig Sværmning.

1. Varme Overrum. Det er meget vigtigt, at de første Magasiner, som gives til Bierne om Foraaret, ere varme nok til, at Bierne kunne arbejde deri frit, ikke alene om Dagen, men ogsaa om Natten. Det er maaste ikke almindelig bekendt, at de fleste af Bierne om Dagen ere i Marken for at samle Nektar. Denne fyldes i de nærmeste Celler, og kun en ringe Del af den bæres straks op i Magasinerne. Om Natten hjælpe derimod en stor Del (om ikke alle) Flugtbierne med til at bygge Tavler og flytte Honningen fra Yngelreden op i Magasinerne, idet de samtidig for en Del lader den afgive Vand i Form af Damp.

Det er klart, at hvis Magasinerne ikke ere varme nok, vil Natte-Arbejdet blive mindre, og Honningen vil forblive i Yngelreden i Stedet for at blive hængemt i Magasinerne. Derfor er det, at vore levende Biavlere holde paa, at Magasinerne ikke maa gives for tidlig og ikke flere, end Bierne kunne fylde.

Meget er skrevet om at holde Yngelreden varm om Foraaret, men ikke meget om at holde Magasinerne varme nok, i det mindste under den første Del af Hovedtrækket. Her i Ost-Tennessee ere Natterne paa Grund af den betydelige Højde over Havet kolige ogsaa om Sommeren, og den omtalte Forsigtighed er derfor af Vigtighed. Jeg tror, at det samme gælder om alle højtliggende Egne.

Med Hensyn til den bedste Maade, skal jeg meddele, at jeg i stor Udstrækning benytter dobbeltvæggede Magasiner med Hattelsespakning mellem Væggene (Yngelreden har ligeledes dobbelte Vægge). Herimod taler kun Befostringen og den større Vægt. Udvendige Raster med midlertidig Pasning kunne ogsaa bruges. Hertil foretrækker jeg Klude, da de let kunne lægges i eller tages bort, uden at det medfører saadant Griseri som Hattelse eller Spaaner.

Naar man anvender tilstrækkelig Pasning i Magasinerne til at bevare Biernes

Varme, kan man give mere Blads i dem, og det vil da ikke være saa nødvendigt, at de Tavler, som gives, forud ere udtrukne; thi naar Varmen er tilstede, skal der kun ringe Tid til at udbygge Kunsttavlerne. Det er ofte blevet berettet, at Bierne ikke udbyggede tykke Kunsttavler tilstrækkelig. Jeg tror, at Mangel paa Varme ofte har været Marsagen dertil.

2. Marsagen til Opførelse af Dronning-Celler. Jeg har tidligere omtalt, at et Overstud af Varveføder var Marsagen til Opførelse af Dronning-Celler. Jeg vil her udtale, at Dronning-Celler (naar undtages i Tilfælde af Dronningtab) kun opføres, naar følgende 3 Betingelser ere tilstede: a. Nektar og Pollen kommende ind fra Marken. — b. Mange unge Bier eller, hvad der er det samme, Ammebier, der frembringe Varveføde. — c. En utilstrækkelig Mængde Yngel at fodre, enten paa Grund af manglende Tavler for Dronningen til at lægge i eller paa Grund af en Fejl med Hensyn til hendes æglæggende Evne eller meget ofte af begge Marsager.

Hvis nogen af disse Betingelser mangler, vil der ikke blive bygget Dronning-celler, og endogsaa de, der ere paabegyndte, kunne blive nedrevne, naar det træffer sig, at een af disse Betingelser fuldstændig forsvinder. Jeg skal give nogle Eksempler herpaa:

Derjom man borttager Dronning-Cellerne fra en Familie, der er rede til at sværme, og deler den i 2 Stader, idet man udfylder den manglende Bygning i begge med tomme Tavler, er der al Sandsynlighed for, at begge Familier ville opføre Dronning-Celler og sværme. Hvis det alene kom an paa Pladsen, hvorfor skulde de da gøre det? Men Marsagen er Misforholdet mellem Antallet af Ammer og Mængden af Yngel, der skal fodres. Dette findes endnu i begge Familier. Derfor opføres Dronning-Cellerne.

Men hvis man nogle saa Dage senere udstærer disse Celler, vil et nyt Sæt aldrig blive paabegyndt (med mindre een af Dronningerne er for gammel og derfor skal skiftes). Hvorfor? Fordi paa den Tid er der Yngel af 2 Dronninger at fodre, men kun de unge Bier af 1 Dronning til at udføre Arbejdet.

Meget ofte have Folk prøvet at hindre Sværmning ved lejlighedsvis at borttage en Yngeltable. Dette er undertiden lykkes, men undertiden ikke. Derjom Tabellen kun indeholdt Æg og unge Bier, da var „Kuren værre end Sygdommen“, fordi der frendelses vedblev at være et Overstud af Ammebier. Den borttagne Table burde

kun have indeholdt luftet Yngel, hvorved Ammebiernes Antal vilde aftage og Dronningens Plads til Uglægning tiltage.

Dr. Miller prøvede at hindre, ikke Sværming, men Formering ved følgende Fremgangsmaade: I Stedet for et Stade, som lige har sværmet, opstilles et tomt Stade med 1—2 Yngeltavler, derpaa sættes Magasinerne fra Moderstaden ovenpaa dette Underrum og ovenpaa disse Moderstadets Underrum, idet de fleste af de unge Bier rykkes ned paa det ny Stades Flyvebræt. Han siger, at det gamle Stade da helt vil opgive Sværming og ødelægge Dronning-Cellerne. — Nu vel! Den gamle Familie ovenpaa havde da ikke nok unge Bier til at fodre Yngelen, og derfor opgav de Dronningcellerne. Eller maaste var der ikke Bier nok til at beskytte disse, saaledes at den gamle Dronning kunde faa Lejlighed til at ødelægge dem.

Endvidere fortæller Dr. M. os, at han prøvede at forhindre Sværming ved at give en ung læggende Dronning i Stedet for en gammel, idet han ødelagde Dronning-Cellerne, men uden Held. Hvorfor er dette saaledes, medens man derimod kan hindre Sværming ved at borttage den gamle Dronning og lade Bierne selv opklække en ny? Jeg ser kun een Forklaring. Ved at ombytte Dronningerne forandrer man jo ikke Betingelserne eller i det mindste kun i ringe Grad, nemlig ved den ny Dronnings større æglæggende Evne. Men ved at ødelægge Dronning-Cellerne, borttage den gamle Dronning og lade Familien opføre ny Dronning-Celler, ville Bierne i nogle Dage slet ikke have Yngel at fodre, indtil den unge Dronning begynder at lægge Ugg. I Løbet af disse Dage vil et stort Antal af unge Bier opgive Amme Gerningen og begynde at flybe i Marken, og derfor vil Ammebiernes Antal være betydelig formindsket, naar den unge Dronning begynder at lægge. Dette i Forbindelse med dens større æglæggende Evne ophæver Misforholdet mellem Ammebiernes Antal og Yngelmængden, forudsat at Dronningen har tilstrækkelig Plads til at lægge Ugg.

Med tilstrækkelig Plads og en god Dronning har jeg ofte hindret Sværming ved at borttage en Tavle med luftet Yngel, førend Ammebiernes Antal var altfor stort, og en anden Tavle en Uge senere, undertiden endogsaa en tredie. Dette er en meget god Fremgangsmaade, hvis man kun ønsker ringe Formering i Forbindelse med en god Honninghøst.

Naturlige Sværme eller Kunstsværme?

af Gemmann, „Tidskr. for Bistjofsel“.

Dette er et af Biavlens vigtigste Spørgsmaal. Svarene falder meget forskellig ud. Tæller man Svarene, bliver Resultatet, at naturlige Sværme bør foretrækkes, vejer man dem derimod, saa er der ingen Tvivl om, at Kunstsværme gaar af med Sejren. Man læse kun Dzierzons, v. Berlepsch's, Hubers, Günthers og mange andre Meesters Bøger; i dem alle lyder det afgørende Svar: Kunstsværme ere at foretrække. Jeg for min Del har allerede forlængst, allerede for 40 Aar siden, været paa det Rene dermed; jeg er en afgjort Tilhænger af Kunstsværmene.

Jeg tænker endnu med vemodig Glæde paa, hvorledes jeg allerede som et Gut paa 8 Aar blev elektriseret, naar der kom et Bud til Stolen med den Bæst: „Otto maa straks komme hjem, Bierne sværme“. Da maatte jeg straks afsted, det var altfor vigtigt og altfor fornøjeligt, en stor Familiefest — langt større end Svineslagtingen. Var da Sværmen lykkelig slaaet ind i en Halmtube, vankede der til Forskrifning efter det varme Arbejde en udmærket Økoldsaal — det var Sværminingsfestmaaltidet.

Jeg tænker ligeledes med vemodig Glæde paa, hvorledes jeg senere som Gymnasieelev i Sommerferien har siddet ude i det glødende hede Bihus, arbejdende paa mine Feriearbejder eller læsende interessante Bøger, især Bistrifter, for at passe paa Sværmene, for at ingen skulde flybe bort. Men de kom ikke, og den hele fem Ugers Ferietid var spildt og forbitret for mig, fordi ingen af alle Ruberne vilde sværme.

Hvor ofte har jeg ikke senere maattet smile over disse forgæves Anstrængelser og over vor Dumhed, at vi ikke benyttede de i Måske udenpaa Ruberne klasede Bier til Kunstsværme, som vi allerede den Gang kendte af Dr. Dzierzons Bærker, men ikke vovede at eftergøre. Vi ventede paa Sværme, og naar de kom, saa hændte det ofte nok, at en og samme Rube sværmede 3—4 Gange, og at hverken de gamle eller de ny duede til noget om Høsten; vi fodrede tværtimod en Mængde Honning, thi Sukkerfodring kendte man den Gang endnu ikke.

Hvor ganske anderledes driver jeg ikke nu min Biavl. Jeg søger saavidt muligt at hindre Sværmene og kommer dem i Forkøbet ved Kunstsværme. Kommer der saa engang en uventet Sværm ud af en Rube, saa tager jeg den naturligtvis. Men

Glæden over den er ikke stor; thi jeg maa klatre i Træerne i Solfinnet, og det maafe just paa en Tid, da jeg slet ikke har Tid at afse til Bierne. Saa bliver Sværmen faa vidt muligt hjulpet med Yngeltavler, for at den snart kan blive stærk og rig paa Honning, og Eftersværme hindrer jeg af al Magt, lettest ved en samme Dag, som Forsværmen kom, indsat moden Bisercelle.

Men hvormeget lettere er ikke det Bepvær, man har ved at danne Kunstsværme, hvormeget fordelagtigere er ikke Kunstsværmene, og hvormeget sikrere bliver ikke den hele Biavl derved, at man danner Kunstsværme?

1. At danne Kunstsværme stoffer mindre Bepvær end at indfange naturlige Sværme. Der er næppe nogen Bistytter, som ikke har prøvet, hvilket usigeligt Bepvær Indfangningen af en eneste Sværm ofte kan volde. Jeg vil fortælle et enkelt Tilfælde fra min Barndom. Jeg blev en Dag hentet fra Skolen med den Bæsked: „Bierne sværme“. Jeg som et Byn ud af Byn. Der hang den smukke, stærke Sværm i et Bæretre. Min Fader og Onkel vare allerede i Færd med at gøre alt ifland. Fader gik op ad Stigen, min Onkel bagefter med Halmkuben i Armen. Vi brugte dengang 1 Meter lange Halmcylindere, der foran ved Flyvehullet vare trange, bagtil dobbelt faa vide i Gennemsnit. Onkel vendte den brede Abning op mod Sværmen og satte det forreste, mindre Laag paa sit Hoved for at kunne holde støt. Med et Ryk slaar Fader Sværmen ned i Kuben, sætter det større Laag paa og slaar et kraftigt Slag paa det for at befæste det bedre. I samme Øjeblik farer det nedre Laag og min Onkels Hoved ind i Kuben, og Sværmen, den hele Sværm farer ud nedentil og bort — en Øjeblik endnu, at min Onkel ikke blev stuet ihjel.

Det er kun eet Eksempel blandt de mange, jeg har oplevet. Endnu ærgerligere er det, naar man har slaaget en god Sværm ind, og denne den næste Morgen drager ud og bort med Sang og Klang.

2. Kunstsværme ere fordelagtigere. Enhver Bistytter ved, i hvor høj Grad en Kube, som forbereder sig til Sværmning, virkelig sværmer eller ogsaa betænker sig og lader Sværmningen fare, sløves i sin Arbejdsiver, og hvorledes en Kube svæktes, naar den foruden Forsværmen ogsaa giver et Par Eftersværme. I et middelmaadigt Aar dur om Høsten hverken Sværme eller Modertuben til noget: de maa alle fodres, og Vinteren kan blive slem for dem.

Den, som ikke bestemmer sig til at danne

Kunstsværme, berøver sig selv en stor Del af Biavlens Udbytte.

3. Den hele Biavl bliver sikrere ved Dannelsen af Kunstsværme. Den, som venter paa Sværme, ved ikke, om de komme, naar de komme, hvorledes de komme. Den, som danner Kunstsværme, danner disse i rette Tid, nemlig før Hovedtrækket, for at de ny Kuben kan udbille sig og stasse sig Winterforraad under dette. Han gør dem ogsaa faa stærke, som han finder nødvendigt, for ikke at blive plaget med smaa, svage Kuben. Han danner dem ogsaa i det Antal, han finder passende, for at Honningudbyttet ikke skal blive formindsket.

Maatte dog de kære Bivener bestemme sig til at forlade den gamle usikre, med faa mange Skuffelser og Uregnelser forbundne Sværmningsmetode og gaa over til Kunstsværm-Metoden. Jeg vilde gerne unde hver Bistytter den rige Glæde, som min Biavl stoffer mig.

Dødsfald.

Jorhenværende Maskin-Inspektør J. S. Wood, der for faa Uger siden tog sin Afsked fra Statsbanernes Tjeneste og rejste tilbage til England, er afgaaet ved Døden i Banbury, hvor han havde taget Ophold. Den Aføde, der siden 1861 havde været Inyttet til Statsbanerne, og som fra 1867 i 30 Aar beklædte Stillingen som Chef for Statsbanernes store Maskin-Værksteder i Nyborg, var en meget dygtig og særdeles retfærdig Mand, hvis Minde længe vil blive bevaret i Nyborg, hvor han paa mange Maader har øvet meget godt.

(Berl. Tid.)

„Danmarks Biavler-Forening“ har særlig Grund til at mindes den Aføde med Taknemmelighed, da han i 8 Aar, 1874—1882, var Vice-Formand i Foreningens Bestyrelse, i hvilken Stilling han øvede en væsentlig Indflydelse paa Foreningens Virksomhed. Det var saaledes ham, der paatog sig i England at faa forædret det Medaljefæmpel, som Foreningen endnu benytter. Endvidere stænkede han Foreningen flere Sæt af engelske Bægtavler til Dplysning om Honningbiens Naturhistorie. Wood havde allerede faa Aar efter sin Indvandring her til Landet fra sit Hjemland, England, indforstrevet Trugstader hertil. Forjaavidt har han ganske vist indført disse Stader til Danmark; men det stod ham ikke den Gang klart, at de tilbød store Fortrin fremfor de Højstader, som den Gang benyttedes

almindelig her i Landet. Derfor kan denne Indførelse først regnes fra 1878, da disse Fortrin bleve offentlig fremdragne fra anden Side for de danske Viablere. I de senere Aar har J. S. Wood paa Grund af Svagelighed truffet sig tilbage fra Viablerforeningens Virksomhed; men nu, da hans Livsbane er afsluttet, ere vi sikre paa, at mange af vore ældre Viablere med venlige Tanker ville fremkalde Mindet om den høje kraftig byggede Engelstemand, som i 70'erne og 80'erne indtog en ledende Stilling ved DBF.'s Centralmøder og Udstillinger.

Fra Kredsene.

Ribe Amts BF. Til Efterretning for de Viablerkredse, som ere indlemmede i Ribe Amts BF, meddeles herved Fordelingen af Foreningens Midler blandt Kredsene for Sommeren 1897. Fordelingen blev fastsat ved et Bestyrelsesmøde i Skittenborg Kro d. 13. Marts og blev Resultatet følgende:

1) Læborg, 7 Eksp. af Vitidende, 9 Medlemmer, bevilget 2 Møder. 2) Tobøl, 10 Eksp. af BT., 28 Medl., bevilget 12 Kr. 3) Vandrup, 25 Eksp. af BT., 36 Medlemmer, bevilget 2 Møder og 6 Kr. 4) Tjæreborg, 2 Eksp. af BT., 34 Medl., bevilget 2 Møder og 6 Kr. 5) Afsøb, 12 Eksp. af BT., 13 Medl., bevilget 1 Møde og 3 Kr. 50 Ø. 6) Hunderup, 5 Eksp. af BT., 14 Medl., bevilget 2 Møder. 8) Nordby (Janø), 14 Eksp. af BT., 14 M., bevilget 3 Møder. 9) Olgod, 3 Eksp. af BT., 3 Medl., bevilget 2 Møder. 10) Naftrup, 10 Eksp. af BT., 25 Medl., bevilget 3 Møder. 11) Hølsted, 1 Eksp. af BT., 4 Medl., bevilget 2 Møder. 12) Jerne, 6 Eksp. af BT., 36 Medl., bevilget 2 Møder og 6 Kr. 13) Verst, 18 Eksp. af BT., 42 Medl., bevilget 2 Møder og 18 Kr. 14) Veien, mangler Dplysninger, bevilget 2 Møder. 15) Bramminge, mangler Dplysninger, bevilget 2 Møder. 16) Ribe, 26 Eksp. af BT., 34 Medl., bevilget 2 Møder og 10 Kr. 17) Skads, mangler Dplysninger, bevilget 2 Møder. 18) Thistrup, mangler Dplysninger, bevilget 2 Møder.

Møderne afholdes af E. S. Grønning efter samme Aftord som i Aaret 1896, hvoraf anføres, at første Række Møder maa være afsluttede før 15. Juni. 2den Række før 15. August og 3die Række inden Udgangen af Septbr. 1897. Kredse med kun et Møde faar samme afholdt i 1ste Række, og de med 3 Møder faar et i hver Række afholdt inden den bestemte Tid, hvis Møderne ikke bliver afholdte i det fastsatte Tidrum,

kunne Kredsene nægte Møderne afholdte ved nævnte Vandrelærer og forlange sig et Bederlag for hvert Møde anvist af 3 Kr. 50 Ø. til Udbetaling ved Amtsforeningens Kasserer. Følgende Steder har der ifølge de indsendte Spørgetabler vist sig Vipest, nemlig Janø, Olgod, og Ribe-Kredsen, og er der ved Fordelingen lagt særlig Mærke hertil.

Fra Hovedforeningen fik Amtsforeningen i 1896 indbetalt et kontant Beløb af 100 Kr., iaar 1897 blev dette Tilskud nedsat med 5 Kr. og end mere med den Forpligtelse, til en vis Kreds at foretage Hjelbredelsesforjøg imod Vipest. Da der imidlertid — hvilket havde været det korrekte — ikke til Amtsbestyrelsen var indgaaet noget Andragende af den Art, som hjemlede Hovedbestyrelsen Ret til at disponere over Amtsforeningens Andel af Hovedforeningens Aarsudbytte, som der er gjort Forsøg paa, tilmed da der saavidt staaes heller ikke er ydet Ribe Amts Viablerforening noget ekstra Tilskud til Vipestens Bekæmpelse i nogen Kreds, saa synes det os at have været det rigtigste af Hovedbestyrelsen, at den havde henvist Sagen (med Andragendet) til Amtsforeningens Bestyrelse, i Stedet for at bevilge Andragendet paa Amtsforeningens Beføstning — den Slags Ting tager sig nemlig lidt bagvendt ud. Forøvrigt vil Amtsforeningens Bestyrelse blive samlet i en nær Fremtid for at tage dette Spørgsmaal under Behandling.

„Kronborg“, i Maj 1897.

J. B. Schmidt.

De i ovenstaaende Meddelelse fremsatte Anser mod DBF.'s Bestyrelse skal undertegnede Sekretær tillade sig at besvare:

1. Som det vil ses af Referatet fra DBF.'s Bestyrelsesmøde bestemte Bestyrelsen for iaar at nedsette Tilskuddene til Kredsene lidt. Man haabede ved forhøjet Statsstilskud næste Aar atter at kunne forhøje dem. Disse Tilskud har i en Aarrække været $\frac{1}{3}$ Kr. pr. hel Stemme i DBF. (eller et tilsvarende Antal Møder); men i 1896 forhøjedes de til $\frac{1}{2}$ Kr. pr. hel Stemme. Aaar bestemtes de til at være omtrent $\frac{2}{5}$ Kr. pr. hel Stemme. Ved Redaktørens Optælling af Stemmerne d. 4. April havde Ribe Amts BF. c. 130 Stemmer. Herefter vilde da Tilskuddet blive 52 Kr.; men til de større Kredse ydes et noget større Tilskud end saaledes beregnet og der tages tillige Hensyn til det Stemmetail, som Kredsen havde opnaaet ved Udgangen af det foregaaende Aar, der var for Ribe BF 164. Tilskuddet blev derfor bestemt til 65 Kr., og de yderligere bevilgede 30 Kr.

ere altsaa bestemte til de af Hr. Schmidt omtalte Helbredelsesforløb.

2. Det havde maasse været nok saa rigtigt af vedkommende Sognereeds at have sendt sit Andragende til Ribe Amts BF. i Stedet for direkte til DBF's Bestyrelse. Marsagen dertil var uden Tvivl den store Betydning, man deri Eggen har tillagt Sagen. Det kunde naturligvis ikke svares, om Bestyrelsen havde indskrænket sig til kun at henvise dette Andragende til Amtsforeningen. Den har valgt den vistnok fuldt ud korrekte Vej tillige at bevilge et Beløb til dette Arbejde; men det er jo ganske i sin Orden, at Arbejdet iøvrigt overdrages til Amtsforeningen, da denne jo lettest kan kontrollere det og tillige er særlig interesseret i at faa det godt udført.

Ersklev.

Gl. Roskilde Amts BF. afholdt Generalforsamling i „Trægaarden“ ved Roskilde Søndag d. 11. April.

Sekretæren, Gaardejer Jakob Olsen, Dristebrohus, afslagde det reviderede Regnskab for 1896, der ballancerede med en Indtægt og Udgift af 189 Kr. 35 Ore. Foreningen havde i Efteraaret 1896 afholdt en Udstilling i teknisk Stole i Roskilde samtidig med Fjertræudstillingen. Denne havde givet et lille Overstud, hvilket for en stor Del tilskrives den Omstændighed, at der fra forskellig Side var ydet en værdifuld Støtte. Der var nemlig fra Statsraad Fercklew, Rattingsværk, modtaget et Tilskud paa 50 Kr., fra Grev Scheel, Rygaard, 20 Kr. og fra Roskilde Sparekasse 20 Kr. Regnskabet over Udstillingen afslagdes særligt og ballancerede med en Indtægt og Udgift af 342 Kr. 69 Ore.

Da Frugtblerforeningen agter at afholde en Udstilling i Roskilde i Løbet af Efteraaret, vedtoges det at sætte sig i Forbindelse med denne, for, hvis man fandt, at der kunde opnaas saadanne Betingelser, at Foreningen var i Stand til med sine smaa Midler at kunne indlade sig derpaa, da at afholde en Biavludstilling ved Siden af. Det overdroges Formanden, Dyrlæge H. Hansen, Rymølle, at foranstalte det fornødne i saa Henseende.

Derefter holdt Biavler N. S. Kristensen, Himmelø, et Foredrag om forskellige Spørgsmaal Biavlens vedrørende og særlig med Henblik paa saadanne, der for Tiden vare under Debat i Danmarks Biavlerforenings Organ „Tidskrift for Biavl“.

Et og Andet.

Kunsttavleforme. Allerede de i forrige Aar indforskrævede Forme vare særdeles godt forarbejdede, plane og solide; det samme gælder om alle de Forme, vi have modtaget iaar indtil 12 × 12" Rammens Størrelse og mindre. Derimod have vi iaar blandt de største Forme til 14 × 12" Rammer modtaget 2, som ikke vare ganske plane, den ene var bøjet i Overpladens ene Ende omtrent $\frac{1}{8}$ " ud af Plan, den anden var ligefedes i Overpladen bøjet lidt i det ene Hjørne. Da vi navnlig med Hensyn til den første af disse Forme antog, at den umuligt kunde have faaet denne Fejl paa Rejsen, sendte vi den tilbage til Fabrikanten for at rettes. Han har nu svaret, at disse Forme meget godt paa Rejsen eller ved Brugen kunne faa en saadan Fejl; men den er da ikke vanskelig at rette. Dermed fulgte en trykt Anvisning til denne Rettelse, et Bevis for, at Fejlen altsaa ikke forekommer saa sjældent:

Rettelse af en Kunsttavleform. Stulde ved et eller andet Tilfælde eller ved længere Brug Pladerne blive njevne eller bøiede, saa rettes Fejlen paa følgende Maade: Først slaar man med en Træhammer Overpladen lidt tilbage (convex), saaledes at den, naar den lægges paa Underpladen, hæver sig lidt op derfra i Midten. Man lægger nu Formen paa et jævnt stærkt Underlag, f. Eks. en Stenplade eller en jævn Træplade (en Høvlebænk), helst dog paa en jævn stærk Jernplade, i Overdelen lægger man et tykt lige Bræt af haardt Træ (helst Eg), paa tværs af dette en stærk Klods og udfører nu paa denne nogle stærke Slag med en svær Hammer (en Muffert eller Forhammer). Man maa dog nøje passe paa, at Pladerne under hele dette Arbejde ligge ganske nøjagtig paa hinanden. Paa denne Maade blive Pladerne igen fuldkomment plane.

Imod Bistrik har følgende Husraad vist sig at være fortrinligt: Man overstøber en Løg og binder det med den flade Side til Saaret. Smerten forsvinder derved snart, ligesom der ingen Hævelse følger efter. (Berl. Tid.)

Gavnlige Vink.

Bejret (11. Maj) har i Løbet af de sidste 2 Uger fremdeles holdt sig ligesaa koldt som i Slutningen af April, 0-4° R. Varne om Natterne, 6-8° om Dagen. Dette Bejr har været højt

uheldigt med Henjhu til Biavlerens Arbejde, da det kun meget sjældent har været passende Vejr til Behandling af Staderne. Det har dog meget godt kunnet lade sig gøre at fodre dem; men desværre ere mange Biavlere tilbøjelige til at tro, at Bierne ikke behøve noget Foder, naar Haverne prange med en Mængde Blomster paa Kirsebærtræerne og Vejret jævnlige tillader Bierne at flyve ud. Det er dog klart, at der i saadant faldt Vejr næsten jlet ikke findes Nektar i Blomsterne. Derimod findes der Pollen. Derfor er Yngelansætningen ogsaa tiltaget betydelig og dermed Forbruget af Forraad.

Af den Grund frygte vi for, at adskillige Bifamilier have forteret deres Forraad, uden at Biavlerne have ydet dem tilstrækkelig Hjælp. For de Bifamilier, der have haft rigeligt Forraad, er der ingen Tvivl om, at det folde Foraar er en Fordel, da det holder Plantevæksten tilbage og derved giver Bierne Tid til at udvilde sig stærkere, inden Hovedtræffet kommer.

Fodring. I godt Vejr er Træffet nu i de fleste Stovegne og Egne med mange Haver saa rigeligt, at stærke Familier ikke behøve at fodres. Kun hvis der indtræffer længere Tids faldt eller regnfuldt Vejr, bør man undersøge, om de have tilstrækkeligt Forraad. Dette bør nemlig paa denne Tid paa ingen Maade mangle, da Hovedtræffet maa ventes at være begyndt om c. 5 Uger. Derfor kan der paa denne Aarstid ikke være for megen Yngel i et Stade, naar Vilmængden er tilstrækkelig til at passe den, og Egnen sædvanlig tilbyder et godt Sommertræf. I Egne, der tilbyde et ringe Frugttrætræf, men et godt Hovedtræf, bør man nu helst fodre alle Familier, de, der have Forraad, langsomt (se S. 152), og de, der have Forraad, noget hurtigere.

Sværme kunne iaar næppe ventes før i Midten af Juni. Har man Grund til at vente saadanne f. Eks. af Klubber eller af Kunststader, i hvilke man ikke kan eller vil give Plads, da bør man have Stader rede til deres Modtagelse. Et Stade, der skal huse en god Sværm, bør være forsynet med et rigeligt Antal Kammer (5-7 " R. c. 6-8 10 " 12" R. eller Lav-Normal-Kammer), der enten ere forsynede med gode udbyggede molsfri Arbejdertavler eller med Kunsttavler eller med $\frac{1}{2}$ -1" dybe Ledere. Kunsttavlerne bør helst være traadede, da de pludselig komme til at bære en betydelig Vægt. Anvendes Ledere, da bør man i Begyndelsen kun anvende saadanne for at sikre sig imod Dronvoks. Senere bruges kun Kammer med udbyggede Arbejdertavler eller med hele Kunsttavler. Sværmen indfanges, saa snart den har flyget sig. Den kan enten straks eller lidt før Solnedgang indbringes i Voligen. I Frugtstader kan dette ske ved at give den retvendte Klubes nederste Rand et

Stød mod Stadets indre Vægs Kant, saaledes at Sværmen falder ned mellem de forud spredte Kammer; et Tæppe lægges over disse, og Dagdøren skydes derpaa ind, saa at Kammerne saa den rette Afstand. Derpaa lægges Klubben med de saa deri værende Bier i omvendt Stilling tæt op til Stadets Flyvebræt. I Højtstader befastes Glasdøren i skraa Stilling bag Kammerne. Derpaa stødes Klubben ned paa en stor Pap- eller Blisplade paa Jorden. Blispladen bøjes nu sammen, saa at Bierne kunne hældes ned til Kammerne, hvorefter Glasdøren rettes op i rigtig Stilling, og Stadet lukkes. Hvis

Moderstadet er et Kunststade, bør man undersøge det Dagen efter Sværmeningen for at udføre overflødig Dronningceller, der kunne anvendes til Dronningstifte i andre Stader. Sværme bør fodres (i det mindste i det Vejr), saalænge de bygge, da dette i høj Grad fremhjælper Byggearbejdet. I uheldigt Vejr kunne de jo ellers sigsevrem komme til at lide Nød.

Kunstsværme kunne i hele Sværmeiden, iaar altjaa fra Midten af Juli, dannes paa følgende 4 Maader af stærke Familier.

1. Uden Dronning. Midt paa Dagen i smukt Vejr udtages hver anden Yngeltavle a 120 " i alt 4-6, idet alle Bier børstes tilbage i deres eget Stade. Disse Tavler anbringes i samme Orden i et nyt Stade med en tom Tavle foran og en Høningtavle bagved. Dette Stade indfættes nu i en anden stærk Families, f. Eks. en Klubes, Plads. Dette Stade gives en ny Plads. I Moderstadet nedskydes en Kunststave i Yngelredsen, og de øvrige Tavler skydes sammen.

2. Med Dronning. I et stærkt Stade opføres Dronningen. Den Yngeltavle, hvorpaa den befinder sig, udtages med alle de vedhængende Bier og anbringes i et nyt Stade med 2 tomme udbyggede Tavler paa hver Side og en Høningtavle bagved. Dette Stade anbringes nu paa Moderstadets Plads, og dette giver man en helt ny Plads.

3. Kærnestader med Dronningceller. I 2 stærke Stader indfanges Dronningerne, der kunne anvendes til Dronningstifte i andre Stader. Naar Dronningceller ere opførte og forjæglede i de 2 Stader, undersøges alle Yngeltavlerne, og Dronningcellerne fordeltes saaledes, at der ikke findes mere end 1 paa hver Tavle eller dog saaledes, at der i begge Stader findes tilfammen saamange Yngeltavler med Dronningceller, som man ønsker at danne Kærnestader. Vuffer man f. Eks. at danne 10 Kærnestader, bør der ialt i begge Stader findes 10 Yngeltavler med Dronningceller paa. Cellerne kunne enten indpafses i et trekantet Hak i Bygningen eller befastes med Jærntraad. Den følgende Dag flyttes begge disse Stader hen til en anden Bigaard, der er fjernet i det mindste $\frac{1}{4}$ Mil

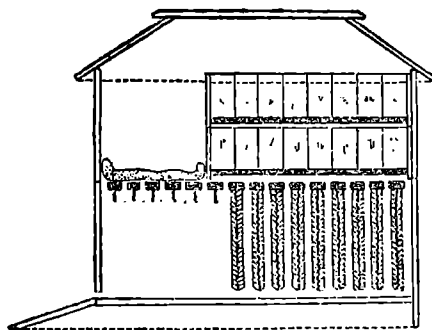

Fig. 26.

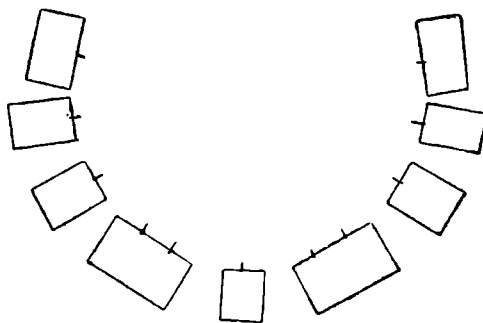

Fig. 2.

fra den første. Her fordeles nu Yngeltavlerne med tilhørende Bier saaledes i 8 andre tomme Stader, at hvert af de 10 Stader naar i det mindste 2 Yngeltavler og 1 Dronningcelle samt 1 tom Tavle joran og 1 Honningtavle bagved. Alle 10 Kærne-Stader fødres. Naar de unge Dronninger have begyndt Uglægning kunne disse Stader flyttes til den gamle Bigaard, og naar de fremdeles understøttes med Fodring og med Kunsttavler kunne de alle blive gode Overvintringstader; men ved saa stærk Formering formindskes Honningudbyttet i det paagældende Aar i høj Grad.

4. Uden Tavler. Et godt renset tomt Stade opstilles midt paa Dagen i smukt Vejr (helst før et Forjubil) bagved et spærmedygtigt Stade og forsynes med 6-7 Kammer, der ere udstyrede med Ledere og dækkede med et Tæppe. Man forstyrrer nu Moderstadet ved at give det Røg, banke paa det og give Bierne Tid til at fylde sig med Honning eller Foder, som maa være tilstede i Moderstadet. Derefter udtages Tavle for Tavle af dette og afbortnes saaledes, at Bierne falde ned mellem Kammerne i det ny Stade. De bitomme Tavler hænges tilbage i Moderstadet, der forbliver paa sin gamle Plads, medens Kunstvarmen gives en ny Plads. Derefter undersøger man ganske rolig Yngeltavlerne for at se, om Dronningen ikke skulde befinde sig paa en af disse, findes den, da bæres denne Tavle hen til Kunstvarmen, og Dronningen fejles med en Fjer med til de andre Bier.

Findes den ikke, da antages det, at den er med i Sværmen, saaledes som den helst bør være. Mærker man den næste Dag hos denne Uro, som lader formode Dronningmangel, bør man forsyne Sværmen med en Yngeltavle, i hvilken der findes nogle Celler med aaben Arbejdsyngel, der kun dækker Cellebunden.

Dronningceller. De af Moderstader eller Kunstvarme indvundne oversflødige Dronningceller kunne anvendes til Dronningstifte i andre Stader, der have udygtige Dronninger, naar hver enkelt

Celle anbringes i en Cellebeskytter, som derefter foroven lukkes med en Prop. En saadan Celle i Beskytter kan uden Fare indhænges i et Stade, hvis Dronning man nylig har udsaaet. Det sikreste er dog at indhænge den 12-24 Timer senere.

Udvælgelse af Pladsen i Staderne bør foretages, saa snart den bageste Tavle under god Udflugt er omtrent belagt paa en Trediedel med Bier. Hos mindre stærke Familier giver man kun een molsfri uddyttet Tavle eller en Kunsttavle ad Gangen. Kunsttavlen anbringes helst ikke bagest men mellem 2 uddyttede Tavler. Hos stærke Familier kan man dog godt give 2-3 Tavler ad Gangen, ja under meget godt Træk i varmt Vejr endogsaa 4-7 Tavler.

Hos stærke Familier kan man paa denne Aarsid først (i varmt Vejr) udvide med hele Magasiner, 4-6 Kammer ad Gangen, senere med halve. Hos mindre stærke Familier derimod først med halve Magasiner, 4-6 Halvkammer ad Gangen, senere med enkelte Tavler.

Møl. Nu begynder den molsfarlige Tid. Biavlerne bør derfor jævnlig tilse deres Forraad af hengemte Tavler. Opdages Spind (af Møl) i nogen af dem, da bør Spindet udtages, og Tavlen gennemroges med Svovldampe. Har man ikke straks Lejlighed til at behandle Tavlen saaledes, bør den dog i det mindste fjernes fra andre Tavler, j. Ets. stilles ud i Haven. Enhver Tavle, der

indhænges til Bierne, bør være molsfri. Opdager man Mollarver i et Stade (f. Ets. under det nederste Tæppe), da bør Stader undersøges nærmere, og alle de Mollarver, man finder, knuses. Et saadant Stade bør eftersees et Par Gange egentlig, indtil man ikke træffer flere Mollarver.

Yngelspredning kan nu foretages hos stærke Familier i varmt Vejr ved at nedstykke en hel Kunsttavle mellem de 2 yderste Yngeltavler. Naar denne Tavle er belagt og Yngelen forjægt, kan man nedstykke en ny Tavle.

Stadernes Stilling bør være nojagtig vandret paa den Led, der gaar paalærs af Tavlerne, da de ny Tavler ellers vilde blive byggede skævt i Kammerne.

Gamle Tavler, der i flere Aar have været benyttede til Yngel, blive forte, tunge og hullede, fordi Bierne have udgnavet Mollarver eller gammel mugget Bollen af dem. Saadanne Tavler ere hverken gode til Yngel eller til Honning. De bør derfor, naar de indeholde moden Yngel, styttes tilbage udenfor Yngelredten for at ommettes, naar de blive tomme.

Dronetavler bør kun anvendes paa saadanne Steder, hvor Dronningen ikke kommer, nemlig enten i Num, der ere afspærrede fra Yngelredten ved Dronning-Gitter, eller i Num, der ligge fjernt fra Yngelredten. Enhver stærk Bifamilie bør dog paa denne Aarsid have c. 50 "Dronbygning" i Yngelredten, for at der ikke skal blive Mangel paa Droner i Bi-gaarden.

Udvidning af Sværme fra Kunststader sker ved itide at udvide Pladsen med ikke for saa Tavler ad Gangen, ved i varmt Vejr at formindskte Paktungen foroven, j. Ets. ved at erstatte Tæpperammen ved tynde Brædder eller et Par Lag Sækketøj og ved Luftveksel under Tavlerne.

Smaaafskrift Nr. 12: Bipest. Med nærværende Nr. 7 af "Tidskrift for Biavl" følger 3die Afk af ovennævnte Skrift, der ventes sluttet i næste Nummer.

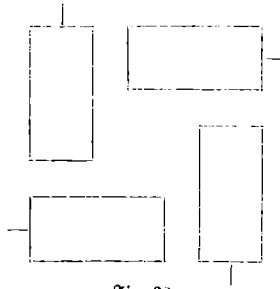

Fig. 29.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 53. Et Biavlser herpaa Egnen har 3 Bistader, hvoraf det ene omtrent er uddødt, og det antages at være Bipest. I den Anledning har jeg været tilfaldt. De to Stader fandt jeg intet mistænkeligt ved; men af det ene har jeg taget 2 Stykker Yngeltavle, som jeg tillader mig at sende Dem med Anmodning, om De ikke kan oplyse mig, om det er Bipest; jeg staar tvivlende i den Sag, da jeg aldrig har set et pestbefængt Bistade. Jeg har nok set død Yngel, som har lugtet slemt, men det har været fremfaldt ved Biavlerens Fjelsgeb. Om dette kan give Anledning til Bipest, ved jeg ikke; den nævnte Familie har siddet paa altsor stor Plads, saa at Yngelen er død af Kulde i Efteraaret. Disse Tanker opstod hos mig, da jeg undersøgte Familien. Der er kun saa Bier. (N. L.) — S.: Det ene af de 2 Tavlestykker indeholdt kun død lukket Yngel i lyse Celler. Yngelen var ikke raadden. Der fandtes hverken Baciller eller Sporer deri. Det andet Stykke var morkt. De lukkede Celler indeholdt paa Bunden en mørkebrun raadden Masse, der ved Undersøgelsen viste sig at indeholde en Mængde Forraadness-Bakterier, men hverken Bacillus alvei eller dens Sporer. Yngelen er uden Tvivl død af Kulde.

Nr. 54. Ofte forespørges her af Biavlere: Gives der noget andet sikkert Middel til at forhindre Sværmning fra Staderne uden dette Dronning-Bur, som er bekræftet i DBT.? Er Simmins Stade grundig prøvet i den Anledning? hvilket Middel vil De tilraade at bruge? (P. S. K.) — S.: Det „Dronningbur“, den ærede Forespørger hentyder til, er formentlig Alley's Dronning- og Dronefælde. Efter Andres Erfaringer kunne vi meddele, at denne er god nok til at sikre sig baade Dronning:n og Sværmen, naar Bierne sværme; men i Virkeligheden hindrer den jo slet ikke Sværmningen. Vi have aldrig prøvet den i det Njemed, da vi i de sidste 20 Aar aldrig have haft en Sværm af vore Kunststader. Dette Resultat have vi opnaaet alene ved at give Familierne rigelig Plads i rette Tid og ved i varmt Vejr at sørge for Luftveksel i Staderne. Simmins Metode (se Fig. 26) til Hindring af Sværmning bestaar jo deri, at man, naar det varme Vejr indfinder sig, enten under eller foran Ingelveden saaledes som i Figuren vist giver Bierne Afgang til nogle (6) Kammer, der kun ere forsynede med Ledere, for at Bierne her kunne faa Lejlighed til at bygge, hvis de føle Trang dertil; men saasnart man opdager, at de begynde at bygge paa disse Ledere, udvider man Pladsen. Efter vore ovenfor omtalte Erfaringer forstaas det jo nok, at vi selv ikke have følt nogen Trang til at prøve denne Metode; men netop disse Erfaringer bekræfte jo Metodens Sikkerhed. Desuden lende vi fra England en Mængde Vidnesbyrd om, at den har vist sig at være særdeles god.

Nr. 55. Jeg har med megen Interesse læst Deres Artikel om „Engelsk Biavl“ (S. 141); men jeg tør dog ikke betragte den der fremstillede Sammenpaktning af Stader som mønsterværdig. Derfor beder jeg Dem om et godt Raad med Hensyn til mine 10 Staders Opstilling. Jeg har ikke nogen stor Plads til dem; men jeg behøver dog ikke at samle dem saa stærkt, som det faa ud til hos den Mand i Wales. (M. T.) — S.: Vore Erfaringer gennem en lang Aarrække have efterhaanden ført os til den Anskuelse, at Bierne gentende deres Hjem paa følgende Mærker: Flugtretningen, Stadets Omgivelser, Stadets Form og Stadets Farve. Vi have nævnt Mærkerne efter deres Betydning, altsaa Flugtretningen som det vigtigste, dernæst Omgivelserne og Formen og endelig Farven som det mindst vigtige Mærke. I vor egen Bihave (se Fig. 27) have vi derfor opstillet Staderne saaledes, at Familiens Flugtretning er saa

forstellig som mulig, og desuden have vi opstillet dem med saa afvekslende Former, som vi have haft Raadighed over. Vi have, siden vi indførte denne Opstilling, meget sjældent iagttaget Fejlsflyben af Bier i vor egen Bihave. Derfor denne Opstilling af een eller anden Grund ikke stulde passe for dem, kunne vi anbefale Gruppe-Opstillingen, ved hvilken man samler Staderne i Grupper af 3—5. I Fig. 28 ses i. Eks. en Gruppe af 4 Stader, af hvilke hvert enkelt har sin egen Flugtretning.

Nr. 56. Skal Kunsttavlerne til Delinger ikke være noget tyndere end almindelig Voks? (R. S. B.) — S.: Jo, de Kunsttavler, som anvendes i Delinger, bør helst være saa tynde som muligt, da de ellers smages, naar man spiser Honningen.

Nr. 57. Og hvor faas de? (R. S. B.) — S.: Hos de fleste af vore Kunsttablefabrikanter.

Nr. 58. Hvordan sættes de fast? (R. S. B.) — S.: Kunsttavlen skræres til saaledes, at den udfylder Delingen helt. Den kan fastloddes ganske ligesom de større Kunsttavler ved Hjælp af en dertil passende Tabletlot; den fastloddes kun foroven og med ganske lidt Voks. Man kan ogsaa fastklemme den ved at gennemsave Overlisten paa langs, inden Delingen sammenfoldes, og derpaa ved Sammenfoldningen indstikke Tavlen's øverste Kant i Snittet. I dette Tilfælde behøves ingen Lodning.

Nr. 59. Ved at tilse en Bisamilie forleden Dag fandt jeg kun Puffehyngel og medfølgende Vi som Dronning. Straks betragtede jeg den som en Arbejdsbi, der var blevet Dronning, men er det egentlig ikke en Dronning, der er bleven Drone-moder? (P. C.) — S.: Jo.

Brevkasse.

Kredsformænd. Til Kredsformænd i Midtjællands BF. er ved Generalforsamling d. 27. Marts d. A. valgt Lærer Lambert, Dyvelse, Ringsted.

Bolling Nørre Herreds BF. Da Formanden, Dyrlæge N. J. Jakobsen, Larm, er flyttet til Ulfborg, er Bestyrer J. Chr. Hansen konstitueret som Formand.

DBF's Dekorationer. Paa dertil givne Foranledning paaminde Kredsformændene om, at Bestyrelsen allerede for flere Aar siden har bestemt, at en Begæring om Aaan af disse Dekorationer til Bemyndelse i Kredsen altid udtrykkelig skal angive, i hvilke Dage Dekorationerne ønskes — da Sekretæren ellers ikke maa tage Hensyn til en saadan Begæring.

Tilskud fra DBF. Revisorerne for Regnskab 1896 have krævet, at Kredtene ved behørigt udfyldte Attester skulle godtgøre, hvorledes disse Tilskud ere anvendte.

Italienske Dronninger agtes indførselvne d. 27de Maj. Bestillinger maa være mig i Hænde senest den nævnte Dag. Dronningerne kunne ventes at ankomme til Kallundborg omtrent d. 11. Juni. Pris 5 Kr. 50 Øre pr. Stk. Dronningen sendes pr. Post mod Efterkrav; men hvis den er død ved Ankomsten og straks tilbagesendes i et Brev til mig, erstattes den med en ny af næste Sending (i Juli). Ersklev.

Kundgørelser.

Dronninger

af ren dansk Race, aflede efter Mr. G. M. Doo-littles Metode, kunne faas tilsendt fra **Christensen**, Solystgade 16, Aarhus. — Prisen vil være 4 Kr. pr. Stk. i Maj og Juni, og 3 Kr. fra 1 Juli. Ordres vil blive ekspederet i den Rækkefølge, de indkomme, og Kæsefærende vil faa Meddelelse 2 Dage før Dronningernes Ankomst.

Kunsttavler,

Kunsttavlepreser af Kobber i enhver Størrelse, Dronningitter af Pap og Zink, Tavletræ, Tavletrænger, Tavletraad, Tavleporer, Dronningløsner, Dronningglas, Dronningudpresjer, Dronningudfyngere, Dronningdaaser, Vistader, Bipiber, Bitommer, Vitobak, Koggniter, Haandrogere, Gummihandsker og alt til Bivavlen henhørende faas hos

H. A. Madsen,
Brogger.

Voks byttes og forarbejdes.

Kautschuk-Stempler

til billigte Priser faas hos **H. Schmidt**, Vinkelvej 6, S. Sal, København V.

Biboliger,

solidt forarbejdede,

af J. Andersen, Løsning, forhen gl. Sole, ere til Salg hos Købmand **Chr. Tramm**, Løsning St. Ved Salg til Foreninger gives god Rabat.

Kunsttavler

af fortrinlig rent, ublandet Bivoks leveres til billigste Priser. Biværk (kasserede Tavler) købes eller laves i Tavler, ligesaa Voks.

Borbeds Vibog, Foderapparat for Over- og Underfødring, uopslideligt Dronninggitter m. m. faas hos **Fotograf Borbed,** Høstebro.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Marts 1896 tilkendt 14 Premier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Marts billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmeløvej, Roskilde.

Engelske og amerikanske Bicykler

med Luftringe (Garanti 1 Aar)
faas for **135, 150 og 165 Kroner** hos

Alex. Rasmusen,
Kallundborg.

Kun

Borbeds Bivokstavler

nr. 1. Præmie paa den store Landmandsudstilling i 1896.

Billige, ægte Bivokstavler.

For at Bivavlerne kunne faa Lejlighed til at prøve mine ægte Bivokstavler, sættes Prisen særlig lav, nemlig enkelt $\text{kr. } 190$, 5 a $\text{kr. } 180$ over 20 $\text{kr. } 175$.

Prøver sendes franko pr. omgaaende.
Købedrup St., i April 1897.

Snedter **J. F. Nielsen.**

158 Farbentafeln.

Mit 1000 Bildertafeln und Kartenbellagen.

MEYERS

KONVERSATIONS-

LEXIKON

17 500 Seltten Text.

= Soeben ersoheint =
In 6., neubearbeiteter und vermehrer Auflage:

17 Bände	in Halbdr.	geb. zu	je 10 Mk.
----------	------------	---------	-----------

Probefeste und Prospekte gratis durch jede Buchhandlung.
Verlag des Bibliographischen Instituts, Leipzig.

10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.

Biboliger,

Redskaber og Kunsttavler.

Mine overalt anerkendte nøjagtige og solide Stader og Redskaber samt Kunsttavler (med Arbejds- og Droncellepræg) af ægte uforfalsket Bivoks anbefales Bivavlerne til Dagens billigste Priser. Voks forarbejdes billig.

Allerhøjeste Prisbelsønning med Guldmedalje. For Tiden 150 Stader paa Lager. Prislister sendes paa Forlangende.
Løsning St., i Marts 1897.

J. Andersen.

Idet jeg takker mine ærede Kunder for den mangeaarige Tillid, man har vist mig, meddeles herved, at jeg har overdraget Bivavler og Sneider J. S. Nielsen, Næsedrup, min **Vokstavl-fabrikation**, og haaber jeg, at man vil vise denne dygtige Mand samme Tillid og Velvilje, som man har vist mig.

Næker, i December 1896.

N. Jakobsen.

Jenhold til ovenstaaende anbefaler jeg mine **ægte Vokstavler** til de ærede Forbrugere, og garanterer en solid Bejening.

Voks modtages til Fabrikation til 25 a 30 Ø.

pr. Ø.
Ægte Bivoks og Biværk (gamle fastjerede Tavler) købes.

Næsedrup St., i December.

J. S. Nielsen.

Voks

købes og sælges hos **Chr. Riegels** i Viborg.

Blomster-Kalender for Bavlere, af Hans Ersted, Pris 40 Ø. Bogen indeholder Oplysninger om de forskellige Planter's Værdi som Honning- eller Pollenplanter. Saaes mod Indsendelse af 44 Ø. i Primærter til Ersted i Kallundborg.

Blodopfriskede Dronninger

a 2 Kr. 90 Øre. Se S. 66.

Kunsttavler

af godt Bivoks og

Visergitre

af Zink saas hos

B. Bojesen,
Systofte, Nyløbing K.

H. H. Hoffmanns

Dronningetablissement,

Spjæsmarke Stole pr. Næstkov,

leverer **Dronninger** af indenlandsk Race hele Sommeren igennem til følgende Priser: Juni Maaned 4 Kr. pr. Stk., Juli 3 Kr. og senere 2 Kr. pr. Stk. Jeg affender ingen Dronning, før den har lagt Æg, og jeg garanterer for Smittefrihed i hver Hensende. Jeg har haaber jeg at kunne opspedere enhver Efterpørgsel paa nogle Dage, saafremt Vejret tillader Behandling af Bierne. Indtil Midten af Juni modtages Bestillinger paa Familier med tidlig udviklede og befrugtede Dronninger paa Lavnormaltkammer.

Bivavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, saas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Landbrugets Bierhverv,

Tidsskrift for Havebrug, Fjerkræavl, Bivavl, Kaninavl, Ferskvandsfiskeri og Jagt. Redigeret af **Carl Schiebler**. Udkommer 4 Gange aarlig med ialt 6 Ark Tekst. Bestilles paa Postkontoret og koster 1 Kr. aarlig. — 1ste Aargang 1896, 6 Ark Tekst, saas mod Indsendelse af 1 Kr. 4 Øre pr. Postanvisning. Adresse: „Landbrugets Bierhverv“, København N.

Hos Alex Rasmussen, Kallundborg,

saas:

Prøveglas i Træhfliter til Honningprøver pr. Stk. 15 Ø.

Prima afflevent Zink-Dronninggitter pr. 70 Ø.

Prima Pappgitter pr. 90 Ø.

Ersted's fuldkomne Fodrer 75 Ø.

Koerbs Fodrer 60 Ø.

Bipibe (Groomings Model) 2 Kr.

Bibehætter for Bavlere 20 Ø.

Røgblæser (tystv) med Spids, 1 Kr. 35 Ø.

Spids dertil 10 Ø.

Røgpuster, Clark's, 2 Kr. til 2 Kr. 50 Ø.

Haandrøger 2 Kr. 35 Ø.

Bislør, 19" højt, 80 Ø.

Strællekniv, Woods Model, 85 Ø.

Spattler, afrundet Blad, 10", 80 Ø.

Spattler, 5" langt Blad, 50 Ø.

Tavleporer 40 Ø.

Tavletræd, forfinnet, engelsk, pr. Pd. 70 Ø.

Porters Vitommer 1 Kr.

Kens' Vitommer (se T f. B. 1897 S. 52) 50 Ø.

Loddefaender, dobbelte, 1 Kr. 5 Ø.

Bihandster af Gummi, solide, praktisk Facon, 2 Kr. 50 Ø.

Fin-Vestanker af Blit 23 Ø.

Do. af Gummi med Nør 1 Kr. 40 Ø.

Louper, hornindfattede, 2 **Glas** 1 Kr. 25 Ø.,

3 **Glas** 1 Kr. 50 Ø.

Dronningcellebestyrttere 10 Ø.

Amerikanske Delinger pr. Stk. 6 Ø., pr. 100 5 Kr.

Strællebatter til alle 3 Maad 1 Kr. 65 Ø.

Alley's Dronning- og Dronesælde 1 Kr. 75 Ø.

Dronningbure 30 a 35 Ø.

Honningløsnær 85 Ø.

Amerikanske Zinkfæse, 30" lange, 20 Ø.

Galvaniserede Bihængsler, pr. Par 10 Ø.

Honninghauer af Tin 1 Kr.

Engelske Honninghauer, Patent, af forfinnet

Jærn, 1" Hul, 1 Kr. 35 Ø.

Honningspænde af forfinnet Staalplade.

Udlyngningspænde med Patent-Hauer. Nr. 1

4 Kr., Nr. 2 4 Kr. 50 Ø.

Honningstik til Spanden 75 Ø.

Solvoxfæmelter, 16" x 17" indv., 3 Kr. 10 Ø.

Winkler's Dampfokstrenser, praktisk, 30 Kr.

Kunsttavleformer af Kobber pr. 18 Ø.

Howards Metalender pr. Stk. 6 Ø.

Viedloff's Fodrer (se S. 98) saas a 75 Ø.

hos **Ersted**, Kallundborg.

Min mange Gange præmierede og fuldt ud anerkendte

Bipibe

sendes frit, naar 3 Kr. 16 Øre sendes pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling samtidig skrives (heri Landet), til Udlandene med Tilleg af den Porto, der forbræes (Tyskland 90 Øre, Sverige 45 Øre), begge Steder medregnet Postopkrævningsgebyr.

Saas hos

C. F. Grønning,
Bejrup, Bramminge St.

Ælød. Ælød.

En aldeles ægte, god gammel Ælød saas i større og mindre Partier hos **C. F. Grønning**, Bejrup, Bramminge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbagesendelsen.

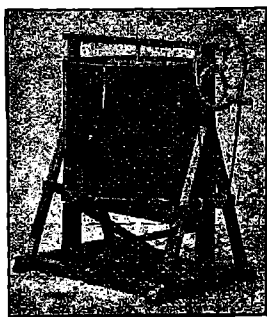
Foreningen af jydsk Landboforeninger

afholder Jubilæumsskue i Aarhus

9.—12. Juli 1897. Anmeldelsesfristen udløber den 15. Maj 1897.

Bureau i Aarhus. — Læs forud Medlemskort og søg Indkvarteringsbureauet.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvizitter til Biavl henhørende. Ægte Vokstavler haves altid.

NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,
Vejle.

Maling til Bistader

forsendes over hele Landet i 2 Pd.s og 8 Pd.s Blikdaaser à 50 Øre pr. Pd. Denne Maling er særlig tillavet efter Bistader, hvorfor den ogsaa tørrer hurtigt og skaller ikke, men holder sig udmærket. Malingen kan faas i hvilken Farve, som ønskes; Brugsanvisning medfølger, saa at Enhver let kan male sine Stader, og det betaler sig godt. — Pensler faas ogsaa.

J. A. Hansen,
Maler,
Herslev pr. Fredericia.

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postavisning, sender jeg franko

9½ Pd. Melange-Tobak.
Jens Jørgensen, Hjørring.

Ægte Bivokstavler

faas hos Linaa Sogns BF. Voks forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet til **D. Rasmussen**, Linaa pr. Laven.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunstlavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1896 er mine Kunstlavler tilkendt

14 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelø, Røstilde.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Førstepremier og Medaljer) faas hos **P. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg. Prisen er iaar 1—5 R 190 Øre, 5—10 R 185 Øre, over 10 R 180 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. R .

Emblemmer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Erlev**, Nalundborg. Forghyldte til Bestyrelsesmedlemmer, forselvede til andre Medlemmer.

500 Kroner

tilsikres enhver Lungelidende, som efter Benyttelsen af det verdensberømte Maltose-Præparat ikke finder sikker Hjælp. Hoste, Hæshed, Asthma, Lunge- og Luftrør-Katarrh, Spytning osv. ophører allerede efter nogle Dages Forløb. Hundrede og atter Hundrede have benyttet Præparatet med gunstigt Resultat. Maltose er ikke et Middel, hvis Bestanddele holdes hemmeligt, det erholdes formedelst Indvirkning af Malt paa Majs. Attester fra de højeste Autoriteter staa til Tjeneste. Pris 3 Flasker med Kasse 5 Kr., 6 Flasker 9 Kr., 12 Flasker 15 Kr. 24 Flasker 28 Kr. Albert Zenkner, Opfinderen af Maltose-præparatet, Königsberg, Prøisen, Kaiserstr. 17.

Man er det Tiden at bestille Biboliger baade for Foreninger og Enkeltmand til rettidig Levering hos **Kristian Pedersen**, Løved, Svendborg, der har den ældste, største og mest velrenomerede Bistadefabrik i Danmark.

My illustreret Prisliste paa Forlangende. Suslidsmændene kan nu faa Hammer, Lister, Klodser, Hængsler, Falske, Hvirvler m. m.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.
R. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Vejledning til Biavl

af **V. E. V. Smith** i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Vokstavler. Foreninger, Handende og Pri-kurant over Vokstavler og Rekvizitter. Største Lager i Norden af virkelig prima Bivoks, bedste Lavler, smukkeste Præg, allerbilligste Priser. Køb hos mig...og De bliver tilfreds.

Chr. Riegels, Viborg.

Biavlernes Opmærksomhed henledes atter iaar paa mine fortrinlige

Kunsttavler, Biboliger, Udflængere, Røgpustere, Røglblædere o. s. v.

F. Kr. Olsen,

Snedker,
Hvilested pr. Søllested.

Forenings-Meddelelser.

Ved **Biffoten i Aalborg** gives hveranden Lørdag indtil September gratis Vejledning i Biavl fra Kl. 1—3.

Første Gang d. 29. Maj af Lærer Frederiksen, Gravlev.

B. Skerninge og Omegn BF. afholder Møde Søndag d. 23. Maj, Efterm. Kl. 2, hos Hjulmand Lars Nielsen, Sæustrup. B. Lund fra Svendborg vil komme tilstede og give saavel praktisk som teoretisk Vejledning. Samtidig vil der blive taget Bestemmelse om Fordelingen af de 10 Kr. fra Amtskredsens til billige Redskaber og Kunsttavler. Talrigt Møde forventes.

M. Nielsen.

Svendborg og Omegn Biavlerkreds holder Møde Søndagen den 30. Maj, Eftermiddag Kl. 2, hos Rasmus Jespersens Enke i Gudbjerg.

W. H. Lund.

Lemvig og Omegn BF. afholder Biavls-møder følgende Steder med Foredrag af Biavls-lærer Grønning, hos Gartner M. M. Nielsen ved Bekmarklov Station Onsdag d. 2. Juni Kl. 2 Efterm.; hos Gaardejer Andreas Andersen, Norderstræde ved Mame St. Torsdag den 3. Juni Kl. 4 Eftermiddag; i Lemvig Usholdshjem Fredag d. 4. Juni Kl. 2 Efterm.; det bemærkes, at i Lemvig bliver ekstraordinær Generalforsamling angaaende Delegeret-Spørgsmaal.

B. Nielsen, Jmd.

Randers og Omegn BF. afholder Generalforsamling Lørdag d. 22. Maj i Højstolehjemmet i Randers for at tage Bestemmelse om, hvor mange Foredrag der ønskes afholdt her i Kredsen iaar. Der er flere Ting paa Dagsordenen af Bigtighed, hvorfor talrigt Møde ventes. Samtidig anmodes de, som ønske at udstille Produkter eller Redskaber ved Udstillingen, som afholdes sammen med Dyrsfuet i Randers, om at indlevere Genstandene Dagen før Udstillingen for at være sikre paa at faa dem bedomt. H. B. Rasmussen.

Syddjællands BF. afholder Møder med Foredrag og praktisk Undervisning i den nyere Biavl følgende Steder: I Skovhuse hos Parcellist L. P. Petersen Søndag d. 30. Maj. I Baarsø Samlingshus Mandag d. 31. Maj. I Røstelsø hos Tommer H. Hansens Enke Tirsdag d. 1. Juni. I Gøstede hos Parcellist J. Hansen Torsdag d. 3. Juni. I Braaby hos Smed B. Nielsen Lørdag d. 5. Juni. I Loks-værd Samlingshus Mandag d. 7. Juni. Alle Steder Kl. 4 Efterm. Jens Hansen.

Elbo m. fl. Herreders BF. Ifølge Bestagelsen paa Centralmødet d. 26. Septbr. 1896 om Hjemme-Præmiering meddeles herved, i hvilken Orden Præmieringen foregaa. Kredsforsamlingen i Forening med 2 af ham valgte Medlemmer foretage Præmiering i Nabo-kredsen saaledes: Fredericia Kreds til Grtso, Grtso til Børup, Børup til Taulov, Taulov til S. Bilstrup, S. Bilstrup til Moslevraa, Moslevraa til Hørslev, Hørslev til Kongsted, Kongsted til Bjedsted, Bjedsted til Smedstrup, Smedstrup til Tustfær, Tustfær til Stjørup, Stjør-

rup til Gauerlund, Gauerlund til Gaardslev, Gaardslev til Vejlsby, Vejlsby til Fredericia. Bestemmelsen skal foregaa fra d. 10.—25. Juni 1897. Der tilstaaes Kredsen 1 Kr. pr. indtegnet Medlem, senest fra 1. Maj. Kredsforsamlingen bedes selv om at søge Oplysninger i den Kreds, man skal præmiere, om Medlemmernes Antal og Betsleggenhed m. m.

Præmielisterne indsendes til Forsamlingen senest 1. Juli. Præmierne uddeles ved et større Møde i Bjedsted Spang de første Dage i Juli. Dagen vil nærmere blive bekendtgjort gennem Tidsskriftet. Lilla Belling pr. Børkop.

Niels Ladegaard.

Elbo m. fl. Herreders BF. Biavlermøde afholdes i Fredericia Lørdag d. 22. Maj Kl. 3 Efterm. hos Gastgiver N. Pedersen, Forsamlingsbygningen. Mandag d. 24. Maj Kl. 2 hos Gaardejer J. Fischer, Moslevraa; Lørdag d. 29. Maj Kl. 2 hos Bæver P. C. Njar, Hørslev; Lørdag d. 5. Juni Kl. 2 hos Boguafabrikant Ulfing, Grtso. Ved disse Møder holder Lærer Rosenfjær Foredrag og giver praktisk Undervisning i Biavl. — Søndag d. 30. Maj Kl. 4 Eftermiddag, Biavlermøde hos Gaardejer Th. Hvild, Gauerlund; Lørdag d. 12. Juni Kl. 3 hos Gaardejer Peder Mand, Gaardslev; Lørdag d. 19. Juni Kl. 3 hos Gaardejer Niels Rye, Skjærbæk Mark; Mandag d. 28. Juni Kl. 3 hos Lærer Rosenfjær, Studsdal Skole. Ved de sidste 4 Møder holder Dverfjergent Bjerregaard Foredrag og giver praktisk Undervisning i Biavl.

Lilla Belling, d. 8. Maj.

Niels Ladegaard.

Svendborg Amt BF. lader afholde Møde ved Klaus Jensen, Besterlund, Bølling, Kolding; 16. Juni i Ringe; 17. B. Hæssinge; 18. Faaborg; 19. B. Skjerninge; 20. Svendborg; 21. Langeland. Nærmere gjenem de lokale Kredse.

Kr. Pedersen.

Narhø og Omegn BF. afholder Møde i Skivholm Søndag d. 16. Maj, Efterm. Kl. 2, og i Aarhus d. 27. Maj (Kristi Himmelfartsdag) Kl. 2, Mødested hos Stomager Christensen, Solhøjgade 16. Efter Foredraget vil der, ligesom i Fjor, blive givet praktisk Vejledning i Stomager Christensens Bigaard. Dyr. Medlemmer bedes erindre Dyrsfuet, hvor de har Ket til at udstille Biavlsprodukter; Tiden for dets Afholbelse er d. 19. Juni. Anmeldelses-Stemmer kan erholdes hos Hr. Dverretsforsøger Th. Pedersen, Kannikegade, Aarhus. Endvidere opfordres Medlemmerne ligeledes til at fremskille deres Produkter til Jubilæums-Udstillingen, saa at Aarhus-Kredsen kan være repræsenteret.

H. B. B.
Christensen.

Indhold af dette Nummer.

Biavlsforsøg, af G. Mathiesen	160
Delingsstavler	168
Gavnlig Binf	165
Inddring af Sværme	168
Kunsttableformens Nødvendighed	165
Kærnestader	157
Middel mod Bittit	165
Regnstab, af J. R. Jørgensen	159
Ribe Amt BF., af J. B. Schmidt	164
Roskilde Amt BF.	166
Stadernes Opstilling	168
Sværme eller Kærstovværme, af Hemman	162
Sværming, af N. Getak	161
Værme Overrum, af N. Getak	161
Wood, J. S. †	163

Udgivet af
Danmarks
Biaavler-forening.

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgeffer optages for 20 Drcr. pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Drcr 2den og 3die Gang og 8 Drcr fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pusses indryksted.

Dronningavl.

I de senere Aar har nærværende Blad indeholdt flere meget udførlige Anvisninger til Dronningavl, saaledes i 1891—92 en særdeles god Vejledning af G. W. Doolittle, tidligere en af Alley, og senere en mere kortfattet af Brice. En almindelig udbredt Dronningavl endogsaa i temmelig smaa Bihaver har imidlertid saa stor Betydning for vor Biavls Fremgang, at vi finde Anledning til paany at omtale dette Emne.

Som nylig anført paa S. 161 i Artikkelen af A. Getak er den virkelige Aarsag til Opførelse af Dronning-Celler hos en Bifamilie denne, at der i den findes en Mængde unge Bier (Ammebier), i hvis Begreber der dannes rigeligt Larvefoder, medens der samtidig i Stedet kun er Anvendelse for en ringe Del deraf. Derfor saa vi saadanne Celler opførte i 3 forskellige Tilfælde, nemlig ved Sværmning, ved Dronningtab og ved Dronningsliste. Da hvert af disse Tilfælde har fremkaldt en bestemt Dronningavls-Metode, skulle vi omtale dem hver for sig:

1. Sværmning. Stedet har en god Dronning, der allerede tidlig om Foraaret begynder Uglægning. Inden det

gode Træk kommer, har derfor Yngelreden opnaaet et anseeligt Omfang. Hvis man nu ikke giver Dronningen Lejlighed til at udvide denne, naar Trækket tiltager, vil det Tidspunkt snart indtræffe, da der er Overflod af Ammebier, men kun lidt aaben Yngel at fodre. Ammebierne ville da opføre Dronningceller, og naar den ældste af disse er nærved at være moden, vil Familien sværme.

2. Dronningtab. Hvis Dronningen dør eller borttages om Efteraaret eller tidlig om Foraaret, medens der kun findes faa Ammebier i Stedet, opføres ingen Dronning-Celler. Hvis Biavleren derimod fra en stærk Bifamilie borttager Dronningen paa en Tid, da Yngelreden har en betydelig Udvikling, da vil der allerede i Løbet af 1—2 Dage ind-

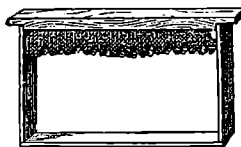

Fig. 29. Tilberedt Dronningcelle-Tavle.

træffe Mangel paa aaben Yngel, som kan modtage det af Ammebierne tilberedte Foder. Derfor opføres ogsaa i dette Tilfælde Dronningceller; men der er en væsentlig Forskel paa disse og de ved Sværmning opførte, og denne har stor Betydning for Dronningavlen. Medens nemlig Sværmnings-Cellerne altid opføres enten over Ug eller (maaste altid) over $\frac{1}{2}$ —1 Dag gamle Larver, opføres derimod Rød-Cellerne vistnok aldrig over Ug, men derimod over Larver, der ere $\frac{1}{4}$ —4 Dage, dog sjældent over 3 Dage, gamle. —

Hvis man nu vilde lade en saadan Familie støtte sig selv, vilde altsaa netop den ældste Larve, der i den korteste Tid havde modtaget Dronningsfoder, først løbe ud som Dronning, ødelægge alle de andre unge Dronninger og blive Stadets ny Dronning. Saadan en Dronning vilde altid være slet, og her have vi altsaa anført en Fremgangsmaade, som man netop ikke bør følge. Hvis man derfor 10de Dagen efter, at Dronningcellerne ere paabegyrdte, udfører dem alle, anbringer hver af dem i et Kærnestade (s. Ekz. dannet af Moderstaden) og senere kastere den ældste (først udløbende) af disse Dronninger, har man allerede forbedret Metoden betydelig; men den kan forbedres endnu langt mere, da det netop er denne Metode, som ret benyttet kan give de fleste og bedste Dronninger. Derom mere nedenfor.

3. Dronningstifte. At Bierne under visse Forhold selv stifte deres Dronning uden Sværming, blev saa vidt vi vide først bevist af Doolittle. Aarsagen dertil kunne vi let forklare. Naar nemlig Dronningens Egne til at lægge Æg pludselig aftager, efter at Yngelreden har opnaaet et anseeligt Omfang, da maa det sør omtalte Forhold, et stort Antal Ammebier uden en tilstrækkelig Mængde aaben Yngel til at modtage det i deres Begemer dannede Larvefoder, nødvendig indtræde i Løbet af kort Tid, og Arbejderne opføre da Dronning-Celler. Aarsagen til, at de i Almindelighed ikke opføre saa mange Dronningceller som et Stade, der bereder sig til at sværme, er formentlig denne, at saadant et Stade med svækket Dronning jældent har saa mange Ammebier som et Sværme-stade.

Paa disse 3 forskellige Tilfælde grunde sig nu følgende Dronningavls-Metoder:

a. Sværme-Metoden. Man lader en stærk Familie sværme. Sværmen vil i Reglen afgaa, naar alle Dronning-Cellerne ere tillukkede. Under tiden hænder det dog, at dette sker allerede 1—2 Dage, før de yngste ere tillukkede. Vi kunne dog gaa ud fra, at alle Dronning-Cellerne ville være lukkede Dagen efter Sværmingen. Paa den Dag udfører man da alle disse Celler undtagen 1. Man kan ganske vist ikke se paa Cellerne, hvilke der ere de ældste; men det har i dette Tilfælde heller ingen Betydning. Cellerne gemmes i en Kasse i Bomuld, Kassen stilles paa et Komfur, holdes 22—25 ° R. varm. Derefter borttages de Dronninger, der ønskes omskiftede. Om Aftenen indføres 1 Dronning-Celle i hvert af disse Stader. Celler ned sættes i en Beslytter (se Fig. 29), idet den nedad-

vendende Spids forsigtig trykkes temmelig tæt ind mod Cellens Spids. I Beslytterens brede Top indsættes en Prop, gennem denne stiftes en Jærntraad (Tæfteraad), hvis 2 fri Ender bøjes saaledes, at Beslytteren kan indhænges i en Tablegang hængende paa de 2 nærmeste Tablebærere (se Fig. 30). — Denne Metode kan give rigtig gode Dronninger, og den er jo ikke vanskelig at udføre. Vi ville dog ikke anbefale den til almindelig Udbredelse, dels paa Grund af de befendte Ulemper ved naturlig Sværming, nemlig lang forgæves Venten og muligt Tab af Sværmen, dels paa Grund af Usikkerheden med Hensyn til det Antal Dronning-Celler, som opføres i Staden.

b. Kunstsværm-Metoden. Paa en smuk Dag midt paa Dagen aabnes et stærkt Stade, de bageste Tabler flyttes lidt længere tilbage, indtil man naar den første Yngeltable. Denne løstes op for at undersøges med Hensyn til Dronningens Tilstedeværelse paa Tabellen. Derefter sættes den med paafiddende Bier ned i en Tablekasse. Den næste Yngeltable behandles paa samme Maade og saa fremdeles, indtil man har faaet den Table, paa hvilken Dron-

Prop.

Fig. 30.

ningen befinder sig, ned i Kassen. Denne bæres da hen til en ny Plads og Tablerne og Bierne indhænges der i et tomt Stade. Bierne paa de 2 følgende Tabler flyttes tilbage i det gamle Stade, Tablerne flyttes hen i det ny. Er der endnu flere Yngeltabler i det gamle Stade, flyttes disse med paafiddende Bier hen i det ny. I dette maa tillige indhænges bag Yngeltablerne 1 Table (uden Bier), der indeholder baade Honning og Pollen, hvis begge disse Emner ikke forud findes i tilstrækkelig Mængde i Yngeltablerne. Staden lukkes og er nu at betragte som en fuldstændig Kunstsværm. — I det dronningløse Moderstade flyttes de tiloversblevne Tabler sammen saaledes, at der i Midten findes rigelig Plads til at nedstykke een Ramme, Staden lukket. I dette vil nu findes eller komme tilstede foruden unge Bier fra de 2 afbørstede Yngeltabler alle Moderstadets Flugtbier og endel unge Bier, som ikke have været paa Yngeltablerne ved Overflytningen. — Man gaar nu hen til det Stade, i hvilket man har sine bedste Bier, slittige, godmodige og stærkt ynglende. I dette opføres en Table, der i den øverste Trediedel kun indeholder Æg eller Larver, der kun dække omtrent Halvdelen af Celle-

bunden. Denne Table løstes op, alle Bierne derpaa børstes ned i Stedet, den tomme Plads udfyldes med en tom Table eller med en Kamme med hel Kunsttable, og den udtagne Yngeltable hænges ned i Tavlekassen for at bæres ind i et varmt Bærelse. Man affærer nu de nederste 2 Trediedele (se Fig. 29), og efter at dette Stykke er fjernet, stærer man i den tilbageblevne Dels nederste Rand med en skarp Knib Indsnit af høst. Form (se Fig. 31). Snittene maa ikke naa helt ind til Cellebundene. Afstanden mellem Snittene bør forneden være en rigelig Videj, altsaa $\frac{1}{4}$ " 7 mm. Derpaa affæres Cellevæggene inde i Snittet, dog ikke nærmere ned til Cellebunden end saaledes, at hverken Vg eller Larver bestadiges. Derpaa behandles Tavlerandens modsatte Side paa lignende Maade, men saaledes, at disse Snit komme lige ud for Mellemrummene mellem Snittene paa den først behandlede Side. Endelig fjernes med en lille blød Pind alle overflødige Vg eller Larver fra Snittene, saaledes at der i hvert kun findes een omtrent i Midten. Den saaledes tillavede Table indhænges nu paa den forud berejtede Plads i Moderstabet.

Fig. 31.

Begge de tilstødende Tavler bør helst indeholde baade Honning og Pollen. Da Bierne i dette Stade ikke alene mistede deres Dronning, men tillige al deres Yngel, ville de straks begynde at opføre Dronning-Celler paa den tilberedte Table. Paa denne Maade faar man opført 10—20 smukke Dronningceller, der let kunne udfæres hver for sig. 3 Dage efter, at den tilberedte Table er bleven indhængt, bør man give Stedet 1—2 fuldmodne Yngeltavler (uden Bier) for at opretholde Antallet af unge Bier i dette Dronningavls-Stade. Et saadant Stade bør helst kun have een saadan tilberedt Table ad Gangen.

Hvis man forud sikrer sig den Yngeltable, man vil tilberede, ved 3—4 Dage før Kunstværmens Dannelselse at flytte en god tom Arbejdertable midt ind i Yngelreben hos den Dronning, af hvis Afkom man vil have sine ny Dronninger oplækkede, kan man nøjagtig faa Bæstet om, hvilken Dag Væggene blive lagte i denne Table. Denne Dato noteres, Arbejdet udføres derpaa som ovenfor bestrevet. Man ved da, at man kan vente nøjagtig i 10

Dage efter den Dato med at udfæres Dronning-Cellerne. Dette udføres altsaa paa den 11te Dag efter den noterede Dato. Derved sikrer man saalænge som nødvendigt disse den høje Varmegrad, som herfter i Dronningavls-Stadets Yngelrum. Enhver af disse Dronning-Celler kan nu i eller uden Bestytter anbringes som anført paa S. 158 i et Kærnestade, der er dannet 6—24 Timer tidligere. Herfra holder den unge Dronning senere sin Udflugt og kommer tilbage for at begynde Vglægningen. Naar denne er begyndt, kan denne Dronning anvendes til Dronningstifte i samme Bigaard eller sælges. Det indfås let, at man ved denne Fremgangsmaade fuldstændig undgaar den Fare, der kan være forbunden med at lade den unge Dronning holde sin Udflugt fra et Storstade.

En Vædring af denne Metode for den større Dronningavl skulle vi senere omtale. (Fortsættes).

Voksmaal i Tavlehonning.

af G. W. Doolittle, Amer. Bee-Journal.

For mange Aar siden, da jeg først begyndte at holde Bier, var det almindeligt blandt Biavlerne at hengemme Honningen i Kældere, da man troede, den vilde holde sig bedst der, eftersom det var et køligt Sted, og det er svært nok endnu at faa denne urigtige Mening ud af Hovedet paa mange Honning-Købere. Men man fandt jo snart, at naar Honningen i længere Tid opbevares paa saadant et koldt fugtigt Sted, vilde den begynde at „svede“, slynne, og sive ud af de aabne Celler, og naar den havde været der i 2—3 Maanedes, vilde Cellelaagene antage et vandet Udseende og senere briste. Det hele blev da en sur, ubelugtende og ildesmagen Masse. Derved opdagede man, at netop det modsatte af en kølig Kælder var det rette Gemmested for Honning, dersom vi ønskede, at den skulde forbedres ved Opbevaringen. Derfor anvende alle dygtige Biavlere nu til denne Opbevaring et Bærelse, i hvilket Varmegraden kan holdes ved 20—24° R. Ved denne Fremgangsmaade bliver Honningen tykkere og af bedre Kvalitet, og jeg ser ingen Grund til, at man ikke paa denne Maade skulde kunne bevare Tablehonning, hvor længe det skulde være.

Men ved Opbevaringen af Tablehonningen paa saa varmt et Sted fremkommer en anden Ulempe, nemlig i Skikkelse af Voksmøllenes Larver. Noget af vore Bi-

venner fortælle os, at de aldrig lide af denne Plage; men med mindre Tablehoning forteres, naar den høstes fra Staderne, tror jeg ikke, at man let vil træffe en Samling af 1000 R i Delinger, der have været hengemte i 3 Uger paa et varmt Sted, uden at nogle af dem ere befængte med disse Larver. Dersom Honningen derimod bliver sorteret saaledes, at de snehvide samles for sig, ville disse i Almindelighed holde sig fri for Larver; men de, som have Pletter forneden, eller som indeholde Pollen, ville sikkert blive angrebne af Larverne, hvis man ikke anvender Midler derimod.

Naar saadan Tablehoning har været om trent 10 Dage udenfor Stedet, vil man

ved Undersøgelse af de farvede Cellaag eller de, der støde op til Celler, som indeholde Pollen, opdage smaa Pletter med hvidt Støv, der ligner Mel, paa Overfladen af Tabellen, i Almindelighed i størst Mængde i den nederste Del af Tabellen. Om saadan en Plet end er saa lille som et Naaleøj, fortæller den os dog, at der er en spæd Boksmøl-Larve, og hvis den ikke bliver ødelagt, vil den ødelægge mere eller mindre af den Table, som indeslutter vor Honning. Det bedste Mittel, man for Tiden kender herimod, er Svovling.

Jeg bærer mig saaledes ud: I en gammel Jærngryde lægger jeg lidt Aske paa Bunden, for at de Kul, jeg vil lægge deri, ikke skulle kunne brænde igennem Gryden. Derefter bringer jeg den til et Bærelse, hvor Honningen er opbevaret, og hælder Svovl over de brændende Kul*), 1 R for hver 75 Kubitjod Tavler, der findes i Bærelset. Disse bør være opstablede lidt hævet over Gulvet, og Gryden skubbes ind under dem. Man maa være lidt raff ved dette Arbejde for ikke at komme til at indaande nogle af Svovldampene, der ere meget ubehagelige. Bærelset lukkes, efter at man har forladt det. Jeg passer nu paa ved Vinduerne, thi der-

til ville Fluor, Møl eller Bier, som maatte findes i Bærelset, straks flygte for at undgaa deres Dom. Det er dog forgæves, i Øbet af kort Tid ville de ophøre at bevæge sig. Jeg tager da mit Ur op og lader hengaa endnu 5 Minutter, inden jeg lukker Døre og Vinduer op, saa at Dampene kunne trække ud; thi hvis de saa Lov til at sætte sig (fortætte sig) paa Tavlerne, ville de give disse og Træet i Delingerne en grønlig Farve, som vil stæde Salget**). Dette kan ogsaa ske, hvis man anvender en større Mængde Svovl end her angivet.

Hvis mere Honning bringes ind i Bærelset, efter at den første er svovlet, bør den ligeledes iagttages, og naar de melagtige Pletter vise sig, bør

Svovlingen gentages og saaledes fremdeles, indtil jeg er sikker paa, at denne Plage ikke skal vise sig, efter at Honningen er bragt i Handelen.

Jeg er nu ikke plaget nær saa ofte af disse Larver som tidligere, og Marjagen dertil er uden Tvivl denne, at jeg aldrig lader nogen Table være udsat for Møllenes Angreb indenfor Staderne. Marelæng Omhu i denne Henseende vil sikkert befri en Bihave for denne Mølplage, hvis man da ikke har Naboeer, som holde Bier uden at modarbejde Møllene. Uddøde Stader med Bygning hestaaende aabne i en Vigaard kunne i en Sommer udsende Tusinder, ja Millioner af Møl og derved forpeste en Egn for flere Aar. En Smule Omhu hos alle en Egn's Biablere vil kunne hindre Møllene i at tage

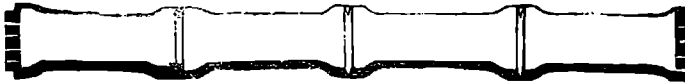

Fig. 32. Deling i eet Stykke med 4 Biveje

Fig. 33. Deling i eet Stykke med 2 Biveje.

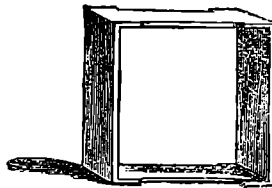

Fig. 34. Sammenfoldet Deling.

Overhaand.

Delinger.

I Anledning af nogle Forespørgsler skulle vi give nogle Meddelelser angaaende ovennævnte Emne.

**) Hvis der i Bærelset kun findes tomme Tavler, ikke Tablehoning, kan man godt lade Bærelset være tillukket i 1-2 Timer, inden man udlukker det.

*) Vi benytte hellere Tørvegløder i Stedet for Kul.

Frembringelsen af Tavlehonning i Delinger er i de senere Aar iugenlunde aftaget i England og Nordamerika, dog er Frembringelsen af udslyngt Honning maaste nok tiltaget noget stærkere der end i tidligere Aar. Den Deling, som næsten udelukkende benyttes, er en 1 $\frac{1}{2}$ Deling i et Stykke med 2 eller 4 Biveje (se Fig. 32 og 33). Naar den er sammensfoldet (se Fig. 34), maaler den $4\frac{1}{4} \times 4\frac{1}{4} \times 2''$ - $11 \times 11 \times 5,2$ cm.; men medens man tidligere anbragte disse Delinger først i aabne Delingsbatter, senere i lukkede Delingsbatter, bliver det nu mere almindeligt at anbringe dem i Rammer, der hænges i almindelige Magasiner ligesom vore sædvanlige Honningrammer. I Fig. 35 ses et saadant Magasin:

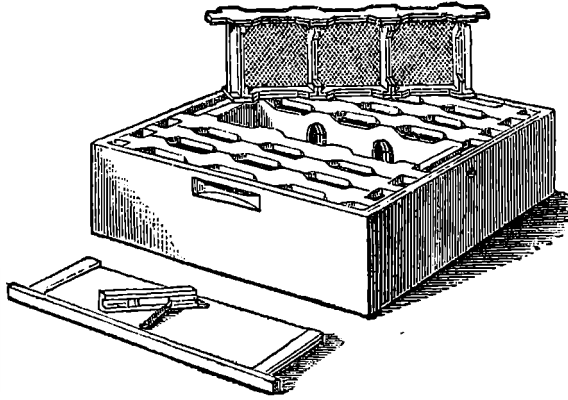

Fig. 35. Magasin med 7 Delings-Holderer.

Magasinet fremstillet, en Delingsholder er optaget af Magasinet og stillet ovenpaa dette. Denne Delingsholder kan optage 3 Delinger. De i Figuren fremstillede have 4 Biveje. Anvendes Delinger med 2 Biveje, da vendes disse saaledes, at Bivejene findes foroven og forneden. Delingsholderens Væreliste og Bundliste vises i Figuren udstaarne med tilsvarende Biveje; men dette er unødvendigt, naar Holderen er lavet af almindelige Rammelister, da disse ere smalle end Delingerne. Imellem disse maa man anbringe Skillevægge (se Fig. 36), der enten kunne være af tyndt Blik eller af meget tyndt Træ (Finer). De

Fig. 36. Skillevæg.

2 lodrette Snit i disse Skillevægge behøves dog ikke, og de 3 vandrette Snit baade foroven og forneden kunne klippes ud i Et med en almindelig Saks. I saadanne Delingsholdere komme nemlig Skillevæggene kun til at hvile paa de 2 fremstaaende Hjørner forneden ved begge Ender. Da Magasinet bør have rigelig Plads til et vist Antal Holdere, og Delingerne dog skulle presses tæt sammen for at blive smukt udbyggede, er det nødvendigt at have en til

Magasinet passende Indstudsbor, der kan stiftes ned bag den yderste Holder og presses fast ved Hjælp af en Kile. I Fig. 35 ses denne Indstudsbor med tilhørende Kile liggende foran Magasinet. Naar man vil undersøge Delingerne i et saadant Magasin, løsnes Kilen, Indstudsøren optages, og de enkelte Holdere kunne da let løsnes og optages, saa at de særdige Delinger kunne udtages og erstattes med tomme. Om Kunsttablernes Befæstning i Delinger have vi udtalt os paa S. 168. Vi ville dog gøre opmærksom paa, at Tabellen i hver Deling helst forneden bør have et Spillerum af $\frac{1}{8}''$ 3 mm.

En af de Anker, man tidligere her i Landet har rejst imod Frembringelsen af Tavlehonning, har været det betydelige Arbejde, som var forbundet dermed. Det kan ikke nægtes, at den ovenfor beskrevne Anvendelse af Delinger i Magasiner formindsker dette Arbejde i betydelig Grad. At Honningen i den Form kan afsættes til en god Pris, naar den kun udbydes paa rette Sted, derpaa have vi i de senere Aar adskillige Beviser.

Forsøgs-Stationer.

Af P. Rielsen, Lemvig.

Den 21. April d. A. sendte jeg Hr. Erlev en privat Skrivelse, som den

ærcde Redaktør tillod sig at optage i nærv. Blad (se S. 145), angaaende Bestyrelsens Mødeforhandlinger under Punkt 6 om Forsøgs-Stationer, som var tilbudt af 7 Bivaablere med 12 forskellige Forsøg imod Betaling, hvor flere af Bestyrelsen, særlig Vicepræsidenten, udtalte, at slige Forsøg vare værdiløse, naar de ikke udførtes med meget stor Nøjagtighed og Dydighed ved Jagttagerne, hvilket ogsaa er Tilfældet. Men da disse Ord var udtalt af Bestyrel-

sen, og den samme ærede Bestyrelse valgte sig selv (1) til at foretage Forsøgene, da viser den ærede Bestyrelse en Mistillid til Biablerne omkring i de forskjellige Kredse. Hr. Ersløv mente i sit imødegaaende Svar til mig (se S. 146), at jeg ikke var en af de Forsøgs-Tilbydere, som ikke blev taget Hensyn til, hvilket jeg dog alligevel mener, paa Grund af, at jeg havde tilskrevet Hr. Ersløv, at jeg havde 8 Stader under Forsøg med tidlig Yngeludvikling, men fik til Svar, at Bestyrelsen vilde vist ikke understøtte mig, men jeg kunde give en Artikel til Bladet imod almindelig Honorar, 1 Kr. 50 Ore pr. Spalte (2). Jeg lovede da Hr. Ersløv at meddele mine Forsøgsresultater til Bladet; men da jeg nu saa, at den ærede Bestyrelse fattede Mistillid til Biablerne omkring i de forskellige Kredse, tog jeg mit Ord tilbage med Hensyn til at meddele mine Forsøgsresultater til Bladet; thi jeg vil ikke risikere, at Bestyrelsen skal have noget at betvivle angaaende mine Forsøg. Jeg vil spørge den ærede Bestyrelse, om den ikke tror, at der findes andre Biablere her i Danmark end netop de, som ere i Centralforeningens Bestyrelse. Et Medlem af den ærede Bestyrelse har netop ved et Biablersmøde personlig sagt til mig, at kun Bestyrelsen havde virkelig Kundskab om Biavl, og derfor var det, at Bestyrelsen rejste omkring for at undervise i Biavl. — Disse Ord falder netop sammen med Mødeforhandlingerne ved Punkt 6, hvor der gives Antydning til, at vi ere uduelige til Biavl. Jeg skal dog bemærke, hvorledes jeg fører Bog over min Biavl: Hver Aften Aaret rundt indfører jeg fuldstændig Korta over Vejrets Fugtighed, Lørke, Blæst, Barmegrader, Nat. Dag i Skygge og i Solen, og alt, hvad der passerer hos Bierne, indføres hver Dag. Men det er selvfølgelig ikke nær godt nok for den ærede Bestyrelse; men jeg forstaar det jo ikke bedre. Men naar jeg dog kan able indtil 200 K Honning af enkelte Stader og 100 K af simple Stader, saa faar jeg jo nøjes med det foreløbig.

Jeg kan fremsjøre et andet Bevis paa, at den højtærede Bestyrelse fatter Mistillid til almindelige Biablere. Sidste Aar traf jeg Biavlslærer Grønning, som jo er Medlem af Bestyrelsen. Jeg fortalte da Hr. Grønning noget om mit Udbytte og om min Helbredelse af Bipest, men Hr. Grønning tilkendegav, at han ikke kunde tro paa mit Ord. Det fremviser jo en Mistillid fra Hr. Grønnings Side, og tillige da Hr. G. er Medlem af Bestyrelsen, falder det sammen med Vicepræsidentens Udtalelser ved Forhandlingerne af Punkt 6 ved Be-

styrelsesmødet d. 8. April d. A. Jeg føler mig ialtsald tilfidesat af den ærede Bestyrelse, netop da mine Forsøg omfattede tidlig Yngeludvikling, som tog sin Begyndelse d. 19. Februar d. A. Om de 3 ærede Bestyrelsesmedlemmer, som blev valgt af de andre 4 Bestyrelsesmedlemmer, har beghndt, ved jeg ikke; men naar mine Forsøg, som ere af samme Art, kun kunne honoreres med almindelig Forfatterbetaling a 1 Kr. 50 Ore pr. Spalte, og de ærede 3 Bestyrelsesmedlemmers Forsøg kan honoreres med 50 Kr., saa maa mine Forsøg af samme Art jo, saavidt jeg kan forstaa, af Bestyrelsen være betragtede forsaavidt som værdiløse, og det falder jeg Mistillid fra Bestyrelsens Side. Det viste sig jo ogsaa, at de 2 Skrifter om Helbredelse af Bipest ude fra Kredsen bleve kasserede, endskøndt vi bruge det ene her i Kredsen som sikkert Helbredelsesmiddel (8). Nu skal vi jo se, om det af Hr. Ersløvs præmierede Strifts Middel kan helbrede bedre. — Denne Mistillid, som lader sig tiljyne fra Bestyrelsens Side, forarsager, at mange Biablere holde betydningsfulde Forsøgsresultater hemmelige, og det er en Hæmsko paa Biavlens Kundstabs Udbredelse. — Maatte dette Indlæg tjene til Estertanke for den højtærede Bestyrelse, da er Hensigten opnaet.

(2) Hr. P. Nielsen har i ovenstaaende Artikel fremsat en Urigtighed, og derpaa har han bygget et Angreb paa Bestyrelsen. Han fortæller nemlig xx, at han har tilbudt inden den fastsatte Frist at foretage Forsøg med Hensyn til tidlig Yngeludvikling; men han huster fejl. I sit Tilbud nævnte han slet ikke, hvad Forsøgene skulde angaa, og netop derfor svarede jeg ham som anført paa S. 145. At dette forholder sig saaledes, kan jeg, om det forlanges, føre Bevis for ved Fremlæggelse af de paagældende Breve. Dermed falder vel den Anke.

(1) Hr. Nielsen svæver i en Bildfarelse, naar han tror, at Bestyrelsen kun vilde antage sine egne Medlemmer som Forsøgsledere. Den antog kun 2 Bestyrelsesmedlemmer dertil, nemlig Grønning og undertegnede; men 3 udenfor Bestyrelsen, nemlig N. S. Kristensen, Aug. Petersen og A. P. Tüchsen.

(3) Man skulde tro, at Hr. N. slet ikke havde læst mit Svar paa S. 147, hvor jeg omtaler, at alle de 3 Skrifter i Hovedsagen tilraade samme Fremgangsmaade. Der er imidlertid et udmærket Midde til at klare den Sag. Naar nemlig alle 3 Skrifter komme offentlig frem, saa kan jo Enhver selv bedømme, om Bestyrelsen har

gjort Uret i kun at præmiere det ene. Det kan jo ikke nægtes, at det ser lidt besynderligt ud, at Hr. N. har undraget sit Skrift denne Konkurrence.

Er S Lev,
D.B.F.'s Sekretær.

Bavnflige Vink.

Bejret (26. Maj). Det kolige Bejr i Maanedens Begyndelse holdt sig intrent til d. 16. Maj. Det blev da en Del varmere, og et særdeles godt Træk paa Frugttræerne begyndte. Dette vedvarer endnu. Det har imidlertid i dette sidste Foraar ikke været let at faa Ingentelsetningen i Staderne fremmet saa hurtig som ønsket. Bejret har saaledes ikke været heldigt for Ingentelsetning; men Skuden har jo ogsaa holdt Planteværksten tilbage, saa at Hovedtræet næppe vil komme jærlig tidlig iaar. Frugttræernes rigelige Blomstring i godt Bejr har dog selvfølgelig givet et mægtigt Slød til Ingentelsets Udvikelse, og derfor er det meget muligt, at Staderne endnu kunne udvilde sig stærkt nok endnu inden det egentlige Hovedtræk. Ingentelsetningen have vi hidtil paa Grund af Bejrholdene næsten slet ikke anvendt iaar. Derimod have vi brugt Opmuntrings-Fodring i saa meget større Udstrækning.

Fodring. Hvis der indtræffer længere Tids slet Træk (koldt, blæsende eller regnsnidt Bejr), da bør saadanne Familier, der ikke have rigeligt Forraad, fødes langsomt, især gælder dette om svage Familier, om Sværme og om Familier, der have lidt stort Tab af Bier ved Foraarsudflugterne. Fodringen bør da ikke ske ovenover et Magasin, der er bestemt til Udslyngning, men saaledes at det nedbaarne (eller opbaarne) Foder anvendes i Ingentelsetningen.

Sværmingen er saavidt os bekendt endnu slet ikke begyndt her i Landet. Vi have vel hørt Tale om nogle „udsværmede“ Bisfamilier allerede i April; men saadanne pleje vi ikke at medregne til de egentlige „Sværme“. I dette sidste Aar maa de fleste Sværme ventes i den sidste Halvdel af Juni og i Begyndelsen af Juli.

Kunstsværme. Det er i denne Maaned den bedste Tid til Dannelse af Kunstsværme (se S. 166); man maa naturligvis erindre, at det kun under jærlig heldige Forhold vil kunne lykkes at opnaa Udbytte endnu i denne Sommer af de Stader, der have afgivet mange Bier eller flere Ingentelsetninger til Kunstsværme.

Kunstsavler. Kun hos Sværme (naturlige eller kunstige som Nr. 4 S. 166) vil man i den første Byggetid (10—16 Dage) kunne gøre Regning paa at faa bygget Arbejdsavler under Ledere. I alle andre Tilfælde maa man anvende hele Kunstsavler, hvis man ønsker, at Bierne skulle bygge Arbejdsavler.

Ingentelsetning. Man kan nu uden Fare hos en stærk Bisfamilie fremme Ingentelsetning og Byggearbejde ved at nedstjbe en Kamme med hel Kunstsavle mellem de 2 dybeste (bageste) Ingentelsetninger.

Hindring af Sværme vil i Almindelighed kunne opnaas ved de 2 Midler: Nægtelig Udvikelse af Bladsen i Stadet i rette Tid og Formindskelse af Pakningen i meget varmt Bejr. Kun hvis man tillige ønsker Fornering af sine Bisfamilier, bør man borttage Ingentelsetninger for at hindre Sværming.

Dronningstyre. Endnu have vi ikke bragt disse i noget af vore Stader; men naar man betænker, at en god Dronning kan belægge en Tavle paa 120 " i Løbet af 2 Døgn, saa er det let at forstå, at Ingentelsetningen i en stærk Bisfamilie

i Løbet af saa Dage kan udvides fra 7 til 14 saadanne Tavler. Derfor have vi nu, da Ingentelsetningen begynder at tiltage stærkt, vore Styrer parat, saavel vandrette Styrer som Indstuds (lodrette). Med Hensyn til de vandrette Styrer er det heldigt, at der er Bivej baade under og over dem, det er da ligeegyldigt, hvilken Vej Nabningerne vende. Lægges Styrer derimod umiddelbart paa Tavlebærerne, da bør Nabningerne vende samme Vej som Tavlegangene. I Indstuds (lodrette) har det næppe Betydning, hvilken Vej Nabningerne vende; men man plejer at lade dem vende vandret.

Udslyngning af Honning bør kun ske af saadanne Tavler, der ere næsten fuldstændig forsøglede, da man ellers jaar en uholdbar og slet Vare. Der er dog i den Henseende megen Forskel paa de forskellige Slags Honning. Frugttræ-Honning er i Almindelighed meget uholdbar, hvis de Tavler, hvoraf den udslynges, ikke ere helt forsøglede. Ingentelsetningen kan derimod være uholdbar nok, om den end udslynges af forsøglede Tavler. Sommerhonningen bør helst ikke udslynges, for Gællerne ere forsøglede. Det har vist sig, at naar Honningtavlerne saa Lov til længere Tid at forblive i Stadet efter den første Forsøgning, forstyre Bierne senere Gælleraagene. Dette synes at hyde paa, at der gennem det første Hvide Dække endnu foregaar en svag Fordampning, og mange ansete Biavlere lade derfor Honningtavlerne forblive saalange som muligt i Staderne, fordi de derved mene at faa en bedre Honning. Dertil udskræves imidlertid store Stader, der kunne rumme mindst 36 Tavler a 120 " . Vi have i de senere Aar fulgt denne Metode og fundet, at det havde en særdeles heldig Indflydelse paa Honningens Kvalitet. Vi tilraade derfor ikke uden Nødvendighed at udslyngning Honning allerede i Juni Maaned. Bliver Aaret et godt Honningaar, som det hidtil har legnet til, kan denne Nødvendighed dog meget let indskræves hos de mange Biavlere her i Landet, der have Stader, som knapt rumme 20 Tavler af det angivne Maal. Gællere maa man da udslyngning tidlig end lade Bierne javne den nødvendige Plads; thi dette bevirker et Tab, som slet ikke kan oprettes.

Staderne Stilling maa i denne Tid, da meget Byggearbejde foregaar, være nøjagtig vandret paa den Led, der gaar parallelt af Tavlerne, da disse ellers ville blive byggede skævt i Kammerne.

Møl. Høst paa at fovele de hengemte Tavler, saa snart der viser sig Møl i dem (glinsende Traade).

Fra Kredsen.

Midtjællands BF. afholdt Generalforsamling i Kasino's lille Sal i Ringsted d. 4. Maj d. A. Det vedtoges bl. A. at holde paa Kredsen's Regning Bladet „Bien“ til alle Medlemmer, som ikke alt holde enten dette Blad eller „Tidskrift for Biavl“, og at godskrive disse sidste det Beløb, som „Bien“ koster Kredsen. N. S. Kristensen, Himmelø, holdt Foredrag. Lærer Jensen-Lambert, Tjelve, blev Formand. Kredsen har c. 80 Medlemmer.

Nr. 24, **Sundeved BF.** P. Jensen, Tombøl pr. Feldsted, Formand, og S. Lorenzen, Røvers, næstformand. J. Clem-

mensen, Feldstedmark, Sekretær. Desuden Tillidsmænd. (Abbonnternes Antal er ialt c. 25): For Boorup: Chr. Wilkensfielddt, Skomager. For Traasbøl: Jørgen Pedersen, Huler. For Feldsted: Jørg. Ferdinand, Gæstgiver. For Kværz: Jes Lorenzen, Landmand. For Støbæk: J. P. Jørgensen, Landmand. For Søgaardsmark: L. Andresen. For Lajgaardskov: H. P. Bertelsen, Smed.

Jeg maa forresten beklage, at vort Medlemsantal er dalet betydeligt, fra c. 80 til c. 60. Vi have nu besluttet at sætte mere Kraft paa ved at afholde flere Møder og lade Vandrelæreren opholde sig et Par Dage i Kredsen eller som det bedst passer (en eller flere) for at yde praktisk Hjælp. Dog bliver Interessen og Lysten fra Medlemmernes Side dog vistnok det vigtigste, hvis Sagen skal trives. For en enkelt Mand er det ikke saa lige en Sag at bære Diablen fremad, omend det naturligvis har en stor Indflydelse; den kompakte Majoritet maa dog ligge bagved.

Vi havde ogsaa tænkt paa at faa nogen sendt til Diablskolen i Kallundborg, men det kunde af Mangel paa Reflektanter ikke iværksettes iaar.

En Statistik, som optoges i Foraaret, viste, at der var indvintret i de 5 Kredse 194 Mobilstader og 32 Kuber og udvintret i de samme 187 Mobilstader og 32 Kuber, altsaa er der tabt 7 Familier i Staderne. Udbyttet var 4090 Rønning, gennemsnitlig 21 Røn pr. Stade. Sværmenes Antal 29.

Omtrent Halvparten af Familierne ere forsikrede i Nordflesvigs Centralforenings Forsikringsforening mod ulyksheld. Stade forasaget ved Bistift. Kunde det ikke lade sig gøre, naar DBF.'s Forsikring mod Bipest kom igang, at Abonnenterne paa „L. f. Diabl“ tillige med at holde „L. f. B.“ blev delagtige i denne Forsikring?

Venlig Hilsen

Jørg. Clemmensen.

Hjerk-Harre BF Kreds 4 k. Den ny oprettede Diabler-Forening her i Kommunen afholdt Generalforsamling i Hjerk (Hjerk-Harre er 2 Sogne) den 15. April. Til Bestyrelse valgtes: Murer Jens Mortensen Østergaard, Harre pr. Roslev, til Formand. Træhandler Martin Andersen, Hjerk pr. Roslev, til Kæstformand. Smeder Johannes Povlsen, Harre pr. Roslev, til Sekretær.

Jens M. Østergaard,
Harre pr. Roslev.

Ekko fra Staderne.

Grønholt pr. Fredensborg.

Bierne har taalt den lange Vinter godt, ingen Bugløb, selv 3 smaa Afklæggere paa 5 a 6 Tabler hver har overvintret i enkeltvæggede Boliger (hele Lavnormalmagasiner) uden ydre Beklædning og fri Udgang for Luften langs Bundbrædderne, men pakket med Halmmaatter foroven og ved den ene Ende og forsynet med fra 15—20 R Sukkerfoder, som Bierne selv havde anbragt. Resultatet var: Der fandtes knap en halv Snes døde Bier hos hver Familie, ingen mugne Tabler, med et Foderforbrug af kun 15 R i Tiden fra Oktober 1896 til Maj 1897. Mugne Tabler fandtes kun hos en Familie, som havde manglet Luftfornyelse gennem Vagpakningen. Have- og Skovtrækket udnyttes godt; dog gør Wellsbierne de fleste Uflugter. Christian Bleibach.

Tyvelse Stole, Ringsted, d. 19. Maj.

Mine 22 Bisfolt (hvoraf 14 udstationerede) tegne godt; men 4 af mine fra Foraaret tilstedeværende 26 Folt bleve slaaede paa andre. — Tak for de indholdsrige Artikler i Tidsskriftet. Sørensen Lambert.

Harte, Skolding, 22. Maj.

Hvepserne (Binningerne, Gedehamfene). I denne Tid ser man en Mængde store Hvepser flyde omkring for at søge Næring, Bolig samt Byggemateriale. Hver enkelt saadan er en Dronning, der, hvis den faar Lov til at leve, bliver Stifter af en hel ny Koloni. Man gør derfor vel i at dræbe hver eneste, da man saa herved siden hen, i Sommeren og Høsten, bliver befriet for store Skarer af nærgaaende og ubehagelige Snyltegæster, hvis Stik er mere smertefuld og mere farligt end Bistif, hvad yderligere forværres ved, at Hvepserne ikke som Bierne tabe deres spidse Braad, naar de stikke. At Hvepserne ogsaa i Naturens store Husboldning har deres Gerning, er selvfølgelig; men jeg mener desuagtet, at de høre til de Dyr, vi bør ødelægge, og det gør man bedst nu. Jeg har i dette Foraar dræbt henved 50 paa min Bistand, hvor de vel sagtens søge hen for Fødens Skyld, men der er flere endnu, saa jeg fortsætter med Ødelæggelsen, og jeg opfordrer Enhver til at gøre det samme.

M. S. Lindelof.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 60. I Sommeren 1896 havde vi her i Haven en Del Stikkelsbær, som paa Grund af Frugtenes ringe Kvalitet ikke blev afplukket. Paa den Tid Bærrene vare dygtig modne, indtraf nogle Dages fugtigt, mildt Vejr, saa at de Bær, der ikke vare faldne af, revnede. Jeg blev da opmærksom paa, at disse overmodnede, revnede Stikkelsbær, blev stærkt besøgt af Bierne, som sugede Saften af dem. Jeg har omtalt denne Sagtagelse til flere ældre Biavlere, men ingen vil tro derpaa, ja synes endog saa at antage, at jeg vil „gøre Grin“ med dem, derfor tillader jeg mig at spørge om De, Hr. Redaktør, har iagttaget eller hørt tale om noget lignende. Hvis Produktet, som Bierne har hentet af disse Stikkelsbær, virkelig har været Nektar, maa man vel antage, at den er meget uholdbar og derfor uheldig at faa iblandet Honningen. (S. S.) — S.: Vi have ikke iagttaget dette med Stikkelsbær; men derimod med modne Blommer, der forud enten vare revnede eller forbitte af Gødehamjene. Honningbierne kom da tilstede paa de søde Blommer og slikkede den søde Saft af Saarene. Dette Foder er næppe meget holdbart hos dem; men hvis det ikke samles i meget stor Mængde, vil det nok i Almindelighed snart blive forbrugt og derfor ikke gøre nogen Skade.

Nr. 61. Er der nogen Fare forbunden med Yngelspredning paa den i „Fører i Biavl“ af H. Ersklev Side 85 beskrevne Maade, selv med svage Stader (s. Etz. Stader der kun har ca. 5 Tablegange belagt) naar Spredningen kun foretages i mildt Vejr med ikke under 10° R. i Skyggen. Da man med ovennævnte Metode kun klistrer Yngeltablerne (hænger de Tabler med mindst Yngel midt i Yngelreden) foregaar der jo saa godt som ingen Afkøling og i en vis Forstand heller ingen Udvidelse af Pladsen. Med at indhænge tomme udbyggede Tabler i Yngelreden kan jeg godt forstaa man maa være forsigtig. (S. S.) — S.: Hvis det svage Stade har en god Dronning, Bejret er nogenlunde varmt, og Yngelreden er omhyggelig pakket — er der ingen Risiko derved.

Nr. 62. Hvorledes overfører jeg bedst et Krainer-Original-Stade i et 10 × 12" Stade? (D. C.) — S.: Saa snart Bierne ere ankomne, opstilles de paa den Plads, hvor de fremtidig skulle staa, og det stykke bitæt Jærntvist, som dækker Flyvehullet, borttages. Er det Stade, hvori

Bierne skulle overføres, langt nok dertil (c. 1½ M.), kan man straks indsætte Kassen i Stadets Underrum, idet Flyvehullet aabnes, i modsat Fald maa man dække Kassen godt foroven og paa Siderne med Sække. Hvis Kassen ikke er meget tung, bør Bierne fodres om Aftenen gennem et Hul i Loftbrættet (saadanne Huller findes ofte ved Ankomsten i Kassen, i modsat Fald kan man jo let bore et saadant med et Centrumbor). Paa den første stille Dag med mindst 12° R. Varme kan nu den egentlige Overføring foregaa ved Middagstid eller lidt senere paa Dagen. Kassen med Bierne flyttes nogle Men tilbage, det ny Stade stilles paa dens tidligere Plads jørshnet med en Ramme med hel Kunsttable eller udbygget Table fortil og Dæklædder over Yngelrummet. De fra Kassen bortflyvende Bier ville da samle sig i det tomme Stade. Man giver nu Kassen et Pust Røg og vender den om med Bunden opad. Derefter brækkes Bunden forsigtig løs og borttages, tilligemed de løse Pinde, som ere lagte paa Bunden for at støtte Bygningen. Inden Bunden brækkes helt fra, bør man med en Spatel, der stikkes ind mellem Bunden og den ene Side, løsne Bygningen. Naar Bunden er borttaget, skæres Bygningen med Spatelen løs fra den ene Side, hvorefter denne ligeledes brækkes løs og borttages. Man løsner nu med Spatelen den bageste Table fra Laaget og Kassens anden Side, driver Bierne derfra fremad med lidt Røg, børster de Bier, der endnu findes paa Tabellen, ned i Kassen, lægger Tabellen paa et Bord, der er dækket med uldent Tøj, lægger en Ramme ovenpaa og tilfører Tabellen, saa at den passer retvendt i Rammen foroven, een Table fra Kassen kan ikke passe til den Ramme, De bruger, derfor behandles den næste Table paa samme Maade, idet den anbringes i Rammen under den første. Der vil maaste endda blive et tomt Rum forned i Rammen af c. ½" Højde; her anbringes en Pind, som udfylder Rummet. Derefter løstes den ene Side af Rammen med Tablerne ved at skyde Spatelen ind under dem, saaledes at man under Tablerne kan indstikke en Tabletraad, der bindes fast omkring Rammen paa begge Sider fra Bundliste til Tablebærer og snos sammen paa Tablebærerens opadvendte Kant. Paa samme Maade behandles Rammens anden Side. Hvis Tablerne spænde godt i Rammen, behøves kun de 2 Traade, i modsat Fald anbringes kun en 3die midt over Tablebærerens. Istedetfor Metaltraade kan man anvende ¼" 6 mm. brede, tynde Trælister, der fastklaas paa Rammelisterens Kanter med Traad-

stifter. Rammen med de indbundne Tabler hænges nu ind i det ny Stade. Paa samme Maade fortsættes med alle de andre Tabler, kun med den Forskel, at inden de tilpasses bæres de een for een hen til det ny Stade, hvor Bierne med en blød Børste (vaad) børstes ned i Yngelrummet. I dette maa Yngeltableerne holdes samlede, Honningtarlerne bageft. Naar man saaledes har behandlet alle Kasjens Tavler, vil man tilfaldt have en Del Tablestumper tilovers. Hvis disse indeholde Yngel eller Honning, bør de ligeledes tilpasses til 1—2 Kammer; indeholde de derimod hverken Yngel eller Honning, da bør de smeltes. I det ny Stade anbringes en Ramme med hel Kunst-tavle eller udbygget god Tavle bageft. Hvis Stedet ikke indeholder mindst 4 B Forraad, bør det fodres. — Hvis dette Arbejde udføres under godt Træk, vil man ikke mærke meget til Røvbier. Er Trækket derimod slet, da ville en Del Røvere straks indfinde sig; men naar man fra Ks møder disse med stærk Røg af en god Røgblæser eller Pibe og dækker alle de Tabler, der kunne dækkes, da bliver Røveriet ved dette Arbejde ikke til meget, da det kan sluttes i Løbet af en halv Time. Derimod bør man være opmærksom paa det ny Stade for at indskrænke dets Indgang, hvis det bliver angrebet af Røvere.

Nr. 63. Udenfor

mit ene Stade fandt jeg igaar en Del død Yngel som medfølgende. Hvad kan være Aarsagen hertil? (D. M. i Sverige). — S.: Det fremsendte Eksemplar var meget medtaget af Kejsen, næsten fort af den fremskredne Forraadnelse. Saa vidt vi kunne skønne, er det en Vinyms, der er udreden af sin Celle, fordi den har været gennemspunden med Møllarvers Spind eller maaft har haft andre Fejl i Udviklingen. Det vil være rigtigst at undersøge Stedet for at ødelægge muligt forekommende Møllarver.

Nr. 64. I den svenske Haandbot for Bistøffel af S. Alb. Ljungström staar S. 33 om Efterbærme: „Efter at Forbærmen er afgaaet, kan man om Aftenen høre den ny Dronning udstøde nogle Lyde saaledes: „th . . y . . yt tyt=tyt“, efterfulgt af en mere dæmpet Lyd „kva, kva, kva“. Er dette kun Tilfælde før Efterbærme, thi i saa Tilfælde maa jeg ifjor være bleven af med Forbærmen. Jeg bemærker, at det var den Krainerbærme, jeg fik fra Dem ifjor, men som jeg ej fik sat over i et andet

Stade, da jeg var bange for, at det var for svagt; der laa nemlig en Mængde døde Bier i Kasjen. Den afgav derefter den 26de Juni en Sværm (den som nu kaster død Yngel ud) samt har overvintret godt og er meget kraftig nu. (D. M. i Sverige). — S.: Ja, det er kun foran Efterbærme, at Bierne „raabe ud“, ikke foran Forbærme. Dette er let at forklare, da Forbærmen i Almindelighed udgaar paa den Dag, da den ældste Dronningcelle forsegles. Der findes altsaa ingen anden fuldt udviklet Dronning i Stadet end den gamle. Cellen er forseglet i 7 Dage. Ved Slutningen af den Tid begynde Arbejderne at afgaae Boks, der dækker Cotonen (se Fig. 37), som indvendig beklæder Cellens nederste Trebiedel. Paa den 8. Dag gnaver den unge Dronning med sine stærke Overkæber en vandret cirkelformet Spalte i Cotonens nederste Del, saa at Spidsen som et Laag kaaabne sig nedad (se Fig. 37 C). Dronningen kryber nu ud blandt Bierne; men det varer kun en ganske kort Tid (saa Minutter), inden

den søger omkring i Stadet efter Medbejlerinder. Disse finder den snart i lukkede Dronning-Celler, der bevogetes af Arbejdere, dels for at hindre Dronningen i at drøbe Beboerne, dels for at hindre Beboerne i at slippe ud. Under sine for-gæves Forsøg paa at an-sjalde Dronningcellerne begynder nu Dronningen at „tytte“.

Hvorledes denne pibende Lyd frembringes, er man ikke ganske sikker paa. Det sandsynligste er, at den frembringes ved „Stridulation“, d. e. Gnibning af riflede Chitinplader, som findes paa Dronningens 3. og 4. Baglivsrings Undertant. De fangne Dronninger svare da med „kva“, der formodentlig er den samme Lyd som „Tyh“, men kun dæmpet ved Cellevæggenes Deltagelse i Svingningerne. Fangerne gnave sig naturligvis ogsaa gennem Cotonen; men Arbejderne hindre dem da i at slippe ud ved at tilføje Boks over Spalten undtagen paa et enkelt Sted, hvor Dronningen udtrækker sin Tunge for at modtage Foder af Arbejderne. Paa den 9. (sjældn paa den 8.) Dag efter Forbærmen's Afgang ndgaar i Almindelighed Efterbærmen, hvis Bejret er nogenlunde passende dertil. Under denne Hurlumhej forlade Bogterne nogle af Fangecellerne. Derfor indeholde Efterbærme ofte flere Dronninger. I Løbet af nogle Dage kan nu Stadet afgive flere Efterbærme, indtil Arbejderne helt forlade Dronningcellerne.

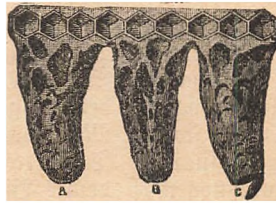

Fig. 37.

Den unge Dronning farer da straks hen til dem for at oprive dem i den øverste Trediedel og stikke Heboerne ihjel (se Fig. 37 B).

Nr. 65. Medfølgende Stykke Yngeltavle beder jeg Dem venligt undersøge, om det muligvis skulde lide af Pest. Ved Undersøgelsen idag fandt jeg det at se saaledes ud. (H. S.) — S.: Den sendte Table indeholdt Hg (i enkelte Celler 2), aaben Yngel og lukket Yngel. Ingen helt forraadnede Larver, men mange 2 Dage gamle næsten helt sorte. Disse viste sig ved Undersøgelsen at indeholde Forraadnelses-Bakterier, alle de øvrige baade aabne og lukkede Larver syntes fuldstændig sunde. Heller ikke i Eggene kunde vi finde noget Sygdomstegn. Dette er uden Tvivl kun forføjet Yngel. Under det nuværende gode Træk ville Bierne maaske kunne udvikle sig godt. I modsat Fald maa de have en ny Dronning.

Nr. 66. Tillad mig, Hr. Redaktør, at ulejlige Dem med nedenstaaende Spørgsmaal og muligvis ugrundede Indvendinger i Anledning af den lille Artikel om Kunstsværme i „L. f. B.“ S. 166 og 167. De angiver 4 Metoder til Dannelse af Kunstsværme. Af disse overlader jeg Nr. 3 til mere kyndige Biavlere. Den er muligvis den bedste, men for kunstig for en Begynder som mig. De andre 3 Metoder ere jo meget lette, men ifølge den smule Biavlsteori, jeg har erhvervet mig, forekommer det mig, at kun Nr. 2 indeholder Betingelser for at kunne vente et godt Resultat, og den agter jeg at holde mig til, saalænge min Bidsen befinder sig paa sit nuværende Standpunkt. Ifjor dannede jeg en Kunstsværme efter Metode Nr. 1, men Resultatet var kummerligt. Det varede grumme længe, inden Sværmen behagede at lægge sig en Dronning til, og da den endelig kom, efter at der tre Gange var sat en Table med spæd Yngel midt i Yngelrummet, var den aabenbart en slet Uglægger. Sværmen forblev alle Dage lille og afgik ved Døden ved Juletid. Siden sidste Sommer har jeg imidlertid efter Evne søgt at udvide mine Kundskaber i Biavl og gennemlæst næsten hele den foreliggende ny Literatur paa dansk om dette Spørgsmaal, og derved mener jeg at være bleven flog paa Fejlen ved Metode Nr. 1 — den samme, som ogsaa klæber sig ved Nr. 4. — Alle Teoritikere, forekommer det mig, ere enige om, at det kun er de unge Bier, der endnu ikke har holdt Forspil, der egner sig til at oplække en Dronning. Men naar et Stades Bier deles efter Metoderne 1 og 4, vil jo netop den Part af den delte Familie, som ikke beholder Dronningen, væsentlig eller udelukkende

komme til at bestaa af de gamle Flugtbier, medens alle de unge Ammebier forblive i det samme Stade som den gamle Dronning. Er dette ikke rigtigt fremstillet, og er dette ikke galt at bære sig ad? (Th. B.) — S.: Allerede for 23 Aar siden udgav den bekendte Biavler Thorvald Thorsen her i Landet et lille Skrift med Titelen „24 forskellige Metoder til at formere Bistaber“. Vi ville vel ikke paastaa, at alle disse Metoder vare lige gode, adskillige vare omtrent ens; men der blev dog altid en halv Snees Stykker tilbage, som vi i Birteligheden anse for omtrent lige gode. Det kommer kun an paa, hvorledes de udføres og under hvilke Forhold de udføres. Vi have prøvet alle de 4 Metoder, som ere omtalte paa S. 166, og have derved frembragt gode Kunstsværme; men det er næsten umuligt at give en nogenlunde kortfattet Anvisning i denne Henseende, som ikke kan blive misbrugt og derfor faa et slet Udfald. Den ærede Forespørger mener, at Metoderne 1 og 4 ere uheldige, fordi der i en saadan Kunstsværme er for unge Bier. Ja lad os da se ad. I Nr. 1 anbefales det at udtage f. Eks. 5 Yngeltavler uden Bier af et stærkt Stade og ved Bladsstifte at give denne Kunstsværme alle Moderstads Flugtbier. I de 5 Yngeltavler bør mindst de 3 indeholde lukket Yngel og deraf atter 1—2 fuldmoden Yngel. Dette er ganske vist ikke udtrykkelig sagt i Anvisningen, men følger man denne nøjagtig ved at udtage hveranden Yngeltavle paa denne Aarstid, vil det nok komme til at passe, naar man regner alle de aabne Celler sammen for sig og alle de lukkede Celler for sig uden Hensyn til, hoormange Celler de ere spredte paa. En Normaltavle indeholder c. 60 Arbejdsceller i hver □“, og en fuldmoden Yngeltavle kan altsaa i Løbet af et eneste Døgn give 6000 unge Bier til Kunstsværmen. Der synes da foreløbig ikke at behøve at blive Mangel paa unge Bier til at opføre 5—10 Dronningceller og pleje disse Heboere, om end der tillige i Kunstsværmen findes et Par Tavler med aaben Yngel, af hvilken dog en betydelig Del snart vil blive lukket. Nej, hvis saadan en Kunstsværme mislykkes, da hidrører det vistnok fra ganske andre Aarsager, navnlig fra disse 2: Mangel paa Virksomhed og Mangel paa Varme i Kunstsværmen. Danne den under fortrinligt Træk og stærk Varme, og vedbliver begge disse Forhold at herse i de første 14 Dage efter Kunstsværmens Dannelse, faa lykkes denne udmærket i 99 af 100 Tilfælde. Bliver Trækket derimod slet og Vejret koldt, da mislykkes den, hvis Biavleren ikke sørger

for at raade Bod paa disse Mangler. Derfor bør saadanne Kunstsværme altid fodres under mindre godt Træet og altid med største Omhu paffes saaledes, at de let kunne bevare den nødvendige Varme i Yngellejet.

Nr. 67. Er der nogen Mening i følgende Sammenblanding af Metoderne 2 og 4? Et tomt Stade udstyret med Ledere anbringes i Nærheden af en stærk Familie. Dennes Dronning opføres og Dronningen med de Bier, der befinde sig paa den Table, den sidder paa, børstes ned mellem Lederne i det ny Hus, der anbringes paa det gamles Plads, medens dette faar en ny Plads. Efter denne Metode vil den Familie, der beholder den gamle Dronning, komme til at bestaa af de saa Ammebier, der befaandt sig paa Dronningens Table, og næsten alle Flugtbierne, der ville søge det ny Hus, paa den gamle Plads. Denne Familie vil omtrent saa Kaar som en Natursværm. Den anden Familie vil beholde al Yngelen og de allerfleste Ammebier og saaledes formentlig have de bedste Betingelser for at kunne oplække sig en ny Dronning. Er der nogen Grund til at foretrække denne Metode fremfor Nr. 2 i Deres Fremstilling S. 166? (Th. B.) — S.: Denne Metode har tidligere været beskrevet heri Bladet (f. E. Aarg. 1895, S. 184). Den er meget god under den Forudsætning, at Kunstsværmen dannes under heldige Forhold, eller at Biavleren, naar disse mangle, sørger for at skaffe dem tilstede.

Nr. 68. Naar Sommertrættet indtræffer her og vedvarer med smukt Vejr og Varme i flere Dage, har jeg bemærket, at Bierne om Formiddagen i Masse (flere Hundrede, ja maasse Tusinde) falde ned paa Marken foran Staderne, krybe rast omkring (springe) under forgæves Forsøg paa at flyve. Ved Middagstid ere alle paa Marken liggende Bier døde, og om Eftermiddagen mærkes Intet. Dette vedbliver Dag efter Dag, indtil koldere Vejr eller Regn indtræffer. Hvad kan være Aarsagen? Jeg bruger Højnormal-Rammen, da jeg begyndte med den for 10 Aar siden. Nu er jeg gaaet over til Lavnormal og har 5 Stader med den og har brugt den i 2 Aar. Bierne overvintre ganske fortræffelig paa den og have været stærke om Foraaret. Heller ikke har jeg mærket Fugtighed eller Rug deri. Kunde man ikke gøre den noget højere, 25, 26 eller 27 cm., for at undvære Magasiner om Vinteren og dog kunne overvintre stærke Familier? (B. N. B.) — S.: Den Sygdom, De omtaler, er uden Tvivl den saakaldte Majssygdom, som vi ogsaa kende her i Landet. Man anbefaler imod den Fodring med svagt

faltet Vand eller Dronningstifte. Vi have undersøgt saadanne „majssge“ Bier, men have ikke kunnet finde nogen som helst Sygdom hos dem. Vi ere derfor tilbøjelige til at tro, at alle disse døde eller flydelamme Bier ere opslidte Bier, der ganske naturligt søge hjem under det gode Træet om Formiddagen. Om Eftermiddagen er Trættet nemlig i Reglen ikke nær saa godt. — Med Hensyn til at forhøje den lave Normalramme for derved at undgaa Anvendelse af Magasiner om Vinteren, gøre vi netop selv Forsøg, idet vi benytte en Ramme, der er 40 cm. bred, 30 cm. høj udbendig Maal i nogle Stader. Efter vore hidtil indvundne Erfaringer ville vi dog ikke anbefale denne Ramme til Udbredelse, dels fordi den ikke er nær saa bekvem at behandle som Lavnormal-Rammen, dels fordi Yngeludviklingen om Foraaret ikke er bedre paa den store Ramme, navnlig ikke hvis man anvender om Vinteren et halvt Magazin over Lavnormal-Rammen.

Nr. 69. Hermed fremsender jeg 3 Dyr, jeg har fundet i mine Bistader. Det ene antager jeg for den lille Skorpion, som De tidligere har omtalt her i Bladet. De andre 2 anser jeg for det lille Boks møl. Er dette rigtigt, og ere disse Dyr skadelige for Bierne? (L. B.) — S.: Det ene af de tilsendte Dyr er ganske rigtig Bog-Skorpionen (Chelifer caneroides), der er nærmere beskrevet i Aargang 1894 S. 183. Dette Dyr er rimeligvis gavnligt i Bistaderne ved at æde Mider, Sølvræ og de endnu ganske smaa Møllarver. — De 2 tilsendte Møl vare saa stærkt medtagne af Rejsen, at vi vanskeligt kunde bestemme dem, men efter Findestedet og Størrelsen er der ikke Grund til at tvivle om, at det er det lille Boks møl (Galleria alvearia). Vi kunne ikke paavise anden Stade af dette lille Møl end denne, at dets Larver æde Boks muler og sammenpinde dem paa Stadets Bund. Da det derved bidrager til at skaffe Skjulesteder for de farlige Larver af det store Boks møl (Galleria mellonella), bør disse smaa Møl dog ikke taales i Staderne.

Nr. 70. Hvorledes indføres en indkøbt Dronning lettest og sikrest i en Bifamilie? (A. N.) — S.: Efter Erslevs Metode indføres Dronningen sammen med sine Vedsagere. Naar det Stade, der skal modtage den ny Dronning, mindst 12 Timer (helst 24 Timer) før er blevet gjort dronningløst, kan man om Aftenen Kl. 10—11 (ved Ulygtheds) ganske rolig uden Røg flytte Glasdøren bag de dronningløse Bier saa langt tilbage, at der bagved den bageste Ramme bliver Plads til den lille Kasse,

hvori den ny Dronning rolig befinder sig med sine Vedsagere. Laaget af denne Kasse maa forud være løst og aftages nu. Derpaa skydes Glasdøren saaledes frem, at Kassen kommer til at staa tæt op til Tavlen. Det aabne Rum bag Tavlebærerne dækkes med et Par Smaabrædder, og Stedet lukkes. I mindst 48 Timer efter Indførelsen maa dette Stede ikke forstyrres. — Hvis det Stede, der skal modtage den ny Dronning, i længere Tid (f. Eks. 14 Dage) har været dronningløst, bør man mindst 12 Timer før Indførelsen undersøge Stedet for at udfikere de Dronningceller, der muligt kunde være opførte. Dette gælder i det hele, hvis Stedet har været dronningløst i over 36 Timer. Har det derimod været dronningløst i kortere Tid, er det vor Erfaring, at de paabegyndte Dronningcellers Tilstedeværelse ikke lægger nogen Hindring i Vejen for Indførelsen.

Brevkasse.

Smaaafskrift Nr. 12. Bipest. Med nærværende Nummer af „Tidskrift for Biavl“ følger Slutningen af ovennævnte Skrift.

Kundgørelser.

Da vi ved, at enkelte af vore **Forhandlere** ikke udelukkende handler med vore **Vokstavler**, saa ville vi herved bekendtgøre, at vi selvfølgelig ikke kunne være til Andres Bærere og ville nødig ad den Vej have vore gode og ægte **Viavokstavler** undervurderede.

Gravvænget pr. Svendborg.

P. Rasmussen & Co.

Udkommen er:

A. H. Vorbeds

Veiledning i den moderne Viavlslidst

og saas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbinden. Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postavisning til undertegnede Fortægger bliver Bogen tilsendt omgaaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel,
Høstebro.

Krydsningsdronninger

leveres af Undertegnede paa Forudbestilling i Sommermaanederne til følgende Priser: Juni 290 Dre, Juli 260 Dre, August og September 230 Dre pr. Stk. For omhyggelig Avl og Befrugtning garanteres. Naar 10 Dronninger bestilles paa een Gang, gives 10 pCt. Rabat.

Brodrene Nielsen,
Øllerup pr. B. Sterninge.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser saas hos **R. Schmidt,**
Vinkelvej 8, 3. Sal, København V.

Kunsttavler,

Kunsttavlepresjer af Kobber i enhver Størrelse, Dronninggitter af Pap og Zink, Tavleknive, Tavlelænger, Tavletraad, Tavlespore, Honningløsnere, Honningglas, Honningudpresjer, Honningudfyngere, Honningdaaler, Bistader, Bipebæ, Bitemmer, Bilotobak, Røgpufter, Haandøger, Gummihandsker og alt til Biavlens henhørende saas hos

S. A. Madsen,
Brouger.

Voks byttes og forarbejdes.

Honning-Sedler, af to forskjellige Slags „Honning“ og „Honningens Anvendelse“, udgivne af DBF., bestemte til at vedlægges ved Honningssalg, idet Selgeren tilføjer sin Adresse — saas a 10 Dre for hver 10 Stk. hos **Grølev,** Kalundborg.

DBF.'s Honningskilt,

der burde findes ophængt hos Enhver, der handler med Honning, kan nu saas trykt paa Karton, forsynet med Vaand, for 20. D. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 D. i Frimærker sendes Skiltet portofrit.

Grølev.

17,500 Selten Text.

10,000 Abbildungen, Karton und Pläne.

272 Hefte
je 50 Pf.
17 Bände
je 8 Mk.

17 Bände
je 10 Mk.

PROBENFESTE UND PROSPEKTE GRATIS DURCH JEDER BUCHHANDLUNG.

Verlag des Bibliographischen Institutes, Leipzig.

158 Farbentafeln.

Meyers

= Geben erschein =

In 5, neubearbeiteter und vermehrter Auflage:

Mit 1000 Bildertafeln und Kartenbeilagen.

KONVERSATIONS-

LEXIKON

Biboliger,

solidt forarbejdede,

af J. Andersen, Vøslning, forhen gl. Sole, ere til Salg hos **Kobmand Chr. Tramm,** Vøslning St. Ved Salg til Foreninger gives god Rabat.

Kunsttavler af ægte **Viavoks**, i Mæret 1896 tilkendt 14 Præmier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Mærets billigste Pris.

H. S. Kristensen, Himmeløv, Rostilde.

Idet jeg tillader mine ærede Kunder for den mangeaarige Tillid, man har vist mig, meddeles herved, at jeg har overdraget **Blavler** og **Snedter** **J. F. Nielsen**, **Årsdrup**, min **Vokstavle-Fabrikation**, og haaber jeg, at man vil vise denne dygtige Mand samme Tillid og Velvilje, som man har vist mig.

Årsdrup, i December 1896.

N. Jakobsen.

Jenhoid til ovenstaaende anbefaler jeg mine **ægte Vokstavler** til de ærede Forbrugere, og garanterer en solid Betjening.

Voks modtages til Fabrikation til 25 a 30 D. pr. R.

Ægte **Blivoks** og **Blivært** (gamle kasserede **Tabler**) købes.

Årsdrup St., i December.

J. F. Nielsen.

Voks

købes og sælges hos **Chr. Riegels** i Viborg.

Blavlerne's Opmærksomhed henledes atter iaar paa mine fortrinlige

Kunsttavler, Biboliger, Udflugtere, Røgpustere, Røgblæserer o. s. v.

J. Kr. Olsen,
Snedter,

Hvidested pr. Solsted.

Kunsttavler

af godt **Blivoks** og

Visergitre

af Zink saas hos

B. Bojesen,
Systofte, Ryfobing F.

H. H. Hoffmanns

Dronningetablissement,

Højsmarke Skole pr. Raskov,

leverer **Dronninger** af indenlandsk Race hele Sommeren igennem til følgende Priser: Juni Maaned 4 Kr. pr. Stk., Juli 3 Kr. og senere 2 Kr. pr. Stk. Jeg affender ingen Dronning, før den har lagt Æg, og jeg garanterer for Smittefrihed i hver Henseende. 3 År haaber jeg at kunne ekspedere enhver Efterpørgsel paa nogle Dage, saafremt Vejret tillader Behandling af Bierne. Indtil Midten af Juni modtages Bestillinger paa Familier med tidlig udviklede og befrugtede Dronninger paa Labnormalrammer.

Blavlredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, saas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Engelske og amerikanske

Bicykler

med Lufringe (Garanti 1 År)

saas for **135, 150 og 165 Kroner** hos

Alex. Rasmussen,

Kallundborg.

Hos Alex Rasmussen, Kallundborg,

saas:

Proveglas i **Træhlster** til **Honningprøver** pr. Stk. 15 D.

Prima afflevent Zink-Dronninggitter pr. \square -Fod 70 D.

Prima Pappgitter pr. \square -Fod 90 D.

Grøsløvs fuldkomne Fodrer 75 D.

Køerbs Fodrer 60 D.

Bipibe (Dronnings Model) 2 Kr.

Bibehætter for **Blavlere** 20 D.

Røgblæser (tyff) med **Spids**, 1 Kr. 35 D.

Spids dertil 10 D.

Røgpuster, Clarks, 2 Kr. til 2 Kr. 50 D.

Paandrøger 2 Kr. 35 D.

Bislor, 19" højt, 80 D.

Strællekniv, **Woods Model**, 35 D.

Spartler, afrundet **Blad**, 10", 80 D.

Spartler, 5" langt **Blad**, 50 D.

Tablesporer 40 D.

Tabletraad, fortinnet, engelsk, pr. Pd. 70 D.

Porters Vitommer 1 Kr.

Kens' Vitommer (se T. i B. 1897 S. 52) 50 D.

Loddetander, dobbelte, 1 Kr. 5 D.

Bihandsker af **Gummi**; solide, praktisk **Facon**, 2 Kr. 50 D.

Fin-Vestanker af **Blit** 23 D.

Do. af **Gummi** med **Nor** 1 Kr. 40 D.

Louper, hornindsatte, 2 **Glas** 1 Kr. 25 D.,

3 **Glas** 1 Kr. 50 D.

Dronningcellebeskyttere 10 D.

Amerikanske Delinger pr. Stk. 6 D., pr. 100 5 Kr.

Strællebatter til alle 3 Maal 1 Kr. 65 D.

Alley's Dronning- og Droncelde 1 Kr. 75 D.

Dronningbure 30 a 35 D.

Dronninglødner 85 D.

Amerikanske Zinkfæse, 30" lange, 20 D.

Galvaniserede Bihængsler, pr. Par 10 D.

Honninghaner af **Zin** 1 Kr.

Engelske Honninghaner, Patent, af fortinnet **Jærn**, 1" hul, 1 Kr. 35 D.

Honningpande af fortinnet **Staalplade**.

Udflugningspande med Patent-Haner. Nr. 1 4 Kr., Nr. 2 4 Kr. 50 D.

Honningfi til **Spanden** 75 D.

Solbøksmelter, 16" x 17" indv., 3 Kr. 10 D.

Winklers Damp-Voksrenser, praktisk, 30 Kr.

Kunstableformer af **Kobber** pr. \square " 18 D.

Howards Metalender pr. Stk. 6 D.

Min mange Gange præmierede og fuldt ud anerkendte

Bipibe

jendes frit, naar 3 Kr. 16 Ore jendes pr. Post-anvisning, hvorpaa Bestilling samtidig skrives (heri Landet), til Ublaudene med Tillæg af den Porto, der fordrøes (Tyskland 90 Ore, Sverige 45 Ore), begge Steder medregnet Postopkrævningsgebyr.

Saas hos

C. J. Dronning,
Bejrup, Bramminge St.

Kunsttavler

af fortrinlig rent, ublandet **Blivoks**

leveres til billigste Priser. **Blivært** (kasserede **Tabler**) købes eller laves i **Tabler**, ligesaa **Voks**.

Forbedt **Bibog**, **Foderapparat** for **Over-** og **Underfodring**, uopslideligt **Dronninggitter** m.m. saas hos

Fotograf Vorbeck,
Dolstebro.

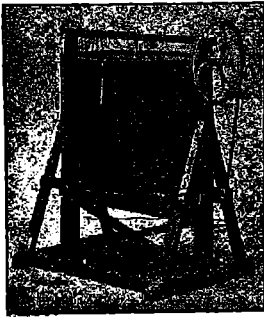
Foreningen af jydsk Landboforeninger

afholder Jubilæumsskue i Aarhus

9.—12. Juli 1897. Anmeldelsesfristen udløber den 15. Maj 1897.

Bureau i Aarhus. — Læs forud Medlemskort og søg Indkvarteringsbureauet.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvizitter til Biavl henherende. Ægte Vokstavler havest altid.

NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,

Vejle.

Maling til Bistader

forsendes over hele Landet i 2 Pd.s og 8 Pd.s Blikdaaser à 50 Øre pr. Pd. Denne Maling er særlig tillavet efter Bistader, hvorfor den ogsaa tørrer hurtigt og skaller ikke, men holder sig udmærket. Malingen kan faas i hvilken Farve, som ønskes; Brugsanvisning medfølger, saa at Enhver let kan male sine Stader, og det betaler sig godt. — Pensler faas ogsaa.

J. A. Hansen,

Maler,

Herslev pr. Fredericia.

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postanvisning, sender jeg franko

9½ Pd. Melange-Tobak.
Jens Jørgensen, Hjørring.

Ægte Bivokstavler

faas hos Linas Sogns BF. Voks forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet til **D. Rasmussen**, Linas pr. Laven.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunstlavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1896 er mine Kunstlavler tilkendt

14 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris. **N. S. Kristensen**, Himmelsø, Nostilde.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Forstpræmier og Medaljer) faas hos **S. Rasmussen & Co.**, Gravvænget pr. Svendborg. Prisen er iaar 1—5 R 190 Øre, 5—10 R 185 Øre, over 10 R 180 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 à 30 Øre pr. R .

Emblemer for DBF's Medlemmer kunne faas à 60 Ø. hos **Grøvel**, Kalundborg. Forsølgte til Bestyrelsesmedlemmer, forsolvede til andre Medlemmer.

500 Kroner

tilsikres enhver Lungelidende, som efter Benyttelsen af det verdensberømte Maltose-Præparat ikke finder sikker Hjælp. Hoste, Hæshed, Asthma, Lunge- og Luftrør-Katarrh, Spytning osv. ophører allerede efter nogle Dages Forløb. Hundrede og atter Hundrede have benyttet Præparatet med gunstigt Resultat. Maltose er ikke et Middel, hvis Bestanddele holdes hemmeligt, det erholdes formedelst Indvirkning af Malt paa Majs. Attester fra de højeste Autoriteter staa til Tjeneste. Pris 3 Flasker med Kasse 5 Kr., 6 Flasker 9 Kr., 12 Flasker 15 Kr. 24 Flasker 28 Kr. Albert Zenkner, Opfinderen af Maltose-præparatet, Königsberg, Prejsen, Kaiserstr. 17.

Nu er det Tiden at bestille Biboliger bande for Foreninger og Enkeltmand til rettidig Levering hos **Kristian Veberis**, Ved, Svendborg, der har den ældste, største og mest velrenomerede Bistadefabrik i Danmark.

Ny illustreret Prisliste paa Forlangende. Husflidsmændene kan nu faa Hammer, Lister, Klobser, Dængsler, False, Hvirvler m. m.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes. **R. Schmidt**, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Vejledning til Biavl

af **V. E. V. Smith** i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Vokstavler. Foreninger, Handlende og Pri- firant over Bokstavler og Rekvizitter. Største Lager i Norden af virkelig prima Bivoks, bedste Tavler, smukkeste Præg, allerbilligste Priser. Køb hos mig, og De bliver tilfreds.

Chr. Rieglø, Viborg.

Mjød. Mjød.

En aldeles ægte, god gammel Mjød faaas i større og mindre Partier hos **C. F. Grønning**, Vejrup, Bramminge St.

Emballeagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbagefødselen.

Kun

Vorbecks Bokstavler

nr 1. Præmie paa den store Landmandsuddjilling i 1896.

Billige, ægte Bivokstavler.

For at Bivalerne kunne faa Lejlighed til at prøve mine ægte Bivokstavler, sættes Prisen særlig lav, nemlig enkelt $\text{K} 190 \text{ Ø.}$, 5 a 10 $\text{K} 180 \text{ Ø.}$ over 20 $\text{K} 175 \text{ Ø.}$

Prøver sendes franko pr. omgaaende. Udsedrup St., i April 1897.

Snedter **J. F. Nielsen.**

Biboliger, Redskaber og Kunsttavler.

Mine overalt anerkendte nøjagtige og solide Stader og Redskaber samt Kunsttavler (med Arbejds- og Droncellepræg) af ægte uforfalsket Bivoks anbefales Bivalerne til Dagens billigste Priser. Voks forarbejdes billigt.

Allerhøjeste Prisbelønning med Guldmedalje. For Liden 150 Stader paa Lager. Prislister sendes paa Forlangende. Løsning St., i Marts 1897.

J. Andersen.

Rundsavmaskine

til Fod-, Haand- eller anden Drivkraft. I 1894 indført hertil fra Amerika. Denne fortrinlige og letslubende Maskine skærer, fejer, noler, sælser og svejser. Træet kan støves i Vinkel samt i enhver Væring. Den bør ikke savnes af nogen Træarbejder. — Prislister sendes.

Uvilestet pr. Søllested, d. 22. Decbr. 1896.

J. Kr. Olsen, Snedter.

Forenings-Meddelelser.

Med **Biffolen i Aalborg** gives hveranden Lørdag indtil September gratis Vejledning i Bivavl fra Kl. 1—3.

Veile Amts BF's Medlemmer kunne iaar ligesom ifjor afhente Bokstavler af garanteret ægte Bivoks hos Snedter Boesen, Vejle, saaledes at enkelte K faaas til Partipris og øvrige Bivokstavler 10 pCt. under den almindelige Pris.

Vejle Søndermark, d. 24. Maj.

J. Holm, Jmd.

Ringe og Omegns BF. holder Møde Onsdag d. 16. Juni, Eftermd. Kl. 2, hos Skomager Peder Hansen, Espe. Mødestedet ved Skovsgaard og ledes af Klaus Jensen, Besterlund, Kolbing. Alle ere velkomne.

Peder Kr. Andersen.

Elbo m. fl. Herreders BF. Mødet i

Ertsø hos Fabrikant Ussing afholdes 12. Juni Kl. 3 iftedetfor 5. Juni, og Mødet i Studsdal Stole henlægges til Søren Sørensen, Gudsaa Mark, 26. Juni Kl. 3, iftedetfor 28. Juni. Lørdag d. 17. Juni Kl. 4 Møde hos K. Bendixen, Lille Velling. Ved Mødet i Ertsø kommer Nøstentjør tilstede, og ved Gudsaa-Mødet Bjerregaard. Til Mødet i Velling kommer baade Rosenfjær og Bjerregaard tilstede.

Niels Ladegaard.

Soro Amts BF. afholder følgende Møder ved Bivavlskærer N. Andersen: I Soro — Klubben — d. 5. Juni, Eftermd. Kl. 3. Hos Amtsradsmedlem C. Hansen, Polstejnsmunde, d. 7. Juni, Eftermd. Kl. 3, og i Stillinge ved Slagelse d. 8. Juni, ligeledes Eftermiddag Kl. 3. Generalforsamling afholdes i Boelslunde Stole d. 6. Juni, Eftermd. Kl. 2, og Bivavlsmøde Kl. 3.

P. S. Houlin d.

Bivavlsuddjilling i Kolbing i Slutningen af September eller Begyndelsen af Oktober 1897 for Vejle og Ribe Amter.

I Forening med Industriuddjillingen paa Kolbing Slotsgrund vil der blive afholdt en Landbrugsuddjilling, hvor, for Bivavlsens Vedkommende, alle Bivavler i Vejle og Ribe Amter have Udsjillingsret.

Anmeldelsesfrøemaer, der give al fornøden Oplysning, hvad Udsjillingen angaar, faaas alene hos Hr. Arkitekt Wandall i Kolbing og maa være tilbagejendt i udfyldt Stand af Udsjilleren inden **1. Juli 1897.**

Det bemærkes, at Genstande, som have særlig Krav paa almindelig Interesse, som Nyheder, Hjælpe midler o. s. v., modtages fra hele Landet uden Hensyn til, hvor de ere tilvirkede, men disse have ikke Krav paa at komme i Betragtning ved Præmieuddelingen.

M. J. Lindelof,

Formand for Bivudvalget.

V. Skerninge og Omegns BF. afholder Møde Lørdag d. 19. Juni, Eftermd. Kl. 2, hos Brodrene Nielsen, Ølserup. Klaus Jensen fra Sjælland vil komme tilstede og give Vejledning.

N. Nielsen.

Judhold af dette Numer.

Delinger	176
Dronningavl	173
Dronning-Udsjovelse	184
Død Angel	182
Efterværme	182
Ekko, af Chr. Bleibach, Jensen Lambert og M. J. Lindelof	180
Forsøgsstationer, af P. Nielsen	177
Forkølet Angel	183
Gavnligt Vint	179
Gedehamse	180
Hjert-Herre BF., af J. M. Østergaard	180
Krainerbiers Overføring	181
Kunstværme	183
Maj-Syddom	184
Middjællands BF.	179
Møl	184
Overføring	181
Rammemaal	184
Scorpion	184
Sugning paa Frugter	181
Studeved BF., af Jørg. Clemmensen	179
Ulymning	182
Boksmøl i Tavleomning, af G. M. Doolittle	175
Ungelspredning	181

Den danske Bi-Tidende

Tidsskrift for Bivol.

Udgivet af
Danmarks
Biaoler-Lovning.

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

PAUL H. A.

Mabet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabningsreiser optages for 20 Ere pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 8 Ere fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indbrakte.

Udslyngning af Honning.

Naar vi allerede nu ved Hovedtræffets Begyndelse agte at fremkomme med nogle Bemærkninger angaaende dette vigtige Arbejde, da er det ikke for at opfordre til saa tidlig at foretage det. I vor egen Bihave pleje vi ikke at udføre Honninghøsten før i Slutningen af Juli eller i Begyndelsen af August; men vi vide, at en Mængde af vore Læsere have Stader, der ere saa smaa, at tidlig Udslyngning er nødvendig, naar Honningtræffet er godt, hvis man ikke vil udsætte sig for store Tab. Derfor fremkomme vore Bemærkninger allerede nu. Den sidste Uge af Maj og den første af Juni have afgivet saa godt et Træk, at stærke Stader hos os staa med 18—22 Normaltavler (à 120 □") fyldte dels med Yngel, dels med Honning. Begyndelsen af Biaaret er derfor meget lovende, det kommer nu an paa, om Fortsættelsen vil blive ligesaa god. Har man nu Stader, der kunne optage 36 Tavler af

den angivne Størrelse eller et tilsvarende Antal af andre Størrelser, da har man jo Plads nok til den nødvendige Udbidelse af Rummet; men hvis Staderne f. Eks. kun kunne optage 16 saadanne Tavler i Underrummet og i Overrummet et lignende Antal Honningrammer, der ere 3 Gange mindre, saa indses det let, at Pladsen allerede nu kan være fuldt optagen. Uden Tvivl have et stort Antal Biaolere i de senere Aar anstaaet sig større Stader; men dermed ere jo ikke alle de smaa Stader komne ud af Brug. Disse kunne vel forstørres ved Paasætning af større Overrum; men mange Biaolere ville nødig udføre dette Arbejde. I dette Tilfælde er der ikke nogen anden Udvej, hvis det gode

Fig. 38 Udslyngning af Honningtavler.

Træk skal udnyttes, end at udslynge de helt forseglede eller næsten helt forseglede Honningtavler for at give Bierne Plads til at fortsætte Indsamlingen.

Skal Honningen kun høstes af Magasinerne, da kan man anvende en Magasintømmer (Bittømmer) for at fjerne Bierne fra Magasinet's Tavler. Har man ikke et

saadant Hjælpemiddel, bør man afbørste alle Honningtablerne een for een og nedhænge dem i en Tavlekasø. Afbørstningen udføres med en lille blød Børste, der helst dypes i kolbt Vand en Gang imellem. Bierne bør ved Afbørstningen falde ned i Stedet. Helst burde alle de Honningtabler, som udtages til Udslyngning, være helt forseglede. Man kan dog medtage saadanne, i hvilke Forseglinger er paa-begyndt i alle Celler, da Honningen i disse vil vise sig at være næsten ligesaa moden som i de helt forseglede. Efter vor Anskuelse er Honningen imidlertid ikke fuldmoden i saadanne nylig forseglede Celler; men dette maa man jo sætte sig ud over, naar Blådmangel i Staderne nødvendig-gør saa tidlig Udslyngning.

Med Hensyn til Afstrælingen af Cellaagene (se Fig. 38), have vi nogle Bemærkninger at fremkomme med, fordi dette Arbejde ofte udføres temmelig slet. Mange Biavlere tro, at det er tilstrækkeligt, naar alle Cellaagene brydes. Derfor berøre de med Strællekniven Laagene saa let som muligt, saaledes at kun en lille Del af hvert enkelt Laag afstræbes. Naar en saaledes strælet Table udslynges, vil der blive langt mere Honning tilbage i Tabellen, end hvis Laagene havde været fuldstændig fjernede. I Figuren er fremstillet en Engelftmand staaende ved et Bord (a), i Færd med dette Arbejde. Paa Bordet ligger en Strællebakke (b). Rammen, der indeslutter Honningtablen, hviler paa Tablebæverens ene fri Ende, medens Biavleren med venstre Haand holder den anden og med højre fører Kniven. Vi foretrække at lægge en Træliste paa tværs over Strællebakken og at stille Rammen paa denne Liste, fordi vore Rammers fri Ender kun ere $\frac{1}{2}$ " 13 mm. lange (den engelfte Ramme har 3 Gange saa lange fri Ender), og derfor vil Rammens nedadvendte Side ellers let blive tilføjet af Honning. I Figuren ses Tabellen (d) hældende til Højre, saaledes at den samlede Flade af Cellaag (e) ved sin egen Vægt holdes fri af Tabellen, efterhaanden som den løsnes med Kniven (c). Denne har omtrent samme Form som den hos os benyttede Woods Strællekniv, men adskiller sig dog fra den ved kun at have 1 Hg, medens Woods er tvæægget, hvilket bør foretrækkes. Paa den ene Side af Strællebukken staar et Varmeapparat, hvorover er sat en Kasserolle (f), hvori der stadig holdes varmt Vand. Heri staar en anden Strællekniv til at stifte med, naar den, der er i Brug, sløves. Dette ser jo lidt umstændelig ud; men hvis man prøver saaledes at benytte varmt Vand til Knivens

Rensning, vil man snart erfare, at det letter Afstrælingen i meget høj Grad. Paa den anden Side af Bordet staar en Beholder (h) og derover en Si (g), i hvilken de afstrælede Laag lægges, for at den vedhængende Honning kan løbe af. Dette er langt bedre end den almindelige Fremgangsmaade, ved hvilken man lader Cellaagene forblive i Strællebakken, indtil Voks og Honning danne et sammencøttet lille Bjerg, der hindrer Afstrælingen og gør det umuligt at udstille Honningen paa anden Maade end ved Smeltning i en Døn. Naar man udfører Afstrælingen saaledes som her beskrevet, ville de allerfleste Cellaag paa den ene Side af Tabellen kunne afstræles i 1 eller 2 Stykker, idet man lader Knivens flade Del glide tæt under Cellaagene. Bagefter maa man dog med Knivens frumme Spids fjerne Cellaagene fra enkelte Huller eller ujævne Steder i Tabellen. Derpaa behandles Tablens modsatte Side, og hele Tabellen er da rede til at anbringes i Udslyngeren.

Vore Udslyngere ere saa godt som altid kun indrettede til at udslynges 2 Tabler ad Gangen. Naar begge disse ere anbragte paa deres Plads i Maskinen, sættes denne i Gang. Helst bør de 2 Tabler være omtrent lige svære og lige stærke. Er den ene meget tungere end den anden, vil Maskinen nemlig saa en urolig Gang. Er den ene svag (ny), den anden stærk (gammel), vil man have Besvær med at saa dem begge nogenlunde rent udslyngede samtidig. Den gamle Table kan nemlig baade taale og behøve en stærkere Udslyngning end den ny. Derfor bør 2 ny Tabler udslynges samtidig, først med svag Hastighed, saaledes, at begge Tabler kun udslynges halvt paa den ene Side, derefter vendes de, den anden Side slynges da ligeledes først svagt, senere stærkere, saa at den bliver nogenlunde ren, og endelig vendes Tablerne endnu en Gang for at udslynges rent paa den første Side.

En Fordel ved den tidlige Udslyngning er dette, at man ikke behøver at udslynges Tablerne meget nær, fordi der endnu fremdeles kan være Udsigt til at saa dem faldte paany, naar de atter indhænges i Staderne. Under godt Træk kan dette ske paa hvilken som helst Tid af Dagen. Er Trækket derimod slet, bør Indhængningen foretages om Aftenen ved Solnedgang for ikke at hidlokke Røbbier.

Den Honning, som udslynges saa tidlig, bør altid henstilles til Modning i nogen Tid i en stor Krukke eller Blikspand, der henstilles tildækket paa et tørt, ikke for kolbt Sted. Efter nogle Dages Forløb kan

man undersøge den med en lang Stk eller en ren Pind for at prøve, om den skulde have begyndt at stivne 5—6 " 15—15,6 cm. under Overfladen. Er dette ikke Tilfældet, foretages en lignende Undersøgelse 4—5 Dage senere. Naar det da viser sig, at det øverste Lag er betydelig tyndere end det nederste, hældes denne tynde umodne Honning over i en anden Beholder. Den fastere modne Del røres derpaa igennem med en Slev og kan da anbringes i Glas eller andre Beholdere til Hengenning eller Forsendelse. Den umodne Honning kan enten fodres tilbage til Bierne eller henstilles til hyderligere Modning paa et tørt luftigt Sted i ikke altfor tykke Lag. — Hvis man har rigelig Plads i sine Stader, saa at Honningen efter at være bleven forseglet kan forblive i Stedet i 3—4 Uger til hyderligere Modning, inden den udslynges, slipper man helt fri for det ovenfor beskrevne Arbejde med at adstille moden Honning fra umoden. At fylde umoden Honning paa Glas til Salg vil være aldeles odelæggende for Biablerens Navn som Honninghandler; thi saadan umoden Honning har en flov vandet Smag, og den kan ikke taale længere Tids Opbevaring uden at gaa i Gæring.

Bi-Vest.

Foreningens Bestyrelse har modtaget følgende Skrivelse:

Landbrugsministeriet.

København, d. 3. Juni 1897.

J Skrivelse af 10. April d. A. har Danmark's Biablerforening anholdt om, at der maatte foranstaltes foretaget Dyrkningsforsøg med den saakaldte Bacillus alvei, der formenes at være Aarsagen til den i de senere Aar i forskellige Egne af Landet optraadte Bipeft.

I denne Anledning skulde man efter stedsfunden Brevveksling med den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole tjenstlig melde, at det, efter hvad Højskolens Direktør har oplyst, ikke kan anses for givet, at den ommeldte herhjemme forekommende Sygdom skyldes Bacillus alvei eller andre Bakterier.

At Hensyn til den Betydning, der maa tillægges denne Sag, har man iøvrigt under Dags Dato gennem Landbohøjskolen anmeldt Lektor ved samme, Jensen, der dertil har erklæret sig villig, om at foretage de fornødne Undersøgelser til Bestemmelse af Arten af den paagældende Bak-

terie, naar passende Materiale indsendes til ham ved Foreningens Foranstaltning.
P. M. B.
B. Bøng.

Til M. Dons,
Fin.
Danmark's Biablerforening.

Bestyrelsen udtaler herved en hjertelig Tak for Landbrugsministeriets Smøbekommenhed i denne Sag og nærer det Haab, at de bebudede Undersøgelser ville bidrage til at give Danmark's Biablere kraftige Midler i Hænde mod denne farlige Sygdom hos Bierne.

Paa Bestyrelsens Vegne:
J. Møller, Erskov,
Præsident. Sekretær.

Det er ikke nødvendigt at si Honningen.

af Peder Hansen, Espe.

Selv om man sir sin Honning nok saa omhyggeligt, kan det jo ikke undgaa, at der følger smaa Boksmyler i den, som saa senere maa stummes væk. Ved at lægge Mærke til det, kom jeg i Tanker om, at naar Honningen paa Grund af sin større Vægtfylde kan udfille de smaa Boksstykker, saa maa den jo ogsaa kunne udfille de større, og at si dem fra er altsaa et helt unødvendigt Arbejde. Jeg prøvede det saa, og med det Resultat, at siden den Tid har jeg slet ikke siet min Honning eller da kun en lille Part af den. Jeg kommer Honningen lige fra Maskinen i den Beholder, hvori den skal opbevares, og naar jeg saa er færdig med en Udslyngning, kommer jeg Afstrælingen i en Si, sætter den over Beholderen, for at Honningen, der er i, kan løbe af, og dækker det godt til for at beskytte det imod Støv og Insekter. Naar det saa har staaet i nogle Dage, er alt Boksjet kommet op og ligger i et tykt næsten fast Lag ovenpaa Honningen. Det stummer jeg saa af og kommer det i Si en ovenpaa Afstrælingen, og jeg stummer tykt, for det gør jo ikke noget, hvor megen Honning jeg faar med, da den løber tilbage i Beholderen igen, hvorimod Boksjet, selv det allerfineste, nok skal blive hængende imellem Afstrælingen. Og da de Smuler, der har været paa Bunden af Si en, er gaaet med første Gang, saa bliver Honningen ved denne Behandling fuldstændig renset for Boks,

og Afstrælingen tilmed nogenlunde renset for Honning. Det kan jo nok siges, at det er ingen Ulejlighed for at lade Honningen løbe igennem en Si, men skal man arbejde med det ret længe, sætter Bofset sig fast i Masterne paa Si'en, og saa kan det være ærgerligt nok at skulle staa og røre i det, især naar man har travlt. Derfor vil jeg anbefale alle Biablere at prøve den her givne Anvisning, det hører jo da i hvert Fald ikke til de kostbare Forsøg.

Biavlskolen i Kallundborg.

Undervisningen agtes paabegyndt Mandag d. 19. Juli Morgen Kl. 8 og agtes afsluttet Lørdag d. 31. Juli med den sædvanlige Udgangsprøve.

Kost og Logi vil kunne faas flere Steder i Byen, f. Eks. paa „Kallundborg Højskolehjem“ og i „Missionshjemmet“, for 1½ à 2 Kr. pr. Døgn.
Erstlev,
Forstander.

Biavlsudstillingen i Aarhus.

Deltagelsen i denne Udstilling, der afholdes i Dagene 9.—12. Juli, er fra Udstiiternes Side langt større end ved de senest afholdte i Vejle 1895 og i Hølstebro 1896. Der er nemlig til Aarhus Anmeldelser fra 65 Udstillere, i Hold 93, Aa-produkter af Biavl, er der 49; i Hold 94, bearbejdede Produkter af Biavl, er der 26, og i Hold 95, Hjælpenidler for Biavl, er

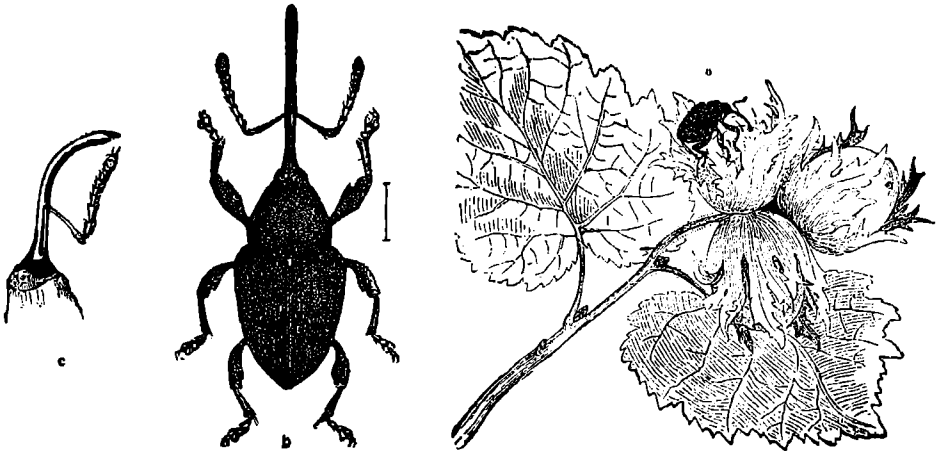

Fig. 39. Væbde-Snudebille a, i naturlig Størrelse, i Færd med at lægge Æg; b, 10 Gange forstørret, set fra Æg-siden; c, Hovedet samme Forstørrelse, set fra Æben.

Undervisningsfagene ere: Biavl efter Erstlevs „Fører i Biavl“, 3die Udgave, København 1897, og Vorbeds „Veiledning i den moderne Biavlsdrift“, Hølstebro 1894. — Honningbiens Naturhistorie efter „Tidskrift for Biavl“, Aargang 1893 og 1894. — Insektlære efter A. Feddersens „Naturens Bog I“. — Blautelære efter samme Forfatters „Naturens Bog II“. Undervisningen i disse Fag foregaar fra Kl. 8—12 hver Søndag, dog saaledes at der i de 2 sidstnævnte Fag undervises afsluttende hver anden Dag. Hver Eftermiddag fra Kl. 3—6 foretages praktiske Øvelser med Bierne i 2 forskellige Viguarde. Lejlighedsvis foretages Besøg i Realskolens naturhistoriske Samling, mikroskopiske Underjøgelse, botaniske Udflugter og Besøg i fjernere liggende Vihaver.

der 22 Udstillere. Den bestilte Blads udgør 185 □' Vordflade, 65 □' Gulbflade og 158 □' i det fri. Derfor vil Lokalet til Biavls-Udstillingen formentlig komme til at indtage en Plads af 600—700 □'.

Erstlev,
DBF's Sekretar.

Nødde-Snudebille.

Da en Biavler har fundet ovennævnte Insekt i et af sine Stader og forespurgt os om dets Navn og Levevis, skulle vi meddele følgende:

Nødde-Snudebille (Balaninus nucum) hører til Snudebillernes umaadelig store Familie, der omfatter over 10,000

bestrebne Arter, der alle leve af Plantejøde og ofte gøre stor Skade paa dyrkede Planter. Navnet „Snudebille“ hidrører derfra, at Hovedets forreste Del er forlænget til en kortere eller længere Snude, paa hvis Spids Munddelene befinde sig. I Reglen have de meget kraftige Overkæber, med hvilke de kunne gnave Huller i Frugter. Naar Hunnen derpaa lægger et Æg i et saadant Hul, bærer Frugten i sit Indre Spiren til sin egen Udælgelse. Den nævnte Art hører netop til vore almindelig udbredte Arter og udmærker sig ved at have den længste Snude blandt vore danske Arter, da denne næsten er ligesaa lang som Dyrets Kropp. Dette Dyrs Udælgelser paa vor almindelige Hasselnød ere bekendte nok. Hvem har ikke prøvet i Røddetiden (September) at blive ubehagelig overrasket ved at knække en Nød og i Stedet for den velsmagende Kærne at finde dennes Plads optagen af nogle mørkebrune Korn, der have en væmmelig bitter Smag? Dette er Skarnet af den Larve, som har fortæret Røddens Kærne. Saaledes belært af Erfaringen ser man sig bedre for, naar man knækker Rødder, idet man bortkaster dem, der paa den ene Side have et Hul med korte Rande. Den fuldt udviklede Bille kommer først frem af Jorden i August Maaned; men den er da ikke i Stand til at angribe Rødderne, som paa den Tid allerede ere temmelig haarde. Den lever da af Blade af Hassel og Eg, indtil Vinterkulden tvinger den til at henfalde i en Dvaletilstand, som den tilbringer i Jorden eller skjult i det tørre Løv. Om Foraaret i Maj kommer den atter frem og kan da findes ædende de unge Blade af Hassel og Eg. I Juni—Juli begynder Æglægningen, idet Hunnen gnaver et meget lille Hul i den ene Side af en Nød, der paa den Tid er ganske blød. Dette Hul naar omtrent midt ind i Rødden. Man skal se nøje til for at finde det. Den lægger nu et Æg i dette Hul; men Ægget kommer derved til at ligge i Munden eller tæt ved den. Dyret vender sig da og fører ved Hjælp af Snuden Ægget helt ned til Hullets Bund. Efter kort Tids Forløb kommer den spæde Larve frem. Denne er ligesom de allerfleste andre Snudebillers Larver en Mad-dise, d. e. den har ingen Ven. Den lever nu af den unge Røddetærne, som dog ikke altid fortæres helt. Ofte er omtrent Halvdelen tilbage, naar Larven har opnaaet sin fulde Størrelse. Den gnaver sig da ud af Rødden. Derved opstaar den langt større Abning, som er let kendelig ved de korte Rande. Larven kryber ned i Jorden og forbliver der indtil Juni Maaned næste

Lar. Den bliver da til en Puppe og kommer i August frem som fuldt udviklet Insekt (se Fig. 39). Dette har en meget lang, børsteformet, rødbrun Snude, som ved Roden er tykkere, stribet og punkteret. Følehornene ere indleddede paa Snuden, omtrent $\frac{1}{3}$ af dennes Længde fra Hovedet. De ere knækkede ligesom Honningbiens, idet de have et temmelig langt Stakt og en 7-leddet Svøbe med ganske korte Led, de yderste af disse ere tykkere og danne en Køl. I Snudens nederste Tredele findes paa hver Side en Grube, hvori Følehornets Stakt kan bøjes tilbage. Kroppen er ægformet, Hovedfarven sort; men hele Insekten er beklædt med gulgraa Haar. Smaa ophevede Stjold, Skuldrene og de hjerteformede Vingedækker ere lyse farvede. Stinnebenene fortykke sig nedad og ere forsynede med en trefantet Tand. Det tredie Fodled er tolappet, og Alderne have Tænder ved Grunden. — Vi have et Par nærtstaaende Arter, den store og den lille Eggeborer, der begge angribe Ægern paa samme Maade, paa hvilken Rødde-Snudebille odelægger Rødderne. Alle disse 3 Insekter have den Gjenommelighed ved den mindste Fare at trække Venene ind under Kroppen og lade sig falde ned paa Jorden.

Som det fremgaar af ovenstaaende Beskrivelse har Røddens Snudebille meget lidet med Biablen at bestille, og det maa derfor anses for ganske tilfældigt, naar den findes i et Bistade. Alligevel have vi anset det lille Dyrs Levevis for tilstrækkelig interessant til at frendrages her, da det dog viser sig, at det ogsaa kan forekomme i vore Stader. Dette vil hyppigst ske i Skov-egne eller i Haver med Røddehække.

fra Kredsene.

Nordflæsvisgs BF. Tirsdag d. 8. Juni forsamledes Repræsentanterne for en Del nordflæsvisgske Biablerforeninger i Rødekro for at forhandle om den planlagte Sammenlutning af alle nordflæsvisgske Foreninger helt ned til Flensborg til een stor Forening. Efter at Udvalget havde fremlagt de udarbejdede Betægtter, bleve disse drøftede og vedtagne med nogle uvæsentlige Ændringer. Da det vilde føre for vidt at fremsætte Bestemmelserne her i Bladet, ville vi kun fremsføre de vigtigste Punkter. Foreningens Navn blev „Nordflæsvisgk Biablersforening“. Den optager kun Lokalforeninger som Medlemmer (direkte Medlemmer er utilkaldelig efter den ny borgerlige Lovbog). Repræsentanterne have for hver 50

Medlemmer 1 Stemme, for 80 Medlemmer 2 Stemmer og derover 3 Stemmer.

Medlemsbladet er „Tidskrift for Biavl“ samt for saadanne Medlemmer, som ikke forstaa det danske Sprog, „Leipziger Bienenzeitung“.

Perioden for Medlemsforpligtelsen er treaarig, og Medlemsbidraget er 25 Pf. aarlig pr. Medlem.

Ved Siden af „Nordslesvigsk Biavlerforening“ og under samme Bestyrelse, men med særskilt Raadse, forvaltes Forsikringsforeningen mod uforstyldt Skade ved Vistif; den har været i Virksomhed et Aar, men optager og forsikrer kun Medlemmer af „Nordslesvigsk Biavlerforening“. Forsikringspremien er første Aar 10 Pf. pr. Stabe, næste Aar 6 Pf., og vil, hvis ingen større Skaderegulering indtræffer, blive yderligere nedsat.

„Nordslesvigsk Biavlerforening“ har begyndt sin Virksomhed med 11 Foreninger, men vi haabe, at flere ville indmelde sig i Sommerens Løb.

Maatte nu den ny Forening kunne forstaa sin Opgave, den, der er saa vanskelig, nemlig at finde de rette Mænd som Ledere og Bærere af vor kære Biavlsag, at den kan blive almindelig og finde Indgang i de mange Hjem i Middelfstanden til Glæde og Gavn for vort Folk.

Til Formand for Foreningen valgtes Undertegnede, Næstformand Aug. Petersen, Klovost, Sekretær Lærer Hark, Voitfouby. T. H. Buchholz.

Maj-Sygdommen.

Da Forespørgsler angaaende denne „Sygdom“ ere indgaaede til os i et overvældende Antal saa Dage for nærværende Nummer af T. f. Biavl skalde udgaa, og da vi tillige have den i høj Grad i vor egen Vigaard — have vi tillagt denne Sag en saadan Betydning, at vi onskede at undersøge de majhyge Bier en fornyet Undersøgelse og meddele Udsagnet heraf i dette Nummer, om end dets Udførelse derved skalde forsinkes i et Par Dage.

Sygdommen viser sig derved, at en Mængde Bier under stærkt Træk om Formiddagen, allerede fra den tidlige Morgenstund findes krybende rask omkring paa Jorden, oftest med udfpiledede Vinger, tilspjeladende uden Maal og Med. Genimod Middag ere de fleste døde og Antallet af saadanne travlende Bier aftager stærkt hen paa Eftermiddagen. Læger man en af disse travlende Bier op paa Fingeren og læster den op i Luften, falder den straks ned igen, fordi den er flyvelam. I Tyskland kaldes denne Sygdom Majhygdom, fordi den der almindelig viser sig i Maj. Hos os mindes vi aldrig at have iagttaget den før i Juni. Fra Tyskland meddeles, at saadanne Bier have en opsvulmet Bagtrop, stærkt udspændt Larmanat. Man mener der at have helbredet Familierne ved at

jodre dem med svagt saltet Vand eller ved Dronningssifte.

Vi have tidligere flere Gange undersøgt saadanne majhyge Bier, og nu i disse Dage have vi gentaget disse Undersøgelser paa Grund af Sygdommens store Udbredelse, og vi ere komne til et andet Resultat end Tyfterne. Vi have nemlig næsten aldrig fundet, at disse Bier havde en opsvulmet Bagtrop, men næsten altid lige det modsatte, nemlig et magert, indskrumpet, forslidt Udføende, enten vi betragtede de nylig døde eller de endnu levende Eksemplarer. Ved Undersøgelse af Blodet hos disse var det paasaldende, saa lidt Blod de indeholdt. Vi have ikke fundet Baciller i dette. Derimod fandt vi en Mængde af de fine Lustror saaledes indtruede og sammenfaldne, at de aabenbart vare ubrugelige som Vandbrøds-Medstaber. Heraf have vi nu sluttet, at Majhygdommen, i det mindste saaledes som den viser sig hos os, jlet ikke er nogen egentlig Sygdom, men kun Følgen af Slid og Sult. I denne Tid er der jo Overflod af Nektar i Blomsterne paa vore Marker. Bierne Begærlighed efter at indsamle den er saa stor, at de ere paa Færde fra tidlig Morgen til Aften silde. Vi have iagttaget enkelte Udflugter fra Staderne saa sent som om Aftenen kl. 9. De trætte Bier tilbringe nu rigtignok den korte Nat inde i Stadet; men ikke en Gang paa den Tid nyde de fuldkommen Hvile, da der ogsaa om Natten paa denne Aarsid herfter Travlhed i Stadet. Det anstrengende Samlearbejde begynder atter den næste Morgen. Hvor længe kan man det lille slittige Dyr holde det Liv ud? Man har ved Forsøg (Indførelse af italienske Dronninger) fundet, at Arbejdsbierne i Aarets travleste Tid leve omtrent 3 Uger. Dette passer meget godt med den befundne Sagttagelse, som enhver Biavler let selv kan gøre, at en dygtig Dronning under godt Træk kan lægge over 3000 Æg i et Doan Regne vi nu Halvdelen af den deraf iremkomne Nigler for ren Tilvækst i Stadets Befolkning, saa vi altsaa i Aarets travleste Tid en Ugang af 1500 Bier daglig fra hvert Stabe under Hoveddræftet. Gaaft vi foregaar vel største Delen af denne Ugang ude paa Udflugterne og paa Markerne. Næst eller Regn saa de slittige Arbejdere ned paa Jorden eller i Vandet, hvor de enten fortæres af forskjellige Dyr eller drukne; men det er aldeles ikke urimeligt at antage, at hver 10de af disse til Undergang indvie Bier, der ere opslidte af Arbejde for Samfundet, endnu have Kraft nok til at naa tilbage til det kære Hjem, som daglig har været Endemalet for alle deres Udflugter. Den næste Morgen, naar Kammeraternes glade Summen, idet de løbe frem paa Flyvebrættet for at flyve ud, atter falder de udslidte Statter til Udflugt, kunne de ikke modstaa Kaldet, de løbe ogsaa ud paa Flyvebrættet, men naar de prøve paa at flyve op, kunne deres Vinger ikke bære dem. De falde ned paa Jorden, hvor de løbe forvildede omkring; thi naar maa vel mærke sig, at Bierne genfende deres Hjem ved at flyve imod dets Forside. Vi have forsøgt for at hjælpe disse „majhyge“ Bier at lægge et strakt Bræt fra Jorden op til Flyvebrættets Kant. Derved frelses vel nogle saa, forsaavidt som de naa ind i Stadet; men den fornævnte Undersøgelse lader jo formode, at den Frelse ikke har stort at betyde, da de utvivlsomt ville gaa tilgrunde ved den næste Udflugt, de forsøge paa. Saa vidt vi ved vore Undersøgelser have kunnet bemærke det, hidrører Flyvevevns Ophor kun i en Del Tilfælde (maaft 1 af 3) fra Udelæggelse af Vingerne. I de fleste Tilfælde er det ligefrem Kræfter, som Bierne mangle. Derfor ere disse udslidte Bier ogsaa lidet tilbøjelige til at stikke.

Vi tør naturligvis ikke bestemt paastaa, at vor

Forklaring af denne Fremtoning er rigtig, vi have, saa vidt vi mindes, ikke nogen Sunde set denne Forklaring fremsat fra anden Side. Dette hidrører formentlig fra det overmaade store Antal Bier, der kan ses omtomme paa denne Tid i en større Vigaard. I vor egen ligger der formentlig for Tiden flere Tusinde Bier, som ere døde paa denne Maade. Hvis den foran omtalte Beregning af den Afgang, Arbejdernes Antal daglig lider i Aarets travleste Tid, er rigtig, da vil jo et Antal af 10 stærke Stader daglig kunne afgive 1500 døde Bier indenfor Bihavens Grænser; men i vor Vi-have findes næsten dobbelt saa stort et Antal Stader. Foreløbig vilte vi derfor slaa os til No med denne Forklaring af Majsygdommen og som Middelem imod kun anvende de beskrevne Opflignings-Brædder fra Jorden op til Hylvebræddernes forreste Skant, og vi tilraade vore Læsere den samme Fremgangsmaade.

Yngelprøver.

Da jeg i denne Tid faar tilsendt et stort Antal Yngelprøver til Undersøgelse, finder jeg Anledning til at fremkomme med nogle vejledende Bemærkninger.

Pipest. Hvis man har Mistanke om, at et Stade lider af Pipest, og ønsker en Yngelprøve undersøgt med Hensyn hertil, da er der 2 Tegn, man særlig bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, nemlig aabne, gule Larver og den seje, kaffebrune, stinkende Mæsse, som kan findes i de tilbættede Yngelceller. Man bør altsaa søge at finde en Tavle, hvori et af disse Tegn eller begge forekomme. For mit Vedkommende letter man Arbejdet, hvis man kan indsende et Stykke Tavle, der indeholder gule Larver. Man maa nemlig vel huske paa, at under saa fortrinligt Træl, som vi have haft i disse Dage, hænder det meget let i et smittet Stade, at det meste af Yngelen bliver fodret med sundt Foder og udvikler sig normalt. Derfor behøve de slet ikke alle at være gule, ofte findes i en Tavle kun nogle ganske faa, men til Undersøgelsen er 1 tilstrækkelig. Svaret vil da ofte kunne sendes omgaaende eller i Løbet af et Par Dage. Findes saadanne Larver ikke, men kun den forraadnede Mæsse, da vil Undersøgelsen ofte tage længere Tid (1 Uge), nemlig hvis Dyrkning af Sporerne viser sig nødvendig. Der behøve kun at indsendes et lille Stykke Yngeltavle, f. Eks. 5 × 5" 13 × 13 cm., og Cellevæggene kunne godt stæres bort paa den ene Side, saa at Tabellen nedlagt i en passende Væske kan sendes som Brev. (der jo ikke maa være mere end 1" 2,6 cm. tykt).

Andre Yngelprøver maa helst sendes i hel Lykkelse og ikke mindre end ovenfor

angivet. Ikke sjældent modtager jeg saadanne Tavler, der indeholde Honning, indpakkede i et enkelt Lag Papir, der er helt gennembædet af Honning, og med det tilhørende Brev liggende ovenpaa. Dette kan da ofte være næsten ulæseligt paa Grund af de store mørkebrune Pletter. Hvis Prøven sendes som Pakke, beder jeg om, at Brevet indlægges i Adressebrevet. Sendes den som Brev, bør der mellem Tabellen og Brevet indlægges et Stykke Pap, saaledes at Honningen ikke kan tilføle Brevet.

Alle saadanne Prøver bør dog være saaledes pakke i Pap eller Blit-Ester, at de ikke paa Rejsen blive klemte sammen til en uformelig Mæsse.

Erstlev, Kallundborg,
DBF.'s Sekretær.

Ekko fra Staderne.

Lemvig, d. 3. Juni.

I dag faldt en Sværm i mit Bier i Faberg pr. Lemvig. Følge det silbige Foraar kan det vel ske lides tidligt. Sværmen fløj hen i et Sporstade, som i Forvejen var opstillet for at opfange Sværmen.

P. Nielsen, Lemvig.

Pipest. Hr. Erstlev! Jeg har nu læst Deres Skrift igennem angaaende Pipest, og efter min Erfaring om den Ting er jeg sikkert forvisset om, at den simple Metode, som Skriften omhandler paa S. 45 og 46, er sikkert helbredende. Men den er en lille Smule haardere ved Bierne end min Metode, fordi jeg giver altid de udbyggede Tavler "sidst"; men Deres Skrift har jo kostet en Mæsse Arbejde.

P. Nielsen.

Oleup, Fyn, 7. Juni.

Bierne begyndte allerede at sværme her paa Eggen d. 19. Maj, og siden den Tid er der faldet mange Sværme. Vi havde selv 4 Stader, der sværmede i Slutningen af Maj. Vi havde ladet dem sidde paa knap Plads (12 Normalrammer) for at faa dem til at bygge Dronningceller; men da vi ventede for længe med at udfæse dem, saa sværmede de. Sværmene lod vi gaa tilbage igen, efter at vi havde sikret os en Del gode Dronningceller, ialt 20.

Brødrene Nielsen.

Midtjylland, d. 8. Juni.

Jeg har et Rubestade, som har sværmet 2 Gange, første Gang d. 26. Maj. Nu er her godt Træl. Algerkaalen begynder at blomstre.

X. X.

L. Belling, Fredericia, 8. Juni.

Mandag d. 18. Maj Kl. 3½ Morgen sad der en lille Sværm Bier helt nede i en Tjørnehæk, og blev huset ved Siden af en anden Familie, sad varmt, fik en Yngeltavle og en Honningtavle og en udbygget, ialt 3 Tavler. Jeg kunde ingen Dronning finde, de byggede ingen Dronningceller, men de første Dage i Juni har Dronningen begyndt at lægge Æg. Hvor den Sværm stammede fra, var mig længe en Gaade, før jeg fik Klarhed derpaa. D. 19. Maj efterjaa jeg mit Wellstade og opbagede til min store Forbavselse, at den ene Familie var viserløs, den mest kraftige, som havde udviklet sig stærkt i Foraaret; al Yngel var løben ud paa nogle Hundrede Celler nær, men der var Droner og enkelte Droneceller, tillige var der ogsaa et Par Dronningceller, men dem antog jeg bestemt for at være gamle fra ijsor. Jeg gav den straks en Yngeltavle med Æg, Larver og moden Yngel, men nej, de byggede ingen Dronningceller, men omtrent samme Dag, som der bliver lagt Æg i Sværmen, findes ogsaa Æg i Wellstadet. Nu er det jo vist sikkert nok, at da den kraftige Familie blev viserløs omkring ved 1. Maj, saa har den bygget Dronningceller, og derfra er den lille Sværm udgaaet med en ubefrugtet Dronning. Da vi saa fik det gode Vejr, er begge Dronninger blevne befrugtede.

Niels Ladegaard.

Arnum, Slesvig, 10. Juni.

„Stalia“ gaar det udmærket, hun yngler meget stærkt, og det er nu mit kraftigste Stade; der er endnu en ganske enkelt en af de „brune“, om et Par Dage ere de alle borte. Mine andre Stader have lidt vist ikke lidt af Bugløb og forsjukret Honning og tørret stærkt. Det var nok for lang en Winterhvile for dem. De ere ikke saa lidt tilbage imod ijsor, men ere dog alle raske, som jeg er glad ved, da Manges efter Sigende ere døde i Winter.

Urmager Reuß.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 71. Hvormeget koste de ældre Aargange af „Tidskrift for Diabl“, som habes paa Dplag ældre end 1892? (B. M. C.) — S.: De 5 Aargange 1876—1880 koste 1,25 og de 2 Aargange 1886—1887 koste 1,20, altsaa ialt 2,45 D.

Nr. 72. Da jeg har en Sværm, som er meget angreben af Myrer, tillader jeg mig at forespørge, hvorledes jeg skal forholde mig for at saa Myrerne bort fra

Sværmen. (L. S.) — S.: Det sikreste Middel er at indstjyde under hvert af Stadets Ben en lille Staal (af Blik eller Ler) og fylde denne med Vand, der jævlig maa fornyes, naar det fordamper. Imod den store røde Skobmyre, der kan skade Bierne meget, er dette det eneste virksomme Middel. Imod den lille sorte Havemyre kan Strøning af Mastalin inde i Stadet, men udenfor Biernes Sæde, ofte være tilstrækkelig.

Nr. 73. I „Tidskrift for Diabl“ Aarg. 1896 S. 371 anbefales, naar man vil have mange naturlige Arbejdetavler udbyggede, da at indskrænke en Familie til 4 Tavler, og midt i disse at nedstjyde en Tavle med Leder. Jeg spørger: Vil det gaa raskest, naar man nedstjyder hele Kunsttavler? (M. S.) — S.: Ja!

Nr. 74. Og vil det give lige saa gode Tavler til Yngel? (M. S.) — S.: Ja!

Nr. 75. Er det ligegyldigt, hvor man indhænger en saadan udbygget Tavle i et andet Stades Yngelrede? Jeg mener af Hensyn til de Æg, der maaft ere lagte i den under Udbygningen? (M. S.) — S.: Ja!

Nr. 76. Kan det give Anledning til Bipest saaledes at lade et Stade bygge Tavler i c. 3 Maaneder? (M. S.) — S.: Ikke hvis den Familie, der besørger Udbygningen af Tavlerne, er sund. Er den derimod smittet af Bipest, maa den selvfølgelig ikke benyttes i det Djemed. Med Hensyn til Stadets Indskrænkning til „4 Tavler“ maa dog bemærkes, at en saa vidt dreven Indskrænkning ikke er nødvendig altid og i mange Tilfælde umulig uden at dele Familien. Det er kun nødvendigt at indskrænke Pladsen saaledes, at denne bliver tæt pakket med Bier, der altsaa savne Plads og have Overflod af Varme samt rigeligt Forraad.

Nr. 77. Jeg har et stærkt 10 × 12“ Stade, som har ynglet meget stærkt i Foraaret indtil de sidste Dage, da har det begyndt at slæbe Yngelen ud, baade den levende og den døde. Der har i de sidste to Dage vrimlet med Yngel under Flyvebrættet. Stadet har c. 10 Yngeltavler, som alle se ud som døde. Vil De ikke undersøge dette Stykke Tavle. Det er udskaaret midt i Huset. I Haab om at se lidt i Tidskriftet d. 15. være De venlig hillet fra Deres ærbødige (B. S.) — S.: Den sendte Yngeltavle indeholdt sund hvid Yngel, ingen Baciller i Blodet, men omtrent det halve Antal Celler indeholdt nøgne Binymfer. Møllarver have ædt Laagene bort. Stadet er uden Tvivl angrebet af Møl. Enten maa De rense Stadet godt eller omflytte Familien i et

andet rent Stade saaledes, at alle Tavler, der indeholde Møl eller død Yngel, ikke medtages.

Nr. 78. Er det konstateret, at Rands af Roesukker ikke dur til Bisfoder? (Th. B.) — S.: Det er konstateret, at Sirup af simple Sukkere, saavel Roes- som Rør-Sukkere, i Vinterforraadet forarsager Bugløb og derved ofte Biernes Undergang. Derfor anvendes nu næsten udelukkende Rands som Bisfoder, skødt simple Sukkere maa ske nok kunde anvendes om Foraaret; men hvem har Lyft til at veksle gode Bisfamilier for at opnaa en saa ringe Besparelse.

Nr. 79. Hvorledes kan man opdage, at Honning er forfalsket med Sukker derved, at Bierne ere blevne smaafodrede under Hovedtrækket? (Th. B.) — S.: Det kan let opdages ved Smagen af en dygtig Honning-Render. Det kan ogsaa opdages ved Hjælp af „polariseret“ Lys i et godt Mikroskop. Det Mikroskop, som DBF. er i Besiddelse af, er dog endnu ikke forsynet med Polariskop.

Nr. 80. Hvornaar udkommer den lovede ny Udgave af „Fører i Biavl“? (Th. B.) — S.: Bogen vil udkomme om saa Dage, saa at den formentlig kan anvertes til Salg i næste Nummer.

Nr. 81. Er Deres Forsøg med 40 × 30 cm. Kammen saa vidt affluttede, at De alt nu er sikker paa ikke at kunne anbefale dette Maal? (Th. B.) — S.: Nej. Vi tør endnu ikke udtale os bestemt i den Retning, kun ere vi sikre paa, at den Stadesform bør have løst Overrum, da det er ubequem at behandle Tavlerne i Underrommet, naar Overrommet sidder fast derpaa.

Nr. 82. Eller mener De maaste ligesom at maatte fravaade dette Maal ogsaa for Folk, der ikke ere bange for at binde an med et nyt Kamme-maal, naar der ellers er Fordel ved det? (Th. B.) — S.: Hvis det Kamme-maal ikke frembyder væsentlige Fordele fremfor Lavnormal, særlig med Hensyn til Yngeludviklingen om Foraaret og det endelige Honningudbytte, ville vi paa ingen Maade anbefale det.

Nr. 83. Hvilke Fordele og Ulemper er der i det hele taget ved henholdsvis 40 × 30 cm. Kammen, den ægte Langstroth-Kamme og Heddon-Kammen hver for sig sammenlignet med den danske Lavnormal-Kamme? (Th. B.) — S.: De 2 førstnævnte Kammer ere meget store og derfor noget uhandelige; men Stader med saa store Kammer kunne naturligvis behandles hurtigere end de med mindre Kammer. Heddon-Kammen er jo meget mindre og derfor lettere at behandle; men det er en

stor Ulempe ved den Kamme, at Yngellejet bliver delt i 2 Etager allerede i den kolde Klarstid. Det er nemlig meget bekvæmligt at holde denne Sammensøjning ganske tæt. Lavnormal-Kammen er omtrent ligesaa let at behandle; men i Stader med denne Kamme vil man ikke behøve at have en delt Yngelrede eller ikke før i Aarets varme Tid, da det ikke forvolder nogen Ulempe.

Nr. 84. Er den Veranda over Flyvehullet, som man ser paa mange Tegninger til Bihuse, til nogen synderlig Nytte, og er der nogen Grund til at gøre sig Ulejlighed for at saa ældre Stader forsynede med sliq Veranda? (Th. B.) — S.: I vor egen Viggaard have vi aldrig mærket nogen Virkning af denne Veranda; men vore Stader ere ogsaa usædvanlig godt beskyttede for alle Vinde. Det er muligt, at man paa mere udfatte Steder kan se Virkning deraf.

Nr. 85. Har Verdensbiavlens opgivet ethvert Haab om at kunne nyttiggøre sig Apis dorsata og kan denne leve i Europa? (Th. B.) — S.: Nej, den Sag er endnu ikke helt opgivet. Der gøres Forsøg med de Bier endnu; men vi tvivle i høj Grad om, at der vil opnaas noget derved.

Nr. 86. Kan den almindelige Honningbi aldeles ingen Nektar hente af Rødkløver? (Th. B.) — S.: Jo, undertiden endog saa ikke lidt, nemlig ved heldigt Vejr af anden Slæt eller endog saa af første Slæt, naar Planterne gro daarlige til, saa at Kronrørene ikke blive lange.

Nr. 87. Var det ikke muligt ved planmæssig Udsvalg af Dronninger og Droner at fremelske en Bistamme eller Race med ligesaa lang Sugemund som Humlebiens? (Th. B.) — S.: Det er vel muligt, at man paa den Maade kunde frembringe Honningbier med Tunger af f. Eks. 10 mm. Længde (almindelig er Tungen kun 7—8 mm. lang); men i den Henseende at hamle op med Humlerne er vistnok utænkeligt. Bombus agrorum har rigtignok kun 12—14 mm. lang Tunge; men Bombus hortorum har en Tunge, der rager 20—21 mm. frem af Munden.

Nr. 88. Er man helt klar over, om Svaler medregnes til Bissenderne? Jeg mener at have læst, at den kun æder Droner? (Th. B.) — S.: Nej.

Nr. 89. Omtrent $\frac{1}{2}$ Mil fra mit Hjem begynder en meget stor Lynghede med et fortrinligt Estertræk. Kan det betale sig til August at føre nogle Bistader derud? I bekræftende Fald, kan det saa gaa an straks før Flytningen at berøve Bierne hele deres Forraad og fylde hele Huset i Underrom og Overrom med ud-

trukne Tabler og saa efter Flytningen lade dem skotte sig selv, til Byngen har afblomstret, for derefter atter at hente dem hjem? (Th. B.) — S.: Det vil i Almindelighed kunne lønne sig godt at flytte Deres Bier hen til det Byngtræk i August; men det gaar ikke an forud at berøbe dem al Honning, hvis der ikke i Heden findes en Mand, som vil fodre dem, naar Vejret skulde blive uheldigt i den første Tid.

Nr. 90. Naar der under visse Forhold anbefales langsom Fodring, er det saa nødvendigt at give Bierne Foderet i et Apparat (s. Ets. i en „fuldkommen Fodrer“), hvor de tvinges til at bruge lang Tid til at indbære den givne Portion, eller er det nok en Gang om Dagen at give dem en lille Portion i et Apparat, hvor de hurtigt kan hente Dagens Portion? (Th. B.) — S.: Ja det kan godt gaa an at fodre „langsomt“ paa den sidst beskrevne Maade; men det er jo meget mere besværligt.

Nr. 91. Hvilke ere Honningbiens vigtigste Konkurrenter om Blomsterne's Nektar og gør disse dem nogen nærværdig Afbræk? (Th. B.) — S.: Det vilde blive for besværligt at nævne disse Konkurrenter her, da de kunne tælles i Hundredevis. Under godt Træk gøre de næppe Honningbien noget Afbræk; men under mindre godt Træk er Forholdet anderledes.

Nr. 92. De bedes undersøge det medfølgende Stykke Yngeltavle, om det er Bipest, da jeg efter min Anskuelse synes, at det maa være det. Jeg har 20 Stader, og kun det ene kan jeg sige er bleven slemt medtaget. Nu har jeg ført dem over paa Ledere og saa 4 Dage efter paa Kunsttavler. Jeg har 2 foruden, som der kan findes en enkelt gulagtig Larve hos, som ligger forfærdt i Cellen, men ikke videre. Jeg vilde gerne spørge, om De tror, at det kan klare det med at skifte Dronning, og naar saa den ny har begyndt Uglægning, saa give dem Kunsttavler. Den italienske Dronning, som jeg modtog af Dem for 2 Aar siden, har været udmærket god. Det Stade staar ved Siden af dem, men holder sig frisk nok, men Dronningen har begyndt at tabe lidt med Uglægning; den er ikke saa god, som den var de 2 første Aar. Jeg tror, Italienerne ere gode til at holde sig fri for Smitte; det ser ud til, som Smitten ikke kunde udbrede sig længere end til Italienerne. Det har begyndt fra den ene Ende til Italienerne, dem har det ikke kunnet faa Bugt med (de holde deres Hølig saa ren). Det bemærkes, at jeg har mine Bier paa 3 Steder, 2 Haver og en Skov, men Skoven er det bedste. Nu bedes De

venligt at give mig Beseed, hvad det er for en Sygdom, de lide af. (S. S.) — S.: Den sendte Yngeltavle indeholder Bipest. De bør behandle Stadet som beskrevet i Smaastrift Nr. 12 S. 45 Nr. 1.

Nr. 93. Vil De ikke have den Godhed at sige mig, om der findes Bipest-Baciller eller Sporer i medfølgende Stykke Tavle. Det hidrører fra et Stade, som en Nabo for en 3—4 Dage siden lod mig efterse, da det var meget svagt. Der var i Huset nogle Tabler med fuldstændig uddød Yngel af Udseende ganske som medfølgende — vistnok altflammen fra Efteraaret. En hel Del døde og en Haandfuld levende Bier, som jeg foreslog at dræbe med Svovl og for Sikkerheds Skyld brænde hele Stadets Indhold. Bierne blev dræbt og Stadet lukket samme Aften, men Opbrændingen udsat, og igaar havde Bierne fra 3 af mine Stader fundet Udgang og røvet Honningen. Mulig stedsunden Smitte vil vel vise sig i Løbet af en 3 Ugers Tid; er der i saa Fald nogen anden i mulig Nød overkommelig Redning end at tilintetgøre alle Tablerne med Yngel og samt? (N.) — S.: Der fandtes Sporer af Bipest i det sendte Tavlestykke. Prøv straks at fodre den Familie, der har røvet Honningen, med Mastol-Beta-Sirup (se Smaastrift Nr. 12 S. 50). Bierne ville næppe tage Siruppen om Dagen paa denne Tid, men nok om Natten. Hvis Smitten breder sig, hvilket allerede maa vise sig i Løbet af 1 Uges Tid, maa De anvende hele Kuren, som er beskrevet under Nr. 1.

Nr. 94. Ved et Biavlermøde idag her, hvor en Biavlslærer holdt Foredrag, efter saa han mine Bistader, og da Bistanden var alt andet end kraftig og der flere Steder i Tablerne viste sig mindre godt udseende Yngel, har han udskaaet et Stykke af en Tavle, som jeg sender Dem for at bede om at faa det undersøgt, og efter Undersøgelsen er De vel nok saa god at meddele mig, om det er noget alvorligt og hvad der er at foretage, for at Sygdommen ikke skal udbrede sig. (W. L.) — S.: Den tilsendte Yngelprøve indeholdt Bacillus alvei i Mængde. Vi tilraade Dem snarest muligt at anvende den i Erslevs lille Strift om „Bipest“ S. 45 Nr. 1 beskrevne Fremgangsmaade.

Nr. 95. Hvorledes udføres en Dronningcelle? Jeg ser ingen Ophysning herom hverken i Ledetraaden eller Tidsskriftet. (H. L.) — S.: Det ligger jo nær at antage, at Dronningceller skulle udføres med stor Forsigtighed, jaledes at de ikke vendes forfærdt, ikke rystes og ikke beskadiges. Det har nu rigtignok ved nyere

Forsøg vist sig, at de kunne taale ikke saa ringe ublid Behandling. De kunne saaledes taale at vendes helt om, man kan lappe Huller, der stæres i dem, med smaa Stykker Kunsttavle o. s. v. Derimod kunne de ikke taale stærkt Rystelse og heller ikke i længere Tid at være udsat for kold Luft. Vi ville dog anbefale ikke uden Nødvendighed at vende dem forkert eller at bestadige dem. Derfor bør de, naar Forholdene tillade det, helst udstæres med et rigeligt Tavlestykke vedhængende (se Fig. 40). Hvis de senere skulle befæstes i en anden Tavle, bør det Tavlestykke, hvorpaa Dronning-Cellen sidder, tilstæres som et 1—2' højt V og et tilsvarende Udsnit stæres i Tavlen, saa at Cellen med sit fileformede Vedhæng let kan trykkes ned i Hakket. Skal Cellen derimod indsættes i en Bestytter (se S. 152), da maa den pudses med en skarp Kniv. Ved dette Arbejde behøver man ikke at frygte for at hælde Cellen lidt til een af Siderne, uden at man derfor behøver at vende den helt om. Ved denne Apudsnung kan det nu let ske, at man kommer til at bestadige Cellen, navnlig foroven. En saadan lille Abning kan man da atter lukke med en lille Stump Kunsttavle, der trykkes ned over Abningen. Har man Cellerne byggede saaledes som angivet i Fig. 37, ere de jo særlig lette at udstære og at tilstære til Anbringelse i en Bestytter.

Nr. 96. Ved at læse Deres udmærkede Afhandling om „Bipest“ ser jeg, at De i Forbigaaende omtaler S. 26, at man kan bevare friske Frugter i Honning mod Ødelæggelse. Da det kunde interessere mig meget nærmere at vide, hvorledes en saadan Opbevaring skulde foretages og behandles, vilde jeg være Dem særdeles forbunden for nogle Oplysninger herom. (Chr. N.) — S.: Honningens Evne til ikke alene selv at bevares ufordærvet i lange Tider (endog Artusinder!), men ogsaa til at bevare andre Genstande imod Forraadnelse, er bekendt nok. I Amerika anvendes den ganske almindelig til at bevare friske Frugter. Dette foregaar paa følgende Maade: Frugten plukkes tør og moden. Stille og henvisnede Blomsterdele aftages. Hvis Frugten egner sig dertil, astørres den med et Klæde. Kærnefrugter kunne stræles, stæres i 4 Stykker og Kærnehuset udtages; men de kunne ogsaa bevares hele. Hver Slags Frugt kommer i en ren Krukke. Herover hældes smeltet Honning, indtil denne staar 2" 5,2 cm. over Frugten.

Honningen hældes langsomt over, for at den mellem og i Frugterne værende Luft kan slippe ud. Derfor er det ogsaa heldigst, at Kærnefrugter ere itustfaarne som ovenfor angivet. Endelig hældes ovenpaa Honningen smeltet Voks til en Tykkelse af $\frac{1}{4}$ " 7 mm. Paa denne Maade kunne friske Frugter bevares i en ubegrenset Tid, og den benyttede Honning jaar af flere Slags Frugter (Jordbær, Hindbær) en særdeles behagelig Smag. Naar Voksdækket først er brudt, maa man enten bruge hele Krukken indhold eller straks atter „forsegle“ den efter at have udtaget de Frugter, man har Brug for.

Nr. 97. Jeg bruger Labnormal-Kammeren med en Bivej over Yngelrummet, som jeg er udmærket tilfreds med, men jeg ønskede nu gerne at vide, om De ogsaa bruger Bivej over Kammerne i Magasinerne og dækket med de samme Dækbrædder eller hvorledes, og hvorledes De er tilfreds dermed? (L. N.)

— S.: I nogle (ny) Magasiner bruge vi Bivej over Tavlebærerne, Dækbrædder derover, og ere meget tilfredse dermed, da det letter Behandlingen; men det er jo klart nok, at Bivejen over Tavlebærerne har langt større Betydning i Yngelrummet, fordi den bidrager til en bedre Overvintring og hindrer Møllarver i at skjule sig ovenpaa Tavlebærerne. Alligevel vil det være det naturligste, naar man har denne Bivej i Underrummet, ogsaa at benytte den i Magasinerne, i hvilke

Kammerens Bundlister da bør naa lige til Bunden; men det er jo ikke let i en Haandevending at ændre Magasinerne saaledes. Der skal Tid til.

Nr. 98. Blive saavel tilstedeværende Mølæg som Larver ødelagt ved Svovlning af Tavlerne, og skade Svovldampene ikke Honningen i Tavlerne, naar den er uforseglet, saa den ikke kan bruges til Bifoder? (L. i H.) — S.: Eggene blive ikke ødelagte af Svovldampene. Derfor er det nødvendigt, hvis Tavlerne ikke 8 Dage forud have hængt i et varmt Kammer, at hænge dem i et saadant efter Svovlingen og da paany udføre denne, hvis der findes nyt Spind i Tavlerne. Spørgsmaalet med Hensyn til Honningen er bevaret i Doo-littles Artikel S. 175.

Nr. 99. Kan Svovlning udføres tilstrækkelig grundigt ved at brænde Svovl i en Kasserolle (opvarme det til Svovlet brænder) og saa nedsette det i Tavlekassen,

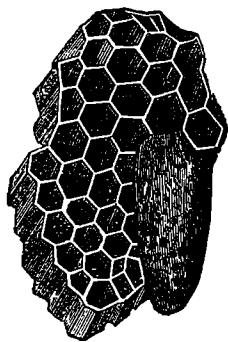

Fig. 40.

hvor Kammerne hænge? Det bemærkes, at Kasserne ere meget tætte, af sammenpløjede Brædder og med tætsluttende Saag. (L. i H.) — **S.:** At opparme Svovlet, indtil det brænder, er ikke praktisk, fordi det længe forinden vilde afgive giftige Damp, som man ikke kunde taale af indnænde. Man maa hellere i Gryden lægge nogle Tørbegløder, derpaa kaste nogle Stykker Svovl, hvert af højt en Nøds Størrelse, og derefter hurtigt forlade Kamret og lukke det tæt til.

Et og Andet.

Middel mod Hæshed. 1 Spisestuefuld Honning opløst i 1 Vandglas lunket Vand, endvidere tilsættes en Thestefuld Myhrva-Essents. Midlet bruges hver halve Time til at gurgle med.

(Nat.-Tid.)

Bavnlige Vink.

Bejret (11. Juni) var i den næstsidste Uge ligejøn i den foregaaende fortrinligt for Bierne, som derfor i Egne, der paa denne Aarstid have et rigt Flor af Honningsplanter, have udvittet sig fortræffelig. Vi have mange Stader, der d. 5. Juni stode med 20—24 fuldt besatte Lavnormaltavler. I enkelte af disse er Bladsen derfor allerede nu udvidet til de 36 Tavler, som ethvert af disse Stader ere bestemte til at optage. 2. Pinsedag jaunt Varmegræden pludselig fra c. 19° K., hvorpaa den tidligere havde holdt sig i mange Dage, til c. 11° om Dagen, 6—7° om Natten, med stærk Blæst og Regnbygger. Dermed ophørte Trækket helt. Siden den Tid er Varmen steget ganske langsomt og Trækket forbedret lidt efter lidt. I Dag er det meget godt, navnlig paa Agertaal. Nu er Hovedtrækket inde, det kommer nu an paa, hvorledes det forløber, og hvor længe det holder sig.

Sværmingen. Det heldige Bejr har i mange Egne fremkaldt Sværmenne tidligere end ventet. I Begyndelsen af Juni have et temmelig stort Antal Kubestader sværmet. Vi antage dog, at de fleste Sværme ville komme frem i de nærmeste Dage, hvis Bejret bliver heldigt dertil.

Yngelredten. Da det sidste Foraar har holdt Hovedtrækket tilbage, vil man under indtrædende godt Træk fremdeles kunne lade Yngelredten udvides uden Hindring i en Uge. Skulde der derimod nu indtræffe længere Tids uroligt Bejr, da vil der i saadanne Egne, som javne Eftertræk, være Anledning til at holde et vaagent Øje med Yngelredten: nemlig at indskrænke den ved Dronninggitter baade bagtil og foroven, hvis den udvides altfor stærkt. Det er vanskeligt at give faste Regler for Yngelredens Størrelse, da denne maa rette sig efter Familiens Styrke og Egnens Trækforhold; men man plejer at angive 10—14 Yngeltavler a 120 □" som den Grænse, hvortil den bør udvides under det bedste Træk for senere efterhaanden at indskrænkes. Disse Regler gælde dog kun for de Stader, der udelukkende ere bestemte til at afgive Honning-Udbytte. Dunser man derimod at anvende nogle Stader til Formering f. Eks. ved

Kunsthværm, da er der ingen Grund til i disse at indskrænke Yngelredten.

Udvidelse af Bladsen. Det er fornøjeligt i denne Tid at se Staderne pakkede af Bier. Hvis man vil hindre Sværming, maa man dog passe paa itide at give Blads enten med udbyggede Tavler eller med hele Kunsthavter. Man kan paa denne Tid godt give stærke Familier 4—8 Tavler ad Gangen. Hvis man til ældre Stader giver Kammer, der kun ere forsynede med Ledere (1" dybe Strimler af Kunsthavter), da faar man i Almindelighed disse Kammer udbyggede med Dronevoks. Disse Tavler bør da kun anvendes i Honningrum over Gitter. Kun Sværme bygge i Almindelighed Arbejdsvoks paa Lederne i de første 2—3 Uger. — Svage Familier bør fremdeles kun udvides med en Tavle ad Gangen, da de ellers ikke kunne værges sig mod Mol.

Dronninggitter kan foretages baade i denne og næste Maaned; men det lykkes bedst under det gode Træk. En stærk dronningløs Familie kan under dette meget godt selv bygge Dronning-Celler og oplække en god Dronning, naar den forsynes med lidt aaben Yngel og en moden Yngelstavle. En svag dronningløs Familie vil ikke kunne hjælpes paa denne Maade, thi enten bygger den slet ikke Dronningceller eller ogsaa oplækker den en slet Dronning. En saadan Familie bør derfor forsynes med en Dronningcelle fra en stærk Familie; helst anbringes Celler da i en Cellebeskytter.

Udslyngning af Honning bør ikke foretages nu, før Tavlerne ere helt forsegled. Den udslyngede Honning sies og henstilles paa et tørt, ikke for køligt Sted i en stor Beholder mindst i et Par Dage, inden den skummes. Derpaa kan den hældes i Glas. Dunser man at hindre den i at krystallisere „fornet“ (grove Krystaller), da bør man lade den henstaa i den store Beholder i længere Tid paa et tørt Sted, indtil den begynder at lysne i Farven. Den arbejdes da igennem med en stor Siev og hældes derpaa i Glas, som helst forsynes med Prop. — Har man rigelig Blads i sine Stader, foretrække vi dog at vente med Udslyngningen i en Maanedes Tid endnu.

Udslyngede Tavler kunne under godt Træk indhænges i Stadet paa en hvilkensomhelst Tid paa Dagen. Under slet Honningtræk bør de derimod indhænges om Aftenen eller ved Solnedgang for at hindre Røveri. Paa denne Aarstid kan man jo vente atter at faa de udslyngede Tavler fyldte. Senere, naar Trækket attager, er det derimod heldigt at stærke dem med rent Vand, inden de indhænges, og derpaa at anbringe dem bagved et Indstud, under hvilket der er en aaben Hvide.

Sværme og svage Stader bør fodres i uheldigt Bejr. Dette gælder naturligvis ogsaa Kunsthværm.

Tavlers Udbygning. Husk paa, at Staderne bør staa vandrette i den Retning, der gaar paatværs af Tavlebeverne, da Tavlerne ellers ikke blive byggede lige i Kammerne.

Brevkasse.

L. f. Biavl 1896. Kan Bladet endnu faas fuldstændigt med alle Numre af denne Aar-
dang? (H. J.) — **S.:** Ja, der er endnu c. 500 fuldstændige Eksemplarer tilbage.

Italienske Dronninger ville paa nu blive indforskrevne d. 8. Juli. Bestillingen maa være Ersklev i Kallundborg ihænde den nævnte Dags Aften. Dronningerne kunne ventes her omtrent d. 20. Juli. Pris 4 Kr. 50 Ore pr. Stk.

Krainer-Dronninger indforskriveres ligeledes

d. 8. Juli. Pris ligesom for Italienerne, eller maasse lidt lavere. De ventes her omtrent d. 18. Juli. De Bestillinger, som allerede ere indsendte, ville blive udforte saamtidig.

Erstev, Kallundborg.

Boganneldelse.

Myers's Konversations-Lexikon, 5. Udg. 15. Bind, „Russisches Reich — Sirtle“ indeholder 1058 Sider Tekst med 250 Billeder og desuden 87 faersfle Tavler, af hvilke 13 ere i Farvestryk, og endvidere 21 fortrinlige Kort. Naar vi udtale, at dette Bind i Indhold og Udstryelse fuldstændig kan maale sig med de tidligere udfomne Bind af denne Udgave, have vi dermed givet dette Værk en varm Anbefaling til Enhver, der er det tykke Sprog mægtig, og som tillige jævnlig har Brug for Oplysninger paa meget forskjellige Omraader. Blandt de mange fortræffelige Artikler skulle vi fremhæve Elm (tyst: Küster). Disse Træer, af hvilke 4 Arter ere befrevne i Bogen, have under helbige Vejrforhold stor Værdi for Blavlen, da deres talrige Blomster afgive baade Nektar og Pollen meget tidlig, nemlig allerede i Marts—April. Samensormen (Froformer) og Samensåden (Sædfrø) give ligeledes værdifulde Oplysninger. Til en smuk koloreret Tavle slutter sig den fortræffelige Artikel Schaugebilde, der omhandler de forskjellige Maader, paa hvilke Planterne ved fremtrædende Farver søge at hidlokke Insekter, der da ved deres Sugen efter Nektar og Pollen udføre Blomsternes Befrugtning. Saaledes danner hos Kabeleje, Anemone, Zuleioje, Meleje og Nidderispore Bageret den iøjnefaldende Del af Blomsten, medens kronen enten mangler eller er omdannet til uanfælige Høningggemmer. Hos Liljerne, Kejserkrone, Narcisser, Krokus, Amaryllis og Fuchsia ere baade Bæger og Krone stærkt farvede. Hos mange Myrther og Kaparibeer, f. Eks. hos Eucalyptus og Akacier, ere derimod baade Bæger og Krone uanfælige, men Stovdragerne stærkt farvede. Herhen høre ogsaa Blomsternes „Saffmale“ (Saffluier), der bestaa af farvede Linier eller Nætter af Pletter, som føre ned til Blomstens ofte dybt liggende Nektargæuber, f. Eks. hos Fingerbøl (Digitalis) og hos mange Kronliljer. Skulde vi i det hele taget kortelig omtale kun de Artikler, der have stor Interesse for Biavlerne, vilde dette optage langt mere Plads, end vi ere i Stand til at afse dertil. Sluttelig skulle vi endnu kun nævne Artiklen Schmetterlinge (Sommerfugle), der er ledsaget af 2 kolorerede Tavler og behandler dette Emne paa en meget anstuelig Maade.

Kundgørelser.

Flere Hundrede Pd.

prima ægte Bivokstavler af de gangbare Maal staa færdige til Salg, og 2000 Pd. prima ægte Bivoks er til Salg hos

N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Da vi ved, at enkelte af vore **Forhandlere** ikke udelukkende handler med vore Boksstavler, saa vilde vi herved bekendtgøre, at vi selvfølgelig ikke kunne spare til Andre's Været og vilde nodig ad den Vej have vore gode og ægte Bivokstavler uindervurderede.

Gravbænget pr. Svendborg.

S. Rasmussen & Ko.

Biboliger,

solidt forarbejdede,

af J. Andersen, Løsning, forhen gl. Sole, ere til Salg hos Købmand **Chr. Tramm**, Løsning St. Ved Salg til Foreninger gives god Rabat.

Kunsttavler af ægte **Bivoks**, af Maret 1896 tilkendt 14 Præmier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Maret's billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Kunsttavler,

Kunsttavlepresser af Kobber i enhver Størrelse, Dromingaitter af Pap og Zint, Tavleknive, Tavlelænger, Tavletraad, Tavleporer, Høningglaser, Høningglas, Høningudpresser, Høningudstrykere, Høningdaajer, Bistaber, Biviber, Vitommer, Vitobak, Røgpuster, Haandroger, Gummihandsker og alt til Blavlen hørende faas hos

S. A. Madsen, Brøgger.

Boks byttes og forarbejdes.

Krydsningsdronninger

leveres af Undertegnede paa Forudbestilling i Sommermaanederne til folgende Priser: Juni 290 Ore, Juli 260 Ore, August og September 230 Ore pr. Stk. For omhyggelig Af- og Befrugtning garanteres. Naar 10 Dronninger bestilles paa een Gang, gives 10 pCt. Rabat.

Brødrene Nielsen, Allerny pr. B. Sterninge.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **R. Schmidt**, Winkelvej 6, 3. Sal, Kjøbenhavn V.

Udfommen er:

A. H. Vorbecks

Beiledning i den moderne Biavlsdyst og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden. Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til undertegnede Forlegger bliver Bogen tilsendt omgaaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel, Høstebro.

Kun

Vorbecks Boksstavler

fit 1. Præmie paa den store Landmandsudstilling i 1896.

Biboliger, Redkaber og Kunsttavler.

Mine overalt anerkendte nøjagtige og solide Stader og Redskaber samt Kunsttavler (med Arbejds- og Droncellepræg) af ægte usorfalset Bivoks anbefales Blavlerne til Dagens billigste Priser. Boks forarbejdes billigt.

Allerhøjele Præisbelønning med Guldmedalje.

For Liden 150 Stader paa Lager.

Prislisten jendes paa Forlangende.

Løsning St., i Marts 1897.

J. Andersen.

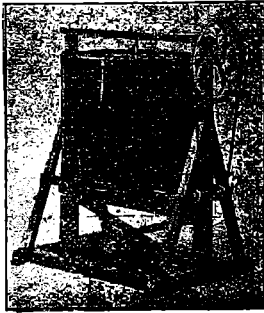
Foreningen af jydsk Landboforeninger

afholder Jubilæumsskue i Aarhus

9.—12. Juli 1897. Anmeldelsesfristen udløber den 15. Maj 1897.

Bureau i Aarhus. — Løs forud Medlemskort og søg Indkvarteringsbureauet.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvizitter til Biavl henhørende. Ægte Vokstavler haves altid.

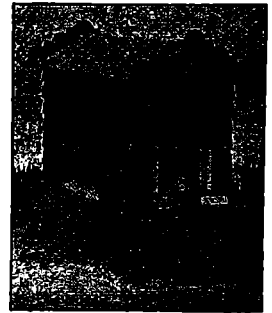
NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,

Vejle.

Maling til Bistader

forsendes over hele Landet i 2 Pd.s og 8 Pd.s Blikdaaser à 50 Øre pr. Pd. Denne Maling er særlig tillavet efter Bistader, hvorfor den ogsaa terrer hurtigt og skaller ikke, men holder sig udmærket. Malingen kan faas i hvilken Farve, som ønskes; Brugsanvisning medfølger, saa at Enhver let kan male sine Stader, og det betaler sig godt. — Pensler faas ogsaa.

J. A. Hansen,

Maler,

Herslev pr. Fredericia.

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postanvisning, sender jeg franko

9½ Pd. Melange-Tobak.

Jens Jørgensen, Hjørring.

Ægte Bivokstavler

faas hos Linas Sogns BF. Voks forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet til **D. Rasmussen**, Linas pr. Laven.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1896 er mine Kunsttavler tilsendt

14 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris. **N. S. Kristensen**, Himmelø, Roskilde.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilsendt flere Forstpræmier og Medaljer) faas hos **S. Rasmussen & Co.**, Øravnø pr. Svendborg. Prisen er iaar 1—5 Kr 190 Øre, 5—10 Kr 185 Øre, over 10 Kr 180 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Kr.

Emblemer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Erstlev**, Kalundborg. Forghlde til Bestyrelsesmedlemmer, forsolvede til andre Medlemmer.

Billige, ægte Bivokstavler.

For at Biavlerne kunne faa Lejlighed til at prøve mine ægte Bivokstavler, jættes Prisen særlig lav, nemlig enkelt Kr 190 Ø., 5 a 10 Kr 180 Ø. over 20 Kr 175 Ø.

Prøver sendes franko pr. omgaaende.

Næstved St., i April 1897.

Snedker **J. F. Nielsen.**

Nu er det Tiden at bestille Biboliger haande for Foreninger og Enkeltmand til rettidig Levering hos **Kristian Pedersen**, Lyeb, Svendborg, der har den ældste, største og mest velrenomerede Bistadefabrik i Danmark.

My illustreret Prisliste paa Forlangende.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

R. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svobølle faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Vokstavler. Foreninger, Handlende og Privaturant over Vokstavler og Rekvizitter. Største Lager i Norden af virkelig prima Bivoks, bedste Tavler, smukkeste Præg, allerbilligste Priser. Køb hos mig, og De bliver tilfreds.

Chr. Riegels, Viborg.

Biavlernes Opmærksomhed henledes atter iaar paa mine fortrinlige

Kunsttavler, Biboliger, Udflængere, Røgpustere, Røgblæsere o. s. v.

J. Kr. Olsen,

Snedker,

Hvilested pr. Solled.

H. H. Hoffmanns Dronningetablissement,

Højsmarte Skole pr. Nakskov,

leverer **Dronninger** af indenlandsk Race hele Sommeren igennem til følgende Priser: Juni Maaned 4 Kr. pr. Stk., Juli 3 Kr. og senere 2 Kr. pr. Stk. Jeg affender ingen Dronning, for den har lagt Æg, og jeg garanterer for Smiltetrisethed i hver Hensende. I Aar haaber jeg at kunne ekspedere enhver Efterspørgsel paa nogle Dage, saafremt Vejret tillader Behandling af Bierne. Indtil Midten af Juni modtages Bestillinger paa Familier med tidlig udviklede og befrugtede Dronninger paa Lavnormalrammer.

Hr. P. C. Hjer,

der har forespurgt mig, hvor tidlig der kunde faas Dronninger hos mig, men ikke opgivet nogen Post-adresse, meddeles herved, at der i Reglen pr. Om-gaaende kan faas Dronninger fra mig.

H. H. Hoffmann.

Det jeg takker mine ærede Kunder for den mange-aarige Tillid, man har vist mig, meddeles herved, at jeg har overdraget Tavler og Smedler J. F. Nielsen, Ælsedrup, min **Vokstavle-Fabrikation**, og haaber jeg, at man vil vise denne dyg-sige Mand samme Tillid og Belvikke, som man har vist mig.

Nakskov, i December 1896.

N. Jakobsen.

Jenhold til ovenstaaende anbefaler jeg mine **ægte Vokstavler** til de ærede Forbrugere, og garanterer en solid Betjening.

Voks modtages til Fabrikation til 25 a 30 Ø.

Ægte Bivoks og Biværk (gamle kasserede Tavler) købes.

Ælsedrup St., i December.

J. F. Nielsen.

Voks

købes og sælges hos **Chr. Niegels** i Viborg.

Min mange Gange præmierede og fuldt ud anerkendte

Bipibe

sendes frit, naar 3 Kr. 16 Øre sendes pr. Post-anvisning, hvorpaa Bestilling samtidig skrives (heri Landet), til Ublaudene med Tillæg af den Porto, der fordres (Tyskland 90 Øre, Sverige 45 Øre), begge Steder medregnet Postopkrævningsgebyr.

Faas hos

C. F. Grønning,
Bejrup, Bramminge St.

Kunsttavler

af fortrinlig rent, ublandet Bivoks leveres til billigste Priser. Biværk (kasserede Tavler) købes eller laves i Tavler, ligesaa Voks. Vorbeds Vibog, Foderapparat for Over- og Underfodring, uopslideligt Dronninggitter m. m. faas hos

Fotograf **Vorbed,**
Højstebro.

Kunsttavler

af godt Bivoks og

Bisergitre

af Jint faas hos

B. Bojesen,
Systofte, Nykøbing K.

Hos Alex Rasmussen, Kallundborg,

der i 1896 er tilkendt 5 Førstepremier og 4 Anden-
Premier for Bivoks-kredstaber,

faas:

Proveglas i Træhylster til Dronningprober
pr. Stk. 15 Ø.

Prima afflebet Jint-Dronninggitter pr.
Fod 70 Ø.

Prima Pavgitter pr. Fod 90 Ø.

Grøsløvs fuldkomne Fodrer 75 Ø.

Koerbs Fodrer 60 Ø.

Bipibe (Grønning's Model) 2 Kr.

Bibehætter for Bivlere 20 Ø.

Røgblæser (tysh) med Spids, 1 Kr. 35 Ø.

Spids dertil 10 Ø.

Røgpuster, Clark's, 2 Kr. til 2 Kr. 50 Ø.

Paandrøger 2 Kr. 35 Ø.

Bislør, 19" højt, 80 Ø.

Strællekniiv, Woods Model, 85 Ø.

Spartler, afrundet Blad, 10", 80 Ø.

Spartler, 5" langt Blad, 50 Ø.

Tabletprøve 40 Ø.

Tabletraad, fortinnet, engelsk, pr. Pd. 70 Ø.

Porters Bittommer 1 Kr.

Keus's Bittommer (se I. i B. 1897 S. 52) 50 Ø.

Loddekander, dobbelte, 1 Kr. 5 Ø.

Bihandsker af Gummi, solide, praktisk Jacou,
2 Kr. 50 Ø.

Fin-Beftanter af Bliit 23 Ø.

Do. af Gummi med Kor 1 Kr. 40 Ø.

Louper, hornindfattede, **2 Glas** 1 Kr. 25 Ø.,

3 Glas 1 Kr. 50 Ø.

Dronningcellebestittere 10 Ø.

Amerikanske Delinger pr. Stk. 6 Ø., pr. 100 5 Kr.

Strællebakter til alle 3 Maal 1 Kr. 65 Ø.

Allen's Dronning- og Dronefælde 1 Kr. 75 Ø.

Dronningbure 30 a 35 Ø.

Dronningløser 85 Ø.

Amerikanske Jintfalske, 30" lange, 20 Ø.

Galvaniserede Bihængsler, pr. Par 10 Ø.

Dronninghaner af Tin 1 Kr.

Engelske Dronninghaner, Patent, af fortinnet

Jærn, 1" hul, 1 Kr. 35 Ø.

Dronninghænde af fortinnet Staalplade.

Udflugningshænde med Patent-Haner. Nr. 1

4 Kr., Nr. 2 4 Kr. 50 Ø.

Dronningst til Spanden 75 Ø.

Solvoksmelter, 16" x 17" indv., 3 Kr. 10 Ø.

Gotwards Metalender pr. Stk. 6 Ø.

Dronningglas til Overbinding, prima Glas,

afflebet Rand. Indhold 1 Pd. pr. 100 Stk.

9 Kr. 50 Ø. Nr. Stk. 10 Ø. Nr. 2 Pd. pr.

100 Stk. 14 Kr. 50 Ø. Nr. Stk. 15 Ø.

Abbott's Dronningglas, rigtig Jacou. Indhold

1 Pd. pr. 100 Stk. 13 Kr. Nr. Stk. 13 1/2 Ø.

Nr. 2 Pd. pr. 100 Stk. 19 Kr. 50 Ø. Nr.

Stk. 20 Ø.

Vergamentpapir, 30" bredt, pr. Alen 6 Ø.

Propper af prima Kork til Abbott'sglas

pr. 100 Stk. 1 Pd. 2 Kr. 75 Ø. Nr. 2 Pd. 4 Kr. 50 Ø. Nr. Stk. 1 Pd. 3 Ø., pr. 2 Pd. 3 5 Ø.

Biavlssredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prove ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Høieste Rabat til Forhandlere og Forcøinger gives.

Forenings-Meddelelser.

Biavlsudstilling i Kolding i Slutningen af September eller Begyndelsen af Oktober 1897 for Vejle og Ribe Amt.

Denne Forening med Industriudstillingen paa Kolding Slotsgrund vil der blive afholdt en Landbrugsudstilling, hvor, for Biavlens Bedkommende, alle Biavlere i Vejle og Ribe Amt have Udstillingsret.

Anmeldelsesstemaer, der give af fornøden Oplysning, hvad Udstillingen angaar, faas alene hos Hr. Arkitekt Wandall i Kolding og maa være tilbagegjendigt i udlydt Stand af Udstilleren inden **1. Juli 1897**.

Det bemærkes, at Genstande, som have særlig Krav paa almindelig Interesse, som Nyheder, Hjælpemidler o. s. v., modtages fra hele Landet uden Hensyn til, hvor de ere tilvirkede, men disse have ikke Krav paa at komme i Betragtning ved Præmieuddelingen.

M. J. Lindelof,

Formand for Udvalget.

Sandsø BF. afholder Biavlsmoder følgende Steder: Lørdag d. 26 Juni, Eftermiddag Kl. 5, hos Stolelærer Langsøer i Haarmark. Søndag d. 27. hos Stomager Haagen Jensen, Trauebjerg, Eftermiddag Kl. 4, hvor samtidig vil blive afholdt Generalforsamling, og Mandag d. 28., Eftm. Kl. 5, hos Gaardejer P. Chr. Jensen, Søholm. Ved alle Moderne vil Biavlslærer August Peter Jensen fra Bregninge være tilstede og holde Foredrag om Biavl og give praktisk Undervisning i Behandling af Bier. Medlemmerne bedes give talrigt Møde. Ikke-Medlemmer indbydes og have fri Udgang.

M. E. Haagen Jensen.

C. J. Grønning holder Biavlsmoder paa Laaland-Falster 8.—16. Juni; i Haderslev-Egnen 18.—22.; Vejle-Egnen 23.—25.; Alsborg 26.—28.; Hornum 29.; Joulum-Gedsted 30. Juni; Gørlev 1. Juli; Bivild 2.; Svinballe pr. Højens 4.; Sanderborg 5. og 6.; Kellersrup 7.; Grundvad 8. Juli.

Langelands BF. afholder Møde Mandag d. 21. Juni Kl. 2 Efterm. hos Omd. Martin Jensen, Bransby. Biavlslærer Klaus Jensen fra Thyland vil komme tilstede.

Rasmus Andersen.

Han-Herrederens Biavls-Samlag afholder Biavls-Udstilling i Fjerritslev d. 3. Juli 1897. Udstillings-Genstande anmeldes til M. Jmer, B. Ullerup pr. Fjerritslev, førend d. 20. Juni og maa være indleverede i Fjerritslev senest Lørdag Morgen d. 1. Juli.

Af Høning udstilles mindst 4 B, af Mød 3 Flafer, af Syltetøj 3 Glas, af Høningstager 10 mindre eller 2 større, af Voks i Blotte 2 B og af Kunsttavler 1 B.

Dnsfes Genstandene folgte, maa Salgspriserne være anførte derpaa.

Samtlige udstillede Genstande bedømmes og præmieres uden Hensyn til, hvor Udstilleren bor, men for at faa Pengepræmie indbetalt, maa Udstilleren indmelde sig i Samlaget.

Bedømmelsen foregaar Dagen før Udstillingen. Genstandene, hvilke sendes og tilbageendes for Udstillerens Regning og Risiko, maa ikke fjernes før Kl. 10 Efterm. paa Udstillingsdagen.

Randers Amt BF. afholder Udstilling i Randers Lørdag d. 30. Juni i Forbindelse med Dyrskuet. Genstandene maa være indleverede enten paa Dyrskuepladsen Tirsdag Eftermiddag eller være paa Jernbanestationen inden Tirsdag Middag og adresserede til „Biavlsudstillingen i Randers“. Indmeldelser kan endnu modtages indtil d. 20. af Undertegnede. Kredsbidraget 2 Kr. sendes til

Jens Jensen,

Lund, Marslev, Randers.

Elbo m. fl. Herreders BF. afholder Præmieuddeling i Pjedsted Spang Lørdag d. 3. Juli, Efterm. Kl. 3; derefter holder Biavlslærer C. J. Grønning Foredrag om Biavl (se Bekendtgørelsen for 15. Maj om Præmiering). Talrigt Møde ventes.

Ville Velling pr. Borkop.

Niels Ladedaard.

Ringe-Kredsen afholder Bimøde Søndag d. 27. Juni, Efterm. Kl. 2 $\frac{1}{2}$, hos Skræder Peter Petersen, Sødinge Mark. Praktisk Behandling af Bier og Forhandling om samme.

Hans Jensen.

Biavlermøde i Kredsforeningen for **Vesterhøinge** og Omegn. Klaus Jensen, Vesterlund, holder Møde d. 17. Juni, Efterm. Kl. 3, hos Hans Petersen, Sandholt, Lyndelie.

Hans Jørgen Hansen.

Vorbasse m. fl. Sognes BF. afholder Møde ved Klaus Jensen, Vesterlund, Bølling, Kolding, d. 26. Juni i Randbøl; 28. Juni i Vorbasse; 20. Juni i Lindkønd; 2. Juli i Vette. Nærmere ved lokal Bekendtgørelse. Klaus Jensen.

Svendborg og Vesterfferninge Biavlerkredse afholde Fællesmøde Søndag d. 27. Juni Kl. 2 hos Brodrene Nielsen i Ollerup.

Bilh. Lund.

Ålbø-Kredsen afholder Biavlermøde d. 4. Juli, Efterm. Kl. 3, hos Lærer Meier, Estrup Mark. Alle ere velkomne.

S. P. Bøch.

Indhold af dette Numer.

Apis dorsata	197
Biavlskolen i Kallundborg	192
Bipest	191, 198
Bivej over Lavleberene	199
Bog anmeldelse (Meyers Konversationslexikon)	201
Ekko, af P. Nielsen, M. Nielsen, X. X.	195
N. Ladegaard, Keus	196
Jungtens Bevarelse i Høning	199
Jører i Biavl, 3die Udgave	197
Høningjorfalskning	197
Lyngtræk	197
Kaffygdommen	194
Middel mod Hæshed	200
Myrer	197
Mølæg	199
Nordflesvigs BF., af Th. Buchholz	193
Nodde- og Sundeviden	192
Nøgne Binymser	196
Rammemaal	197
Rødkløver	197
Sining af Høning, af P. Hansen	191
Sugemund, Høningstiens	197
Sukker som Foder	197
Svaler som Biffender	197
Støvling	199
Udføring af Dronningceller	198
Udlyngning af Høning	189
Udstillingen i Aarhus	192
Udbygning af Tavler	196
Veranda over Indgangen	197
Vingelprøver	194, 198
Vedre Aargange af L. J. Biavl	196

Det danske Bi-Tidsskrift

Tidsskrift for Biant.

Udgivet af
Danmarks
Biaoler-Forening.

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Aalborg.

E. A. H. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Ar, alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaanedes, den 1. og 15. i de 6 Sommermaanedes Kundgæster optages for 20 Dre pr. Pætt-Linte 1ste Gang, 10 Dre 2den og 3de Gang og 8 Dre fremdeles. De man indlæses mindst 7 Dage for de østtes indræbte.

Honning-Salg.

Maaget der ikke er mindste Tvivl om, at vi her i Landet aarlig forbruge mere Honning, end vi høste af vore Stader, og at vi kunde forbruge meget mere — hvad der dog hvert Aar ikke faa Eksempler paa Bansteligheeder hos de enkelte Biaolere ved at sælge Honningen til en passende Pris. Derfor bør Sagen om Honningsalg jævnlig omtales i vore Spalter. Det har jo tydelig nok vist sig, at denne Sags Belysning fra forskellige Sider har fremmet Salget, da dette foregaar langt lettere og i større Omfang nu end for kun en halv Snes Aar siden. Vi haabe derfor, at man vil undskyde det, naar vi ved Behandling af dette Emne ikke kunne undgaa at fremsætte Tanker, som ofte tidligere have været udtrykte her i Bladet.

De 3 Punkter, som have størst Indflydelse paa Salget af Honning, ere dens Behandling, Pakning og Tilbud. Det er de 2 sidstnævnte Punkter, vi i nærværende Artikel ønske at udtale os om.

Honning-Pakning, d. e. de Beholdere, hvori Honningen udbydes og forsendes. Med Hensyn hertil er vort Stand-

punkt meget respektabelt, da vi nu have i almindelig Brug 5—6 forskellige Slags Honningglas, nogle til Overbinding, andre til Prop og nogle med Skruelaag. Hver af disse Former har sine egne Fortrin og Mangler, den førstnævnte Slags ere de billigste, men det er vanskeligt at

bevare Honningen i længere Tid deri, den anden Slags, Abbotts Glas (se Fig. 41), ere noget dyrere, men tillige smukkere, og Honningen bevares fortrinlig deri; den sidstnævnte Slags er den dyreste, men har ellers de samme Fortrin som Abbotts-Glasset. Vi foretrække dette; men det er jo heldigt nok, at alle 3 Former benyttes, da det giver Køberen et Valg i de større Udsalg. Alle Honningglas ere store og kræve derfor en særdeles omhyggelig Pakning ved Forsendelse. En udmærket Pakkasse til saadanne Glas ses i Fig. 42; men det er jo klart nok, at saadan Pakning volber

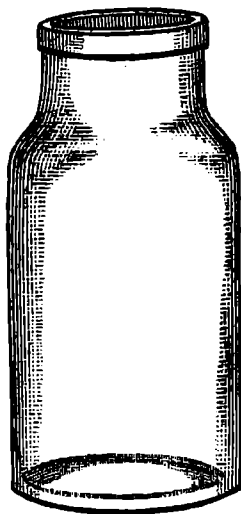

Fig. 41.

kunde undgaa, naar Honningbeholderen ikke var saa skrøbelig. Til Honning-Forsendelser i Storbægt har man derfor allerede længe brugt Beholdere af blødt Træ eller af Blik. Det sidstnævnte Materiale er fortrinligt egnet til Forsendelse af Honning, og vi ville derfor foreslaa, at det

blev forsøgt til mindre Beholdere, der bleve loddede lufttæt. Saadanne anvendes jo nu almindelig til henfugte Sager. Vi antage, at en saadan Blisbeholder, der kunde tage f. Eks. 4 R Hønning, vilde kunne have for c. 15 Dre. Dette vilde vel blive den billigste af alle Hønningbeholdere, og med Hensyn til Holdbarhed vilde den ligeledes overgaa alle vore andre Beholdere af tilsvarende Størrelse. Den kunde sendes i der: allerimpleste Indpakning eller uden Indpakning, og Hønningen kunde deri bevares i en ubegrænset Tid. Dette vilde jo være store Fordele, Vanskeligheden ligger kun i Lodningen. Dette gælder dog ikke for de større Hønningudsalg, der paa een Gang kunne hængemme flere Hundrede Bund Hønning paa denne Maade; thi det kunde jo lønne sig at lade en Blisfmed udføre Lodningen. Biablere, der havde en mindre Hønningmængde at hængemme paa denne Maade, maatte derimod selv udføre Lodningen. Dette er vel ikke meget vanskeligt; men det vil dog nok foreløbig være en væsentlig Hindring for en almindelig Anvendelse af denne Slags Beholdere. Disse vilde vel ikke være saa smukke som Hønningglasene; men de vilde i andre Henseender tilbyde store Fordele, og en paaflæbet livlig farvet Etikette kunde jo pynte ikke saa lidt paa dem.

Tilbud af Hønning. At vi ogsaa med Hensyn til Biablenes Udbud af Hønning til Salg ere gaaede betydelig fremad, kan vel ikke nægtes; men det er dog nok paa dette Punkt, vi endnu staa længst tilbage. Skulle vi slutte fra Antallet af de solgte Hønningstilk (c. 100), maa vi rigtig nok faa den Forestilling, at der i den Henseende ikke er stor Virkekræft hos Biablene i Almindelighed. Det vil jo altid være vanskeligt at afsætte de mange smaa Hønningpartier; men paa den anden Side ere netop disse mest spredte og kunde derfor bedst sælges ved Hjemmesalg. Herved vil man altid kunne opnaa de højeste Priser. At samle de smaa Hønningpartier i større Udvalg kan vel ofte fremme Salget, naar disse kun samler Hønningen fra et lille Omraade, f. Eks. en Købstads nærmeste Omgivelser; men denne Samling af Varen

maa dog altid medføre Udgifter, og derved formindstes den Pris, som Biablen faar for sin Hønning. — Et udmærket Middel til Hønningens Afsetning er Kundgørelser saavel i de lokale Blade som i nærværende Blad. Ved Bekendtgørelse i de lokale Blade vil det dog ofte være nødvendigt ikke alene at tilbyde Hønningen i sit Hjem, men tillige hos en Handlende i den nærmeste Købstad eller større Landsby. — I Amerika sælges en Mængde Hønning ved det ombværende Salg, idet Biablen fører Hønningen med sig i en lille Trækkevogn og ligefrem salbyder den ved Dørene. Vi kende endnu ingen Eksempler paa denne Salgsmaade her tillands. De fleste Biablere vilde maasse undse sig for at sælge Hønning paa den Maade. Det vilde dog være en falsk Undseelse; men mod denne Salgsmaade kan gøres den Indvending, at den bedst lader sig udføre med ikke altfor

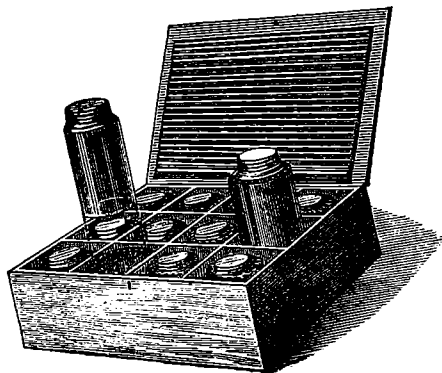

Fig. 42.

smaa Hønningpartier. Derfor vilde det være heldigt, om den kun udførtes af en Mand i en Egn, og at denne Mand da opkøbte Hønningen hos de fleste af Egnens Biablere. Hvis denne Slags Handel udførtes saaledes, at kun ren god Hønning salbydes i f. Eks. 4 R's, 2 R's og 1 R's Beholdere, ere vi overtydede om, at megen Hønning kunde afsættes paa den Maade. I

Amerika er det forødrigt almindeligst, at disse ombværende Hønninghandlere have Hønningen i større Beholdere, nemlig 5 eller 10 R's og tillige smaa Prøveglas.

At der ved let og hyppigt Tilbud af Hønning kunde opnaas et bedre Salg af denne Vare end for Tiden almindeligt, derom kan der næppe være Tvivl; men det er en Selvsølg, at dette kun vil ske under den Forudsætning, at Varen er i enhver Henseende god og fremstillet i en tiltalende Stikelse. Nettes, renlig udseende Beholdere og smukke Etiketter have i denne Henseende en særdeles stor Betydning.

Bygning af Arbejdertavler.

Af G. M. Doolittle i Gleanings.

Naar en Bisfamilie er altfor svag til at sværme (under eller før Sværmetiden

eller et Honningtræk), vil denne Familie altid bygge Arbejdertabler, hvis den ikke forud har et tilstrækkeligt Antal af saadanne udbyggede; Arbejdertabler kunne paa denne Maade faas, indtil Familien bliver stærk. Af denne Kendsgerning har jeg draget Fordel, idet jeg benytter alle Familier, som ere altfor svage til at give Honningudbytte, til Byggearbejde ved Honningtrækkets Begyndelse, idet jeg behandler dem saaledes:

3 Almindelighed tager jeg alle deres Tabler fra dem, undertiden efterlader jeg dog 1, der tildels er fyldt med Yngel, og altid 1, der er fuld af Honning. De andre Yngeltavler giver jeg til andre stærke Familier, som derved blive endnu stærkere til Honning-Sindsamlingen. Jeg indhænger nu til dem 1, 2 eller undertiden 3 Kammer, der ere udstyrede med Ledere eller Tabler, der delvis ere udbyggede, eftersom det passer for den lille Familie. 3 alle Tilfælde sørger jeg for, at enhver har en vel fyldt Honningtable; thi hvis slet Vejr skulde indtræffe, vilde de ellers ikke bygge ret meget og være udsatte for at sulte, medens de med Honningtablen ville gaa raff frem med Bygningen uden Hensyn til Vejret. Dersom det rette Antal er givet til Familien, vil den udbygge dem raff, især hvis Honning tillige kommer ind fra Marken, og saadanne Tabler ville da blive fyldte ligesaa hurtig som de blive udbyggede. Dersom de ikke ere altfor stærke, ville de i Almindelighed bygge Arbejdertabler lige indtil Yngel begynder at løbe ud af de Æg, som først bleve lagte af Dronningen i de nybyggede Tabler; men saa snart mange unge Bier komme frem, ville de gaa over til Droneceller. Er den lille Familie temmelig stærk, vil den endnu tidligere bygge Dronetabler. Derfor undersøger jeg dem nøje, saa snart de første Kammer, jeg gav dem, ere vel fyldte med Tabler, for at se, hvormange Bier de have. Dersom de nu have mange Bier, og jeg derfor kan frygte, at de ville gaa over til at bygge Droneceller, inden de naa Bundlisten (i det Tilfælde kunde jeg jo sprede de allerede byggede og indhænge tomme Kammer eller kun lidt udbyggede imellem dem), da udtager jeg de nybyggede Tabler og sætter dem saaledes i den samme Stilling som fra Begyndelsen. De ville dog denne Gang ikke bygge Tabler ligesaa raff som første Gang, med mindre der er moden Yngel. Derfor efterlader jeg en Table med megen Honning og lidt moden Yngel eller giver dem en saadan fra en anden Familie.

Paa denne Maade kan man faa en Familie til at bygge Arbejdertabler hele Sommeren igennem, eller indtil Bierne

næsten ere opflidte og Familien faa svag, at den ikke med Fordel kan benyttes til Byggearbejde. Men dersom man netop efterlader eller giver dem den rigtige Yngelmængde, saaledes at de stadig bevares i den samme Stilling, ville de vedblive at bygge Arbejdertabler hele Sommeren, naar Biavleren stadig forsyner dem med Honning eller Foder under slet Træk. Hvis jeg ikke finder Familien faa stærk, at den vil være tilbøjelig til at begynde Dronecellebygning, borttager jeg ikke Yngelen, men spreder den ved at indhænge een eller flere Kammer med Ledere imellem dem. Disse ville i Almindelighed blive fyldte med Arbejdervoks, førend et tilstrækkeligt Antal unge Bier løber ud, til at de ville begynde Dronebygning. Men dette maa man altid huske paa, naar som helst man finder dem i Færd med at bygge Droneceller: Alle de Tabler, de da have, undtagen 1 Honningtable, maa tages fra dem, for at de kunne søle Sabet af Arbejdyngel igen. De ville da atter bygge Arbejdertabler.

Paa denne Maade har jeg faaet Hundreder af Arbejdertabler byggede, Hundreder fuldførte og Hundreder lappede, i hvilke jeg havde udfaaet smaa Stykker Dronetable. Paa den Maade kan man faa Bierne til at lappe udelukkende med Arbejderceller.

Bitømmere.

Af Niels Peder Jensen, Usherød, Hørsholm.

Blandt de Medstaber, som i de senere Aar ere fremkomne for at lette Arbejdet ved Behandlingen af Bierne, indtager vistnok Bitømmere en fremragende Plads. Dog tror jeg, at den maa kunne fremstilles endnu simplere end hidtil og derved blive mere almindelig anvendt. Jeg tillader mig at beskrive en Bitømmer eller rettere to, jeg selv har lavet og prøvet, og som ere saa simple, at enhver Biavler let selv kan forfærdige dem.

Under-rums-Bitømmer (se Fig. 43). Man udsklipper to Stykker Bliit, $2\frac{1}{4}$ Tomme bredt og af Form som Fig. 43 a. Af et Stykke rent Fyrrebræt, $\frac{1}{4}$ Tomme tykt, saves $2\frac{1}{4}$ Tomme. Af dette Stykke flækkes Binde $\frac{3}{8}$ — $\frac{1}{2}$ Tomme brede. To saadanne Binde lægges paa et fast Underlag med $1\frac{1}{4}$ Tomme i mellem dem; et Bliitstykke lægges lige over dem og slaas med 3 smaa Søm i hver fast paa Bindene (b). Et Stykke meget tyndt Messingblik udsklippes i Strimler, knapt $2\frac{1}{2}$ Tomme lange og $\frac{1}{8}$ Tomme brede, eller rettere saa brede,

at der kan blive $\frac{1}{16}$ Tomme fra Fjederens Kant til Over- og Understykket i Bittømmeren. I den ene Ende af disse Strimler slaas med en spids Sxl 2 Huller, $\frac{1}{4}$ — $\frac{3}{8}$ Tomme imellem dem. Den anden $\frac{3}{4}$ Del af Fjederen eller Strimlen slibes paa en rundgaaende Slibesten med Vand paa begge Sider, til den er saa tynd, at den let højer sig, naar man blæser paa den med Munden. Den yderste $\frac{1}{16}$ Tomme ombøjes for at undgaa, at den skarpe Kant skal gøre Bierne Skade. En Fjeder sættes med 2 smaa Søm gennem de 2 nævnte Huller fast i hver af Bindenes indvendige Sider, som Tegningen viser. Søm-

mene kan let trykkes ind i Træet, f. Eks. med Siden af en Fil. Nabningen mellem Fjederens Ende maa være $\frac{1}{8}$ Tomme. Det andet Stykke Blit slaas paa Bindene paa samme Maade som det første. Som Tegningen viser, sættes en Bind ind imellem hver af de fremstaaende Blithjørner og sømmes fast. Bindene maa være saa lange, at de fylde hele Nabningen under Indstuds-døren, naar denne sættes paa Bittømmeren. Naar man har lavet den første, prøver man den ved at trække Indstuddet lidt tilbage i Stedet at sætte Bittømmeren under, børste eller ryfste nogle Bier af den bageste Table ned bag Indstuddet og iagttage, om Bierne skalde have

ondt ved at slippe igennem. I saa Fald maa Fjederne slibes noget mere.

Magasin-Bittømmere (se Fig. 44). Af tynde ($\frac{1}{4}$ Tomme) Brædder laves en Bund, som passer efter de Magasiner, man bruger, der paaflaas de nødvendige Rister i Kanten for Bivejenes Styld. I dette Bræt udbores, udskæres eller udhugges et Hul, $3\frac{1}{2}$ —4 Tommer langt og $1\frac{1}{4}$ Tomme bredt. Paa begge Sider i dette Hul sættes de to Fjedere paa samme Maade som paa

Bindene i Underrums-Bittømmeren. To firkantede Stykker Blit af eens Størrelse, men det øverste med et trekantet Indsnit (se Fig. 45), for at Bierne lettere kan finde ned, slaas paa hver Side af Brættet med Ind- og Udgang modsat, som Fig. 44 viser (a Understykke, b Overstykke, c Udgang, d Indgang).

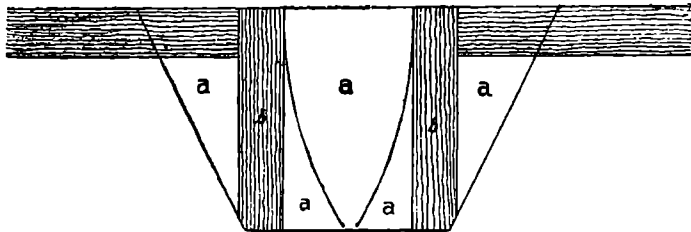

Fig. 43. Underrums-Bittømmere, halv Størrelse.

som anført dannet mest af Flugtbier, dannes næsten udelukkende af unge Bier, naar man i en Tabletaske (se Fig. 46) samler 7—9 Tabler med moden Yngel og vedhængende Bier, men uden Dronning; man kan f. Eks. tage en Table fra hvert Stade. Tablerne indhænges i et nyt Stade paa en ny Plads om Formiddagen. 6 Timer derefter indhænges den foran beskrevne tilberedte Dronningcelle-Table midt iblandt disse Tabler og yderst et Par Tabler med Honning og Pollen. Vi foretrak dog den først

beskrevne Metode, fordi den er meget lettere at udføre og ikke volder saa stor Forstyrrelse i Bihaven. Hvis man paa den Tid, da Dronningcellerne ere blebne

forseglede, netop har dronningløse Stader rede til deres Modtagelse, kunne de straks indføres deri, sikrede ved en Cellebeskytter (se S. 151); men i de fleste Tilfælde ønsker man ikke de unge Dronninger indførte, før de ere udklæfede og befrugtede. Dette er jo altid nødvendigt, hvis man vil sælge Dronninger. Til Dronningavl ndfræves da baade en Ammestue og flere Kærnestader.

Ammestuen. Det kan ikke godt gaa an at lade mange Dronningceller modnes

Dronningavl.

(Sluttet).

Den Kunstsværm, der skal oplække Dronningerne, kan, iftebedesfor

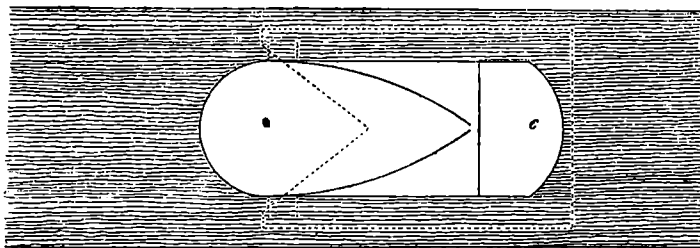

Fig. 44. Magasin-Bittømmere, halv Størrelse.

i Dronningabl-Stadet, fordi det da meget let vilde ske, at een af de unge Dronninger slap ud og ødelagde alle de andre. Dette undgaaes derved, at man fra den Tid, da Cellerne begynde at blive forseglede, hver Dag undersøger Dronningcelle-Tablen midt paa Dagen og udstarer alle forseglede Dronning-Celler. Disse anbringes derefter i Ammestuen (se Fig. 47). Denne bestaar af en lille Kasse, der er $1\frac{1}{2}$ — 3,9 cm. høj og ved Skillerum delt i terningsformede Rum, der have den samme Længde og Bredde. I det ene Hjørne er befæstet en buet Jærntraad, som tjener til at fastholde en Dronningcelle i Hjørnet. Kassens Underflade dækkes med et Stykke Klæde, der fastlimes til alle Sidevæggene; dette danner altsaa Bunden af alle de smaa Rum. Disse dækkes foroven med bitæt Jærntvist, der bør falde tæt til Rummenes og derfor helst maa dannes af Strimler, der stydes ind i en Fure over hver Række Rum for sig.

Denne Ammestue maa nu under hele Udklækningsstiden have en Varmegrad af 26° R. Dette opnaas ved at lægge den fladt ned over Yngelreben i et

stærkt Stude med Klædet nedad, derunder kun et enkelt Lag aabent Væved. Ovenpaa Ammestuen lægges et Lag Filt, der atter dækkes med Voksbug, som igen dækkes omhyggelig med Patning. Siderne maa ligeledes dækkes omhyggelig. — Saa snart en Dronning løber ud af een af disse Celler, vil den straks efter søge Føde, baade Honning og Pollen; det maa særlig mærkes, at unge, ubefrugtede Dronninger behøve meget Pollen-Mæring. Derfor vil det være rigtigst i hvert Rum i Ammestuen at anbringe et Par Celler med Honning og et Par med Pollen, da Dronningen jo kan løbe ud om Matten. Hver Dag bør man efterse Ammestuen, og hvis man finder udløbne Dronninger deri, bør disse straks have Afgang til Føde enten ved at indsætte enhver af dem i Bur paa en Table, der indeholder under Buret baade Honning og Pollen, eller ved at indføre dem i en

Bifamilie. — Ved større Dronningabl anvendes Ammestuer, der opvarmes ved Hjælp af en Lampe og varmt Vand.

Ved Udklækning i den beskrevne Ammestue er det nødvendigt meget jævnlig at undersøge denne for at flytte de udløbne unge Dronninger. Dette kan for en Del undgaaes, hvis man indhænger hver Dronningcelle lodret i et $1\frac{1}{2}$ — 3,9 cm. bredt Bibe-dækkelbur, der er trykket ind i en Table, som findes i Yngelreben hos en god Bifamilie; men man maa da nøje passe paa, at der indenfor Buret findes baade Honningceller og Pollen.

Kærnestader eller Smaastader kaldes saadanne smaa Bifamilier, der i Sommer-tiden dannes alene i den Hensigt for en kortere Tid at pleje en Dronning f. Eks. indtil den er bleven befrugtet, eller indtil man har Brug for den enten til Salg eller til Anvendelse i et andet Stude. En saa-

dan Dronning kan da blive den „Kærne“, hvoraf en helt ny Bifamilie kan dannes. Medens de italienske Dronningablere i Almindelighed benytte ganske smaa Kærnestader, der indeholde 5—6 Tav-

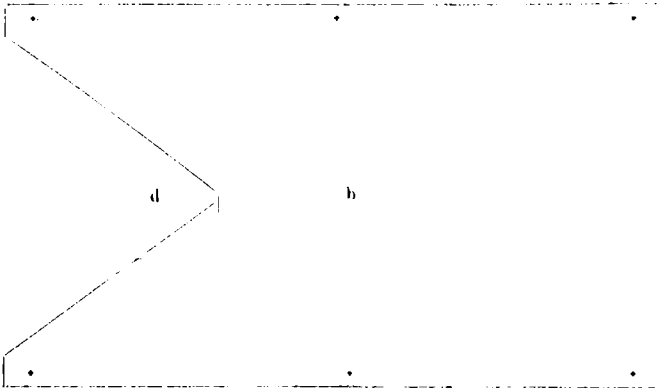

Fig. 45.

ler, som kun ere c. 5 — 13 cm. brede og høje, benytte derimod de amerikanske og engelske Dronningablere i deres Kærnestader (se Fig. 48) den samme Kamme som i deres øvrige Stader, og vi anse dette for mest praktisk, da disse Tavler med paa-siddende Bier ved Sommerens Slutning uden ringeste Besvær kunne hænges ind til andre Familier eller ved Forening af flere danne ny Familier. I Fig. 48 ses fremstillet et saadant Stude, der kan rumme 3 Normaltavler; men vi tilraade dog at lave det saa stort, at det kan rumme 6 Normaltavler. Har man tomme Stader staaende ledige, kunne disse naturligvis anvendes i Stedet for; men da man i en Bihave med 20 Familier let kan have Brug for 10 saadanne Kærnestader, er det klart, at det bliver for kostbart og tillige ubehøvet at anvende store Stader dertil. — Paa den Tid, da Dronningerne i Ammestuen be-

gynde at komme frem, maa Kærnestaderne besættes med Bier. Det tilraades ofte at udføre dette ved at tage et Par med Bier besatte Tavler fra forskellige stærke Stader i Bihaven, men dette er uheldigt, fordi de fleste Bier i det Tilfælde ville flyde tilbage til deres gamle Plads, og Yngelen i Kærnestaderne vil da være helt ubeskyttet. Derfor tilraade vi at danne Kærnestaderne af een meget stærk Familie saaledes, at man besætter det første Kærnestade ved deri at indhænge en Yngeltavle med paasiddende Bier og Dronningen, desuden Bier nok til at besætte 2 andre Tavler, af hvilke den ene bør indeholde baade Honning og Pollen. Den øvrige Plads i det lille Stade fyldes med 2 Indskud og Pakning; det opstilles paa en ny Plads. 2 Dage derefter besættes andre Kærnestader ligeledes med 1 Yngeltavle (helst moden) og Bier nok til at besætte 1 Forraadstable og 1 tom Tavle. Alle disse Bier maa tages fra det samme Stade, hvis Bier nu ere idrige efter at bygge Dronningceller. Den samme Aften kan man indføre en ung Dronning i hvert af disse droningløse Kærnestader. Den yngste Yngel forbliver i det gamle Stade. Hvert Kærnestade opstilles helst tæt ved Siden af det Stade, hvis Dronning det er bestemt til at staffe en Afløser. Naar et stærkt Stade fodres langsomt lige fra Foraaet indtil Slutningen af Juni, vil det til den Tid kunne have c. 20 tæt besatte Yngeltavler, hvoraf man paa den anførte Maade vil kunne danne 9—10 Kærnestader, og man vil altsaa herved blive i Stand til at stifte Dronning i 9 Stader i Juli Maaned. — Det er en Selvsølge, at det samme Stade, der saaledes er bestemt til Danelse af Kærnestader, netop fortrinligt egner sig til først at være Dronningavl-Stade, idet den paa S. 174 under b omtalte Kunstværk dannes deraf.

Man bør paaese, at Kærnestaderne aldrig mangle Forraad; naar dette er fortaeret, bør den tomte Forraadstable ombyttes med en fuld. I Almindelighed ville de unge Dronninger blive befrugtede omtrent paa den 7de Dag efter deres

Udløb af Celler; men det kan ske indtil 4 Uger efter dette Tidspunkt. Hvis det varer over 2 Uger, bør man ombytte Yngeltavlen med en anden moden Yngeltavle.

c. Afsondrings-Methoden. Naar man under godt Honningtræk i et stærkt Stade affondrer nogle Yngeltavler, nemlig 2—3 med fuldmoden Yngel og kun 1, der indeholder aaben Yngel, fra den egentlige Yngelrede ved at flytte dem op i Over-

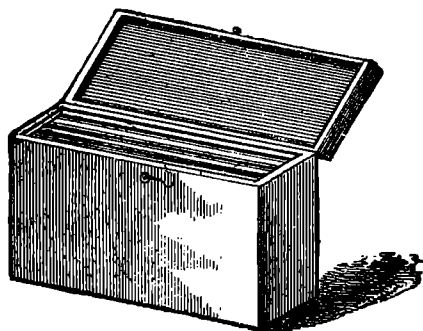

Fig. 46. Tavlekasse.

rummet og stille dem fra Underrummet ved Dronninggitter — da vil der i denne lille affondrede Yngelrede blive opført nogle Dronning-Celler, og hvis man ved den Tid, da den først udløbende unge Dronning skal have Parrings-Udflugt, laver en særegen lille Udgang med Flybebræt fra dette Overrum, vil den unge Dronning holde sin Udflugt fra

Overrummet og vende tilbage for at begynde Uglægning i dets Tavler. Denne Fremgangsmaade passer bedst hos de Biavlere, der have saa Stader og derfor aarlig kun have Brug for ganske saa Dronninger. Hvis Metoden skal lykkes og give gode Dronninger, bør man ikke have for saa Yngeltavler (modne) i den affondrede Yngelrede; thi Aarsagen til, at der i denne bygges Dronning-Celler, er den sædvanlige, nemlig at der findes et stort Antal unge Bier, (Ammebier), som ikke have tilstrækkelig Anvendelse for alt det Arbejdsfoder, som under godt Træk dannes i deres Legemer. Den lille Yngelrede bør paa begge Sider være omgivet af Tavler, der baade indeholde Honning og Pollen, og den bør helst ikke befinde sig lige over den store Yngelrede, men lidt længere tilbage. Den lille Yngelrede kan ogsaa dannes i Underrummet; men i det Tilfælde bør der mellem denne og den store ikke alene findes Dronninggitter, men tillige flere Honningtavler.

Dronningavl bør selvfølgelig kun drives paa den Aarstid, da der findes Droner i Bihaven; men disse bør ikke være nær beslægtede med de Dronninger, der skulle befrugtes, da Indavl i høj Grad stader Afkommet. Derfor bør man ved Dronningavl altid staffe sig Droner enten af en

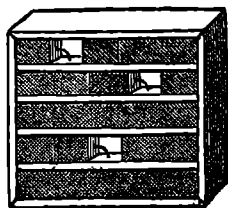

Fig. 47. Annesstue til Dronning-Celler.

Familie, der er hentet fra en fjern Egn her i Landet, eller fra en indført udenlandst Dronning.

Udstillingen i Aarhus

aabnes for Medlemmerne d. 9. Juli Kl. 7. Dommerne samles i Foredrags-salen Kl. 7 $\frac{1}{2}$. Udstillingen aabnes for Publikum Kl. 8. Nabnings-Høj-tidelighed i Foredragsalen Kl. 9. Foredrag af Statsgeolog Rørdam om Danmarks Geologi Kl. 10. Dommerfrokost i Bennelyst Kl. 11. Foredrag af Direktør Borch om Hedefeltstabet Kl. 1. Ud-delning af Præmier Kl. 4. Bløvs-prøve Kl. 4—6. Lukning Kl. 7.

Lørdag d. 10. Juli. Udstillingen aabnes Kl. 8. Foredrag af Konsulent Appel om Udstillingen af Kvæg Kl. 9, af Konsulent J. Jensen om Heste Kl. 11, af Godsejer H. Brant om det jydste Kvæg Kl. 2. Lukning Kl. 7.

Søndag d. 11. Juli. Hedeturen begynder Kl. 5, 10. Udstillingen aabnes Kl. 8. Foredrag af Konsulent Dender om Maskiner Kl. 9. Tur til Himmelbjerget Kl. 11, 45. Tur til Constantinsborg Kl. 3. Sejltur paa Aarhusbugten Kl. 4, 50. Tur til Marselisborg Slot Kl. 4, 50. Lukning Kl. 7.

Mandag d. 12. Juli. Udstillingen aabnes Kl. 8. Foredrag af Konsulent Pfaff om Husflid Kl. 10, af Konsulent Riedel om Havebrug og Fjertkræavl Kl. 11, af Konsulent Fr. Hansen om Husmandsbrugets Planteavl Kl. 2. Dyrskuet sluttes Kl. 4.

Rejselektelser. 1. Statsbanerne, Hads—Kong Herredes Bane, Lolland—fjæstfste Jærnbane, Ostjællands Jærnbane, Gribstovbanen og Sydhjnske Bane: Deltagere i Jubilæumsstuet (personlige Medlemmer af Foreningen, Medlemmer af Udstillingen, Udstillere, Dommere og Indbudne) kunne mod Aflevering af et af Overretssagsfører S. Høegh-Guldberg, Aarhus, udstedt Legitimationsbevis i Dagene 7.—14. Juli foretage Rejsen frem og tilbage for Enteltbillets Pris ogsaa over Kallundborg—Aarhus (hvor der dog ikke ydes Prisnedjættelse for Dækspassagerer). Af Rejsegods befordres kun det frit, der uden Ulempe for de Medvejsende kan anbringes i Rupeen.

Gods og Kreaturer sendes ikke frit tilbage.

2. Vejle—Give, Horsens—Sulsminde, Randers—Hadsund, Vemb—Lemvig og Horsens—Tørring Jærnbane have tilstaaet baade Befordring frem og tilbage for Enteltbillets Pris og fragtfri Tilbagejendelse af Udstillingsgenstande.

3. Nordhynske Jærnbane har kun tilstaaet fragtfri Tilbagejendelse af Udstillingsgenstandene, men ikke Moderation i Billetpriser.

4. Forenede Dampstibs-selskab. Deltagere (se Nr. 1) kunne mod Legitimationsbevis rejse frem og tilbage for Enteltbillets Pris paa 1. og 2. Plads. Halv Returfragt for Udstillingsgenstande undtagen for meget svære eller store Maskiner.

5. Dampstibs-Eksped. Ipsen i København, Fritsche & Co., Lolland—Langeland, Stubbeboings og Aarhusbugtens tilstaa Rejse frem og tilbage for Enteltbillets Pris og fri Retur for Udstillingsgenstandene.

6. Sydhjnske Dampstibs-selskab tilstaaer kun Rejse frem og tilbage for Enteltbillets Pris, ikke fri Tilbagejendelse af Udstillingsgenstande.

7. Jjordstibsselskabet Hobro tilstaaer kun fragtfri Tilbagejendelse af Udstillingsgenstande, ikke Moderation i Billetpriser.

Fornøden Legitimation for Personrejsende samt Attestation paa Fragtbreve for Udstillingsgenstande, der skulle tilbagejendes, udstedes af Overretssagsf. S. Høegh-Guldberg, Aarhus.

Et Besøg paa Udstillingen koster de 3 første Dage 1 Kr., den sidste Dag 50 Ø.

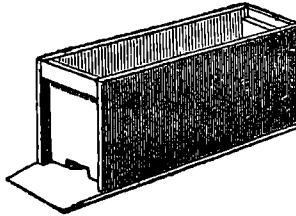

Fig 48 Kærnelade.

Understøttelse til DBF.

Landbrugsministeriet har under 18. Juni d. N. i Genhold til Finantsloven for indværende Aar anvist til Udbetaling et Beløb af 3000 Kr. til Bestribelse af de med Foreningens Virksomhed til Biavlens Fremme forbundne Udgifter.

Bestyrelsen udtaler herved en hjertelig Tak til Regering og Rigsdag for den værdifulde Understøttelse.

F. Møller,
Præsident.

Ersløv,
Sekretær.

Fra Kredsene.

Aarhus BF. Vor Udstilling i Forbindelse med Dyrstuet forløb tilfredsstillende, ogsaa Fremstillingen af befolkede Dibeliger faldt ganske godt ud, ikke Spor af Gene, hverken for Mennesker eller Dyrene, naaget Bierne stod ganske tæt ved Hingstene og Svinene, og Publikum passerede stærkt forbi. Et Bisfolk blev forevist 3 Gange for de Besøgende til Manges Beundring. Ogsaa den udstillede Dronning i Bur vakte Begejstring (Buret var af Glas). Herester følger en Fortegnelse over Præmietaagerne.

Stomager Mouritz P. Christensen, Aarhus, 1ste Præmie for en befolkede Bibolig, Boks og Honning. — Smedker Nielsen, Alsedrup, 1ste Præmie for en befolkede Bibolig. — Samme 1ste Præmie for en Samling Biavlprodukter. — Stomager Mouritz P. Christensen, Aarhus, 2den Pr. for en Dronning i Bur. — Redaktør K. Hansen, Aarhus, 2den Pr. for en befolkede Bibolig (en Kube til Medbygning). — Husmand Mogensen, Skivholm, 2den Pr. for Boks. — P. Rasmussen, Koldt, 2den Pr. for Honning. — Husmand P. Nielsen, Venning, præmieværdig for Boks og Honning. — Fabrikant N. S. Kristensen, Himmeløv, 1ste Pr. og Diplom for Boks-tabler. — 1ste Præmie galdt 10 Kr., 2den Præmie 5 Kr. P. Christensen.

Bornholms BF. Iader i denne Tid ved Biavls lærer K. Hansen, Hobilsker, afholde en Del Møder rundt om paa Den. Det 4de af disse Møder afholdtes d. 17. Juni i Møller Andersens Have ved Søndre Mølle. Forsamlingen, der næsten udelukkende bestod af Biavlere, var naturligvis ikke stor.

Det første, Hr. Hansen foretog sig, var at efterse et Bistade i Hr. Andersens Have. Bier havde jo ellers Ord for at være noget ondskabsluende, naar Noget kommer dem for nær, men ved denne Lejlighed opførte de sig i hvert Fald meget stikkelig. Hr. Hansen tog hver enkelt med Bier besat Honningstable ud af Stedet og viste Forsamlingen, hvor langt Udviklingen baade med Hensyn til Honningsamling og Angelaffætning var fremskreden.

Efter at dette Kursus i praktisk Virøgt var besørget, holdt Hr. Hansen et lille Foredrag. Han ansaa nu Biavl for at være den Gren af Landbruget, der gennemsnitlig betalte sig bedst, og den kunde drives med en meget lille Kapital. Foruden den direkte Indtægt, Biavl gav ved Honningen, som var baade nærende, sund og

velsmagende, havde den sin store Betydning derved, at Bierne bidrog til Befrugtningen i Planteriget ved at bringe Blomsterstøvet fra den ene Blomst til den anden.

Taleren omtalte dernæst Biernes Sommerbehandling. Naar Fornærsestershnet var gjort, og alt i Stedet var fundet i god Orden, indtraadte der en lille Hviletid for Biablere, idet Bierne da kunde passe sig selv, indtil der skulde indsættes ny Tavler, hvilket burde gøres, naar Halvdelen af den bageste Table var dækket med Bier. Dette Tidspunkt vilde i Reglen indtræde omkring Midten af Maj. De gamle Tavler maatte da skydes tilbage i Stedet og de ny anbringes foran. At nedsætte Tavler i Angel-lejerne skulde Begyndere i Biavl ikke gerne give sig af med; dertil krævedes nogen Erfaring, og man kunde let komme til at stude Engelen ved at sprede den.

I Forommeren kunde Angelansætningen forceres ved at give et Opmuntringsfoder. Heldigst var det dog, naar der fra Efter-aaret fandtes tilstrækkelig Foder i Stedet. Naar Engelen var vel udviklet, maatte Honningrummet sættes paa. Dronningen vilde da ofte være tilbøjelig til at gaa op i Honningrummet, hvilket imidlertid kunde forhindres ved et Dronninggitter. Dette kunde faas baade af Pap og af Zink. Papgitter var det bedste, idet de stærke Kanter paa Zinkgitteret let kunde beskadige Bierne.

Om Honningens Indhøstning var der flere Meninger. Nogle holdt paa, at der skulde høstes meget hyppigt — endog hver 8de Dag — andre, og deriblandt Taleren, mente, at den hyppige Indhøstning og dermed følgende Uro i Stedet var — uheldig. For at faa en fin Sommerhonning maatte der selvfølgelig høstes, før Efteraarstrækket begyndte; men at høste mere end to Gange om Aaret vilde næppe være nyttigt. Ved Honninghøsten maatte man være opmærksom paa, at man ikke ved at hense udslyngede Tavler eller ved Spild af Honning ved Stedet hidkaldte fremmede Bier, som gerne vilde gaa paa Røveri i Stedet. De udtagne og for Bier befrieede Tavler maatte hurtigt bringes ind i et Værelse, hvortil Bierne ikke havde Afgang. Skulde Honningen blive fin, maatte den sis, hvilket bedst skete gennem en Haarsigte straks efter Udslyngningen.

Derefter maatte Honningen henses i en lille Tid i gode Stenkruffer. Opbevaringsstedet maatte være køligt og frisk. At opbevare Honning i Spisefammeret og lignende Steder var forkasteligt. Efter at Honningen var befriet for Skum og omrørt med en Slev, hvis den vilde danne for

store Archstaller, maatte den hælbes paa Glas, som saa overbandtes med Pergament og forsynedes med en smuk Etikette.

Paa et Punkt var Biavlens endnu langt tilbage, nemlig med Hensyn til Dronningfornhelsen. Ved den ældre Biavlsmaaede skete Fornhelsen jo ved Sværming; men nu, da man ikke lod Bierne sværme, blev Dronningen snart udslidt, og det galdt da om at staafe en ny, for at Stadets Formering ikke skulde gaa i Staa. Allerbedst var det at indføre en ung befrugtet Dronning. Men hvis Bierne i Stedet selv vilde opdrætte en ny Dronning i Tide, kunde dette ogsaa gaa. Man maatte da blot passe paa at borttage de overflødige Dronningceller. Naar Cellerne havde været forseglede i syv Dage, løb Dronningerne ud. De kunde da tages ud og overflyttes til andre Stader, efter at de gamle Dronninger vare fjernede. Dronningcellerne maatte udstøres med stor Forsigtighed og sættes ind i en Dronningbekfytter, for at Bierne i det ny Stade ikke skulde ødelægge dem.

Ofte viste Bierne altfor stort Hastværk ved Udflækningen af Dronninger, idet de byggede Celler om og gav ældre Larver Dronningføder. Resultatet heraf blev en daarlig Dronning, derfor maatte man ofte borttage de først ansatte Celler.

Allerbedst skete Dronningfornhelsen ved at indsætte en befrugtet Dronning. Man kunde ogsaa i Sværmetiden dele en kraftig Familie i 3—4 Dele, og hver Del vilde da udflække sin Dronning.

Efter at Hr. Hansen havde endt sit Foredrag, som her blot er gengivet i sine Hovedpunkter, stillede der forskellige Spørgsmaal til ham.

En Tilhører spurgte, hvor Dronninggitre kunde faas. Hertil blev svaret, at Hr. Ipsen, Rønne, tidligere havde staaft jaabanne.

Biavlskærer H. D. Kosoed, Rønne, syntes, at Foredragsholderen havde gaaet lidt let hen over Foraarsbehandlingen. Hvor mange Tavler skal der borttages om Foraaret?

Hansen. Saa mange, at der blot er een flere, end der er bedækket med Bier.

Kosoed. Det er ogsaa min Mening, at hvis der er overflødige Tavler, bliver Stadet ikke tilstrækkelig opbarret, og Angelansætningen vil da sinkes.

H. Jespersen. Er det godt med dobbelt Bund i Stedet?

Hansen. Teorien er det meget godt; men hvis den løse Bund sætter sig fast og ikke kan udtages og renses, hjælper den jo ikke.

H. D. Kosoed har gjort den Erfaring,

at naar den løse Bund bliver beslaaet med Zink paa Kanten, kan den let trækkes ud og renses, og den virker da meget gavnligt.

Hansen er enig i dette, at naar den dobbelte Bund virker, som tilsiget med den, er den meget god.

Da ikke flere ønskede Ordet, sluttede H. D. Kosoed Mødet med en Tak til Foredragsholderen for hans særdeles gode og udtømmende Foredrag.

Bistik.

Af E. R. Koot, Gleanings.

Seg ved, at det er en almindelig Mening, at Bierne ere tilbøjelige til at stille nogle Folk mere end andre. Dette er vel sandt; men Grunden dertil er ikke denne, at de mærke visse Egenskaber hos nogle Mennesker eller en særegen Lugt. Det er kun, fordi Bierne mærke Forskel paa Personernes Handlemaade. For Eksempel: Hr. A. studerer Biernes Baner nøje og særlig de Marjager, som bringe dem til at stille. Han opdager da, at hurtige Bevægelser under visse Omstændigheder ere meget tilbøjelige til at vække deres Bredde og saa dem til at stille slemt. Der er visse Ting, han kan gøre ustraffet, andre ikke. Eller rettere: Han kan gøre, hvad som helst han ønsker, med Bier; men hvis han gør det paa een Maade, bliver han stiftet slemt, paa en anden Maade, som er afpasset efter deres Luner, faar han saa eller ingen Stik.

En anden Mand, Hr. B., er slet ikke bange for Bier, og bryder sig ikke meget om det, enten han bliver stiftet eller ej. Maaffe anser han et Slør for unyttigt og bærer ingen, og han river maaffe Dækket over Bierne af med et rask Tag. Han er klodset i sine Bevægelser. En Bi stikker ham. Han trækker Haanden hurtigt tilbage og faar da et halvt Dufin ny Stik. Han kender ikke Bigtigheden af at udføre alt pænt og ordentligt. Røgpuster? Ja vel har han en; men han bruger den aldrig i rette Tid og har den heller ikke rede til at kvæle enhver Uro, som maatte vise sig.

Hr. A. derimod ved, at Bierne ere mere gnavn paa visse Dage end paa andre; men er han nødt til at behandle dem paa saadan en uheldig Dag (en folig Dag efter en Regn; en Dag, paa hvilken Bierne have røbet, eller en Dag lige efter en Standsning i Honningtrættet), vil han først forvisse sig om, at hans Røgpuster er i Orden, saa at den kan afgive en ordentlig Røgsøjle.

Han blæser lidt ind gennem Indgangen og løfter derpaa Dækket forsigtig, idet han gennem Nabningen sender Bierne en Røg-søjle. Dette driver Bierne ned, og Nabningen gøres lidt større ved Hjælp af en Skruetrækker, mere Røg pustes ned, og nu aftages Dækket. Derfom Bierne vise hurtige, nervøse Bevægelser, løfte sig op paa deres Ben og dreje sig snart den ene Vej og snart den anden, giver man dem endnu nogle smaa Pust Røg, indtil de blive rolige. Med Skruetrækkeren løsnes nu Kammerne, medens man holder Røgpusteren i den ene Haand. Sigejaa snart Bierne stikke deres Hoveder frem for at begynde Angreb, giver man dem atter Røg og derpaa flyttes den første Kamme forsigtig. Viaerens Bevægelser ere fra nu af meget sindige, og saa snart Bierne blive urolige, saa de atter lidt Røg. Kun meget lidt er nødvendigt, kun tilstrækkeligt til at vise, at han er Herre, og at de maa lade ham være fuldstændig i Fred.

Sidste Foraar arbejdede jeg næsten en Uge med Bierne uden at faa et eneste Stik, medens samtidig een af Drengene, som udførte det samme Arbejde, blev stukken alle vegne, 3—5 Gange om Dagen. Naaste tror man, at disse langjomme Bevægelser maa optage en hel Del Tid; men jeg har fundet, at jeg i Virkeligheden kan udføre mere Arbejde paa een Dag ved omhyggelig at undgaa enhver Bevægelse, der kunde vække Biernes Brede. Det er netop dette, der er Hemmeligheden. For den, der er vant til at behandle Bier, er det let at se, naar de ere tilbøjelige til at stikke. En Smule Røg i rette Tid „tager Pippet fra dem“.

Jeg tror ikke, det er fornuftigt at En, der behandler mange Bier, at lade sig stikke ofte. Man bør værtimod saa vidt mulig undgaa at blive stukken. Om Sommeren, naar Bierne arbejde i Marken, vil et eller to Stik i en hel Maaned være alt, hvad jeg faar, forudsat at jeg ikke har andre Bier end ægte Italienerne at behandle. Og jeg undgaaar Stikkene ved at følge samme Plan som Hr. A.

I denne Forbindelse vil jeg gøre opmærksom paa, at den, som driver Biavl som Forretning, let i de ældre Aar vil komme til at erfare nogle flemme Følger, hvis han har været saa uforsigtig at faa altfor megen Bigift ind i sit Legeme. Den afdøde L. L. Langstroth, James Heddon og mange andre have haft meget flemme Smærter i den ældre Alder og trot, at disse hidvarte fra altfor megen Bigift.

Med Hensyn til at undvære Sløret, vil jeg sige: Det kan lade sig gøre; men det

betaler sig ikke. Jeg har set mange Biavlere, der roste sig af ikke at behøve nogen Beskyttelse for Ansigtet, spille megen værdifuld Tid med at tage Hænderne op til Ansigtet eller høje Hovedet ned i nærstaaende Busse.

Spørgsmaal og Svar.

Til Spørgsmaalet Nr. 72 af L. S. i „Tidskrift for Biavl“ Nr. 9 1897

Myrer fordrives med Lethed ved at drysse en Haandsfuld almindelig Soda omkring Benene og under Bistabet. Ved at anbringe flade Blik- eller Vandstaale under Stadets Ben drukner man nemlig ved Benene under Flybebrøttet let endel Bier. Jeg har selv prøvet dette simple Middel, som har vist sig probat.

Stodsborg, d. 19. Juni 1897.

A. Petersen,
Strandkontrollør.

Nr. 100. De bedes venligst undersøge medfølgende Yngeltavle, om det mulig skulde være Bipest. Stedet, hvorfra det er taget, havde ubeluktende saadanne Yngeltavler, og den Biavler, som har undersøgt dem, siger, at Bierne nok har Stikkelyst, men kan ikke rigtig stikke igennem. Er dette Bist, saa frygter jeg en Tilbagegang i Biavlen, da her vist ikke er lidt af den Slags, som bliver holdt hemmelig, og sidste Sommer meget i et Nabofohn. (M. S.) — S.: Den sendte Table indeholdt ingen gule Larver, derimod mange mørke, næsten sorte. Ved Undersøgelsen under Mikroskopet fandtes ikke Bacillus alvei, men en anden Bacterie, der er betydelig mindre. Denne have vi hidtil anset for en almindelig Forraadnelses-Bakterie, og vi have kaldt den Sygdom, som ogsaa denne under særegne Forhold kan frembringe hos Bierne, „Forraadnelses-Sygdom“ (se Smaaskrift Nr. 12, S. 24). Vi antage, at denne Sygdom er langt mindre farlig end Bipest; men den underkastes netop for Tiden nærmere Undersøgelser. Vi skulle derfor senere udtale os om den. Foreløbig finde vi det sikrest at behandle den paa samme Maade som Bipest.

Nr. 101. Følger altid den gamle Dronning med Forsværmene ud? Tillad mig, Hr. Redaktør, Blads i Deres ærede Blad for at faa belyst ovenstaaende Spørgsmaal. I forrige Aars første Halvdel af Juni sværmede en Bisamilie ud 3 Gange uden Dronning og fløj tilbage paa Moderstaden, men 4de Gang, den sværmede, fløj den c. 2000 Alen bort og satte sig under Taget i et tomt Bihus med Gavlens Ventiler som Flyvehul. Om trent 8. Dagen derefter blev

jeg kaldt til at flytte dem ned imellem Tablerne. Af Bygning fandtes 5 Tabler og nylagte Væg i den midterste. Jeg erklærede, at Familien havde Efterværmenatur. Ved sidste Foraarsæstersyn saa jeg Dronningen. Den var brun og meget svær. Saar ter Moderstaden sig paa samme Maade som forrige Aar, og Sværmen har været ude 3 Gange. Fornylig fandt jeg Dronningen meget mørk, med $1\frac{1}{2}$ Binge. Kan det være en Dronning født forrige Aar? Maaſte flere Biablere have erfaret, at en ung Dronning følger Forværmen, og den gamle vedbliver Veglægning i Moderstaden? (H. D. Koføed, Rønne). — S.: Naar en Forværmen saaledes gaar tilbage til Moderstaden, fordi Dronningen ikke har fulgt den, er det slet ikke ualmindeligt, at Dronningen af Mangel paa Flyvedygtighed kun naar ud paa Flyvebrættet. Sværningen gentages da næsten altid saa ofte, at Dronningen tilfældig falder ned paa Jorden og gaar tabt. Sværmen venter da, indtil den ældste af de unge Dronninger løber ud af sin Celle. Denne følger da med Sværmen, som har en ubefrugtet Dronning, uagtet den maa kaldes en Forværmen. Naar et Stade hvert Aar sværmer paa den Maade, da er der Grund til at stifte dets Dronning, fordi denne aabenbart har svage Binger og meddeler denne Egenſkab til de Dronninger, som nedstamme fra den. Den ny Dronning bør da være af en anden Stamme.

Nr. 102. Jeg har tænkt paa at indrette mig et Glasstade i min Stue med Udflugt gennem Bindustrammen, saaledes som jeg har set omtale, at De har et lignende Stade i Deres Kontor. Forinden jeg udfører den Plan, vil jeg dog spørge Dem, om De fremdeles er tilfreds med Deres Stuestade, og om De tror, at jeg vil faa megen Fornøjelse af at udføre den Plan? (M. N.). — S.: Det omtalte Stade indrettede vi i Sommeren 1895 navnlig for at prøve Overvintringen i en opparmet Stue. I Løbet af Vinteren havde vi Lejlighed til at iagttage Winterflyngen. Overvintringen blev god. Den følgende Sommer danne vi en Kunstværmen af Stadel ved at borttage den italienske Dronning og 3 Yngeltavler. Denne Kunstværmen er iaar et fortrinligt Stade. Glasstaden opførte da Dronningceller, af hvilke vi benyttede nogle til Dronningstifte i Sommeren 1896. I Løbet af den følgende Winter var Stadet ofte uroligt, vistnok nærmest paa Grund af en Uæthed ved Indgangen. Derfor kom jævnlig Bier frem i Stuen, naar der trændtes Lys i de mørke Aftener. Disse Bier gif ofte tabt, og dette

var formentlig Grunden til, at Biflyngen var meget lille sidste Foraar. Først i Slutningen af Mai blev dette Stade kraftigt. Da vi nu tro at have prøvet dette Stuestade tilstrækkelig, agte vi i denne Sommer at flytte det ned i Bihaven. Som De vil se har dette Forsøg været ganske interessant; men vi agte dog ikke at fortsætte det, fordi vi næppe vente at gøre flere ny Jagttager ved Hjælp deraf, og det medfører dog adskillige Ulemper at have Bierne staaende i vort Kontor.

Nr. 103. Ere Spurve Bifjender? Jeg har nemlig faaet en stærk Mistanke derom, fordi flere Spurve iaar holde sig stadig til ved mine Bistader. (M. S.). — S.: Det Spørgsmaal har tidligere været fremsat her i Bladet, og vi have da besvaret det benægtende, fordi vi den Gang aldrig havde set en Spurb tage en levende Bi. Denne Gang maa vi bevare Spørgsmaalet anderledes. Vor Bihave er nemlig i denne Tid stadig hjemstøgt af en Hunspurv, som ikke nøjes med at tage de Bier, der jævnlig krable omkring paa Jorden, men er dristig nok til at flyve hen paa Flyvebrættet, hvor den i en Fart snapper en Bi, flyver op paa et nærliggende Tag, hvor den lægger den under Tæerne, hvorefter den fortærer den med Næbet. Vi agte at skyde denne Røver, inden den har lært sine Kammerater den samme uheldige Sport.

Nr. 104. Medfølgende Tablestykke bedes undersøgt. Jeg har kun 4 Stader, der alle ere gode iaar; men nylig fandt jeg i en Table nogle gule Larver. Dette gjorde mig mistænkelig, uagtet Bierne ellers trives godt. (M. H.). — S.: Det sendte Tablestykke indeholdt Bipest i de gule Larver; men alle de andre Larver og Pupper i Prøven vare sunde. Dette lader sig jo let forklare, da Trækket i Deres Egn for Tiden er godt, saa at de fleste Larver blive fodrede med sundt Foder. Det er jo muligt, at kun Bierne fra dette ene Stade ved Røveri tidligere paa Aaret have hentet Smitten fra en anden Bihave, og at kun meget faa Larver ere blevne smittede, inden det gode Træk indtraf. Ved grundig at undersøge alle Yngeltavler i Stadet kan De maaſte finde alle de smittede og frelse Stadet ved kun at udtage disse og smelte dem. Vi maa overlade det til Dem selv at bestemme den Fremgangsmaade, De vil vælge; men det er naturligvis det sikreste at anvende hele Kuren, som er angiven i Smaaskrift Nr. 12, S. 45.

Nr. 105. Hvad er Prisen paa den ny Udgave af Fører i Biavl? (M. J.). — S.: 2 Kr.

Ekko fra Staderne.

Sofstebro, 20. Juni.

Vi blive nok snart nødte til at fodre vore Bier her paa Egnen.

Worbeck.

Syddjælland, 23. Juni.

Først maa jeg bringe Dem en Tak for Underjøgelsen af den Yngelprøve, jeg sendte Dem til Underjøgelse, uagtet den Meddelelse, jeg fik fra Dem, jo ikke var meget glædelig. Jeg tog straks fat paa det syge Stade, som havde 2 Familier, og begyndte med at give dem et aldeles rent Hus med Vedere paa ny Kammer og en Table med udbyggede Celler, som kun var benyttet ifjor til Honning. Hvorfor jeg gav denne ind, var fordi jeg mente bedre at se af Uglægningen, hvorledes Dronningen var. Efter Omflytningen syntes det, som om Bierne havde mere Arbejdslyst; men jeg lagde tillige Mærke til, at der daglig krøb en Mængde Bier „tilshyneladende unge“ omkring paa Jorden, som ikke kunde flyve op, og endte med at ligge paa Ryggen og dø. Den ene Familie lod til at være meget virksom, hvorimod den anden arbejdede mindre og mindre. Grundet paa Vejrforholdene kom Bierne til at sidde 8 Dage paa de ny Vedere, førend jeg efterfaa dem paant og gav dem gode udbyggede Tavler. Den første Familie, jeg tilsaa, var den, der havde været virksomst; de havde bygget en hel Del paa Vederne, og ogsaa var der Ueg i dem; men den udbyggede Table var meget smukt belagt med Ueg og Yngel, som saa godt ud. Da jeg tilsaa den anden Familie, blev jeg meget forbauset ved kun at finde c. 100 Bier, uden Spor af, at der var bygget paa Vederne. Jeg havde nok om Dagen set, at de Bier, som fløj til dette Hus, ikke gik ind eller blot lige indenfor og saa fløj til det andet, saa jeg tænker, at de lidt efter lidt har forenet sig med den anden Familie. Da jeg sidste Gang flyttede om, gav jeg noget Kandisopløsning med Salicyl, efter Deres Opkrift, i Tavlerne. W. L.

Den ene Familie har jo uden Tvivl været dronningløs, og det er da ikke saa mærkeligt, at den har forenet sig med den anden, da denne var saa nær. Med Hensyn til den givne udbyggede Table, som forrige Aar havde været benyttet udelukkende til Honning, skulle vi dog bemærke, at den meget godt kan holde Fortræd, hvis den ikke ved den anden Omflistning er bleven ufskedeliggjort ved Smeltning eller ved Op-

brænding, da Bierne jo let kunne have anvendt smittet Honning i den, enten til Foder eller til Hengemning. Red.

Karby, Jelling, 23. Juni.

For Tiden er her slet Træl for vore Bier.

P. Sørensen.

Stenstrup, Fyn, 27. Juni.

Jeg vil takke for de to for to Aar siden modtagne Italienerne. Jeg har haft død Yngel i min Vigård. Jeg arbejder paa ved Krædsning at gøre mine Bier modstandsdygtige, og jeg tror, jeg kommer til et godt Resultat.

Hjulmand Lars Nielsen.

S. Højinge, Fyn, 27. Juni.

Bierne ere iaar særdeles gode. Mine Huse ere alt fulde af Honning.

H. S. Hansen.

Gaunlige Vink.

Vejret (26. Juni) har i de sidst forløbne 2 Uger i de allerfleste Egne af Landet været fortrinligt for Bierne. Ved Maanedens Midte herskede der vel nogen Tørre, hvorved Træffet formindredes stærkt; men dette blev afhjulpet ved en rigelig Regn, der vistnok strakte sig over alle Dele og en Del af Jylland. De Egne, som ikke fik denne Regn, have derimod haft meget ringe Honningtræk i de sidste Uger. Fra de heldige Egne have vi allerede Beretninger om et godt Udbytte, og Hovedtræffet kan jo godt vedblive endnu i 3—4 Uger, navnlig hvis vi snart atter faa en god Regn og derefter stærk Varme.

Fodring. I denne Sommer har det hidtil kun ganske undtagelsesvis været nødvendigt at fodre Staderne for at bevare deres Styrke. I de Egne, der kun have Hovedtræk (ikke tillige Eftertræk paa Boghvede og Lyng), indtræder nu det Tidspunkt, da der ikke mere er Udvælgning til at søge stærke Bifamilier forvæge ved stærkere Yngelansætning; thi de Ueg, som nu lægges, skulle kun tjene til at erstatte Familiernes naturlige Ufgang af Arbejdere. Om 4—5 Uger, naar disse Ueg ere udviklede til samlelygtige Arbejdere, vil Hovedtræffet nemlig være forbi. Saadanne Kunstsværme, der have et ringe Antal Trækbier, bør altid fodres om Sommeren.

Yngeludviklingen. Kun i Eftertræks egne og i alle Egne hos svage Stader bør man nu lade Yngelreden fremdeles vokse. I Hovedtræks egne og hos stærke Bifamilier bør Yngelreden derimod nu foreløbig holdes paa det Antal Tavler, den omfatter, og lidt efter lidt formindres, efterhaanden som Træffet aftager. Dette vil som oftest paa denne Aarstid ske uden Biavlerens Indgriben; men under særegne Træksforhold (særlige Afbrudelser af Træffet) kan det modsatte ske. Det maa da være Biavlerens Opgave at indskrænke Yngelreden enten ved Sitre (baade lodret Gitterindstik og vandret Honningbræt) eller ved Anvendelse af Tavler med forlængede Celler eller ved formindret Afstand mellem Tavlerne, $\frac{5}{16}$ (7 mm.)

Sværmingen begynder i de første Dage af Juni i temmelig stort Omfang og ophører næsten

ganske med det kolde Vejr fort efter Midten af Juni Først henimod St. Hansdag begyndte Sværmen atter. Eildige stærke Sværme kunne, naar de ophjælpes ved Fodring og Bygning, blive fortrinlige Overvintringsstadet. Ere de derimod jmaa, da bør de helst anvendes til Dronningsfliste i ældre Familier, hvis Dronning Dagen forud for Foreningen fjernes. Sværmen indfattes da bag den ældre Familie, adskilt dervfra ved et bitet Gitter, der kan fjernes den følgende Dags Aften.

Udslyngning af Honning kan nu foretages, saasnart Tavlerne ere helt forseglede. De udtagne Tabler erfattes med ældre Bygning eller med udslyngede Tabler. Men hvis Trækket aftager, kan man dog ved enhver Udtagning af Honningstavler indstrænk Bladsen noget ved at give færre Tavler istedet. I mange Egne vil dog Hovedtrækket med godt Vejr kunne holde sig godt endnu i 3-4 Uger. Den udslyngede Honning bør ikke hældes i Glas, før den har henstaaet mindst 2 Døgn i en større Beholder, i hvilken den skummes omhyggelig, hvis Beholderen ikke er en Udslyngningspand med Udtapningshane $\frac{1}{2}$ -1" over Bunden. I en saadan er Skumningen ikke nødvendig, hvis man standser Afstapningen, saa snart Honningens Overflade naar tæt ned til Hænen.

Honningpriserne. Endnu er Udbyttet i de forfællige Egne meget forfælligt; men det er dog meget rimeligt, at det ved Hovedtrækkets Slutning vil vise sig at blive over en Middelhøst. Endnu er det umuligt at danne sig et Overblik over Bivæsen i Udblandet; men det synes utvivlsomt, at Efterfølgelsen efter god Honning i en Mængde Lande er i stærk Tiltagende. Derfor er der ingen Grund til at holde Priserne lave. God udslyngt lys Honning burde ikke sælges til lavere Pris end 50 D. pr. G i Storvægt.

Brevkasse.

Italienske Dronninger ville naany blive indforskræve d. 7. Juli. Bestillingen maa være Erst lev i Kallundborg ihænde den nævnte Dags Aften. Dronningerne kunne ventes her omtrent d. 20. Juli. Pris 4 Kr. 50 D. pr. Stk. Betales ved Modtagelsen pr. Post.

Krainer-Dronninger til en Pris af 4 Kr. 50 D. pr. Stk. ville blive indforskræve samtidigt med Italienerne. Erst lev.

Tidskrift for Biavl Nr. 11 vil paa Grund af Redaktørens Trauderselse ved Udslyngningen i Aarhus først blive udsendt d. 18. Juli i Stedet for d. 15. Juli.

Kundgørelser.

Paa Jacob Erslev's Forlag udkommer om 8 Dage:

Fører i Biavl.

3die omarbejdede Udgave.
Pris c. 2 Kr.

Ægte Bivokstavler

og Honning altid billigst hos

L. M. Andersen,
Vilhelmsvej pr. Herning.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **R. Schmidt**, Vinkelvej 6, 8. Sal, København V.

Honning.

Fin hvid Honning i større og mindre Partier tobes til enhver Tid.

P. C. Sæfeldahls Eftflg.,
Gl. Kongevej 100, København.

Et Parti unge befrugtede Dronninger

haves nu paa Lager og kan sendes pr. Omgaaende, saalænge Oplag haves.

Brødrene Nielsen,
Ellerup pr. B. Steninge.

Doks

tobes i større og mindre Partier til Dagens højeste Pris.

N. Folkmann,
Vestergade 33, København K.

En fin Tid brugt

Honningudslynger

er billig til Salg (erholdt 1. Præmie og er smukt og solidt forarbejdet) hos Dømrer **N. Pedersen**, Sengeløse pr. Taastrup.

Slyngemaskiner

af mit mange Gange prisbelønnede Fabrikat, alt indvendigt af fortinnet Metal, og til at stille ad under Rensning, sendes overalt for 17 Kr. Stk.

N. Pedersen, Brønderslev.

Flere Hundrede Pd.

prima ægte Bivokstavler af de gangbare Maal staa færdige til Salg, og 2000 Pd. prima ægte Bivoks er til Salg hos

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Højeste Rabat til Forhandlere og Foreninger gives.

Biboliger,

Redskaber og Kunsttavler.

Mine overalt anerkendte nøjagtige og solide Stader og Redskaber samt Kunsttavler (med Arbejds- og Dronecellepræg) af ægte uforfalsket Bivoks anbefales Bivæsen til Dagens billigste Priser. Voks forarbejdes billigt.

Uerhøjeste Prisbelønning med Guldbedaalje. For Tiden 150 Stader paa Lager.

Prisliste sendes paa Forlangende.
Løsning St., i Mars 1897.

J. Anderien.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Mærel 1896 tilkendt 14 Præmier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Mærels billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Udkommen er:

A. S. Vorbecks
Veiledning i den moderne Bivoldsdrift
 og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbundet.
 Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til
 undertegnede Forlægger bliver Bogen tilsendt om-
 gaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel,
 Høstebro.

Biboliger,

solidt forarbejdede,

af J. Andersen, Løsning, forhen gl. Sole, ere til
 Salg hos Kjøbmand **Chr. Tramm,** Løsning St.
 Ved Salg til Foreninger gives god Rabat.

Kunstartavler,

Kunstartavlepresjer af Kobber i enhver Størrelse,
 Dromninggitter af Pap og Zint, Tavleknive, Tavle-
 tænger, Tavletraad, Tavlesporer, Høningglaser,
 Høningudpresjer, Høningudfyngere,
 Høningdaajer, Bistaber, Bispiber, Bistommer, Bi-
 tobal, Røgpusser, Haandvæger, Gummihandsker og
 alt til Bivollen henhørende faas hos

S. A. Madsen,
 Brouager.

Voks blytes og forarbejdes.

17,500 Selten Text.		Meyers	Mit 1000 Bildertafeln und Kartenbeleg.
272 Hefte	je 50 Pf.		
17 Bände	je 8 Mk.	= Soeben erscheint =	In 5. neu bearbeiteter und vermehrter Auflage:
Probefeste und Prospekte gratis durch jede Buchhandlung.	Verlag des Bibliographischen Instituts, Leipzig.		
10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.		KONVERSATIONS-	17 Bände
		LEXIKON	158 Farbentafeln.

Wjød. Wjød.

En aldeles ægte, god gammel Wjød faas i
 større og mindre Partier hos **C. F. Grønning,**
 Vejrup, Bramminge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved
 Tilbageførselen.

Høning-Sedler, af to forskjellige Slags
 „Høning“ og „Høningens Anvendelse“, udgivne
 af DBF., bestemt til at vedlægges ved Høning-
 salg, idet Selgeren tilføjer sin Adresse — faas a
 10 Ore for hver 10 Stk. hos **Erstlev,** Kalundborg.

DBF.'s Høningsskilt,

der burde findes ophængt hos Enhver, der handler
 med Høning, kan nu faas trykt paa Karton, for-
 synet med Bænd, for 20. Ø. pr. Stk. Ved Ind-
 sendelse af 24 Ø. i Frimærker sendes Skiltet porto-
 frit. **Erstlev.**

Rundsaomaskine

til Jod-, Haand- eller anden Drivkraft. I 1894
 indført hertil fra Amerika. Denne fortrinlige og
 letløbende Maskine stører, kelter, noter, fælser og
 svejser. Træet kan støres i Binfel samt i enhver
 Vering. Den bør ikke savnes af nogen Træarbejder.
 — Prisliste sendes.

Hvilested pr. Søllested, d. 22. Decbr. 1896.

J. Kr. Olsen, Suedter.

Stålhammar's 2 Vegtavler

til Dphlsning om Høningens Naturhistorie
 kunne nu atter faas hos **Erstlev,** Kalundborg,
 til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne
 følger en forklarende Læst i det svenske Sprog.

H. S. Hoffmanns

Dronningetablissement,

Højmarke Stole pr. Raskov,

leverer **Dronninger** af indenlandsk Race hele
 Sommeren igennem til følgende Priser: Juli 3 Kr.
 og senere 2 Kr. pr. Stk. Jeg affender ingen Dronning,
 før den har lagt Æg, og jeg garanterer for Smittefri-
 hed i hver Hønsende. I Åar haaber jeg at kunne
 afspeidere enhver Efterfølgelse paa nogle Dage,
 jaafremt Vejret tillader Behandling af Bierne.

Det jeg takker mine ærede Kunder for den mange-
 aarige Tillid, man har vist mig, meddeles herved,
 at jeg har overdraget Bivoller og Suedter J. F.
 Nielsen, Æsdrup, min **Vokstavle-Fabrikation,**
 og haaber jeg, at man vil vise denne dyg-
 tige Mand jamme Tillid og Velvilje, som man
 har vist mig.

Ånter, i December 1896.

N. Jakobsen.

Jenhold til ovenstaaende anbefaler jeg mine
 ægte **Vokstavler** til de ærede Forbrugere, og
 garanterer en solid Væjning.

Voks modtages til Fabrikation til 25 a 30 Ø.
 pr. Ø.

Ægte Bivoks og Biværk (gamle fæsjerede
 Tavler) købes.

Æsdrup St., i December.

J. F. Nielsen.

Voks

købes og sælges hos **Chr. Riegels** i Viborg.

Høningen og dens Anvendelse,

af Hans Erstlev,

2det forøgede Uplag, Pris 50 Ø.,
 er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af
 52 Ø. i Frimrk. til **Erstlev** i Kalundborg.

Foreningen af jydsk Landboforeninger

afholder Jubilæumsskue i Aarhus

9.—12. Juli 1897. Anmeldelsesfristen udløber den 15. Maj 1897.

Bureau i Aarhus. — Løs forud Medlemskort og søg Indkvarteringsbureauet.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvizitter til Biavl henherende. Ægte Vokstavler haves altid.

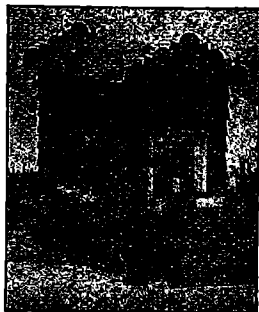
NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prislise med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,

Vejle.

Maling til Bistader

forsendes over hele Landet i 2 Pd.s og 8 Pd.s Blikdaaser à 50 Øre pr. Pd. Denne Maling er særlig tillavet efter Bistader, hvorfor den ogsaa tørrer hurtigt og skaller ikke, men holder sig udmærket. Malingen kan faas i hvilken Farve, som ønskes; Brugsanvisning medfølger, saa at Enhver let kan male sine Stader, og det betaler sig godt. — Pensler faas ogsaa.

J. A. Hansen,

Malers,

Herslev pr. Fredericia.

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postanvisning, sender jeg franko

9½ Pd. Melange-Tobak.

Jens Jørgensen, Hjørring.

Poks modtages til Forarbejdning til Kunst-tavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1896 er mine Kunsttavler tilsendt

14 Premier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt flere Førstepremier og Medaljer) faas hos **P. Rasmussen & Co.,** Gravvænget pr. Svendborg. Prisen er iaar 1—5 Kr 190 Øre, 5—10 Kr 185 Øre, over 10 Kr 180 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Kr.

Kunsttavler

af godt Bivoks og

Disergitre

af Zint faas hos

B. Bojesen,
Systofte, Nykøbing F.

Billige, ægte Bivokstavler.

For at Biavlerne kunne jaa Lejlighed til at prøve mine ægte Bivokstavler, sættes Prisen jærfvig lav, nemlig enkelt Kr 190 Ø., 5 a 10 Kr 180 Ø. over 20 Kr 175 Ø.

Prøver sendes franko pr. omgaende.
Kjædrup St., i April 1897.

Snedker **J. F. Rielsen.**

Nu er det Tiden at bestille Biboliger baade for Foreninger og Enkeltpaar til rettidig Levering hos **Kristian Pedersen,** Tved, Svendborg, der har den ældste, største og mest velrenomerede Bistadefabrik i Danmark.

Mi illustreret Prislise paa Forlangende.

Ægte Bivokstavler

til billige Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

N. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

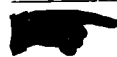
Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Vokstavler. Foreninger, Handlende og Restaurant over Vokstavler og Rekvizitter. Største Lager i Norden af virkelig prima Bivoks, bedste Tavler, smukkeste Præg, allerbilligste Priser. Køb hos mig, og De bliver tilfreds.

Chr. Riegele, Viborg.

Maanedskriftet „Gunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstandidaa Wiggo Møller, Nørrefarimagsgade 53, Kbhvn. K. Organ for Gundevenner og Føgere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annonceer 10 Øre Linien. Provenummer gratis.

Hos Alex Rasmussen, Kallundborg,

der i 1896 er tilkendt 5 Forsjepremier og 4 Anden-
Præmier for Biavlsredstaber,

saas:

Proveglas i Trachylster til Honningprøver
pr. Stk. 15 Ø.

Prima afflevent Zink-Dronninggitter pr.
□=Fod 70 Ø.

Prima Pappgitter pr. =Fod 90 Ø.

Grølevs fuldkomne Fodrer 75 Ø.

Kørers Fodrer 60 Ø.

Bipibe (Grønnings Model) 2 Kr.

Bibehætter for Biavlere 20 Ø.

Røgblæser (tykt) med Spids, 1 Kr. 35 Ø.

Spids vertil 10 Ø.

Røgpufter, Claris, 2 Kr. til 2 Kr. 50 Ø.

Saandrøger 2 Kr. 35 Ø.

Bilser, 19" højt, 80 Ø.

Skrallekniv, Woods Model, 85 Ø.

Spartler, afrundet Blad, 10", 80 Ø.

Spartler, 5" langt Blad, 50 Ø.

Tablesporer 40 Ø.

Tabletraad, fortinnet, engelsk, pr. Pbd. 70 Ø.

Porters Bitommer 50 Ø.

Keus' Bitommer (se T. f. B. 1897 S. 52) 50 Ø.

Loddetander, dobbelte, 1 Kr. 5 Ø.

Bihandsker af Gummi, solide, praktisk Facon,
2 Kr. 50 Ø.

Fin-Beftanker af Bist 23 Ø.

Do. af Gummi med Nør 1 Kr. 40 Ø.

Yonper, hornindsatte, 2 Glas 1 Kr. 25 Ø.

3 Glas 1 Kr. 50 Ø.

Dronningcellebeskyttere 10 Ø.

Amerikaniske Delinger pr. Stk. 6 Ø., pr. 100 5 Kr.

Skrallebakter til alle 3 Maal 1 Kr. 65 Ø.

Allen's Dronning- og Dronfælde 1 Kr. 75 Ø.

Dronningbure 30 à 35 Ø.

Honningløner 85 Ø.

Amerikaniske Zinkfælde, 30" lange, 20 Ø.

Galvaniserede Bihængsler, pr. Par 10 Ø.

Honninghaner af Tin 1 Kr.

Engelske Honninghaner, Patent, af fortinnet
Jern, 1" Hul, 1 Kr. 35 Ø.

Honningspande af fortinnet Staalplade.

Udshugningsspande med Patent-Haner. Nr. 1
4 Kr., Nr. 2 4 Kr. 50 Ø.

Honningfi til Spanden 75 Ø.

Solvoåsmelter, 16" × 17" indv., 3 Kr. 10 Ø.

Forwards Metalender pr. Stk. 6 Ø.

Honningglas til Overbinding, prima Glas,
affleben Rand. Indhold 1 Pbd. pr. 100 Stk.

9 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 10 Ø. Pr. 2 Pbd. pr.

100 Stk. 14 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 15 Ø.

Abbott's Honningglas, rigtig Facon. Indhold
1 Pbd. pr. 100 Stk. 13 Kr. Pr. Stk. 13 1/2 Ø.

Pr. 2 Pbd. pr. 100 Stk. 19 Kr. 50 Ø. Pr.

Stk. 20 Ø.

Bergamentpapir, 30" bredt, pr. Allen 6 Ø.

Propper af prima Rork til Abbottsglas
pr. 100 Stk. 1 Pbd. 2 Kr. 75 Ø. Pr. 2 Pbd.

4 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 1 Pbd. 3 Ø., pr. 2

Pbd. 5 Ø.

Min mange Gange præmierede og fuldt ud
anerkendte

Bipibe

sendes frit, naar 3 Kr. 16 Øre sendes pr. Post-
anvisning, hvorpaa Bestilling samtidig skrives (heri
Lanbet), til Ublaudene med Tillæg af den Porto,
der fordres (Tyskland 90 Øre, Sverige 45 Øre),
begge Steder medregnet Postopkrævningssgebr.

Saas hos

C. F. Grønning,
Bejrup, Bramminge St.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for
Biavl** saas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse
Aargange tages samlede, saas de a 25 Øre.
Aargangene 1881—85, 1888—1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og fornyet med
Sageregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes
60 Ø. **Aargangene 1893—1896** ligeledes
a 1,50 Ø. pr. Aargang.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da
tilsendes Aargangene frit. **Grølev.**

Honning

som Hærings- og som Lægemiddel.

af **Hans Grølev.**

Pris hæftet 20 Ø. Saas hos Forfatteren.
Forhandlere Rabat.

My Honning-Etiketter,

farvetrykte med Blads til Navn, saas for
90 Øre pr. 100. Den udfaarne farvetrykte
Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme
Pris, haves nu atter paa Oplag.

Grølev, Kallundborg.

Landbrugets Bierherv,

Tidsskrift for Havebrug, Fjerkræavl, Biavl, Kanin-
avl, Ferskvandsfiskeri og Jagt. Redigeret af
Carl Schiebler. Udkommer 4 Gange aarlig med
ialt 6 Ark Tekst. Bestilles paa Postkontoret og
koster 1 Kr. aarlig. — 1ste Aargang 1896, 6
Ark Tekst, saas mod Indsendelse af 1 Kr. 4 Øre
pr. Postanvisning. Adresse: „Landbrugets Bier-
herv“, København N.

Forenings-Meddelelser.

Kredsforeningen for **Vesterhøjsinge** og
Omegn holder Møde Søndag d. 11. Juli, Estn.
kl. 3, hos Niels Johansen i Ristrup. Der gives
praktisk Undervisning i Biavl og muligvis Dis-
tension. **Hans Jørgen Hansen.**

Indhold af dette Numer.

Narhus BF., af P. Christensen	212
Bipeft	215
Bistit, af E. R. Root	213
Bitommere, af Niels Pedersen	207
Bornholms BF.,	212
Bygning af Arbejdstavler, af G. M. Doolittle Dronningaavl	206 208
Ekko, af Worbeck, W. L., P. Jørgensen, Lars Nielsen og H. S. Hansen	216
Jorraadnelles-Sygdom	214
Forsværmes Dronninger	215
Gavnfulde Binst	216
Honningvalg	205
Middel mod Myrer, af H. Petersen	214
Udstillingen i Aarhus	211
Understøttelse til DBF.	211

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundp्रेसer optages for 20 Øre pr. Petit-Vinle 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indryktele.

Formering.

Ved den nyere Biavl søger man i Almindelighed saavidt mulig at undgaa Formering af Bifamiliernes Antal, fordi Udhyttet af det enkelte Stade forringes derved. Selvfølgelig kan dog Formering ikke helt undværes dels til Vedligeholdelse og Udvidelse af ældre Bierier, dels til Anlæggelse af ny. Derfor spiller denne Del af Biavlens ogsaa ved de nyere Fremgangsmaader en temmelig vigtig Rolle. Vi have for kort Tid siden omtalt den kunstige Formering i Forhold til den naturlige Sværmning. I Dag skulle vi nærmere omtale det bedste Tidspunkt for den førstnævnte Slags Formering.

Allerede ved Sammenligning af naturlige Sværme med kunstige kom til det Udslag, at de førstnævntes Usikkerhed og det dermed ofte forbundne Arbejdsstab for Bierne vare Grunde nok til at foretrække Kunstsværmene; men det vil blive endnu mere indlysende, naar vi omtale det bedste Tidspunkt for Kunstsværmenes

Dannelse. Det er en gammel Regel, at denne Slags Sværme altid lykkes, naar de dannes paa en fornuftig Maade i den rigtige Sværmetid. Det er imidlertid klart, at saadanne Kunstsværme let kunne blive loblig dyre. Vi lende derfor ogsaa adskillige Eksempler paa, at dygtige Biavlere foretrække at købe naturlige Sværme hos deres Naboer. Denne Udvej passer imidlertid Aar for Aar for færre Biavlere, fordi Rubebiavlens aftager saa stærkt og dermed Udgangen til at saa saadanne Sværme til Købs for en rimelig Pris. Den fremstredne Biavler nødes altsaa til selv at sørge for den nødvendige Formering af sine Bifamilier. Det er derfor heldigt, at vi efter Haanden ere bleve i Stand til at danne Kunstsværme til en billigere Pris, fordi de kunne dannes paa et andet Tidspunkt. I Virkeligheden kræves der jo til Dannelse af saadanne 2 Betingelser, nemlig et stort Antal Bier (og Yngel) og Tilstedeværelsen af Droner, der kunne befrugte de unge Dronninger; men disse Betingelser kunne jo godt være tilstede

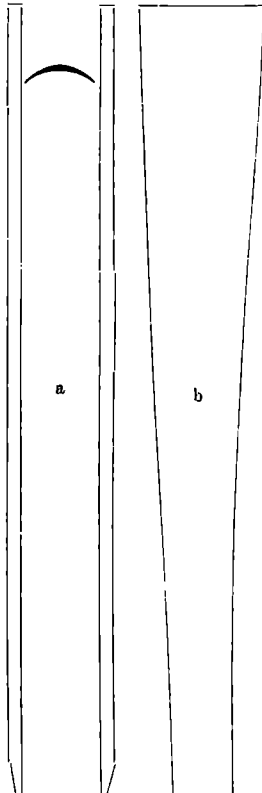

Fig. 49. Dronningtang, a, set fra Eiben, b set fra Glæden.

endnu henimod Slutningen af Hovedtrækket. Ved at danne Kunstbærmene paa dette Tidspunkt vil man næsten fuldstændig kunne udnytte Hovedtrækket, og derfor kunne saadanne Kunstbærme dannes med en langt ringere Udgift, end hvis de dannes ved Hovedtrækkets Begyndelse. Uanskeligheden herved ligger kun i at vælge det rette Tidspunkt, da man ikke altid nøjagtig kan kende Hovedtrækkets Varighed forud. I Almindelighed vil den øvede Bivavler dog ikke tage meget fejl i denne Henseende. Det kommer jo nærmest an paa at bestemme Tiden for Droneslaget, da Kunstbærmen bør dannes mindst 2, helst 3 Uger før dette. Som Eksempel ville vi vælge vor egen Egn. Her slutter Hovedtrækket oftest i Begyndelsen af August, og Droneslaget foregaar derfor i Almindelighed omtrent ved Midten af August. Et Plantevækstens Udvikling i et Aar meget tidlig, maa Droneslaget ventes 1—2 Uger tidligere; men disse Forhold kende vi jo allerede ved Hovedtrækkets Begyndelse. I et almindeligt Aar vil det bedste Tidspunkt til Dannelsen af billige Kunstbærme i vor Egn være 15.—20. Juli. Dette kan i mindre Bihaver lettest ske ved „Afsondrings-Metoden“, altsaa ved Opfytning af et passende Antal Yngeltavler i et helt Magasin, der i Bunden er forsynet med Dronninggitter. I dette Magasin vil der nu blive opført Dronningceller, og saa snart disse have været lukkede i 2—3 Dage, kan man danne saa mange Kunstbærme, som man har Dronningceller rede. Har man f. Eks. faaet opført 5 Dronningceller, kan man altsaa danne 5 Kunstbærme. For at faa saamange Dronningceller opførte ved den nævnte Metode maa man imidlertid affordre et temmelig stort Antal Yngeltavler. Afsondres kun 3—4, vil man oftest faa kun 2—3 Dronningceller opførte i Stedet. Et ligesaa stort Antal Stader kunne da „deles“, naar Dronningcellerne have opnaaet den nævnte Modenhedsgrad. „Delingen“ foregaar saaledes, at man borttager Halvdelen af Yngelen (paa alle Trin), idet man lader de paasiddende Bier forblive paa Tavlerne og desuden et passende Antal Honningtavler med Bier. Disse flyttes hen til en ny Plads. Moderstaden beholder Dronningen. Den følgende Dag gives 1 Dronningcelle til Kunstbærmen. Man kan godt give denne uden Beskytter; men det er naturligvis nok saa sikkert at benytte en saadan. Ved denne Metode er der den Ulempe, at man skal opsøge Dronningen for at sikre sig, at den forbliver i Moderstaden. Dette kan undgaa, naar man har vandret Gitterindstud

i alle de Stader, som skulle deles. I dette Tilfælde kan man 4 Dage før Delingen skal foregaae flytte de modneste Yngeltavler med Bier op over Gitteret. Hvis man under dette Arbejde ser Dronningen paa en af disse Tavler, kan man med en Fjer feje den ned i Underrummet. Man kan da foretage Delingen allerede den følgende Dags Aften ved at indføre en Dronningcelle og flytte Kunstbærmen hen paa sin ny Plads. Ser man derimod ikke Dronningen ved Opfytningen af Yngeltavlerne i Overrummet, bør Stedet fremdeles henstaa urørt i 4 Dage. Naar man nemlig efter Udløbet af den Tid undersøger Overrummets Tavler, vil man let kunne se, om Dronningen er der eller i Underrummet; thi hvis Dronningen ved Opfytningen af Yngeltavlerne er fulgt med, vil der nu findes Hg i Tavlerne. I dette Tilfælde maa man sørge for at faa den flyttet ned i Underrummet. Dette kan f. Eks. ske ved ligesom at opsjøe den, gribe den ved Bingerne og straks lade den løbe ind i Underrummet gennem Stadets Indgang. Om Aftenen paa samme Dag flyttes Magasinet med alle sine Tavler hen til den ny Plads, hvor de indhænges i et andet Stade. Den følgende Dags Aften giver man denne Kunstbærm en Dronningcelle. Hvis man ikke kan finde Dronningen i Overrummet, da kan man foran Stadets Indgang tet op til Flyvebrættets Kant lægge et bredt Bræt. Derpaa udtages hver enkelt Table af Overrummet, Bierne afbørstes foran Indgangen, Tabellen hænges først ind i en Tablekasse. Naar alle Overrummets Tavler saaledes ere behandlede, kan man være sikker paa, at Dronningen er kommen ind i Underrummet. De ublagne Tavler hænges da atter ind i Overrummet, og Delingen foregaar om Aftenen som ovenfor beskrevet. Hvis man ønsker at faa fat paa den gamle Dronning for at ombytte den med en anden, da kan med Afbørstningen af Tavlerne lade Bierne falde ned i Overrummet og naar alle de bitomme Tavler findes i Tablekassen, kan man da med Røg jage Bierne fra Overrummet gennem Gitteret ned i Underrummet. Gitteret virker da som en „Dronningst“, idet Dronningen bliver tilbage oven over det.

I Forbindelse med denne Anvisning skulle vi besvare et Spørgsmaal, som er sendt os fra 2 forskellige Læsere: Har man ikke et Redskab, med hvilket man kan gribe Dronningen? — S.: Ved Udstillingen i Gøteborg i 1891 saa vi første Gang et saadant Redskab og købte det for at prøve det og fremdise det her i Landet. Det er enten en svensk eller tysk

Opfindelse og bestaar af en Tang, der paa Enden af hver Kæbe bærer en Halvflugle af Færntraadtvist. Dette Redskab var slet lavet og derfor meget skrøbeligt. Skulde det lades godt, vilde det blive temmelig kostbart, og vi have ved Prøve fundet, at det ikke er bekvemt at benytte. Naar man nemlig ved Opsøgning af Dronningen finder denne løbende ganske alene enten paa en Table eller paa Stadets Bund eller Bæg, er det meget let at gribe den med Tommel- og Befeginger, altsaa uden noget særegent Redskab. Ofteft træffer man derimod Dronningen imellem eller ovenpaa mange Bier, og det er da vanskelige at gribe den med Fingrene uden at opirre de nærmeste Bier. Vi have derfor selv konstrueret et overmaade simpelt Redskab til dette Brug (se Fig. 40). Enhver Biabler kan med Lethed selv lave det: To almindelige Kammelister 6 " 15,5 cm. lange, $\frac{7}{8}$ " 22 mm. brede, $\frac{1}{8}$ " 3 mm. tykke, tilføres i den ene Ende saaledes, at Bredden heri kun bliver $\frac{1}{4}$ " 6mm. og Tykkelsen kun $\frac{1}{16}$ " 1 $\frac{1}{2}$ mm. Listerne lægges paa et Bord med de 2 brede Ender sammenstødende, et Stykke Blik, der er 3 " 7,7 cm. langt, $\frac{7}{8}$ " 22 mm. bredt, befæstes med 2 Traadstifter 1 " 2,6 cm. fra Enden af hver Liste. Derefter løstes Enderne op, Sømmene bøjes om paa den modsatte Side og Listerne bøjes derpaa sammen, saa at de danne en simpel Tang. Med denne simple Dronningtang kan man meget nemt gribe Dronningen midt om Livet og putte den ned i en almindelig tom Tændstikæske. Det er en Selvfølge, at man herken bør flemme Dronningen saa haardt, at den tager Skade, eller saa let, at den løber sin Vej; men det rette Greb læres let ved en Smule Øvelse. Den samme Tang kan naturligvis ogsaa benyttes til at gribe Arbejdsbier med.

Biabls-Udstillingen

i Aarhus d. 9.—12. Juli 1897

stod i Henseende til de udstillede Genstandes Antal og Mængde saavel som i Henseende til Lokale langt over den i 1896 afholdte Udstilling i Hølstebro. DBF.'s Bestyrelse havde anset alvorlig over det flette Lokale paa det sidstnævnte Sted, og denne Anke var bleven taget til Følge af Dyrskuet's Hovedkomite, da det maa erkendes, at Biablsudstillingens Lokale i Aarhus var meget smukt og afgav rigelig Plads. Som sædvanlig ved slige Udstillinger vare Bygningerne ikke færdige i rette Tid. Da vi d.

8. Juli Morgen indsendt os i Biablsudstillingens Lokale for at udpakke og opstille Genstandene, viste det sig, at det halve Tag manglede og de mange Regnbøger, som faldt, forsinkede derfor Opstillingen. Taget blev dog færdig i Løbet af Dagen, og det lykkedes ogsaa i rette Tid at faa alt opstillet, saa at det fik et meget tiltalende Udseende. Den følgende Dag, første Udstillingsdag, da Regnen styrte ned, viste det sig imidlertid, at Taget ikke var tæt, idet Vandet dryppede ned fra de store Tagvinduer. En lignende Fejl bør ikke gentages. Lokalet var et firkantet Rum med Borde langs alle Vægge og et stort Bord i Midten. Paa dette opstilledes alle Drikkevarer. Langs Væggene fandtes de øvrige Sager i følgende Orden regnet fra Indgangen: Kunsttavler, Kager (Indgang til Fjertræudstillingen, der stødte umiddelbart op til Biablen), Voks (Kontor), Honning, Bøger, Redskaber. Sidstnævnte fandtes i saa stor Mængde, at de optog næsten hele de to Ydervægge og naaede helt ud til Indgangen. Op til dette Lokale stødte et Halvtag, under hvilket alle Udslyngere og de Stader, som skulde opstilles „under Tag“, havde deres Plads. Udenfor dette Halvtag fandtes de øvrige Stader og et Stade med levende Bier, som velvillig vare stillede til Raadighed ved Forevisningerne af Skomager M. P. Christensen, Aarhus, der tillige havde udstillet en Bidronning paa en lille Table i en luftet Glasåske.

Udstillingens Indhold var i det hele fuldt ud tilfredsstillende baade med Hensyn til Mængde og Kvalitet. De allerfleste Stader vare fortrinlige, og det samme gælder om Udslyngerne. Af de øvrige Redskaber var der saa stort et Antal, at vi næppe have set en større Samling herhjemme, og de allerfleste af disse vare gode. Af Honning fandtes et stort Antal Prøver, dog ingen i særlig stor Mængde, hvilket vi heller ikke ansæ for væsentligt. Blandt disse Prøver vare mange særdeles gode, men adskillige led rigtignok af Behandlingsfejl eller Fremstillingsfejl, nogle vare f. Eks. gærede eller flammede. Særlig skulde vi fremhæve, at der i adskillige Glas var anvendt gamle, smudsige, ildelugtende Propper. Lad os dog være enige om aldrig oftere at møde med saadanne Propper, ikke engang ved Hjemmesalget, langt mindre ved en Udstilling. Med Hensyn til Voksset viste der sig en meget stor Fremgang. I blandt det store Antal Prøver fandtes ikke en eneste, som var simpel. De allerfleste vare særdeles gode, og Donnerne havde derfor et meget

vansteligst Hverv med at fordele Præmierne i denne Afdeling. Af Rager fandtes ikke mange Prøver, nogle dog i stor Mængde; men flere af dem stod ikke højt i Kvalitet. Der er slet ikke Tvivl om, at en Mængde Husmødre anvender Honning til Rager, og derfor bør vi have flere Udstillere i denne vigtige Afdeling. Vi finde af den Grund Anledning til at opfordre Husmødrene til at udstille Honningrager og Dommerne til at anvende nogle flere Præmier derpaa, netop for at fremkalde flere Udstillere af denne Vare. Drikkevarerne, som fandtes i anseelig Mængde, toge sig meget smukt ud paa det store Midterbord. Blandt dem fandtes flere af de gamle kendte Mærker, som vi hyppig se ved vore Udstillinger, men tillige adskillige ny. Af Honning-Skiltetøj var der kun udstillet meget lidt, og der er heller ikke Grund til særlig at opmuntre til denne Anvendelse af Honningen.

I det hele taget kan det siges, at denne Biavls-Udstilling var særdeles vellykket, da den havde et passende Omfang og et meget stort Besøg. Dette var vel om Fredagen temmelig ringe paa Grund af det uheldige Vejr men om Lørdagen var Skuet besøgt af c. 25,000 Mennesker, og vi antage, at mindst Halvdelen af dette Antal har besøgt Biavlsstillingen. Det var en ganske heldig Ordning, at de Besøgende kunde gaa ind i Fjerkræudstillingen (fra Kaninerne) og ud gennem Biavlsubstillingen eller omvendt. Derved fremkom en stadig Strøm af Besøgende gennem begge Udstillinger og tillige en meget gavnlig Strøm af frisk Luft. Om Søndagen og Mandagen var Udstillingen mindst ligesaa godt besøgt som om Lørdagen, saa at det samlede Besøg i hele Udstillingen kan anslaaes til c. 70,000 Personer.

I Biavlsubstillingen indtraf Lørdag d. 10. Juli Kl. 2³/₄ Eftermiddag et Uheld, der meget let kunde have haft højest uheldige Følger. Lokalet var fuldt af Folk, da der pludselig nede fra Gulvet opstod Ild i det Hjørne, som optoges af Biavlsredskaberne. Uden Tvivl har en Besøgende ved at tænde en Cigar kastet en endnu ikke udslukket Tændstik paa Gulbet. Ilden har meddelt sig til noget henkastet Papir, der laa tæt under det røde Tøj, hvormed vi altid beklæder Forsiden af vore Udstillingsborde. Ilden har fra Papiret antændt det røde Tøj, derfra Bordpapiret, som dækkede Bordene, og er endelig naaet op til Bægtavlerne og Dekorationerne, som dækkede de tynde Træ-

vægge. Det hele var et Dødeligt Sag. Saa Miutter efter, at Ilden var udbrudt, havde den fra Gulvet naaet Spaantaget. En fortrinlig Hjælp under disse farefulde Forhold ydede de 2 Udgange; thi gennem disse tømtes Lokalet hurtigt for Besøgende, saa at der blev Plads til Slutningsarbejdet. I alle andre Henseender vare Forholdene saa uheldige som vel muligt: Intet Vand, ingen Sprøjte, Brandmandskabet en Fjerdingvej borte og hele Huset let fængelig som en Tændstik. Det maa i Sandhed forbavse, at det under saadanne Forhold lykkedes at hindre Ildens Udbredelse, og der er al Grund til at rose den Resolutthed, som uddistes af Biavlsudstillingens Tilhængsmænd og flere Besøgende, idet de straks anvendte — Mød som Slutningsmiddel, indtil man fik hentet Vand i Honningspande (det var i den Henseende et stort Held, at Alex. Rasmussen, Kallundborg, havde udstillet sine Honningspande). For at slukke Ilden i Væggene anvendte man vaade Frakker, der trykkes ind paa Flammerne. Slutningsarbejdet varede i c. 1/2 Time. Da det var endt, kom en Haandsprøjte og 2 Brandmænd tilstede, og disse holdt da Vagt indtil Udstillingens Slutning. Udstillerne havde ikke asjureret deres Sager, og de vilde derfor have lidt et Tab, hvis ikke Hovedkomiteen havde asjureret dem. Dette var heldigvis sket. Derfor foretoges straks en Burdering af den store Skade, der formentlig vil blive fuldt erstattet i Genhold til denne Burdering, der udførtes af DBF.'s Sekretær og Biavlslærer N. S. Kristensen saa nøjagtig, som det under de foreliggende Omstændigheder var muligt.

Det er en Selvfølge, at denne Hændelse, der heldigvis ikke fik alvorlige Følger, bør være en gavnlig Advarsel baade for DBF. og for Hovedkomiteen. Ved fremtidige Udstillinger af samme Art bør Tobaksrøgning forbydes i Lokalerne de udstillede Genstande bør altid brandsikres, og der bør i Lokalet under hele Udstillingen findes opstillet et med Vand fyldt Kar og helst tillige en Haandsprøjte.

Præmierne

ved

Biavlsubstillingen

i Aarhus 9.—12. Juli 1897.

Guld 93. Raastoffer af Biavl.

Honning.

1747. 1. Pr., Sølvmedalje + 15 Kr., Lærer N. Jensen, Badstø, Flaunesholb.
1748. 1. „ Bronzemedalje + 15 Kr., Lærer N. Jensen, Vejringe, Stubbeløbing.

1763. 1. „ Sølvmedalje + 15 Kr., Ungkarl P. Rasmussen, Koldt, Hæjselager.
 1726. 2. „ 10 Kr., Træhandler S. Anthonsen, Kællerup.
 1736. 2. „ 10 Kr., Suedker L. Frederiksen, D. Torslev.
 1749. 2. „ 10 Kr., Købmand Jens Jørgensen, Hjørring.
 1767. 2. „ 10 Kr., Hmd. N. Sørensen, Findal, Odder.
 1729. 2. „ 10 Kr., Oversergent Bjerregaard, Fredericia.
 1725. 3. „ 5 Kr., Stomager N. Andersen, Elling, Frederikshavn.
 1735. 3. „ 5 Kr., Vejmand P. P. Enevoldsen, Hatting, Højsens.
 1754. 3. „ 5 Kr., Gaardejer S. Chr. Madsen, Volding, Hølsted.
 1755. 3. „ 5 Kr., Hmd. S. Mogenssen, Stivholme, Mundelstrup.
 1757. 3. „ 5 Kr., Suedker J. F. Nielsen, Åsbedrup.
 1758. 3. „ 5 Kr., Hmd. Laur. Nielsen, True Mark, Brabrand.
 1758. 3. „ 5 Kr., Tømrer S. Kr. Sørensen, Cuslev, Hæjselager.
 1771. 3. „ 5 Kr., Forstander N. P. Luchsen, Fredericia.

Table=Hønning.

1733. 3. Pr., 5 Kr., Stomager M. P. Christensen, Sølystgade 16, Aarhus.
 1767. 3. „ 5 Kr., Hmd. N. Sørensen, Findal, Odder.

Boks.

1744. 1. Pr., Sølvmedalje + 15 Kr., Lærer J. P. Jensen, Elling, Frederikshavn.
 1750. 1. „ Broncemedalje + 15 Kr., J. Kr. Kristensen, Graarup, Tolne.
 1758. 2. „ 10 Kr., Hmd. Laur. Nielsen True Mark, Brabrand.
 1725. 3. „ 5 Kr., Stomager N. Andersen, Elling, Frederikshavn.
 1726. 3. „ 5 Kr., Træhandler S. Anthonsen, Kællerup.
 1764. 3. „ 5 Kr., Forp. S. Mortensen Niis Ravnholt, Tranbjerg.
 1766. 4. „ Lærer B. E. B. Smith, Bjergsted, Svebølle.
 1769. 4. „ Hmd. A. Thuesen, Hannerup, Fredericia.

Guld 94. Fabrikat af Biavlsprodukter.

Mød og Vin.

1772. 1. Pr., 15 Kr., Cand. pharm. Aug. Andersen, Slagelse, Rød Hønningvin.
 1781. 1. „ Broncemedalje + 15 Kr., Stomager N. E. Haagenjen, Tranbjerg.
 1787. 1. „ Broncemedalje + 15 Kr., Fru Sofie Jensen, Badstær, Flauenstjold, Vikor.
 1784. 2. „ 10 Kr., Lærer J. P. Jensen, Elling, Frederikshavn.
 1793. 2. „ 10 Kr., Suedker J. F. Nielsen, Åsbedrup.
 1775. 3. „ 5 Kr., Træhandler S. Anthonsen, Kællerup.
 1795. 3. „ 5 Kr., Fabrikant P. A. E. Müller, Graabrødretorv 4, København.
 1794. 3. „ 5 Kr., Vinhandler Riis & Co., Aarhus.

Pager.

1777. 2. Pr., 10 Kr., Fru Flora Boesen, Vejle.
 1785. 2. „ Broncemedalje + 10 Kr., Lærer J. P. Jensen, Elling, Frederikshavn.

1788. 2. „ 10 Kr., Fru Sofie Jensen, Badstær, Flauenstjold.
 1796. 3. „ 5 Kr., Mejerist J. B. Schmidt, Kronborg, Lunderskov.
 Kunsttavler.
 1799. 1. Pr., 15 Kr., Fotograf N. S. Vorbeck, Hølstebro.
 1776. 2. „ 10 Kr., Fabrikant J. B. Boesen, Vejle.
 1787b. 2. „ 10 Kr., Købmd. Jens Jørgensen, Hjørring, Støtte Kunsttavler.
 1793. 4. „ Suedker J. F. Nielsen, Åsbedrup.

Guld 95. Hjælpe midler for Biavlere.

Stader og Udslyngere.

1806. 1. Pr., Broncemedalje + 10 Kr., Oversergent Bjerregaard, Fredericia. 1 Stade.
 1814. 1. „ Sølvmedalje + 15 Kr., Fabrikant Kr. Peder Jensen, Tved, Svendborg. En Samling af Stader og Udslyngere.
 1800. 2. „ 10 Kr., Fabrikant J. Andersen, Løsning, Udslyngere.
 1803. 2. „ Broncemedalje + 10 Kr., Fabrikant J. B. Boesen, Vejle. En Samling Stader og Udslyngere.
 1804. 2. „ 10 Kr., Stomager M. P. Christensen, Sølystgade 16, Aarhus. Fremstilling af levende Bier.
 1809. 2. „ 10 Kr., Tømrer Jens Hansen, Glæsborg, Grenaa. 1 Stade.
 1813. 2. „ Broncemedalje + 10 Kr., Suedker J. F. Nielsen, Åsbedrup. 1 Stade.
 1811. 3. „ 5 Kr., Suedker Nørstov Jørgensen, Braude, Jelling. 1 Stade.
 1815. 3. „ 5 Kr., Tømrer P. Peder Jensen, Toldbodgade, Roskilde. 1 Stade.

Redstaber.

1801. 2. Pr., 10 Kr., Mechaniker Chr. P. Vendixen, S. Belling, Vorkop, Højskib.
 1810. 2. „ 10 Kr., Forstelærer N. Jensen, Vejringe, Stubbeløbing. 1 Dvnd-Botksmelter.
 1816. 2. „ 10 Kr., Alex Rasmussen, Kalundborg. En Samling.

Bøger.

1806. 1. Pr., 15 Kr., Kantor Erslev, Kalundborg. „Fører i Biavl“, 3. Dplag.
 1821. 1. „ 15 Kr., Fotograf N. S. Vorbeck, Hølstebro. „Vejledning i den moderne Biavl“.

Vespræmie.

Trajtchej J. Møller, Aarhus, for mangleaarig fortjenstfuld Virksomhed til Biavlens Fremme.

Dommerne vare Mastinpudder P. Christensen, Lunderskov, Sadelmager C. F. Grønning, Vejrup, og Jordbruger N. S. Kristensen, Himmeløb.

Bi-Giften.

Af Major Bedt, Erlangen, D. ill. B. 3.

„Archiv für experimentelle Pathologie und Pharmacologie“ indeholder i 28. Bind, S. 381, en Afhandling af Dr. Josef Langer om ovennævnte Emne. De indgaende

Undersøgelser stamme fra det pharmakologiske Institut i Prag og ere udførte med Understøttelse af Selskabet for Kunst og Videnskab i Bøhmen.

Efter Dr. Langer findes tidligere ingen systematiske, experimentelle undersøgelser over Giften i Brodden hos Insekter som Honningbien, Hvepse, Gedehamse og Humler, formentlig fordi det giftige Emne findes i saa ringe Mængde i det enkelte Dyr, og man har da laabel sig afstrække fra den besværlige Bearbejdning af en større Masse. Til sine undersøgelser anvendte Dr. Langer udelukkende Honningbier, da disse kunde faas paa enhver Aarstid, medens hos de andre Brod-Insekter hele Samfundet bortdør om Efteraaret, og kun de unge Dronninger overvintre under Mos eller Stene. Til de hidtil gennemførte Forsøg maatte opres c. 25,000 Bier. Efter Anskaffelse af mere Materiale haaber Dr. Langer at kunne meddele mere saavel om den physiologiske som om den immuniserende Virkning (denne har han allerede fastslaaet) af Bigiften.

Udvinningen af Materialet skildrer Dr. Langer saaledes: „De vandholdende Gistopløsninger blev til Dels fremstillede paa den Maade, at jeg indbragte den af Vibrodden frempihlende Gistdraabe i enkelte Vanddraaber og tilnærmelsesvis beregnede Procentindholdet efter Antallet af de indbragte Gistdraaber. Indbindingen af Giften paa denne Maade er forsaavidt meget let, som enhver Bi, der forsigtig blev greben med to Fingre og trykket paa passende paa Baglivet, straks fremskødte Brodden, paa hvis Spids man let kunde se den klare Gistdraabe. Bliver Gistdraaben hurtig bragt til Opløsning ved Broddens Indjølelse i Vandet, kan Bien fremdeles leve og benyttes 1 eller 2 Gange mere paa samme Maade. — En bedre Udnyttelse af Materialet opnaaede jeg ved Fremstilling af den vandholdige Gistopløsning paa den Maade, at jeg med en Pincet udrev den friske Brod med Gistblaren og rev dem i Vand samt filtrerede den derved dannede lidt uklare Vædske een eller flere Gange.

Til Opklaring af visse Enkeltheder, j. Eks. Bestemmelse af Vægtfylde, Tørsubstansen, Gistmængden i den enkelte Draabe, var det nødvendigt at undersøge den Gift, som fremkom af Brodden, for sig. Dette opnaaede jeg dels derved, at jeg samlede den enkelte Gistdraabe i Kapillarrør, dels derved at jeg lod Bierne stikke i almindeligt Filtrepapir.

Den Sagttagelse, at den fra Brodden udfivende Gift størkner i Alkohol, medens den virksomme Bestanddel deraf dog med fuldfommen Bevarelse af alle karakteristiske

Virkninger holder sig opløst i Vand, viste mig Bejen til at faa Giftstoffet i større Mængde. For at opnaa dette bleve baade Brodde og Vedhæng samlede i 96 % lig Alkohol, efter at Alkoholen var raffineret, blev Resten tørret ved 40°, derpaa blev den reben til et fint Pulver, og dette blev flere Gange udtruffet med Vand. Ved at filtrere denne Extrakt fik jeg en klar gulbrun Vædske, som efter at være koncentreret frembragte den typiske Reaktion.

Den frist udtømte Giftdraabe er vandklar, reagerer tydelig sur, smager bittert, lugter fin aromatisk, navnlig naar den gnides mellem Fingrene. Ved Jorddampning efterlader den en Rest, som ved 100° bliver sprød og minder om indtørret Gummi-arabicum.

Mikroskopisk undersøgt viser den friske Giftdraabe forfællige store, stærkt lysbrudende Draaber, som minde om Fedt.

Den Gift, som løber ud af Brodden, opløses let i Vand og har en Vægtfylde af 1,1313. Naar den tørres ved almindelig Stuevarme, efterlader den en Rest af 30 %, som hverken har mistet Giftvirkningen eller Evnen til at opløses. — Vægten af den udtømte Draabe svinger mellem 0,0002 og 0,0003 g. Beregnet i Forhold til Biens Vægt vejer den enkelte Draabe $\frac{1}{500}$, den frist afredne Brod med Tilhæng c. $\frac{1}{76}$ af Biens Vægt, og dette vejer, efter som Bien er sulten eller suget fuld, 0,6 — 0,18 g*).

Den Syre, som findes i Bigiften, ligner i høj Grad Myresyre; men Dr. Langer efterviser bestemt, at denne Syre ikke er Aarsagen til de giftige Virkninger af Bigiften.

Bigiftens aromatiske Lugt hidrører fra en særegen Vædske, men denne har heller intet med de giftige Egenstaber at gøre.

Ved Indpodning af den friske Gift paa forfællige Næringssemmer, saaledes som den foretages ved bakteriologiske undersøgelser, fandt jeg, at Bigiften ikke indeholder Bakterier, ja at den endogaa overfor gule Eddertokker (Edderbakterier) viser en bakterieffendelig (udvillingshæmmende) Virkning. Ved Forraadnelse obelægges Giften, derimod viste den betydelig Modstandskraft mod Varme og Kulde.

Ved den kemiske Undersøgelse kunde følgende uorganiske Emner paabises: Salt-syre, Fosfor-syre, Natron og Kalk. De kemiske Forhold lode formode, at det egentlige Giftemne er en Vægehvilde-Forbindelse; men dette bekræftedes ikke ved de fortsatte undersøgelser.

*) 1 gram = $\frac{1}{6}$ Kvint.

For at fremstille den giftige Bestanddel i større Mængde gif jeg frem paa følgende Maade: Jeg samlede 12,000 Brodde med Giftblærer i Alkohol (96 %), bortfiltrerede Alkoholen og tørrede Resten ved 40°. Ved Rivning til Pulver frembragte Støvet rigelig Nyren og let Hoste. Ved videre Behandling vandt jeg et tørt, hvidliggraat Emne, som viste Eggehvide-Reaktion, men ikke frembød Reduktionsformue. Da Virksomheden som Gift ikke i Styrke fulgte Eggehvide-Reaktionen, maatte det forsøges at stille det giftige Emne fra Eggehvide-Emnerne. Jeg fik da tilsidst et klart Filtrat, der ikke viste Spor af Eggehvide, og som dog ved Forsøg paa Dyr viste sig at være en virksom Gift. Saaledes havde jeg da udbunden den virksomme Del af Vigiften, der lod sig opløse i Syre, men tykkelig i Alkali. Emnet maa altsaa betegnes som en Base. Ved Hensyn til dets øvrige Egenskaber kan jeg først udtale mig efter Behandling af et meget større Materiale.

Vigiftens physiologiske Virkninger minde i høj Grad om mange Arter af Slangegift, navnlig den stedlig narkotiserende og irriterende Virkning af smaa Mængder og Ebnen til i større Mængder at angribe Blodlegemerne og fremkalde Blødninger. Dermed kommer Vigiften i nært Slagtskab med Giften hos Viperiner og Krotalider (Klapperslanger)".

Deling af en Bifamilie.

Af Rud. Buemann, Mariager.

Da der undertiden i Bitidende hentydes til det ønskelige i at der fremkommer Meddelelser fra den daglige Virsøgt, skal jeg tillade mig at oplyse følgende, som mulig kan have nogen Interesse.

Omtrent den 15. Juni delte jeg en Familie, der godt besatte 16—17 Kammer, og som jeg havde anbragt i et 2o-Dronningstade, ved at ned sætte et tæt, dobbelt Indskud i Midten, saa at der kom lige mange Kammer i hver Side saavel med Væg som unge Larver, idet det var min Hensigt at danne to Familier. Delingen syntes paa Forhaand at have god Udsigt til at lykkes, da der samtidig med, at denne foregik, viste sig at være bygget 2 Dronningceller i Huset belagte med Larver, men for en Forsigtigheds Skyld, da jeg ikke vidste, hvor Dronningen var, lod jeg en Celle være i hver Side; den ene Celle,

som viste sig at være bleven hos Dronningen, blev snart efter oprevet. (1).

I Afslæggersiden var den Dronningcelle, som oprindelig fandtes der, lukket d. 23. Juni, og nogle Dage derefter var de hyderlig opførte 4—5 Dronningceller lukkede. Den 1. Juli var en Dronning udløben af den nævnte ældste Celle, og de øvrige Celler vare, saavidt jeg kunde se, da oprevne; imidlertid var der endnu ikke d. 10. d. M. lagt Væg, men Vejret havde ogsaa i de Dage været ugunstig til Udflugt. Samme Dag saa jeg imidlertid til min Forundring, at der dog endnu fandtes en lukket Dronningcelle i Stadet, men større blev min Forundring, da Stadet Dagen efter udsendte en meget stor Sværm. Denne lykkedes det mig at indfange og at anbringe i et lille Sommerstade, og om denne Sværm kan jeg hyderligere bemærke, at ved idag, d. 12 at iagttage Flugten saa jeg tilfældigvis Dronningen vende hjem fra en Udflugt, gaa ind i Stadet men et Øjeblik efter vende tilbage og flybe ud. Det maa da formentlig antages, at Dronningen, der jo ej endnu havde lagt Væg i dens Moderstade, først var paa sin Udflugt, og at Befrugtningen ej den første Gang er lykkedes, endskønt der er mange Droner i Bigaarden; jeg lagde ogsaa forgæves Mærke til Sædtraaden. (2).

Jeg tror ikke, at Bierne manglede Blads, da de sværmede; men det kan være rimeligt nok, at Grunden til Sværmingen har været, at der i Stadet fandtes et for stort Antal unge Bier, som savnede Dpfostningsarbejde; thi det maa erindres, at der jo ikke siden Delingen d. 15. Juni var lagt Væg i Familien. Det forundrer mig dog, at Dronningen gif paa Sværmetur forinden hun var befrugtet, men det raader hun maaske ikke ene for (3). Jeg har forgæves i den tilbageblevne Del af Familien, der dog endnu tyndt kan besætte 5—6 Kammer, søgt Dronningen, og da jeg ikke sætter Pris paa den foregaaende Udsværming, har jeg tænkt paa at føre denne tilbage i Moderstaden, men først bør vel den ene Dronning — helst den yngste, antager jeg — ødelægges (4).

Ved Indfangningen viste det sig, hvorledes en Yngeltavle kan gøre godt; det var nemlig ikke muligt for end Sværmen tredje Gang havde sat sig, at bjerger den, og dette lykkedes endda kun ved, at jeg i en Klasse havde anbragt en Yngeltavle; i Ruben vilde de ikke gaa, men maaske Træstadbier ikke gerne gaa i Ruben. (So!)

Da jeg, uagtet Begynder, interesserer mig meget for Biavlens, skalde det glæde mig, om den ærede Redaktion mulig maatte

finde Anledning til at optage nærværende Artikel forsynet med nogle forklarende Til lægsbemærkninger.

(1) Da den Familie, som blev delt, forud havde begyndt at opføre Dronningceller, var det jo dermed givet, at Familien enten var i Sværmebestand eller i Færd med at stifte Dronning. En saadan Familie egnede sig særlig til Deling, naar denne blev rigtig udført.

(2) Afslæggeren har aabenbart faaet for lidt aaben Yngel i Forhold til Antallet af unge Bier. Derfor er det ikke besynderligt, at den sværmede uden Hensyn til, om Dronningen var befrugt; eller ubefrugtet. Ved „Sædtraade“ forstaaes almindelig Sæd- sim; men den ærede Forfatter benytter aabenbart denne Betegnelse om Dronens afrebne Rønsædele.

(3) Nej, Dronningen raader næppe for Sværmingens Tidspunkt; men forøvrigt er det jo naturligt nok, at Dronningen ikke er uvillig til at drage ud, naar den ikke kan faa Lov til at ødelægge sine Medbejlere.

(4) Ved „Moderstaden“ maa jo her forstaaes Afslæggeren; men det synes os her mere naturligt at forene Sværmen med den ældre Familie i Welks-Stadet, da denne angives at være svag. Hvis Dronningen i denne ikke er særlig god, behøvede den yngre Dronning jo ikke at borttages.

Red.

Bipeft.

Af A. Friberg, Tranebjerg.

Ved at læse Ersløvs Skrift (Nr. 12) om Bipeft, vækkes let den Tanke hos Læseren, at Luftmangel i Staderne mulig under visse Forhold kan fremkalde Pesten. Mon vi ikke hyppig ere for knap med Luftadgangen? Vi indskrænker Flyveaabningerne (er der mange Stader i Nærheden, nødes man jo dertil for Røvere). Husene ere jo i Reglen dobbeltbæggede, og Rammerne dækket med tilfittet Voksbug, da danner det en næsten luttet Kasse, hvor Luften vistnok næppe vil kunne staa for den Prøve Brønd- og Minegraverne almindeligvis bruge: om et Uds kan brænde deri; jeg tror ikke, at et tomt Bihus i Almindelighed kan opfylde den Prøve, Uds vil vist gaa ud af Mangel paa St (frisk Luft) — endnu ugunstigere stiller det sig selvfølgelig, naar et Hus er tæt besat med Bier, der skulle faabel ind- som udaande.

Rigefom vi Menneſter bruge Ventilation i vore Boliger og rette os efter Hygiejnens

Fordringer — for faameget som mulig at undgaa eller holde Sygdomme borte — kunne vi sikkerlig have Brug for lignende Foranstaltninger oberfor vore Husdyr, der vist for hyppig lide under Mangelen paa tilstrækkelig Renlighed, frisk Føde (Vand) og frisk Luft m. m.

Fører i Biavl.

Anmeldt af Lærer M. S. Lindelof, Harte.

Paa Jacob Ersløvs Forlag i København er nylig udkommet 3. Oplag, „Fører i Biavl“, af Hans Ersløv, Redaktør af „Tidskrift for Biavl“. Den første Udgave var tildeels en fri Bearbejdelse af den bekendte engelske Bimester W. Cowans Bivog. Denne Udgave maa derimod betragtes som Forfatterens eget selvstændige Arbejde, der selvfølgelig ogsaa har høstet af de Erfaringer paa Biavlens Omraade, der er gjort baade af rigtigt og urigtigt andre Steder særlig i England, Amerika og Tyskland.

Hele Bogen er omarbejdet og indeholder 32 Sider flere end anden Udgave, hvad forøvrigt er faare naturligt, da der i de senere Aar er fremkommet meget nyt og gjort store Fremskridt, hvilket alt er taget med lige til Dato. Bærket er et ærefuldt Arbejde. Det giver paa godt Dansk en kort — en Dyfter vilde have brugt det dobbelte Sideantal til en lignende Bog — og bestemt Forklaring med gode oplysende Billeder og indeholder alt, hvad man behøver at vide baade af gammelt og nyt paa Biavlens Omraade. I enkelte Tilfælde er jeg ikke enig med Forfatteren, men i det hele og store er her leveret et dygtigt Arbejde, der vil blive til Gavn og Glæde for alle danske Bivener.

I det jeg slutter denne min korte Anmeldelse af Hr. Ersløvs Bog, er det med en hjertelig Tak til Forfatteren og med Haab om, at han i en nær Fremtid maa blive stillet saaledes, at hans hele Virksomhed maa tilhøre den danske Biverden.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 106. Jeg har 2 sammenfløjne Sværme, som jeg har ladet forblive sammen i eet Hus. De have hidtil arbejdet rigtig godt og samlet en hel Del Honning, men ved nylig at undersøge Stadet fandt jeg 9 Dronningceller deri. Hvad betyder det? (B. B.) — S.: Bierne hade for

lidt Blads og ville derfor udsende en Sværm (det, man ved den ældre Sværmemetode med et uheldigt Navn kaldte en „Somru-sværm“), hvis De ikke i Tide forhindrer det ved at udfkære alle Dronningcellerne og give rigelig Plads.

Nr. 107. Jeg tillader mig herved at sende et Insekt, forespørgende, om det er det, der frembringer de flemme Voks-møllarver. I bekræftende Fald, hvorledes skal jeg bedst gaa i Gang med at faa dem ødelagt? (Chr. N.) — S.: Det sendte Insekt er baade sværere i Kroppen og har større mørkere Ringer end Voksmøllet, til-lige mangler det den fremstaaende Snude, som findes hos *Galleria melonella* L. Det sendte Dyr er Fodergræs-Uglen (*Neuronia lolii*), der er en meget stadelig Sommerfugl, fordi dens Larve leber af Græsblade (navnlig Rajgræs, *Lolium*, og Kvibgræs), som den afsæder tæt ved Stængen, saa at de falde til Jorden og visne. Hunnen er lidt større end Hannen og har ligesom Voksmøllet en udftrækelig Væggebrod, med hvilken den i August nedbringer sine Æg dybt ved Græssets Rod.

Nr. 108. Dernæst vilde jeg gerne sam-tidig forespørge, hvorledes jeg bedst skal faa Dvng-honningen til at krystallisere, hvilket jeg har haft nogen Vanskelighed med trods dette, at jeg i videst mulig Omfang kun høster Honning af forseglede Tabler samt opbevarer den i Blisdaaser (rummende c. 50 R) paa et tørt Sted. De øverste $\frac{2}{3}$ krystalliseres som Regel ret godt og i ens-arteede fine Krystaller ved Hjælp af Om-røring, men den nederste $\frac{1}{3}$ af Daasen har jeg ingenfinde kunnet faa i fast Form. (Chr. N.) — S.: Med Hensyn til Dvng-honningens Behandling beklage vi, at vi personlig mangle Erfaring, maatte een af vore Læsere i Eftertræegne vil være saa venlig at besvare Spørgsmaalet. Vi forstaa ikke rigtig, hvorfor det er nødvendigt at faa den Slags seje Honning til at krystallisere, og hvis det ønskes, forekommer det os, at den ærede Forespørger selv viser Vejen dertil, idet nemlig de øverste to Trediedele af Beholderens Indhold formentlig kan optages ved Krystallisationens Begyndelse og anbringes i mindre Beholdere i et tørt Kammer, der har en Varme af 12—15° R.

Nr. 109. Medfølgende Stykker Tabler ere fra 2 Stader, som staa ved Siden af hverandre. Det ene er det, jeg sendte et Stykke Table fra til Undersøgelse i For-aaret, og som De meddelte mig var forfølet Yngel; men nu tror jeg, efter hvad jeg kan se, at det har udviklet sig til Bipeft, hvor-for jeg beder Dem om at undersøge disse Stykker Yngel. Vi ere flere herpaa Egnen,

som have Stader med saadan Yngel. Jeg har nu forenet begge mine Stader til at bygge paa Vedere. Nu vil jeg se, om det hjælper. Jeg foretog Dronningstifte efter Deres Raad, men uden noget godt Resultat. Yngelen døde atter. Jeg kan ikke forstaa andet, end at Pesten nok kan komme uden Smitte; mon forfølet Yngel kan udvikle sig til Pest, da vil jeg raade enhver Biavler til aldrig at gaa Vinteren i Møde med svage Familier, da det jo er en Kendsger-ning, at det netop er de svage, som lettest blive forfølede om Foraaret, og derfor let-test faar Pest. Da hellere forene 2—3 svage Stader om Efteraaret og saa have et godt Stade om Foraaret. (H. F. paa Fyn). — S.: De sendte Tabler indeholdt begge Bipeft, om end i meget ringe Mængde. Det er uden Tvivl rigtigt, at De nu be-handler dem som angivet i Smaastrykt Nr. 12 S. 45. De antager, at Stadernes Svaghed fra Foraaret har frembragt den forfølede Yngel, og at denne atter har frem-kaldt Bipeften. Deri ere vi ikke enige med Dem. Der er al Sandsynlighed for, at Staderne have haft Bipeften den Gang, De sendte os den forrige Prøve; men tilfældig-vis har De den Gang kun sendt os Larver, der vare døde af Kulde. Ogsaa i disse Prøver maatte vi lede længe for at finde smittede Larver. Vi tro altsaa, at Bipeften har forarsaget Stadernes Svaghed allerede fra Foraaret af. Derimod ere vi ganske enige med Dem om, at svage Stader burde forenes om Foraaret. Den ene af de til-sendte Prøver indeholdt tillige Møllarver.

Nr. 110. Er det afgjort, at der findes Bipeft i en Table, naar den brune seje Masse findes i enkelte Celler, men ingen unge Larver med forfært Stilling og gul-agtig Farve? (K. N.). — S.: Der er næppe Tvivl om, at det sikreste Tegn paa Bipeft er de gulagtige Larver. Ved de mange Undersøgelser, vi have foretaget, have vi næsten altid (altsaa dog ikke i alle Tilfælde) fundet *Bacillus alvei* i de gule Larver. Med Hensyn til den brune seje Masse stiller Sagen sig anderledes, idet vi næppe i mere end hvert andet Tilfælde have fundet den Bacille eller dens Sporer i Prøverne. Derimod have vi i den brune Masse saa godt som altid funden en anden Baktterie (maaske ogsaa en Bacille). Denne have vi anset for en Forraadnelses-Baktterie, der ikke i Almindelighed er pathogenist (sygdomsfrembringende); men som kun under særegne Forhold kan være det. Med Hensyn til denne foretages for Tiden Under-søgelse dels af Lektor Carl Jensen ved Landbohøjskolen, dels af os; men vi skulle ikke foregribe Udfaldet af disse, der for-

haabentlig snart kunne foreligge for Offentligheden. Saalænge indtil dette sker, vil det være sikrest at behandle Forraadnelses-Sygdommen paa samme Maade som Bipeft.

Nr. 111. Jeg ønsker at købe en Honning-Udslynger om nogle Dage. Hvilket Drev skal jeg forlange for at faa et, der baade er solidt og godt at arbejde med? (N. N.) — S.: Snoredrev (se Fig. 51). Denne Slags Drev blev for et Aarstid

siden indført her af Hr. Pedersen, Tved, Svendborg, og dets Fortrin fremfor de tidligere anvendte (Tandhjul, Frikions-skiver o. s. v.) fremgaar bedst deraf, at næsten alle vore andre Fabrikanter paa det Omraade nu ogsaa føre Udslyngere med samme Slags Drev. Paa den sidste Udstilling i Aarhus havde den samme Fabrikant indført en ny Forbedring ved denne Ud-

slynger, nemlig Anvendelse af et særegt Kugleleje til Optragelse af Alfsens nederste Tap. Herved opnaas ikke alene Formindstelse af Sliddet og større Lethed i Gangen, men tillige det Gode, at hele Udslyngeren er lettere at rense efter endt Brug, fordi Alfsen med tilhørende Jærnramme uden Besvær kan udtages. Saavidt vi mindes, var det Fabrikant Boesen, Vejle, der først prøvede paa at anvende et Kugleleje med en Glaskugle i Udslyngeren; men dette stod ikke sin Prøve i Praksis. Saavidt vi ved Prøve i Aarhus kunde stønne, er derimod det af Hr. Pedersen fremstillede Kugleleje med 3—4 Staalkugler baade holdbart og godt virkende. Yderligere Prøve i Praksis vil afgøre, om vi have Ret i denne Dom.

Nr. 112. Saar har jeg forøgt at able noget Tablehonning i Magasiner med Delingsrammer efter Deres Anvisning S. 177; men jeg har endel Besvær med at optage Kammerne, fordi de blive kittede fast forneden. Kan De ikke give mig et Vink, der kan lette det Arbejde? (G. M.) — S.: De engleste Viablere benytte ved Optragelse af Delinger, saavel af Delingsbakker som i Kammer, en tyk Jærntraad (Hegnstraad), der er højet saaledes som angivet i Fig. 51.

Det er naturligvis ikke Meningen, at man straks skal ribe løs med denne Krog. Først løsnes Delingerne eller Kammerne foroven med en stærk Kniv eller en Struetrækker. Derefter løsnes de forsigtig med Krogen forneden og endelig optages de ved Hjælp af Krogen. Den samme Krog kan forøvrigt gøre god Tjeneste ved Behandling af de almindelige Kammer, naar disse af een eller anden Grund ere blevne fæstede forneden, f. Eks. ved Bygning paa Bunden eller ved at spænde imellem Stadets Bægge.

Nr. 113. Hvorledes laves et Jagttagelsesstade med 1 Table? (M. D.) — S.: Stadet gøres 2" = 5,2 cm. bredt indvendigt Maal, de øvrige Maal passende til den Kamme, man vil anvende; men under denne bør der være 3" = 7,8 cm. aabent Rum ned til

Bunden (se Fig. 52). Udfor dette Rum bør der være Træbægge, i hvilke der paa hver Side er boret 3 runde Huller, 1" = 2,6 cm. brede, alle 6 Huller dækkede indvendig med bitet Jærntraadtwist. Disse Huller give den nødvendige Luftveksel. Den øvrige Del af begge Sider dækkes af de 2 Ruder. Til Befættelse af Stadet vælges en Table uden Yngel, hverken for lys eller for mørk, omtrent halvt fyldt med Forraad, der bestaar baade af Honning og Pollen. Af Bier bør man næsten ubelukkende medtage unge Arbejdere, kun tilstrækkeligt Antal til at dække Tablens ene Side, og en smuk Dronning. Ved Udstillinger ses undertiden Jagttagelsesstader med en Mængde døde Bier. Dette hidrører fra en altfor stor Mængde og altfor ringe

Luftveksel. Hvis Stadet er indrettet saaledes som her beskrevet, vil man uden at stifte Bierne kunne bevare dem i Stadet i 3—4 Uger. Hvis Stadet ikke dækkes med en Kasse, naar det ikke ligefrem skal benyttes til Forevisning, vil man ikke godt kunne bevare Bierne i et saadant Stade i mere end 3 Uger. Dækker man derimod Stadet mod Sollyset i flere Timer hver Dag, vil man let kunne bevare Bierne over 4 Uger

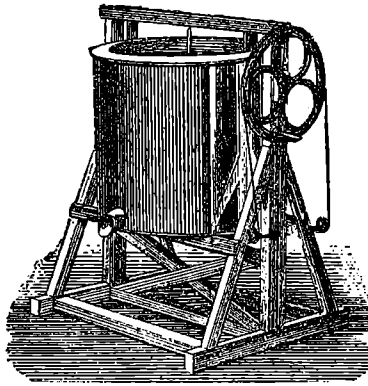

Fig. 50.

Fig. 51.

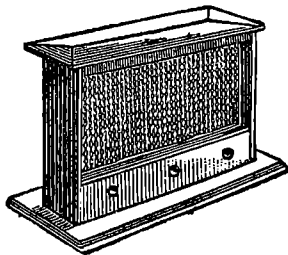

Fig. 52.

i et saadant Stade. Paa Rejse bør man naturligtvis altid dække Stedet med en Kasse, der udelukker Lyset. Naar man i i Laaget af denne anbringer et Haandtag, er den nem at føre med sig.

Nr. 114. Jeg har en Kube med en stærk Bifamilie, som jeg ønsker overført i et Kunststade. Er det for sent at sætte den til Nedbygning nu? Her er for Tiden godt Lindetræk; men her er ikke hverken Boghvede eller Dng. (C. B.) — S.: 3 Egne, der mangle Estetræk, er det for sent at sætte en Kubefamilie til Nedbygning iaar. Derimod kan den meget godt overføres i et Kunststade ved først at udtromme Bierne og dernæst udstære alle Tavlerne og befæste dem efter behørig Tilskæring i Kammer. Tavlerne kunne befæstes i Kammerne ved Hjælp af almindelig Tabletraad, der bindes omkring Kammen, helst 2 Traade paa hver Led (lodret og vandret). Det er dog nok saa nemt at befæste Tavlerne med tynde, smalle Trælister, der da bør anbringes alle paa samme Led. Disse gøre nemlig Tablen stivere, men de bør da borttages efter nogle Dages Forløb (naar Bierne have bygget Tavlerne fast til Kammen). Denne Overføring kan godt foretages nu; men det vil i Deres Egn være heldigere at vente endnu et Par Uger, fordi der til den Tid ikke vil være saa megen Nygel i Stedet som for Diebliffet. Af den Grund kunde der endogaa være Anledning til at udsætte Overføringen endnu en Uge længere. Man behøver i den Henseende endnu ikke at frygte Mangelen af Droner, hvis Dronningen skulde tage Stade ved Overføringen. Derfor er der jo ikke Fare ved Udtromning.

Fra Kredse.

Samso BF. afholdt efter Befendtgørelser forud i „T. f. B.“ og det lokale Blad Biablsmoder d. 26., 27. og 28. Juni med Biablslærer Aug. Petersen fra Bregninge som Foredragsholder. Til hvert Møde var kommen tilstede c. 20 Medlemmer foruden flere Ikke-Medlemmer, der alle fulgte Hr. Petersens velvalgte og let forståelige Foredrag, der mest var rettet til Begynderne i Biabl, da der var flere vorrende Biablere, der ønskede at saa Begyndelsesgrundene forklarede. Tillige foretoges flere praktiske Øvelser, saasom Udtromning af Sværme fra Kuber, Overføring af droningløse Familier til diservette Familier, Indhængning af Tavler til at forny Tablebygningen i Yngellejet o. f. v. Alt udførtes med Rolighed og stor Dygtighed, og Alle vare enige om, at Hr. Petersen var sin

Opvasker paa Biablens Omraade. Søndag d. 28. samtidig med Biablsmodet i Tranbjerg afholdtes Generalforsamling, hvor Formanden fremlagde Regnskabet for 1896, som blev godkendt af Forsamlingen.

Indtægten for 1896 udviste en Beholdning fra forrige Aar af 33 Kr. 39 Øre, indkomne Bidrag fra Medlemmer 111 Kr., folgt 9 Brevkort a 5 Øre, 45 Øre, ialt 144 Kr. 84 Øre.

Udgiften for 1896. Amtsbidrag af 56 Medlemmer a 50 Øre 28 Kr., 34 Eksp. af T. f. B. a 1 Kr. 50 Øre 51 Kr., Hudeleje 4 Kr., til Præmier ved Udstillingen i Onsbjerg 20 Kr., Fribergt Marzlon 10 Kr., forskellige Udgifter 9 Kr. 68 Øre, kontant Beholdning 22 Kr. 16 Øre, Balance 144 Kr. 84 Øre. A. E. Haagen sen.

Slbo m. fl. Herreders BF. Efter den i Foreningens By- og Sognefredse stedsfundne Hjemmepremiering i Genhold til Tidsskriftet Nr. 7 1897 Side 172 uddeltes Premierne d. 3. ds. i Pjedsteds Spang som følger:

Fredetiaa Kreds.

1. Pr., 8 Kr., Overjergent Bjerregaard, 2. Pr., 7 Kr., Hmd. J. B. Bentzen, 3. Pr., 5 Kr., Overjergent Kloster, 3. Pr., 5 Kr., Bogholder Lichsen, 4. Pr., 4 Kr., Stabsjergent Thygesen, 5. Pr., 3 Kr., Sergent H. Jørgensen, 5. Pr., 3 Kr., Telegrafist Harder, 6. Pr., 2 Kr., Sergent N. Jørgensen, 6. Pr., 2 Kr., Bøver P. Pedersen, 6. Pr., 2 Kr., Sergent Bertramzen, 7. Pr., 1 Kr. 50 Øre, Fyrbøder Christoffersen, 7. Pr., 1 Kr. 50 Øre, Overjergent Schmidt, 8. Pr., 1 Kr., Overjergent Gjerlov, 8. Pr., 1 Kr., Overborublæser Scheistrøm, 8. Pr., 1 Kr., Overjergent N. P. Jørgensen, 8. Pr., 1 Kr., Sergent M. Pedersen, 8. Pr., 1 Kr., Karetmager Poulsen, 8. Pr., 1 Kr., Husmand A. Thuesen.

Bredstrup Kongsted Kreds.

1. Pr., 2 Kr. 50 Øre, Tækkemand Bertelsen, 2. Pr., 1 Kr. 50 Øre, Skomager Damfær, 3. Pr., 1 Kr., Gaardejer H. Pedersen.

Pjedsted Kreds.

1. Pr., 2 Kr., Gaardejer H. Pedersen, 2. Pr., 1 Kr., Smeder Anton Madsen, 2. Pr., 1 Kr., Gaardejer Andreas Wittelsen.

S. Bilstrup Kreds.

1. Pr., 3 Kr., Gaardejer J. Pedersen, 2. Pr., 2 Kr., S. Egezen, 2. Pr., 2 Kr., Partikulier L. Justesen, 3. Pr., 1 Kr. 50 Øre, Væksmand K. Uth, 3. Pr., 1 Kr. 50 Øre, Lærer Knudsen.

Taulov Kreds.

1. Pr., 4 Kr., Slagter Nielsen, 2. Pr., 3 Kr., Frosen Dahl, 3. Pr., 2 Kr. 50 Øre, Husmand E. Nielsen, 4. Pr., 2 Kr., Lærer Rosenfær, 5. Pr., 1 Kr., 50 Øre, Gaardejer Madsen, 6. Pr., 1 Kr., Karetmager A. N. Ulfing, 7. Pr., 1 Kr., Bøver S. Fræh.

Brørup Kreds.

1. Pr., 5 Kr., Siffer J. Lund, 2. Pr., 3 Kr., Jens Chr. Nielsens Ente, 2. Pr., 3 Kr., Murer H. Nielsen, 3. Pr., 2 Kr. 50 Øre, Siffer J. P. Lind, 4. Pr., 2 Kr., Gaardejer N. Kved, 4. Pr., 2 Kr., Gaardejer K. Andersen, 5. Pr., 1 Kr. 50 Øre, Gaardejer J. N. Jørgensen, 6. Pr., 1 Kr., Gaard-

ejer J. N. Andersen, 6. Pr., 1 Kr., Gaardejer N. Christensen.

Skærup Kreds.

1. Pr., 3 Kr., Gaardejer M. Nielsen, 2. Pr., 2 Kr. 50 Dre, Gaardejer S. Jensen, 3. Pr., 2 Kr., Gaardejer N. Gregersen, 3. Pr., 2 Kr., Gaardejer P. Tobiesen, 4. Pr., 1 Kr. 50 Dre, Boelsmand S. N. Nielsen, 5. Pr., 1 Kr., Gaardejer N. Grønnet, 5. Pr., 1 Kr., Gaardejer J. Mogensen.

Smidstrup Kreds.

1. Pr., Metanius C. Bendigen, 2. Pr., Partifulier N. Ladegaard, 3. Pr., Gaardejer M. Sørensen, 4. Pr., Gaardejer S. M. Sørensen (navnede 4 Præmietagere gave Afslad paa Pengepræmien til Fordel for Kredsens øvrige Medlemmer). 4. Pr., 3 Kr., Bøver N. Madsen, 4. Pr., 3 Kr., Husejer N. Nielsen, 5. Pr., 2 Kr., 50 Dre, Husejer M. Sørensen, 6. Pr., 2 Kr., Boelsmand J. Hjørsgaard, 7. Pr., 1 Kr. 50 Dre, Husmand J. Kristensen, 8. Pr., 1 Kr., Husmand S. Madsen.

Gaarslev Kreds.

1. Pr., 4 Kr., Gaardejer P. Henriksen, 2. Pr., 3 Kr., Gaardejer L. Rands Enke, 3. Pr., 1 Kr. 50 Dre, Lærer Kjørulff Nielsen, 3. Pr., 1 Kr. 50 Dre, Boelsmand P. C. Sørensen.

Gaarslev Kreds.

1. Pr., 2 Kr., 50 Dre, Gaardejer M. Hansen, 2. Pr., 2 Kr., Udbøer N. Knudsen, 3. Pr., 1 Kr. 50 Dre, Gaardejer N. Skovborg.

Mosevraa-Hostrup.

1. Pr., 3 Kr., Husmand N. Mortensen, 2. Pr., 2 Kr. 50 Dre, Gartner Peder Jensen, 3. Pr., 2 Kr., Gaardejer M. Donz, 4. Pr., 1 Kr. 50 Dre, Gaardejer J. Fijher, 5. Pr., 1 Kr., Gaardejer P. Wuhl.

Tinstjær Kreds.

1. Pr., 2 Kr., Bøver J. Madsen, 2. Pr., 1 Kr. 50 Dre, Gaardejer P. Andersen, 2. Pr., 1 Kr. 50 Dre, Gaardejer J. P. Jensen.

Vejlby Kreds.

1. Pr., 3 Kr., Smeder S. Zimmer, 2. Pr., 2 Kr., Gaardejer P. Laugesen, 2. Pr., 2 Kr., Husmand S. F. Kirkeby, 3. Pr., 1 Kr., Gaardejer S. Madsen.

Erriksø Kreds.

1. Pr., 3 Kr., Bøber J. Henriksen, 2. Pr., 2 Kr., Gaardejer M. Ulsing, 3. Pr., 1 Kr., Bognfabrikant Ulsing, 4. Pr., 1 Kr., Gaardejer J. Ravn.

Herslev Kreds.

1. Pr., 4 Kr., Urmager Frandsen, 2. Pr., 3 Kr., Teglblænder P. Kristensen, 2. Pr., 3 Kr., Bygmester Pedersen, 3. Pr., 2 Kr., Gaardejer P. Sørensen, 3. Pr., 2 Kr., Troten M. Dahl, 4. Pr., 1 Kr., N. Madsens Enke, 4. Pr., 1 Kr., Maler J. N. Hansen, 4. Pr., 1 Kr., Gaardejer S. Sterndorf, 4. Pr., 1 Kr., Bøver P. C. Hjør.

Efter Præmierne's Uddeling holdt Hr. Biavlslærer Grønning Foredrag over Emnet „Hvad der ikke bør udføres hos Bierne“. Sluttelig Diskussion, hvor flere Forespørgsler rettedes til Hr. Grønning, og hvor Meningsforskelle udbekleedes. Mødet var nogenlunde besøgt. Praktiske Øvelser foretoges ikke paa Grund af Regnvejret.

Bille Belling, d. 7. Juli 1897.

Niels Ladegaard.

Gavnlig Vink.

Bejret (15. Juli) har i de sidst forløbne 2 Uger været mindre heldigt for Bierne, dog mest i

den første Uge med temmelig lav Varmegrad og jævnlige Regnbyger. I den sidste Uge er Varmegraden steget betydelig, men Bejret er fremdeles uroligt. Hvis dette snart vil blive mere stadigt, vil Lin den kunne afgive et godt Træk i de Egne, der have Plantninger af dette for Biavlens værdifulde Træ. Dogaa Hvidkløveren vil efter den rigelige Vædd kunne afgive en Del Nektar. Desværre meddeles det os fra mange dybske Egne, at Hovedtrækket har været slet. Det maa derfor haabes, at disse Egne maa faa et godt Eftertræk. Paa Verne har Hovedtrækket vistnok i Almindelighed afgivet en Middelhøst. Der er dog nu i disse Egne mange Biavlere, som opsætte Honninghøsten til Slutningen af Juli, og derfor have vi endnu ikke Overfigt over Udbyttet. I England klages over ringe Udbytte.

Sværmenes Antal har været temmelig stort i Juni Maaned, senere meget ringe. I Eftertræktene er der hidtil næsten slet ikke kommet Sværme.

Yngelredens Udvidelse har naturligvis under de forskellige Træforhold oglaa været forskjellig. Fra nogle af de Egne, der har haft et godt Udbytte, klages der over, at Yngelen er aflaget altfor stærkt, saa at man frygter for at faa et altfor ringe Antal Bier til Overvintringen. Denne Fejl hidrører fra altfor imaa Stader. Naturligvis er der endnu rigelig Tid til at faa saadanne Familier stærkere indvilde inden Indvintringen, men deril udtrækkes enten Fodring eller Træk, og det kommer derfor an paa, at Biavlere er opmærksom paa, at Fejlen i ethvert Tilfælde bør rettes. Der haves dog endnu mange flere Eksempler paa Klager over en altfor stærk Udsvikling af Yngelredens, saa at denne har bredt sig langt ind i Honningrummet. Endnu afgiver Hvidkløveren og andre Kløverarter (Alfike) dog mange Steder et meget godt Træk. I Egne, der endnu kunne vente godt Træk paa Hvidkløver, Lind, Boghvede eller Lyng, tillægge vi ikke denne Omstændighed nogen uheldig Virkning. Derimod burde man naturligvis i de Egne, der savne saadant Træk, have undgaaet denne Fejl ved ikke at anbringe Dronningitter foroven eller bagved Yngelredens eller begge Steder for at begrænse denne. Dette vilde naturligvis have forøget Udbyttet.

Redbygning af Ruber i Trugstader er iaar forøget i stor Udstrækning. I de Egne, der have haft godt Træk, er Redbygningen i Almindelighed lykkes, idet hele Yngelredens efterhaanden har faaet Plads inde i Trugstabet. I de Egne, der have haft ringe Træk, er dette derimod sjældent opnaaet. Hvis nu Stadets Overrum er stort uof til at rumme Ruben, og Egnen ikke har Eftertræk, tilraade vi i saadanne Tilfælde at lade Ruben blive staaende hele Vinteren igennem i Stedet. I modsat Fald maa man enten „overføre“ Bierne eller flytte Ruben fra Stedet. Overføring af Bier kan jærlig anbefales i det Tilfælde, at man antager, at Ruben har en slet Dronning. Det vil nemlig være meget besværligt at fiske Dronningen i Ruben, medens det er en temmelig let Sag at foretage dette Arbejde i et Trugstade.

Kunstsværme. Vi antage, at man sikkert vil kunne gøre Regning paa Droners Tilstedeværelse, i det mindste hele denne Maaned ud, og Kunstsværme vilde derfor fremdeles kunne dannes endnu i et Par Uger med et heldigt Udfald.

Røveri. I de Egne, der endnu tilbyde godt Træk, vil man fremdeles kunne behandle Bierne uden at angstes for at fremkalde Røveri ved langvarig Behandling af flere Stader. I de Egne, i hvilket Trækket er sluttet, bør man derimod nu være meget varsom i denne Henseende, thi i den varme Marstid er Røveri langt farligere end i den kolde. Dog skulle vi gøre opmærksom paa, at et godt Regnapparat, der kan udsende hele Skyer af Nøg

(f. Ets. en god Høglæser), naar det anvendes i Tide mod Røverne, der nærme sig det aabne Stæde, er i Stand til at hindre Røveriet i høj Grad. Mærker man imidlertid, at Røverne ogsaa begynde at angribe Stædets Indgang, da bør man helst stutte Stædets Behandling for den Dag og ikke forsatte den for sent om Eftermiddagen paa den følgende Dag. Udshyngede Tavler bør under saadanne Forhold ikke indhænges paa ny for ved Solnedgang.

Fodring kan paa denne Tid navnlig være nødvendig hos Sværme. Man maa jo erindre, at disse baade skulle bygge meget og nogle stærkt. Derfor er det slet ikke sjældent, at Sværme, der have været indfanget i nogle Uger og have arbejdet stærkt, ved nogle faa Dages slet Træk kunne tomme i Rød og begynde at udfaste „hvide Bier“ (Bi-Pupper). Slikt bør naturligvis hindres ved itide at fodre dem.

Hønningvalg. Hvis man paa nogen Maade kan vente nogen Tid med at sælge sin Hønning, da tilraade vi det ubetinget, thi Priserne ere altid lavest i Juli—September. og man bidrager ved tidligt Salg netop til at holde dem lave. Naar den høstede Hønning er fuldmoden, da kan den gemmes paa et tørt Sted uden at tage Stæde i aarevis. Dog bør den selvfølgelig dækkes imod Støv og Insektter paa denne Aarstid, i den kolde Aarstid tillige mod fugtig Luft, f. Ets. ved Brøpper.

Vinterforraad. I de Egne, der savne Eftertræk, bør man allerede ved Hønninghøsten tænke paa at bevare et tilstrækkeligt Antal forjæglede Tavler i Stæderne til Vinterforraad, idet man bør huske paa, at mindst $\frac{1}{4}$ af hver Families Vinterforraad (yderst og øverst) bør bestaa af Hønning. Resten kan gives som Kandisstrup paa et senere Tidspunkt.

Brevkasse.

Udstillingen i Aarhus. Opgørelse med Hensyn til de stedindne Salg ved Biavls-Udstillingen vil blive fremsendt fra DBF.'s Sekretær i August.

Italienske Dronninger indforskrives atter d. 25. Juli, da et større Antal Efterbestillinger vare indgaaede under Redaktørens Fraværelse i Aarhus. Disse kunne ventes her d. 7. August. Pris Kr. 4,00.

Kundgørelser.

Fin hvid Hønning

købes. Prøve med Pris sendes til

Niels Ladegaard,
Lille Velling pr. Borkov.

Paa Jacob Erslev's Forlag er udkommen:

Fører i Biavl.

3die omarbejdede Udgave.
Pris 2 Kr.

Hønning.

Fin hvid Hønning i større og mindre Partier købes til enhver Tid.

S. C. Sælsdahl's Eftflg.,
Gl. Kongevej 100, København.

Riboliger, Redskaber og Kunsttaavler.

Mine overalt anerkendte usjagtige og solide Stæder og Redskaber samt Kunsttaavler (med Arbejds- og Droncellepræg) af ægte uforfalsket Bivoks anbefales Bivoxlerne til Dagens billigste Priser. Voks forarbejdes billigt.

Allerhøieste Prisbelsønning med Guldmedalje. For Tiden 150 Stæder paa Lager. Prislister sendes paa Forlangende. Løsning St., i Marts 1897.

J. Andersen.

Kunsttaavler af ægte Bivoks, i Aaret 1896 tilkendt 14 Præmier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Flere Hundrede Pd.

prima ægte Bivokstavler af de gangbare Maal staa færdige til Salg, og 2000 Pd. prima ægte Bivoks er til Salg hos

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Rasmussen, Rallundborg.

Høieste Rabat til Forhandlere og Foreninger gives.

Et Parti unge befrugtede

Dronninger

haves nu paa Lager og kan sendes pr. Omgaende, saalange Oplag gives.

Brødrene Nielsen,
Øllerup pr. B. Stjernege.

Voks

købes i større og mindre Partier til Dagens høieste Pris.

M. Folkmann,
Vestergade 33, København K.

Ægte Bivokstavler

og Hønning altid billigt hos

L. M. Andersen,
Bilbjerg pr. Herning.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos M. Schmidt, Binfelvej 6, 3. Sal, København V.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af Tidsskrift for Biavl faas a 50 Ore. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Ore. Aargangene 1881—85, 1888—1892 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 Ø. Aarg. 1887 ligeledes 60 Ø. Aargangene 1893—1896 ligeledes a 1,50 Ø. pr. Aargang.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. Grønv.

Min mange Gange præmierede og fuldt ud anerkendte

Bipibe

sendes frit, naar 3 Kr. 16 Ore sendes pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling samtidig skrives (hvert Landet), til Ublaudene med Tillæg af den Porto, der fordres (Tyskland 90 Ore, Sverige 45 Ore), begge Steder medregnet Postopkrævningsgebyr.
Faas hos

C. F. Grønning,
Vejrup, Bramminge St.

Hos Alex Rasmussen, Kallundborg,

der i 1896 er tilkendt 5 Forskæpæmier og 4 Anden-Præmier for Bivæltskæber,

faas:

Prøveglass i Træhylster til Hønningprøver pr. Stk. 15 Ø.

Prima afflebet Zink-Dronninggitter pr. 1/2 Fod 70 Ø.

Prima Pappgitter pr. 1/2 Fod 90 Ø.

Erstlevs fuldkomne Fodrer 75 Ø.

Koerbs Fodrer 60 Ø.

Bipibe (Grønning's Model) 2 Kr.

Bibehætter for Bivælsere 20 Ø.

Røgblæser (tjift) med Spids, 1 Kr. 35 Ø.

Spids dertil 10 Ø.

Røgpuster, Clark's, 2 Kr. til 2 Kr. 50 Ø.

Haandrøger 2 Kr. 35 Ø.

Bilser, 19" højt, 80 Ø.

Skællekniv, Woods Model, 85 Ø.

Spartler, afrundet Blad, 10", 80 Ø.

Spartler, 5" langt Blad, 50 Ø.

Tablespører 40 Ø.

Tabletraad, fortinnet, engelsk, pr. Pd. 70 Ø.

Porters Bitommer 50 Ø.

Keus's Bitommer (se L. f. B. 1897 S. 52) 50 Ø.

Loddekander, dobbelte, 1 Kr. 5 Ø.

Bihandsker af Gummi, solide, praktisk Facon, 2 Kr. 50 Ø.

Fin-Bestænder af Bliit 23 Ø.

Do. af Gummi med Rør 1 Kr. 40 Ø.

Louper, hornindsatte, 2 Glas 1 Kr. 25 Ø.

3 Glas 1 Kr. 50 Ø.

Dronningcellebeskyttere 10 Ø.

Amerikanske Delinger pr. Stk. 6 Ø., pr. 100 5 Kr.

Skællebatter til alle 3 Maal 1 Kr. 65 Ø.

Alley's Dronning- og Dronfælde 1 Kr. 75 Ø.

Dronningbure 30 à 35 Ø.

Hønningløsnere 85 Ø.

Amerikanske Zinkfælde, 30" lange, 20 Ø.

Galvaniserede Bihængsler, pr. Par 10 Ø.

Hønninghaner af Tin 1 Kr.

Engelske Hønninghauer, Patent, af fortinnet Jern, 1" hul, 1 Kr. 35 Ø.

Hønningspande af fortinnet Staalplade.

Udslyngningsspande med Patent-Hæner. Nr. 1

4 Kr., Nr. 2 4 Kr. 50 Ø.

Hønningst til Spanden 75 Ø.

Solvoftsmelter, 16" x 17" indv., 3 Kr. 10 Ø.

Howards Metalender pr. Stk. 6 Ø.

Hønningglas til Overbinding, prima Glas,

affleben Rand. Indhold 1 Pd. pr. 100 Stk.

9 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 10 Ø. Pr. 2 Pd. pr.

100 Stk. 14 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 15 Ø.

Abbotts Hønningglas, rigtig Facon. Indhold

1 Pd. pr. 100 Stk. 13 Kr. Pr. Stk. 13 1/2 Ø.

Pr. 2 Pd. pr. 100 Stk. 19 Kr. 50 Ø. Pr.

Stk. 20 Ø.

Bergamentpapir, 30" bredt, pr. Alen 6 Ø.

Propper af prima Rør til Abbottsglas

pr. 100 Stk. 1 Pd. 2 Kr. 75 Ø. Pr. 2 Pd.

4 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 1 Pds. 3 Ø., pr. 2

Pds. 5 Ø.

Krydsningsdronninger.

Bestillinger paa unge, befrugtede Dronninger af vor forbedrede med Italiencere krydsede Race modtages fremdeles. Prisen er i Juli 2 Kr. 60 Ø. pr. Stk., i August og September 2 Kr. Naar Drlag have, sendes Dronningerne pr. Omgaaende, om det ønskes.

Brødr. Nielsen,
Ålerup, B. Stjernege.

Ily Hønning-Etiketter,

farvetrykte med Blads til Navn, faas for 90 Ore pr. 100. Den udskaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, have nu atter paa Drlag.

Erstlev, Kallundborg.

Udkommen er:

A. H. Vorbecks

Bejledning i den moderne Bivæltsdrift

og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden. Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postavisning til underlegnede Forlægger bliver Bogen tilsendt omgaaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel,
Høstebro.

Biboliger,

solidt forarbejdede,

af J. Andersen, Løsning, forhen gl. Sole, ere til Salg hos Købmand Chr. Tramm, Løsning St. Ved Salg til Foreninger gives god Rabat.

Kunsttavler,

Kunsttavlepresser af Kobber i enhver Størrelse, Dronninggitter af Pap og Zink, Tableknive, Tabletænger, Tabletraad, Tablespører, Hønningløsnere, Hønningglas, Hønningudpresser, Hønningudslingere, Hønningbaaser, Bistaber, Bipiber, Bitommer, Bitobak, Røgpuster, Haandrøger, Gummihandsker og alt til Bivælsken henhørende faas hos

S. A. Madsen,
Brønger.

Voks byttes og forarbejdes.

DBF.'s Hønningsskilt,

der burde findes ophængt hos Enhver, der handler med Hønning, kan nu faas trykt paa Karton, forsynet med Baand, for 20. Ø. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 Ø. i Primærker sendes Skiltet portofrit.

Erstlev.

H. H. Hoffmanns

Dronningetablissement,

Høstmarke Stole pr. Raskov,

leverer Dronninger af indenlandsk Race hele Sommeren igennem til følgende Priser: Juli 3 Kr. og senere 2 Kr. pr. Stk. Jeg affender ingen Dronning, for den har lagt Weg, og jeg garanterer for Smittefrihed i hver Hensende. 3 Aar haaber jeg at kunne ekspehere enhver Efterspørgsel paa nogle Dage, jaajremt Vejret tillader Behandling af Bjerne.

Ægte Bivoksstavler

faas hos Linna Sogns BF. Voks forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet til D. Rasmussen, Linna pr. Løven.

== **Empfehlensværte** Werke für die Hausbibliothek ==

Meyers

Konversations-Lexikon.

Fünfte, gänzlich neubearbeitete und vermehrte Auflage. Mit ungefähr 10,000 Abbildungen im Text und auf 1000 Bildeplatten, Karten und Plänen. 17 Bände in Halbleder gebunden zu je 10 Mk. oder in 272 Lieferungen zu je 50 Pf. (für Erwachsene.)

Meyers

Kleiner Hand-Atlas.

Mit 100 Kartenblättern und 9 Textbeilagen. In Halbleder gebunden 10 Mark.

Meyers

Hand-Lexikon des allgem. Wissens.

In einem Band. Fünfte, neubearbeitete Auflage. In Halbleder gebunden 10 Mark.

Das Deutsche Reich

zur Zeit Bismarcks.

Politische Geschichte von 1871—1890. Von Dr. Hans Blum. Gebestet 6 Mk.; in Halbleder gebunden 7 Mk. 50 Pf.

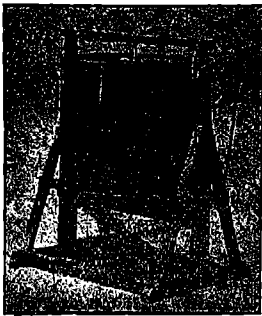
Geschichte der Englischen Litteratur

von den ältesten Zeiten bis zur Gegenwart, von Prof. Dr. Richard Wilke. Mit 150 Abbildungen im Text, 25 Tafeln in Farbendruck, Kupferstich und Holzschnitt und 11 Faksimile-Beilagen. In Halbleder gebunden 16 Mk. oder in 14 Lieferungen zu je 1 Mk.

Probehefte liefert jede Buchhandlung zur Ansicht. — Prospekte gratis.

== Verlag des Bibliographischen Instituts in Leipzig. ==

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvizitter til Biavl henhørende. Ægte Vokstavler have altid.

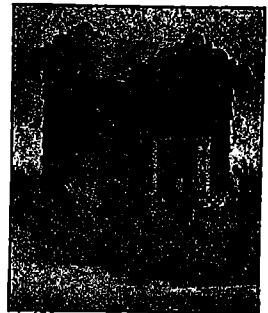
NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,

Vejle.

Nu er det Tiden at bestille Biboliger haade for Foreninger og Enkeltsmand til rettidig Levering hos **Kristian Pedersen**, Ved, Svendborg, der har den ældste, største og mest velrenomerede Bi-stadefabrik i Danmark.

Ny illustreret Prisliste paa Forlangende.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks bittes.

R. Schmidt, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Kunststavler

af godt Bivoks og

Visergitre

af Zink saas hos

B. Bojesen,
Systofte, Nybøbing F.

Viedloff's Fodrer (se S. 98) saas à 75 Ø.
hos **Erlev, Rallundborg.**

Forenings-Meddelelser.

Svendborg og Omegn's Biavlerkreds holder Møde Søndagen d. 25. Juli Kl. 2 hos Nielsen i Søby paa Taasinge. Alle, som har Interesse for Biavlen indbydes.

W. H. Lund.

Aflov og Omegn's BF. afholder Møde Søndagen d. 25. Juli, Esterm. Kl. 3, hos Ole Damkjær, Baunborg; den praktiske Behandling og Diskussion foretages.

S. J. Bøch.

Vester Lørølevs og Omegn's BF. afholder ekstraordinær Generalforsamling hos undertegnede Søndag d. 1. August, Esterm. Kl. 3, for at tage Bestemmelse om en paatækt Biavlsudstilling i Mariager i September eller Begyndelsen af Oktober Maaned.

Byrial Nielsen.

Doks

købes og sælges hos **Chr. Riegets** i Viborg.

Honningen og dens Anvendelse,

af **Hans Ersløv**,
2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø.,
er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af
52 Ø. i Frimrk. til **Ersløv** i Kalundborg.

500 Kroner

tilsikres enhver Lungelidende, som efter Benyttelsen af det verdensberømte Maltose-Præparat ikke finder sikker Hjælp. Hoste, Hæshed, Asthma, Lunge- og Luftrør-Katarrh, Spytning osv. afhører allerede efter nogle Dages Forløb. Hundrede og atter Hundrede have benyttet Præparatet med gunstigt Resultat. Maltose er ikke et Middel, hvis Bestanddele holdes hemmeligt, det erholdes formedelst Indvirkning af Malt paa Majs. Attester fra de højeste Autoriteter staa til Tjeneste. Pris 3 Flasker med Kasse 5 Kr., 6 Flasker 9 Kr., 12 Flasker 15 Kr. 24 Flasker 28 Kr. **Albert Zenkner**, Opfinderen af Maltose-præparatet, **Königsberg**, **Prøjsen**, **Kaiserstr. 17**.

Maling til Bistader

forsendes over hele Landet i 2 Pd.s og 8 Pd.s Blikdaaser á 50 Øre pr. Pd. Denne Maling er særlig tillavet efter Bistader, hvorfor den ogsaa tørrer hurtigt og skaller ikke, men holder sig udmærket. Malingen kan faas i hvilken Farve, som ønskes; Brugsanvisning medfølger, saa at Enhver let kan male sine Stader, og det betaler sig godt. — Pensler faas ogsaa.

J. A. Hansen,
Maler,
Herslev pr. Fredericia.

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postanvisning, sender jeg franko

9½ Pd. Melange-Tobak.

Jens Jørgensen, Hjørring.

Doks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler tændes. I 1896 er mine Kunsttavler tilkendt

14 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelsø, Roskilde.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i **Bjergsted pr. Svebølle**
faas i enhver Boglade á 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Dokstavler. Foreninger, Handelnde og Privatere bedes forlange min Pris-kurant over Bokstavler og Rekvizitter. Største Lager i Norden af virkelig prima Bivoks, bedste Tavler, smukkeste Præg, og Her billigste Priser. Køb hos mig, og De bliver tilfreds.

Chr. Riegets, Viborg.

Emblemmer for DBF's Medlemmer kunne faas á 60 Ø. hos **Ersløv**, Kalundborg. Forsyldte til Bestyrelses-medlemmer, forsyldte til andre Medlemmer.

Maanedsskriftet „Hunden“

bestilles hos Udgiveren, Forfandibad **Biggo Møller**, Nørrefarimagsgade 53, København K. Organ for Hundevener og Jægere. Oplysende Læst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Provenummer gratis.

Kunsttableformer af Kobber indforskrives paany d. 25. April. Til 10 × 12" eller Lav-normal c. 20 Kr., til 12 × 12" c. 24 Kr., andre Maal efter Størrelsen. Formene kunne i Almindelighed leveres c. 6 Uger efter, at de ere bestilte.
Ersløv, Kalundborg.

Blomster-Kalender for Biavlere, af **Hans Ersløv**, Pris 40 Ø. Bogen indeholder Oplysninger om de forskellige Planter's Værdi som Honning- eller Pollenplanter. Faas mod Indsendelse af 44 Ø. i Frimærker til **Ersløv** i Kalundborg.

Forenings-Meddelelser.

S. Felding BF. afholder Møde Mandag d. 26. Juli sammen med Landboforeningens Dyrskue i S. Felding, og i Sandet d. 27. hos **Jens Chr. Jensen** (Holm) Kl. 1. **Klaus Jensen** vil komme tilstede og give Vejledning. Alle ere velkomne. **Olof Kristensen**.

Klaus Jensen, Bøsterlund, Bølling pr. Kolbing, holder Biavlermøder i Nørre Omme d. 22. Juli; i Stadil d. 23. og 24. Juli; i Lyng pr. Troldhede d. 26. og 27. Juli. Nærmere ved lokal Bekendtgørelse.

Sydthys BF. afholder Biavlsudstilling i Forbindelse med Thylands landøkonomiske Selskab i Ydby Lund, Ydby St., Onsdag d. 21. Juli. Anmeldelse sker til Formanden, Handelsgartner **Jacobsen**, Hvidbjerg St., inden 19. Juli, og Genstande sendes under Adresse: Biavlsudstillingen, Ydby Lund, Ydby St. Pengepræmier uddeles kun til Medlemmer i Høsting-Ress Herreder samt Jegende, hvorimod Andre erholde Diplom med Angivelse af Præmie.

Indhold af dette Numer.

Bi-Giften, af Dr. J. Langer	225
Bipeft, af L. Fribert	226
Bipeft	229
Deling af en Bifamilie, af R. Buermann	227
Dronningtang	223
Elbo m. fl. Herreders BF., af N. Ladegaard	231
Fodergræs-Uglen	229
Formering	221
Fører i Biavl, anmeldt af M. J. Lindelof	228
Gavnlige Binf	232
Jagttagelsesstade	230
Lynghonning	229
Præmierne i Aarhus	224
Samsø BF., af M. E. Haagenfen	231
Sværme, sammensløjne	228
Tavlekrog	230
Udstyngere	230
Udstillingen i Aarhus	223

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Aabningsreiser optages for 20 Pre. pr. Petit-Bricke 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3die Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

DBF.'s Biavlskole

skulde i Følge det sidste Centralmødes Beslutning atter iaar afholdes i Skalsborg, men med den Ændring, at der kun skulde være eet 14 Dages Kursus, ved hvilket begge Foreningens 2 faste Biavlslærere skulde medvirke ved Undervisningen. Denne Plan er nu ogsaa bleven fulgt; men der er tillige foregaaet en anden ikke uvæsentlig Ændring i Undervisningens Ordning, idet Forstanderen efter Samraad med Biavlslærerne har indskrænket Undervisningen i de 2 Fag, Dyrelære og Plantelære, som ligge Biavlen fjernere, før paa denne Maade at indvinde mere Tid til de praktiske Øvelser. I denne Henseende have de 2 forrige Aar afholdte Kursus ved de dermed forbundne Erfaringer vist Vej. Det maa tillige erindres, at Hensigten med Skolen oprindelig kun var denne at uddanne Biavlslærere. Dette Formaal er vel ikke forladt; men Foreningen har dog ønsket, at Skolen tillige skulde uddanne Biavlere, der kun ønskede at blive videre oplyste for bedre at kunne drive deres egen Biavl. Denne Bestemmelse har ganske naturligt medført den omtalte Ændring i Undervisningsplanen, og vi tro, at alle Eleverne paa det iaar afholdte Kursus have været vel tilfredse med denne Forandring. Undervisningen har ganske vist derved faaet et mindre teoretisk Præg; men den er dog ikke sunket ned til det Standpunkt, som mange

udenlandske Biavlskoler, kun at give Undervisning i praktisk Biavl. Baade Hønningbiens Naturhistorie i bethdeligt Omfang og Inspektørens og Plantelærens i ringe Omfang ere fremdeles fastholdte som Bisag.

Da vi antage, at det vil kunne interessere vore Læsere, hidsette vi et Uddrag af Skolens Dagbog for at vise, hvilke Arbejder, der hver Dag ere foretagne:

Skolens 3die Kursus aabnedes d. 19. Juli 1897 med følgende Elever:

Johan Willehad Leveøen, Lærer i Wäring, Sverige, født 1854. — Jens Peter Thim, Ungkarl i Melby, født i 1880. — Anders Nielsen Hornmøller, Ungkarl i Outrup, Nykøbing J., født 1875. — Hans Thomsen, Bøder i Risbjerg pr. Lureby, født 9. December 1841. — Johanne Christensen, Enke, Damskræderinde i Skanderborg, født 1863. — Anders Hansen Rihga, Skomager i Løben, født 1856. — Jens Christensen, Smed, Atirkeby, født 1847. — Niels Christian Christensen Bak, Ungkarl, Stenum, Brønderslev, født 1876. — Rasmus Peder Hansen, Skomager i Espe, født 1861. — Jens Nielsen Holst, Smed, Branderup, Slesvig, født 16. August 1843. — Jacob Christensen, Landmand, Nordrup, Slagelse, født 19. Maj 1871. — Bonde Hansen, Lærer i B. Hornum, født 27. Decbr. 1853. — Theodor Jacobsen, Gaardbestyrer, Sønderup, Korsør, født 25. Oktober 1865.

— Johanna Lundell, Rintainen, Finland, født 1869.

D. 19. Juli. Til en italiensk Dronning, hvis Ledfagere vare døde paa Rejsen, toges c. 50 unge Bier af Nr. 6, Italienerne, for at Dronningen kunde sendes videre til Sverige. Tavlebygningen rettedes.

D. 20. Juli. En Krainerfamilie i Originalstade overførtes i Nr. 10 A, der tilligemed 10 B ordnedes som Wellsstade. Stadets Tavler ordnedes, Bygning bortstares. Dronning forebistes.

D. 21. Juli. Om Formiddagen undersøgte en Angelprøve i Elevernes Overværelse. Baade Baciller og Sporer bleve iagttagne af Eleverne under Mikroskopet. Da vedholdende Regnvejr om Eftermiddagen hindrede praktiske Øvelser i Vigarden, afholdtes et 3 Timer langt Diskussionsmøde under Ledelse af de 2 Biavlslærere. Derefter bedredes Vejret saaledes, at man kunde opspøge Dronningen i Nr. 10 B. Denne undersøgedes nemlig omhytted med en ung Dronning, da den noget ringe og spredte Ueglægning lod formode, at den ikke var rigtig god. Denne Dronning indsattes i et Tændstikæskebur i en af de midterste Tavler. Det var da Hensigten den næste Morgen at udtage den og i Stedet for at indsætte den nyankomne Dronning i Buret for 6 Timer senere at befri den.

(D. 21. Juli. Tillige orduet Nr. 15, et 12 × 12" Stade, som led af Møl i 2 Yngeltavler, Stadet rensed og formindsked Yngellejet).

D. 22. Juli. Da kun en kort Tid den foregaaende Dag var bleven anvendt til Øvelser, bestemtes det at anvende hele Dagen hertil. Om Morgenen aabnedes først den Dronningkasse, som af Lærer Hoffmann, Højsmarke, der hadde fremsendte 2 Dronninger til Prøve, var betegnet med Nr. 1. Den Dronning, som indeholdtes deri, var nemlig betegnet som den bedste. Ved Undersøgelsen viste det sig desværre, at denne Dronning tilligemed de allerfleste af dens Ledfagere vare kvalte i den medfølgende Honning, fordi Hr. Hoffmann hadde undladt at ombinde de 2 smaa Tavler hver med et Krydsbaand (saaledes bære de italienske Dronningablere sig ad for at holde sammen paa Kammerne og holde Tabellen i Stilling). Af denne Grund vare Kammerne skilte ad, Tavlerne sunkne ned paa Bunden, og Honningen stød ud over Bierne. Derfor maatte man ogsaa aabne Kassen Nr. 2. Her var den samme Fejl begaaet, men Dronningen var dog i Behold, om end noget tilfølet. Denne Dronning blev nu indsat i Buret og senere befriet (24 Timer efter) med tilshneladende heldigt

Udsald. — Nr. 13 A (den ene Side af et Wellsstade) ordnedes til Indvintring. Det fik fra Nr. 8 et halvt Magasin med 19 B Honning. Stadet har nu rigelig 27 B Forraad, naar det beholder dette Halvmagasin. Stadet meget stærkt, Dronningen usædvanlig kraftig og smuk. — Nr. 13 B (den anden Side af samme Wellsstade) var tom, fordi der var en ubemærket „Bivej“ under den ene Side af Skillerummet. Fejlen rettedes og en for c. 1 Maaned siden indkøbt Krainerfamilie i Originalstade overførtes heri. Denne Familie hadde ved Ankomsten været temmelig svag og var nu trods Fodring kun middelftærk, ikke nær saa stærk som den, der overførtes d. 20. Juli. Ved Overførelsen d. 22. Juli opstod der Misstanke om, at denne mindre stærke Familie led af Bipest. Der fandtes nemlig enkelte gule Larver og Celler med forraadnet Yngel samt nogle hvide Larver, der laa uregleret i Cellerne. Engelen blev derfor undersøgt under Mikroskopet, baade Bacillus alvei og dens Sporer fandtes deri. Da der ikke er nogen Sandsynlighed for, at Familien er bleven smittet her i Landet, maa det antages, at Familien har haft Sygdommen, da den ankom fra Krain, og Krainer-Biavlernes Aaastand om, at der ikke findes Bipest i Krain, er derfor efter al Sandsynlighed uholdbar. Denne Hændelse var naturligvis beklagelig nok for Ejeren af Stadet (Erzleb); men den maa betragtes som ganske heldig for Eleverne, da disse herved fik Lejlighed til at overvære hele Udførelsen af Mac Gooch's Helbredelses-Metode, som paabegyndtes strax efter Undersøgelsen. Det viste sig imidlertid, da man aabnede det smittede Stade, at Dronningen, Familiens egen, var indnøglet af Bierne, uagtet disse fra Originalstadet vare trommede ind i Wellsstadet, ved hvilken Lejlighed man havde set Dronningen fredelig vandre ind sammen med sit Afkom. Narfagen til denne Hændelse var uden Tvivl den noget ublidde Behandling, som Bierne let faa, naar et saadant Arbejde skal udføres af 7—8 forskellige Deltagere, der hver udføre sin Del af Arbejdet. Den indnøglede Dronning blev straks befriet og sat i Bur. Hele den smittede Tavlebygning borttoges for senere at smeltes. I Stedet for anbragtes 3 Kammer med Ledere, Bierne overstærkedes med Honningvand, ligeledes den Dronning, der om Formiddagen var borttagen fra Nr. 10 B, og denne kastedes derpaa ned til Bierne i det smittede Stade. Førend Bipesten var bleven opdaget, hadde man i 13 B indhængt 2 Yngeltavler fra Nr. 13 A. Disse bleve optagne straks efter Sygdommens Opdagelse og indsatte i et

Kærnestade. Genimod Aften blev den Dronning, som var bleven indnøglet i det smittede Stade, indført i Kærnestadet ved ganske simpelt at lade den løbe fra det aabnede Bur over Flybetrættet ind gennem Indgangen.

D. 23. Juli. Efter et Indledningsforedrag og paafølgende Diskussion om Dronningavl foretoges Forsøg med forskellige Metoder i Bihaven. I Nr. 6 opførtes Dronningen, som blev anbragt i et Kærnestade, der opstillede tæt ved Siden af Nr. 6 (6 b). Derpaa tilberedtes efter Anvisningen i „Tidskrift for Biavl“ S. 174 en Yngeltable med Wg, saaledes at disse kom til at befinde sig i 3-kantede Indsnit paa Tablens nederste Rand paa begge Sider (omtrent midt i Rammen, idet den tilberedte Tablestrimmel var fastloddet til en Riste, som hvilede paa 2 smaa Klobser i en ellers tom Ramme). Denne Kamme indfattedes 6 Timer senere i det dronningløse Stade. — I Nr. 1 anvendtes „Alfodningsmetoden“, idet 3 Yngeltable (modne) affodredes ved Dronninggitter under et helt Magasin bagtil. Imellem disse nedhængtes den Table, af hvilken den før nævnte Strimmel Yngeltable var udstaaren. I Randen af Tablens øverste Stykke udføres 4 trekantede Snit og i Tablens nederste Stykke nedbrødes Cellevæggene omkring et Hunæg. Den Table indhængtes derefter i det affodrede Magasin. — Nr. 4, et Stade med den amerikanske Kamme, 40 × 30 cm. I dette fandtes forrige Aar en enkelt raadden Larve, der dog ved Undersøgelsen ikke viste sig at indeholde Bipeft. Yngelen i Stadet undersøgte nu. Den var fuldkommen frisk, Yngelredten meget stor, Bimængden ligeledes. Honningmængden c. 50 K. — Nr. 14, et Stade med samme Kammeaal, undersøgte. Det viste sig at indeholde i Underrummet 34 K Honning, i Magasinerne 10 K. Tisfe bør udflynges. De bageste Tavler i Underrummet kunne henvlyttes i Nr. 4, som da vil have et Forraad af 15 K. — Nr. 3 b, en Sværm fra d. 23. Juni, undersøgte. Den havde ganske god Bimængde, en stor Mængde moden Yngel, men kun 5 K Forraad. Den maa altsaa fødes — Endvidere undersøgte Nr. 7, et meget unøjagtig forarbejdet 12 × 12“ Stade ligesom Nr. 15. Dgfaa i dette Stade fandtes Møl i et Par Tavler ligesom i Nr. 15. Forraad 10 K. Aarsagen til, at der i begge disse Stader fandtes Møl og ringe Forraad, medens der ikke fandtes Møl i alle de øvrige Stader, var uden Tvivl den uheldige Overvintring paa Grund af Stadernes flette Forarbejdelse og et mindre hyppigt Tilsyn, fordi hverken Kammer eller

Indskubsdøre passe nøjagtig. Her havde man da et affrækkende Eksempel paa, hvor store Ulemper saadanne Mangler ved Stadebygningen medføre.

D. 24. Juli. Nr. 13 B. De nøgne bipeftsmittede Bier maatte undersøges for at sikre sig, at de havde Foder nok, om Bjerne havde begyndt at bygge paa Lederne, og om de havde modtaget den tilfaste fremmede Dronning vel. Det viste sig, at de ikke havde bygget synlig paa Lederne, af Forraad fandtes derfor intet. Dronningen fandtes heller ikke; men det er ikke let at finde denne i en nøgen Bilkump, der befinder sig i et Stade, som tilhører flere Skulesteder i Hjørnerne og i Indgangen. For at prøve, om der fandtes Dronning, og for tillige at sikre Familien mod Hunger, indhængtes fra Nr. 8 en Yngeltable med Wg og med en Dronningcelle, der indeholdt et Wg. — Nr. 8 undersøgte ved samme Lejlighed. Yngeljet forbedredes ved at indhænge et Par Tavler deri. Der fandtes flere Dronningceller med Wg og nogle faa Yngeltable samt en Mængde Honning. Stadet har allerede afgivet 19 K til Nr. 13 A. Det vil endnu kunne afgive 10 K. Bjerne have sandsynligvis nylig skiftet deres Dronning. Dette Stade (Lavnormal) har været overvintret med et halvt Magasin over Underrummet. — En indsendt Yngelprøve undersøgte. Den indeholdt hverken Bacillus alvei eller dens Sporer, derimod Møltraade i Yngelen. — I en nærliggende Bihave (Kallundborg Ladegaard) foretoges Honninghøst og Ordning af Vinterlejet ved 6 Stader. Honning udflyngedes, og et Par Kluber, som stod til Nedbygning, udtrommedes for at høste Honningen. (Sluttes).

Gerstungs „organiske Opfattelse“.

Af „Tidskrift for Bistjøl“.

I Tyskland har der i de sidste Aar, dels i Tidskrifter, dels paa Bistøtterforsamlinger, været ført en temmelig bitter Strid mellem „der Altmeister“ (den gamle Bimester) Dzierzon og hans Tilhængere paa den ene Side og „die Jungmeister“ (yngre Bistøttere) o: Gerstung og hans Tilhængere paa den anden. Striden har tilbels været ført med unødigt Bitterhed fra begge Sider. Dzierzon selv har ikke sparet paa stærke, tilbels haanlige Udtryk om sin Modstander Gerstung, ja enkelte af hans Tilhængere har endog gaaet saa langt som til at udfaste den ganske vist fuldstændig ugrundede Bestyldning, at Gerstungs Op-

træden har været dikteret af „Brødnid“. Paa den anden Side kan det heller ikke nægtes, at Gerstungs Optræden giver Indtryk af en Selvfølelse, der er for stærkt til at gøre et tiltalende Indtryk. Han omtaler sig selv som den store Reformator af Tysklands Bistøtterkunst og gør et Bæsen af sine „Opfindelser“, af hvilke enkelte i alt Fald næppe fortjener Navnet „ny“, som om det først ved dem er blevet muligt at drive virkelig rationel Bistøttelse. Han omtaler ogsaa undertiden Dzierzon i Udtryk, der ere saa hensynsløse, navnlig naar det gælder en saa gammel og saa forjænt Mand som Dzierzon, en af den moderne Biavls Grundlæggere, Kammekebens Opfinder*), at man ikke kan andet end harnes derover. Om en Mand med Dzierzons Fortjenester, naar han har naaet en Alder af over 80 Aar, kan være bleven noget irriteret og egenfjædig, saa tager det sig dog ilde ud, naar en yngre Mand taler om og til ham paa den Maade, som det kan hende Gerstung at gøre. Den betydeligste af de Mænd, som har sluttet sig til Gerstung, er ganske vist Schönfeld, Bipest-Bacillens Opdager. Hans dygtige og grundige, altid saglige, paa nøjagtige mikroskopiske Undersøgelser støttede Afhandlinger om Bienes Livsvirksomhed er af høj Interesse.

Stridens Hovedgenstand har været Gerstungs saakaldte „organiske“ Opfattelse af Bifolket.

Efter at Dzierzons Opfindelse af Kammekebent havde gjort det muligt at haandtere Bifolket og dets Boksbygning efter Behag, vænede man sig til at betragte de enkelte Led af Bifamfundet, Arbejdsbier, Yngel og Dronning, som selvstændige Enkeltvæsen, der kunde omflyttes, stilles ad og sammensættes ganske efter Bistøtterens Forgodtbefindende. I Modsetning til denne temmelig udbredte Opfattelse, som Gerstung kalder den „mekaniske“, gør nu Gerstung gældende, at Bifolket, Bjerne med Boksbygning og Forraad, maa betragtes som en eneste Organisme.

I Almindelighed udgør det enkelte Dyr en saadan Organisme, det vil sige: et levende Væsen, der ved Hjælp af særegne Redskaber (Organer), som udfører hvert sine bestemte, for det heles Bestaaen og Trivsel nødvendige Virksomhed, er i Stand til at opholde sit eget Liv og forplante sig.

En Hund f. Eks. har Organer eller Redskaber, som staar i Forplantningens Tjeneste, men den samme Hund besidder ogsaa i sin Mave og Tarmkanal Ernæringsredskaber, som tilbereder de for det hele Dyr med alle dets Organer nødvendige Næringsstoffer.

Underledes forholder det sig med Bjerne (og andre samfundsbyggende Insekter). Her er det, siger Gerstung, ikke de enkelte Dyr, som danner Organismen, men det hele Bifolk. Bifolket er en sammensat Organisme, der i Dronning og Droner har sine Forplantningsorganer, i Arbejdsbjerne sit Ernæringsorgan. De Led i Organismen, som staar i Forplantningens Tjeneste, Dronning og Droner, kan ikke tilberede Ernæringsstofferne, og de Led, som udfører Mavens Arbejde, nemlig Arbejdsbjerne, mangler Evnen til at forplante Slægten. Hvad det første angaar, saa er det vel almindelig bekendt, at Dronningen ikke selv sørger for sin Ernæring og ikke er i Stand til at udføre Fordøjelsens Arbejde. Dens eneste Opgave er at lægge Æg og saaledes at sørge for Forplantningen. Mindre bekendt turde det maaske være, at det samme gælder Dronerne. Naar Arbejderne ved „Drone-slaget“ gøre Dronerne matte, saa opnaar de ikke dette blot ved at hindre dem fra at komme til Honningen, men ved at nægte dem den fordøjede Føde, som de gylper op fra deres egen Mave (den saakaldte Chylusmave). Hvis Droner sidder paa Boks-tavler med fyldte Honningceller, dør de, paaستاar Schönfeld, efter 3 Dages Forløb, hvis de ikke faar fordøjet Foderstoft af Arbejdsbjerne. Ogsaa Honningen er jo til en vis Grad fordøjet af Arbejderne, for Dronningen og Dronerne kan bruge den. Arbejderne virker altsaa som det hele Samfunds Ernæringsorgan eller Mave. At Arbejderne derimod ikke kan virke i Forplantningens Tjeneste, at viseløse Ruber ere viede til sikker Udergang, er bekendt nok.

Men hermed standser ikke Gerstungs „organiske“ Opfattelse af Bifolket („der Bien“, som Tyskerne kalder det til Forstel fra „die Biene“, som betegner den enkelte Bi). Han regner ogsaa Boksbygningen med sit Yngelleje, sine Pollen- og Honningceller med til „Organismen“ og søger at paavise, at der gennem hele denne Organisme pulserer et af visse, i en bestemt Rækkefølge optrædende Drifter behersket Liv. Han gaar ud fra den byggende Sværm eller helst fra det i det tidlige Foraar til ny Virksomhed vaagnede Bifolk og finder der visse Drifter, som træder frem i en bestemt Rækkefølge. Den første Drift, som gør sig gældende, er Udviklingsdriften, der ytrer sig som Yngle-

*) Mærkeligt er det forøvrigt, at Dzierzon selv er bleven staaende ved den halvt mobile Kamme. Han bruger i Yngelrummet kun Kammebevere, ikke hele Kammer, og lader sølgelig Bjerne bygge Boks-tavlerne fast til Kubens Sidevægge, saa at de maa stæres løs fra disse, hver Gang de skal tages ud.

drift og Byggedrift; dernæst optræder Forplantnings- eller Sværmedriften, der viser sig deri, at Bierne opføder Droner og bygger Dronningceller.

Naar Dronningen begynder Uglægningen, begynder den, siger Gerstung, altid i den midterste af de af Bierne belagte Bostavler, i Biflyngens Midtpunkt. Derfra skrider Yngelansætningen frem i Kredse om dette Midtpunkt („koncentriske“ Kredse). Naar en Yngelperiode er forbi, altsaa paa den 22de Dag, løber den først lagte Yngel ud (de tidligste Tiløb til Yngelansætning sættes her ud af Betragtning) og Dronningen begynder en ny Yngelperiode. Den lægger da igen sine UG i de nu tomme Celler i Yngellejets Midte, og Yngelansætningen skrider igen frem i koncentriske Kredse, efter hvert som den forrige Periodes Yngel løber ud. Paa denne Maade kommer der altid til at være nylig udløben Yngel i Nærheden af de sidst lagte UG, og dette er af stor Vigtighed for Bifolkets Udvikling, da det netop er de yngste Bier, som ere stikede til at tilberede Foderjafte for de yngste Larver. Frembringer Bierne mere fordyjet Næring end de forbruger til Yngelopfostringen, saa optræder Byggedriften; Bierne udsveder Woks og udvider Bostbygningen. Er endelig Tallet af Bier blevet saa stort, at Opfostring af Yngel og Udførelse af Bostbygning ikke giver tilstrækkelig Afløb for den tilberedte Foderjafte, saa indtræder der, hvad Gerstung kalder en „Foderjafte-spænding“, som, naar den er bleven stærk nok, søger Afløb ved en Deling af Bifolket, ved hvilken den fraktilte Del vil saa Sydselskættelse med at bygge Bostbygning og opføde Yngel for et nyt Bifamsfund, og det gamle Samsfund berøves en saa stor Del af sine Medlemmer, at Foderjafte-spændingen vil ophøre. Dette sidste Led i Bifolkets Udvikling giver sig tilkende som Sværmedrift ved Bygning af Dronningceller.

Det er dog ikke blot i Dronning og Droner paa den ene Side og Arbejdsbier med Bostbygning paa den anden, at Gerstung finder Bifamsfundets organiske Leddeling udpræget. Han mener, at den ogsaa optræder bestemt udpræget indenfor Arbejdsbefolkningen. Han paaastaar nemlig, at de forskellige Aldersklasser af Arbejdsbier ere aapasjede for en bestemt Virksomhed. De yngste Bier ere stikede til at tilberede Foderjafte for de yngste Larver; efterhvert som de tiltager i Alder, bliver de stikede til at tilberede Foderjafte for de ældre Larver, hvis Føde er væsentlig forskellig fra de yngstes. Derefter overtager de det ene efter det andet af de øvrige indendørs

Arbejder, indtil de tilsidst overtager de sidste Biers Arbejde, Indsamlingsarbejdet, og bliver Trætbier. De forskellige Aldersklasser ere strængt bundne til det for dem passende Arbejde. De ældre Bier kunne under normale Forhold ikke udføre de yngre Aldersklassers Arbejde, og de yngre endnu mindre de ældre. Trætbierne kan saaledes ikke tilfredsstillende opfostre Yngelen, og Ammebier ikke udføre Indsamlingen af Honning og Blomsterstøv. Naar en Drift har faaet sin Tilfredsstillelse, saa udslukkes den for ikke mere at vende tilbage.

Endelig har Schönfeld, med Gerstungs Bifald, søgt at paavise, at der findes et Kredsløb af Foderjafte gennem Bifolket, der svarer til Wodets Kredsløb gennem det enkelte Dyr's Legeme. Schönfeld har ved sine Underøggelser fundet, at den i Arbejdsbiens Chylusmave tilberedte Næringsvædske uden at forandres siver igennem Wabens Vægge og optages som Blod i Biens Legeme. Men denne Næringsvædske, som altsaa udgør den enkelte Bis Blodvædske, er ganske af samme Sort som den Foderjafte, hvormed Bierne føder Yngel, Dronning og Droner, af hvilke ingen selv kan fordyje sin Føde. Fra Arbejdsbierne, der er det hele Bifolks Ernæringsorgan eller Wave, gaar, mener Schönfeld og Gerstung, en Strøm af Foderjafte eller, hvad der altsaa hos Bierne bliver det samme, Blod gennem det hele Bifolks Organisme.

Et normalt Bifolk bestaar altsaa efter Gerstung af Dronning, Droner og Arbejdsbier, disse sidste fordelt i forskellige Aldersklasser, som hver ledes af sine bestemte Drifter og udfører sit bestemte Arbejde med et Yngelleje, hvis Grundform er UGget (eller maaske egentlig Kuglen), der indeholder UG og Yngel i om hverandre liggende Kredse, i hvilke Aldersstrinene følger efter hverandre i en bestemt Rækkefølge indenfra udad, og nærmest overfor og til Siden for Yngelen Pollenforaadene og udenom disse igen Honningen; gennem det hele gaar en Foderjaftestrøm, der svarer til Blodomløbet i det enkelte Dyr's Legeme.

Ud disse Grundfættninger udleder nu Gerstung igen en Række Regler for den praktiske Biføttel. Stal, for kun at nævne et enkelt Eksempel, en Udvildelse af Yngellejet ikke blive til Skade ifstedetfor Gavn, maa den, siger Gerstung, tage nøje Hensyn til dette organiske Bygning. Udviler man Yngellejet ved Tilfættning af Bostavler, maa det nøje paases, at Tilfættelsen sker paa rette Sted, og det rette Sted er der, hvor Yngelen netop er begyndt at løbe ud i en Bostavles Centrum; kun der findes nemlig Bier af alleryngste Aldersklasse, og

fun disse ere stiftede til at opamme de netop af Egget udtrøbne Larver. Sætter man den tomme Table ind paa et Sted, hvor der i Tablernes Centrum er udklækket Yngel, vil der, naar Larverne i den tilfattede Table kryber ud af Egget, i deres Nærhed kun findes Bier, der ere for gamle til tilfredsstillende at kunne opamme dem. Den Afbrydelse i Yngellejets Regelmæssighed, som den paa urette Sted indsatte Table forarsager, vil tillige bevirke en Indsnævring af Yngellejet, da Dronningen altid lægger sine Eg i koncentriske Kredse i de Geller, som i et normalt bygget Yngelleje efterhaanden bliver ledige. FINDER saa Dronningen paa sin Vej en Table med dækket Yngel, standser den og vender tilbage og derved hindres den i at lægge Eg i de Tabler, som findes paa den anden Side af denne Yngeltable.

I nær Sammenhæng med Striden om den „organiske“ Opfattelse af Bifolket staar ogsaa Striden om Rammemaalet. Gerstung paastaaer nemlig, at den i Tyskland meget brugte høje Normalramme er for lille, og navnlig for smal; den umuliggør en normal Uddildelse af Yngellejet, idet Dronningen under sin Eglægning for tidlig støder paa Rammens Sidebrædder. Dette skal efter Gerstungs Mening i høj Grad hindre en stærk og raff Formerelse af Kubens Befolkning. Han bruger derfor Kammer af 40 Centimeters Højde og 25 Centimeters Bredde. Dette Rammemaal kalder han det „rationelle“ Rammemaal og anser den almindelige Indførelse deraf for et næsten ueftergiveligt Wilkaar for en rationel og lønnende Biavl.

Saa ny og vigtig er dog ikke Sagen, som Gerstung mener. Hverken er Kritiken over den høje Normalramme noget nyt, og heller ikke er det let at erkende det store Fremskridt, som skal ligge i den ny Kamme. Gerstungs Kamme er den gamle høje Normalramme med et Tillæg af c. 3 cm. i Bredden og 4 cm. i Højden, og at dette skal fremkalde den Omvæltning i Biavlens, som Gerstung tror, er ikke let at indse. Striden om det hensigtsmæssigste Rammemaal er gammel og vistnok ikke afgjort ved det „rationelle“ Rammemaal. Gerstung ved rigtignok at fortælle, at ved Maalinger af Yngellejets Størrelse i Midten af Maj 1895 viste det sig, at 3 Bifolk paa Kammer af „rationelt“ Maal (25 × 40 cm.) gennemsnitlig havde ikke mindre end 13,500 Stykker Yngel mere end 3 Bifolk paa Normalrammer. Men een Svale gør ingen Sommer. Lad os høre Andres Erfaring, og lad os udstrække Sammenligningen ogsaa til andre Rammemaal.

Gerstung anser sig ogsaa som Opfinder af en ny Kubform, som han mener bør blive Fremtidens Kube, den saakaldte „Thüringer-Zwilling“. Det er en Dobbeltkube, en Kammetube, med Plads til 2 Bifamilier, der sidder fuldstændig adskilte. Ogsaa enkelte andre mindre Reformer mener han at have gjort paa den praktiske Biavls Omraade. Navnlige tillægger han sin „Thüringer Ballon“, en Fodringsflaste med flydende Foder, stor Betydning som et sikkert Midde til med ringe Umage at staffe stærke Folt til Hovedtrækket i Egne, hvor dette Træt falder tidlig paa Sommeren.

Det er maaste endnu for tidligt at sælde en afgørende Dom over Gerstungs Teori. Den maa vel endnu undertastes nøjere Undersøgelse og dens Holdbarhed prøves ved nøjagtige Jagtagelser af Bifolkets Udvikling. Det tør nok hælde, at det vil vise sig, at Bierne ikke i et og alt godkender, hvad han ved at fortælle om dem. De Erfaringer, vi under vort Arbejde med Bierne have gjort, forekommer os paa flere Punkter at staa i Strid med Gerstungs Opfattelse, der smager noget af tykt Tilbøjelighed til at lade Teorier. Gerstung selv paaberaaber sig dog stadig Jagtagelser og Erfaringer fra den praktiske Biskøtsel.

Men selv om Gerstungs Opfattelse skulde lide af Ensidighed og Dverdrivelse, saa kan det dog ikke nægtes, at Gerstung har indlagt sig ubeskrivelig Fortjeneste af Biavlens Den Kethed, hvormed man efter Indførelsen af den bevægelige Tablebygning kunde manøvrere med denne, havde forledet en stor Del Biskøtter til at betragte Yngeltableter, Bier og Dronning som Brikker, som man kunde flytte og eksperimentere med ganske efter Behag. Ved uforstandig og planløs Yngelspredning, ved forceret eller uhenigtsmæssig Danuelse af Kunstbærme, ved idelig Opbryden og Forstyrrelse af Yngellejet snart i et, snart i et andet Øjeblik, ikke sjældent bare af Mysgerlighed o. s. v., havde mere end een Biskøtter forvoldt sig selv Tab og bragt den i tyndige Hænder saa fordelagtige Kammetube i Miscredit, ja Biavlens var paa sine Steder kommen i afgjort Tilbagegang. Her har Gerstung den store Fortjeneste at have optaget Kampen for en virkelig rationel Biavl, der tager tilbørlig Hensyn til den naturlige Sammenhæng i Bifolkets Liv og Udvikling. Vistnok er han hverken den første eller eneste, som har adbaaret mod en uforstandig og planløs Indgriben i Bifolkets naturlige Udvikling og navnlig mod al Forstyrrelse af Yngellejet, der ikke udføres med fuldt Kendskab og omhyggelig Hensyntagen til

Viernes Natur. Men det kan ikke nægtes, at Gerstung har optaget og ført denne Kamp med en Dygtighed og Energi som ingen anden, ligesom ogsaa den Omstændighed, at han har søgt at give den et i alle Enkeltheder omhyggelig udarbejdet videnskabeligt Grundlag har vakt en Opmærksomhed for de Færet, som uforstandig Brug af Kammekuben medfører, som vel næppe saa hurtigt vilde være opnaaet paa anden Maade. Gennem det af ham i 1894 grundede Tidsskrift „Die deutsche Bienenzucht in Theorie und Praxis“ har han vakt en Interesse for disse Spørgsmaal, som til Trods for de Stævheber, der kan klæbe ved hans Teorier og hans Polemik, ganske sikkert vil bidrage til at give Kendskabet til Viernes Natur og naturlige Udvikling og dermed ogsaa en virkelig rationel Biavl et Fremstød.

Vi kunne i alt væsentligt slutte os til denne velskrevne Artikel. Vi skulle senere komme nærmere ind paa dette Emne.

Red.

Det er ikke nødvendigt at si Honningen.

Alf Niels Fahlé, Øregaard, Hellerup.

Endstøndt jeg aldrig har undladt at si udslynget Honning sør, eller rettere sagt, idet jeg skulde komme den i den Beholder, hvor den skulde henstaa til Skumning og Omrøring, og heller aldrig før hverken hørt eller set, at Nogen har baaret sig saaledes ad, tvivler jeg dog ikke om, at Hr. Peder Hansens Bemærkninger om denne Sag i Nr. 9 af „Vitidende“ ere tilforladelige, det vil da sige, naar den Honning, man har med at gøre, ikke er blandet med krystalliseret Honning, men hvis dette er Tilfældet, maa Sien anvendes, thi ellers bliver Honningen grynet, hvilket jo betragtes som en Fejl ved den. For Nesten synes det, at Hr. Peder Hansen er meget godt fornøjet med Sien, naar den anvendes i det Hjemme at udfille den Honning, der hænger ved eller er blandet med det Boks, der findes i det afflummede og i Skrælningen. Her maa jeg bemærke, at efter min Erfaring er Sien ogsaa i dette Tilfælde en meget utilfredsstillende Indretning, samt at den nævnte Udfillelse langt lettere og med en høj Grad af Fuldkommenhed lader sig udføre ved Hjælp af Varme; men den paa denne Maade udbundne Honning bliver rigtigt nok noget mørkere end den, der ikke har været

opvarmet, og det kan gerne være, at den ikke stivner ved Henstand, men for Nesten er den meget god, om just ikke som Handelsvare, saa dog til hjemligt Husholdningsbrug.

Naar man stummer tykt, som Hr. Peder Hansen siger, at han bruger, kan det maaste nok betale sig at si det afflummede, og det samme maa være Tilfældet med Skrælningen, naar man skræller tykt; men naar man skræller og stummer saa tyndt, som det af en nogenlunde øvet Haand og med en god Skrælleknib*) uden Vanskelighed kan gøres uden at blive ufuldkommet, saa bliver Sining af de nævnte Stoffer en daarlig Forretning og navnlig en Sinefure, der, selv om man fir i Ugevis, kun giver en Ubethdelighed af Honning, der dog ikke bliver rigtig fri for Boks — med mindre Sien er særdeles fin —, medens det for Nesten er langt fra, at det Stof, der holdes tilbage paa Sien, bliver befriet fra Honning. Ved Presning kan man nok udfille noget mere af den Honning, som findes i det afflummede og i Skrælningen; men den Honning, som vindes paa denne Maade, bliver kun slet — selv om den ellers er nok saa god — og for Nesten bliver denne Udfilning heller ikke fuldstændig, hvortil kommer, at den medfører forholdsvis megen Uvejlighed og meget Fedteri med tilhørende uundgaeligt Svind. Ved Anvendelsen af Varme kan Udfilningen derimod blive næsten fuldstændig, Uvejligheden ringe og Fedteriet ubethdeligt.

Maaden, hvorpaa den Honning, der indeholdes i det afflummede og i Skrælningen, udfilles formedelt Varme, er følgende: I en glasferet Krukke eller i et lignende Kar kommes det afflummede saavel som Skrælningen umiddelbart fra Skrællekniven**), hvorefter Stoffet æltes med en Slev eller med et lignende Redskab. Det bemærkes, at Krukken, for at Svindet kan blive saa lille som muligt, ikke bør være større, end at Stoffet kan fylde den indtil et Par Tommer fra Randen, samt at den maa være betydelig højere end bred, for at Boks og Honning ikke skulle komme til at berøre hinanden med nogen stor Overflade, og endelig at den maa være tilspidsset mod Bunden og ikke buet, thi ellers vil det smelte og siden størkede Boks ikke kunne tages op i eet Stykke. Dette er dog kun en Bisag.

Naar der er kommet i Krukken, hvad der skal, og Stoffet er æltet, dækkes den

*) Det antages, at Skrællekniven bruges som Skummeffe.

***) For at indskrænke Fedteri og Svind til det mindst mulige, bør Stoffet ikke kommes i noget andet Kar, for det kommes i Krukken.

med et Laag, en Tallerken, Underfaal eller deslige, hvorefter den stilles paa et Komfur, hvor der laves Mad. Her vil den i Reglen uden ekstra Fyring kunne blive tilstrækkelig opvarmet, naar den blot sættes paa den varmeste Del af Komfurets Plade. Den behøver just ikke at toge, og det er maaske bedst, at dette undgaas; men den maa dog opvarmes tilnærmelsesvis til Kogepunktet, og det forstaar sig, at den ikke i Begyndelsen bør stilles paa et Sted, hvor den snart kan komme i Kog, thi dette kan let foranledige, at den revner. For Resten maa det bemærkes, at det i Reglen vil være ligegyldigt, om det varer 1—2 eller flere Dage, før Komfurpladen bliver tilstrækkelig varm. Skulde Forholdene imidlertid være saaledes, at den ikke bliver varm nok, er der intet til Hinder for at stille Krukken umiddelbart paa Bløder — naar man blot iagttager, at den først er opvarmet noget.

Har Krukken en Gang været opvarmet tilnærmelsesvis til Kogepunktet, bør den ikke i længere Tid holdes saa varm, og hvis Komfuret fremdeles holdes varmt, bør den stilles til Siden til langsom Afkøling. Kan den endelig ikke blive, hvad man kalder helt kold ved at staa paa Komfuret, maa den med Varsomhed flyttes til et koldt Sted, hvor den maa staa en Dags Tid i Ro. Naar man derpaa fjerner Laaget, vil man finde, at Vokset i Forbindelse med Bivinger og deslige har lagt sig som et fast Lag foroven, samt at dette Lag har løsnet sig fra Krukken's indvendige Væg, og at det derfor let kan tages op i eet Stykke, det vil da sige, naar Krukken ikke er indsnævret foroven, medens Honningen i Form af Sirup staar ganske ren foruden. Der hænger jo lidt Honning ved Voksens Underflade; men det allermeeste deraf vil af sig selv drive ned til den anden Honning, naar Voksstykket i en Timestid stilles paa Kant over Krukken's Munding. Naar Voksstykket derefter gives Bierne til Afslukning, kan det i et Øjeblik blive helt fri for Honning.

Paa samme Maade*) kunne vi i alle andre Tilfælde adskille Honning og Voks med forholdsvis liden Ulejlighed og med en høj Grad af Fuldkommenhed, og naar Honningen alt sammen er krystalliseret, gives der maaske ingen anden Maade, hvorpaa Adskillelsen kan ske blot nogenlunde fuldstændig; men da denne Maade jo forudsætter, at Tavlerne knuses og endvidere medfører, at Honningen bliver mørk, hvorved den taber i Værdi, forstaar det sig, at det kun er i Nødsfald, man betjener sig af

denne Fremgangsmaade, og den bør ikke bruges, naar det kun er en Del af Honningen, der er krystalliseret. I dette Tilfælde udsl ynges den flydende Del af Honningen paa sædvanlig Maade, men hermed udsl ynges ogsaa en Del Krystaller; disse komme naturligvis i den flydende Honning, og det er i dette Tilfælde, at Sien bør anvendes i det Øjemed at fjerne den krystalliserede Honning fra den flydende. Sien bør være noget finere end den, de Håndlende levere under Navn af Honningsi, hvorfor Siningen ikke gaar saa ganske glat, navnlig vil Sien hvert Øjeblik blandes, hvorfor den maa fristes, hvilket sker ved forsigtigt at skabe dens Bund indvendig med en Spatel eller lignende. Efter endt Udsl yngning maa Sien blive staaende nogle Dage over Beholderen, hvorved den flydende Honning for Størstedelen vil sibe igennem; men det er dog langt fra, at dette sker blot nogenlunde fuldstændig. Det Stof, der holdes tilaage af Sien, bestaar af krystalliseret Honning, mindre Voksstykker, Voksmul og nogen Urenlighed som Bivinger og deslige, hvoriblandt som sagt en Del flydende Honning; men det betaler sig næppe yderligere at anstrænge sig for ved mekaniske Midler at udstille denne Rest, hvorfor det er bedre at lade den gaa i Sæt med de faste Stoffer. Naar disse fra Sien kastes i Krukken tilligemed Strælingen samt andre Smaadele af Voks, hvorved der hænger Honning, og Krukken derpaa varmes paa ovennævnte Maade, ville Krystallerne saabelsom Vokset smelte. Honningen vil synke tilbunds, medens Vokset vil stige til Overfladen, og der vil blive en temmelig skarp Grænse mellem de to Stoffer. Ved Afkøling størkner Vokset, hvorefter det let lader sig tage op i et helt Stykke, medens Honningen beholder sin Sirupform.

Øvede Viablere ville maaske hertil bemærke: Ja, men krystalliseret Honning findes jo kun i forsømte Bistader. Hvis dette var helt sandt, vilde jeg dertil svare: At forsømte Bistader ogsaa ere en Faktor, hvormed der maa regnes ved økonomist Viabl, og navnlig at det er af Bigtighed at forstaa at behandle slige forsømte Stoffer paa den fordelagtigste Maade. Tidt findes der i forsømte Bistader Tavler, som ere fulde af Honning, der alt sammen er krystalliseret, og med saadanne er der næppe andet Udkomme end Indsmeltning, men der findes ogsaa tidt nogle, i hvilke Honningen kun for en Del er krystalliseret. Saadanne udsl ynges saa vidt muligt, hvorefter Honningen sies paa anførte Maade o. s. v.

Smidlertid er det ikke min Mening at indrømme, at det kun er i forsømte Bi-

*) Maaden er egentlig ikke andet end gammel Bondepraktika.

stader, at der findes krystalliseret Honning; tværtimod, saadan findes ogsaa i Stader, der falde ind under Begrebet velsplejede, og navnlig i dem, der indvintres med saa rigeligt Forraad, at man trygt tør stole paa, at Fodring ikke behøves. I Midten og i Slutningen af Maj viser det sig da ofte, at saadanne Stader ere besværede af Honning, og navnlig at der er en Del velsigtede og velsforseglede Tabler, som uden Ophold bør fjernes. En Del af Honningen i slige Tabler er ofte obervintret og derfor krystalliseret, medens en anden Del er flydende og af fineste Slags og navnlig hydrørende fra Lovetandsstræffet. Naar disse Tabler udslynges, forstaar det sig, at Honningen bliver blandet med Krystaller o. s. v.

Døre Tavler.

Af N. J. Jakobsen, Dyr læge, Alsborg.

Under denne Overskrift har Hr. August Petersen, Bregninge, i Januarheftet i *Nar* skrevet en meget læseværdig Artikel om dette Emne. Da jeg havde gjort samme sørgelige Erfaring som Hr. Petersen: At Kunsttavlerne ikke ere saa gode, som de burde være, tog jeg straks fat paa efter den udmærkede Anvisning at støbe en Cementpresse. Anvisningen var efter Gravenhorst og Forsøg med Støbning af disse Presser har, saavidt jeg ved, ikke før været offentliggjorte her i Bladet. Idet jeg altsaa henholder mig til den givne Anvisning, skal jeg tillade mig at meddele mine Erfaringer paa dette Omraade.

Rammen har jeg lavet som beskrevet med Hante paaftruede i Sidslykkerne modsat Hængslerne. Begge Rammerne kunne godt laves i eet Stykke; naar man med en Sav stiller det ad i Midtplanet, har man to nøjagtig lige store. Jeg foretrækker at stemme en Rende indvendig fremfor at slaa Søm i her eller i alt Fald at fæste Sømmene i Bunden af Renden. Cementen maa naturligvis være af bedste Sort, saa tør som mulig og helst sigtes. Den første Portion, man rører sammen, maa godt være dygtig tynd. Jeg bruger en ikke for stiv Malerpensel for at faa Cementen ned i alle Celler; med denne pensles saalænge frem og tilbage i det tynde Lag Cementvælling, til man kan se, at alle Celler ere fyldte. For at komme helt ind til Siderne er det, at de omtalte Stifter ikke gerne maa rage frem.

Med Hensyn til Tørringen af den færdigstøbte Plade maa denne ikke foregaa

for hurtigt; bedst er en fugtig Kælder. Saa snart den første Plade er saa tør, at man ikke kan kradsje i den (om c. 8 Dage) kan man uden Fare vende den om og støbe den anden, men nu maa man helst lade hele Pressen henstaa en Maanedes Tid, for at den kan blive rigelig gennemtør. Jeg har prøvet at aabne den 14 Dage efter, at den sidste Plade blev støbt, men da kunde der godt, især ude ved Kanten, følge lidt af Cementen med Kunsttablen. Da jeg vilde aabne den første Form, jeg havde støbt, prøvede jeg først paa at rykke de to Plader fra hinanden med Hænderne, men da dette ikke vilde gaa, fastgjorde jeg Hænderne til Dupperne i en Høblebænk for at strue dem op, men Resultatet blev, at Pressen gik itu. Siden har jeg aabnet dem med en Del smaa Trækiler, som jeg forsigtig banker ind; man maa herved passe paa, at de ikke kommer saa langt ind, at de bestadiger Cementen. At sjerne den anvendte Kunsttable er noget besværlig. Jeg har prøvet at fuge Pressen i en Grubefedel med Bånd, men den sidste Rest af Vokjet vilde ikke fuldstændig forvinde, saa jeg tilsidst maatte rense Furverne hist og her med en Naal.

Bandet, som Formen lægges i før Støbningen, maa ikke være allfor iskoldt, da Vokjet saa er tilbøjelig til delvis at stivne, før den lukkes sammen, og man faar en Fure paa Undersiden af den støbte Table; dette er der dog ingen Fare for i Sommer-tiden, naar Bandet har staaet lidt i Karret.

Jeg har lavet mig 2 Presser, en til Arbejds- og en til Dronetavler, lidt større end de færdige Tabler, saa disse kan renstærkes. Selve Støbningen af Kunsttavlerne er meget let, kan udføres af Enhver uden Øvelse, og paa et Par Timer kan man støbe en Masse. Er det varmt i Vejret, behøver man ikke at være bange for, at de skal gaa i Stykker ved Indsætningen i Rammerne. Prøget er meget tilfredsstillende, og Bierne udbygger dem, hvad der er det vigtigste, saa nydeligt, som kan tænkes, og i utrolig kort Tid.

Fjor sit jeg fra en Fabrikant et større Parti Kunsttavler af „fuldstændig ægte Bivoks“; Farven var gaaelig, Bierne vare næsten ikke til at formaa til at udtrække dem, og de bugtede og bulede sig i alle Retninger; smeltede man dem, lignede Massen næsten en tht, brun Melsauce, fort jagt, jeg brugte kun en Del af dem, Resten maatte jeg kassere, og Halvdelen af mine Tabler maa jeg iaar smelte om og ved ikke engang, om jeg tør benytte Vokjet af dem. Om de var forfalskede eller blot ødelagte ved for stærk Varme, ved jeg ikke; kun — nok jagt: Til Ære for Hr. Vorbeck i

Holstebro skal jeg dog sige, at jeg fra ham altid har faaet udmærkede Tabler. Men naar man bare een Gang har faaet saadan noget Kram, opstaar ganske naturlig en Trang til at beholde sit eget gode Boks. En saadan Kunsttableform kan laves for en Krones Penge, naar man ikke sætter sit Arbejde til noget, saa jeg tror ikke, den Tid vil være fjern, da enhver interesseret Biavler selv støber sine Tabler til stor Fornøjelse baade for sig selv og Bierne.

Til Slut en Tak til Hr. Aug. Petersen, fordi han har fremdraget denne Sag; det vilde glæde mig, om flere vilde fremlægge deres Erfaringer, især med Hensyn til, hvorledes man lettest renser Formen for Boks uden at bestadige den.

fra Kredse.

Sammenslutning af 2 Kredse.
Paa et Møde forleden af Udsendte for de 2 Kredse: West-Himmerlands og Mars-Gislum og Slet Herreders Biavlerkredse vedtoges en Sammenslutning af de nævnte Kredse til een under Navn af West- og Nord-Himmerlands Biavlerforening, saaledes at Sammenslutningen træder i Kraft fra Nytaar 1898. Der holdes et Delegeretmøde i December fra begge Kredse, hvor da Foreningens fremtidige Vedtægter endelig sanctioneres. Den hidtidige Sogneinddeling i begge Kredse med respektive Delingsformænd bibeholdes foreløbig.
B. Hansen,
B. Hornum.

Ekko fra Staderne.

Nsbo, Varde, d. 17. Juli.

Hr. Vorbecks Bemærkning forleden slog til. Der er Mange her, der har maattet fodre i denne Tid. Overalt er der Yngel nok, men ingen Honning. Det er jo ellers i denne Tid, vi pleje at sætte Dverbygningen paa. Vort Hovedtræk (paa Boghvede) begynder i disse Dage, og der er Bier nok til Indbjergningen. Vare nu Vejret vil blive godt. Tenz Peter Harbo.

Syrup Mark, Horsens, d. 18. Juli.

Med Bierne staar det her meget daarligt lil. Det har i en lang Marvælle ikke været saa simpelt som iaar. Der vil intet Overflud blive, men gives en Del extra Foder.
Mads Hansen.

Ollerup, Fyn, 23. Juli.

Honning-Udbyttet bliver middelmaadigt her paa Egnen i Mar. Vi have endnu ikke

udflynget, da vi helst vil have Honningen godt moden hos Bierne, inden vi tage den.
Brødr. Nielsen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 115. Af et Bistade, hvori jeg har fundet Yngelen syg, sendes et Stykke, som jeg beder Dem undersøge og derpaa meddele mig, om Familien har lidt af Bipeft. Jeg har igaar sat Familien paa Vedere og nedgravet Bygningen. Jeg er meget bange for Bipeft og jeg har god Grund dertil, da en temmelig nærboende Biavler for 2 Aar siden havde 50 Stader, der nu alle ere døde, antagelig af samme Sygdom. Han har baade i Fjor og nu i Sommer 12 Stader, som han har lejet Plads til c. 1000 Men fra min Bihave. Alle Bierne ere døde for længe siden; men han lader dog Staderne staa aabne med den smittebefængte Bygning, og jeg har talt med ham om at lukke dem, men han vil ikke. Kan jeg ad Rettens Vej tvinge ham til at lukke sine tomme Stader? Mine andre Stader je tilsyneladende endnu friske ud. (A. C.) — S.: Den sendte Yngelprøve indeholdt Bipeft. Det er derfor ganske rigtigt, at De har begyndt at behandle det efter Mac Gooys Metode. Desværre hjemler vor Lovgivning Dem næppe for Djeblippet Ret til at stride ind imod den af Dem omtalte Nabo. Faa vi mange af den Slags Tilfælde, vil det jo blive nødvendigt, at DBF.'s Bestyrelse søger at faa Lovgivningen ændret i den Henseende. Sagen vil formentlig komme frem allerede paa det nær forestaaende Centralmøde. Dette vil sandsynligvis blive afholdt Lørdag d. 11. Septbr. i Fredericia.

Nr. 116. Jeg har rigtig modtaget de 2 italienske Dronninger, de kom Mandag Eftermd. Kl. 2 med Posten. Kl. 4 vare de begge indsatte i Staderne, den ene i et Stade, som har været dronningløst i 2 Maaneder. Dertil satte jeg en ny Yngeltable baade med aaben og lukket Yngel. Den anden fattes i et Stade, jeg dannede af 4 Yngeltable og 4 tomme Tabler, og flyttede det nu paa det gamle Plads. Dronningerne flyttede jeg i et Bur, 4" i □, af bitet Særtraadsvist. Det ene af Burene undergravede Bierne i Løbet af den første Nat, og jeg kunde ikke opdage Dronningen noget Sted i det (det var Kunststaden). Jeg tænkte, at hun var bleven dræbt, men da jeg i Dag Kl. 2 efterfaa dem, fandtes hun paa den næstbageste Table; men der stod en Del Bier omkring hende og slæbte og rykkede i baade hendes Vinger

og Ven, affurat som naar Dronerne skal jages ud. Jeg turde ikke lade dem saadan behandle hende og fængslede hende derfor igen. Det andet Bur prøvede jeg at tage af, men det var affurat samme Modtagelse, hun fik, saasnart hun gif ud — ogsaa hende fængslede jeg igen. Jeg har sat dem paa de bageste Tabler for at have Opsyn med dem gennem Indstudsdøren, men der er Bier nok omkring Burene, og jeg har pakket Husene godt til med gamle (vastede) Sætte for at holde Varmen. Derfom nu Bierne ere lige ubillige til at modtage Dronningerne imorgen, altsaa efter 66 Times Indspærring, hvad skal jeg saa gøre? Jeg har ingen „Finbestænter“. Er det nødvendigt at bruge en saadan, bedes De sende mig en snarest, og vilde jeg være Dem meget taknemlig, om De samtidig kunde give mig et godt Raad. For et Par Aar siden købte jeg ligeledes en italiensk Dronning, hun blev venlig modtaget af Familien i et stærkt Stade, som jeg lige tog Dronningen (den gamle) fra og satte i et Kunststade. Den gamle Dronning blev dræbt af hendes egne „Folk“ i det ny Stade, den unge havde jeg fængslet i et Bibebeholdselbur ogsaa paa den bageste Kamme, men Buret faldt ned efter $\frac{1}{2}$ Times Forløb. Denne Gang synes det, som om jeg skal have Uheld med dem begge? (S. P. W.) — S.: Vi tilraade Dem at anvende enten Erslevs Indførelsesmaade (se S. 184) eller Simmins (se Ledetraad S. 47). Hvis De vælger den førstnævnte Metode, kan De anbringe Dronningen i en tom Tændstikæske $\frac{1}{2}$ Time før Indførelsen, da den originale Kasse jo nu er tom for Bier.

Nr. 117. Er De saa god at undersøge medfølgende Stykke Yngeltavle og meddele mig i Bladet, hvad De antager, at der er i Vejen med det, samt hvad jeg mulig bør foretage mig med Bifamilien, som det stammer fra. Det var en Kube-familie, som jeg afbørstede i Efteraaret for to Aar siden og indsatte dem i et Wellstade ved Siden af en kraftig Familie, som var indsat om Sommeren; den overvintrede nogenlunde, og ved Hjælp af et Par Yngeltavler fra den modfiddende Familie blev den ogsaa nogenlunde folkestærkt ifjor Sommer, men gav ikke noget videre Honning. Sidste Vinter havde begge Familier noget Bugløb og mistede en Del Bier, og disse har ikke avanceret; de havde nu 6 Tabler, der var Yngel i de 5 Tabler, men kun lidt i hver. For nogle Dage siden lagde jeg Mærke til, at en Del af Cellaagene over Yngelen faldt indefter og at der under dem sad hvide døde Bier. I hvad de end fejle, af Kulde har de ikke lidt, thi de har haft

Vinterpakningen paa til nu (en Kamme med tør Hælfelse). De staa paa et lunt Sted, og den modfiddende Familie er temmelig kraftig; mulig Dronningen ikke er god, men af den Grund kan Yngelen da ikke dø i Cellerne. I dag tog jeg hele Bygningen fra dem, strabede og fejede Boligen, ligesom jeg gør ved Udvintringen om Foraaret, gav dem 4 Kammer med Ledere og gav de gamle Tabler til en Afslægger, som jeg havde dannet i et Kærnestade for 3 Uger siden for at benytte det ved Dronningavl. (M. S.) — S.: Den sendte Yngeltavle, der var jærdeles godt bevaret, indeholdt tilsyncladende sund Yngel i de fleste Celler, saavel aaben som lukket. Nogle aabne Larver vare dog næsten sorte paa Grund af Forraadnelse og andre (lukkede) havde enkelte Traade af Mølspind. Ved den mikroskopiske Undersøgelse fandtes hverken Baciller eller Sporer. Stedet lider uden Tvivl af Møl. Det bør renses og de af Møl angrebne Yngeltavler bør anbringes yderst i Yngelreden for at fjernes, naar de blive yngelfri.

Nr. 118. Naar Dronningen lægger Æg i en Celle, kommer Bierne saa lidt Honning deri, eller fylder de den med Honning, for at Larven — ligesom Kyllingen i et Æg — kan leve deraf? (C. P.) — S.: Naar Ægget har ligget 3 Dage i Cellen, kommer Larven frem, og da ghyde unge Arbejdsbier lidt „Larvesoder“ ned til den. Dette er ikke Honning, men en næsten helt fordojet Blanding af Honning og Pollen, som fra Biens Mave klemmes op i Munden, hvor det yderligere blandes med Spyt fra de saafaldte Mælkekertler, som ligge i Hovedet og Bryttet. Denne Fodring vebbliver i 4—5 Dage.

Nr. 119. Celler med flade Laag indeholde de altid kun Honning, og Celler med buet Laag Yngel? Kan det have Rigtighed, at 10×12 Kammer indeholde Honning i de 3 øverste Tommer og Yngel i den øvrige Del af Tabellen? Saaledes se Tablerne nu ud i et Stade med Saerm fra 19. Juni. Har Bierne saa megen Yngel saa sent? (C. P.) — S.: Forfellen paa Yngelceller og Honningceller bestaar ikke særlig i Laagets udbuede Overflade, om end Vokslaagene i Almindelighed ere fladere end Yngellaagene. Derimod er der stor Forstel paa disse Laags Bygning, idet Honningcellernes Laag bestaa af tæt Voks, medens Yngellaagene ere filtede, omtrent som tykt Træpapir; de bestaa kun for en ringe Del af Voksmulder, Hovedmasjen er Larvens eget Spind.

Nr. 120. Afholde der ingen Bivisk-møder i København's Amt? Som

ny Begynder, der aldrig har set andre end sine egne Stader indvendig og læst Ersløvs „Fører i Viabl“, vilde det have en meget stor Interesse at se en ældre erfaren Viabler behandle Bier. (E. B.) — S.: Forholdene i Københavns Amt ere for Tiden uheldige, fordi der mangler Sammenhold mellem Kredsens Viablere. Saa snart dette bringes tilstede, og Formanden andrager DBF.'s Bestyrelse om Møder, vil der blive afholdt saadanne frit der ligesom i de fleste andre Kredse.

Nr. 121. Jeg vil gerne meddele Dem, hvordan det staar sig med Bierne her paa Egnen. Foraaret kom jo temmelig sent, saa Bierne ere jo heller ikke saa kraftige, som de plejer at være nu i Hovedtrækket. Jeg synes, at de i det Hele taget have udviklet sig noget langsomt, og dog kom alle mine Bier Vinteren godt igennem, næsten alle uden Bugløb, et Par Stader havde det dog i mindre Grad. Der er endnu meget lidt Honning i Staderne, da det har været temmelig tørt hidindtil; nu har vi faaet endel Regn, saa hvis vi kunde saa lidt Varme og Solskin, kunde det jo endnu give endel Kløverhonning. Sværme giver det ikke mange af, jeg har faaet 9 Sværme af 18 overvintrede Klubefolk. Det er lidt, men der kan jo komme flere; de blive dog ikke af synderlig stor Værdi, og saa skal de underjødres, ellers bliver det nogle usle smaa Tingester at overvintre; som enkelt Folk overvintre de vanskelig. Jeg plejer at sætte dem bagved en kraftig Familie med Udgang af Bagdøren, de overvintre da udmærket. Jeg bruger dem da, hvis der mangler en Dronning, til at erstatte en saadan med, i modsat Fald lader jeg dem sidde i Stedet, saalænge der er Blads, saa flyttes de over i et andet Sted og behandles som en selvstændig Familie. Jeg har en saadan, der i Foraaret besatte 5 Lavnormal-Kammer, nu har den 2 halve Magasiner med 10 halve Lavnormal-Kammer i hver, samt 16 eller 17 Kammer i Underrummet; den er ikke bleven fodret. Jeg har haft lidt Bryderi med mine Bier især i Yngeludviklings-tiden, thi det er jo nu en almindelig Anskuelse, at man ikke maa sprede Yngelen, især hvis det er smaa Familier, og saadan er det netop, jeg har haft Bryderi med. Jeg har holdt dem med indskrænket Blads samt fodret til formeret Yngelansætning. Endel af Staderne (de smaa) havde ogsaa haft de alleryderste Tablefider fuldt belagte med Yngel fra øverst til nederst, uden at Staderne dog vare for fulde af Bier. Nu spørges der: Naar man ikke maa sprede Yngelen, heller ikke hænge Kunsttabler bagved, og man

ingen udbyggede Tabler har (hvilket man jo ikke har, naar man nylig har anlagt Bieriet), hvordan skal man saa bære sig ad for at klare de 3 ovennævnte Ulemper. Jeg har hængt traadede Kunsttabler bagved. Længere hen i Tiden skal De saa mit Uarsregnskab til Indrykning i „Vitidende“. Endelig Hilsen og Tak til Dem, Hr. Redaktør. (N. Dtholm, Slesvig). — S.: Som bekendt ere vi ikke Modstandere af Yngelspredning; men hvis den ærede Forespørger ikke vil anvende denne, heller ikke vil hænge hele Kunsttabler bagved Yngelreden og ikke har tomme udbyggede Tabler, hvormed han kan udvide Bladsen, — saa er der i det foreliggende Tilfælde ingen anden Udvej end at anbringe Kunsttablerne i et Magasin ovenover Yngelreden. Her kunne de under de givne Forhold ikke anbringes hver mellem 2 udbyggede Tabler; men dette er heller ikke strengt nødvendigt. Dog bør der i dette Tilfælde ikke paa een Gang gives altfor mange Tabler. Under godt Træk ville 3 være et passende Antal.

Nr. 122. Ere Spurve Bifjender? (se Spørgsmaal Nr. 103). Der har været sagt meget baade for og imod den Mening, at nogle Fugle tage Bier. Efter Brun er det imidlertid utvivlsomt, at Tornstaden driver denne Sport som Næringsvej; men samtidig oplyses det, at det kun er Droner, som denne Fugl befatter sig med, og at den derfor maa anses for saagodtsom uskadelig for Viablen. I denne Sommer, længe før Spørgsmaalet „Ere Spurve Bifjender?“ fremkom i Nr. 10 af „Vitidende“, havde min Nabo meddelt mig, at han troede, at Spurvene tog af hans Bier, og da jeg en Dag besøgte ham og vi netop stod og talte om denne Sag ude i hans Bihave, saa jeg selv, at en Spurv jatte sig paa et Bistade, hvor den gjorde en Bevægelse, som om den snappede Bier; men jeg saa det dog ikke saa nøje, at jeg turde sige mig ganske sikker paa, at det virkelig skete; men efter den Maade, hvorpaa der om dette Punkt spørges og svares i „Vitidende“, anser jeg det nu for utvivlsomt, at hin Spurv virkelig snappede en Bi i mit Paasyn. Da vi imidlertid aldrig før have hørt noget bestemt om denne Sag, tør vi maaske indtil videre berolige os med, at det kun er efter en meget indskrænket Maalestok, at Spurve tage Bier.
N. F.

Bavnlige Bink.

Bejret (27. Juli) har i de 2 sidste løbne Uger ikke været heldigt for Bierne. I den første var Tørre og Blæst fremherskende, i den sidste kom

der rigelig Regn, som Landmændene længe havde juffet efter. Denne Regn kan vel forbedre Trækket ved at fremkalde en ny Fremblomstring af Hvidklover og flere andre Nektarplanter; men Hovedtrækket maa dog betragtes som afsluttet i Sommertræfegnene. Udbyttet har været ringere end forventet, i mange Egne langt under en Middelhøst. Vinden gav et meget ringe Træk iaar.

August-Efterhønet. I alle Egne, der mangle Eftertræk paa Boghvede og Lyng, bør Honninghøsten i Almindelighed afsluttes ved Midten af August, og samtidig bør Staderne ordnes saaledes i deres Indre, at man uden store Forskyrrelser kan indvinde dem paa et senere Tidspunkt. Man bør i ethvert Tilfælde ikke udsætte dette Efterhønt altfor længe, da man ellers vil have stort Besvær med at udgaa et hidlofte Novbier, naar Staderne aabnes. Efterhønet bør foretages i stille Vejr, og man bør ved dette danne sig et temmelig usjagtigt Skøn over, hvormegen Honning der er tilbage i Sladet. Tavlerens Riden bør saavidt muligt bevares. Paa Tagets indvendige Side noteres Honningmængden i Sladet. Denne bør ikke overstige 35 \mathcal{E} . 25—30 \mathcal{E} vil være tilstrækkeligt Vinterforraad til en stærk Familie. Hvad der mangler heri, bør gives i Form af Kaudsirup ved Fodring fra oven om Ratten enten straks eller senest i September. — I Egne, der have haft et ringe Udbytte, hævder det ofte ved Efterhønet, at man finder ganske lidt Honning i et stort Antal Tavler, f. Eks. $\frac{1}{2}$ —1 \mathcal{E} Honning i hver af de 20 Tavler a c. 120 \square ". Men de midterste Tavler bør indeholde et mindst 2" højt Væste af forseglede Celler foroven, medens Forraadet maa tilfuge bagtil (udad), saa at den bageste Table er helt honningsfyldt. Under tiden ville vel Bierne selv flytte denne Honning ind i et mindre Antal Tavler (f. Eks. 12), der da komme til at danne det egentlige Vinterleje, men det gaar aldeles ikke an, at Biavleren istær herpaa, han bør derfor ved Efterhønet indskrænke Bygningen til det Antal Tavler, han anser for passende til at danne et rigeligt Vinterleje for Familien, hellere 1—2 Tavler for meget end for lidt. Resten af Tavlerne indtages og udslynges, hvis de indeholde Honning. Det manglende Forraad gives derpaa ved Fodring enten med Foderfirup eller med Honning. Gives begge Dele, da bør Foderfiruppen gives sidst. Det har nemlig stor Betydning, at Bierne om Forraaret have nogen Honning at benytte til Opklækning af Ungel. Derfor bør ethvert Stade helst have mindst 8 \mathcal{E} Honning, og denne bør sidde øverst og yderst i Tavlerne, da de Celler, der ere nærmest ved Bierne, naturligvis tomme først, men det sidst indbaarne Foder anbringes netop nærmest ved Klyngen.

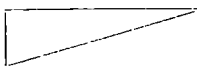
Droneslaget er endnu ikke iagttaget iaar. Man maa lægge Mærke til, at man ved Droneslag tænker paa en mæssig Udflæben af Droner og Droneungel. At Arbejderne daglig udslette nogle enkelte Droner i Juli er temmelig almindeligt. Herved betegnes dog ikke just Trækkets Ophor, men kun Afslutning af Biernes Forberedelse til at sværme. Droneslagets stærke Betydning for Biavlen ligger dog deri, at denne Udflæben af Droner og Droneungel betegner, at vedkommende Familie har en Dronning. De Stader i Hovedtræfegnene, som ikke senest i August udføre dette Arbejde, maa derfor betragtes som mistænkte for at have en slet Dronning eller for at mangle Dronning. De bør derfor undersøges. Saavel Dronningsliste som Dronningopklækning kan meget godt foretages endnu, naar det sker snart, da der altid vil findes en Del Droner tilbage i enhver Bigaard endnu i 2—3 Uger.

Eftertrækket paa Boghvede og Lyng kan endnu vedvare over en Maaned. I saadanne Egne fortsættes fremdeles den samme Behandling som

under Hovedtrækket, og det ovennævnte August-Efterhønt udsættes der til den sidste Halvdel af September.

Udslyngede Tavler bør stanses med rent Vand og indhænges ved Solnedgang for at afsliffes af Bierne helt bag et Jusbud med raben Bivej forneden. De rene Tavler indtages senere for at indhænges i et Bærelse, i hvilket man har strøet Rastalin for at holde Møl ude.

Sildige Sværme og Familier, der nylig have skiftet Dronning, ere i Almindelighed for svage til Overvintring, hvis de ikke i August fodres langsomt for at fremme Ungelsættningen, saa at de i Begyndelsen af September kunne dække mindst 5 Tavler a 120 \square ".

Noveri kan paa denne Mærstid blive meget farligt for svage Stader i Egne, der ikke længere tilhyde Træk. Derfor bør Jidgaugene hos saadanne Familier nu indskrænkes til 5—6" Bredde, og hvis man mærker Angreb af fremmede Bier, bør Jidgaugene yderligere indskrænkes til 3—4" Brød. Til saadanne snævre Jidgaugede Bierne dog helst ledes ved en straa Klods paa hver Side af Jidgaugen.

Honningpriserne ville efter et Sandsynlighed blive høje iaar. Vær derfor ikke forhippet paa at sælge straks til Spotpris.

Brevkasse.

Regnskab for DBF. 1896. Hovedregnskabet findes aftrykt heri Bladet S. 150; men i Henhold til Belysningens Bestumning har Sekretæren forfattet et Udkast i et af det fuldstændige Regnskab. Denne har allerede været indsendt til nogle Delegerede. Hvis flere Delegerede maatte ønske den til Gennemsyn, anmodes de om at meddele dette Ønske til Ersløv i Kallundborg. De ville da saa den tilsendt efter Lur.

Centralmødet er foreløbig bestemt til at afholdes Lørdag d. 11. Septbr. Kl. 3 i Fredericia og Diskussionsmødet den følgende Dag.

Emner, som ønskes forhandlede ved disse Møder, bedes opgive til DBF.'s Sekretær, Ersløv i Kallundborg, inden d. 9. August. Det bemærkes, at Emner til Centralmødet kun kunne indsendes af Delegerede, medens Emner til Diskussionsmødet kunne indsendes af ethvert Medlem af DBF. Det ønskes ved Indsendelsen meddelt, om Jusbuderen selv er villig til at indlede Emnet.

Opstilling af de enkelte Kredses Stemmer i DBF. 1897 vil blive optaget i næste Nummer.

Italienske Dronninger agtes paany indforfrevne d. 8. August. Bestillingen maa altsaa være Ersløv, Kallundborg, i Hende den Dag. Prisen vil blive 4,00 \mathcal{D} . pr. Stk., og de kunne bestilles her d. 22. August. Hvis en Dronning er død ved Modtagelsen, erstattes den, naar den omgaa ende sendes tilbage til Ersløv.

Krainer-Dronninger. Da det har vist sig, at den Dronningavler, til hvem jeg havde sendt Bestilling paa den Slags Dronninger, ikke er i Stand til at levere dem — agter jeg at erstatte de manglende med italienske Dronninger d. 7. August, hvis jeg ikke forinden modtager Meddelelse fra vedkommende Bestillere om, at de ikke ønske en saadan Ombytning.

Ersløv i Kallundborg.

Rettelse til Præmielisten S. 225: Gold 94. Rager. Katalog-Nr. 1788. Fru Sofie Jensen, Nadsker, Slavenhoff, 2. Præmie — læs: Katalog-Nr. 1788. Skomager Jens Klausen, Tøbbjerg, Lystrup, 2. Præmie.

Kundgørelser.

Hønning.

Prima hvid Hønning købes. Prove med billigste Pris pr. 100 B bedes sendt til
Købmand **W. Elling,**
Fredericia.

Fin Sommer-

Hønning

købes af **Forretningen „Central“,**
Hjørring.

Hønning=Glas.

Smukke Glas med opstaaende, fløben Kant (praktiske for Overbinding), 1 B's 12 Dre Stykket. Nyt Glas med Struelag, 1 B's 20 Dre.
Forretningen „Central“,
Hjørring.

Ny Hønning købes.

Prover med Opgivelse af Partiets Størrelse bedes tilskillet **P. A. C. Müller,** Københavns Hønninghus.

Paa Jacob Erslev's Forlag er udkommen:

Fører i Biavl.

3die omarbejdede Udgave.
Pris 2 Kr.

Hønning.

Fin hvid Hønning i større og mindre Partier købes til enhver Tid.

P. C. Højsfeldahls Eftlg.,
Gl. Kongevej 100, København.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **R. Schmidt,**
Bintelvej 6, 3. Sal, København V.

Biboliger,

Redskaber og Kunsttavler.

Mine overalt anerkendte nøjagtige og solide Stader og Redskaber samt Kunsttavler (med Arbejds- og Droncellepræg) af ægte uforfalsket Bivoks anbefales Bivoklerne til Dagens billigste Priser. Voks forarbejdes billigt.

Allerhøjeeste Prisbelønning med Guldmedalje. For Tiden 150 Stader paa Lager.
Prisliste sendes paa Forlangende.
Løsning St., i Marts 1897.

J. Andersen.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Marts 1896 tilkendt 14 Premier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Marts billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Dre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Dre. Aargangene 1881—85, 1888—1892 ere udsolgte.
Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister foljer 60 D. **Aarg. 1887** ligeledes 60 D. **Aargangene 1893—1896** ligeledes a 1,50 D. pr. Aargang.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Ersløv.**

Flere Hundrede Pd.

prima ægte Bivokstavler af de gangbare Maal staa færdige til Salg, og 2000 Pd. prima æg e Bivoks er til Salg hos

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prove ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Højeeste Rabat til Forhandlere og Foreninger gives.

Min mange Gange præmierede og fuldt ud anerkendte

Bipibe

sendes frit, naar 3 Kr. 16 Dre jendes pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling samtidig skrives (heri Landet), til Udlandene med Tillæg af den Porto, der fordrer (Tyskland 90 Dre, Sverige 45 Dre), begge Steder medregnet Postopkrævningsgebyr.

Faas hos **C. J. Grønning,**
Bejrup, Bramminge St.

Krydsningsdroninger.

Bestillinger paa unge, befrugtede Droninger af vor forbedrede med Italienerne krydsede Raee modtages fremdeles. Prisen er i Juli 2 Kr. 60 D. pr. Stk., i August og September 2 Kr. Naar Dplag have, sendes Droningerne pr. Omgaaende, om det ønskes.

Brødr. Nielsen,
Ålerup, B. Stjernege.

Ny Hønning-Etiketter,

farvetrykte med Blads til Ravn, faas for 90 Dre pr. 100. Den udfaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, haves nu atter paa Dplag.

Ersløv, Kallundborg.

Udkommen er:

A. S. Vorbedes

Veiledning i den moderne Biavlsdrift og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden. Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til undertegnede Forlægger bliver Bogen tilsendt omgaaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel,
Hølstebro.

DBF.'s Hønningsskilt,

der burde findes ophængt hos enhver, der handler med Hønning, kan nu faas trykt paa Karton, forsynet med Baand, for 20. D. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 D. i Frimærker sendes Skiltet portofrit.

Ersløv.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

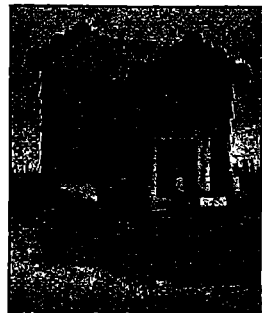
Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvissitter til Biavl henherende. Ægte Vokstavler have; altid.

NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,
Vejle.

Empfehlenswerte Werke für die Hausbibliothek.

Meyers Konversations-Lexikon.

Fünfte, gänzlich neu bearbeitete und vermehrte Auflage. Mit ungefähr 10,000 Abbildungen im Text und auf 1000 Bildertafeln, Karten und Plänen. 17 Bände in Halbbänden gebunden zu je 10 Mk. oder in 272 Lieferungen zu je 50 Pf. (Im Einzelverkauf.)

Meyers Kleiner Hand-Atlas.

Mit 100 Kartentafeln und 9 Textbeilagen. In Halbbänden gebunden 10 Mark.

Meyers Hand-Lexikon des allgem. Wissens.

In einem Band. *Fünfte, neu bearbeitete Auflage.* In Halbbänden gebunden 10 Mark.

Das Deutsche Reich zur Zeit Bismarcks.

Politische Geschichte von 1871—1890. Von Dr. Hans Blum. Geheftet 6 Mk.; in Halbbänden gebunden 7 Mk. 50 Pf.

Geschichte der Englischen Litteratur

von den ältesten Zeiten bis zur Gegenwart, von Prof. Dr. Richard Wülker. Mit 150 Abbildungen im Text, 25 Tafeln in Farbendruck, Kupferstich und Holzschnitt und 11 Faksimile-Beilagen. In Halbbänden gebunden 16 Mk. oder in 14 Lieferungen zu je 1 Mk.

Probeweise liefert jede Buchhandlung zur Ansicht. — Prospekte gratis.

Verlag des Bibliographischen Instituts in Leipzig.

Biboliger,

solidt forarbejdede,

af J. Andersen, Løsning, forhen gl. Sole, ere til Salg hos Købmand Chr. Tramm, Løsning St. Ved Salg til Foreninger gives god Rabat.

H. H. Hoffmanns

Dronningetablissement,

Højsmarke Skole pr. Raskov,

leverer Dronninger af indenlandsk Race hele Sommeren igennem til følgende Priser: Juli 3 Kr. og senere 2 Kr. pr. Stk. Jeg affender ingen Dronning, for den har lagt Æg, og jeg garanterer for Smittesfrihed i hver Denjeende. I Aar haaber jeg at kunne ekspedere enhver Efterpørgsel paa nogle Dage, saafremt Vejret tillader Behandling af Bierne.

Hvis er det Liden at bestille Biboliger baade for Foreninger og Enkeltmand til rettidig Levering hos **Kristian Pedersen**, Lved, Svendborg, der har den ældste, stærke og mest velrenomerede Bistadefabrik i Danmark.

Hv illustreret Prisliste paa Forlangende.

højs **Viedloff's Fodrer** (se S. 98) faas à 75 Ø.
Erstlev, Raskovborg.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks bygtes.
H. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunststavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1896 er mine Kunsttavler tilkendt

14 Premier.

Ægte Bivoks lobes altid til højeste Pris.
H. S. Kristensen, Himmelsø, Roskilde.

Hos Alex Rasmussen, Kallundborg,

der i 1896 er tilkendt 5 Førstepremier og 4 Anden-
Premier for Biavlsredskaber,
faas:

Prøveglas i Træhylster til Honningprøver
pr. Stk. 15 Ø.

Prima afflebet Zink-Dronninggitter pr.
□-Fod 70 Ø.

Prima Pappgitter pr. □-Fod 90 Ø.

Erstlevs fuldkomne Fodrer 75 Ø.

Koerbs Fodrer 60 Ø.

Vipibe (Dronnings Model) 2 Kr.

Vibehætter for Biavlere 20 Ø.

Røgblæser (tyff) med Spids, 1 Kr. 35 Ø.

Spids dertil 10 Ø.

Røgpufter, Clark's, 2 Kr. til 2 Kr. 50 Ø.

Paandrøger 2 Kr. 35 Ø.

Bislør, 19" højt, 80 Ø.

Strællekniv, Woods Model, 85 Ø.

Spartler, afrundet Blad, 10", 80 Ø.

Spartler, 5" langt Blad, 50 Ø.

Tablesporer 40 Ø.

Tabletraad, fortiinet, engelsk, pr. Pd. 70 Ø.

Porters Vitommer 50 Ø.

Kujs' Vitommer (se L. f. B. 1897 S. 52) 50 Ø.

Loddefaander, dobbelte, 1 Kr. 5 Ø.

Bihaandster af Gummi, solide, praktisk Facon,
2 Kr. 50 Ø.

Fin-Bestanker af Blit 23 Ø.

Do. af Gummi med Nør 1 Kr. 40 Ø.

Louper, hornindsatte, 2 Glas 1 Kr. 25 Ø.

3 Glas 1 Kr. 50 Ø.

Dronningcellestyrttere 10 Ø.

Amerikanske Delinger pr. Stk. 6 Ø., pr. 100 5 Kr.

Strællebakter til alle 3 Maal 1 Kr. 65 Ø.

Alley's Dronning- og Dronfælde 1 Kr. 75 Ø.

Dronningbure 30 & 35 Ø.

Honningløner 85 Ø.

Amerikanske Zinkfals, 30" lange, 20 Ø.

Galvaniserede Bihængsler, pr. Par 10 Ø.

Honninghaner af Tin 1 Kr.

Engelske Honninghaner, Patent, af fortiinet
Jærn, 1" hul, 1 Kr. 20 Ø.

Honningspande af fortiinet Staalplade.

Udflyngningsspande med Patent-Haner (Ind-
hold 50 F Honning) 4 Kr.

Honningfi til denne Spand 85 Ø.

Solvoksmelter, 16" x 17" indv., 3 Kr. 10 Ø.

Sovwards Metalender pr. Stk. 6 Ø.

Honningglas til Overbinding, prima Glas,
affleben Rand. Indhold 1 Pd. pr. 100 Stk.
9 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 10 Ø. Pr. 2 Pd. pr.
100 Stk. 14 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 15 Ø.

Abbotts Honningglas, rigtig Facon. Indhold
1 Pd. pr. 100 Stk. 13 Kr. Pr. Stk. 13½ Ø.
Pr. 2 Pd. pr. 100 Stk. 19 Kr. 50 Ø. Pr.
Stk. 20 Ø.

Bergamentpapir, 30" bredt, pr. Alen 6 Ø.

Propper af prima Kork til Abbottsglas
pr. 100 Stk. 1 Pd. 2 Kr. 75 Ø. Pr. 2 Pd.
4 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 1 Pds. 3 Ø., pr. 2
Pds. 5 Ø.

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postavisning,
sender jeg franko

9½ Pd. Melange-Tobak.

Zens Jørgensen, Hjørring.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Maling til Bistader

forsendes over hele Landet i 2 Pd.s og 8 Pd.s
Blikdaaser à 50 Øre pr. Pd. Denne Maling er
særlig tillavet efter Bistader, hvorfor den ogsaa
tørret hurtigt og skaller ikke, men holder sig
udmærket. Malingen kan faas i hvilken Farve,
som ønskes; Brugsanvisning medfølger, saa at
Enhver let kan male sine Stader, og det betaler
sig godt. — Pensler faas ogsaa.

J. A. Hansen,

Maler,
Herslev pr. Fredericia.

Doks

købes og sælges hos **Chr. Riegels** i Viborg.

Emblemer for DBF.'s Medlemmer
kunne faas à 60 Ø. hos
Erstlev, Kallundborg. Forjaldte til Bestyrelses-
medlemmer, forjaldte til andre Medlemmer.

Blomster-Kalender for Biavlere, af
Hans Erstlev, Pris 40 Ø. Bogen indeholder
Oplysninger om de forskellige Planter's Værdi som
Honning- eller Pollenplanter. Faas med Indjen-
delse af 44 Ø. i Primærter til Erstlev i Kallundborg.

Forenings-Meddelelser.

Vorbasse og Omegns BF. agter i Mar
(sidst i Septbr.) at holde Udstilling i Vorbasse pr.
Lunderstov. Nærmere Rundgørelse vil fremkomme
senere. Kredsbestyrelsen.

Ved et Møde i **Ribe BF.** vedtoges at afholde
en Udstilling i Pavillonen i Ribe Plantage i
Septbr. Maaned. Til Formand valgtes Sadel-
mager S. Ehlers.

Paa Udstillingskomiteens Begæ-
ring S. Ehlers.

Biavler Adamsen fra Ulstrup giver praktisk
Undervisning i Biavl Søndag d. 15. August,
Efterm. Kl. 3, i Fannerup. Søndag d. 29.
August, Efterm. Kl. 3, i Mæsballe.

Kolind Biavlerfreds afholder Generalfor-
samling i Kolind Stole 15 Septbr., Eftermiddag
Kl. 2¼ (Markedsdag).

Kolind, d. 18. Juli 1897.

Sofus Mortensen.

Indhold af dette Numer.

Biavlsstole, DBF.'s	237
Pipest	246
Cellelaagene	247
Dronning-Indførelse	246
Etto, af J. P. Garbo, Mads Hansen og N. Nielsen	246
Gavnlig Vint	248
Gerstungs "organiske Opfattelse"	239
Larvernes Foder	247
Mølengrebsen Ingal	247
Sining af Honning, af Niels Zahle	243
Spurve som Bisjender, af N. F.	248
Tavler, vore, af N. J. Jakobsen	245
Udvivelse af Bladjen	248
Best- og Nord-Simmerlands BF., af B. Hansen	246
Ingelprøver	246, 247

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iiberegnet. Det udkaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgepriefter optages for 20 Ore pr. Petit-Blatte 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maa indbetales mindst 7 Dage før de piffes indtryktebe.

DBF.'s Biavlsskole II.

Et meget vigtigt Punkt med Hensyn til Biavlsskoler er den Tid, paa hvilken de holdes, da de Arbejder, som kunne foretages der, væsentlig afhænge af Aarstiderne. Hvis Eleverne kunde opholde sig paa Skolen lige fra det tidlige Foraar til det sildige Efteraar, vilde de jo faa Vejlighed til at foretage alle Slags Biavlsarbejder; men dette vilde blive for kostbart baade for Eleverne og for Foreningen, der bekoster Undervisningen. Skal denne derimod indskrænktes til et Par Uger, er det klart, at Tidspunktet spiller en vigtig Rolle. Af forskellige Grunde har man ved denne Skole valgt Tiden umiddelbart før Sædhøsten; men vi tro, at man ogsaa af Hensyn til Elevernes Tarv ikke ret vel kunde have valgt et heldigere Tidspunkt: Hovedtrækket er paa den Tid endnu ikke helt op hørt, men dog saa langt fremme, at man meget godt kan foretage Udslyngning og den særdeles vigtige Ordning af Winterlejet i Staderne. Dronetiden er paa den Tid endnu ikke affluttet, og man kan derfor meget godt foretage Forsøg med Dronningavl. Af Beretningen vil det rigtignok fremgaa, at de Forsøg, som iaar bleve foretagne i denne Retning, ikke fik det heldigste Udfald. Aarsagen hertil var denne, at Trækket i de paagældende Dage var slet. Derfor burde de Familier, som skulde bygge Dronningceller, have været fødrede; men dette blev for-

sømt, tildels fordi der ikke var god Plads til Fodrerne i de paagældende Stader. Dertil kom det Uheld, at Vejret netop i de første Dage, da Dronningavlen burde være begyndt, ikke egnede sig godt til slige Arbejder. Det vil nok vise sig, hvis Skolen fortsættes næste Aar, at dette vigtige Arbejde vil give et bedre Resultat. Saar maatte Eleverne nøjes med at lære de bedste Fremgangsmaader at kende. Paa den nævnte Aarstid kunne Kunstværme endnu meget godt dannes, ja det vil maaske endogsaa vise sig, at man netop billigt kan fremstille saadanne netop paa den Tid. Saar blev der paa Skolen kun dannet een Slags saadanne Sværme, idet man indøvede Brugen af Kærnestader ved at besætte 2 saadanne hvert med 1 Dronning, 2 Yngletavler og 1 Forraadstable. Denne Slags smaa Stader som Hjælpemiddel baade ved Dronningavl og ved Dannelse af Kunstværme ville uden Tvivl i Løbet af faa Aar vinde stor Udbredelse ved vor Biavl. — Endelig egner den nævnte Aarstid sig endnu godt til Forsøg med Tavlebygning, naar de paagældende Familier fødres. Det vil saaledes ses, at Eleverne paa den Tid kunne øves i de allerfleste vigtige Biavlssarbejder. Naar dertil kommer den Omstændighed, at Landmændene, hvortil de fleste Biavlere høre, netop lige før Høst have en mindre travl Tid, saa tro vi, at man maa indrømme, at Tidspunktet har været særdeles heldigt valgt. Blandt de Elever, der iaar besøgte

med Dronningabl vare foretagne d. 23. Juli, undersøgtes. 3 Nr. 1 vare Eggene borttagne, en Dronningcelle paabegyndt men intet Æg deri. 3 Nr. 6 vare Eggene ligeledes borttagne af de præparerede Celler men en Dronningcelle opført paa en anden Table. — Honninghøst foretoges. Af Nr. 3, høstedes 20 K. Winterlejet ordnet med 26 K. — 3 Nr. 5. Winterlejet ordnet 14 K og et halvt Magasin med 16 K, ialt 30 K. Høstet 10 K. — Nr. 8. Winterlejet ordnet med 25 K. Stedet har tidligere afgivet 19 K. — Nr. 9. Winterlejet ordnet med 9 K i Underrummet og 16 K i et halvt Magasin. — Nr. 11. Winterlejet ordnet med 6 K i Underrum og 20 K i et halvt Magasin, i alt 26 K. — Nr. 12. Winterlejet ordnet med 8 K i Underrum og et halvt Magasin med 18 K, i alt 26 K.

27. Juli. 3 Nr. 2 og 10 B sat Vitømmere under Magasiner, det første helt det andet halvt. Efteret Nr. 1. Bierne havde bygget videre paa Dronningcellen. 3 Nr. 6 Forholdene uforandrede. Begge Kærnestader eftersete, begge Dronninger havde lagt Æg. — Forsøg foretoges med Voksrensning i Grubefedel med Si af Tvist over Voksset, Sien fastspændt imod Vostet. 4 " Band over Sien. Blandt Voksset var medtaget de smittede Tabler. Det holdtes kogende i $1\frac{1}{4}$ Time, Thermometeret viste i Voksset 98° C. — Om Eftermiddagen Besøg i Verchenborgs Bihave, hvor man fik Vejledning til at undersøge mange Stader.

28. Juli. Forsøg med Voksrensning. Winklers Voksrenser optog 1 K Tabler. Den anbragtes over et Gasloppapparat. Dampene virkede først i 7 Minutter, derpaa rørtes Voksset i Posen. Dampene virkede atter i 5 Minutter. Det ene K Tabler havde da afgivet 70 Kvint rent Voks og 30 Kvint Afald, der viste sig slet ikke at indeholde mere Voks. Apparatet maa anses for meget godt, hvis det var større og noget billigere. — Voksrensningen i Grubefedel fortsattes, idet det ubvundne Voks omsmeltes i en mindre Beholder (en Blispspand). — Nr. 2 efterset. Winterlejet ordnet med 10 K i Underrummet og et halvt Magasin over med 15 K. 2 Tabler med moden Yngel givet til 13 B, 1 aaben Yngeltavle gaves til Nr. 6. De 2 bageste Tabler bør borttages, naar Yngelen er løbet ud. Høstedes endvidere 20 K Honning fra det Stade. — Nr. 6 efterset. fandtes 1 Dronningcelle med Larve. — Nr. 13 B efterfaas. fandtes ingen mis-tænkkelige Larver. Bierne havde bygget godt paa Leberne, og Dronningen havde lagt Æg i Cellerne. Disse 2 Tabler udtoges og smeltedes. Stedet fik de 2 modne Yngeltabler fra Nr. 2 og 1 Honningtable, ligeledes fra Nr. 2.

29. Juli. Det droningløse Stade Nr. 6 efterfaas. Der fandtes paa den i Gaar indhængte Yngeltavle opført en ny Dronningcelle; men denne var tom. — 3 Kærnestadet Nr. 1 b, i hvilket Dronningen 2 Dage forud var set vandrende paa Bunden, fandtes nu ingen Dronning men 8 nylig opførte Dronningceller. Stedet fik en Forraadstable og har altsaa nu 3 Tabler. — Nr. 13 A undersøgtes for at se, om det skulde være smittet fra 13 B. Yngelen syntes fuldkomment sund. 2 Yngeltabler fra det øverste Helmagasin med 4 K Honning flyttedes ned i Underrummet. — Foretoges Forsøg med Udrensning af Pollen af en overgent Table, der 3 Dage tidligere var bleven nedsenket (ganste langsomt) lodret i et vandfyldt Kar og befæstet i denne Stilling. Ved Udslyngning kom omtrent Halvdelen af den friske Pollen ud. Den gamle Pollen løsnedes, og det antoges, at Bierne vilde være i Stand til helt at rense en saadan Table. 2 friske Pollentabler fattedes i Blod. — Udslyngede Tabler indfattes til Afslukning. Om Aftenen foreviste Skolens Forstander i „Højskolehjemmet“ en Række Lyshilleder dels angaaende Honningbiens Naturhistorie, dels fremstillende forskellige Biavlsarbejder.

30. Juli. Det forsøgtes at udslyngte Pollen af de to udblødte friske Tabler. Det viste sig, at omtrent Halvdelen af Pollenmaserne lod sig udslyngte. Hvis der havde været Tid til at udbløde Tablerne i flere Døgn (3—4), vilde Tablerne formentlig være blevne saa rene, at de kunde benyttes som Yngeltabler i Staderne. — Kærnestadet Nr. 1 b undersøgtes. De 2 Dronningceller vare nu lukkede og den 3die næsten tillukket. — Foretoges Forsøg med Omlarvning i 3 Celler i Nr. 6. — Skolen var saabel i de 2 første Dage som i de 2 sidste Dage besøgt af forskellige rejsende Husmænd.

Den afsluttende Prøve afholdtes d. 31. Juli med følgende Udsald.

Teori Biens Præktiste
Naturh. Øvelser.

1. Jacob Christensen	mg?	g?	mg?
2. N. C. Christensen	Baf	g+	mg?
3. Jens Christensen	ug?	ug?	ug?
4. Johannes Christensen	mg+	ug?	ug?
5. N. Hansen	Rigfa	ug?	mg+
6. P. Hansen	mg+	mg+	mg
7. Holst.	mg+	mg	mg
8. Jacobsen	ug?	mg+	ug
9. J. Sundell	mg	mg	mg
10. Hobmøller.	mg+	mg	mg
11. Thim	g?	g+	g
12. Thomsen	ug?	ug?	ug?

Ersklev.

E. S. Grønning.

N. S. Kristensen.

To af de 14 Elever, nemlig Lærer

Leberén fra Väring, Sverige, og Læver B. Hansen fra B. Hornum Sylland, vare paa Grund af private Forhold nødt til at afrejse fra Skolen, den førstnævnte d. 29. Juli, sidstnævnte d. 30. Juli. Disse kunde derfor ikke underkaste sig Prøven.

Af de 14 Elever fik de 11 efter derom indgivet Andragende fri Undervisning. 3 Elever, nemlig 1 Svensker, 1 Finlænderinde og Nr. 11 i ovenstaaende Liste, betalte hver 20 Kr. for Undervisningen. Marsagen til, at Eleven Thim skøndt dansk Undersaat maatte erlægge samme Betaling, var denne, at han ønskede at lære Biavl for til Foraaret at udbandre til Argentinien og der at anlægge et Bieri.

Erklæb.

Store men ikke i mindre Bihaver, fordi det er temmelig vanskeligt at lave disse kunstige Dronningopper saaledes, at Bierne tage imod dem. For et Par Aar siden meddelte en Amerikaner ved Navn F. D. Fosche, at han havde faaet Bierne til at lave Dronningceller af Droneceller. Denne Meddelelse blev dog ikke paaagtet, før en Australier, Jones, der driver stor Dronningavl, iaar har givet nærmere Meddelelse om, hvorledes han har udnyttet Fosches Opdagelse. Han beskriver sin Fremgangsmaade saaledes i Gleanings:

„Henimod Slutningen af Vinteren udvælger jeg nogle af mine smukkeste Familier til Droneavl, og efter at have aftaget Dækket sætter jeg et tomt Magasin paa hvert af dem, deri pakker jeg godt med Buder, der ere fyldte med Bomuld, og over disse et Stykke Glas. I Almindelighed have vi paa

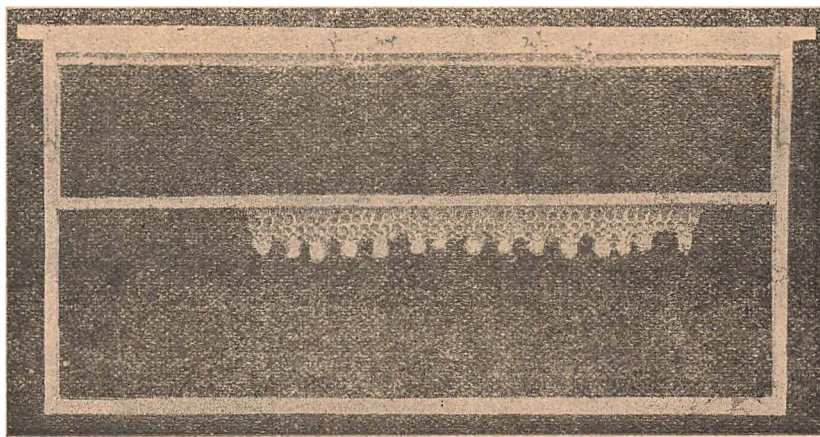

Fig. 53. Dronningceller byggebe under Droneceller.

Dronningavl.

Med Hensyn til dette vigtige Biavlsværk er der nylig i Nordamerika stiftet en Opdagelse, som rimeligvis vil faa ikke ringe Betydning. Det vil erindres af mange af vore Læsere, at den bekendte Doolittle allerede for en halv Snees Aar siden havde fundet paa at lave kunstige Dronningopper, hvori han straks anbragte Dronningfoder og derefter overflyttede 36 Timer gamle Arbejderlarver. (Se L. f. Biavl 1891 og 1892). Herved opnaaede han fuldstændigere at beherske Dronningernes Afstammelse og Opklæfnings-tid, og denne blev desuden forkortet fra 16 Dage til 11 $\frac{1}{2}$ Dag, hvis Dronningerne ellers skulde være opklæfede af Ug. Denne findrige Metode har efter Haanden fundet megen Udbredelse ved Dronningavl i det

den Tid smukke skyløse Dage, og den stærke Varme, som derved fremkaldes i Stedet, opmuntrer Bierne til at hugle stærkt, saa at jeg faar Tusinder af Droner langt tidligere end under almindelige Forhold. Naar Vejret bliver varmere og Familien stærkere, borttages Glasstet, et Zink-Honningbræt lægges i Stedet, og Bierne opmuntrer til at arbejde i et Magasin ovenover, og derefter lader man dem lave Dronningceller som vist i Fig. 53. Undertiden anbringer jeg straks Cellerne i Magasinet; men i Almindelighed hænger jeg dem først ind hos en stærk dronningløs Familie i et Par Dage, før jeg indhænger dem i Magasinet. Ved denne Metode ville næsten alle Celler blive antagne. For at lave disse Celler affæres jeg en Række Droneceller og skræper af disse saaledes, at de kun ere $\frac{1}{4}$ " = 6 mm. dybe, hvorefter jeg hæfter dem paa Listten med smeltet Boks.

En Smule Dronningfoder anbringes nu paa Bunden af enhver af disse Celler. Derefter staffer jeg mig fra een af mine bedste Dronninger en Table med nylig udfrøbne Larver. Nu sætter jeg mig i en Stol lige imod stærkt Lys (se Fig. 54), lægger et Stykke Papir over mine Knæ, herpaa lægger jeg Angel-tablen og overfører nu Larverne som vist i Figuren. Bærelisten midt i den tomme Kamme er kun befæstet med 2 Søm, 1 i hver Ende. Den kan derfor drejes saaledes, at Lyset falder lige ind Cellerne. Den lille Bind, som benyttes ved Overføringen, er et Stykke af en Deling $2\frac{1}{2}$ " -- 6,8 cm. lang. Den ene Ende er $\frac{1}{8}$ " -- 3 mm. tyk, den anden Ende $\frac{1}{16}$ " -- $1\frac{1}{2}$ mm. tyk. Denne Ende maa være spidset saa fint som mulig og i Spidsen højet lidt opad for at kunne skydes ind under Larverne. Den tykkere Ende benyttes til at flytte Dronningfoder ned i Cellen og til at udvide Cellerne for at kunne naa Larverne".

Som man vil se adskiller denne Metode sig fra Doolittles kun i 2 Punkter, nemlig Anvendelsen af Droneceller i Stedet for kunstige

Dronningfopper og Anbringelse af Cellerne Bæreliste i en tom Kamme i Stedet for i en udbygget. Herved opnaas dette, at Arbejderne kunne klumpe sig fuldstændigere omkring Cellerne. At Jones anvender „hver Celle“ i Dronevoksstrimlen til Dronningceller er vistnok en Fejlskrift. Formentlig skulde der have staaet „hver anden“, da Dronningcellerne ellers komne saa tæt sammen, at man ikke kan stille dem fra hinanden uden at ødelægge nogle af dem. Denne Anvendelse af Droneceller til Dronningavl blev forsaabidt prøvet i Viablsstolen iaar, som man fastloddede en Strimmel af Dronevoks og befæstede den som her beskrevet i en tom Kamme; men Forsøget kunde den Gang ikke fuldføres af Mangel paa Dronningfoder. Vi have senere fuldført dette Forsøg og paa den Maade have vi faaet bygget 11 nydelige Dronningceller.

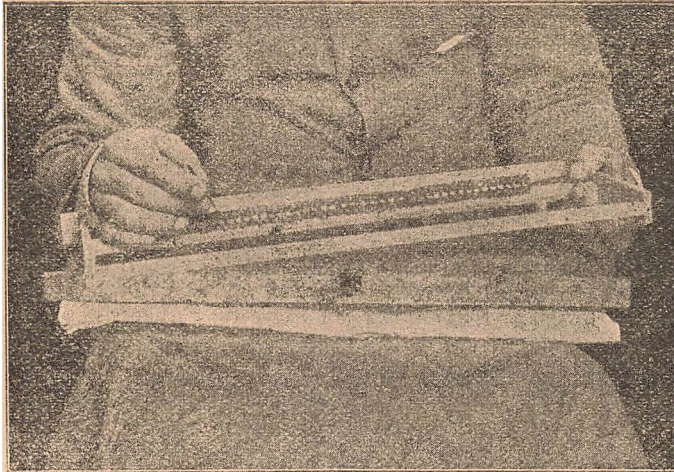

Fig. 54. Omlarving.

Centralmøde

for DBF. afholdes Lørdag d. 11. Septbr. i den folkelige Forsamlingsbygning i Fredericia.

Nr. 3. Bestyrelsesmøde.

Nr. 3 $\frac{1}{2}$. Delegeretmøde, som kan overbæres af enhver; men kun DBF.'s Delegerede have Ret til at deltage i Forhandlingerne.

1. Valgbrevene prøves.

2. Regnskab 1896 fremlægges.

3. Bestyrelsesvalg. Valg af Præsident og Sekretær i Stedet for Trafikchef F. Møller, Marhus, og Kantor Erskov, Kallundborg, der begge efter Tur fratræder.

4. Valg af 1 Revisor for Regnskaberne 1897 og 1898 i Stedet for Mejeribestyrer S. B. Schmidt, Kronborg, Lunderskov, der efter Tur fratræder.

5. Smaa-skrifter. Beretning om Virksomheden i 1897.

Plan for 1898. Herunder Forslag om Udgivelse af en Vejledning til Stålhammars Vægtavler eller en „Dronningbiens Natur-historie“.

6. Viabls-

avls-beretning for 1897. Plan for 1898.

7. Forsøgsstationer. Indledes af Urmager B. Nielsen, Lemvig.

8. Tidsskriftet. a. Beretning for 1897. Plan for 1898. Meddelelse om Udsaldet af Forhandlingerne med Bogtrykkeren. b. Forslag om at forhøje Forfatterhonoraret fra 200 til 400 Kr. aarlig. — Indledes af Forbrugeren N. S. Kristensen, Himmelø.

9. Udstillingerne. a. Valg af Dommere til næste Viablsudstilling i Forbindelse med de samvirkende jydsk Landboforeninger. b. Forslag om til DBF.'s Udstillingsvedtægter at føje følgende: „Udstilleren skal selv mærke enhver af ham udstillet Genstand med sit Udstillingsnummer, tydeligt skrevet eller trykket, enten paa Etti-

ketten eller paa en særligt dertil anbragt Mærtejseddel. Mærter Udstilleren ikke sine Genstande med sit Udstillingsnummer, taber han al Ret til at fordrø sin Betaling for sine Udstillingsager". „For at kunne ætse Præmie, maa der paa selve Udstillingsgenstandene være anført Pris, samt om Varen ønskes solgt eller ikke. Er Prisen ikke anført paa Genstandene, tabes Retten til Præmie". Indledes af Forbrugeren N. S. Kristensen, Himmelø. b.

10. Biavlsskolen i Kallundborg. Beretning for 1897. Plan for 1898.

11. Dronningavl. Beretning for 1897. Plan for 1898.

12. Bipest. a. Beretning om Underjøgelse. Lov om Bipest. b. Beretning om Helbredelsesforsøg. c. Forslag om Oprettelsen af en Forsikrings-Forening mod Bipest.

13. Næste Centralmøde. a. Bestemmelse af Tid og Sted. b. Rejsegodtgørelse til de Delegerede. Indledes af Forbrugeren N. S. Kristensen, Himmelø. b.

14. Meddelelser fra Bestyrelsen.

3 Forbindelse med dette Møde er som sædvanlig arrangeret en Fællesspisning Nr. 5. I denne kunne ogsaa Iffe-Delegerede deltage.

Søndag d. 12. Septbr.

Nr. 8—10. Afbretur over Fuglsang og Hannerup.

Nr. 10. Forhandlingsmøde.

1. Tidlig og sildig Yngeludvikling hos Bierne. Indledes af DBF.'s Sekretær.

2. Bipest. Indledes af Urmager P. Nielsen, Lemvig.

3. Bibejen over Stadets Bund. Indledes af DBF.'s Sekretær.

4. Hvad kan der med Fordel gøres for at forbedre Trækket. Indledes af Forbrugeren N. S. Kristensen, Himmelø. b.

J. Møller,
f. L. Præsident.

Winter-Forraad.

Forsøg for DBF. af Aug. Petersen,
Bredninge pr. Nysted.

Er Honning alene fordelagtigere og bedre til Overvintring end delvis Sukkeropløsning, naar Hensyn tages til Yngelansættningen om Foraaret?

Første Del af ovenstaaende Spørgsmaal hørte jeg ved et Bimøde i 1894 blive rettet til en af vore gamle veltendte Biavlere*),

der som Biavlslærer havde givet Vejledning ved Mødet og nu sad paa Bognen for at tage afsted, og hans Svar lød kort og godt: „Det er absolut bedst at tage dygtigt med Honning fra Bierne og give dem tilstrækkeligt af Kandisopløsning igen i rette Tid!" Spørgeren indvendte, at Biernes eget Produkt maatte dog være bedst, men Biavlslæreren sagde: „Nej, prøv De begge Dele, saa skal De se, at Sukkeret er baade det bedste og det billigste!" Og dermed rullede han afsted.

Vi diskuterede dette Spørgsmaal efter hans Afreise, men kunde jo ikke komme til noget bestemt Resultat, da ingen af os havde samtidige, sammenlignende Forsøg at henholde os til.

Jeg har nu i Grunden stadig, siden jeg blev Biavler, ment, at Honning alene var det bedste; men jeg har alligevel altid gjort, hvad han sagde, idet jeg har høstet saa nær som muligt og saa senere givet det fornødne Kandis i fædte; men det har stundom forekommet mig, at jeg ikke trods al anvendt Omhu kunde saa Bierne til at udbille sig efter Dnsfte om Foraaret, og da jeg i Fjor var ude af Stand til at saa dem stærke nok til Hovedtrækket, der kom c. 10 Dage førend sædvanligt og hurtigt slap op paa Grund af Torken, og jeg af den Grund fik et tarveligt Udbytte af Kløveren, bestemte jeg mig til at anstille en Prøve for at saa Rede paa, om det var Winterfoderet, der hæmmede Udviklingen. I den Hensigt ordnede jeg i August Maaned i Fjor 4 Familier i Labnormalstader i to Grupper: I. Gruppe, et Wellstade — med Plads til 18 Tavler fornedet og med Indgang i hver Ende, saa at Bierne ikke kunde løbe sammen som de gør, naar Indgangene er samlet paa en Side — ordnedes saaledes: A fik 7 Tavler at sidde paa, de 6 over halvblødt, den 7de helt fuld af Honning, ialt c. 24 B. Dronningen, saa vidt jeg ved, omstiftet af Bierne i Begyndelsen af August 96. Tavlerne meget tæt belagte med Bier, Flyvehullet i Vest. B fik ligeledes 7 Tavler med c. 14 B Honning, blev fodret i c. 8 Dage med Sukkeropløsning, til den havde omtrent samme Mængde Forraad som A. Dronningen var født i et Magasin over Yngelreden i det samme Stade d. 24. Juni 96. Bimængden som i A, Flyvehul i Øst. Mellem begge Familierne var bitæt Gitterindstøb som sædvanligt. Stadet benævnes Nr. 1. Gruppe II dannedes af Staderne Nr. 2 og 3. De vare noget birigere end Nr. 1 og blev samtidigt ordnet paa hver 9 Tavler. Nr. 2 havde c. 25 B Honning, som den behøvdte. Dronningen var født d. 7. Juli

*) Bojesen, Sjøstøje.

96. Indgang i Sgd, Enkeltstade. Nr. 3 havde c. 13 \mathbb{B} Honning, fik 14 \mathbb{B} Kandisopløsning, saa at det ansaas lig Nr. 2. Dronningen fødte samme Dag som i Nr. 2, men de vare ikke Søbskende. Enkeltstade, Flyvehul i Sgd. Alle Staderne pakket og i Orden til Vinteren d. 20. Septbr. 96.

Fra 29. Oktober til 22. Februar saa jeg ikke Bierne ude. Mejsjerne vare i Marret slemme ved Staderne; men det gik dog godt med Overvintringen. Sidstnævnte Dato holdt de Kendselsudflugt, og de sløj ligeledes stærkt d. 16. Marts, men da jeg var fraværende begge Gange, fik jeg ikke set til dem før d. 9. April, da viste det sig, at de vare godt overvintrede, havde Forraad nok, Dronning samt Yngel i hver 4 Tavler; men medens Yngelstaden i Nr. 1 A og B kun var paa c. 110 \square ", var den i Nr. 2 og 3 c. 170 \square ", og det forekom mig, at de paa bare Honning indvintrede Stader, nemlig Nr. 1 A og Nr. 2, vare en Del birigere end de andre. Jeg tænkte allerede deri at se et Bevis for Honningens Fortrin fremfor Sukkerfoderet. Bladsen indskrænkedes efter Behov, og Staderne stod saa til d. 26. April; da var Yngelstaden i Nr. 1 A og B vokset med ca. 75 \square ", i Nr. 2 og 3 med ca. 100 \square ". Jeg begyndte nu Spekulationsfodring, hvorved jeg passede, at de sukkerfodrede fik Sukkeropløsning, medens Honningstaderne fik forthyndet Honning. Fodringen foretoges i flade Blikbatter ind ad Flyvehullet, og jeg har ikke mærket Spor af Røberi derved. Ved Udbibelser osv. følger det af sig selv, at jeg behandlede de 2 Stader i hver Gruppe aldeles ens. Men d. 20. Maj havde de sukkerfodrede Familier, altsaa Nr. 3 og 1 B, hver en Table med Yngel mere end de andre, og fra nu af tog de i stedse stigende Grad Luben fra de andre, bleve bi- og yngelrige, saa at de d. 1. Juli, da jeg sluttede Forsøget paa Grund af Formering, stod med hver ca. 300 \square " Yngel mere end de respektive Konkurrenter. Det var især i Slutningen af Maj, at Nr. 1 A og Nr. 2 ligesom stod i Stampe, blev næsten ikke birigere, end de havde været først i Maj, og det er kun naturligt, at jeg fra 20. Maj maatte ændre Behandlingen under Hensyn til hver Families Styrke. Den 12. Juni blev Fællesmagasinet med 7 Helrammer sat paa i Nr. 1, og d. 1. Juli anslog jeg Honningmængden i alle 3 Stader, Nr. 1, 2 og 3, til henholdsvis 60, 40 og 50 \mathbb{B} , foruden, hvad der var i Yngelreden, og Forsøgene viser altsaa, saavidt jeg tør fastslaa det efter dette Mars Erfaring, at det betaaler sig at erstatte i alt Fald Halvdelen af Vinterforraadet's Honning med Kandisopløsning.

Hvorfor mon nu Nr. 2 og 1 A ikke kunde holde Trit med de andre, da de dog først i Forraaret saa tilsyneladende bedre ud? Ja, jeg tror, det ligger i, at de andre to vare blevne fodrede i Efteraaret, havde altsaa rimeligvis ynglet senere end disse og indeholdt som Følge deraf flere unge Bier, der atter kunde leve og modstaa Vejret i Maj bedre end dem fra Nr. 2 og 1 A. Da det jo en Del af Maj var meget slemt Vejr, i alt Fald herpaa Volland, er det sandsynligt, at at der ikke har kunnet komme den tilstrækkelige Mængde Yngel i disse Stader til Erstatning for den forholdsvis større Afgang, og heri ligger da en Opfordring til at fodre om Efteraaret. — "Ja, men Du burde jo ogsaa have fodret de to Honningstader i August, for at de kunde have ynglet senere, ellers var de jo ikke lige med de andre i den Henseende", har en bekendt Vemand sagt til mig. — Ja, det er nu meget godt, men det sker jo aldrig i Praktis, at Biavlere tager Honningen fra Bierne, og saa senere fodrer dem op igen med Honning om Efteraaret; nej, de lader da ganske roligt den tilstrækkelige Mængde Honning blive tilbage hos Bierne og fodrer ikke. Og det gjaldt for mig at nærme Forsøget de almindelige Forhold jaameget som muligt, for at Biavlerne rundt om i Landet, som skulde have Nytte deraf, ogsaa maatte kunne se, at det var paa naturlig Grund, jeg arbejdede.

Til Slutning vil jeg altsaa paa Grundlag af disse Jagtagelser, der ere gjorte saa omhyggeligt, som det var mig muligt, tilraade Biavlerne i Hovedtrækkene at lade Bierne beholde omtrent Halvdelen af deres Vinterforraad som Honning og give dem Resten i Form af Kandisopløsning. Lad mig tilføje: Jeg har allerede for flere Mars siden udelukkende benyttet hel Kandis, idet det er gaaet op for mig, at det saakaldte Smaasukker, der vel kan faas nogle Dre pr. \mathbb{B} billigere, absolut ikke kan maale sig med hel Kandis, idet der bliver mindre Foder, mere urent Bundfald, og Præparatet bliver saaledes ikke til at mærke. Jeg kommer lidt Honning og Salt i Foderet, men bruger hverken Eddike eller Cremortartari; desuagtet krystalliserer det ikke for mig, da jeg ikke laver det saa tykt. Og endelig vil jeg paa det indstændigste tilraade Biavlerne ikke at vente med Fodringen, som det er almindeligt, til sidst i Septbr.; nej, begynd en Maaned før! Saa kan og bør Staderne være færdige før Mikkelsdag. Det er absolut et Misgreb at udsætte Fodringen, til det bliver saa sent, at Bierne ikke ville tage imod det og ikke kunne forsegle det. Ulejligheden er dog ens for Biavleren.

Udflugtere.

I Anledning af vor Udtalelse i Svaret til Spørgsmaal Nr. 111, S. 230, have vi fra Hr. Boesen, Vejle, modtaget en Indsigelse, fordi Hr. B. fremdeles hævdter, at det af ham opfundne Kugleleje (for Udflugterens Uffe) med kun een Glaslugle „har staaet sin Prøve, da Uffen faar en let Gang, ikke behøver at smøres og dog ikke frembringer nogen vibende Vyd under Gangen“. — I Almindelighed fremsætte vi ikke den Slags nedsettende Udtalelser uden selv at have haft Lejlighed til at prøve vedkommende Kedsfab. Dette have vi imidlertid ikke haft i det foreliggende Tilfælde. Fra flere Sider havde vi hørt lignende Udtalelser som den af os fremsatte, og vi sluttede deraf, at den Slags Kuglelejer vare opgivne af Fabrikanten selv. Det viser sig imidlertid nu, at vi i den Henseende have været paa Viltspor, og vi bede derfor Hr. B. om at udfylde den nævnte urigtige Udtalelse. Ved første givne Lejlighed skulle vi selv prøve den foreliggende Sag, og vi tvivle da ikke om, at vor Dom derom vil blive overensstemmende med Hr. Boesens egen. Dette er saameget mere sandsynligt, som Hr. B. nu meddeler os, at han havde netop denne Slags Udflugtere paa Udstillingen i Aarhus, og vi maa indrømme, at vi ikke ved den Lejlighed have hørt nogen nedsettende Udtalelse om det omtalte Kugleleje.

Diavls-Udstillingen i Stockholm i Forbindelse med den almindelige Industriudstilling.

Af „Bigaarden“.

En smukkere Udstilling end den almindelige Industri-Udstilling har aldrig tidligere været afholdt i vort Land (Sverige). Den kan med Held tages med andre Landes Udstillinger med Hensyn til Ordning, Præbillighed og Soliditet. Lærerne af „Bigaarden“ vil det vistnok overraske, at endog saa Landets Vinæring er repræsenteret ved adskillige Udstillere. Dog tildrager Diavls-udstillingen sig af forskellige Grunde ikke større Opmærksomhed hos andre end de egentlige Bibenner. Kun saadanne kunne ventes at ville gøre sig den Ulejlighed ved Hjælp af Katalogen og en Mængde Spørgsmaal og Spring at samle det Spredte til et sammenhængende Hele.

Udstillerne have nemlig havt det Uheld at faa deres Sager stillede paa forskellige

langt adskilte Steder. Katalogen giver dog ikke daarlig Vejledning i den Henseende, naar man kun har Tid til at studere den i nogle Timer. Desuden er en Del af Diavlsudstillingen bleven flyttet, efter at Katalogen er bleven trykt, fra Annexet til Mastinshallen i „Almindelig Stræde“, der dog kun er skilt fra Annexet ved en større Bro over „Djurgårdens“ Røvevej.

Hertil kommer, at baade Nordmænd og Danske og en Russer udstille Diavls-Produkter; men disse findes i forskellige Paviljoner og Haller med betydelig Ufstand.

Staa vi først foran den svenske Diavlsudstilling, saa vende vi os til det pragtfulde „Nordiska Museet“, Dr. Garzelins Vært, hvor vi se Undervisningsmateriel blandt meget andet. Her har Løjtnant Hjalmar Stålhammar udstillet sine Vægtavler om Honningbiens anatomiske Bygning, Livsbetingelser osv. Disse ere bekendte for Biavlerne, da de jævnlig have været udstillede.

Fra Nordiska Museet, som ligger tæt indenfor den pragtfulde Hovedindgang, styre vi vore Skridt til Kvartæret Masten ved Almindeligstræde, hvorfra vi dog blive henvisste til Mastinshallen, hvor følgende Udstillere findes (eller skulle findes).

Boklund, J. A., Motala, Handelsgartner, Honninghandel. En Montre med Honningtæger, Boks, pressebe Kunsttavler og 6 Glas Honning.

Erikson, E. A., Bjørnøme. Honning. Forsell, Johan og Pettersson, C., Måslund og Lyckhem Kolback. Honning, Bier, Dronninger og Diavlsredstaber.

Fridholm, A., Bjørnhult, Nybro. Kunsttavleform og andre Diavlsredstaber.

Johansson, E. B., Fiskmansbo. Delbart Magasin til Halmkuber med Bund og Laag.

Olsjon, P., B. Emtervik. Honninghandel. 1 Montre med Honningglas, Honning-Karameller, Boks og Rummen.

Haakansson, Klas, Kniskhult, Halmkuber.

Af disse kunde jeg med min bedste Villie ikke finde Boklunds og Eriksons Udstillingsfager.

Forsell og Pettersson udstille 2 Træstaber med Bladetag tilligemed en Halmkube med Trætag. Endvidere Honning, Bier, Dronninger og Diavlsredstaber, om hvilke Sager Deres Referent dog forgæves søgte. — P. Olsjon udstiller 5 Stader af Træ, stillede paa Underlag, samt 1 Montre som oven omtalt, Rummen kunde jeg dog ikke finde. — A. Fridholm udstiller et Par Kunsttavleforme. I den ene er tilvirket 200 G Kunsttavler, den anden er en forbedret Konstru-

tion, forsynet med Stillings-Mekanisme, hvorved Overpladen kan løstes eller sænkes, saa at Tavlerne kunne tilvirkes i alle brugelige Tykkelser. — R. Haakanssons 4 Halm-tuber ere som sædvanlig udmærkede.

Fra Maskinhallen havde vi et godt Stykke Bejstilden norske Landbrugs-Paviljon, som er en baade malerisk og massiv Villa i den kendte norske Stil. Der udstiller den norske Biavlerforening i Kristiania en Kollektivsamling ved følgende Medlemmer:

Johs. Wøgen, Aker, Honning.

Chr. Larsen, Lillehammer, Honning.

Markus Vier, Faaberg, Honning.

Johs Mæhlstrøm, Stjørmedalen,

Honning og Voks.

J. A. Melander, Bang, Honning og Voks.

Chr. Solberg, Barre, Honning, Voks, Sylltetøj og Curacao.

H. P. Thorsgaard, Kløften, Honning, Voks og Redstaber.

Anders Kund, Enebæk, Honning, Voks, Redstaber.

Lars Sigolsen, Kristiania, Redstaber og 2 Stader.

D. Danielsen, Hamar, Honning og Udslyngere.

De danske Biavlere have deres Udstilling i Industrihallen paa den danske Afdeling. R. R. Pedersen, Tved, Svendborg, J. Larsen, Røstilde, og J. B. Boesen, Vejle, have udstillet Bistader af forskelligt System.

Hændelsesvis fik jeg fat i Kommissjeren for den danske Afdeling, som var venlig nok til at vise mig Vej til disse Udstilleres Opstilling (efter at jeg længe havde ledt derom paa egen Haand). Efter hans Udtalelser skulde Boesens Bistader anvendes mest i Danmark (!).

Pedersens ere byggede efter de nyeste Principper i Danmark og syntes særlig afpassede efter Biernes Overvintring. Man mener dog, at de ere for varme for Bierne (!). Over Kammerne ligger en Bakramme, forsynet med et Par Ventilpropper af Filt, som efter Behag kunne udtages (for Luftveksel). Mellem Kammerne og Ydervæggene findes rundt om en aaben Gang, hvor Bierne kunne opholde sig, naar det bliver for varmt for dem paa Kammerne (!). De, der interessere sig for denne Sag, kunne henvende sig til Hr. Pedersen under den angivne Adresse.

Her som hos de andre Udstillere savnes baade Prospekter og Udstillere, som ellers kunde have staaet os bi med Oplysninger. Ved Udstillinger vil man som bekendt gerne gøre Spørgsmaal. Pedersen udstiller ogsaa en Del Biavlsredstaber, deriblandt et Par Handsker af Gummi og en særlig konstrueret

Tobakspibe til Anvendelse ved Bierne. Vigeledes udstille baade Pedersen, Larsen og Boesen Udslyngere.

De danske faavel som de norske Bihuse gjorde Indtryk af at være omhyggelig og solidt byggede. De staa paa Ben, ere høje i Forhold til de svenske og forsynede med Bladetag. — Den russiske Udstiller hedder Ivan Broblewsky. Han har udstillet i den russiske Afdeling, som er overraskende stor. Han udstiller Voks og Bivoks.

Saaledes omtrent ere de Resultater, hvortil jeg er kommen ved en halv Dags ret strenge Søgen paa Udstillingen i Stockholm.

Som man vil se er den danske Biavl kun svagt repræsenteret paa denne Udstilling. Aarsagen hertil er uden Tvivl Sveriges Mangel af en almen svensk Biavlerforening, der kunde samarbejde med DBF. med Hensyn til en saadan Udstilling. Denne Mangel vil forhaabentlig nu blive afhjulpen, idet flere af Sveriges mest fremragende Biavlere agtede at samles til et Møde i Stockholm d. 5. og 6. August navnlig i den Hensigt at faa en saadan Forening oprettet. Vi tillade os at udtale Ønsket om, at dette maa lykkes, da vi ere overtydede om, at en saadan Forening i høj Grad vil kunne fremme vort Broderlands Biavl. Red.

Ekko fra Staderne.

Nordostjælland, 30. Juli.

Honningudbyttet bliver næppe stort her iaar, jeg har udslyngt 62 B af 3 meget kraftige Familier, forinden jeg førte dem ud paa 6 Ldr. Land Boghvede, og jeg hører, at andre Biavlere (i Græsted) klage over det samme. L. i H.

Karleby pr. Nykøbing F., 8. August 1897.

Disse Linier for at oplyse lidt om Honninghøsten. Jeg har høstet 420 B af 4 Familier, hvilket er meget godt, eftersom Vejrtilgængen i Juli var meget ustadigt. Jeg har hørt andre heri Egnen sige 50 B pr. Stade. Mine Bisfamilier vare meget kraftige fra Træktets Begyndelse, mine 2 Stalienere have lidt endel i Foraaret, men nu meget kraftige, mine Krainere afgivet 3 Afleggere og ingen Honning. Trane.

Nordvestjælland, 2. August.

Udbyttet her 20—30 B pr. Stade.

E.

Gaonlige Vink.

Veiret (14. August) har i de sidst forløbne 2 Uger været varmt men, særlig i den sidste Uge, temmelig uroligt. I nogle Egne har man paa denne Aarstid i de senere Aar faaet et nyt Træk, nemlig paa Lucerne. Da denne Plante sandsynligvis vil vinde stor Udbredelse i vort Agerbrug, kan den maaske faa nogen Betydning for vor Biavl. I Estertræegnene flages der over, at Lyngen endnu har givet meget lidt Nektar; men hvis Veiret vil blive stadigt i Slutningen af denne Maaned, kan dette Træk endnu blive godt.

Sovedrækket har i Danmark, Sverrig, Norge og Nordtyskland givet et meget forfølseligt Udbytte endog saa i Egne, der ligge ganske nær ved hverandre; men i det Hele er Udbyttet vistnok under Middelhøjt. I Sydtykland, England, Frankrig og den største Del af N. Amerika har Udbyttet været noget større. Da Forbruget her i Landet kun ved en meget rigelig Høst kan tilfredsstilles af vor egen Produktion, er der næppe Grund til at sælge til lave Priser. God lys Sommerhonning bør i Stovvægt ikke sælges billigere end 50 Ore pr. \mathcal{R} .

Udbygnede Tavler stænktes paa begge Sider med lidt rent Vand og indhænges ved Solnedgang til Bierne til Afslutning. I Egne, hvor Trækket er afsluttet, maa man dog give Bierne Udgang til de udbygnede Tavler gennem en mindre Abning (f. Eks. en $\frac{1}{4}$ " høj Abning under et Indstøb eller et 3" bredt Hul i Bunden af et Magazin), da de ellers kun ville samle den afslittede Honning i nogle enkelte Celler paa samme Tavle.

Forraad. Om August-Estersynet have vi allerede ndtalet os S. 249. Det er ganske vist muligt, at Hvidkloveren og Ulcernen vil kunne afgive en Del Nektar i Slutningen af denne Maaned; men vi antage dog ikke, at dette Udbytte vil naa synderligt ud over det daglige Forbrug. Der vil i ethvert Tilfælde intet være at risikere ved i alle Sovedrækkene at afslutte dette Estersyn ved Maanedens Slutning.

Vinterlejet. Med Hensyn til selve Overvintringen har Vinterlejets Størrelse ringe Betydning. Vi have forsøgt, endog saa i strange Vintre, at lade nogle Familier beholde dobbelt saa megen Bygning, som de behøvede, og disse have dog overvintret fortrinligt. Et saa stort Vinterleje har imidlertid i det tidlige Foraar store Ulemper, fordi man derved nødes til ofte i temmelig uheldigt Vejr at foretage en Indstrækning af Stabels Rum paa den Tid, da Yngelen er i rask Udvikling. Dette Arbejde kan ofte bevirke en længere Standsning i Familiens Vækst. Vi tilraade derfor fremdeles at indskrænke Vinterlejet til at omfatte saamange Tavler, som rigeligt kunne rumme baade Bierne og deres Forraad. Dog maa der hellere være 2-4 Tavler for meget end for lidt.

Forbrug. Hvis en Familie paa denne Tid endnu har tilstrækkeligt Forraad til Vinterbrug anbragt paa påsøndende Maade i Tavlerne, da er det nemmest at lade den beholde dette Forraad urørt. Det vil dog efter endt Honninghøst meget ofte vise sig, at Forraadet enten er for lille eller anbragt paa en uheldig Maade eller begge Dele. Bierne forstaa meget godt at anbringe Foderet paa påsøndende Maade; men naar Biavleren borttager en Del af det enten foroven eller paa Siderne, saa hænder det naturligvis meget let, at Resten bliver utilstrækkelig eller uheldigt anbragt; Forraadet skal omgive Klyngen baade foroven og paa Siderne. Er dette ikke Tilfældet, da bør Fejlen rettes snarest muligt i de Egne, der savne Estertræk. Fejlen er oftest denne, at hele Forraadet findes paa de yderste og bagste Tavler, næsten slet intet paa de midterste.

Den rettes ved at udslynge en Del af de yderste Tavler og erstatte det saaledes borttagne Forraad ved Fodring fraoven enten med Honning eller med Foderfirup. Da Honningsprisen er betydelig højere end Sukkerprisen, vil man være stærkt fristet til at udslynge saa meget Honning som muligt deraf og erstatte det med Kandisfirup. Vi ville dog advare imod at blotte Vinterlejet helt for Honning, da det let vil medføre en altsfor silbig Udvikling af Yngelen til næste Foraar.

Foderfirup laves af lyst Kandis (eller Kandisgrus), der opløses i samme Vægt togende Vand, altsaa $\frac{1}{2}$ Pot Vand til hvert \mathcal{R} Kandis. Foderet gives paa denne Aarstid helst med 2 \mathcal{R} hver Nat.

Tomme Tavler indhænges i et Kammer, paa hvis Gulv man strør noget Kastalin, saa at der vedsligeholdes en stærk Lugt deraf lige til Oktober Maaned. Ere nogle Tavler stærkt angrebne af Møl, bør de fooløses, inden de indhænges i Kamret.

Evage Stader med gode Dronninger bør fremdeles opmuntres til at yngle ved Fodring, saa at de inden 15. Septbr. kunne belægge mindst 5 Normaltavler a 120 \square ". Evage Stader med jlette Dronninger bør derimod enten have ny dygtige Dronninger eller forenes med andre Stader, der have gode Dronninger.

Forening bør helst ske mellem 2 Familier, der staa ganske nær ved hinanden. Det bagved den ene Bilklynge anbringes ved Solnedgang et bitæt Traadnæt-Indstøb. Bagved dette anbringes den anden Families Tavler med påsiddende Bier. Det er sikrest samtidig at borttage den ene Dronning, hvis den ene Familie ikke er dronningløs. Den følgende Aften 1 Time før Solnedgang borttages Indstøddet. Foreningen foregaar da i Løbet af den påfølgende Morgen.

I Estertræegnene havez endnu et godt Træk paa Boghvede og Lyng. Den seje Lynghonning er meget vanskelig at udslynge, medmindre man først anvender Vorbeck's Honningløser. Man kan dog ogsaa uden denne udslynge en Del, naar det sker meget snart efter, at de ere flydte (ikke forjeglede). I saadanne Egne maa det vigtige Estersyn udsættes til Slutningen eller Midten af September.

Brevkasse.

Solderne af „A. f. Biavl“ og det deraf følgende Stem metal i DBF's enkelte Kredse efter Optælling d. 10. August: Kreds 1. Hjørring Amt 106 (3 Delegerede). — Kreds 2 a. Halsborg Amt 43 (1 D.). — Kr. 2 b. Høllum-Hindsted 17. — Kr. 2 c. Hornum 25 (1 D.). — Kr. 3 a. Morsø 90 (2 D.). — Kr. 3 b. Thisted 6. — Kr. 3 c. Thyholm 13. — Kr. 4 b. Viborg 16. — Kr. 4 c. Braarup 12. — Kr. 4 d. Røllern 19. — Kr. 4 e. Tapdrup 10. — Kr. 4 f. Walling 6. — Kr. 4 g. Nordfaling 17. — Kr. 4 i. W. Himmerland 25 (1 D.). — Kr. 4 k. Hjert-Hare 13. — Kr. 4 l. V. Salling 15. — Kr. 4 m. Vinkel-Hind 6. — Kr. 4 n. Hindborg 10. — Kr. 4 r. Tønder 11. — Kr. 4 s. Rødding 10. — Kr. 4 t. Grundvad 12. — Kr. 5 a. Randers Amt 15. — Kr. 5 b. Hadsten 11. — Kr. 5 c. Kolind 16. — Kr. 5 d. Hobro 8. — Kr. 5 e. V. Torslev 29 (1 D.). — Kr. 5 f. V. Vild 10. — Kr. 6 a. Holstebro 15. — Kr. 6 d. Hammerum 30 (1 D.). — Kr. 6 e. Bjilbjerg-Timring 5. — Kr. 6 f. Borgod 13. — Kr. 6 g. Bølling N. Her. 61 (2 D.). — Kr. 6 m. Tim 17. — Kr. 6 n. Vinding 10. — Kr. 6 o. Hanning 14. — Kr. 6 p. Bøvlung 72 (2 D.). — Kr. 6 s. Simmelær 16. — Kr. 6 t. N. Dmme 10. — Kr. 6 v. S. Felding

10. -- Nr. 7 a. Marhus Amt 46 (1 D.) -- Nr. 7 b. Linaa 16. -- Nr. 7 c. Hammel 32 (1 D.) -- Nr. 7 d. Odder 36.1 D.) -- Nr. 7 e. Bording 11. -- Nr. 8 a. Ribe Amt 175 (deraf Vandrup BF. 25. Ribe Amt 3 D.) -- Nr. 8 b. Vorbaaje 25 (1 D.) -- Nr. 8 c. Nussager 17. -- Nr. 9 a. Vejle Amt 47 (1 D.) -- Nr. 9 b. Brande 26 (1 D.) -- Nr. 9 c. Kærby 15. -- Nr. 10 a. Fynske Vibenner 11. -- Nr. 10 b. Fynske BF. 25 (1 D.) -- Nr. 10 c. Stovby 15. -- Nr. 10 d. Vends Herred 28 (1 D.) -- Nr. 11 Svendborg Amt 96.2 D.) -- Nr. 13 Bornholm 136 (3 D.) -- Nr. 14 a. Roskilde 79 (2 D.) -- Nr. 14 b. Namsø-Tune Her. 15. -- Nr. 15 Holbæk Amt 140 (3 D.) -- Nr. 16 a. Frederiksborg Amt 21. -- Nr. 16 b. Nsminderød-Fredensborg 20. -- Nr. 16 c. Hørsholm 14. -- Nr. 17. Sorø Amt 31 (1 D.) -- Nr. 18 a. Syddjælland 42 (1 D.) -- Nr. 18 b. St. Pedinge 12. -- Nr. 19. Maribo Amt 95 (2 D.) -- Nr. 20. N. Stesvig's Central BF. 90 (2 D.) -- Nr. 21 a. Standerborg Amt 58 (2 D.) -- Nr. 21 b. Standerborg 11. -- Nr. 21 c. Hundslund 11. -- Nr. 22 Ballø 26 (1 D.) -- Nr. 23 a. N. 40 (1 D.) -- Nr. 23 b. N. 32 Herred 10. -- Nr. 24. Midtjylland 22. -- Nr. 25. Gram 110.3 D.) -- Nr. 27. Rolding 28 (1 D.) -- Nr. 28. Gaderslev-Maugstrup 100 (3 D.) -- Nr. 29. Slangerup 31 (1 D.) -- Nr. 30. Elbo m. fl. Her. 73 (2 D.) -- Nr. 31. Brede 60 (2 D.) -- Nr. 32. Pan Herreder 27 (1 D.) -- Nr. 33. N. Suede 9.

Som det vil ses af denne Optælling er der et stort Antal Kredse, som kun mangle ganske faa Stemmer for at kunne sende 1 Delegeret eller 1 flere end her anført. Naar de manglende Stemmer indtegnes hos Sekretæren inden d. 6. Septbr., ville de kunne medregnes ved det foretaacade Centralmøde.

F. f. Viavl. Nærværende Nummer's Udjendelse blev forsinket 2 Dage, fordi Fig. 53 ikke ankom i rette Tid.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 123 a. I Anledning af vort Svar paa Spørgsmaal Nr. 108 angaaende Lynghonningens Krystallisation have vi fra Hr. Forstander Tepsen, Stabth Høstole, modtaget den velvillige Meddelelse, at Krystallisationen kan fremmes ved at indblande lidt krystalliseret Honning fra en anden Beholder. Hr. Tepsen tror, at denne Opdagelse er stet ved den dygtige vestjydske Viavler N. H. Vorbeck i Hølstebro. Vi takke for denne Oplysning om at fremme Krystallisationen paa nævnte Maade. Vi havde iøvrigt kendt den i adskillige Aar, men huskede den ikke i Djebkliftet, fordi vi selv aldrig have Brug for den, da Honningen her paa Egnen altid er meget villig til at krystallisere, fordi vi altid høste den i fuldmoden Tilstand. Med Hensyn til Lynghonningen stiller Sagen sig jo anderledes, fordi denne netop ofte maa høstes, inden den er fuldmoden. Det er meget mnligt, at Hr. Vorbeck først har bragt denne Oplysning frem til Viavlerne. I Remien har den Regel, ogsaa med Hensyn til andre Vædsker,

været kendt i en lang Aarrække. Ds forekommer det, at afsøde Herm. Vorrie's først har omtalt dens Anvendelse paa Honning i nærv. Blad eller i „Viavlsid.“ for en halv Snees Aar siden.

Nr. 123 b. Har man ikke en fast Regel for hvormeget Honningen vejer i Forhold til Vand? (M. N.) -- S.: Honningens Vægtfylde kan være noget forskellig hos forskellige Slags Honning og efter Modenheden. Den kan svinge mellem 1,39 og 1,44. I Almindelighed kan man angive for moden Honning 1,4. Da 1 Pot (1 l.) Vand vejer 2 K, vil altsaa 1 Pot Honning veje 2 K 80 Kvint.

Nr. 124. Medfølgende Plante, som findes i min Have, besøges i denne Tid flittig af mine Bier. Hvad hedder den? og hvilken Værdi har den som Biplante? (F. N.) -- S.: Den sendte Plante hedder Stjernefærm (*Astrantia major* L.), hører til Stærplanterne og findes dels dyrket i Haveerne paa Grund af de smukke haandfligede Blade og nete hvide Stærme, dels forvildet i Krat og Skove. Blomsterne afgive baade Nektar og Pollen til forskellige Diarter, Fluer og nogle ganske smaa Biller.

Nr. 125. Først takkes De for Deres ihærdige Arbejde og Opforelse mod mig og os alle i de faa hurtig henrundne 14 Dage i Viavlskolten. Jeg som ved hjem og er rask og glad for den dejlige Tur. Her sender jeg Dem en Dronning, mulig De kan modtage hende levende. Maa jeg bede Dem meddele mig, om den nogensinde har været befrugtet, for nu tror jeg ikke den er det. En Mæsse Bukkelyngel fandtes i Stedet, saa det vil være af stor Interesse for mig at faa det at vide. Hun er Moder til den raadne Yngel, som jeg sendte Dem. (N. H.) -- S.: Da den Yngel, som den ærede Indsender hentyder til, var bipestsmittet Arbejder-Yngel, maatte det jo antages at Dronningen havde været befrugtet, og dette viste sig ogsaa ved Undersøgelsen. Da vi tidligere kun havde undersøgt en Dronning fra et smittet Stede, undersøgte vi tillige Eggestokke, Blod og Maveindhold. I ingen af disse fandt vi *Bacillus alvei*. -- Dronningen var ved Ankomsten levende, uagtet den var sendt i et almindeligt Tændstikæske-Bur, ledsaget af en eneste Arbejder, der dog var død. Væsten sendt i et Brev.

Nr. 126. Jeg har et Bistade, som var sygt i Foraaret og fremdeles ingenting har udrettet i Sommer. Dg hermed sender jeg 1 Stykke Table, som De bedes undersøge, og besvare mig i Bitidende, hvad De mener er det heldigste at gøre ved dem. (C. P. H.) -- S.: Familien lider af Bipest. Vi henviser Dem til Svaret paa Spørgsmaalet Nr. 127 i dette Nummer.

Nr. 127. Vil De undersøge medfølgende Stykke Yngeltavle og lade mig vide, om det er Bipeft? Her er flere Stader, som se saaledes ud iaar, og før har denne Sygdom ikke været bemærket her paa Egnen, men alligevel kan den jo godt have været til Stede. (M. N. N.) — S.: Den sendte Tavle indeholdt ingen gule Larver og heller ikke gennembrudte Cellelaag over lukkede Larver. Derimod indeholdt den raadne næsten sorte Larver og Pupper under hele Laag. I disse Larver fandt vi baade Bipeft-Baciller og deres Sporer i Mængde. Stedet bør jo behandles efter den i Smaastryk Nr. 12, S. 46 givne Anvisning. Da vi imidlertid antage, at Honningtræffet i Deres Egn nu er affluttet for iaar, ville vi tilraade at De, naar Vederne borttages, giver fuldt udbyggede Tavler i Stedet for Kunsttavler, fordi de nybyggede Tavler næppe ville blive vel stikkede til Overvintringen.

Nr. 128. Jeg har et Trugstade, som siden Dronerne havde været der, vel en 3 Uger, stadig har ødelagt paa dem saalænge der var nogen, og derefter ødelagt paa de unge Bier, efter at de er bleven saa store, saa de kunne flyve ud, tilmed synes de større og mere graa der end i de andre Stader, naar de er kommen ud af Cellerne. Dronning er der, da de stadig har ny Yngel og Yngelcellerne er der, som i de andre Stader. (B.) — S.: Ensaadani nd by r d e s Kamp mellem et Stades egne Bier have vi selv iagttaget i de sidste 2 Aar ved et enkelt Stade. Foreløbig kunne vi ikke forklare dette ejendommelige Forhold, men vi ville tilraade Dronningstifte som Middel derimod.

Nr. 129. Mange Tak for Deres Anvisning i Spørgsmaal Nr. 116 til Indførsel af de italienske Dronninger, jeg sluttede af denne, at naar Staderne forøvrigt er i Orden til Modtagelse af en Dronning, da skulde Forsigtighed gøre Udslaget. Jeg gif derfor meget „diplomatisk“ til Værks, akkurat som om det var et meget republikansk Følleskær, der havde mistet sin Regent, jeg havde med at bestille. Kunststaden lod sig overtale til at modtage den nye Regent, som jeg anbefalede, men Kroningen fandt først Sted den 6. Dag efter Indførelsen. Bierne vare rolige, men forsamlede i stor Mængde omkring Buret, jeg løsnede dette ganske forsigtig med en tynd Traad, som jeg stak ind ved Siden af Indstudsøren; der løb straks et Par Bier ud og omsusede Majestæten, men gjorde ingen Mine til Angreb paa hende, ganske forsigtig forlod jeg Stadet, men saa dertil igen ligesaa lydløs og stille efter 1 Times Forløb; da var der mange Bier i Buret, men Dronningen gif og vraltede omkring imellem dem, som om

de vare gamle Bekendte. Den Sag var althaa klar. Med den anden forholdt det sig stadig daarligt; Bierne opholdt sig omkring Buret, men det var let at mærke paa dem, at de vare gnadne, og at de ikke havde noget godt Dje til Dronningen i Buret. Jeg gjorde mig mange Tanker om disse herreløse Krabater, var tilbøjelig til at undstykke deres Maade at være paa dermed, at de muligvis kunde være blevne nervøse i den lange Tid, de selv havde staaet for Rigets Styrelse, og staaet en mere selvtilidsfuld Maner tillagt, som maaste dog ikke var saa ilde ment, som det saa ud til. Jeg havde den Gang forsøgt at lukke hende ud 2 Gange, men med samme daarlige Resultat. Den 8de Dag forsøgte jeg saa ganske paa samme Maade, som med den anden, om mulig endnu mere forsigtig, men aldrig saa snart var den første Bi kommen ind i Buret før Krigen begyndte, og inden jeg fik Indstudsøren fra og sat i Tavlen, hvor hun befandt sig paa, var der kommen en halv Snez Stykker ind i Buret, og Bier og Dronning tumlede omkring imellem hinanden i vildeste Omstændigheder; nogle forsøgte paa at stikke hende, andre sled i Binger og Ben — kort en vældig Revolution, hvis Udgang jeg snart var klar over. Jeg rev Buret af, Dronningen faldt ned paa Jorden sammenklynget med en 2—3 Bier, men efter en kort Stunds Forløb rev hun sig løs og fløj op i Luften. Imens stod jeg og gjorde fortvilede Anstrengelser for at saa mine Bihandsker af; for tage paa Dronningen for at befri hende for hendes Boksere, med mine Handsker paa, turde jeg ikke af Frygt for at gøre hende Stede. Jeg var ganske arrig i Hovedet over mit Uheld, og henvendte nogle velmente Ukvemsord paa Køverfolket og tillige paa mig selv, imens jeg „saa omkring i Luften, akkurat som mine Bier var sløjne væk“ som Ordspøget siger. Under min Spejden omkring finder jeg Dronningen at krable omkring paa Taget af Huset, og jeg var ikke sen til at sætte Buret over hende og saa hende forvaret. Hvad skulde jeg nu gøre, sætte hende ind paa den af Dem bestrebne Maade turde jeg ikke efter dette, hun havde da siddet i 7 Dage i Bur og sidst i 3 Døgn, uden at jeg havde været i Huset. Jeg besluttede mig til at børste en Del unge Bier af et andet Hus ind i det dronningløse Stade; men først tog jeg alle Kammer ud og undersøgte dem, og til min Forbavselse opdager jeg en 6 a 8 Celler med Pukkelyngel, paa Underkanten af en Kamme, og ude paa selve Hjørnet, var der en Dronningcelle med en 4 a 5 Dage gammel Larve i. Nu begyndte jeg at kunne forstaa Biernes Opdræden. Jeg skar det Hele af og undersøgte alle

Kammerne meget omhyggelig, men der var ikke mere Yngel. Jeg bøvste nu nogle unge Bier ind i Huset, flyttede et stærkt Stabe af Bejen og satte Huset uden Dronning istedet for, for om mnlig derved at faa den „æglæggende Arbejder“ ødelagt. Min haardt prøvede Dronning satte jeg atter i Bur paa den bageste Kamme og forlod Stabet med bedre Haab. Dagen efter var der en Del Uro i Stabet, og jeg forsøgte igen at løsne Buret med den tynde Traad. Nu var der intet i Bejen, Dronningen var fra den i Stabet mest forhadte Stabning bleven til alles Yndling. Saadan er det med Folkegunst. Det er vel nok den „æglæggende Arbejder“, der har været Skyld i det omtalte Forhold? Jeg har i Dag undersøgt begge Stader og funden en Masse Yngel i dem begge, og tillige set den sidst omtalte Dronning, hun holder nu godt Styr paa sine Undergibne. (S. P. B.) — S.: Vi tro ikke, at det har været æglæggende Arbejderes (der er i Umindelighed flere) Tilstedeværelse i Stabet, der har hindret Indførelsen, snarere er det den opførte Dronningcelle, som var Skyld deri.

Nr. 130. For at erholde Dronninger til eget Brug, har jeg dannet 5 Kærnestader, efter Deres Andvisning i Tidsskriftet, som Dagen efter, at de vare dannede, havde aflagt en Del Etåkrementer omkring Flyvehullerne og paa Forsiden af Staderne, men kun for et enkelt Bedkommende tillige paa Bunden af Stabet (ikke paa Tavlerne). Etåkrementerne ere lysere end Bugløb plejer at være, og jeg har derfor antaget det for at være en Naturfølge af, at Staderne mangle Trækbier, da disse jo ere gaaede tilbage til Moberstadets Blads; er dette rigtigt? Bierne se raste ud. (Ja.) Eller er der anden Fejl ved Staderne? (Nej.) Disse ere lade af sammenpløjede Brædder med Pakrum fylbt med Sæbsmuld, som mine andre Stader, og pakket med Tæpper foroven, da jeg agtede at overvintre et Par Reserverdronninger i dem; kan dette lade sig gøre, naar jeg tillige binder nogen Halm uden paa Stabet, som har Blads til 8 Kammer, lav Normal? (Ja.) I et kraftigt Glade, hvor Dronningen var sluppen op i Overrummet, og har belagt en Dronetable med Æg, har jeg borttaget Dronningen og flyttet Dronetablen ned, som bageste Table i Yngelrummet (for at bevare Droner til Befrugtning af Dronningerne i Kærnestaderne), og nu have Bierne opført 4 Dronningceller paa denne Dronetable, samt 2 Dronningceller paa en Table med Arbejderceller; vil disse Dronninger udklæfede af Æg, lagte i Droneceller, blive lige saa gode som af Æg i Arbejderceller? jeg har

aldrig i Teori eller Præfiks hørt det omtale, derfor tillader jeg mig at spørge, da jeg nok kunde faa Brug for at udstære nogle af disse Celler. (S. i S.) — S.: Dronningceller, byggede over Dronecæg, ere ikke sjældne; men de give aldrig Dronninger. Derfor kan De kun benytte de Dronningceller, der ere byggede over Arbejdercæg (Hunæg).

Nr. 131. Er De saa venlig at undersøge medfølgende Stykke Yngeltable og meddele mig, hvad De antager, der er i Bejen. Jeg har i Gaar overført Bierne i et nyt Hus med ny Bygning og fodrer nu med Kandisopløsning iblandet Salisyl. Hvis det nu muligvis skulde vedblive, skulde det saa ikke kunne gøre det ved at indføre en ny Dronning, da jeg ikke ved, hvor gammel hun er, men hun ser for Resten godt ud endnu, skøndt Yngelen i længere Tid har været en Del spredt. (N. S.) — S.: Det sendte Tablestykke indeholdt Bipeft. Hvis De straks har sat Familien paa rene udbyggede Tavler, ere vi bange for, at Kuren vil mislykkes, fordi Bierne gemme noget af den medbragte smittede Honning i Cellerne. Derfor burde De først have givet Bierne Kammer med Vedere og først 3—4 Dage senere have ombyttet disse med rene udbyggede Tavler. At stifte Dronning hjælper næppe mod Pesten; men hvis Dronningen er slet, bør den naturligvis stiftes.

Nr. 132. Hvornær maa mine Bier staa Naboen's Mark? Jeg har dem opstillet med Flyvehul i Syd og hans Mark er Osten for, og en Dag fortrædigebe de hans Kreaturer. (S. S.) — S.: Vor Bilov bestemmer kun, at Afstanden skulle være fjernede mindst 10 Alen fra befærdet Vej, intet om Afstanden fra Naboen. Det vilde dog være klogest at have 3½ Alen højt Hegn i Flyveretningen.

Kundgørelser.

Tilbud paa Honning,

hvid og gul i store og mindre Partier, modtager
Jens Hansen, Blaagaardsgade 4, København N.

Kristjan Pedersen, Tyed, Svendborg, anbefaler sin ny meget kraftige Snoretæks-Honningudslunger, særlig at anbefale for Hedeblavlerne. Den leveres i 3 Størrelser til 2², 23 og 25 Kr.

NB. Prislister sendes franko.

Fiu Sommer-Honning

købes af

Forretningen „Central“,
 Bjerring.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Redskaber til Biavl henhørende. Ægte Vokstavler haves altid.

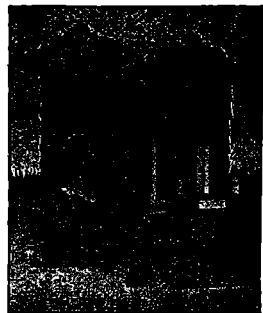
NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I V. Boesen,

Vejle.

17,500 Seiten Text.

Meyers

KONVERSATIONS-

LEXIKON

188 Farbentafeln.

Mit 1000 Bildertafeln und Kartenbeilagen.

= Soeben erschienen =

In 6., neuauflage und vermehrter Auflage:

272 Bände	je 50 Pf.
17 Bände	je 8 Mk.
17 Bände	je 10 Mk.

Probefeste und Prospekt gratis durch jede Buchhandlung.

Verlag des Bibliographischen Institutes, Leipzig.

10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.

Biboliger,

solidt forarbejdede,

af J. Andersen, Vøsnng, forhen gl. Sole, ere til Salg hos Købmand **Chr. Tramm**, Vøsnng St. Ved Salg til Foreninger gives god Rabat.

H. H. Hoffmanns

Dronningetablissement,

Højsmarke Skole pr. Rastkov,

leverer **Dronninger** af indenlandsk Race hele Sommeren igennem til følgende Priser: Juli 3 Kr. og senere 2 Kr. pr. Stk. Jeg affender ingen Dronning, før den har lagt Æg, og jeg garanterer for Smittefrihed i hver Hønsende. I Aar haaber jeg at kunne ekspedere enhver Efterpørgsel paa nogle Dage, saafremt Vejret tillader Behandling af Bierne.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

R. Schmidt, Winkelvej 6, 3. Sal, København V. Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1896 er mine Kunsttavler tilkendt

14 Premier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris. **R. S. Kristensen**, Himmeloog, Roskilde.

Honning=Glaz.

Smutte Glas med optaaende, steben Kant (praktiske for Overbinding), 1 F's 12 Dre Stykket. Ryt Glas med Struelaaag, 1 F's 20 Dre.

Forretningen „Central“, Hjørring.

Thy Honning købes.

Prøver med Opgivelse af Partiets Størrelse bedes tilstillet **P. A. C. Müller**, Københavns Honninghus.

Honning.

Sin hvid Honning i større og mindre Partier købes til enhver Tid.

P. C. Sæfeldahls Eftlg., Gl. Kongevej 100, København.

Kantsduk-Stempler

til billigste Priser saas hos **R. Schmidt**, Winkelvej 6, 3. Sal, København V.

Biboliger,

Redskaber og Kunsttavler.

Mine overalt anerkendte nøjagtige og solide Stader og Redskaber samt Kunsttavler (med Arbejds- og Droncellepræg) af ægte uforfalsket Bivoks anbefales Biavlerne til Dagens billigste Priser. Voks forarbejdes billigt.

Ålterhøjeste Prisbelønning med Guldmedalje. For Lidet 150 Stader paa Lager.

Prisliste sendes paa Forlangende. Vøsnng, St., i Martz 1897.

J. Andersen.

Hos Alex Rasmussen, Kallundborg,

der i 1896 er tillendt 5 Førstepremier og 4 Anden-
Premier for Biavlsredskaber,

saas:

Prøveglas i Træhylster til Honningprøver
pr. Stk. 15 Ø.

Prima afflevent Zink-Dronninggitter pr.
□-Fod 70 Ø.

Prima Pappgitter pr. □-Fod 90 Ø.

Ersløvs fuldkomne Fodrer 75 Ø.

Koerbo's Fodrer 60 Ø.

Bipibe (Grønnings Model) 2 Kr.

Pibehætter for Biavlere 20 Ø.

Røgblæser (Niff) med Spids, 1 Kr. 35 Ø.

Spids dertil 10 Ø.

Røgpuffer, Clark's, 2 Kr. til 2 Kr. 50 Ø.

Haandroger 2 Kr. 35 Ø.

Bilør, 19" højt, 80 Ø.

Strøllekniv, Woods Model, 85 Ø.

Spartler, afrundet Blad, 10", 80 Ø.

Spartler, " 5" langt Blad, 50 Ø.

Tablesporer 40 Ø.

Tavletraad, fortinnet, engelsk, pr. Pd. 70 Ø.

Porters' Bittommer 50 Ø.

Neufs' Bittommer (se T. f. B. 1897 S. 52) 50 Ø.

Loddefander, dobbelte, 1 Kr. 5 Ø.

Bihaandser af Gummi, solide, praktisk Facon,
2 Kr. 50 Ø.

Fin-Bestanker af Blit 23 Ø.

Do. af Gummi med Kor 1 Kr. 40 Ø.

Yonper, hornindfattede, 2 Glas 1 Kr. 25 Ø.

3 Glas 1 Kr. 50 Ø.

Dronningcellebeskyttere 10 Ø.

Amerikanske Delinger pr. Stk. 6 Ø, pr. 100 5 Kr.

Strøllebakter til alle 3 Maal 1 Kr. 65 Ø.

Alley's Dronning- og Dronnesælde 1 Kr. 75 Ø.

Dronningbure 30 à 35 Ø.

Honninglødner 85 Ø.

Amerikanske Zinkfalske, 30" lange, 20 Ø.

Galvaniserede Bihængsler, pr. Par 10 Ø.

Honninghaner af Tin 1 Kr.

Engelske Honninghaner, Patent, af fortinnet
Jern, 1" Hul, 1 Kr. 20 Ø.

Honningspande af fortinnet Staalplade

Udflængningsspande med Patent-Paner (Zud-
hold 50 Ø Honning) 4 Kr.

Honningfi til denne Spand 85 Ø.

Solvoftsmelter, 16" × 17" indv., 3 Kr. 10 Ø.

Howards Metalcender pr. Stk. 6 Ø.

Honningglas til Overbinding, prima Glas,
affleven Rand. Zudhold 1 Pd. pr. 100 Stk.

9 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 10 Ø. Pr. 2 Pd. pr.

100 Stk. 14 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 15 Ø.

Abbotts Honningglas, rigtig Facon. Zudhold

1 Pd. pr. 100 Stk. 13 Kr. Pr. Stk. 13½ Ø.

Pr. 2 Pd. pr. 100 Stk. 19 Kr. 50 Ø. Pr.

Stk. 20 Ø.

Vergamentpapir, 30" bredt, pr. Alen 6 Ø.

Propper af prima Kork til Abbottsglas

pr. 100 Stk. 1 Pd. 2 Kr. 75 Ø. Pr. 2 Pd.

4 Kr. 50 Ø. Pr. Stk. 1 Pd. 3 Ø, pr. 2

Pd. 5 Ø.

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postanvisning,

sender jeg franto

9½ Pd. Melange-Tobak.

Zens Jørgensen, Hjørring.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle

saas i enhver Boglade à 5) Ore. Naar 54 Ore

tilsendes Forfatteren, saas den portofrit tilsendt.

Hvid udslunget Honning

løbes. Prøve og Pris bedes sendt til
Chr. Hansen, Vesterbrogade 11, København V.

Maling til Bistader

forsendes over hele Landet i 2 Pd.s og 8 Pd.s
Blikdaaser à 50 Ore pr. Pd. Denne Maling er
særlig tillavet efter Bistader, hvorfor den ogsaa
tørre hurtig og skaller ikke, men holder sig
udmærket. Malingen kan faas i hvilken Farve,
som ønskes; Brugsanvisning medfølger, saa at
Enhver let kan male sine Stader, og det betaler
sig godt. — Pensler saas ogsaa.

J. A. Hansen,

Maler,

Herslev pr. Fredericia.

Dofs

løbes og sælges hos **Chr. Riegel's** i Viborg.

Emblemer for DBF's Medlemmer
kunne faas à 60 Ø. hos
Ersløv, Kallundborg. Forhjulde til Bestyrelses-
medlemmer, forjølvede til andre Medlemmer.

Blomster-Kalender for Biavlere, af
Hans Ersløv, Pris 40 Ø. Bogen indeholder
Uplysninger om de forskellige Planter's Værdi som
Honning- eller Pollenplanter. Saas mod Indjen-
delse af 44 Ø. i Primærter til Ersløv i Kallundborg.

Flere Hundrede Pd.

prima ægte Bivokstavler af de gangbare Maal
staa færdige til Salg, og 2000 Pd. prima æg e
Bivoks er til Salg hos

N. S. Kristensen, Himmelev, Roskilde.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve
ere fundne at være brugbare, saas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Søjette Rabat til Forhandlere og For-
einger gives.

Min mange Gange præmierede og fuldt ud
anerkendte

Bipibe

sendes frit, naar 3 Kr. 16 Ore sendes pr. Post-
anvisning, hvorpaa Bestilling samtidig skrives (heri
Landet), til Udlandene med Tillæg af den Porto,
der fordræs (Tyskland 90 Ore, Sverige 45 Ore),
begge Steder medregnet Postopfrævningsgebyr.

Saas hos

C. F. Grønning,

Bejrup, Bramminge St.

Krydsningsdronninger.

Bestillinger paa unge, befrugtede Dronninger
af vor forbedrede med Italiener krydsede Raee
modtages fremdeles. Prisen er i Juli 2 Kr. 60
Ø. pr. Stk., i August og September 2 Kr. Naar
Oplag have, sendes Dronningerne pr. Dingsaende,
om det ønskes.

Brødr. Nielsen,

Ulstrup, B. Steninge.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Blads til Navn, saas for
90 Ore pr. 100. Den udskaarne farvetrykte
Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme
Pris, have nu atter paa Oplag.

Ersløv, Kallundborg.

Udkommen er:

A. S. Vorbecks

Veiledning i den moderne Bavl-drift

og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbundet. Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til underrettede Forlægger bliver Bogen tilsendt omgaaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel,
København.

DBF.'s Honningskilt,

der burde findes ophaugt hos enhver, der handler med Honning, kan nu faas trykt paa Karton, forsynet med Bland, for 20. D. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 D. i Frimærker sendes Skiltet portofrit.

Erstlev.

Honning-Sedler, af to forskjellige Slags „Honning“ og „Honningsens Anvendelse“, udgivne af DBF., bestemt til at vedlægges ved Honning-salg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Drc for hver 10 Stk. hos **Erstlev,** Kallundborg.

Ægte Biokstavler

faas hos **Linnae Sogns BF.** Boks forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet til **D. Ras-mussen,** Linnae pr. Laven.

Mjød. Mjød.

En aldeles ægte, god gammel Mjød faas i større og mindre Partier hos **C. F. Grønning,** Vejrup, Brønninge St.

Embaskagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbagebetalingen.

500 Kroner

tilsikres enhver Lungelidende, som efter Benyttelsen af det verdensberømte Maltose-Præparat ikke finder sikker Hjælp. Hoste, Hæshed, Asthma, Lunge- og Luftrør-Katarrh, Spytning osv. ophører allerede efter nogle Dages Forløb. Hundrede og atter Hundrede have benyttet Præparatet med gunstigt Resultat. Maltose er ikke et Middel, hvis Bestanddele holdes hemmeligt, det erholdes formedelst Indvirkning af Malt paa Majs. Attester fra de højeste Autoriteter staa til Tjeneste. Pris 3 Flasker med Kasse 5 Kr., 5 Flasker 9 Kr., 12 Flasker 15 Kr. 24 Flasker 28 Kr. Albert Zenkner, Opfinderen af Maltose-præparatet, Königsberg, Prejsen, Kaiserstr. 17.

Paa Jacob Erstlev's Forlag er udkommen og faas hos Boghandlerne:

Fører i Biavl.

3die omarbejdede Udgave.
Pris 2 Kr.

Honning

som Mærings- og som Lægemiddel.

af **Hans Erstlev.**

Pris hæftet 20 D. Faas hos Forfatteren. Forhandlere Nabat.

Forenings-Meddelelser.

Nalborg Amts BF. afholder Møde i Bavl-skolen i Nalborg Lørdag d. 21. August Kl. 1. Hr. Lærer Bittich Lauritsen Støvring holder Foredrag og praktisk Uøvelse. Talrigt Møde forventes. Bestyrelsen.

Bornholms BF. holder Udstilling i „Dannebrog“ i Rønne d. 18. og 19. September i Forening med Frugtavl- og Fjerkræavlforeningen. Der agtes udstillet: 1) Bistaber. 2) Honning. 3) Boks. 4) Forvædte Produkter, saasom Honningvin, Honninglager, i Honning henfylte Sager o. lign. samt 5) Videnskabelige Hjælpebidler. Danmarks BF.s og Bornholms BF.s Medlemmer have Ret til at udstille; men kan de sidste kunne faa Pengepræmier udbetalt og een i hver Afdeling. Af Honning udstilles mindst 4 K og af Boks 1 K. Der vil blive uddelt Diplomer og Præmier til et Belsøb af mindst 100 Kr. Udstillingsgenstandene maa være til Stede paa Udstillingspladsen senest d. 18. September Jm. Kl. 9 og maa atter afhentes inden Middag d. 20. For Tilsyn vil der blive sørgt; men iøvrigt henstaa de udstillede Genstande for Ejerens Regning og Risiko. Stadsenge betales ikke; men ved Salg af det udstillede, der kun kan ske gennem Foreningens Bestyrelse, tilfalder 10 % Udgiflingen. Dommere ere d'Herrer Gaardejerne Hansen, Store Duegaard, og Johann Brandt, Egesgaard, samt Frk. Karoline Sommer, N. Bakkegaard. Suppleant: Bavlslærer Hr. Hansen. — Til at ordne Udgiflingen er valgt: Hr. Suedker Hr. Ppen, Rønne, Kjobmd. Kofod, Nybro, og Bogholder H. Esperjen, Rønne. Under Forventning af Ovrighedens Tilladelse vil der ved Tombola blive bortlobdet Fjerkræ, Honning, Fjerkræavl- og Bavlsvredstaber, mulig ogsaa Frugt, Blomster og andre Havesager. Indmeldelser modtages af underrettede indtil **10. September.** Til Udgiflingen have Medlemmerne fri Udgang ved Forevisning af Medlemskort for 1897. Ikke-Medlemmer betale for et Besøg 50 Drc pr. Boksen og 25 Drc pr. Barn. Ny Medlemmer optages ikke ved Biletalget.

Osterværk Kirkefole, 9. August 1897.

Georg Josefson.

Indhold af dette Nummer.

Bavlskolen, DBF.'s II	253
Centrallmøde	257
Dronningavl	256
Dronning-Celler over Dronnæg	265
Dronning-Indførelse	264
Dronning-Undersøgelse	263
Ekko af A, Erane og E	261
Gavnlige Vint	262
Holderne af T. f. Biavl 1897	263
Honnings Bægtfylde	263
Indbyrdes Kamp i en Bifamilie	264
Staders Afstand fra Naboer	265
Stjerneæstem	263
Udbygere	260
Udstillingen i Stockholm	260
Vinter-Forraad, af Aug. Petersen	258
Yngelprøver	264

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundbrevsler optages for 20 Pre pr. Polit-Linie 1ste Gang, 10 Pre 2den og 3die Gang og 8 Pre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønsked indrykkelde.

Forsøgs-Stationer.

Engelstændene have en almindelig Talemaade, der lyder saaledes: „It is not useless trying“, d. e. „Det er ikke unyttigt at forsøge“ — og det er udenfor al Tvivl, at netop Forsøg i Løbet af de sidst henrundne 50 Aar have bragt alle Nutidens Næringsveje fremad med Kampeskridt. Dette gælder ikke mindst om Biavl, der gennem saadanne Forsøg har naat den bevægelige Tavlebygning, Udslyngerer, Kunsttablerne, forbedret Overvintring, Dronningavl m. m. Forsøgenes store Betydning er dermed givet, det er ogsaa gennem saadanne, at Udviklingen maa forfættes. Heldigvis findes der hos de fleste Mennesker en Stræben efter at gøre Opdagelser, og denne fremkalder en Mængde frivillige Forsøg. Netop ved saadanne ere de fleste Fremskridt i Biavl hidtil skete. Det ligger derfor overmaade nær at komme til følgende Slutning: „Da de fleste Fremskridt ved Biavl hidtil ere fremkomne gennem frivillige Forsøg, vil denne Udvikling fremdeles kunne ventes fortsat, vi behøve derfor ikke Forsøgs-Stationer med paalagte Forsøg“. Denne Paastands Holdbarhed skulle vi tillade os i det følgende nærmere at undersøge.

Smaa unøjagtige Forsøg kunne under Tiden frembringe vigtige Resultater; men i Almindelighed beror Forsøgenes Værdi netop paa deres Omfang og paa deres Nøjagtighed.

Et af de bedste Eksempler herpaa have vi heri Landet paa Mælkeriets og Rvægavlens Omraade. Her er det netop omfangsrige, velordnede, sammenlignende Forsøg, der have frembragt de store Fremskridt. Det samme gælder om Agerdyrningen, og der er næppe Tvivl om, at det ogsaa gælder om enhver anden Næringsvej, altsaa ogsaa om Biavl.

a. Forsøgenes Omfang. Hvert Aar gøres der her i Landet en Mængde smaa Forsøg med Hensyn til forskellige Fremgangsmaader ved den nyere Biavlsværdi. Ofte ske disse paa den Maade, at alle Biavlens Stader, maaste 3—5, det ene Aar behandles efter een Metode, det næste efter en anden. I dette Tilfælde kan jo Vejrlygets Forskellighed i de 2 Aar alene være Aarsagen til de forskellige Resultater, som derfor paa ingen Maade kunne give sikre Erfaringer. Men om end forskellige Forsøg samtidig foretages i saa smaa Vigaarde, vil det jo let indses, at det vil være saa godt som umuligt at stille alle de Bifamilier, der høre til samme Forsøgsrække, under nogenlunde ens Forhold, og dog er netop dette en Hovedbetingelse for, at Forsøgene skulle give sikre Resultater. Men det ene Punkt: Dronningernes forskellige Dygtighed, er jo tilstrækkeligt til helt at forrykke Forsøgenes Udfald. Vil man nu spørge, hvormange Stader vi anse for ønskelige til saadanne Forsøg? vilde vi dertil svare: Saa mange som muligt, helst et helt Tusinde. Dette er vel umuligt at opnaa; men lad os

da slaa af til 100 eller maaste til 20 — ja endog saa til 10. I sidstnævnte Tilfælde vilde der altsaa kun være 5 Bifamilier i hver Forsøgsrække, og dette vilde efter vor Anskuelse være det mindste, der burde kræves ved de allerfleste Biavlfsforsøg. Hvorledes have vi mon faaet de Dronningavlsmetoder, som nu anses for de bedste? Er det fra de smaa Bigaarde, hvor man aarlig opflækker 2—4 Dronninger. Nej det er fra de store Dronningavlere, der aarlig sælge Dronninger i Hundredevis. Vi indrømme, at et meget stort Antal Stader let kan friste til mindre nøjagtig Jagttagelse af de enkelte Familier; men paa den anden Side vil et meget ringe Antal give tilfældige Forhold altsfor stor Indflydelse. Derfor tro vi, at man ikke bør gaa lavere ned end til den foran nævnte Grænse.

b. Forsøgenes Nøjagtighed. Medens der førstomtalte Fordring til Forsøgene, nemlig at hver Forsøgsrække mindst omfatter 5 Bifamilier, ikke vil være vanskeligt at opfylde, stiller Sagen sig ganske anderledes med Hensyn til den Nøjagtighed, der bør kræves med Hensyn til de Jagttagelser, der ere nødvendige ved saadanne Forsøg. Allerede det første Grundlag for disse, nemlig at alle Stader i samme Forsøgsrække skulle være nøjagtig ens ved Forsøgets Begyndelse, kan det blive vanskeligt nok at faa tilvejebragt; men Vanskeligheden stiger aabenbart, efter Haanden som Forsøget skrider fremad: Behandlingen af alle Stader i samme Forsøgsrække skal foregaa paa samme Maade og under ganske ensartede Forhold. Pakning, Fodring, Indskræntning af Rum, Udvidelse af Rum, Anvendelse af Kunsttavlere o. s. v. Alle disse Forhold bør være ens hos alle Stader i samme Forsøgsrække. Alle Jagttagelser bør optegnes straks, naar de gøres. Hvorledes skulde der kunne være Tale om at faa alle disse Krav opfyldte ved at overdrage Forsøgenes Udførelse til mange forskellige Biavlere, spredte over hele Landet?

Alf ovenstaaende Betragtninger vil det fremgaa, at vi ikke paa nogen Maade vilde finde det ønskeligt, at DBF. skulde søge oprettet mange smaa Forsøgs-Stationer. Der er ganske vist betydelig Forskel paa den Mængde Nektar, som Blomsterne i vort lille Land tilbyde Honningbierne, og paa den Aarstid, paa hvilken den bydes; men i Hovedsagen behøver man dog med Hensyn til Biavlfsforsøg kun at gøre Forskel paa Sommertræegne og Eftertræegne. Derfor vilde 2 Forsøgsstationer i Virkeligheden være tilstrækkelige til at udføre alle nødvendige Forsøg, naar kun disse Stationer kunde udrustes med de fornødne Midler og navnlig med dygtige Forsøgsledere, der kunde ofre

tilstrækkelig Tid paa de nødvendige Jagttagelser.

Vi have heldigvis her i Landet ingen Mangel paa frivillige Biavlfsforsøg, der udføres efter vedkommende Biavlere's Tid og Lejlighed. Saadanne Forsøg kunne gøre megen Nytte, og vi haabe at deres Antal stadig maa stige. De herved indbundne Erfaringer vilde dog altid modtages med en vis Varsomhed, fordi de ikke kunne gøre Fordring paa nogen Autoritet. Stal derimod DBF. befatte sig med Forsøgs-Stationer, da maa de Dpgaver, som stilles til disse, faa vidt muligt altid løses paa en saadan Maade, at der ikke lades nogen Tvivl tilbage. Forsøgene burde altsaa give saadanne Svar, at de danske Biavlere ikke behøvede at spille deres Tid og Kræfter paa at gentage dem.

Dette Maal har DBF. endnu ikke naat Bistand blev der ved Foraar's-Bestyrelsesmødet paalagt nogle Biavlere at foretage Forsøg i disse Retninger; men dette er kun en Begyndelse, der peger hen imod Maalet. Rom blev jo ikke bygget paa een Dag. Vi vilde slutte disse Betragtninger med Ønsket om, at det maa lykkes Foreningen i en nær Fremtid at faa oprettet virkelige Forsøgs-Stationer, som kunne arbejde stadig og med Dygtighed for den danske Biavl's Fremgang.

Bipestloven i Mecklenburg.

I nærværende Blads Mergang 1896, S. 241, 256 og 278 findes optaget den mecklenborgske Bipestlov, som traadte i Kraft d. 29. Juni 1896. Da Spørgsmaalet om Bekæmpelse af denne Sygdom for Tiden maa betragtes som brændende her i Landet, finde vi Anledning til efter „Centralblatt“ at optage en Beretning om Lovens Virkninger i Løbet af 1896, undertegnet af P. Neumann i Patehim.

„Undersøgelserne have givet følgende omftaaende Resultat.

Paa 29 Steder er der foretaget 32 Undersøgelser, nemlig paa 3 Steder 2 Gange. Der er undersøgt 87 Bihaver med 706 Kunststader og 363 Kuber, ialt 1069 Bifamilier. Paa 20 Steder blev Bipest forefunden i 29 Bihaver. Sygdommen fandtes hos 73 Bifamilier (52 i Kunststader og 21 i Kuber). Erstatningssummen var ialt 852 Mk. Kr. 759,98. Heri er ogsaa indbefattet Erstatningen for de Biboliger, som i enkelte Tilfælde bleve tilintetgjorte. Den tilbels ringe Erstatning hidrører derfra, at Honningforraadene bleve ansatte til en god Pris.

	Undersøgte			Antal af smittede Bihaver.	Antal af Bifamilier i de smittede Bihaver.		Antal af smittede Bifamilier.		Erstatninger. Mark.
	Bihaver	Familier.			Kunstst.	Kuber.	Kunstst.	Kuber.	
		Kunstst.	Kuber.						
Stadenhagen . .	23	116	66	7	39	16	9	4	166
Möckow	4	41	11	—	—	—	—	—	—
Weitendorf . . .	1	20	4	—	—	—	—	—	—
Griſchow	2	41	7	2	41	7	5	—	36
Neetz	3	21	2	1	12	2	1	—	12
Ravelstorf . . .	3	9	3	1	5	—	1	—	12
Rlingendorf . . .	2	17	5	—	—	—	—	—	—
Bandelstorf . . .	1	24	14	1	24	14	4	—	54
Dummerstorf . .	1	14	6	—	—	—	—	—	—
Wismar	1	—	—	1	—	—	—	—	—
Metelsdorf . . .	2	1	6	1	1	6	1	6	70
Stäbelow	2	19	16	—	—	—	—	—	—
Mecklenburg . .	3	17	27	2	14	13	2	2	34
Schwerin	1	19	10	1	19	10	1	—	5
Trivitz	1	8	5	1	8	5	8	3	104
Baumgarten . . .	2	2	20	1	—	14	—	1	12
Malchin	5	23	6	1	4	—	1	—	26
Wolckow	2	4	19	1	4	11	—	1	12
Steinbeck	2	15	30	1	15	3	4	2	91,50
Mistorf	1	5	60	—	—	—	—	—	—
Kemplin	1	25	15	—	—	—	—	—	—
Bisebe	2	5	6	—	—	—	—	—	—
Zbenack	7	66	6	2	18	4	6	—	72
Levin	1	26	—	—	—	—	—	—	—
Zarnckow	4	26	—	—	—	—	—	—	—
Alt-Bannckow . .	1	27	—	1	27	—	2	—	26
Gnoien	3	50	4	—	—	—	—	—	—
Malchin	1	7	1	1	7	1	3	—	36
Wendischhagen . .	2	52	—	1	17	—	3	—	36
Katelbogen	1	—	5	—	—	—	—	—	—
Baumgarten . . .	1	2	6	1	2	6	—	2	25
Stadenhagen . . .	1	4	3	1	4	3	1	—	22,50
	87	706	363	29	261	115	52	21	852

Undersøggelserne have ogsaa strakt sig til Sygdommens Aarsager. I de fleste Tilfælde viste det sig, at Sygdommen i længere Tid havde hersket i Egnen eller Bihaven. I eet Tilfælde var Sygdommen kommen ved Vandring med Bierne, i et andet ved Indkøb af Bier. I 2 Bihaver mente man bestemt at kunne tilbageføre Smitten til Anvendelse af Kunsttavl, der vare forfærdigede af Boks fra bipestsmittede Stader. Fabrikanten af disse Tavler er død for flere Aar siden; men han boede den Gang i en Egn, hvor Bipesten herskede, og han optogte Bokset af de optagne Stader uden at have Anelse om den Fare, han derved udsatte sine Kunder for (1).

En Diabler, hvis Bier vare uddøde af

Bipest, flyttede til et andet Sted, anskaffede sig igen Bier og benyttede da i flere Aar de Kubeundersæt, som tidligere havde været benyttede til de syge Familier. Underjættene vare ikke blevne tilstræffelig desinficerede og foranledigede derfor, at Bipesten atter brød ud forrige Aar (2). I et andet Tilfælde bleve Foderapparater flere Aar, efter at de bipestsmittede Stader vare tilintetgjorte, atter benyttede uagtet de tidligere havde været benyttede hos de smittede Familier (3). Aarsagerne til Sygdommens Udbredelse har i de fleste Tilfælde kunnet paavises dels med Sikkerhed, dels med stor Sandsynlighed.

Diablerne have villig rettet sig efter Loven. I et Tilfælde, i hvilket en Diabler viste sig modvillig, ordnedes Sagen uden

Politiets Hjælp alene ved at gøre ham nøjere bekendt med Loven.

For Lovens Virkning taler ogsaa den Rendsgerning, at der i 1897 er anmeldt et langt ringere Antal Tilfælde end i 1896. Man maa haabe, at Bipesten i Løbet af nogle Aar maa blive sjælden i Mecklenburg.

Ovenstaaende Beretning har ikke ringe Interesse for os, da Mecklenburg har lignende Vejrforhold som Danmark og formentlig nogenlunde tilsvarende Forhold med Hensyn til nektarydende Planter. Landet er dog mindre end vort, det har c. 580,000 Indbyggere, altsaa har Danmark omtrent 4 Gange saa mange. Hvis vi antage, at Udgiften til Bipestens Bekæmpelse her efter en lignende Lov vilde komme til at staa i Forhold til Befolkningens Størrelse, vilde den aarlige Udgift her blive over 3000 Kr. Om denne Udgift end vilde blive aftagende Aar for Aar, vilde vi dog anse den for temmelig stor, større end nødvendig; man maa imidlertid erindre, at der i Henhold til den mecklenborgske Lov anvendes adskillige

Desinfektionsmidler, som vi maatte kunde spare. Hos os maatte Hovedbægten ved en saadan Lov lægges paa at staffe Tilsynsmændene Ret til at behandle alle smittede Familier. — Det svageste Punkt i Hr. Neumann's Beretning er Angivelsen af Marsagerne til Smitten. Disse ere tilsyneladende givne paa et meget løst Grundlag (Biadlernes egne Angivelser) og kunne derfor formentlig ikke tillægges overdreven stor Betydning. (1). Denne Gissning er jo ogsaa fremsat hos os, nemlig at Kunsttabler kunne medføre Smitten. Hvis Boksset, inden Fabrikationen foregaar, foges i 1 Time, tro vi dog ikke paa Smitte ad denne Vej. — (2) At Under sætterne kunne medføre Smitte, hvis de tilsættes med Indhold af smittede Tabler, derom kan der ikke være Tvivl. Ere de derimod tomme og ordentlig rensede, er der næppe nogen Fare i den Henseende. — (3) At Foderapparater kunne overføre Smitten, naar de efter Brugen hos smittede Familier ere blevne kogte i 1 Time, er der næppe Grund til at antage. Dette er formentlig kun nødvendigt, hvis de have inde-

holdt smittet Honning. Der er ikke Grund til at antage, at de smittes, naar de kun anvendes til Sukkerstrup.

Red.

Taylor's Tablesmelter.

Fra en æret Læser af nærværende Blad have vi modtaget følgende Forespørgsel: „Har man ikke et Redskab, med hvilket man kan skrabe Cellevæggene af gamle Tabler, saaledes at man kan anvende Cellebundene som et Slags Kunsttabler? (S).“

I den Anledning skulle vi meddele, at en amerikansk Biadler, Taylor, allerede for nogle Aar siden har konstrueret et Apparat (se Fig. 56), ved hvis Hjælp man kan afsmelte den største Del af Cellevæggene over en almindelig Lampe. Det bestaar af en Metalstaal, i hvis Midte findes en rund Abning, der kan anbringes over Lampeglasset. Omkring Staa- lens runde Abning er fastloddet en Metalcylinder. Det smeltede Boks samles i Staa- len. I den øverste Figur ses en Deling anbragt over Smelteren. Denne anvendes nemlig mest til at bortsmelte en Del af Cellevæggene i gamle Delinger. I de nederste Figurer ses Smelteren i Figuren til Høire

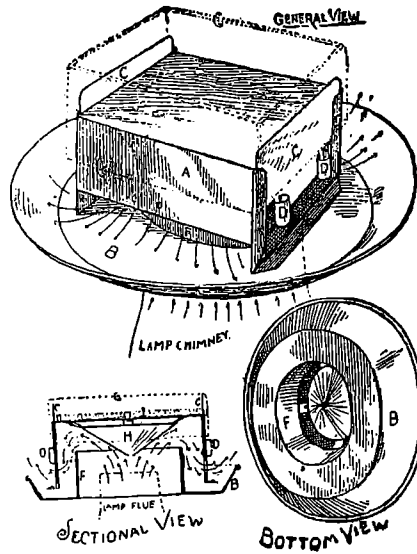

Fig. 56. Taylor's Tablesmelter.

nedenfra; Figuren til Venstre fremstiller et lodret Snit gennem Smelteren. Bilene angive Retningen af den varme Luftstrøm fra Lampeglasset, naar Apparatet er i Virksomhed.

Om dette Redskab vil finde almindelig Udbredelse her i Landet kunne vi vel ikke forudsige; men vi tvivle derom, da vi, i ethvert Tilfælde til udflyngt Honning, ville foretrække at smelte de gamle Tabler helt og gibe Kunsttabler i Stebet for, navnlig fordi de gamle Tabler oftest have Fejl (Huller eller Brud) som ikke gør det særligt ønskeligt at anvende dem paany. I denne Henseende er Forholdet anderledes med Hensyn til udbyggede Delingstabler, og det er da ogsaa med Hensyn til disse, at Tablesmelteren hidtil har bundet mest Udbredelse i Amerika.

Honningens KrySTALLISERING.

Af Jacob Olsen, Driftebrohus, Koge.

Det har interesseret mig at læse den af Hr. Forstander Sepjen, Staby Højskole, fremsatte Meddelelse i Vitidende Nr. 13, om at nylig udslyngtet Honning af Lyngblomster hurtigere vil krySTALLISERE ved Indblanding af krySTALLISERET Honning. Da jeg saa Spørgsmaalet Nr. 108 i Vitidende for 15. Juli, samt Redaktionens Anmodning om Besvarelse fra Læsernes Side, besluttede jeg at give en Anvisning til Fremstydelse af Honningens KrySTALLISATION; men ved nærmere Overvejelse fandt jeg, at det var mere naturligt, at afvente og se, om ikke en af vore Biavlere, hvis Veligheden er saaledes beskaffen, at den største Honningmængde der indhøstes er af denne Blomst, fik Lejlighed til at fremkomme med de Erfaringer, som vare indvundne paa dette Omraade. Uagtet Hr. Sepjens Anvisning i alt væsentlig er i Overensstemmelse med, hvad jeg havde tænkt at fremdrage, skal jeg dog tillade mig, at omtale den Behandlingsmaade, som jeg foretager med min udslyngede Honning, da jeg er overbevist om, at en saa hurtig som mulig Fremmelse af Honningens KrySTALLISATION er af stor Bigtighed, ogsaa for de tidligere høstede og i Reglen lysere Honning-sorters Bedkommende. Den Mængde Honning, som jeg indvinder af Lyngblomster, er i Almindelighed ringe, og ofte har det ikke været større Kvantum end Bierne har beholdt det hele til at overvintre paa; men naar Vejret i enkelte Aar har været særdeles gunstig, har det undertiden indtruffet, at der ved den sidste Udslyngning var nogen Honning i enkelte Tabler af denne Blomst, der da som Regel var uforseglet og af en meget tynd Bestaffenhed, ja, ikke sjælden saa tynd flydende, at man kunde høre en raslende Lyd (ligesom det var Vand), naar den løb fra Udslyngningsmaskinen ned i Beholderen, der var anbragt under denne. Det stod da straks klart for mig, at saadan Honning maatte være meget uholdbar, hvis ikke man var i Stand til, at kunne saa den til at krySTALLISERE i meget kort Tid. Allerede for en halv Snes Aar tilbage har jeg gjort den Opdagelse, at Indblanding af fast Honning i den flydende, havde en ikke ringe Indvirkning paa dennes hurtige KrySTALLISERING, derfor fandt jeg ikke nogen Betænkelse ved, at udslynge en ringe Mængde umoden Lyng-honning paa en saa fremrykket Aarstid, som i Slutningen af August Maaned, da jeg ved at afvente dens Forsegling kun opnaaede, at den blev meget sejere og derfor til Nød kunde udslynges, og tilmed maatte Indvint-

ringen udjættes saalænge derved, at det efter min Anskuelse vilde have skadelige Følger for Biernes Overvintning. Jeg erindrer endnu, hvorledes jeg ved et Tilfælde blev sat i Stand til at gøre fornævnte Opdagelse. Ved en tidlig Udslyngning henstod der omtrent 400 R Honning i ca. 20 forskellige Beholdere, under Paafyltningen af disse indeholdt den ene en ganske ringe Mængde krySTALLISERET Honning; denne Beholder blev mærket for at bruges i Husholdningen, da jeg antog, at den faste Honning mulig kunde give det hele Indhold en noget afvækkende Farve, og derfor vilde være mindre smuk som Handelsvare. Efter 4 a 5 Dages Forløb, da jeg tilsaa Honningen, vakte det derfor min Forbauselse, at træffe paa en Beholder, hvor i Honningen var fuldstændig fast, medens den endnu var aldeles flydende i alle de andre; men ved at se nøjere efter, blev jeg straks klar over Grunden dertil, nemlig en Følge af den faste Honning, som denne Beholder forud havde indeholdt. I Almindelighed vil vel den Honning, som er hentet fra Algermaal eller Hvidkløver, krySTALLISERE kort Tid efter at den er udslyngtet, naar de høstede Tabler har været forseglet i tilstrækkelig lang Tid; men har dette ikke været Tilfældet, har jeg ofte haft Exempler paa, at der er hengaaet over 3 Uger, inden KrySTALLISERINGEN er foregaaet, og skal Honningen opbevares saa længe i flydende Tilstand, uden at være tæt tilluftet, maa det utvivlsomt virke skadeligt baade med Hensyn til dens Smag og Holdbarhed. I de senere Aar har man jo tilraadet ikke at udslynge Honning af Tabler, der lige vare blevne forseglede, men derimod lade dem forblive i Stedet en Tid, efter at Bierne havde udført dette Arbejde. At denne Fremgangsmaade maa anses for at være særdeles god er meget rimelig, men forskellige Omstændigheder kan undertiden gøre sig gældende, saaledes at dette ikke altid bliver overholdt. Naar jeg foretager Udslyngningen gaar jeg frem paa følgende Maade. Under Slynngmaskinens Hane anbringes en mindre Beholder, hvor Honningen, gennem en ikke for tæt Si, kan løbe ned i, for efter Haanden, at hældes over i en større Beholder, som kan optage 120 R . Efter at den har henstaaet et Par Dage deri, stummes det øverste Lag af, som indeholder smaa Voksdele; skulde der endnu efter en Dags Forløb, vise sig smaa Vokspartikler, foretages atter en let Afflumning. For nu at saa KrySTALLISERINGEN til at indtræde, saa snart som mulig, udrører jeg c. $\frac{1}{2}$ R fint krySTALLISERET Honning i c. 2 R af den flydende, dette gøres meget grundigt, for hvis dens Farve er lidt forskellig, der da ikke skulde vise sig Klumper, som gav den

et broget Udseende, naar den var bleven fast. Efter Udrøringrn blandes Massen i Beholderen, som saa henstaar rolig i 2 a 3 Dage. Ønsker jeg en fin KrySTALLISERING, gennemrøres den nu 1 Gang daglig, indtil jeg finder, at den er passende, men sørger samtidig for, at Omrøringen ikke finder Sted saa ofte, at den derved udsættes for at blive fedtet. Naar den sidste Omrøring har fundet Sted, tappes den gennem en Hane (som er anbragt tæt over Bunden) og i de forskellige mindre Beholdere, hvor jeg ønsker den opbevaret. Nabningen i Hænen er omtrent $1\frac{1}{2}$ Tomme i Diameter, for at Uftapningen ikke skal tage for lang Tid. Smidlertid spiller Opbevaringsstedet en meget stor Rolle for Hønningens Holdbarhed; jeg har prøvet forskellige Steder, men er kommen til det Resultat, at et Lofttrum under Straatag er ganske fortrinlig; her har den kunnet holde sig i nærevis i ganske den samme Tilstand, som den antog kort Tid efter, at KrySTALLISERINGEN var foregaaet.

Kan den brune Bi forbedres?

Af G. M. Doollittle, Amer. B. Journ.

Maaske vilde der være fremkommen flere Forbedringer hos den brune Bi, hvis Biavlerne i de „Forenede Stater“ havde taget fat paa den Sag med den samme Omhu som Vølen, som de have vist med Hensyn til Avlen af den italienske Bi lige indtil nu. Men jeg tror dog ikke, at Virkningen vilde have været saa fremtrædende ved den brune Bi som ved den italienske, fordi den brune Bi er en bestemt Race, medens den italienske efter min Anskuelse kun er en Stamme eller en Krydsning. Enhver konstant Dyrace kan ikke nær saa let forbedres som en, der er tilbøjelig til at udarte. Det samme viser sig i Planteriget, idet alle vore bedste Varieteter af Planter ere frembragte af Krydsninger.

Vil brune Dronninger saa omhyggelig som du vil, de ville dog ikke variere det mindste i Farve, medens de italienske variere fra en Dronning, der er næsten ligesaa mørk som en brun Dronning, til en, hvis Bagtrop er orangegul i hele sin Længde. Derfor have de, som have drevet Vølen med Hensyn til Stønhed og andre Egenstaber, været i Stand til at frembringe Dronninger, som give helt gule Dronninger og et Arbejdsaffom, der er næsten ligesaa gult som de bedste italienske Dronninger vare for en Snez Aar siden. De, der ikke have brydt sig om Farven ved Avlen, have set deres

Bier forandre sig fra dem med 3 tydelige gule Bænd ned til dem, der næsten slet ikke have noget af den gule Farve, og dog høre vi endnu Folk tale om „agte“ italienske Bier. Dersom italienske Bier ere en ren Race, da ere de tilbøjelige til at variere mere end nogen anden ren Ting. Det er umuligt, at disse Bier kunne være andet end en Stamme. Denne Tilbøjelighed til at variere med Hensyn til Farven gjorde det ogsaa sandsynligt, at de kunde variere med Hensyn til andre Egenstaber. Det har da ogsaa vist sig, at Opdrættene, som have ønsket ved dem at frembringe en særlig flittig Bi, virkelig have naat dette Maal.

Andre have tilstræbt god Overvintring, Godmodighed, hvilde Cellelaag i Delinger o. s. v. og andre en Forening af alle de gode Egenstaber, som ønskes hos den fuldkomne Bi — Udsalbet af hele dette Arbejde er, at alt taget i Betragtning staar den italienske Bi som den oplættede i de „Forenede Stater“ utvivlsomt øverst blandt alle de Bier, der kendes i hele Verden. Dette bevises derved, at man fra hele Verden skriver efter disse Bier, og hvis de kunde forsendes tilhøjs ligesaa sikkert som døde Ting, vilde der ikke være et Land paa Jordens Overflade, hvor man ikke vilde finde dem.

Den samme Ejendommelighed, som afholder den brune Bi fra at variere i Farve, hindrer den ogsaa fra at variere i andre Retninger som Biavlerne ønske, og derfor er den endnu næsten, ja maaske ganske, saaledes som da den forlod Staberens Hæand. Der er en vis Grad af Forbedring derved, at „de bedst stiktede overleve“; men denne Forbedring er dog igennem alle de forløbne Aarhundreder ikke en Gang saa stor som den, der ved Menneskets Indgriben er slet med den italienske Bi i Løbet af de sidste 35 Aar. De største Forbedringer ved denne Bi ere dog slete ved Menneskets Virksomhed i de sidste 10 Aar.

Spørger man nu, om de brune Dronninger ikke vilde være blevne større, smukkere og mere frugtbare, hvis man havde avlet dem efter de rigtige Regler, — da vil jeg svare: Efter mine Erfaringer er en overordentlig stor Dronning meget sjældent om nogenstunde saa god som en af Middelførrelse, og derfor er en stor Dronning i mine Øjne ikke „smukkere“ end en mindre.

En meget stor Dronning synes mig mindre flittig end en af Middelførrelse, idet man ikke kan stole paa, at den kan bringe Familien op til den rette Styrke, naar man ønsker det, saaledes som en mindre. I Virkeligheden ville smaa Dronninger oftere vise sig rigtig gode end de meget store.

For ikke længe siden modtog jeg den

mindste Dronning, jeg nogenfinde har set, fra en Mand i de sydlige Stater. Han skrev: „Denne Dronning er meget lille; men den synes at være meget frugtbar. Viser den sig ikke at være god, skal jeg sende en anden“. Den Dronning fyldte sit Stade med Ingel og holdt det fyldt meget bedre end de andre Dronninger, som samme Mand sendte mig.

Den gamle Talemaade „Man kan ikke se paa en Frø, hvor langt den kan hoppe“ passer ligesaa vel paa Dronninger som paa andre Ting. Den Dronning, som er i Stand til at frembringe det ønskede Antal Arbejdere netop i rette Tid til Honningtrækket (alle andre Egenfskaber værende ens) er den Dronning, som giver det bedste Udbytte enten den saa er stor eller lille; men i Reglen vil dette netop ske med de middelstore Dronninger.

de beskytte en Mængde Honningplanter ved at ødelægge de nævnte farlige Fiender.

Naar man paa denne Aarstid finder sammenrullede halvvisne Blade paa Træerne, vil man meget ofte ved at oprulle dem inde i Hulheden finde 4—5 smaa Biller, der enten ere røde med sorte Puncter paa Dævingerne eller sorte med lyse Pletter. Disse høre til Familien Mariehøns (Coccinellidæ). De afvente her den koldere Aarstid for med Bladet at falde til Jorden og blive dækket af Løv. De henligge da hele Vinteren igennem i en Dvaletilstand. Andre sidde tæt sammentrængte mellem Naalene ude i Spidsen af de unge Fyrretræers Grene eller bagved løsrøvede Stykker af Bark paa en gammel Eg eller forsamlede under en Græstot, der om Morgenen vaad af Duggen hænger ned i Randen af en Grøft. Paa sidstnævnte

Fig. 57 Mariehøns.

Mariehøns.

Blandt Insekternes store Skare er der kun meget faa, der i Yndest hos den almindelige Befolkning kunne maale sig med de saakaldte „Mariehøns“. Dette gælder ogsaa i andre Lande. Tyskerne kalde dem „Gotteshäflein“, Engelskændene ladybirds, Franskmændene vaches a Dieu. Aarsagen hertil er uden Tvivl disse Dyr's Skønhed og Ustadelighed. Derfor betragte Menneskene dem som Venner, og dette bekræftes ogsaa ved en nøjere Undersøgelse, da de baade som fuldkomne Insekter og som Larver leve næsten udelukkende af de stadelige Bladlus, som i Millionvis hjemføge de allerfleste af vore Nyttplanter. Forjaavidt maa Mariehønsene ogsaa betragtes som Diablen's Venner, da

Maade finder man især p den tolv-puncterede Bladlusæder (Microspis duodecimpunctata se Fig. 57 1), der er træfarvet med fortrandede Vingedækker, der bære talrige sorte Pletter. De smaa ovale Dyr ligge sammenhobede som en Bunke Frøforn. Det er med Hensyn til Vinterhvilen at de saaledes samle sig. Om Sommeren træffes Arterne af denne Familie navnlig paa saadanne Steder, hvor Bladlus findes i Mængde, da de næsten udelukkende leve af disse. Deres graadige Larver fortære Masser af Bladlus. Man bør derfor yde disse nyttige Dyr al den Beskyttelse, som man er i Stand til. Kroppen er halvt ægformet eller halvfugleformet, Hovedet er ganske kort og næsten skjult under Halskoldet. De korte Følehorn ere svagt køllefornede og befaestede foran Øjnene. De kunne slaas tilbage ind

under Halsstjoldets Rand. Røbefølerne ende økseformet. Mellembrystets Hosteblade ere trefantede Benene kunne trækkes ind under Brystet i Gruber. Dette gøre disse Insekter ofte, naar de tro sig i Farc. Bagtroppen bestaar af 5 fri Ringe.

Larverne ere langstrakte, ofte stærkt vortede, have 3 leddede Følehorn, 3—4 Djne paa hver Side, lange Ben, der staa ud til begge Sider, brogede Farver.

Familien tæller omtrent 1000 Arter, der ere udbredte over hele Jorden. I den nyeste Tid har man funden 2 Slægter, som begge ere behaarede og som leve af Plantesøde. Alle de øvrige leve af Bladlus. De fleste Mariehøns udgyde, naar man berører dem med Fingeren, af Kroppens Sider en gul ubehagelig lugtende Saft.

Hos Slægten *Coccinella* er Kroppen nogen, de 11-leddede Følebørn afftubede, Stjoldet tydeligt, 2det Fodled hjerteformig, 3die Fodled skjult. Kloerne ere enten spaltede i Midten eller ogsaa have de en Tand ved Grunden. Den syvpunktrede Mariehøne (*Coccinella septempunctata*, se Fig. 57 2) hører til de største og almindeligste Arter. Grundfarven er sort, paa Panden findes 2 hvidgule Pletter, og Hjørnerne af Halsstjoldet ere ligeledes hvidgule. Vingedækkerne ere mørkerøde med lysere Forrand og i alt 7 sorte Pletter. Den kommer frem tidlig om Foraaret, parrer sig, lægger Æg, og allerede i Slutningen af Maj kan man finde næsten fuldvoksne Larver. I deres første Udviklingsstrin ere Larverne (se Fig. 57 3) helt sorte og holde sig samlede i Nærheden af de indkrumpede Æggehuder. Senere sprede de sig noget mere. Moderen har anbragt Æggene nærved en Bladlus-koloni, og her cede Larverne sig snart store, de antage da en stifergraa Farve, Siderne af 1., 4. 7. Led samt en Række Punkter paa Ryggen ere røde. Naar Larven efter flere Hudskifter er helt udbokset, foregaar Forvandlingen, Larven hæfter sig da fast med Halespidsen, krummer sig fortil, trækker Hovedet ind, mister Haarene. Nu sprænges Larvehuden paa Ryggen, Puppen kommer frem, men bliver siddende paa den tilbagestødte Larvehud. Puppen er rød og sort. Naar man berører den i denne Hviletilstand, hæber og sænker den langsomt Forkroppen ganske regelmæssig ligesom Hammeren i et Ur, der slaar. Efter omtrent 8 Dages Forløb kommer den fuldtudviklede Mariehøne frem, undertiden mangler 1 eller 2 af de sorte Punkter. I Juli kan man paa samme Blad finde (paa Undersiden) baade 10—12 smudsigtgule Æg, 1 Bille og flere Larver. Det er derfor sandsynligst, at de kun lægge 2 Kulb, under Tiden 3. Hos

andre, lysere farvede Arter kan der være ikke ringe Forstel paa Tegningerne hos samme Art, f. Eks. hos *Coccinella impustulata* (se Fig. 57 4), der har sorte Tegninger paa smudsiggul Grund. Den sorte Farve kan her være overvejende, saa at man finder gule Tegninger paa sort Grund. En anden Art, *Coenella dispar* (se Fig. 57 5) kan være endnu mere foranderlig. Den kan have røde Vingedækker med 1 sort Midtplet og gulrandet Halsstjold; men den kan ogsaa have sorte Vingedækker med en stor rød Plet ved Vingernes Samlingslinie og røde Skuldre.

Chilocorus-Slægten er i Almindelighed glinsende sort med røde Pletter, Kroppen rund, stærkt hvælvet, og Følehornenes Rølle løber ud i en Spids. Følehornene ere 9-leddede. De have et udrandet Hovedstjold og bredtandede Kløer. Disse holde sig mest til Skovtræer, hvor de tilbels findes saa højt oppe, at de ikke saa let bemærkes, da de tillige i Almindelighed ere meget smaa. Hertil hører *Chilocorus bipustulatus* (se Fig. 57 6), der kun er 3,37 mm. lang med glinsende sort Hoved og Sidebaand med et blodrødt Dværbaand vaer Vingedækkerne.

Biableren træffer under sit Arbejde ved Bierne ofte de smukke smaa Mariehøns. Lad os da huste paa, at de høre til vore Venner, som vi paa ingen Maade bør gøre Fortræd.

Majsygdom.

Efter „Centralblatt“.

Før jeg henleder Deres Opmærksomhed paa det ovenansførte Thema, vil jeg først sige nogle Ord. Majsygdommen er vel alle bekendt, enhver Biavler har vel allerede haft den i sin Bigaard. Meget er udtænkt og prøvet — hidtil forgæves. Maaſte bringe mine Forsøg Sandheden eller viser i det mindste hen til den. Jeg har selv altid haft Majsygdommen meget stærkt af og til paa min Bigaard, hvori den ligger, tvivler jeg ikke om. Allerede i mange Aar har jeg grublet og iagttaget, naar jeg timevis stod foran Bigaarden og med blødende Hjerte maatte se uden at kunne hjælpe, hvorledes de stakkels smaa Dyr anstrængte sig for at hæbe sig i Vejret fra Jorden, hvorledes de i deres ulykkelige Tilstand, drevne af deres Samleiver søgte Pollen og Honning i Blomsterne foran Bigaarden for saa dog efter lange forgæves Anstrængelser at dø en langsom og i hvert Fald kvalfuld Død.

Naar den haarde Vinter med sin Frost, sine Snemaßer og iskolde Vinde bliver fordrevne af den glade varme Yngling, som hedder Foraar, saa strømmer Biablerens Hjerte over af Dyft og Glæde. Med Behag hører han paa den længe savnede Summen af sine smaa Yndlinge og iagttager, hvorledes de med stadig Flid bærer Band, Pøllen og Honning hid. Nysgærrig ser han vel ogsaa ind i Stedet for at se, om Familienoderen allerede har sørget for Bisfolkets Fornering. Med Glæde smøger han sin Pibe, naar han finder Yngelen lukket som et „Brædt“, naar han næsten daglig kan se, hvorledes Bierne forøges i Staderne. Han aner jo endnu ikke, at Døden nok er mange af disse Dyr vis i de nærmeste Dage. Med Skræk ser han nemlig en Dag Bladsen foran sin Vigaard levende af Bier, som forgæves anstrænge sig for at lade sig bære i Luften paa deres fine Binger, med Skræk finder han Haandsulde døde Bier under Staderne. Med Vemod og Bedrøvelse ser han sine Stader blive daarliger, al Glæde og al Stolthed er borte. Med beflemt Hjerte spørger han sig selv da: „Har Du gjort en Fejl? Er Sygdommen ikke til at afhjælpe? Hvilket er Marsagen?“ Saadanne og lignende Spørgsmaal tænker han paa, dog intet Sted ser han Hjælp og Redning. Skulde der nu virkelig ingen Hjælp gives? Jeg mener: Jo, der gives Hjælp og Redning. Allerførst vil jeg nu søge at lægge det frem, der hidtil er troet og raadet til i denne Sag.

Ved Taler om Majshygdommen har jeg allerede hørt forskjelligt, at visse Planter, som f. Eks. Agerfaal, Løvetand, Aft, Kejsertrone bliver tilbødt Skylden for Sygdommen. Men der bliver dog altid sagt, at Bierne ikke hente skadelige Stoffer fra Blomsterne, de undgaa giftige Blomster med giftige Stoffer, hvorledes skulde de saa hente skadelig Pøllen? Tilmed have erfarne og opmærksomme Biavlere selv tilstaaet og sagt, at Sygdommen er indtraadt, naar der endnu slet ikke gaves nævnte Blomster eller naar disse allerede vare afblomstrede. Hvorledes kan da altsaa den Tro være grundet, at visse Planter danne Marsagen til Majshygdommen, om jeg endog saa indvømmer, at forskjellige Planter's Blomsterstøv forværrer Sygdommen.

Andre Biavlere tro i Majshygdommen at se kun de gamle Biers Uddøen, altsaa en ganske naturlig Proces. Naar det nu virkelig forholdt sig saaledes, saa var det dog ret paafaldende, at de gamle Bier pludselig døde i saa stort et Antal. De ere dog ikke alle paa samme Tid kommet ud af Cellerne, hade dog heller ikke alle

arbejdet lige ens og ere derved opslidte; hvorledes kommer nu saa pludselig denne almindelige Dødelighed? Desuden maatte man dog ikke blot i Foraaret, men ogsaa til andre Tider af Aarer se de gamle Bier krybe omkring, da der dog ogsaa gives gamle Bier om end maasse ikke i saa stort Antal, tilmed ere de maajhyge Bier endnu forsynede med alle de fine Smaahaar paa Begemet, — et Tegn paa deres Ungdom — medens de gamle Bier mere eller mindre have mistet disse og se mørkere ud, ofte helt fortagtige. De gamle Bier have endvidere tilbødt bekræftede Binger, medens enhver Undersøgelse af maajhyge Bier viser os, at Bingerne ere fuldstændig uden Fejl.

Fremkaldt derved, at de maajhyge Bier, naar Sygdommen optræder slem, have en stærkt opbulmet Bagtrop, tro nogle Biavlere, at de unge Bier fuger sig for fulde af Honning og derfor Honningsækten sprænges. Derpaa maa jeg svare, at Bierne er et Billede paa Flid og Sparommelighed. Hvorfor nu saa paa en Gang saadan Umvædelighed og Unøjsomhed? Hvorfor ere de unge Bier ikke ogsaa til andre Tider saa haveshyge. Paa disse Spørgsmaal maa vel Svaret udeblive. (Fortætttes.)

Ekko fra Staderne.

Naarup, 22. August.

Det tegnede til et godt Honningudbytte iaar her paa Egnen, men den vedholdende Tørke under Hovedtrækket har stuffet os meget. Udbyttet bliver kun lille. Mine Italiener har klaret den bedst; mine Welsstader har ogsaa givet lidt mere, de naaede nemlig, ved en tidligere Yngeludvikling, at udnytte Frugttrækket bedre end de andre.

H. P. Christensen.

Laven, Silkeborg, 24. August.

Tak for deres Dplysning, om den af mig sendte Dronning, dog maa jeg dertil bemærke, at den sendte Yngel, se B.-T. Nr. 10 Sp. og Sv. Nr. 100, tror jeg nu ikke var Arbejder-Yngel, og ej heller led Yngelen af Bipeft, som de sidst skrev i B.-T. Nr. 13 Sp. og Sv. Nr. 125. Hvorfor jeg ønskede Dronningen undersøgt var, at der fandtes lidt Buffelhyngel i Stedet, og jeg tænkte, som rigtig var, at alle de lagte Eg var Drone-Eg; og af Mangel paa Plads i Cellerne og forfømmelig Pleje af Ammebierne, som har antaget det for Arbejder-Yngel, ere Larverne gaaet i Forraadelse. Tavlerne vare nemlig tæt belagte med Eg i Arbejderceller, som den jeg sendte Dem, og som er omtalt i B.-T. Nr. 10, men var

ikke som De skrev sidst Arbejder-Yngel: og for at komme til Bished derom, ofrede jeg en Dronning, som jeg til Nød kunde undvære, idet jeg sendte Dem den gamle til Underjøgelse, og da jeg af Deres Svar stønner, at Dronningens Sædbeholder er udtømt, saa er det jo klart, at raadden Yngel ogsaa kan fremkomme paa den Maade, og den Slags Yngel kan vist ikke kaldes mild Bipeft. Siden den nye Dronning er kommen paa Tronen, er Huset blevet fejlet og prydet, ja endog det mest raadne og opløste Yngel er bortfjernet, og det nye Nstom er ved at gøre Høstjeneste, og det vilde have set mere glimrende ud med den Familie, hvis jeg den første Gang havde givet dem en ny Dronning, i Stedet for at behandle dem som et pestbesmittet Folk.

N. Hansen.

De skal have Tak for denne Meddelelse, der har ikke ringe Betydning for os, da den viser os et nyt bestemt Tilfælde, i hvilket Bierne alene ved Dronningsfikte have magtet at overvinde Forraadnelses-Sygdommen. Sligt har nemlig vist sig før og vil maaste kunne blive en fastsaaet Regel. Fejlen i vort Svar Nr. 125 hidrører jo derfra, at vi ikke den Gang ret kunde mindes Deres tidligere Spørgsmaal (Nr. 100).

Red.

Vesterlund, Kolding, 26.

August.

Det er et meget daarligt Honningaar herpaa Egnen iaar.
Klaus Jensen.

Et og Andet.

Voksens Fremstilling. Biavlere's Opmærksomhed henledes paa, at d'Her. vil opnaa en højere Pris for deres Voks, naar De former dette i tynde flade Klager, aflang Form, ca. et Par Tommer høje og fri for Fod, da denne Facon helst søges af Strædere og Stomagere, som Videreforhandlere af Bivoks, da den er bedst anvendelig i Praktis og der her ved smaa Udhugninger intet Voks spildes. Paa Marchus-Udstillingen var I Sik. Formvoks fremstillet ved mig, fornet til Forretningsbrug, men mulig af d'Her. i Bedømmelseskomiteen undgaaet dens Opmærksomhed, da Intet var anmeldt herom, hvorfor jeg herved tillader mig at henlede d'Her. Voks-Sælgeres Opmærksomhed paa ovenstaaende Notits.

København's Honninghus.

P. N. S. Müller.

Alley's Sværnfanger eller Dronnesælde, som vi have bestrevet udførlig i forrige Aargang S. 166, er nylig bleven forbedret betydelig af Amerikaneren N. Getag ved 2 meget simple Midler. Som det vil erindres bestaar denne af en Kasse (se Fig. 58), der ved et Skillerum (vandret) er delt i et øvre og et nedre Rum. Begge disse ere fortil lukkede med Dronningzink, det øverste tillige bagtil. Det vandrette Skillerum har 2 runde Huller forsynede med Regler af bitæt Tvist. Disse have i Spidsen en $\frac{1}{4}$ " = 6 mm. bred Abning. Kassen lukkes foroven med et Skydelaag af Træ eller Zink. Det har ved Brugten vist sig, at baade Dronningen og mange Droner i mange Tilfælde ikke gaa op igennem Reglerne men efter forgæves at have prøvet paa at slippe igennem Zinken gaa tilbage i Moderstadet. Dette har nu Getag forklaret saaledes, at det hidrørte fra, at der manglede $\frac{1}{3}$ over Reglerne, og han har derfor ganske simpelt ombyttet det tætte Laag med et af bitæt Jærntvist. Dette skal have hjulpet

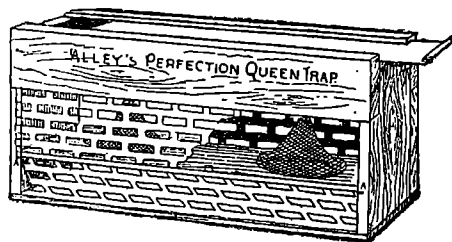

Fig. 58. Alley's Dronningfælde.

udmærket til at faa baade Dronningen og Dronerne op i det øverste Rum. Tillige har Getag forhøjet det nederste Rum, saa at det er dobbelt saa højt som i Alley's Fælde. Derved opnaar han, at dette Rum ikke saa let bliver overfyldt med Bier. Ved denne Forandring af Fælden bør dog hele Forsiden af det øverste Rum bestaa af Dronningzink, da mange Arbejdsbier ville gaa op i dette Rum, og disse ville ellers have meget Besvær med at slippe ud.

Svørledes fremkommer Honningdug? Om Aarsagen til Honningdug, der saa ofte bedækker Bladene paa mange Planter og gør dem klæbrige og glinsende, har der indtil den nyeste Tid hersket stor Meningsforstel, skriver „Deutsch. Bienenfr.“ Medens nogle mente, at det søde Stof udelukkende skyldtes Bladlus, mente Andre, at det blev udskilt af Planten selv. Sandheden ligger, som saa ofte, midt imellem. Den honningagtige Afsondring hos Bladlusene finder uden Tvivl Sted, men Bladlusene ere, som Gaston Bonnier paaviser i Revue générale de Botanique, ikke den eneste Kilde til Honningdug, der tværtimod ogsaa uden Tilstedeværelse af noget som helst Slags Dyr bliver affondret af Planten selv. Man saa ved en særlig mikroskopisk Indretning, hvorledes de fine

Draaber efter hver Aftørring stadig kom frem paany gennem Bladenes Spalteaabning. Man kan iagttage Honningdug om Foraaret paa Bladene hos Gran- og Fyrarter, i Juni og Juli paa Bladene hos Eg, Åhorn, Esp, Birk, Birranke, paa Stængel og Blade hos Græsarter osv. I mange Aar affondres Honningdug af Planter, hos hvilke det ellers ikke finder Sted. Denne Honningdug bliver stærkt søgt af Bierne, navnlig paa Tiber, da der er Mangel paa honninggivende Blomster. Da i 1893 Robinia-blomsterne (Akacie) visnede, søgte Bierne til Gran, Fyr og Eg, indtil Esparjetten blomstrede, da de saa foretrak dennes Honning; men efter Afblomstringen søgte de atter Honningdug.

Bed at udelukke Insektbesøg — ved Hjælp af Gaze — ved Beyling af Belysning, Luftens Fugtighedsstand osv., fastflog Bonnier, at Hovedafføndringen fandt Sted om Natten og ophørte om Morgen, efter at den kort før Solopgang havde været stærkest. Afføndring af Honningdug hos Bladlusene vedbliver derimod hele Dagen, men finder ikke Sted om Natten. De Omstændigheder, der fremme Planternes egen Udvedning af Honningdug, ere forhøjet Grad af Luftfugtighed og Mørke, samt kolde Nætter mellem varme og tørre Dage. Sjølge „Prometheus“ kunde Bonnier kunstigt fremtale Afføndringen, naar han stillede affkaarne Grene i Vand og udsatte dem for fugtig Luft og Mørke. Under saadanne Omstændigheder affondres der Honningdug selv af Grene af saadanne Træer, der ikke i deres naturlige, vørende Tilstand afføndre noget. „Havebrugs-Tid.“

Sveriges almindelige Biavlerforening blev dannet ved et Møde af svenske Biavlere i Stockholm d. 5. August. Til at udarbejde Love for denne Forening valgtes et Udvalg, nemlig C. C. Malmgren, Storbil, J. Wieslander, Söndköping, J. W. Leverén, Väring, Aug. Olsen, Nyköping, og N. Nilsson, Gäsebå. Disse Love skulle gælde for Foreningen, indtil de ved et nyt Møde underkastes Forhandling. Udvalget skal endvidere udgøre Foreningens Bestyrelse, indtil det ny Møde vælger en. Udvalget valgtes til Drøførende J. W. Leverén og til Sekretær J. Wieslander. — Vi udtale herved vor Hylønsning til vort Broderland i Anledning af Foreningens Dannelse. Vi have med Glæde set, hvorledes Biavlens i Sverige i de senere Aar er gaaet stærkt fremad i visse Egne. Det er derfor paa høje Tid, at hele denne Virksomhed maa komme ind under en fælles Ledelse. Et vigtigt Skridt er jo nu flet i den Retning. Det mangler kun at faa alle de enkelte Kredse til at slutte sig til Foreningen. Vi ville ud-

tale Haabet om, at dette snart maa kunne lykkes.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 133. Vil De undersøge medfølgende Stykke Yngeltavle og lade mig vide om det er Bipeft? Der er flere af vore Bistader, hvori den forseglede Yngel ser saaledes ud. Kan det skade noget paa den Honning, der er ved dem? (B.) — S.: Den sendte Yngeltavle indeholdt Bipeft. Med Hensyn til den Honning, der findes i et saadant Stade, er det jo klart, at den paa ingen Maade bør anvendes som Bisfoder. Om den kan anvendes til Mennekesføde er et andet Spørgsmaal. Hvis den koges i 1 Time eller anvendes til Mødbrygning, tro vi ikke, at den kan skade de Menneker, der nyde den. Om den derimod kan frembringe Sygdom ved at nydes raa, kunne vi ikke angive. Vi kende dog endnu ikke Eksempler derpaa.

Nr. 134. Hermed tillader jeg mig, at indsende et Stykke af en Bistage fra 1 Stade af mine Bier, og beder jeg Dem herved at undersøge samme, og faa gennem „Bittende“ sende mig Bistad. Jeg købte Bierne i Foraaret; men da de vare i Klube, vilde jeg forleden Dag overføre dem i et Normalstade, opdagede jeg en Masse død Yngel. Jeg ved ikke, om det muligt skulde være Bipeft, og hvis det efter Deres Skøn skulde vise sig at være saaledes, bedes De ligeledes godhedsfuldt, at give mig Underretning om, hvorledes jeg skal forholde mig med Bierne, og om der muligt kan være Fare for, at de øvrige Bistader kan udsættes for Smitte? (S. M.) — S.: Den sendte Yngelprøve indeholdt Bipeft. Hvis Familien er stærk nok til at overvintre, ville vi tilraade at indvintre den paa sædvanlig Maade og vente med Helbredelsesforsøg indtil Foraaret. Er den derimod svag, vil det være rigtigst at dræbe alle Bierne og at indsmelte Bygningen. Den største Fare for Smitte har jo været tilstede ved Overføringen, hvis den er foregaaet i fri Luft. Nu er der næppe Fare for Smitte, hvis De kun kan forhindre, at Stadet bliver overfaldet af Røvere.

Nr. 135. I det jeg venligst takker Dem for Deres Undersøgelse af det sendte Stykke Tavle for et Par Maanedere siden, er jeg herved faa fri at sende Dem et lille Stykke igen, som indeholder 3—4 gule, voksne Larver og nogle forseglede Celler. Jeg sender det nærmest for at faa konstateret, om det dog ikke alligevel er den virkelige Bipeft, da det er meget udbredt her i Byen og som man hører har været eksisterende i Kuberne i flere Aar. — Medfølgende Tavle er desværre fra mine Staliener, som nu er

temmelig angrebne deraf. — Den Gang jeg behandlede alle de andre, var aldeles intet Mistænkeligt at opdage, hvorfor jeg nødig vilde behandle dem med; da de bare meget kraftige ventede jeg dog Udbytte af dem iaar. — Men en Skuffelse! — Følgelig ventede jeg det første Udbytte iaar, da jeg har formæret hidindtil, men ikke iaar — dog forgæves. Sidste Aar var det et meget daarlige Høningaar og iaar endnu noget ringere. Dog daarlighet er det i saadanne Aar for Rubeblavere, da det kun gav 1 helt enkelt Sværm her og der, og det nu i to Aar. Heldigvis "tages" der da ogsaa kun faa "op" da det er en almindelig Sift, at sætte den tomme, hønningbesmurt Rube ud i Solen, Bierne til et ekstra Maaltid, men — maaste ogsaa en Begunstigelse for Udbredelsen af Bipesten? — Maaste ere Italienerne mindre heldige at holde i en saadan smitsom Egn, da jeg hører, at de afvisitere andres Bier her i Byen, de "gule" ere jo kendelige og næsten "for ibrige" om at samle Hønning. — Det er jo nu for sent at behandle dem, saa det maa vente til Foraaret. — De behandlede Stader arbeide og udvikle sig udmærket, og erklæres for funde af Biavlslæreren ved et nylig afholdt Biavltermøde her. — Om Behandlingen indsender jeg maaste senere en udførlig Beretning. — Jeg vilde være Dem meget taknemlig om De vilde (hvis nødvendig) foretage Dyrkningsforsøg. (R.) — S.: Ved den første Undersøgelse fandt vi heller ikke i denne Prøve Bacillus alvei, derimod fandt vi en Del Sporer, og ved Dyrkning af disse fremkom Bipest-Bacillen. I adskillige Tilfælde kunne vi med en til Bished grænsende Sandsynlighed kende Sporerne af denne Bacil uden at dyrke dem, nemlig naar de forekomme i lange Rækker med jævnsides Beliggenhed; men naar de forekomme enkeltvis og meget spredte i Blodet, maa vi dyrke dem for at kunne kende dem med Sikkerhed.

Nr. 136. Var Bipesten hos Brødrene Nielsen, Ollerup, mikroskopisk konstateret før Behandlingen? (R.) — S.: Nej!

Nr. 137. Er der noget at revidere ved at anvende Opøsning af hvid Sæbe og Top-Sukker til Winterforraad? (R.) — S.: Nej!

Nr. 138. Mener De at det er refikselig at indføre den italienske Dronning fra den syge Familie i en sund Familie? (R.) — S.: Nej!

Nr. 139. Hvor stor anvender De den omtalte Luft-Ventil under Indstødet i Lavnormal, og lader De den virke uindskrænket paa alle Tider af Aaret? (R.) — S.: Bagventilen i Indstødet er Underkant gøre vi $\frac{3}{8}$ " = 1 cm. høi, 9 " = 23,5 cm. bred.

Nr. 140. Bruger De Dækbrædderne passende med Oberkanten af Magasinerne, eller bruger De dem saa lange med en lille Liste udenfor paa begge Ender? Hvor brede og hvor tykke bruger De Dækbrædderne? (R.) — S.: Vi bruge Dækbrædder, der ere mindst $\frac{1}{4}$ " = 6 mm. længere i hver Ende, end Magasinet er bredt. Dækbrædderne ere saa brede, at de netop dække 2 Kammer med tilhørende Tavlegange, altsaa 3 " 7,8 cm. brede. Vi have hidtil anvendt dem $\frac{1}{4}$ " = 6 mm. tykke; men vi agte at forsøge med 2 Lag saadanne Dækbrædder (om Vinteren) for at det øverste Lag kan dække over Sammensøjningerne i det nederste Lag.

Nr. 141. Hvor tykt bruger De Træet i selve Magasinerne? (R.) — S.: $\frac{1}{2}$ " = 1,3 cm.

Nr. 142. Er der nogen almindelig Regel for Afstanden imellem Blikpladen og Glasjet i en Solvoksmelter, og tør der være et hult Rum under Blikpladen? (R.) — S.: Afstanden mellem Blikpladen og Glasjet bør ikke være for stor, helst kun 3—4 " = 7,8—10,4 cm. Der kan godt være fri Plads under Blikpladen; men hele Kassen og Vinduet bør være saa tæt som muligt.

Nr. 143. Da Haven ikke tilhører mig, men jeg gerne vilde forbedre Læet for Bierne noget, da der kun er 2 Aker høi Vold om Haven. Netop paa denne Vold ønsker jeg at plante Træer med ringe Omkoster (s. Eks. ved Stiklinger), som kunde ventes yde Gæ om et Par Aar. Hvilke Træarter vil De dertil anbefale? — Var en Artikel i T. f. B. ikke heldig om dette Emne og maaste senere at Smaaskrift om Slige Træer og Planter og Anvisninger til Plantning af Planter og Stiklinger. Jeg tror en saadan Anvisning vilde have gode Følger i Almindelighed for Biavlslæreren. (R.) — S.: Paa en saadan Vold kan plantes Snebær.

Nr. 144. Idet jeg takker Dem venligst for Deres udmærkede Ledelse af T. f. B., som jeg læser med megen Interesse, og Deres fortjenstværdige Arbejde angaaende Bipesten, som jeg saa let kan forstaa og finde fuldtud stadfæstet. — Situationen er altsaa endnu ikke god i min Bihave, men Helbredelse af Bipesten er da heldigvis ikke nu indhyllet i den Uvishedens Taage, som den var for kun $\frac{1}{2}$ —1 Aar siden. Et Tidens Spørgsmaal er det nu, om der gives en for det blotte Dje synlig Forstel paa Pesten og Forraadnelser-Sygdommen, og om den sidst nævnte maaste kan helbrede uden Odelæggelse af Bygningen. Disse Resultater imødeser jeg med store Forventninger. (R.) — S.: Vi have allerede nu et let kendeligt Mærke imellem de 2 Sygdomme paa deres første Udviklingsstrin, idet de bipestsyge Larver først

blive gule, senere brune — ved Forraadnelsen blive Larverne derimod først blaagraa, senere sorte. Dette gælder dog kun de aabne Larver i de 2—3 første Dage af deres Udvikling; men det er alligevel et godt Kendemærke, naar Biableren forstaar at benytte det rigtig. Naar han har Mistanke om, at Sygdommen er tilstede, fordi han finder raadne luffede Larver, bør han altsaa om fornødent opmuntre til Uglægning for at kunne iagttage de ganske unge Larver.

Nr. 145. Mange Tak for Oplysningen om Ungelprøven. De bedes give Oplysning i Bladet, om det ikke er „Biablerforeningen“'s Medlemmers Bligt at vedlægge Frimærke, naar der ønskes Svar paa Forespørgsel pr. Brev. (H. S. H.) — S.: I DBF's Love § 5, næstsidste Punktum, staar: „Alle Spørgsmaal fra Medlemmer, Biablen vedrørende, besvares af ham (Sekretæren) eller ved hans Medvirkning, naar 12 Ore i Frimærker indsendes med Forespørgslen“.

Gaunlige Vink.

Bejret (26. Aug.) har i de sidste forløbne 2 Uger fremdeles været uroligt Bygvejr, der baade har hindret Sædhosten og Bierens Nektar-Judsamling i de Egne, der paa denne Aarstid ellers tilbyde godt Træk. Varmen er derimod endnu kun aflaget lidt om Nætterne, og derfor kan Estertrækket endnu afgive en Del Honning, hvis Bejret kun vil blive mere stadigt. I Sommertræsegene har det fugtige Bejr fremfaldt en ny Blomsring af adskillige Honningsplanter, som derfor have afgivet mere Nektar end ellers sædvanlig i de Egne paa denne Aarstid. Derfor er Ungelprøven i Staderne større end sædvanlig paa denne Tid.

Fodring. I alle Egne, hvor Trækket nu er sluttet, anse vi denne Aarstid for den bedste til at give Familierne det manglende Vinterforraad. Fornyelsen af Foderet og Fodererne bør foregaa ved Solnedgang (se 1ovrigt S. 262). Dog kan man nu ved Foderets Tilberedning tilsette lidt mindre Vand for at fremskynde Foderets Jorsegling i Cellerne. Vi fraraade dog at bruge mindre end 3 Pægle ($\frac{3}{4}$ l) Vand til 2 Pd. Suffer, da Foderet ellers let krySTALLISERER i Foderne i Løbet af de kolde Nætter.

Dronningløse Familier bør forenes med andre, der have gode Dronninger. Hertil kan benyttes udtrømmede „dødsdømte Bier“. Disse kunne indbringes i det dronningløse Stade bag et bitet Gitter, forsynede med en Honningtavle. Efter 2 Døgns Forløb borttages Gitteret om Aftenen, og Føringen foregaa da uden Kamp i Løbet af den følgende Morgen. Har man nogen Døvelse i at opsoge Dronningen, ville vi dog tilraade at borttage den flettede Dronning mindst 1 Døgn, før Føringen skal foregaa. Man kan ogsaa indføre de udtrømmede Bier i et andet Stade (uden Bier) paa saa mange Tavler, som Bierne kunne belægge. Sent om Aftenen ved Lygtelys indtages disse Tavler een for een med paafidende Bier og indhænges bagtil i det dronningløse Stade uden Gitter, men dog adskilte fra de dronningløse Bier ved 1 tom Table. Om Morgenen vil da Føringen foregaa uden Kamp.

Pakning. Det kan ganske vist lade sig gøre at ordne Bistadernes indvendige Pakning endnu i Oktober Maaned; men der er ikke Tvivl om, at det er bedst for Bierne, om dette Arbejde udføres i September. I de Egne, der faar Estertræk paa Boghvede og Lyng, tilraade vi derfor at ordne hele Pakningen i de hule Bægge og over Bierens Sæde allerede i den første Halvdel af September. Hertil udtrækkes naturligvis først, at Familien har det fornødne Vinterforraad (20—30 Pd. eller Familien's Styrke). Hvad der mangler i dette Forraad, maa helst gives ved Fodring fraoven. Dette hidrører fra Uætheder i de hule Bægge. I det Tilfælde bør hele Pakningen i Bæggene fornyes og Overbæggene fittes og males. Ovenover Vinterlejet lægges derpaa enten et enkelt Lag Voksbug med den malede Side nedad eller Dækbrædder. Midt i denne Voksbug eller i et Dækbræt bør være udfaaret en rund Nabning, ca. 3" bred. Ovenpaa Voksbugen eller Dækbrædderne lægges 1—2 Lag af tykt Sæfcellerred med tilsvarende Foderaabning. Endelig anbringes ovenpaa disse Tæpper den befendte Tæpperamme (se „Ledetraad i Biavl“ S. 64). Naar dette Arbejde udføres endnu, medens Bierne flyve jævnlig ud, ville de hente Klæbevoks for dermed at tætte alle Revner og Sprækker, særlig foroven i Vinterlejet, som derved bliver meget lunere, end hvis den øverste Pakning først ordnes paa den Tid, da Bierens Flugt er helt eller næsten helt ophørt. Pakningen bagved Glasdøren med Pakrammer eller Hæfsepunder behøver dog ikke at anbringes før i Slutningen af September eller Begyndelsen af Oktober. — For at staffe tilstrækkelig Udgang for de fugtige Dampene fra Bierne i Løbet af Vinteren tilraade vi at løfte Judstudsboeren $\frac{1}{8}$ " = 3 mm. fra Runden ved Hjælp af 2 smaa Kiler og at lade Pakningen bag denne Dør være saa løs forneden eller ligeledes løst faaledes, at der kan blive Luftveksel fra Judgangen under Tavlerne, Judstuddet og Bagpakningen og derfra op igennem Tagets Ventil.

Honningtavler. Det er en stor Fordel i det tidlige Foraar at have nogle forseglede Honningtavler parate til at fodre med enten ved Indhængning tæt op til Bisthyngen eller ved Nedlægning i Foderaabningen over Bierens Sæde. Den sidste nævnte Fodringsmaade kan endog saa anvendes i meget koldt Bejr. Man bør derfor ved den sidste Udhyngning spare nogle godt forseglede Honningtavler. Hver enkelt Table omvikles med 3—4 Lag Avispapir og hængemmes paa et tørt Sted til Brug om Foråret.

Malning af Bistader kan nu foretages paa en blæsende Dag lidt før Solnedgang.

Tagene bør nu efteres baade med Hensyn til Tæthed og Befæstelse. Zinktage behøve næsten intet Eftersej, da de i en lang Mærætte kunne holde sig tætte. Derimod bør Trætage hvert Efteraar udbedres med Kitning og Malning. Tagene bør naturligvis være faaledes befæstede, at Efteraar's stormene ikke kunne rive dem af.

Brevkasse.

Valgbreve. De Delegerede mindes om at medbringe Valgbrev til Centralmodet. Et saadant Valgbrev udfædtes af Kredsformanden (og saa naar denne selv er valgt til Delegeret) og skal indeholde Oplysning om, naar, hvor, for hvilken Kreds og for hvilket Tidrum Vedkommende er valgt til Delegeret.

Italienske Dronninger agtes paany ind-
jorskræve d. 8. Septbr. Bestillinger maa aftaa
være Ersløv, Kallundborg, i Hende den Dag.
Prisen vil blive 3 Kr. 50 Ø. pr. Stk., og de kunne
ventes her d. 22. Septbr. Hvis en Dronning er
død ved Modtagelsen, erstattes den, naar den om-
gaaende sendes tilbage til Ersløv.

Tidskriftet. Paa Grund af Centralmodet
udsendes næste Nr. af Bladet forst d. 17. Septbr.

Rettselse. S. 261, Spalte 2, Linie 12 fra
neden staar: „420 B af 4 Stader“ — læs „420 B
af 7 Stader.“

Kundgørelser.

Tilbud paa Honning,

hvid og gul i større og mindre Partier, modtager
Jens Hansen, Blaagaardsgade 4, København N.

Kristjan Pedersen, Tved, Svendborg, anbefaler
sin ny meget kraftige Snoretæks-
Honningudslønger, særlig at anbefale for
Hedebiavlerne. Den leveres i 3 Størrelser
til 22, 23 og 25 Kr.

NB. Prisliste sendes franko.

Fin Sommer-

Sonning

løbes af **Forretningen „Central“**,
Hjørring.

Hvid udsløngt Honning

løbes. Prøve og Pris bedes sendt til
Chr. Hansen, Vejterbrogade 11, København V.

Maling til Bistader

forsendes over hele Landet i 2 Pd.s og 8 Pd.s
Blikdaaser à 50 Øre pr. Pd. Denne Maling er
særlig tillavet efter Bistader, hvorfor den ogsaa
tærrer hurtigt og skaller ikke, men holder sig
udmærket. Malingen kan faas i hvilken Farve,
som ønskes; Brugsanvisning medfølger, saa at
Enhver let kan male sine Stader, og det betaler
sig godt. — Pensler faas ogsaa.

J. A. Hansen,

Malers,

Herslev pr. Fredericia.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve
ere fundne at være brugbare, faas hos

Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Højeste Rabat til Forhandlere og For-
eninger gives.

Min mange Gange præmierede og fuldt ud
anerkendte

Bipibe

sendes frit, naar 3 Kr. 16 Øre jendes pr. Post-
anvisning, hvorpaa Bestilling samtidig skrives (heri
Landet), til Udsalene med Tillæg af den Porto,
der foretages (Tyskland 90 Øre, Sverige 45 Øre),
begge Steder medregnet Postopkrævningsgebyr.

Jaas hos

C. F. Grønning,
Vejrup, Bramminge St.

Krydsningsdronninger.

Bestillinger paa unge, befrugtede Dronninger
af vor forbedrede med Italienerne krydsede Race
modtages fremdeles. Prisen er i Juli 2 Kr. 60
Ø. pr. Stk., i August og September 2 Kr. Naar
Opdraget haves, sendes Dronningerne pr. Omgaaende,
om det ønskes.

Brødr. Nielsen,

Øllerup, B. Stjernege.

De Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, jaas for
90 Øre pr. 100. Den udfaarne farvetrykte
Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme
Pris, haves nu atter paa Opdrag.

Ersløv, Kallundborg.

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postanvisning,
sender jeg franto

9½ Pd. Melange-Tobak.

Jens Jørgensen, Hjørring.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle
faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

500 Kroner

tilsikres enhver Lungelidende, som ofter
Benyttelsen af det verdensberømte Maltose-
Præparat ikke finder sikker Hjælp. Hoste,
Hæshed, Asthma, Lunge- og Luftrør-Katarrh,
Spytning osv. ophører allerede efter nogle
Dages Forløb. Hundrede og atter Hundrede
have benyttet Præparatet med gunstigt
Resultat. Maltose er ikke et Middel, hvis
Bestanddele holdes hemmeligt, det erholdes
formedelst Indvirkning af Malt paa Majs.
Attester fra de højeste Autoriteter staa til
Tjeneste. Pris 3 Flasker med Kasse 5 Kr.,
6 Flasker 9 Kr., 12 Flasker 15 Kr. 24
Flasker 28 Kr. AlbertaZenkner, Opfinde-
ren af Maltose-præparatet, Königsberg,
Prejsen, Kaiserstr. 17.

Paa Jacob Ersløv's Forlag er udkommen
og faas hos Boghandlerne:

Fører i Biavl.

3die omarbejdede Udgave.

Pris 2 Kr.

Mjød. Mjød.

En aldeles ægte, god gammel Mjød faas i
større og mindre Partier hos **C. F. Grønning**,
Vejrup, Bramminge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved
Tilbageførelsen.

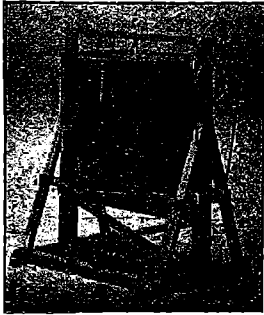
Udkommen er:

A. S. Vorbecks

Veiledning i den moderne Biavlsdrift
og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden.
Ved Indsendelsen af 2,50 pr. Postanvisning til
underregnebe Forfatteren bliver Bogen tilsendt om-
gaaende portofrit.

Chr. Jensens Boghandel,
Hølstebro.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvisitter til Biavl henhørende. Ægte Vokstavler haves altid.

NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I V. Boesen,

Vejle.

Paa Grund af meget uheldige Vejrforhold i denne Maaned fer jeg mig ikke i Stand til at esektuere flere Ordre paa Dromminger iaar.

S. P. Hoffmann.

Honning

som Nærings- og som Lægemiddel.

Af Hans Erslev.

Pris hæftet 20 Ø. faas hos Forfatteren. Forhandlere Rabat.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Voks byttes.

R. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Honning-Glas.

Smukke Glas med opstaende, fæben kant (praktiske for Døverbinding), 1 F's 12 Dre Stykkel. Nyt Glas med Skruelaag, 1 F's 20 Dre.

Forretningen „Central“, Hjørring.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos R. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Honning-Sedler, („Hvorfor bør man nyde Honning“ og „Honnings Anvendelse“), udgivne af DBF, bestemte til at vedlægges ved Honning-salg, idet Selgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Dre for hver 10 Stk. hos Erslev, Kalundborg.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erslev,

2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø.

er nu udfommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimrk. til Erslev i Kalundborg.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af Tidsskrift for Biavl faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangene 1881—85, 1888—82 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 Ø. Aarg. 1887 ligeledes 60 Ø. Aargangene 1893—1896 ligeledes a 1,50 Ø. pr. Aargang.

Naar Bestøbene indsendes til indrettede, da tilsendes Aargangene frit. Erslev.

Maanedsskriftet „Gunden“

bestilles hos Udgifveren, Forstaudibat Viggo Møller, Nørrefarimagsgade 53, Kbhvn. K. Organ for Hundevener og Jægere. Udflyende Tekst og gode Udbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Dre Linien. Prøvenummer gratis.

158 Farbentafeln.

Mit 1000 Bildertafeln und Kartenbelegungen.

MEYERS

KONVERSATIONS-LEXIKON

17,500 Seltene Text.

10,000 Abbildungen, Karten und Plätze.

Verlag des Bibliographischen Institutes, Leipzig.

Probekarte und Prospekte gratis durch jede Buchhandlung.

272 Hefte je 50 Pf. 17 Bände je 8 Mk. 17 Bände im Halbband geb. zu je 10 Mk.

In 5., neu bearbeiteter und vermehrter Auflage: = 80000 erachtet =

168 Farbentafeln.

DBF.'s Honningskilt,

der burde findes ophængt hos Enhver, der handler med Honning, kan nu faas trykt paa Karton, forsynet med Maand for 20. Ø. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 Ø. i Frimærker sendes Skiltet porto-frit. Erslev.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1896 er mine Kunsttavler tilkendt

14 Præmier.

Ægte Bivoks kobes altid til højeste Pris. **N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.**

Kunsttableformer af Kobber indfor skrives paant d. 25. April. Til 10 × 12" eller Lavnormal c. 20 Kr., til 12 × 12" c. 24 Kr., andre Maal efter Storrelsen. Formene kunne i Almindelighed leveres c. 6 Uger efter, at de ere bestilte.

Ersløv, Kalundborg.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Maret 1896 tilkendt 14 Præmier, anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til Maret's billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Stålhammar's 2 Vægtavler

til Oplysning om Hømingsbiens Naturhistorie kunne nu efter faas hos **Ersløv, Kalundborg**, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Læst i det svenske Sprog.

Emblemer for DBF's Medlemmer kunne faas a 60 Ø. hos **Ersløv, Kalundborg**. Forholdte til Bestyrelsesmedlemmer, forsojvede til andre Medlemmer.

Forenings-Meddelelser.

Vorbasse og Omegns BF. afholder Biavl's-udstilling i Vorbasse d. 29. Septbr. 1897. Udstillingen omfatter forskellige Biavlsredskaber og Biavlsprodukter. Udstillingsgenstandene indleveres helst Dagen før, senest Udstillingsdagen Kl. 9, ved hvilken Tid Bedømmelsen begynder. Fremmede Udstillere bedes melde sig til Hr. Grube, Vorbasse pr. Lunderføv, inden 20. Septbr. De anmeldte Genstande vil blive afhentet paa Lunderføv St. d. 28de ved Middagstid. Udstillingen aabnes Kl. 1. Biavlslærer Buchholdt, Nodding, og Klaus Jensen, Vesterlund, taler (Kl. 2). **Jens Peter Harbo.**

Udstillingsgenstandene bør være indleveret inden 16. Septbr. Kl. 12 Middag i Kolding.

M. J. Lindelof.

Linaa Sogns BF. afholder Biavlsrøde hos D. Rasmussen, Linaa, Mandagen d. 13. Septbr., Eftm. Kl. 1. Foredrag vil blive afholdt, og flere praktiske Arbejder blive udført i Bigaarden. Alle Biavlens Venner; saavel Kvinder som Mænd, ere velkomne.

Løven, d. 24. August. **N. Hansen.**

Aflov og Omegns BF. afholder Møde Søndagen d. 12. Septbr., Eftm. Kl. 2, hos Under-tegnede. Indvindingen foretages. Alle velkomne.

S. S. Bed,
Langefføv, Brørup St.

Svendborg og Omegns Biavlsredsk holder Møde Søndagen d. 5. Septbr. Kl. 2 hos Lærer Jensen fra Vejstruge. Biavler Nielsen fra Dillerup kommer tilstede som Biavlslærer.

Bilg. Lund.

Paa Mødet d. 27. ds. i **Ribe** BF. vedtoges, at holde Udstilling i Pavillonen i Ribe Plantage d. 19. Septbr. De, der ønske at udstille, bedes sende det til Farver Th. Svendsen, Ribe, senest 17. Septbr.

Paa Festsomiteens Vegne

H. Ehlers.

Søndagen d. 19. Septbr., Eftm. Kl. 2, afholdes **Biavlsrøde** hos Gmd. Kristian Nielsen, Øster-

højsg. Alle Restancer for Kunsttavler og Redskaber for Sommeren 1897 bedes indbetalt.

Hans Sorgen Hansen,
Østerhøjsg. pr. Korinth.

Bornholms BF. holder Udstilling i „Dannebrog“ i Rønne d. 18. og 19. September i Forening med Frugtavl- og Fjerkræavlforeningen. Der agtes udstille: 1) Bistader. 2) Hømning. 3) Voks. 4) Forædlede Produkter, saasom Hømningvin, Hømningfager, i Hømning henfylede Sager o. lign. samt 5) Bideustabelige Hjælpebidler. Danmarks BF.s og Bornholms BF.s Medlemmer have Ret til at udstille; men kun de sidste kunne faa Pengepræmier udbetalt og een i hver Afdeling. Af Hømning udstilles mindst 4 Ø og af Voks 1 Ø. Der vil blive uddelt Diplomer og Præmier til et Beløb af mindst 100 Kr. Udstillingsgenstandene maa være tilstede paa Udstillingspladsen senest d. 18. Septbr. Form. Kl. 9 og maa efter afhentes inden Middag d. 20. For Tilsyn vil der blive sørget; men iøvrigt henstaa de udstillede Genstande for Ejerens Regning og Risiko. Stadspege betales ikke; men ved Salg af det udstillede, der kun kan ske gennem Foreningens Bestyrelse, tilfalder 10 % Udstillingen. Dommere ere d'Hr. Gaardejerne Hansen, Store Duegaard, og Jotun Brandt, Egesgaard, samt Frk. Karoline Sommer, N. Ballegaard. Supplement: Biavlslærer Kr. Hansen. — Til at ordne Udstillingen er valgt: Hr. Snebøker K. Ppen, Rønne, Kjøbmd. Kjøfod, Nybro, og Bogholder H. Esperen, Rønne. Under Forventning af Øvrighedens Tilladelse vil der ved Tombola blive bortloddet Fjerkræ, Hømning, Fjerkræavl's og Biavlsredskaber, mulig ogsaa Frugt, Blomster og andre Høvefager. Indmeldelser modtages af undertegnede **indtil 10. September.** Til Udstillingen have Medlemmerne fri Afgang ved Forevisning af Medlemskort for 1897. Iffe-Medlemmer betale for et Besøg 50 Øre pr. Voksen og 25 Øre pr. Barn. Ny Medlemmer optages ikke ved Villetsalget.

Østervars Kirkefeste, 9. August 1897.

Georg Josefien.

Indhold af dette Nummer.

Bipest	279
Bipestloven i Mecklenborg, af Neumann	270
Dælvædder	280
Ekko, af H. P. Christensen, N. Hansen, Klaus Jensen og B	288
Forraabnelss-Sygdom	280
Forføgs-Stationer	269
Gavnlig Vint	281
Hømningens Krystallisering, af Jac. Olsen	273
Kan den brune Vi forbedres? af Dooftfle	274
Luftventil under Indskud	280
Magasiner	280
Mashygdom	276
Mariehøns	275
Plantning for Bier	280
Solvoftsmelteren	280
Svar paa Foreningsrørelser	291
Tavlemelter, Taylors	272
Topsukker	280
Vinterfoder	280
Voksets Fremstilling, P. A. E. Müller	279
Vingelprover	279

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaanedene, den 1. og 15. i de 6 Sommermaanedene. Aabningsreiser optages for 20 Pre. pr. Petit-Visite 1ste Gang, 10 Pre. 2den og 3die Gang og 8 Pre. fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de ønskes indtrykte.

Bier og Blomster XVI.

Naar Løvet falder og Efteraarstormene suse gennem Trætoppene, da er Biaaret afluttet, og Biavleren ser fremad med Haab om, at det kommende Aar skal bringe ham god Løn for hans Arbejde. Vi behøve dog ikke ligesom Bierne at tilbringe den kolde Aarstid i Uvirksomhed, og vi skulle derfor nu fortsætte vore Betragtninger over de ejendommelige Forhold, hvorved Planteverdenen er tilpasset til nyttig Paavirkning af Insekterne, særlig vore smaa Venner Honningbierne.

Naar man taler om „honninghydende“ Planter, da er dette jo mindre korrekt, da den søde Saft, som Bierne hente i Blomsterne, er væsentlig forskellig fra Honning. Idet Bien opslifter og opsluger den søde Saft, blandes denne nemlig i Biens Mund med en Slags Spyt, der forandrer (inverterer) det i Saften værende Rørsukker til Druesukker. Denne Forandring er af stor Vigtighed, fordi Druesukkeret er stiftet til umiddelbart at gaa over i Bloder for at frembringe Varme og Kræfter, medens Rørsukkeret er aldeles usstiftet dertil. Naar Mennesket derfor benytter Rørsukker som Næringsmiddel, maa dette

ved Fordøjelsen først inverteres d. e. forvandles til Druesukker, inden det kan komme Legemet tilgode. Derimod have vi i Honningen et Næringsmiddel, som umiddelbart kan optages i vort Blod. Derpaa beror netop Honningens store Næringsværdi. Den søde Saft i Planterne kalde vi derimod „Nektar“ og de særegne Redskaber, hvori den dannes, kaldes „Nektarier“.

Vi have tidligere omtalt, at flere Planter kunne affordre en Slags Nektar af Bladene eller Stænglerne især paa saadanne Steder, hvor megen Næringsvædske er ophobet, f. Eks. i Bladhjørnerne eller ved Aflebladene hos Vilke og Bønne; men den allermeeste Nektar affindres dog i Blomsterne og særlig i Blom-

Fig. 59. Nektarier af Biol.

stens Bund ved Udgangspunktet for Kronbladene, Støddragerne eller Frugtstuden. Da det nu er en Kendsgerning, at Krydsning i Almindelighed fremkalder kraftigere Vækst, maa det ogsaa antages, at Nektarierne udvikles stærkere ved Krydsbefrugtning hos Planterne.

Nektariernes Plads retter sig efter de Insekter, til hvilke Blomsterne ere tilpassede. Undertiden ligge de næsten paa Blomstens Overflade, f. Eks. hos Gulerod, Hylb og Vebænd. Saadanne Blomster ere derfor bestemte til at bestøves af Insekter med kort

Snabel, f. Ets. Fluor. Hos de fleste Blomster ligger Nektarien derimod dybere dels for at tvinge Insekterne til at komme i nærmere Berøring med Støddragere og Støbbeje, men tillige for at beskytte Nektaren mod Udbadstning af Regn eller Dug. Hos mange Blomster findes ganske ejendommelige Indretninger i dette Øjemed, saaledes dauner Overlæben hos den store hvide Døvnælde (*Lamium album* L.) en formelig Paraply over Blomsten, hos *Napuciner-Karse* (*Tropæolum majus* L.) hindre stive oprette Haar ved Indgangen af Sporen Regnen i at løbe ned i denne, hos den bekendte Honningplante *Hjulkrone* (*Borago officinalis* L.) beskyttes Nektaren mod Udbadstning derved, at de smukke blaa Blomster hænge nedad, saa at Bøgeret vender opad.

Det Sted i Planten, hvor den meste Næring er ophobet, er i Frugtknuden, og derfor er det naturligt nok, at vi ogsaa nær ved denne finde de fleste Nektarien. Undtagelsesvis kan dog ogsaa Arret være udbillet som en Slags Nektarie. Dette gælder saaledes om *Poplernerne*, der ere Windbestøbere og have trebo Blomster (se S. 70). Paa Arrene i *Hunblomsterne* udvikles en klæbrig sød Saft, der er bestemt til at opfange de i Luften svævende Pollentorn. Denne Saft findes i forholdsvist betydelig Mængde, og den hentes af Biene ligesom almindelig Nektar. I en Mængde Tilfælde affondres Nektaren ved Grunden af Griffelen og i endnu flere ved Grunden af Frugtknuden. Ofte finder man de glinsende sirupsagtige Overflader paa den nederste Del af Kronbladene, f. Ets. hos flere *Smørblomster*. Der ere de da almindelig dækkede af flade Skæl, bag hvilke Nektaren ophobes. Hos *Vinden* (*Tilia*) affondres den af Bøgeret. Hos *Sulerosen* (*Helleborus*) ere Kronbladene rullede sammen til et Rør, hvis indreste Enden ere Nektarien.

Hos *Stedmoderblomst* (*Viola tricolor* L.) ere Nektarien ganske ejendommelige, da de ere særegne Vedhæng ved Støddragerne (se Fig. 59). Det store nederste Kronblad har nemlig bagtil en Spore, og Vedhængene (nc) af 2 Støddragere findes skjulte i denne Spore. I Figuren ses ved B Støddrageren (a) med Vedhæng (nc). I Figur A ses dette stærkt forstøret. Nektarcellerne (nc) ligger her ganske blottede, fordi de i Blomsten ere dækkede af Sporen; men i andre Blomster ligger disse i Almindelighed skjulte under Overhuden. Ofte vise Nektarien en Række Huller, gennem hvilke den søde Saft træder frem. Dette er f. Ets. Tilfældet hos *Hindbær* (*Rubus Idæus* L.), som vi have omtalt nærmere i *Margang* 1896, S. 321. I andre Tilfælde

er Huden over Nektarcellerne saa tynd, at den søde Saft kan sive ud, eller saa fin, at Insekterne let kunne sønderrive den med Tungen. Dette er saaledes Tilfælde hos *Søgeurterne*.

Hos den almindelige *Pelargonium*, der saa hyppig findes som Potteplante i vore Winduer, affondres Nektaren af den øverste Del af Blomstestilk, der er hul og ofte rødlig farvet. — Hos den almindelige *Hyacinth* affondres Nektaren af Frugtknuden. Naar man nemlig fjerner Kronen, ses den flaskede Frugtknude, der paa Siderne har 3 tydelige Furer. Ved den øverste Ende af hver af disse Furer findes en lille Abning, gennem hvilken Nektaren siver frem paa Frugtknudens øverste Del.

Disse Eksempler ere formentlig tilstrækkelige til at vise, hvilken uendelig Forsættelighed, der fremtræder i Blomsternes nektarydende Redskaber. Men det mærkelige er, at ingen af disse Ejendommeligheder ere „tilfældige“. Enhver af dem har sin bestemte Hensigt, og derfor maa Betragtningen af disse vidunderlige Forhold fremkalde den dybeste Beundring for den Aand, der har været i Stand til at planlægge alle disse mærkværdige Indretninger i *Marvens* Blomster og derved fremkalde en velsignelsesrig Besjælvning mellem disse og de flittige *Honningbier*.

Tidlig og sildig Angeldsvikling.

Foredrag af Hans Erskov, holdt ved Forhandlingsmødet i Fredericia d. 12. September.

Naar vore *Haver*, *Marker* og *Stove* prange med et rigt Flor af nektarydende Blomster, maa *Biavlere* have en stor Skare af flittige Arbejdere til at indsamle den søde Saft. Dette er en Hovedbetingelse for et godt Udbytte af *Biavl*, og derfor vil jeg omtale de *Midler*, hvorved denne Tilstand vil kunne fremstilles i vore *Stader*. Man har en Gang troet, at det kunde opnaas ved hele Sommeren igennem at opmuntre *Biene* til at vingle saa stærkt som muligt; men derved sker det ofte, at Familien faar den stærkeste Udvikling netop paa den Tid, da der er meget ringe Nektar at indsamle. Dette vil berede *Biavlere* et Tab, fordi det koster *Foder* til mætte de mange overflødige *Munde*. Derfor kommer det an paa at have det store Antal Arbejdere i rette Tid, men ikke paa andre *Tider*. Som *Midler* hertil skal jeg nævne:

1. En frugtbar *Dronning*. Her fremstiller sig straks det Spørgsmaal: Hvor ofte skal man stifte *Dronning* i en *Bifa-*

milie? Skal man stifte den hvert andet eller tredje Aar, skal man lade Bierne selv udføre Stiftet, eller skal man vente, til man ser, at Dronningen trænger til Afsløsing? Med Hensyn til Bevarelsen af disse Spørgsmaal ere de fremragende Biavlere Verden over ikke enige. Hvis Dronningavl var almindelig i vore Bigaarde, kunde det synes, at den første Fremgangsmaade var den sikreste; men der er dog 2 Omstændigheder, der gøre os meget betænkelige ved at anbefale den til almindelig Anvendelse, nemlig Usikkerheden med Hensyn til altid at adle gode Dronninger i de saaa Bigaarde og Muligheden af, at Bierne selv have udført Dronningsstiftet. Tænk vi os f. Eks. en stærk Bifamilie, hvis Dronning er i 3die eller 4de Sommer, Dronningen bliver udhygtig kort før Hovedtrækket, Bierne stifte da i Juni; men Biavleren stifter paany denne Dronning i Juli, fordi han beregner, at den maa have udtjent — saa maa man indrømme, at han har gjort en meget daarlig Forretning. Hvis nu hertil kommer, at den Dronning, han har givet Bierne, er mindre god, da bliver Sagen endnu værre. Hertil vil man maaske være, at saa utloget vil ingen Biavler være sig ad. Jeg skal da give et ganske friskt Eksempel fra iaar: En øvet Biavler fra min Egn kom til mig i Begyndelsen af Juni for at købe Kunsttbler. Jeg spurgte ham da om, hvorledes det gik med hans Bier. Dertil svarede han: „Forrige Aar gav ingen af Staderne noget videre Udbytte, derfor har jeg iaar i Slutningen af Maj dræbt alle Dronningerne og ladet Bierne udklække ny. Nu haaber jeg, at jeg skal saa bedre Udbytte iaar“. Han blev naturligvis skuffet; thi de fleste af Familierne vare svage nok i Forvejen, og det maatte yderligere svække dem at undvære en æglæggende Dronning i c. 3 Uger paa den vigtige Aarstid, men dertil kom jo Sandsynligheden for, at de fleste af de ny Dronninger maatte blive meget simple, fordi de vare opklækkede i svage Familier. Naar man kender saadanne Eksempler paa ufornuftig Fremgangsmaade hos gamle øvede Biavlere, saa er det let at forstaa, at man bliver betænkelig ved at tilraade regelmæssigt Dronningsstifte hver 3die Sommer.

Hvis man altid kunde saa Bierne til selv at stifte deres Dronning i rette Tid, da er der ingen Tvivl om, at dette vilde være den bedste Fremgangsmaade. Det er sikkert, at dette frivillige Dronningsstifte sker langt hyppigere ved den her i Landet almindelig udbredte Driftsmaade med store Stader og en stor Yngelrede i

Begyndelsen af Sommeren end ved Biavleren eller ved Driftsmaader med mindre Yngelreder. Men Betingelsen for dette Dronningsstifte er jo, at Dronningens æglæggende Ægne skal standse netop i Dronningstiden. Sker det tidligere eller senere, da bliver det umuligt.

Derfor bliver der, naar det frivillige Stifte glipper, kun een Udvej tilbage, nemlig det nødtvungne Dronningsstifte, d. e. at Biavleren, jaasnart han ser tydelige Tegn paa, at en Dronning er mindre god (altfor lidt og altfor spredt Yngel), gør Skridt til at omstifte den med en ny god Dronning. Dette Stifte bør i Almindelighed foregaa efter Hovedtrækket; men iøvrigt skal jeg ved denne Lejlighed ikke komme nærmere ind paa Dronningavl, da dette vilde føre mig for langt bort fra mit Emne.

2. Fodring. At man kan fremstykke Yngelubviklingen baade om Foraaret og om Efterommeren ved Fodring er sikkert nok; men det er derfor slet ikke afgjort, at Familierne blive stærke nok umiddelbart før Hovedtrækket. Meget tidlig Fodring med flydende Foder fremkalder megen Udflugt i det kolde Foraar og dermed følgende Tab af Trækbier. Meget sildig Fodring om Efteraaret kan fremkalde lignende Tab og derved formindske Bimængden. Den Tid, paa hvilken man resiterer mindst ved Fodringen, er den varme Aarstid, altsaa Slutningen af Foraaret og Slutningen af Sommeren. Derfor burde man i Sommertrætegnene give det manglende Vinterforraad allerede i August og den første Uge af September, og dette Forraad bør da være saa rigeligt, at Bierne ikke behøve mere før i Slutningen af April. Paa den Tid kan det altid lønne sig at fodre, naar Foderet gives langsomt saaledes, at det ikke ophobes i Tablerne og derved formindsker Yngelreden.

En særegen Slags Foraarsfodring kan foretages i Forbindelse med Yngelspredning, idet man indstøder i Yngelreden helt eller tildeels fyldte Honningtabler (een ad Gangen) for at Arbejderne skulle anvende Cellerne's Indhold til Yngelens Pleje og Dronningen derefter belægge de tomme Celler med Æg. Denne Fremgangsmaade kan i høj Grad fremme Yngelansætningen; men det er en Selvfølge, at den bør foretages med behørig Forsigtighed, idet man kun anvender den hos stærke Familier, kun indstøder een Table ad Gangen og først, naar denne er fuldt belagt med Yngel, indstøder en ny, samt at man ved dette Arbejde er omhyggelig for at bevare Varmeren i Yngelreden.

3. Pakning. I Løbet af de sidste 10 Aar ere vi her i Landet gaaede stærkt fremad med Hensyn til Vinterpakning hos vore Bier, og dette har i høj Grad forbedret vor Overvintring; men med Hensyn til Pakning om Foraaret staa vi endnu tilbage. Naar vore Bier i Februar eller Marts holde deres første Kenselesudflugt, finder Biavleren det ganske i sin Orden, at hele Vinterpakningen atter bringes i Stand, hvis han har forstyrret den for at undersøge Forraadmængden og maasse tillige rense Stadets Bund. Maa vi derimod hen i April, Bierne flyde næsten daglig ud for at hente Pollen, Nektar og Vand, og Biavleren begynder at give flydende Foder — da hænder det meget ofte, at Pakningen kommer i sørgelig Orden, Bagdøren bliver utæt gennem hele sin Højde, Overpakningen slutter ikke til, omkring Foderglasjet er der store Utætheder paa alle Sider. Udsat for al denne Træf findes der midt i Viskningen en stor Yngelrede, som kræver en Varme af mindst 24° R. Det Barmetab, som Bierne paa denne Maade udsættes for, er uden Tvivl meget stort, og det maa selvfølgelig findes paa Yngelredens Udvikling. Naar Bejret hen i Slutningen af Maj eller Begyndelsen af Juni bliver rigtig varmt, da udvides Yngelreden stærkt hos saadanne flet pakfede Familier; men dette er for sent til at skaffe den store Arbejdsfare frem i rette Tid til Hovedtrækket. Nej vi maa med den største Omhu vaage over Varmen i Yngelreden igennem hele vort kolde Foraar; men læg vel Mærke til, at næsten alt Barmetab sker hos Bierne foroven. Vi Biavlere kende jo saa godt, hvor varmt Dækket over Bierne kan være paa alle Aarstider, men særlig ved stærk Virksomhed i Stedet, f. Eks. under Fodring. Derfor bør Overpakningen altid være tæt i den kolde Aarstid og ikke mindst i Foraars-tiden, da der findes megen Yngel i Staderne. Det har vist sig ved Forsøg i min Vigaard, at jeg ved Foraarsfodring i Forbindelse med særlig omhyggelig Pakning og Indskrænkning af Rummet i Yngelreden har kunnet bringe flere Stader ligesaa langt frem i Udvikling uden Yngel-spredning som et tilsvarende Antal Stader, der vare mindre omhyggelig pakfede, men i hvilke jeg anvendte Yngel-spredning. For ikke at misforstaaes maa jeg dog tilføje, at jeg ligesaabel i Foraarspakningen som i Vinterpakningen sørger for at have en Udgang for Luften under Indstubbets Underkant, saa at Luften frit kan passere fra Indgangen hen under alle Yngelredens Tavler og ud under Indstubbet.

4. Yngelredens Begrænsning. I alle Egne, som mangle Eftertrækt, kan Biavleren ikke være tjent med, at Yngelreden hos stærke Familier udvides yderligere, efterat Hovedtrækket er begyndt, fordi der herved oplækkes en Mængde Bier, som faa meget lidt at indsamle. I særdeles gode Honningaar behøver Biavleren vel ikke at foretage denne Indskrænkning, fordi den indsamlede Nektar vil fylde alle Cellerne, der omgive Yngelreden, og derved sætte en naturlig Grænse for dennes Udvidelse. Saadanne Honningaar ere dog ikke almindelige, maasse højt hvert 4de Aar. Derfor er det sikrest for Biavleren altid at foretage denne Begrænsning af Yngelreden ved Hovedtrækkets Begyndelse, og det bedste Middel dertil er Dronninggitter. Dette Redskab har haft stort Besvær med at arbejde sig ind i vor Biavl; men det er dog trængt ind, og jeg er overbevist om, at det i Løbet af saa Aar vil finde en langt almindeligere Anvendelse end for Tiden; thi det er en Kendsgerning, at i en Mængde Egne her i Landet staa vore Stader i Slutningen af Juli med en altfor stor Yngelrede til megen Stade for Biavlerens Udbytte. Derfor bør vi have Gitterne frem ved Hovedtrækkets Begyndelse og anbringe dem under det første Honning-Magasin i hvert Stade. I dette Punkt have vi udmærket Brug for de smaa frivillige Forsøg. Prøv lun at lade nogle saa Stader arbejde uden Gitter. Det vil da nok vise sig, om det kan betale sig at bruge dette Redskab. Hvis man har store Underrum i sine Stader, saaledes at Yngelreden ved Hovedtrækkets Begyndelse ikke fylder hele dette Rum, maa man naturligvis tillige anvende lodret Gitterindstøb, hvis Pladsen yderligere udvides i Underrummet.

Jeg tror i de her fremsatte Udtalelser at have berørt et Hovedpunkt ved vor Biavl og netop et Punkt, i hvilket Biavlerne hidtil have staaet samlende. Om jeg her har truffet den rette Løsning, tør jeg vel ikke bestemt afgøre; men jeg haaber det, og jeg vil udtale Ønsket om, at disse Vink maa bidrage til den danske Biavls Fremme.

Dronningaavl.

Af D. G. Hoffmann, Højsmarte.

Som jeg senere — ved Postkwittering og anden Legitimation, skal godtgøre for den ærede Sekretær, har jeg i Sommer ablet 45 Dronninger. — Grunden til, at jeg iaar har ablet saa faa, er Mangel paa Bestillinger

i rette Tid og uheldige Vejrforhold i Slutningen af Sæsonen. — Indtil Slutningen af Juli var kun bestilt 19 Dronninger ialt. — Fra August Maanedes Begyndelse indkom Bestillingerne noget rigeligere, og nu i September ere mange meget forlegne for Dronninger, saa jeg kunde maaste nok have affat c. 100 Dr., dersom jeg havde haft dem paa Lager fra For sommeren af; thi siden 25. Juli har jeg ikke faaet befrugtet en eneste Dronning, uagtet jeg har avlet over 50 og haft rigeligt med Droner, saa de maa rimeligvis være gaaede tabt paa Udflugterne for at befrugtes. — „Jeg har et dronningløst Stue!“ saaledes lyder Visen næsten for Alles Bedkommende. — Da jeg for c. 2 Mar siden fattede Planen, til at forsøge paa at drive Dronningavl, var det under den Forsudsætning, at mange Biavlere vilde gøre Forsøg med disse Dronninger, avlede her hjemme af indenlandst Race; men Uffætningen iaar synes ikke at pege i den Retning. — Jeg havde heller ikke tænkt mig, at Vejrtilstanden kunde stille saa store Hindringer i Vejen, som det har gjort iaar. — Dersom jeg i den Henseende tør udtale nogen Erfaring af disse 2 Mars Forsøg, da er det, at hverken rigtig tidlig eller tilbøjelig Tillsæg af Dronninger lykkes godt, uden i Begyndelsen af og nogen Tid efter den egentlige Sværmetid. — Om jeg end maa sige, at mine Forsøg med at avle Maaser af Dronninger til dels ere mislykkede, saa er det dog ikke Tilfældet med Hensyn til at avle gode Dronninger, og dette synes at være det trøstelige ved at fortsætte med Forsøgene, saa kommer Mængden nok. — Jeg har flere Udtalelser om, at Bedkommende, som have modtaget Dronninger fra mig, ere tilfredse med dem, og jeg selv har erfaret, at de i Løbet af første Uge efter Befrugtningen, have belagt 6 Normaltableter med Æg fra øverst til nederst, og kunnet fortsætte med at belægge 1 Normaltablet daglig. — En saadan Dronning tør man nok kalde god, og jeg gad set, hvor mange af de udenlandske Racers eller Bastarder deraf, der kan gøre det bedre.

Det er en Selvfølge, at et saa ringe Antal Dronninger kun kan frembringes med Tab. — Jeg har udnyttet dem til 105 Kr.; men jeg har benyttet 6 overvintrede Stader dertil, hvoraf jeg intet Hønningudbytte har faaet, men endda fodret, ligesom jeg ogsaa har fodret Smaastaderne med Kandi for 25 Kr. — Smaastaderne have kostet mig 60 Kr., og af de andre Stader har jeg i Gennemsnit haft 40 B Hønning iaar, aa det bliver kun en Forretning med Tab, med mindre DBF. vil støtte den iaar, som i Fjor, med 150 Kr.

Da jeg agter at fortsætte mine Forsøg

ad Mare, vil jeg tillade mig at foreslaa, at DBF. støtter Sagen ved, at den køber 20 a 25 Dronninger hos mig for 100 Kr., hvilke den anstiller sammenlignende Forsøg med, dels ved den eventuelle Biavlsskole i Skallundborg og dels hos andre Biavlere rundt omkring i Landet, for at erfare, om vor egen Race kan maale sig med de udenlandske og Bastarder deraf. — Først da vil der kunne komme Klarhed i dette Spørgsmaal; men som Sagen nu gaar, samler man altfor meget i Blinde. Den Tid er maaste ikke saa fjern, at vor egen hjemlige Race faar et altfor udenlandst Præg, sandsynligvis til Stude for Biavlssagen her i Landet, og det er dog dens Opblomstren, vi alle arbejde for.

Centralmøde for DBF.

afholdtes i Fredericia d. 11. September. Møde vare: Præsidenten, fhv. Trafikchef F. Møller, Aarhus; Vicepræsidenten Kaptajn H. Schroll, Lyttenssæde, Gaardejer H. S. Hansen, D. Hæjinge, Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, disse 3 for Svendborg Amt; Sekretæren Kantor Ersklev, Skallundborg, Stomager Haagen Jensen, Tranehjerg, Lærer Smith, Bjergsted, disse 3 for Holbæk Amt; Lærer G. Foskjen, D. Lars, for Bornholm; Lærer N. Jensen, Vejringe, D. Hansen, Taagerup, disse 2 for Maribo Amt; Sadelmager Grønning, Vejrup, Mejeribestyrer Schmidt, Lunderstov, Sadelmager H. Ehlers, Ribe, disse 3 for Ribe Amt; Lærer Vitsch-Lauritzen, Støvring, for Aalborg Amt; Bogbinder N. Ladegaard, L. Belling, Overjergent Bjerregaard, Fredericia, disse 2 for Elbm. fl. Herreders BF.; Lærer Lindelof, Harte, for Skodning BF.; Lærer Harbo, Nsbo, for Vorbasse BF.; Lærer J. Holm, Søndermark, for Vejle Amt; Smed Stensgaard, Høven, Jens Hansen, Tarm, disse 2 for Bølling Nørre Herreders BF.; Smeder Mikkelsen, Røhind, for Hammel BF.; Gaardejer Søren Nielsen, Gastrup, for Bends Herred; Proprietær Houliind, Johannedal, for Sorø Amt; Gartner N. C. Andersen, Nyborg, for Fynstte BF.; Uldspinder Mads Hansen, Hyrup, for Standerborg Amt; Bestyrer Jens Larsen, Strandgaarden, Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelø, disse 2 for Roskilde Amt; Urmager P. Nielsen, Lemvig, for Braarup BF.; Lærer N. Jensen, Badstær, Købmand Jens Jørgensen, Hjørring, disse 2 for Hjørring Amt.

Salt mødt 31 af Foreningens 56 Delegerede, Mødet altfaa beslutningsdygtigt.

1. Valgbrevene prøvedes.

2. Regnskab 1896 fremlagdes med tilhørende Revisions-Bemærkninger.

Ersløv oplæser Hovedregnskabet og henviser til, at Bilagene ere tilstede for det Tilfælde, at det maatte ønskes, at enkelte Bilag bleve fremlagte. Forrige Aar optog Forhandlingerne om Regnskab 1895 mindst 3 Timer af Centralmødet. Det vilde være ønskeligt, om denne Forhandling kunde forkortes (Hør!), da der derved vilde blive mere Tid til at forhandle om andre vigtige Sager paa Dagsordenen. Derfor har Bestyrelsen ogsaa tænkt paa ved næste Centralmøde at foreslaa Valg af en Decisor, da en Del af Revisions-Bemærkningerne derved kunde bortfalde, fordi de forud for Mødet havde faaet en fyldestgørende Besvarelse. — Det første Punkt angaaende Regnskabet, som i Dag bør finde sin Afgørelse, er Spørgsmaalet om, hvorvidt Sekretæren skal kræve Attester for Mødernes Afholdelse fremsendte, inden han udbetaler Tilskud til Kredsen, eller han kan udbetale disse alene mod Røttering fra Kredzformændene. Jeg antog, at jeg skulde have Attesterne forud, indtil den ene Revisor, som tillige er Kredzformand, i Foraaret 1896 forlangte Tilskuddet udbetalt til Ribe Amt uden at fremsende Attester; disse bleve først senere fremsendte. Derfor bør denne Sag klares, saa at jeg ved, hvorledes jeg bør forholde mig.

Schmidt (Revisor). Revisorerne have ikke ment, at Attesterne skulde gælde som Røttering men kun, at Hr. Ersløv bør være mere kritisk ved slige Udbetalinger. Tilskud bør dog udbetales alene efter Kredzformændenes Røttering, saa kan Attesterne senere fremkomme i Aarets Løb. Vi mene, at der bør foreligge Bevis for, hvorledes Pengene ere anvendte; men dette kan ikke siges at være Tilfældet, naar Røttingen for et Tilskud for 1896 er bilagt med Mødeattester for 1895.

De Hansen. Attesterne ere vigtig udfyldte, og jeg kan jo ikke indsende dem, før jeg selv modtager dem.

Schmidt. Vor Bemærkning er berettiget da Attesterne burde være for Møder i samme Aar som Tilskuddet.

Ersløv. Ja det vilde følge af sig selv, hvis jeg maatte kræve Attesterne, inden Tilskuddet udbetales; men naar Revisionen mener, at jeg skal udbetale dette uden Attesterne, berøver den mig jo Midlet til at fremtvinge disse. Jeg kan da ikke have noget Ansvar for, hvorledes disse Attester ere.

Schroll. Det er klart, at naar det er fastslaaet, at Pengenes Anvendelse skal godtgøres ved Attester, saa maa Kasjereren ikke udbetale Beløbene, før Attesterne ere præ-

sterede. Hr. Ersløv har Ret i, at han ellers ikke kan have noget Ansvar for Attesterne. Det er en Misforstaaelse af Revisionen, naar den mener, at de senere kunne staffles tilveje. Det maa misbilliges, at Revisionen flere Steder har udtalt Refleksioner over det skete. Dette ligger udenfor dens Omraade. Kasjereren bør have Ansvar for de udbetalte Beløb; men saa maa han ogsaa have Ret til at nægte Udbetalingen, indtil Attesterne ere præsterede.

Ladegaard. Lad os slaa det fast, at uden Attester udbetales Tilskuddene ikke.

N. Jensen. Hvis dette vedtages, kan ingen Kredz saa Penge før hen i Slutningen af Aaret, da den ikke godt kan modtage Beløbet i mindre Portioner.

Præsidenten sætter under Afstemning: Kasjereren bør ikke udbetale Tilskud til nogen Kredz, før der er præsteret Attester for de for Beløbet afholdte Møder. — Vedtoges med 22 Stemmer for, 5 imod.

Ersløv. Bevillingen til Anskaffelse af et Mikroskop er med Præsidentens Billigelse overskreden. Hvis Centralmødet ikke kræver det af mig, ønsker jeg ikke at besvare Revisionens misbilligende Bemærkninger herom. Daffer Centralmødet et saadant Forsvar af mig?

Mange Delegerede: Nej! Nej!

Ersløv. Paa Bilag 75 og 76 paataler Revisionen, at jeg ikke har tilbageendt den Kasse, hvori de 3000 Hønningkille ankom og derved sparet Kr. 2,75. Jeg kunde ikke undvære en Kasse til at gemme Skiltene i, og jeg kunde næppe have faaet en saadan til en billigere Pris.

Billiges.

Vicepræsidenten oplæser Bemærkning til B. 151 om, at Ersløv for et Møde i Roskilde har opført 2 Foredrag, medens Attesten kun omtaler 1.

Ersløv oplyser, at han tilbød Forsamlingen enten at holde et Foredrag om Biavlens økonomiske Betydning eller et om Hønningbiens Naturhistorie ledsaget af Forevisning af Udsnitte. Forsamlingen valgte at høre begge Foredrag, som derfor ogsaa bleve holdte. Flere af de herværende Delegerede kunne bekræfte dette.

Bemærkningen bortfalder.

Ligeledes bortfalde Bemærkningerne til B. 185, B. 201, B. 308, B. 309 og B. 324 i Henhold til Besvarelser af Ersløv og Grønning.

B. 348. Bemærkningen bortfalder, dog med det Paalæg til Biavlslærerne, at slige mislykkede Møder bør i Fremtiden undgaaes derved, at Breve, som sendes til Biavlslærernes Hjem under deres Fraværelse, bør besørges dem i Hænde snarest muligt

ved andre Personer, som opholde sig i deres Hjem.

Schmidt. Det er ikke nok, at Diabls-læreren ved saadanne ikke afholdte Møder skriver paatværs over Attesten „Mødet ikke afholdt“. Der bør tillige gives en fyldestgørende Forklaring om Grunden dertil.

Holm. Ja, lad os tage den Bestemmelse, at der skal gøres Rede for Grunden til, at Mødet ikke er afholdt. Naar Kredsfirmaend sendte Brev itide, har Vandrelæreren Ansvaret.

Præsidenten. Ulykken er, at Brevene ikke altid træffe Vandrelærerne under deres Omflakken. Derfor bør disses Adresse altid være kendt og Brevene uophødelig sendes til dem fra deres Hjem.

Schmidt. Det maa være overladt til Vandrelæreren at bestemme Dag og Tid for Møderne.

N. Jensen. Nej, han bør saa vidt muligt tage Hensyn til Kredens Ønsker.

Schmidt. Det er umuligt, naar en Vandrelærer skal holde en lang Række Møder.

N. S. Kristensen. Det er ofte vanskeligt at saa truffet Aftale om Mødetiden. Nogle ønske helst Møder paa Søndage, andre ville netop ikke have Møder paa Søndage.

Grønning antager, at Hr. Holms Bemærkning angaar et Møde, der skulde være afholdt inaar, og som altsaa ikke angaar Regnskab 1896.

Ersløv finder, at det ikke er paa sin Blads her ved Centralmødet at aflægge Regnskab om Forhindringer for de enkelte Møders Afholdelse. Dette hører hjemme paa Attesterne. Derimod er det i sin Orden her at vedtage faste Regler med Hensyn til Møderne. Det bør jo være en Selvfølge, at Diablslærernes Husstand altid maa være i Stand til at eftersende de Breve, som ankomme til dem i deres Fraværelse fra Hjemmet.

N. S. Kristensen. Det Forslag kan jeg tiltræde; men det bør ogsaa paalægges Kredsfirmaendene at svare straks. Naar sig jeg saaledes Dagen før et Møde skulde afholdes det svar, at man ikke var færdig med at høste der paa Egnen, derfor maatte Mødet udsettes.

Schroll. Forslag: Diablslærerne og Kredsfirmaendene opfordres til ved godt Samarbejde at undgaa mislykkede Møder.

Vedtoges.

Schroll. Bemærkning til B. 355 foreslaar, at Ersløv skal tilbagebetale 1 Kr. som han har udbetalt for Budleje fra Vejringe til Stubbetøbing med Regnskabet for at dette kunde naa forrige Centralmøde i rette Tid.

Schmidt. Naar Ersløv er pligtig at

aflægge Regnskabet, maa han ogsaa udrede Udgifterne, som ere forbundne dermed.

N. Jensen. Kassen med Regnskabet kom først til mig, da jeg om Morgenen Kl. 6 skulde afrejse til Centralmødet. Derfor maatte jeg lade den besørge ved et Bud.

Ersløv. Hvis Regnskabet i rette Tid var kommet tilbage til mig, havde jeg ganske vist uden Udgift for Foreningen bragt det til Centralmødet; men der er da ingen Mening i, at jeg skal gøres ansvarlig for, at Regnskabet uden min Skyld kommer til at henligge hos et Bestyrelsesmedlem i adskillige Uger, og Hr. Jensen har jo ligesaa lidt Skyld deri. Uagtet Regnskab 1896 er bleven udsendt endnu tidligere til Bestyrelsen, er det atter bleven opholdt paa samme Sted, saa at det ikke kunde naa mig inden dette Møde.

Vedtoges at Anken bortfalder.

Schroll. Revisionen anker over, at N. S. Kristensen ifølge B. 380 og 385—388 har lagt sin Rejseplan mindre heldig og paa flere Dage afholdt Møder paa samme Tid paa forskellige Steder.

N. S. Kristensen ophører, at han har skrevet urigtig Dato paa nogle af disse Attester. Hans Rejseplan var god nok; men ganske særlig Uheld stødte til, saaledes Formandens Død i Haderslev BF., hvorfor flere Møder ikke bleve afholdte, og han maatte da rejse hjem i Mellemtiden.

Vedtoges, at Anken bortfalder.

Schroll. Revisionen anker over, at N. S. Kristensen har faaet 9 Kr. for et Møde afholdt i Diablskolen, idet den mener, at denne Udgift bør udredes af Ersløv.

Ersløv. Hr. Kristensen ønskede at komme tilstede ogsaa paa det Kursus, for hvilket han ikke var Diablslærer. Jeg fandt, at dette var et rimeligt Ønske og antog, at dette Møde kunde ansøres som et almindeligt Diablmøde.

Vedtoges, at Anken bortfalder.

Schroll. Revisionen anker over, at 3 Fragtbeløb fra Udstillingen i Holstebro ere udredede af Foreningens Kasse, medens de burde udredes af Udstillerne.

Ersløv. Det samme er tidligere ifet med lignende smaa Fragtbeløb ved andre Udstillinger, uden at det er paatalet af Revisionen: men det er en Selvfølge, at Udstillerne ere pligtige at udrede disse Beløb.

Vedtoges at Revisionens Bemærkning tages til Følge.

Schroll. Til B. 43 bemærker Revisionen, at Bestyrelsen kun har bevilget Trykning af 1000 Honningsfilte; men at Præsidenten og Sekretæren har ladet trykke 3000, fordi Prisen derved blev forholdsvis meget lavere. Revisionen foreslaar derfor,

at Præsidenten og Sekretæren i Forening overtage Salget af disse Skilte og udreder det paagældende Beløb Kr. 337,75.

Ersklev. Revisionens Forslag kan vel næppe være alvorlig ment, da Foreningen netop har ladet disse Skilte trykke, fordi de kunde gavne Honninghandelen; men de kunde ikke ventes at fremkomme ved privat Initiativ, da det ikke direkte kunde betale sig. Naar Præsidenten og Sekretæren have forøget Antallet til 3000 da er det alene paa Grund af den store Prisforskel, idet de nu koste Foreningen c. 10 D. pr. Stk., medens de ellers vilde have kostet c. 30 D. pr. Stk. Da baade Præsidenten og Sekretæren i denne Sag kun have troet at handle i Foreningens Interesse, vilde det jo være højest mærkeligt at gøre det af Revisionen omtalte Ansvar gældende.

Schmidt. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Hr. Ersklev i Følge det vedlagte Brev først havde faaet Prisen for 1000 Skilte opgivet til 150 Kr. Derfor forstaa Revisionen ikke, hvorledes Prisnedsættelsen blev saa stor som nu angivet.

Ersklev. Det er gaaet med dette Arbejde ligesom med saamange andre, at naar de først skulle sættes i Værk, overstiger deres Pris langt Overslagssummen. Det er ganske rigtigt, at Alforden først var 150 Kr. for 1000 Skilte; men da Prøverne endelig kom, viste det sig, at Papiret var for tyndt, der maatte tilføjes 1 Farve og Skiltene maatte endvidere forsynes med Ringe og Strop. Herved blev Prisen omtrent dobbelt saa høj; men Foreningen har da ogsaa den Tilfredsstillelse, at den nu har et smukt Skilt til en Pris af c. 10 D. pr. Stk.

Schroll. Det synes mig at være under Forsamlingens Værdighed at diskutere den Sag længere. Præsidenten og Sekretæren have jo handlet i god Tro. Lad os høre Diskussionen herom.

Witsch-Lauritzen. Jeg slutter mig til Sekretæren og udtaler en Tak baade til ham og Præsidenten, fordi de i den Sag have handlet i Foreningens Interesse; men paa den anden Side er der ikke Grund til at misbillige, at Revisionen har paataalt Overskridelsen.

Præsidenten. At Revisionen paataaler Overskridelsen kan vel være i sin Orden; men derfor behøvede den jo ikke at fremkomme med sit mærkelige Forslag. Jeg fandt, at vi ved at tage det større Antal opnaaede en særdeles billig Pris. Derfor gik jeg ind derpaa.

Ladegaard. Jeg giver Revisionen Medhold i dens Bemærkning; men jeg frastalder dog, at der gøres Ansvar gældende i dette Tilfælde.

Schmidt. Hvorfor kunde man ikke træffe Aftale paa Grundlag af den givne Bevilling?

Ersklev. Der var ikke bevilget et bestemt Beløb, og det var jo ikke ligegyldigt, hvorledes Skiltene kom til at se ud.

Andersen. Dette er gjort i Foreningens Interesse. Lad os derfor gaa til det næste Punkt.

Schroll. Forslag: Ansvar strafaldes i denne Sag.

Betoges med 21 St. for, ingen imod.

Schroll. Til B. 175 bemærker Revisionen, at N. S. Kristensen har faaet 200 Kr. for sine først afholdte 19 Møder, medens Bestemmelsen er, at dette Beløb skal betales for 20 Møder. Derfor bør Hr. Kristensen tilbagebetale de 10 Kr. for det ene manglende Møde.

N. S. Kristensen. Mellem disse 19 Møder faldt flere lange Rejser, og jeg har derfor ment, at ligesom der ved de almindelige Møder maa regnes 1 Rejsedag lig med 1 Møde, kunde dette ogsaa ske ved de første 20 Møder. Dette er vistnok tidligere sket, uden at det er paataalt af Revisionen.

Ersklev. Jeg antager, at noget Lignende er sket tidligere, uden at det er paataalt.

Schmidt. Om det end er sket tidligere, er det dog ikke rigtigt.

Joseffen. Centralmødet bør udtale en Tak til Revisionen for den Energi, den har udvist. Derimod finder jeg Formen i mange af Bemærkningerne mindre heldig; men de Folk have set godt efter. Denne sidste Bemærkning er fuldt berettiget, dog foreslaar jeg, at vi lade det passere denne Gang med det Forbehold, at det ikke maa gentages.

Witsch-Lauritzen slutter sig til Joseffen.

Ladegaard. Vi erkende alle, at Revisionen har udført sit Arbejde godt, hvorfor skal vi saa lade N. S. Kristensens Fejl passere iaar, naar vi ikke lod Grønning's passere i Fjor?

Schroll sætter Joseffens Forslag under Afstemning. Forkastedes med 9 St. for, 10 imod. Altsaa tages Revisionens Bemærkning til Følge.

Schroll. Ved B. 248 har Revisionen paataalt, at Sekretæren i Begyndelsen af December paa Foreningens Vegne har optaget et 3 Maanedes Laan, medens et 1 Maanedes Laan vilde have været tilstrækkeligt.

Ersklev. Jeg erkender denne Bemærkning's Berettigelse; men Grunden til, at Laanet blev stiftet paa 3 Maaneder var denne, at saadanne Laan oftest stiftes paa den Tid.

Schroll. Revisionens Antegning tages altsaa til Følge. — Med Hensyn til flere Attester for Diablermøder har Revisionen

paataalt, at der er opført 2 Møder paa 1 Attest. Dette er jo ikke rigtigt, da det tidligere er vedtaget, at der skal være 1 Attest for hvert Møde.

Vedtoges.

Schroll. Med Hensyn til Hovedregnskabet har Revisionen bemærket, at Indtægts og Udgiftssiden ikke stemme, idet man ved Sammentælling faar 80 D. mere paa Indtægtsiden. Hertil har Hr. Erølev svaret, at et saadant Regnskab nødvendig maa stemme; men Hovedregnskabet er kun en Afskrift, og i denne er der ved Posten „Indbinding“ skrevet Kr. 31,10 i Stedet for Kr. 31,90. Dette vilde let være set, hvis Revisionen havde afstemt de enkelte Poster. Svaret er vel tilfredsstillende?

Vedtoges.

Schroll. Endelig forstaar Revisionen ikke, hvorledes flere Kredse ved Centralmødet 1896 have kunnet møde med et større Antal Delegerede end de vare berettigede til i Følge den Liste, som medfulgte Regnskabet.

Erølev. Dette er meget let at forklare, da den Liste, som omtales af Revisionen, er forfattet d. 1. April 1896 og angiver Stemmeantallet i hver Kreds paa den Tid, for at Tilfuddene kunde bestemmes derefter. Centralmødet er derimod afholdt d. 12. Septbr. 1896, og i denne Mellemtid af næsten et halvt Aar er et stort Antal hele Stemmer tilkommet i mange Kredse. Dette fremgaar tydelig nok af Postbogen, og disse senere tilkomne Stemmer ere medbestemmende med Hensyn til det Antal Delegerede, som hver Kreds har Ret til at sende. Her er f. Eks. i Dag en Kreds repræsenteret ved 3 Delegerede, uagtet den ved min Optælling d. 10. August kun havde 96 Stemmer; men Kredsen har inden dette Møde yderligere bestilt de manglende 4 Blade.

Schmidt. Der maa jo findes Beviser for, hvormange Stemmer hver Kreds har. Postbogen maa vel vise det.

Erølev. Nej, Postbogen viser kun det Antal Blade, der anmeldes, men ikke til hvilke Expeditioner, de anmeldes. Jeg fører en Hovedliste over alle de c. 2600 anmeldte Eksemplarer, og i denne Liste noteres tillige Kredsnummeret for hver enkelt Holder. Det er derfor ikke saa lige en Sag at udføre den Optælling nøjagtig. Jeg kan let faa 1 eller 2 Stemmer for lidt for en Kreds, men derfor ansføres min Optælling jo i Bladet kort for hvert Centralmøde, saa kan jo Kredsformanden gøre Indsigelse, hvis han mener, at der er begaaet Fejl.

Schmidt. Lad os vedtage, at den første Optælling i April skal være bestemmende ogsaa med Hensyn til Delegerede ved Centralmødet. Folk kan bestille deres Blad i Tide.

Præsidenten. Det maa jo være vor Opgave at faa „Tidskriftet“ udbredt saa meget som muligt. Derfor kan jeg ikke gaa ind paa det Forslag.

Lindelof. Sekretæren kan ikke kontrollere bort Stemmetal, fordi Bestillingerne indgaa fra forskellige Formænd og til forskellige Expeditioner.

Erølev. Jo, jeg kan aldeles nøjagtig kontrollere Stemmetallet efter den omtalte Hovedliste; men jeg kan selvfølgelig begaa Fejl ved Optællingen.

Andersen. De i den sidste Tid for Centralmødet erhvervede Stemmer bør gælde ved Mødet ligesom hidtil.

Præsidenten sætter dette Forslag under Afstemning.

Vedtoges med 17 St. for, ingen imod.

Præsidenten. Giver Forsamlingen Decharge for Regnskabet?

Vedtoges enstemmig.

Schroll. Vi ere nu færdige med Regnskabet; men jeg ønsker at vide, om Revisionen har haft en Afskrift af Decisionen til Regnskabet 1895.

Schmidt. Ja, Revisionen har benyttet den Decision.

Schroll. Fremtidig bør hvert Aars Regnskab bilægges med Decisionen fra det foregaaende Aars Regnskab.

Vedtoges.

Smith foreslaar Valg af 3 Decisorer.

Præsidenten. Dette Forslag kan ikke behandles i Dag, fordi det ikke findes paa Dagsordenen; men Bestyrelsen agter ved næste Centralmøde at fremsætte et lignende Forslag.

3. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for Præsidenten Trafikchef F. Møller, Aarhus, og Sekretæren Kantor Erølev, Kallundborg, der begge efter Tur fratænde.

Begge genvalgte enstemmig.

(Fortættes.)

Majs sygdom.

Efter „Centralblatt“.

(Fortfat.)

Atter andre Biablere mene at Bierne hente Pollen fra frosne Blomster, altsaa ufundt Blomsterstøv. Men jeg har dog endnu ikke set, at Bierne finder Pollen der. Frosne Blomster give ingen Pollen (?)

I den senere Tid hører jeg den Udtalelse at Majs sygdommen indtræder, fordi de unge Bier flyve for tidligt ud, desuden hører jeg en anden Udtalelse, at Taagen udøver en giftig Virkning. Jeg kommer igen med

Spørgsmaal: Hvorfor bemærker man kun Majsygdommen om Foraaret? Flyde de unge Bier kun om Foraaret for tidligt ud? Gives der ingen Taage til andre Tider? Er denne kun stadelig i Foraarstiden? Hvem, der ikke bliver forbauset over saadanne Spørgsmaal, han kunde maasse besvare de Spørgsmaal: Hvorfor angriber Majsygdommen ikke alle Stader? Hvorfor bliver saa mangt et Stade helt forstaaet, medens andre Stader jo have store Tab? Hvoraf kommer den ofte saa stærkt opsvulmede Bagtrop? — Jeg bemærker hertil blot, at paa min Egn er der 4 Biavlere, som tilsammen have over 100 Stamstader staaende. Der er det Tilfælde forekommet, at i den ene Viggaard herstede Sygdommen meget slemt, paa den anden var der ikke Spor at finde af den. Hvoraf kommer dette? Hvorledes kan det bringes i Samklang med de foranførte Meninger?

Til Slutning vil jeg endnu anføre, at mange Biavlere tro, at de majhyge Bier ere svindsottige. Det maatte da være paafaldende, at Bierne saa pludselig og i saa stort Antal dø af Svindspot om Foraaret. Hvorfor bemærker man ikke paa andre Aarstider svindsottige Bier? Hvorfor bliver Dronningen altid forstaaet for Majsygdommen?

Dette er i Korthed mine Grunde imod de fremførte Meninger. Om end mange ikke derved blive overbeviste, ville de dog nok blive betænkelige ved at antage disse Meninger. Efter min Mening er hverken en Plante eller de gamle Biers Død eller de unge Biers Umaadelighed eller fordærvet Pollen af frozne Blomster eller Svindspot eller altfor tidlig Udflugt eller giftig Taage Aarsagen. Aarsagen til Majsygdommen er ganske og alene Pollenmangel i Forbindelse med efterfølgende Pollenoverflod.

Her følger Bevist: Hele Aaret igennem, især om Foraaret, se vi Bierne hjembære Pollen i stor Mængde, det maa altsaa være ret nødvendigt for dem. Ved gunstigt Vejr udvikle Familierne sig særlig om Foraaret. Alle Bier ere stærkt i Virksomhed. Mange af dem have nok at gøre med at tilberede Foder for Bilarverne, ethvert Pollenkorn bliver hurtigt forbrugt eller omhyggelig hængemt. Da indtræder slet Vejr og Pollenindsamlingen standser. Hvorfra stamme Bierne (særlig de unge Bier, som efter mange Biavlere's Mening besørge Amme-Berningen) nu Pollen? Stedet bliver gennemløst for at finde Pollen, Bierne udbrage af deres Begeme de Emner, som Pollen giver dem for at fodre Yngelen. Længselsfulde se de vel henimod Indgangen, om ikke Solen igen viser sit varmende Ansigt, om Vejrets Ugunst ikke er forbi. — Net forandrer Vejret sig. Efter følgende Regndage følger nu meget

Sollkin. Af Pollen er der nu Overflod, efter min Mening til Stade for de unge Bier, fordi de nu fortære det længe savnede Pollen med altfor stor Begærlighed. Dndet begynder da. Ved den af de unge Bier fortærede store Pollenmasse komme deres Fordøjelses-Organer i Uorden, og de have da Majsygdommen. De ældre Bier modstaa den; men de unge Bier ødelægges af den. Jeg indrømmer, at jeg kan tage fejl. Jeg har dog ved mine Sagtagelser gennem flere Aar stedsse funden, at Majsygdommen indtræder i Løbet af 3—8 Dage, naar vedvarende slet Vejr afløses af godt Træk. (Ja! Ned.) Nogle Dages slet Vejr stader ikke, fordi Pollen da i Almindelighed endnu er tilstede. Saadanne Biavlere, der have solrige, beskyttede og lune Bilhaver, maa altid kæmpe mest med denne Sygdom, fordi Varme driver stærkt paa Yngelansætningen, derved forbruges Pollen-Forraadet, og Mangel indtræder da let. Sygdommen optræder heller ikke saa hæftig, naar Vejrforandringer ikke sker pludselig, da de unge Bier i dette Tilfælde lidt efter lidt kunne tilfredsstille deres Trang til Pollen-Mæring. Sygdommen er derimod forbaufende stærk, hvis Omflaget i Vejret sker pludselig, thi da mister Familien næsten hele sin Skare af unge Bier. Optræder Sygdommen i denne skarpe Form, da ser man Bierne i Hobevis liggende under Stadet med opsvulmet Bagtrop — optræder den derimod mildere, da ser man de syge Bier løbe omkring under og foran Stadet. Jeg anser Løbesygdommen for en mildere Form af Majsygdommen, kun ved den stærkere Optræden viser sig de foran anførte Kendetegn. Da Sygdommen efter min Anskuelse hidrører fra Pollenmangel, optræder den ogsaa mest om Foraaret. Dels bruge Bierne paa den Tid paa Grund af den stærke Yngelansætning en utrolig Mængde Pollen, dels afgive de forholdsvis saa Blomster paa den Tid kun lidt Pollen. Sygdommen kan dog ogsaa tænkes paa andre Tider om end i ringere Grad. En erfaren Biavler fortalte mig, at en Gang var Løbesygdommen hos ham tilstede i et helt Aar. Den optræder dog om Sommer og Høst ikke saa stærkt, fordi Yngelansætningen da er ringere og Pollenforraadet større. De fleste Biavlere have vel bemærket, at Pollen ofte er pakket midt i Honningtablerne, at det ofte fylder Halvdelen af Cellerne, medens den yderste Halvdel er fyldt med Honning. Paa denne Maade bliver Pollen nemlig beskyttet mod Fordævelje.

Foranstaaende Artikel har en ganske mærkelig Form, da den er saa overfyldt med Spørgsmaal, at det let kan trætte

Læseren, men Hovedsagen er naturligvis Indholdet, og dette kan maaske vise sig at have ikke ringe Værdi. Vi vare ved Oversættelsen stærkt fristede til at svare paa en Mængde af de fremsatte Spørgsmaal, fordi man meget godt kunde have givet Svar, der ikke samstemmede med Forfatterens Slutninger. Disse ere imidlertid vel værd at overveje og prøve. Vi agte til næste Foraar at anstille Forsøg i den Retning.

Med Hensyn til vor Artikel om samme Emne paa S. 194 finde vi Anledning til at opklare et Par Misforstaaelser: Naar vi have meddeelt, at de Bier, vi iaar undersøgte, dels indfødte, dels fra vor egen Bihave, ikke havde opsvulmet Bagtrop og ikke saa ud til at være unge, men at de derimod nærmest syntes at være gamle udslidte Bier — saa have vi aldeles ikke dermed benægtet, at døde Bier paa den Aarstid jævnlig findes med opsvulmet Bagtrop og med tydelige Tegne paa at være unge. Vi have kun ment, at vi i mange Tilfælde finde under godt Træet et stort Antal flyvelamme eller døde Bier i vore Bigaarde, og at vi have kaldt dette Majsygdom, medens Fremtoningen ofte kun hidrørte fra „Slid og Sult“. — Vor ærede Samtidige „Evensk Bitidning“ har ikke forstaaet det sidstnævnte Udtryk men undret sig over, at vi kunde antage, at Bierne kunde dø af Sult under godt Træet. Hertil skulle vi bemærke, at naar Biens Jordbøjelses-Nedstaber (Svælg, Honningsæt, Mave, Larme eller malphigiste Kør) ere opslidte, saa maa den dø af Sult, om den end kan finde Overskud af Næring baade i og udenfor Stedet.

Fra danske Bigaarde have vi modtaget et Par Indsigelser mod den nævnte Artikel, fordi vedkommende Biavlere jævnlig om Foraaret havde fundet flyvelamme Bier med opsvulmet Bagtrop. Der er derfor næppe Tvivl om, at denne Form af Sygdommen findes thrs os; men paa den anden Side fastholde vi fremdeles den Anskuelse, at et stort Antal af de Bier, som om For sommeren findes liggende døde i vore Bihaver, ved nøjere Undersøgelse ville vise sig slet ikke at være døde af nogen Sygdom men af Slid eller Ulske.

Red.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 146. Da jeg har et temmelig stærkt dronningløst Stade, ønsker jeg at indføre deri en indkøbt Dronning i Oktober,

hvis De tror, at en saa sildig Indførelse kan give et godt Resultat? (S. N.) — S.: Dronning-Indførelse paa en saa sildig Aarstid er ikke særlig vanskelig. Den er endog saa lettere end, naar Bierne ere i stærk Virksomhed. Derimod er det naturligvis vanskeligere at saa et saa sent behandlet Stade omhyggelig paffet, da Biernes egen Tætning af Overpakningen let bliver forstyrret under saadanne Forhold. Der er dog ikke det mindste i Vejen for, at denne Pakning alligevel kan udføres saaledes, at Bierne kunne overvintre godt; men man maa da ikke nøjes med over Tablebærerne at anbringe et enkelt Lag Voksbug og oven paa denne Tæpperammen; thi Voksbugen vil ikke falde tæt nok baade til Tablebærerne og Pakrammen, saaledes at Biernes Varme bevares. Derfor bør man i dette Tilfælde mellem Voksbugen (eller Dækbædderne) og Tæpperammen lægge 2—3 Lag blødt Løj, der naar helt ud over Winterlejet paa alle 4 Sider. Vi have endogaa prøvet denne Pakningsmaade efter at have forstyrret Overpakningen midt om Vinteren, og disse Bier have dog overvintret fortrinlig.

Nr. 147. Jeg kan saa 2 Smaa familier af dødsdømte Bier imod at udtromme dem i næste Uge; men jeg har kun 2 Honningtavler og 2 udbyggede tomme Tavler at sætte dem paa. Jeg er bange for, at det er altfor lidt Bygning at give dem. De kunne vist ikke saa Blads deri. Hvorledes skal jeg da være mig ud? (N. P.) — S.: Udtrom begge Kuberne og slaa derefter Bierne sammen i een Kube. Kunststødet indrettes nu saaledes, at de 2 tomme Tavler hænges forrest, derefter 1 tom Kamme (helst forsynet med Leder) derpaa et tomt Rum, omtrent 2 Kammer Blads, og endelig de 2 fulde Honningtavler. Nu stødes de dødsdømte Bier ned over disse Kammer, Stødet lukkes og Fodringsen begynder om Aftenen. Den næste Dag undersøges Stødet. Rhyngen vil da findes i Stødet forreste Del, og De kan da let bedømme, hvor stor en Blads den nødvendig behøver. Hvis det nu viser sig, at den kun behøver 5 Kammer, stydes de 2 bageste ganske lempelig frem, Stødet lukkes, og Fodringsen fuldføres. Viser det sig derimod, at der udtræves 6 Kammer Blads, da maa endnu 1 tom Kamme med Leder nedstydes ved Siden af den, der er Nr. 3, regnet forfra. Bierne kunne meget godt overvintre, fordi der bliver et tomt Rum midt i Winterlejet; men Vanskeligheden er kun den, at Bygningen ikke kan optage mere end 16—20. B. Forraad. Dette kan dog godt gaa an, naar De hen i Februar begynder at fodre Familien med Kandisfage.

Nr. 148. Herved beder jeg Dem om at undersøge medfølgende Table med Hensyn til Bipest? (H. C. H. i Slesvig.) — S.: Den sendte Table var godt bevaret, de fleste Larver eller Pupper aldeles raadne, stærkt stinkende, med brudte Gellelaag, ganske saa aabne friske Larver og enkelte aabne sorte Larver, ingen gule. Tabellen indeholdt Bipest dog ikke Baciller, men Sporer i Mængde. Om de vil begynde en Helbredelsekur med Stedet endnu i dette Efteraar, maa De selv afgøre; men vi vilde foretrække at udsætte det til Foraaret.

Nr. 149. Jeg vil bede Dem om, at undersøge disse 2 Dronninger, Tabellen og Foderet. Jeg har aldrig haft Bipest iblandt mine Bier, men det er desværre saa meget udbredt her. Sidste Sommer købte jeg 3 Dronninger hos en dansk Biavler, men saa for nogle Dage siden læste vi i Tidsskriftet for 1ste ds. om Pesten. Jeg efterjaa da de 3 Familier, som jeg havde købt, og besluttede straks at hvøle dem; det ene Stade var ikke saameget angrebet, men hvorfor staa og fæle for Pesten til næste Foraar og saa de andre Bier smittede. Det er min Mening, at Pesten er saameget udbredt, fordi Biavlerne rundt omkring ikke ødelægger den i Begyndelsen. Vi skal vare os, thi Pest er saa farlig og smitsom, og naar man kan komme efter det i Tide, saa udryd alt, hvad smittede Bier har rørt ved. Det gaar her som, naar Køer har Mund- og Klovsyge; Bipesten kan lettest holdes borte, naar alle smittede Bier dræbes; hvis dette udførligt overholdtes, var Pesten snart borte, og efter de Oplysninger, man har om Bacillus alvei, at den smitter gennem Honning og Voks og ikke er flyvende (hvilket sidste maaste endnu er tvivlsomt), og det er de sunde Biers Undergang, naar man i Flyve-Tiden staar og behandler de smittede, blot een sund Bi flyver ind og suger af de Syges Honning, saa er Pesten bredt videre. Mine andre Familier ere kraftige og stikkelystne og Yngelen ligger rigtige, dog vil jeg fodre hver med Raftol-Beta; det skaber vel ikke, fordi de intet fejler? Med Hilsen og Tak (B. B.) — S.: Vi modtog fra den ærede Forespørger 1 Yngeltavle, 2 Dronninger i Spiritus og 2 Dronningbure, der begge indeholdt Nester af Foder. Ved Undersøgelsen viste det sig, at Tabellen indeholdt Bipest, i Dronningerne fandt vi hverken Baciller eller Sporer, i det ene Dronningbur heller ikke. Derimod fandt vi i Foderet i det andet Dronningbur Sporer, og da vi dyrkede disse, viste de sig i Løbet af nogle Dage at udvikle sig til Bacillus alvei. Dette er et mærkeligt Tilfælde, som bør fremdrages til Udvalsel i Fremtiden. Vi have forhandlet med den Biavler, der

har folgt Dronningerne og spurgt ham hvorfra han har taget den Honning, som han har anvendt til at sammenælte med stødt hvidt Sukker for at frembringe Dronningfoderet. Han har svaret, at uagtet han ikke har Bipest blandt sine Bier, har han dog underkastet den Honning, der skulde anvendes som Dronningsfoder, en „grundig Røgning“. Det viser sig jo nu, at denne Røgning ikke har været grundig nok, Honningen bør koge i mindst 45 Minutter. Hvis man er sikker paa, at hvertens ens egne Bier eller Naboernes lide af Bipest, kan saadan Røgning vel undværes; men det træffer sig netop saa uheldigt, at en anden Biavler i samme By i denne Sommer har sendt os bipestsmittede Tavler til Undersøgelse. Vi finde ingen Anledning til at fraraade vedkommende Biavler at sælge Dronninger, fordi der findes Bipest deri Egnen. Derimod er der al Anledning til at opfordre ham til større Forsigtighed ved Foderets Tilberedning. Vi vide ikke, hvorledes den ærede Forespørger har indført disse Dronninger; men vi antage, at han heller ikke har været forsigtig nok, idet han ikke har tænkt paa, at Smitten kunde komme med Foderet. Hvis han f. Eks. har lagt det aabnede Bur omvendt over Tablebærene, er det meget rimeligt at der baade er drysset Smuler ned i Stedet og at Bjerne derved ligefrem ere gaaede op i Buret og have hentet Foderet. Dette kunde have været undgaaet, hvis Dronningen først var sluppet løs ved et lukket Vindue og derefter alene indført i Stedet. Efter vore hidtil indbundne Erfaringer tro vi nemlig ikke, at Dronningen selv medfører Smitten. — At fodre de sunde Stader i Bigaarden med Raftol-Beta-Sirup vil ikke skade dem.

Nr. 150. Medfølgende Honningtable indeholder en Slags meget sej Honning, som jeg ikke har kunnet udslynge. Hvilken Slags Honning er det? (N.) — S.: Ved Undersøgelse med Mikroskopet viste det sig, at denne Honning indeholdt meget saa Pollentorn. Dette kunde tyde paa, at det var Bladhonning (Udsædninger af visse Planter's Blade eller Stængler); men denne plejer at være mat, medens den sendte Honning er skinnende. Vi antage derfor, at det er Lynghonning.

Nr. 151. Jeg har i Efteraaret købt 2 Bifamilier i Kuber; ved nærmere Eftersyn viste det sig, at Kuberne kun vare halvt udbyggede med Tavler, og saa godt som ingen Honning. — Hvorledes skal jeg opbevare dem til Foraaret — der er kun lidt Plads til Foderet i den Smule Bygning — kan Bjerne holde Varmen i Vinter, naar Kuberne ikke er helt udbyggede? (F. C.) — S.: Hvis Kuberne have almindelig Størrelse

og ere „halvt udbyggede“, maa det antag $\text{\textcircled{B}}$ at der i Bygningen er rigelig Plads til de 20 $\text{\textcircled{B}}$ Foder, som kræves til deres Overvintring. At der er et tomt Rum under Tavlerne, skader næppe. Derfor tilraade vi snarest muligt at give Familierne det nødvendige Forraad ved Fodring fra oven gennem et Hul, som stæres i Toppen. Det Hul maa naturligvis efter endt Fodring lukkes med en Prop af Klude. Hvis det tomme Rum under Bygningen er meget stort, vilde det dog være heldigt, inden Fodringen begynder, at vende hver Kube om i en Spand og affære 3—4" af Randen helt rundt samt at indfæres en ny Indgang, inden Kuben atter vendes om og sættes paa Bundbrættet.

Ekko fra Staderne.

Ollerup, Jyn, 7. September.

Honningudbyttet har ikke været rigtig godt. Vi have høstet lidt over 600 $\text{\textcircled{B}}$, hvilket ikke er stort mere end det Halve af, hvad vi havde sidste Aar.

Brødrene Nielsen.

B. Hornum, 14. September.

Efter min Hjemkomst fra Biavlerstolen blev jeg kaldt hen at udtage et fjorgammelt Bisfolk i en hul Mur. Denne nedbrødes i c. 2 $\text{\textcircled{M}}$. Høje og 1 $\text{\textcircled{M}}$. Brede. Der foresandtes 2 frit hængende Tavler og 1 fastklisset paa den inderste Mur, alle c. 2 $\text{\textcircled{M}}$. høje og 1 $\text{\textcircled{M}}$. brede. Udbrig har jeg set saadanne Dimensioner af Tavler. Bierne rykkede ind til Siden og kunde ikke faas ud. Først efter 3 Dages Forløb, ved idelig at foruvolige dem med Røg, ved at banke Hul i Muren adskillige Steder, modsat den Retning, Bierne stedse traf sig hen, lykkedes det at faa dem ud og i Stabet, hvorhen først Biværket med Yngelen var bragt i Kammer med Lister. Nu arbejde de godt og ere i bedste Befindende. Herpaa Egner er meget lidt Honning at høste; Bipeft vist ikke faa Steder. Honningen er i mange Stader anbragt saa spredt, at den maa udslynges, og Bierne atter fodres med denne eller Sukker, efter at Winterlejet er dannet. Kun meget kraftige Folk give Udbytte. Priserne paa Honning bliver vist høje iaar. Jeg har ved Udslængning af Honning iaar gaaet Bierne meget nær og maa derfor opfodre en Mængde Sukker. B. Hansen.

Bavnlige Vink.

Veiret (15. Septbr.) har i de 2 sidsteforløbne Uger været meget forfælligt. I den første Uge var

det faldt (8—10° K om Dagen, 0—7° om Nætterne) med en Mængde stærke Byger, i enkelte Egne tog Lynblomsterne endogaa Skade af Nattefrost. I den sidste Uge har det været smukt varmt Vejr om Dagen; men Varmegrader har dog om Nætterne været temmelig ringe. Under disse Forhold har Lyntrakket i Eftertrækgene ikke været særlig godt. Det samlede Udbytte Landet over har vistnok været under en Viddelehest, derfor bør Honningen ikke sælges til Spotpris. Prisen vil uden Tvivl blive henimod Aarets Slutning. Bierne have i den senere Tid indbaaret meget Klæbvoft. Dette tyder paa, at de ere i Færd med at lætte deres Winterleje. Derfor bør Biavleren nu ikke uden Nødvendighed forstyrre dette.

Dødsdomte Bier. Endskønt Kubebiavlerens Tal aftager stærkt Aar for Aar, er der dog endnu mange Egne, i hvilke dødsdomte Bier kunne faas enten uden Betaling, naar man vil udtrømme dem, eller dog for en meget ringe Betaling (50—100 $\text{\textcircled{D}}$). Disse Bier have jo slet ingen Værdi for Kubebiavleren, og han sparer oven i Købet Arbejdet med at dræbe dem, naar en anden Biavler paatager sig at udtrømme dem. Saadanne udtrømmede „uogne“ Bier (uden Bygning) kunne dog ikke overvintres som selvstændige Familier, med mindre man kan give dem særdig Bygning, mindst 5 Tavler a 120 $\text{\textcircled{C}}$. Det nødvendige Forraad gives ved Fodring med et Par $\text{\textcircled{B}}$ hver Nat, helst gives først 6—8 $\text{\textcircled{B}}$ Honning, Resten som Foderfirup. Denne Fodring bør helst være endt i den første Uge af Oktober.

I Eftertrækgene bør Staderne nu forberedes til Indvintringen ved Indskrænkning af Bygningen til et saadant Antal Tavler, som rigeligt kunne rumme Bierne og deres Forraad; men helst paa, at hver af de midterste Tavler i Winterlejet bør indeholde mindst 2 $\text{\textcircled{B}}$ Forraad og hele Winterlejet 25—30 $\text{\textcircled{B}}$.

Mal. Endnu i Slutningen af September Maaned bør man vaage over de tomme hængende Tavler ved at vedligeholde en stærk Lugt af Nafsalin i det Kammer, hvor de opbevares, men især vigtigt er de stivende Møls Antal iaar aftaget meget pludselig paa Grund af de kolde Nætter.

Røveri kan paa denne Aarstid meget let opstaa, naar flere Familier i Bigaarden fodres. Fornyelsen af Foderet bør derfor foretages ved Solnedgang. Hvis den øvede og paa paa særlige Biavler vil Røveri dog ikke let tage Overhaand, fordi han sørger for at standse det itide ved Indskrænkning af det angrebne Stades Indgang. Hvis den mindre øvede Biavler, eller naar Bierne i Fodringsstiben ikke tilføjes tilstrækkelig, kan Røveri undertiden tage saadan Overhaand, at der skal stærkere Midler til at standse det, s. Eks. Opstilling af et løst Stykke Glas foran Indgangen, saa at der kun ved hver Side er $\frac{1}{2}$ " Plads til Ind- og Udgang for Stades egne Bier, Befæstelse af en løs bunden Bist Hø foran Indgangen, saa at Bierne kun med Besvær kunne arbejde sig derigennem, eller endelig Lukning af Indgangen i et Par Dage med bitet Jerntrædvist, der indføres som en smal Strimmel i hele Indgangens Brede i Stedet for Skyrmerne.

Mus. Naar Indgangene i Træstader kun ere $\frac{1}{3}$ " høje, kunne hverken Husmus eller Markmus trænge ind i Staderne. Ere Indgangene derimod højere, da bør man ved Forjætsblis, som indføres paa samme Maade som den ovenfor omtalte Tviststrimmel, indskrænke Indgangens Højde til $\frac{1}{3}$ ". I Stovegne kan man dog være udsat for Angreb af den lille Spidsmus (Angelmusen); denne kan kun udelukkes ved Indgange af $\frac{1}{4}$ " Højde.

Pakning. Det bedste Efteraars-Vejr kan nu ventes at indtræffe meget snart. Derfor bør Pakningen i de hule Kægge snarest muligt bringes i Orden, hvis det ikke allerede er sket. Det samme

gelder om Overpakningen. Derimod behøver Bagepakningen ikke at anbringes før i Oktober; men vi tilraade allerede nu at indrette det bageste Jindstuds faaledes, at en svag Luftstrom kan finde Vej under det, enten gennem en med Tviist dækket Nabning i Jindstuddets Underkant eller ved at løfte dette $\frac{1}{3}$ — 3 mm. fra Bunden ved Hjælp af en lille Træfile.

Brevkasse.

Italienske Dronninger agtes paant indforskrevne d. 1. Oktober. Bestillinger maa altsaa være Ersklev, Kallundborg, i Hænde den Dag. Prisen vil blive 2,50 Kr. pr. Stk. og de kunne ventes her d. 14. Oktober. Dette bliver den sidste Jindforskrivning, som besørjes af mig iaar.

Ersklev.

Udfillingen i Aarhus 9.—12. Juli: Ved denne er bortkommen 4 Glas Honning og 2 @ Voks. Hvis nogen Udfiller maatte have modtaget disse Sager eller Pengene derfor ved at Tjeltagelse (en Forveksling af Udfillings-Numrene), bedes det velvillig anmeldt til Ersklev i Kallundborg.

Kundgørelser.

Tilbud paa Honning,

hvid og gul i større og mindre Partier, modtager **Jens Hansen**, Blaagaardsgade 4, København N.

Kristjan Pedersen, Tved, Svendborg, anbefaler sin ny meget kraftige Snoretræks-Honningudslinger, særlig at anbefale for Hedeblavlerne. Den leveres i 3 Størrelser til 22, 23 og 25 Kr.

NB. Prisliste sendes franko.

Maling til Bistader

forsendes over hele Landet i 2 Pd.s og 8 Pd.s Blikdaaser à 50 Øre pr. Pd. Denne Maling er særlig tillaget efter Bistader, hvorfor den ogsaa tørrer hurtigt og skaller ikke, men holder sig udmærket. Malingen kan faas i hvilken Farve, som ønskes; Brugsanvisning medfølger, saa at Enhver let kan male sine Stader, og det betaler sig godt. — Pensler faas ogsaa.

J. A. Hansen,

Malers,

Herslev pr. Fredericia.

Biavlsredskaber

i stort Udvalg, men kun saadanne, der ved Prøve ere fundne at være brugbare, faas hos

Aleg. Rasmussen, Kallundborg.

Sjæfste Rabat til Forhandlere og Forcuinger gives.

Min mange Gange præmierede og fuldt ud anerkendte

Bipibe

sendes frit, naar 3 Kr. 16 Øre sendes pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling, samtidig skrives (Heri Landet), til Ublandene med Tilleg af den Porto, der fordræs (Tyskland 90 Øre, Sverige 45 Øre), begge Stæder medregnet Postopkrævningsgebyr.

Faas hos

C. F. Grønning,
Bejrup, Bramminge St.

Afflyngtet lys **Honning købes.** Pris bedes sendt til
Urtekræmmer **Chr. Hansen,**
Besterbrogade 11, København.

En. 4—5000 @ reet 1897er

Slunge-Honning

joges købt. Dffertter med billigste Priser bedes snarest indsendt til **F. W. Jøhnt,** Haderslev.
NB. Smaa Partier opkøbes ikke.

En Tavlemølle

af Godmans Fabrikat, noget brugt er billig til Salg hos

Kristen S. Riisen,
D. Vester pr. Lunderstov.

Ny Honning-Etiketter,

farvetrykte med Plads til Navn, faas for 90 Øre pr. 100. Den udfaarne farvetrykte Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme Pris, havez nu atter paa Oplag.

Ersklev, Kallundborg.

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postanvisning, jender jeg franco

9½ Pd. Melange-Tobak.

Jens Jørgensen, Bjerring.

Vejledning til Biavl

af

V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Paa Jacob Ersklev's Forlag er udkommen og faas hos Boghandlerne:

Fører i Biavl.

3die omarbejdede Udgave.

Pris 2 Kr.

Mjød. Mjød.

En aldeles ægte, god gammel Mjød faas i større og mindre Partier hos **C. F. Grønning,** Bejrup, Bramminge St.

Emballet beregnes billig, men erstattes ved Tilbageføndelsen.

Udkommen er:

A. H. Vorbecks

Veiledning i den moderne Biavlsdrift

og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden. Ved Jindføndelsen af 2,50 pr. Postanvisning til undertegnede Forlægger bliver Bogen tilsendt omgaaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel,
Hølstebro.

Paa Grund af meget uheldige Vejrforhold i denne Maaned ser jeg mig ikke i Stand til at esfektuere flere Ordre paa Dronninger iaar.

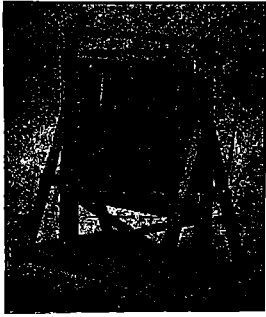
S. S. Hoffmann.

Honning.

Et Parti Honning er til Salg. Prøver gratis og franco.

Konful Vilh. Selstrup,
Thisted.

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvizitter til Biavl henherende. Ægte Vokstavler haves altid.

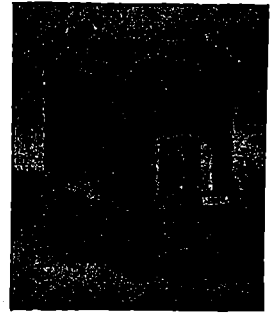
NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,

Vejle.

== **Empfehlenswerte Werke für die Hausbibliothek.** ==

Meyers

Konversations-Lexikon.

Fünfte, glänzlich neu bearbeitete und vermehrte Auflage. Mit ungefähr 10,000 Abhandlungen im Text und auf 1000 Bildtafeln, Karten und Plänen. 17 Bände in Halbleder gebunden zu je 10 Mk. oder in 272 Lieferungen zu je 40 Pf. (im Erheblichen).

Meyers

Kleiner Hand-Atlas.

Mit 100 Kartenblättern und 9 Textbeilagen. In Halbleder gebunden 10 Mark.

Meyers

Hand-Lexikon des allgem. Wissens.

In einem Band. Fünfte, neu bearbeitete Auflage. In Halbleder gebunden 10 Mark.

Das Deutsche Reich

zur Zeit Bismarcks.

Politische Geschichte von 1871—1890. Von Dr. Hans Blum. Geheftet 6 Mk.; in Halbleder gebunden 7 Mk. 50 Pf.

Geschichte der Englischen Litteratur

von den ältesten Zeiten bis zur Gegenwart, von Prof. Dr. Richard Wülker. Mit 150 Abbildungen im Text, 25 Tafeln in Farbendruck, Kupferstich und Holzschnitt und 11 Pakimittel-Beilagen. In Halbleder gebunden 16 Mk. oder in 14 Lieferungen zu je 1 Mk.

Probeweise liefert jede Buchhandlung zur Ansicht. — Prospekte gratis.

== **Verlag des Bibliographischen Instituts in Leipzig.** ==

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Uplag. Hurtig Ekspedition. Voks bittet.

N. Schmidt, Binkelvej 6, 3. Sal, København V.

Voks modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. I 1896 er mine Kunsttavler tilfandt

14 Præmier.

Ægte Bivoks købes altid til højeste Pris.
N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Stålhammar's 2 Tegtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Erstlev**, Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Gambler for DBF's Medlemmer kunne nu atter faas a 60 Ø. hos **Erstlev**, Kalundborg. Forsøgte til Bestyrelsesmedlemmer, forsvøvede til andre Medlemmer.

DBF.'s Honningskilt,

der burde findes op hængt hos Enhver, der handler med Honning, kan nu faas trykt paa Karton, forsynet med Bænd for 20 Ø. pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 Ø. i Primærker sendes Skiltet portofrit.
Erstlev.

Kunsttavler af ægte Bivoks, i Mærel 1896 tilfandt 14 Præmier, anbefales jaavel Foreninger som den største eller mindre Forbruger til Mærels billigste Pris.

N. S. Kristensen, Himmelov, Roskilde.

Mannedskriftet „Gunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstfaandibat Viggo Møller, Nørrefarimagsgade 53, Kbhvn. K. Organ for Hundevener og Jægere. Oplysende Tekst og gode Udbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Honning-Sedler, af to forskjellige Slags „Honning“ og „Honnings- Anvendelse“, udgivne af DBF., bestemt til at vedlægges ved Honning-salg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Øre for hver 10 Stk. hos **Erstlev**, Kalundborg.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangene 1881—85, 1888—89 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Særegifter koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aargangene 1893—1896** ligeledes a 1,50 Ø. pr. Aargang.

Naar Bestøbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erstlev.**

Kautshuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **R. Schmidt**, Vinkelvej 6, 3. Sal, København V.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erstlev,
2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø.,
er nu udkommet. Sendes frit inod Judsendelse af
52 Ø. i Frimrk. til **Erstlev** i Kalundborg.

500 Kroner

tilsikres enhver Lungelidende, som efter Benyttelsen af det verdensberømte Maltose-Præparat ikke finder sikker Hjælp. Hoste, Hæshed, Asthma, Lunge- og Luftrør-Katarrh, Spytning osv. ophører allerede efter nogle Dages Forløb. Hundrede og atter Hundrede have benyttet Præparatet med gunstigt Resultat. Maltose er ikke et Middel, hvis Bestanddele holdes hemmeligt, det erholdes formedelst Indvirkning af Malt paa Majs. Attester fra de højeste Autoriteter staa til Tjeneste. Pris 3 Flasker med Kasse 5 Kr., 6 Flasker 9 Kr., 12 Flasker 15 Kr. 24 Flasker 28 Kr. Albertzenkner, Opfinderen af Maltose-præparatet, Königsberg, Prejsen, Kaiserstr. 17.

Honning

som Nærings- og som Lægemiddel.

af **Hans Erstlev.**

Pris hæftet 20 Ø. Faas hos Forfatteren. Forhandlere Rabat.

Lad ikke dine Bier sulte!

Hvert Foraar findes i danske Vihaver endnu et ikke ringe Antal Bifamilier, som i Lobet af Vinteren ere døde af Sult. Dette er en Skam paa vort Biavl, og det er den mest ufornuftige Spar-sommelighed, som man kan tænke sig. Lad os antage, at en Bifamilie nu har 10 Ø Forraad. Bi-avleren næmmer ikke at give Familien mindst 15 Ø Foder for at føre den sikkert gennem Vinteren. Han haaber derimod paa, at der ved et mildt og tidligt Foraar skal blive Vejlighed til at hjælpe den med Foder til næste Aar. Ved denne Spar-sommelighed udgaar han iaar en Udgift af 2,50—3,00 Kr.; men han udsætter sig efter al Sandsynlighed for et Tab

af 10 Ø Honning 6 Kr. og yderligere Tabet af Bifamilien, der maa ansættes til en Verdi af mindst 15 Kr. Altsaa for at spare 3 Kr. nu udsætter han sig for et Tab af over 20 Kr. i Lobet af Vinteren. Det kan man kalde at „spare paa Stillingen og lade Daleren gaa“. -- Hvilf derfor paa at endnu i et Par Uger kan det lade sig gøre at give de fattige Bifamilier det manglende Forraad; men meget snart vil det være for sent.
Erstlev,
DBF.'s Sekretær.

Forenings-Meddelelser.

Til Biavlere i Københavns Amt. Jeg ved ikke, hvormange der modtager Bladet eller Tidskriftet i Københavns Amt. Men kunde vi ikke samles til et Møde og vælge en Formand for Kredsen her, som havde Tid og Lyst til at øfre sig for Sagen, og derigennem bringe lidt Sammenhold tilstede, hvorved vi vilde blive istand til at indbyde en Foredragsholder en Gang imellem, for at udvide vort Kendskab til Behandling af Bierne, og maaske ved enkelte andre Møder med hinanden kunde have megen Fornøjelse. For mig er Biavl en først og fremmest en behagelig Udspreddelse og Tidsfordriv, naar andet Arbejde hviler, og har jeg særdeles megen Fornøjelse deraf. Det synes af en Meddelelse i Tidskriftet, at der eksisterer en Kredsforening med Formand; om vi skal danne een med denne som Grundlag, kan vi jo altid forhandle. Undertegnede er villig til at være Medindbyder, og for ikke at gaa saa lange Omveje, beder jeg andre Biavlere i i Amtet om at henvende sig til mig.

H. Lund,

Carlshøj Kr. Kongens Lyngby.

Stauberg Amt's BF. afholder Bestyrelses-møde Torsdag d. 30. September hos Vinhandler Kristensen, Smedegade i Horsens. D'rr. Kreds-formand bedes at give Møde.

Vorbasse og Omegns BF. afholder Biavls-udstilling i Vorbasse d. 29. Septbr. 1897. Udstillingen omfatter forskjellige Biavlsredskaber og Biavls-produkter. Udstillingsgenstandene indleveres helst Dagen før, jenseft Udstillingsdagen Kl. 9, ved hvilken Tid Bedømmelsen begynder. Fremmede Udstillere bedes melde sig til Hr. Grube, Vorbasse pr. Lunderstov, inden 20. Septbr. De anmeldte Genstande vil blive afhentet paa Lunderstov St. d. 28de ved Middagstid. Udstillingen aabnes Kl. 1. Biavlslærer Buchholdh, Rødding, og Klaus Jensen, Besterlund, taler (Kl. 2). Jens Peter Harbo.

Indhold af dette Numer.

Bier og Blomster XVI	285
Bipest	296
Centralmøde for DBF	289
Dronningavl, af H. P. Hoffmann	288
Dronning-Indførelse, tidlig	295
Dødsbente Bier	295
Ekko, af N. Nielsen og B. Hansen	297
Fodering	300
Gavnlig Vint	297
Kubers Overvintring	296
Majshybdom	293
Sej Honning	296
Vinterlejet	295
Yngeludvikling, tidlig og sildig, af Erstlev	286

Bladet koster for hele Aaret 2 Ar., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Annonser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Ore 2den og 3die Gang og 8 Ore fremdeles. De maas indleveres mindst 7 Dage før de skulde indrykkes.

Bier og Blomster XVII.

Nagtet vore Artikler om dette omfattende Emne allerede have naat et ret anseeligt Tal, Have vi dog endnu kun omtalt forholdsvis faa af vore vigtigste Honningplanter. Vi skulle derfor i Dag nærmere omtale een (eller to) af vore vigtigste Nektarydere, nemlig Lyng, der forekommer hos os i 2 almindelige Arter, Klokkelyng og Hedelyng, hvilken sidste dog er mest udbredt.

Klokkelyng (Erica Tetralix L.) forekommer

almindelig paa vore Heber, mest paa fugtige Steder, hvorfor den ogsaa kaldes Moselyng. Den har opstigende Stængler med Bladene i 4 Rækker. I Toppen af hver Stængel sidder en Areds af temmelig store Blomster (se Fig. 60 C). Disse ere ved Grunden voksagtig hvide og mod Spidsen svagt røde. Blomsten er som Nabnet antyder klokketformet, hængende. I Fig. A ses Blomsten stærkt

forstørret. Bøgeret h er beklædt med Kirtelhaar, der ende med en lille druesformet Kirtel, af hvilken en klæbrig Vædske udsveder. I Fig. D ses disse Kirtelhaar endnu stærkere forstørrede og Kirtlerne g omgivne af den seje Slim. Hensigten med disse Haar er aabenbart at hindre Myrer og andre smaa Insekter i at krybe op i Blomsten for at røve den søde Saft. Disse vilde nemlig ikke

være i Stand til at udføre Blomstens Befrugtning. Se vi nu nøjere paa Kronen, da finde vi, at den bestaar af en ægformet Klokke, hvis lille nederste Nabning næsten er helt lukket af

det temmelig store klæbrige Ar. Inde i Klokken, tæt over Frugtknuden er befestet 8 Støvtraade (i. f., i Figuren er for Tydelighedens Skyld kun fremstillet 2). Disse ere krummede i en Bue først ud fra Griffelen og tilsidst ind imod den. De ere spændige, saa at de straks springe tilbage mod Griffelen, saa snart de med Magt have været fjærne fra den. Støvnapperne (a) bestaa hver af

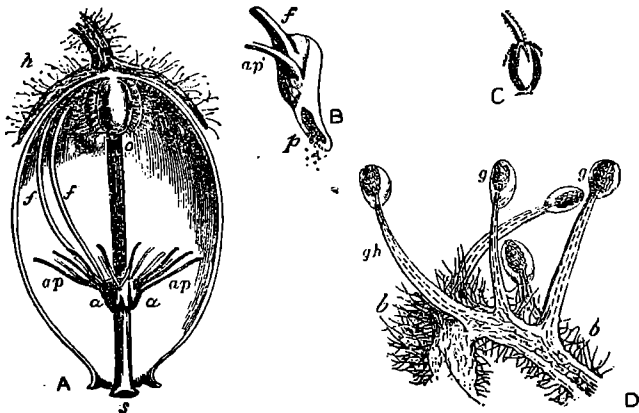

Fig. 60. Blomst af Klokkelyng.

2 Num. Hvert af disse aabner sig nedad ved en aflang Nabning, opad og udad er det derimod forsynet med et langt hornformet Vedhæng (ap). Nektaren affondres i Blomstens Bund af en mørk Ring omkring Frugtknudens Fod. Tænke vi os nu en Honningbi, der søger denne Nektar, da flyver den hen til Kronen, som den omfatter med sine Forben og andet Benpar. Hovedet er frø stort til at trænge ind i Kronen. Derimod udstrækker den Snabelen saa langt som muligt og fører den op i Blomsten. Her træffer Snabelen nu de 16 hornformede Vedhæng. Disse bringes ud af Stilling, derved rykkes Støvknapperne, og Pollenformene drysse da ned over Biens Hoved, som befinder sig tæt under Kronens Munding (se Fig. B, p). Naar derpaa den samme Bi flyder hen til en anden Blomst af samme Art, kommer dens „pudrede“ Hoved i Berøring med det klæbrige Nr, og Krydsbestøvningen er da fuldbdyrdet.

Moselyngen begynder at blomstre en hel Maaned før den almindelige Lyng, og dens Nektar er mere tyndflydende og lys. Den ligner nærmest Hvidkløverens. Det er derfor muligt, at denne Plantes Tilstedeværelse paa Heberne bidrager til at gøre „Lyng-honningen“ mindre sej og bedre til Overvintring end den Lynghonning, der indvindes i andre Egne, som savne Moselyng. Da den klokkeformede Krone almindelig er 7 mm. lang, medens Honningbiens Tunge kun er 6 mm. lang, volder det den noget Besvær at naa Nektaren i meget store Blomster. Dette er formentlig Aarsagen til, at den foretrækker Hedelyngen, hvis denne samtidig blomstrer rigelig i samme Egn.

Hedelyng (*Calluna vulgaris* Sal.) har langt større Betydning som Nektarbyr, fordi den hos os forkommer i langt større Antal, og tillige er dens Nektar meget lettere tilgængelig for Honningbierne. Bladene ere her forsviis modsatte, tæt taglagte linieslformede. Blomsterne i eensidig Klase paa Siderne af Grenene, vedblivende efter Afblomstringen. Kronerne rødviolette. Bøgeret er her 4bladet, ligejaa stort som Kronen, farvet. Blomsten ligner i høj Grad den foran beskrevne; men den klokkeformede Krone er kun 2—3 mm. lang og spaltet lige til Midten i 4 Flige, endvidere er den ikke hængende men beskæftet i vandret Stilling, saa at Klokkens forholdsvis store Nabning vender ud til Siden. Nektaren affondres af 8 smaa forte Knuder mellem Støvtraadene og Frugtknuden. Støvdragerne ere byggede næsten ganste ligesom hos Klokkelynge, men de vende udad, og det samme gælder om Griffelen og det lappede Nr. Naar Honningbien flyder til Blomsten, holder den sig

fast til denne ved Hjælp af Forbenene og andet Benpar, Snabelen stikkes ind imellem Støvknappernes 16 hornagtige Vedhæng, og derved rykkes Pollenformene ned over Bien, saaledes at nogle hænge fast i Haarene paa Legemet's Underside. Naar Bien senere søger andre Blomster, kommer dens Bug let i Berøring med de udstaaende klæbrige Nr, og Krydsbestøvning indtræder da. Hedelyngen blomstrer i August og September. Hermann Müller meddeler dog, at han saa sent som d. 14. Oktbr. har set Jord-Humlen (*Bombus terrestris* L.) sugende paa dens Blomster.

Den Honning, som udvindes af Hedelyngens Blomster, er sej, bliver ved Krydstallisationen smudsiggul og har en ejendommelig Smag. Hos os er dens Pris en Del lavere end den lyse Honnings. Om den kan betragtes som et godt Vinterfoder for Honningbierne, er et Spørgsmaal, som endnu ikke er fuldt oplæret. I nogle Egne synes Bierne nemlig at overvinde fortrinlig paa den, i andre derimod slet. Aarsagen hertil kan maaste søges i, at Hedelyng-Honningen i de førstnævnte Egne bliver blandet med Honning af andre Planter, f. Eks. Klokkel yng.

Men om end Hedelyng-Honningen ikke er et ganste sikkert Vinterfoder for Bierne, saa har den i ethvert Tilfælde en meget stor Værdi for Diablerne i Eftertraekene, da det er ganste almindeligt at over Halvdelen af Honning-Udbytet i saadanne Egne udgøres af Lynghonning.

Centralmøde for DBF. II.

(Fortfat.)

4. Valg af en Revisor for Regnskaberne 1897—98 i Stedet for Mejeribestyrer S. B. Schmidt, Kronborg, Lunderstov, der efter Tur fratræder.

N. S. Kristensen. I vorc Love staar der, at Revisorerne skulle være Medlemmer af Amtsforeningen; men det er Agent Kriel ikke. Hans Valg er derfor ugyldigt.

Flere. Det er en meningsløs Bestemmelse.

Erstlev. Det har tidligere været paatalt, at Revisorerne skulle være Medlemmer af Hovedforeningen. Deri kan der jo være noget mere Rimelighed. Denne Beringelse opfylder Hr. Kriel. Derimod kunne vi jo vanskelig kontrollere, om en Revisor er Medlem af vedkommende Amtsforening. Det er jo ganste urimeligt. Vi have nu i mange Aar overset den Bestemmelse. Jeg vil fore-

flaa, at vi ved næste Centralmøde søge at faa den ændret. Der kan jo ikke ret vel være Tale om paa Grundlag af den Bestemmelse at kassere i Dag Hr. Kriels Valg, som er foregaaet i 1896, og som gælder indtil næste Centralmøde.

N. S. Kristensen. Med Hensyn til Bestyrelsesmedlemmerne søge vi jo at faa de forskellige Dele af Landet repræsenterede; men nu have vi begge Revisorer i Jylland. Derfor vil jeg foreslaa, at vi nu vælge Lærer Smith, Bjergsted, til Revisor. Han er kendt med den Slags Arbejde og har god Tid dertil.

Schrøll. Spørgsmaalet om Kriels Valg foreligger ikke i Dag.

Ladegaard. Jeg foreslaar, at vi genvælge Schmidt, Kronborg. Han er vor gamle Revisor, og vi have Grund til at være tilfredse med Revisionens Arbejde.

Ved skriftlig Afstemning genvalgte Mejeribestyrelser F. B. Schmidt, Kronborg, Lunderby med 19 St. Derefter havde Lærer Smith, Bjergsted, 9 St.

5. Smaa skrifterne.

Ersklev. For Tiden haves Dplag af 3 Smaa skrifter til Uddeling blandt Foreningens Medlemmer, nemlig Nr. 10 „Ledetraad i Biavl“, 2. Udgave, udgivet i 1895, Nr. 8 „Boks-Møllene“, 2. Udgave, udgivet i 1896, og Nr. 12 „Bipeff“, udgivet iaar. Dette er jo et ganske anseeligt Antal, og Foreningen behøvede forsaavidt ikke at udsende noget nyt Skrift i 1898; men jeg har fra forskellige Sider, navnlig fra Elever i Biavlskolen baade iaar og forrige Aar, modtaget Opfordring til ved Centralmødet at fremsætte Ønsket om, at DBF. enten vilde udgive en dansk Vejledning til Stålhammars Vægtavler eller en Honningbiens Naturhistorie. Hvis dette sidste valgtes, var der jo intet til Hinder for i en saadan Bog at henvisse til de enkelte Billeder paa Stålhammars Vægtavler. Hvis Foreningens Status var særlig god, vilde jeg anbefale dette Forslag, da jeg ganske vist tror, at der er Trang til et saadant Skrift; men saaledes som Forholdene for Djebløkket ere, vil jeg foreslaa, at det enten udsættes til næste Centralmøde, eller at Udgivelsen gøres afhængig af, hvorvidt Foreningen i det kommende Aar opnaar forøget Statstilskud.

Grønning. Sekretæren har lovet at skrive et Skrift om „Ingelansætningens Grundlov“ paa Grundlag af Gerstungs Skrift herom. Naar kunne vi vente det Skrift? Med Hensyn til Stålhammars Vægtavler ønsker jeg at vide, om Salget af disse sker paa Foreningens Regning eller det er Sekretærens egen Forretning.

Ersklev. Det er ved et tidligere Cen-

tral møde vedtaget, at Gerstungs nylig omtalte Skrift skulde udgives af Foreningen med de Ændringer, som jeg maatte finde tjenlige; men Gerstung berører i sit Skrift nogle Forhold, som det ikke er ganske let at komme til Klarhed over, og det vilde ikke være forsvareligt at udsende dette Skrift uden at kunne udtale sig med Sikkerhed om disse Forhold. Derfor har jeg ved forrige Centralmøde faaet Henstand med det Skrift, indtil mine Undersøgelser i den Retning ere endte. Jeg haaber, at Skriftet kan foreligge til næste Aar. Med Hensyn til Stålhammars Vægtavler skal jeg oplyse, at Enhver kan skrive til Vøjnant Stålhammar efter disse Tabler. Dette har jeg gjort, og jeg har dem efter Udgiverens Ønske liggende til Salg. Dette kan jo Hr. Grønning ogsaa gøre; men der sælges aarlig kun et ringe Antal af dem.

Præsidenten. Med Hensyn til det første Spørgsmaal maa jeg slutte mig til Sekretæren. Gerstungs Meninger ere ikke saa almindelig anerkendte, som mange tro. Vi bør være forsigtige med at fastslaa hans Grundfætninger, hellere vente og se, om de trænge igennem. Professor Vogel har rettet et stærkt Angreb paa dem.

Harbo. Er der ikke en anden Vej at gaa, f. Eks. at udgive en kortsættet, men tydelig Vejledning i Honningbiens Naturhistorie, forsynet med Billeder eller Tabler. Det vilde blive billigere.

Ersklev. Hr. Harbo har misforstaaet mig. Da Stålhammars Vægtavler ere særdeles gode, var det Meningen fremdeles at benytte disse ved Undervisning, men kun at udgive en dansk Forklaring til dem. Dette vilde ubetinget være det billigste for Foreningen. Vælge vi derimod Udgivelse af en Honningbiens Naturhistorie, da maatte det være en Selsfølge, at den blev ledsaget af oplysende Billeder, saa meget mere som Foreningen allerede ejer et anseeligt Antal af saadanne; men derfor kunde der jo godt i Bogen henvises til Billederne paa de 2 svenske Tabler.

Vindelof. Vi have nylig faaet 2 gode Smaa skrifter og desuden have vi jo „Tidskriftet“. Derfor mener jeg, at vi kunne vente et Aar endnu med Udgivelsen af et nyt Skrift. Med Hensyn til „Ingelansætningens Grundlov“ slutter jeg mig til Præsidenten. Striden mellem Dzierzson og Gerstung om den Sag er fremdeles staaende.

Andersen. Mange mene, at vi have Naturhistorie nok i Brunns, Ersklevs og Vorbeds Bibøger. Det er dog ikke min Mening. Jeg tror, at vi godt kunde behøve en rigtig udførlig Honningbiens Naturhistorie, og jeg tror ogsaa, at vi i Ersklev have

Manden, som kunde udarbejde en saadan; men den Sag kan Foreningen maasse endnu ikke magte. Derimod vil jeg tillade mig at henvende Opmærksomheden paa det lille Blad „Bien“, som jeg udgiver i 1000 Eksemplarer. Det kan ved sin Villighed finde Vej til de Smaa-faarsfolk, til hvilke „Tidskriftet“ ikke naar. Det kan derfor godt kaldes et Smaa-krist. Jeg har hidtil haft forskellige Tilbud til det; men disse ere nu ved at ophøre. Derfor vil jeg bede Foreningen om at give mig et lille Tilbud til dets Udgivelse, eller saa jeg ophøre dermed. Jeg er nu gammel og kan ikke vedblive at udgive det længe; men jeg vilde sætte megen Pris paa et saadant Tilbud og betragte det som en Anerkendelse af min mangeaarige Virksomhed til Biavlens Fremme.

Lindeloj. Det Forslag er jo ikke opført paa Dagsordenen og kan vel derfor ikke komme til Forhandling. Derimod kan jeg godt slutte mig til Andersens Forslag om, at Etzlev skulde udgive en udsørgelig Honningbiens Naturhistorie; men denne maatte ikke udkomme som et Smaakrist men som et selvstændigt smukt udstyret Værk.

N. S. Kristensen. Striden mellem Dzierzon og Gerstung behøve vi ikke at tage Hensyn til. Vi have overskøjet Lyfterne i Biavl og kunne derfor ikke længere sætte os paa deres Standpunkt.

Lindeloj. Begge de stridende Parter ere i dette Tilfælde Lyftere.

Houliind. Tanken om Udgivelsen af en Honningbiens Naturhistorie finder jeg god; men vi have nu nok af korthattede Bøger om det Emne. Derfor burde dette være et udsørgelig Værk, som blev udgivet med Understøttelse af DBF. I den Henseende bør vi dog ikke forhaste os. Lad Sagen komme frem paany ved næste Centralmøde. Andersens Forslag om Tilbud til „Bien“ kan vel næppe komme til Forhandling i Dag, og det vilde jo ogsaa være latterligt, om den ene Bladudgiver gav Understøttelse til den anden. Men under en anden Form kunde vi vel vise gamle Andersen vor Anerkendelse, f. Eks. ved at yde ham en aarlig Pengegave.

Smith. Vi maa ikke glemme, hvad vi skylde Dzierzon. Det er den gamle Historie med Columbus-ægget. Huber opfandt i Virkeligheden den bevægelige Tavlebygning, og dog varede det 50 Aar, inden Dzierzon lærte Biavlerne at bruge den. Han er nu snart 90 Aar gammel; men han dur alligevel endnu. Med Hensyn til „Bien“ slutter jeg mig til Houliind.

Grønning. Jeg vil aabent erklære mig for en Tilhænger af Gerstungs Teorier uden derfor at kaste Snab på Dzierzon.

Gerstungs Skrift er jo optaget i Tidskriftet 1891 og 1892; men de Aargange ere desværre udsolgte. Derfor bør det optrykkes paany men med de fornødne Endringer. Først ved det Skrift fik jeg Dine op for de store Uretfærdigheder, vi havde begaaet mod Ingellejet.

Harbo. Vi skulle jo arbejde for Biavlens Fremme mest for Smaafolks Skyld. I min Egn ere vi meget tilfredse med Tidskriftet; men der er dog ikke saa Smaafolksfolk, som ikke ville holde det, fordi de anse det for at være for stort og over deres Faaetevne. Hos saadanne Folk kunde „Bien“ bane Vejen, og derfor foreslaar jeg, at vi understøtte det Blad.

Kr. Pedersen. Jeg ønsker, at vi skulle støtte Fremkomsten af et udsørgelig Skrift om Honningbiens Naturhistorie. Jeg vil endvidere stemme for, at vi støtte „Bien“ med et Bidrag. Det Blad arbejder jo ogsaa med til Biavlens Fremme; men der har i flere Aar været en Kurre paa Traaden mellem Andersen og DBF. Dette bør ikke være saa, og jeg tror, at Forholdet vil blive bedre, naar vi støtte „Bien“.

Schmidt. Jeg ønsker ikke et nyt Priskrift, men jeg foreslaar, at vi give Andersen en aarlig Understøttelse, saalænge han lever.

Lindeloj. Jeg vil foreslaa, at vi ved en Indsamling af Bidrag fra Foreningens Medlemmer bringe Andersen en Anerkendelse.

Andersen. Faar jeg Tilbud til „Bien“, da vil jeg gerne nedsætte Prisen yderligere. For Tiden koster den i Svendborg Amt kun 25 D. pr. Eksemplar. Jeg forlanger ingen Fortjeneste men kun mine Udgifter dækkede.

Joseffen. Jeg har gjort, hvad jeg har formaaet for at udbrede den nyere Biavl paa Bornholm, og dette er hidtil lykkedes godt. Andersens Navn bør ikke være ukendt for de danske Biavlere, og han bør høres; men jeg synes ikke, vi bør have mere end eet Blad, Foreningens Organ. Hvis Hr. Andersen synes, at det er for videnskabeligt, kan han jo selv skrive Artikler dertil og faa dem godt honorerede. De vilde jo blive læste i langt videre Kredse end hans eget Blad. Hans Navn bør leve blandt danske Biavlere. Jeg kender ikke hans Naar; men hvis han trænger til det, er jeg villig til at stemme for, at vi yde ham en aarlig Understøttelse af 100 Kr.

Schmidt. Skal vi støtte Smaafolksfolk, lad os saa vise det ved at paastønne Andersens Arbejde; men lad os ikke binde ham til at anvende Beløbet til „Bien“. Jeg vil stemme for, at vi yde ham en aarlig Understøttelse af 100 Kr.

Houliind. Det er let nok at sige, at et Blad skriver for Smaafolksfolk. Jeg har

holdt „Bien“; men jeg vil ikke kritisere det, kun vil jeg sige, at det eneste, der kan bringe det til Smaafaarsfolk, er dets billige Pris, og hvad der staar i „Bien“, findes ogsaa i „Tidskriftet“. Andersen fortjener Paa-skønnelse, men jeg synes ikke om at støtte „Bien“. Vi kunne jo i „Tidskriftet“ faa en Afdeling „For Smaafaarsfolk“. Dertil kan jo Andersen levere Artikler.

Præsidenten. Spørgsmaalet om at understøtte „Bien“ foreligger ikke paa Dagsordenen. For mig stiller det sig meget tvivlsomt, om Ministeriet vilde billige, at vi understøtte et andet Blad. Med Hensyn til Billighed maa vi sige, at vi ere komne langt ned, naar „Tidskriftet“ med hele sit fyldige Indhold kan holdes af 2 Medlemmer i Forening, der hver kun kommer til at betale 75 Ø. om Aaret for det i Kredse.

Vicepræsidenten. Jeg henstiller til de indtegnede Talere enten at frasælde Ordet eller at fatte sig meget kort, da de fleste Talere alligevel tale om Spørgsmaalet „Bien“, som slet ikke foreligger; men jeg har ikke villet affkære den gamle General Ordet, da han bragte den Sag frem.

N. S. Kristensen. Jeg tror rigtignok ikke, at der kan være Tale om nogen Konkurrence mellem „Tidskriftet“ og „Bien“; men alligevel er jeg imod at understøtte „Bien“.

Ersklev. Der er et gammelt Ord, som hedder: „Mands Billie, Mands Himmerig“. Jeg forstaar meget godt, at mange Delegerede finde det urimeligt at støtte et andet Viblad end DBF.'s Medlemsblad; men paa den anden Side ere vi alle enige om, at vi gerne vilde vise gamle Andersen en Anerkendelse. Nu er han saaledes stillet, at jeg næppe tror, han vil modtage en Understøttelse til sig selv. Derimod kende vi jo ogsaa fra tidligere Tid hans Ønske om at faa en Understøttelse til „Bien“. Lad os da vise ham vor Anerkendelse ved at opfylde dette Ønske. Jeg foreslaar, at vi paa Smaaskrifternes Konto yde i Aaret 1898 en Understøttelse af 100 Kr. til Udgivelsen af „Bien“.

Schroll. Præsidenten mener, at det Spørgsmaal ligger udenfor Dagsordenen; men i det Tilfælde er det ørkesløst at komme ind derpaa.

Mads Hansen foreslaar, at Mødet tilkender Andersen en lille Gæstpræmie.

Harbo. Ersklevs Udtalelser om denne Sag fortjene Forsamlingens udelte Sympathi. Jeg slutter mig ganske til hans Forslag; men jeg ønsker da, at Andersen stiller en Del Eksemplarer af „Bien“ til Disposition til Udsendelse i Kredse.

Andersen. Det synes mig, at denne Sag godt kan behandles under Punktet

„Smaaakrifter“. De fleste af dem, som holde „Bien“ vilde alligevel ikke holde „Tidskriftet“, fordi det er dem for dyrt og videnskabeligt. I mit lille Blad er alt skrevet letfatteligt og simpelt. Det vil ikke skabe „Tidskriftet“, fordi alle viderkomne Biavlere alligevel ville holde dette. Hvis man ikke her vil stemme over dette Forslag, maa jeg anse det for Uvilje imod mig.

Schroll. Jeg har af Præsidenten faaet Bemyndigelse til at stille følgende Forslag: Bestyrelsen bemyndiges til med Ministeriets Billigelse at yde Andersen i 1898 et Tilskud af 100 Kr. til Hjælp til Udgivelsen af „Bien“. Hr. Sofjessen anmodes om at tage sit Forslag tilbage.

Sofjessen. Ja, jeg tager mit Forslag tilbage.

Vicepræsidentens Forslag vedtoges derefter med 18 St. for, ingen imod.

Vicepræsidenten. Hr. Ersklev anmodes om, saa snart ske kan at foranledige Berfungs Skrift angaaende Ungelansætningen udgivet med behørig Kommentarer.

Vedtoges.

6. Biavlslærerne.

Ersklev. Denne Virksomhed er iaar fortsat i samme Spor som i de senere Aar, dog er der for de 2 faste Biavlslæreres Vedkommende i Følge Beslutning paa sidste Centralmøde sket den Forandring, at deres Rejsseudgifter ikke komme med paa Regningerne, da de nu have faste Priser for Møderne, nemlig 10 Kr. for hvert af de 20 første og 8 Kr. for hvert af de øvrige Møder, der indgaa i deres samlede Plan. Denne Forandring vil formentlig spare os for en hel Del Revisionsbemærkninger i Fremtiden. Endvidere maa det fremhæves, at flere af de paa Foreningens Biavlsskole uddannede Biavlslærere iaar hve holdt Møder for DBF. Denne Bevægelse vil formentlig blive fortsat, saaledes at man om nogle Aar vil have saadanne uddannede Biavlslærere i de fleste Egne af Landet. Da Regnskabsaaret 1896 sluttede med et Underud, bestemte Bestyrelsen at nedsette den samlede Udgift til Biavlermødernes Afholdelse med c. 200 Kr., altsaa med c. $\frac{1}{10}$ i Sammenligning med 1896. Tilskuddene til Kredse har altsaa i 1897 udgjort c. 45 Ø. pr. hel Stemme. Bestyrelsen foreslaar, at Biavlslærer-Virksomheden i 1898 fortsættes i lignende Omfang og paa samme Maade som iaar.

Andersen. Det forbaer mig at erfare, hvorledes Biavlslærerne rejse om fra den ene Ende af Landet til den anden med lange Rejser mellem Møderne. Alle Møder i et Amt burde holdes efter hvarandre, saa at Rejserne kun bleve ganske korte. De smaa

Kredsfe burde samles mere i Amtsforeninger, derved vilde Rejsseudgifterne formindskes.

Joseffen. Jeg slutter mig til den Udtalelse. Paa Bornholm have vi ogsaa fulgt den; men naar vi nu have 2—3 særlig fremragende Viavlslærere, da bør vi dog en Gang imellem udsætte os for den større Udgift ved at benytte disse, f. Eks. hvert 3. eller 4. Aar; men ellers mener jeg, at Udviklingen bør gaa i den Retning, at vi benytte vore egne Viavlslærere, der have modtaget Uddannelse paa Viavlskolen i Skallunborg.

Præsidenten. Dannelse af store Amtsforeninger ligger mig meget paa Hjerte; men her i Sylland have vi saa store Amter, at det er vanskeligt at holde dem samlede som Amtskredse. Vi maa finde os i, at der dannes ganske smaa Kredse, men arbejde hen til at disse ved Sammenslutning kunne vokse.

Vitsch-Lauritzen. I Agitationen ere Viavlslærerne de bærende Kræfter, de gøre det største og mest frugtbringende Arbejde, og dette er meget anstrengende. Derfor bør vi ikke tage det for strengt, naar deres Rejser synes at medføre for store Udgifter. Jeg hilser de ny Viavlslærere med Glæde, men lad os dog ikke glemme at bruge de gamle, hvert 3. eller 4. Aar synes mig for lidt. I Grunden have vi for saa Viavlermøder, vi burde have flere i hver Egn for at vise de forskellige Arbejder efter Aarstiderne.

Grønning. Andersen taler altid om de store Amtsforeninger, vi skulle danne; men vi have allerede nu et betydeligt Antal af saadanne Amtsforeninger, og de kunne jo ikke fremtvinges. Aarsagen til de lange Rejser for Viavlslærerne er for en Del Pengetilfældene og Kredsenes eget Valg af Viavlslærere. Derfor er det, at baade Kristensen og jeg ofte berejse de samme Egne, og dette giver større Rejsseudgifter. Hvis hver af os kunde holde sine Møder mere samlede, vilde det ikke alene gavne os, men ogsaa Kredsen og DBF.

Ersløv. Store Kredse tilbyde mange Fordele; men vi maa dog vel betænke, at DBF. aldrig i tidligere Tider har staaet med saa stort Medlemsantal som i de senere Aar. Derfor bør vi være forsigtige med at gribe ind i Kredsordningen. Det var et heldigt Greb, da vi bestemte, at mindst 10 samlede Holdere kunde faa Bladet til nedfat Pris. Hvem turde vel nu paatage sig Ansvar for at forhøje det Tal til 50 eller kun til 25? Det kunde let medføre en Formindskelse af vort Medlemsantal. Bestyrelsen gør hvad den formaar for at skaffe Viavlslærerne samlede Rækker af Møder; men dette er ikke altid muligt, naar den tillige skal tage Hensyn til Kredsenes mangfoldige

Ønsker med Hensyn til Viavlslæreren og Mødetiderne.

N. S. Kristensen. De faste Viavlslærere have gjort meget for Enkeltethed ude i Kredsen. Møderne kunne ikke trækkes paa en Snor, naar der skal tages Hensyn til Kredsenes Ønsker. Derved fremkomme de lange Rejser, og det vil nok vise sig, at de 8 Kr., der ere fastsatte som Betaling for hvert Møde, ofte bliver for lidt.

Kr. Pedersen. Efter Haanden som vi faa uddannet Viavlslærere i alle Landets Egne, mener jeg, at de faste Viavlslærere skulle spares for Rejser; thi de kunne ikke lede Forsøg i deres egne Bigaarde, naar de skulle slukke Landet rundt paa Rejser.

Bjerregaard. Er det ikke bedre, at der ansættes flere Viavlslærere? Som det nu er, bruges mange Penge til Rejser, og Viavlslærerne slides op. Jeg vil foreslaa, at der ansættes 2 for Sylland og 2 for Dorne.

Schroll. Andersen's Forslag om Dannelsen af flere store Kredse kan ikke stilles til Afstemning, da det ikke kan gennemføres. Da der er begæret Afslutning af denne Sag, stilles følgende Forslag: Bestyrelsen befuld-mægtiges til i 1898 at lede Viavlslærernes Virksomhed paa samme Maade som i de senere Aar.

Betoges.

(Fortættes.)

For Begyndere.

Af N. F. Holtermann. Amer. B. Journ.

For den Fremadstuede bringer September allerede Tanker om Vinteren, de fleste Viavlere og særlig Begynderne tænke da paa, hvorledes de skulle indvintre deres Bier. I denne Henseende ligesom i mange andre kan Begynderen med 1—2 Stader ikke ganske følge den fremstredne Viavl. Jeg tænker her paa Overvintning i det fri. Der er dog visse Regler om Familiens Tilstand, som gælde for alle. I Egne, hvor der ikke er Etertræk, bør Bierne med Hensyn til Familiens Tilstand beredes til Vinteren allerede tidlig i September. De, som have den mindste Erfaring med Bier, ere gerne de mest ængstelige for at faa dem godt gennem Vinteren. Derjom Bierne have givet godt Udbytte, udvises der den største Omhu for at føre dem godt gennem Vinteren. Hvis de derimod have givet lidet eller intet Udbytte, faa de gerne Lov til at støtte sig selv. Ingen kan have Held med sig ved en saadan Fremgangsmaade, og Begynderen bør derfor lige fra først af betragte Viavlen som en

Fvretning. Jeg har nu drevet Biavl i 17 Aar, og jeg har fundet, at de heldige Biavlere ere dem, som gaa jævnt fremad, de se fremad og berede sig paa at modtage en god Høst, men afvente saa rolig, hvad der vil komme. Dersom Aaret har været slet, betænke de sig ikke paa at købe Mandis og fodre. Har det derimod været et godt Aar, blive de ikke derfor tosjede og opkøbe alle de Bier, de kunne saa fat i.

Saa er der dem, som ville straffe deres Bier efter et slet Hønningaar. De have ikke givet noget Udbytte, saa ere de heller ikke værd at koste Penge og Arbejde paa. Saa-danne Biavlere miste i Reglen deres Bier, og den efterladte Bygning bliver ødelagt af Møl. Næste Sommer eller den næste bliver Aaret bedre, en Nabo faar et godt Udbytte, og den daarlige Biavlser begynder da paany i det følgende Aar, Aaret bliver atter uheldigt, han siger da: „Jeg har ikke Held i Biavl“, medens Sandheden er, at han bærer sig ufornuftig ad.

Nej, Bierne bør passes godt uden Hensyn til, hvorledes Aaret har været. Først maa man sikre sig, at Stedet har en Dronning. Hvis der ikke findes Dronningceller men Yngel paa alle Udviklingsstrin, kan man være temmelig sikker paa, at der er en Dronning, dog er det endnu sikrere at se den. Det er muligt, at der ikke er Yngel paa alle Udviklingsstrin, nemlig naar der i lang Tid ikke har været noget Træk, saa bør man helst se Dronningen. S. 99 af 100 Tilfælde ved jeg, før jeg undersøger Stedet, om det har Dronning eller ej; men dertil kræves lang Ovelse.

Opfølg Dronningen, brug saa lidt Røg som muligt, udtag Tavlerne roligt og vær ikke altfor længe om at undersøge dem første Gang, ellers blive Bierne urolige og forlade deres Plads paa de sidste Tavler, inden du naar dem. Dersom Familien mangler Dronning men har Yngel og mange Bier, giv den da snarest mulig en Dronning.

Naar man har en god Dronning i Stedet, kommer det tillige an paa at have et tilstrækkeligt Antal Bier. Hvis der ikke er Bier nok til at dække 4 Langtrob-Tavler (= 5 Normaltavler), vil jeg helst forene Familien med en anden svag Familie. Jeg tilraader ikke at forene 2 stærke Familier, heller ikke at forene en jævnt stærk med en meget svag.

Jeg kommer nu til Forraadet: De svageste Familier kræve de mest fyldte Tavler, fordi de behøve næsten lige saa meget som de stærke; men de kunne ikke dække saa mange Tavler. G v hellere helt fulde eller næsten fulde Tavler end at fodre med Sukkerstrup. Giv dem Winterforraadet, saa snart Tavlerne

efter 10. eller 15. September ere næsten fri for Yngel, saaledes at du kan udtage de Tavler, der indeholde mindst Hønning, og erstatte dem med næsten fyldte. Del ikke Forraadet paa begge Sider af Yngelredet, men hæng de fuldeste Tavler ved den ene Side og saaledes videre saa at de mindst fulde komme paa den anden Side. Skær derefter med din Pennkniv et Hul i Tabellen midt imellem Sidelisterne, 3" fra Tablebæreren, disse Huller skulle danne Wintergange for Bierne, saa at de i den kolde Tid ikke behøve at gaa uden om Kammerne.

Boghvede-Hønning er god til Winterforraad og det er, saa vidt jeg ved, enhver Slags Hønning. Hønningdug er ikke Hønning. Bierne samle den under Tiden. Den har en stram Lugt og mørk Farve; men den findes sjældent hængent i Staderne, og Begynderen behøver derfor ikke at være bange for den.

Som man ser er denne Anvisning i flere Punkter forskellig fra vore Anvisninger til Indvintring af Bier; men vi have antaget, at en saadan Anvisning fra en anset amerikansk Biavlser's Haand vilde have Interesse for vore Læsere. Et Punkt ville vi særlig fremhæve, nemlig Forfatterens Udvarsel mod at dele Forraadet. I den Henseende ere vi ganske enige med ham.

Med.

Ugløggende Arbejdere.

Af Dr. Zacher. „D. ill. B. Zeitung“.

Allerede Aristoteles beretter om den ejendommelige Fremtoning, at Bisfamilier, som have mistet deres Dronning, ofte faa et større Antal frugtbare, ugløggende Arbejdere, og af senere Sagttagere ere disse Kendsgerninger ofte bleve bekræftede. I Særdeleshed stemme alle Beretninger, saa vidt de ere samlede af den bekendte Bisforster Huber, overens deri, at det paa denne Maade ved den saakaldte „Parthenogenes“ fremkomne Afkom bestaar af lutter Hanner. Trods alle disse Beretninger, hvis Rigtighed dog fra anden Side er bleven bestridt af mindst ligesaa mange ansete Biavlere som beroende paa usøjagtig eller falsk Sagttagelse, — har selv den paa Biavlens Omraade som Autoritet gældende franske Naturforsker M. S. Pérez, i sit fornylig udgivne Værk Les Abeilles ladet Spørgsmaalet om Muligheden af en saadan Parthenogenes, som utvivlsomt viser sig hos andre Hymenopterer, f. Eks. Hvepjene, staa aabent med Hensyn til

Sonningbierne. Thi trods yderst talrige Underfølgelser blev det ikke forundt Berez blandt de Bifamilier, som bleve oversendte til ham som Bevismiddel for denne Parthenogenese, at finde virkelig frugtbare Arbejdsvier. Vistnok befad mange af disse mere udviklede Eggestofke end deres Kammerater; men videre Underfølgelse viste, at man i saadanne Tilfælde havde at gøre med unge, nylig udboksne Dyr, hvis Eggestofke endnu ikke vare saaledes indstrumpne, som det er Regel hos ældre udboksne Eksemplarer.

Saa meget mere interessant og vigtig for den endelige Løsning af dette Spørgsmaal er den Sagtagelse, som er gjort af M. Guillon, en gammel erfaren Biavler i Triconville (Dep. Meuse), der har haft sin Opmærksomhed rettet paa dette Stridspunkt i 30 Aar. Han har offentliggjort den i Bladets *Apiculteurs*, og den har givet Anledning til livlig Forhandling mellem Tilhængere og Modstandere af denne Parthenogenese, indtil den officielle Underfølgelse endelig har afgjort Striden til Fordel for de førstnævnte.

Paa Forlangende af Hr. Sevalle, Professor ved Ecole du Luxembourg, sendtes fra den omtalte Houillon et Stabe med befrugtede Bier til Algerbrugsmiisteriets entomologiske Station, hvor den foretagne Underfølgelse gav følgende Resultat:

Efterat Herrerne Sevalle og Marchal havde forbisjet sig om, at Familien var bleven berøvet sin Dronning, fandt de ved Underfølgelsen 2 sædvanlige Arbejdsvier med fuldt udviklede Eggestofke. En med store Celler forsynet, oprindelig ganske tom Table, der blev indhængt i Stabet, havde Bierne fyldt med Dugel, og tillige var ligesom i tidligere iagttagne Tilfælde Eggene ganske uregelmæssig fordelte, saaledes at der i mange Celler fandtes henimod 10. Hyppig bemærkede man ogsaa i een og samme Celle 2 fuldkomment udviklede Larver ved Siden af hinanden og i en foroven med Voks (?) luftet Celle endogsaa en fuldtudviklet Larve ved Siden af en, der var langt tilbage i Udvikling.

Endvidere fandtes ogsaa i de mindre Celler, som ellers tjener til Udvikling af Arbejdere, Egg, om end ikke i saa stort Antal. Disse havde ligeledes udviklet sig, men ligesom i de store Celler alle til Hanner. Ogsaa alle de allerede udkrøbne unge Bier vare af Mandkøn.

Mandt 94 opfaarne Arbejdsvier befandt sig i det undersøgte Stabe 20 Procent befrugtede og foruden disse fuldtudviklede Hanner viste yngre Eksemplarer ligeledes befrugtede Eggestofke paa forskellige Udviklingsstrin.

Denne med Udeluktelse af enhver Bifarelse (?) af Sagnmænd iagttagne Kendsgerning synes at udelukke den ogsaa af Brehm antagne Mening, at Bierne i en dronningløs Familie lokke en af Arbejderne til Eglægning ved at vække den et særegent Foder.

I ethvert Tilfælde er dog med Fastfættelsen af denne Kendsgerning med Hensyn til Selvbefrugtning af dronningløse Bier det Spørgsmaal paa ingen Maade løst, hvorledes det gaar til, at jævnfides med saadanne befrugtede Familier andre under ganske de samme Omstændigheder forblive ubefrugtede og bortdø, og hvilke Aarsager, der overhovedet fremkalde en saadan Parthenogenese hos Hymenopterne.

Ovenstaaende Artikel har ikke ringe videnskabelig Interesse, uagtet den i Virkeligheden lader det paagældende Spørgsmaal uløst. Endvidere er det mærkeligt, at der tales om „befrugtede“ Arbejdsvier, medens man hidtil har antaget, at de eglæggende Arbejdere ikke vare befrugtede. Meningen maa formodentlig være, at Sevalle og Marchal have fundet Sædfin i Sædgemmet hos 20 % af de undersøgte Arbejdere i et dronningløst Stabe. Denne mærkelige Opdagelse trænger rigtignok til yderligere Bekræftelse, inden vi kunne anse den for en „fastflaet Kendsgerning“. At derimod samtidig et stort Antal Arbejdere oftest ere eglæggende i et saadant dronningløst Stabe, lyder ikke usandsynligt.

Red.

Dandsfodring af Bier.

Af H. von Raufschensels.

Dette Spørgsmaal har for nogle Aar siden bragt meget Røre. Det behøves ikke, svarede det store Flertal, ogsaa tydste Biavlere, som straks troede at overbevise mig, der stillede Spørgsmaalet. Svaret bragte Tilhængerne af Dandsfodring i det største Oprør. Modpartiet blev i „Nördlinger Bittidende“ opfordret til at møde i Skranken, og da ingen rørte en Finger, alle bleve stumme som Fisk, stillede jeg mig, en usjel Lilleput, alene mod den kæmpemæssige Gulliver. Men næppe havde vi taget Afstand, efter den sædvanlige Fægtningshilsen, og ubvekslet de første Hug før jeg, hvor mærkeligt det end lyder, stod alene tilbage paa Bladsen.

Min Mening angaaende dette Spørgsmaal blev siden hen ikke mere forhandlet.

Men nu bragte det tidligere nævnte Blad i September-Nummeret Beretningen af en Hr. Bey, Væver i Hævebrug og Biavl i Ruschud i Bulgarien, hvori han fortæller om en Oplevelse, han har haft i Vinteren 1895—96, og denne giver et slaaende Bevis for, at Bierne ikke behøve at vandsfodres om Vinteren af Biavlerne. Om Sommeren 1895 fangede hans Kammerat i Nærheden en gennemgaaende svag Efterværme i en Kube (forøben spids og bred forneden), stillede den paa en Tomatmark, og ingen bekymrede sig videre derom. Den 18. Novbr. indvintrede Hr. Bey dem sammen med sine egne Bier i et Bistuer. Den 22. November blev Familien urolig. Hr. B. tænkte om det kunde være Mus, han løstede Kuben i Vejret, men fandt i Stedet for Gnaverne paa Gulvbrædtet Rokspilinter, som han antog vare blevne gnavede af Cellerne af de honningsøgende Bier, og han gav dem da flydende Foder i en slad Talleten. Fra det Øjeblik vare de hungrende hjulpsne. Men hvad videre? Endnu mere flydende Foder havde sikkert haft Bugløb til Følge. Da paakom der ham pludselig en Tanke: Han star med en Sab Kubens Spids af og blottede saaledes 5 Rokstavler og 4 Rokstavle-Mellemrum, saa satte han en Ring af Ler ned paa den afstaaende Rand og satte derefter den afstaaende Kubespids paa; inden i denne kom han en Top af sædvanlig hvidt Sukker, som laa paa Verringen. Over det hele (Suffertoppen og Ringen) blev en stor Blomsterpotte sat med fortøttet Hul i Bunden, og Familien blev overladt til sin Stæbne. Efter Overvintringen var der d. 6. Marts kun 33 døde Bier, ellers var alt vel. Nu blev Suffertoppen endnu en Gang fornyet til Familien; den første var forbrugt paa omtrent $\frac{1}{3}$ nær. Midt i Maj var Kuben udbygget; d. 6. Juni faldt en glimrende første Sværm, d. 13. og 15. mindre gode Efterværme. Det hele havde Svælingen, som Hr. Bey kalder den, været i S:and til at frembringe ved kun tørt, hvidt Sukker som Vinterforraad; og saa skulle Familier sulte og tørste ihjel paa kornet Honning, hvis Krystaller ofte formelig svømme i tyndtflydende Honning, naar de desuden kunne bruge al den Fugtighed, der er i Luften? Redaktøren af Bladet, Hr. W. Vogel, kunde naturligvis ikke undlade at tilføje et forklarende Ord, som ivrig Forfæmper for Vandsfodring af Bierne om Vinteren; og han gjorde det i en Stjerneanmærkning: „Den nødvendige Fugtighed til Opløsning af Sukkeret fandt Bierne aabenbart oven over sig paa den indvendige Side af Blomsterpotten, hvor Dunster slog ned“. Men for at kunne skaffe Vand paa denne Maade, maatte Bierne midt om

Vinteren æde sig gennem Suffertoppen, overstride Kuberanden og Verringen og derefter maatte de klatre i Vejret paa den stejle, kolde og overhængende Væg af Blomsterpotten, hvor Vanddraaberne hængte. Er dette sandsynligt? Det staar i fuldstændig Modstrid med, hvad Hr. Vogel siger om Tørst i Nr. 20, 15. Oktober 1896: „Meget snart hemsører Vandtilberne i Bilegemet. Nu blive Dyrene angst og søge i Staderne efter Vand, men de kunne intet finde. I deres Nød ribe de nu Honningcellerne op og opsluge begerligt det Krystallisationsvand, som er mellem Honningkrystallerne. De tørre Krystaller lade de falde paa Gulvet. Tørsten søles nu bestandig mere af Bierne, indtil endelig hele Familien kommer i Dødsangst paa Grund af Tørst. Nu begynde Dyrene at summe stærkt og at bruse, og ved dette miste de den sidste lille Vanddraabe i deres Begemer. Det uddunstedes og i Angst udaandede Vand slaar nu ned, men hvor? Ikke i Nærheden af Bisklyngerne, men paa de koldeste Steder af Stedet, i Særbeleshed paa Gulvet, men her kunne Bierne ikke naa det, saa at de nu lide Tantaluskvaler. Naar Nøden er paa det højeste, opløser Vinterklyngen sig, d. v. s. Bierne adspredes i Stادت, kolde, stivnede og døende; Jordærbelse og Død hersker i Stadet“. Et gruopvækkende Billede! Til al Dykke for Biavlen er det et Fantasibillede, og det er vel malet paa Væggen med saa grelle Farver forat bekæmpe Modstanderne af Vandsfodring; det kan ikke tilgives, at Bisfamilien kan overvintres uden Vandsfodring, saavel i hule Træer som i Stader. Ser man skarper til, maas man spørge: Hvortil behøve Bierne saa meget Vand om Vinteren? Hvorfor bliver der ingen Nedslag i de tomme Celler omkring Bisklyngerne og især paa Forvæggen, men kun paa de koldere Steder i Stadet og især paa Gulvet? Hvorfor ikke ogsaa paa Gulvet i tidligere nævnte specielle Tilfælde, men over Bisklyngen i Blomsterpotten? Hvoraf kommer det, at Bierne ved at søge rundt i Stadet efter Fugtighed først intet flent møder, og naar de gøre det igen, blive de kolde og stive og dø? Og samme Hr. Vogel, som skildrer os de ihjelsroede Biers Tantaluskvaler, siger desuagtet sammen med Baron Berlepsch, som har skrevet en Vi-Bog: Bliver Familien overvintret i et Stade efter vor Forstrift, saa fordeler Nedslaget sig ligeligt, og Vandmangel forekommer da lige saa sjældent i det Dzierzenste Stade, som i Kuben“. Altsaa Nedslag overalt i Stadet og Vandmangel en Sjældenhed, nemlig Undtagelse fra Reglen. (Fortætted.)

Vore Bierhverb.

Foredrag af N. S. Kristensen, Himmeløw.

Hr. N. S. Kristensen, Himmeløw ved Roskilde, der var til Stede som Dommer ved Biavlsubstillingen, holdt i Lørdags Eftermiddag et Foredrag om vore Bierhverb, som vi neden for gengive i en noget forfattet Form:

En Ting er Alle enige om, nemlig, at Tiden ikke er saa god som den burde være, og at vi trænge til at faa vore økonomiske Aar forbedrede. Det kan ske paa to Maader, enten ved at formindste vore Udgifter eller forøge vore Indtægter. Vore personlige Udgifter kunne som oftest formindstes, men vore Udgifter til Stat og Kommune er det ikke saaledes at faa formindstet. I det Hele taget er det ubehageligt at skulle formindste vore personlige nødvendige Udgifter; men man kan gaa den anden Vej og sørge for, at Indtægterne blive noget større. Vil man indvende, at det ikke er saa let en Sag, at faa forbedret sine økonomiske Forhold, tror jeg dog at turde sige, at det ikke er saa vanskeligt for de Fleste af os, naar vi blot tage Sagen paa den rette Maade. Sagen er den, at Bierhverbene har større Betydning, end Folk i Almindelighed er tilbøjelig til at tro. Vi har lært af vor Geografi, at Danmark har to Hovedhverb, nemlig Landbrug og Fiskeri. Af disse to Hovedhverb giver Fiskeriet, som bekendt, en ganske forsvindende Indtægt i Sammenligning med Landbruget. Et af Bierhverbene, nemlig Fjerkræavl, giver saaledes omtrent 10 Gange saameget i Indtægt som det danske Fiskeri. Et andet Bierhverb er Biavl. Med den stiller det sig ikke saaledes. Forholdet er nemlig det, at Danmark producerer ikke nær saamegen Honning, som vi forbruger i Landet. Ifølge Statistiken tæber vi omtrent 130,000 Pfd. ude fra: de danske Biavlere behøve derfor ikke at være bange for ikke at finde Afsetning for deres Honning. Er det ikke Syn, at der gaar saadanne Mængder Honning tabt i Marken, fordi vi ikke har Bier nok til at samle Nektaren? Vi maa altsaa se at faa flere Bier.

Af Voks indføres her ikke saa faa Tusinde Pund. Her er altsaa en vid Mark for Smaaafarsfolk til at forbedre Indtægterne.

Af andre Bierhverb maa særlig Frugtavl nævnes; den kan, naar den drives fornuftigt, bringe en Indtægt, som man ikke faar af nogen anden Plante i Haven.

Ogsaa gennem kunstig Fiskeavl kan man skaffe sig et Bierhverb. Det er meget tedeligt, at der er saamange Bunde omkring

i Danmark, Mærgelgrave, Naløb osv., hvori der ikke er synderligt af madnyttige Fiske. Ad kunstig Vej kan man skaffe Fiske i disse Vandløb og skaffe sig en ikke saa lille Indtægt ved at drive kunstig Fiskeavl.

I den sidste Tid er Kaninavl kommet til. Naar vi ved, hvad Kaninavl indbringer i Belgien og Frankrig, maa Avlen i Hjemme nærmest betragtes som Vegetøsværd, men den Tid vil uden Tvivl komme, da vi ogsaa tager denne Sag økonomisk op.

Disse Bierhverb vil jeg anbefale de Tilstedeværende at tænke lidt nøjere over. Ved Optagelse af et eller flere af dem, vil man kunne forøge sine Indtægter ganske betydeligt. Medens der til Frugtavl, Fjerkræavl og kunstig Fiskeavl fordres større Plads, fordres der ved Biavl saa godt som ingen Plads. Hovedbetingelsen er, at der er godt Værlige om Bistaderne; men selve Pladsen kan godt være indskrænket. Det samme er Tilfældet med Kaninavl; derfor passer disse Bierhverb saa godt for Smaaafarsfolk, som kun raader over en lille Plads; med Hensyn til Biavl fordrer Loven kun, at der skal være 10 Al. fra Bistaderne og til alfar Vej eller ogsaa et forsvaret Planteværk. Der fordres ikke stor Kapital til at sætte denne Historie i Scene; man skal begynde med et Hus og en Familie, allerhøjst med to Huse og to Bifolk; efter Haanden som man vinder Kendskab til Røgtningen, kan man udvide Bedriften, men det bør absolut fravaades at begynde med et større Antal Bifolk, naar man ikke har Kendskab til, hvorledes Avlen skal drives. Det er ikke vanskeligt at erhverve sig denne Kendskab, man indmelber sig blot i Biavlerforeninger, som findes rundt omkring i hvert Amt i Danmark. Der findes nu omkring ved 6000 Medlemmer i Danmark. Grunden til, at det er gaaet saaledes med Biavl, er den, at vi staa saa udmærket godt organiserede. Derfor staa ogsaa den danske Biavl langt over vore Nabolandes, baade Tysklands og Sveriges. Jeg havde den Fornøjelse, da jeg for nogen Tid siden var til et Møde i Nordflesvig, at høre en tydt Embedsmand udtale en Tak for Foredraget og et Ønske om, at den tydske Biavl snart maatte komme til at staa lige saa godt som den danske Biavl.

At Bierne stikker, afstrækker vistnok en Del fra at drive Biavl, men vi har Midler til at beskytte os mod Bistik. Begyndere maa aldrig gaa til Bierne uden at beskytte Ansigtet med et Slør. Hænderne kan Vedkommende beskytte ved at vask dem i koldt Vand, saa stikker Bierne ikke, undertagen man klemmer dem. Endelig maa

man anskaffe sig en Pipibe, saa man ved Hjælp af Røgen kan holde Bierne i Aue, naar man arbejder med dem. Har man et Par Gange set virkelige Biablere arbejde med Bierne, kommer man snart over disse Ulæmpen. Et af de bedste Midler mod Bistif er at vaske sig med en lille Smule Eddikesyre, der virker som Modgift, og forøvrigt hobner Bistiffene ikke for de Flestes Bedkommende, naar de ere blevne stukne nogle Gange. For de fleste Biablers Bedkommende er Bistiffene et overvundet Stadium.

Der er meget betydelig Forskel paa Indtægten af Bierne i de forskellige Aar. Enkelte Aar kan et Bisfolk give betydelig mere i Indtægt, end Bierne og Bihus har kostet. Det er ikke saa sjældent, at et Bisfolk kan give henimod 100 Rb. Honning, og dette frister let Folk til at begynde i det Store, men saa vil man jom oftest blive stuffet. I regnsfulde Aar som f. Eks. Udstillingsaaaret 1888 var Udbyttet af Biablen paa Sjælland ganske ubetydelig, lig Mul. Biablen saavel som de andre Bierhverb kan derfor ikke anbefales som Hovederhverv, men som Bierhverb. Begynder man — enten det nu er et Aktieselskab eller en privat Mand — med Fjerkræavl, Biavl eller Kaninavl i det Store, viser det sig gerne, at det Hele gaar i Stykker efter nogen Tids Forløb. De maa drives som Bierhverb ved Siden af Hovederhvervet, thi saa kunne de give en meget betydelig Indtægt, hvad jeg fra min Egn kan nævne flere Eksempler paa. Der bor i min Nærhed et Par Husmandscenter, den ene har for et Aar haft en Indtægt af 150 Kr. af 4 Bisfolk, det anden ligeledes 150 Kr., men rigtignok af 7 Bisfolk; for Husmandscenter i smaa Aar er dette en betydelig Indtægt, 50 Ore om Dagen eller mere, end de vilde kunne skaffe sig ved det daglige Arbejde. Ved et Møde, jeg holdt for nogen Tid siden, udtalte en af de Tilstedeværende, at Klatgælden næsten var værende end den store Gæld, for den var næsten ikke til at blibe af med; men forleden Aar havde Bedkommende solgt 700 Rb. Honning og faaet 350 Kr. for den. Paa den Maade havde han faaet hele sin Klatgæld betalt, og siden den Tid var det gaaet godt.

Det var rart, hvis man hvert Aar havde et af disse rigtige gode Bjaar, men det har man naturligvis ikke; det gaar med Biablen som med Sæden, den er saa afhængig af Vejret. (Sluttes.)

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 152. Det forekommer mig, at der for nogle Aar siden her i Bladet har været omtalt en Tørjsukker-Fodrer; men jeg kan ikke finde Beskrivelsen. Jeg vil spørge Dem, om den kan anvendes til et Slags Reservefoder. Jeg har nemlig et Par Stader, som have Iovlig knapt Forraad. (H. S.)

— S.: Ja, en Tørjsukkerfodrer har ganske rigtig tidligere været omtalt her i Bladet, men den plejer at anvendes til Foraarsfodring. Det synes nemlig, naar man deri anvender Porto-Rico-Sukker, at dette Foder driver stærkt paa Yngelsætningen. Dette er rigtignok et Tørjsukker (ikke Roesukker); men det kan alligevel paa ingen Maade gaa an at benytte det til Efteraarsfodring, fordi det ikke er rent nok dertil. Dets Anvendelse fordrer jævnlig Udflugt af Bierne. Vil man paa denne Aarstid anvende Tørjsukkerfodring, da bør man dertil benytte Kandis. Fodrerer (se Fig. 61) er forøvrigt meget simpel. Den bestaar af en almindelig Ramme, paa hvis ene Side er fastsømmet et tyndt Bræt, som lukker denne Side helt. I den anden Side tilpasses et $\frac{1}{8}$ " - 3 mm. tykt Bræt, som passer i hele Lysningen men mangler foroven $\frac{1}{4}$ "

- 6 mm. i at naa Tablebæreren. Igennem Sidelisterne indlaas foruden 2 Traadsøm ind i det løse Bræt saaledes, at dette kan dreje sig paa de 2 Søm som paa et Par Stapler. Foroven kan Brættet ligeledes befæstes med 2 Traadsøm; men disse bør være løse. De 2 løse Stifter udtages, Fodrerer lægges fladt, den løse Side drejes ud, Fodrerer fyldes med Sukker, den løse Side drejes atter ned og befæstes med de 2 Søm. Nu hænges Fodrerer ind i Stadet tæt op til Bistifngen med den aabne Side vendt mod denne. Da Bierne behøve Fugtighed til Oplosning af Sukkeret, maa man ovenover Fodrerer lægge Voksduge med den malede Side nedad. Ved Foraarsfodring maa man pakke meget varmt over denne Voksduge, for at der ikke skal samle sig for megen Fugtighed under den. I det Tilfælde ville Bierne nemlig altså hurtig tage Foderet og fylde Cellerne, saa at Dronningen faar for ringe Læggeplads. Ved Efteraarsfodring vil det jo ikke stude, derfor bør man ved den ikke pakke for varmt over denne Fodrer. Den kan altså meget godt anvendes til Efteraarsfodring men ikke til "Reservefoder". Dertil kan man bedst bruge blød Kandisstage, som lægges i Foderaabningen; men paa denne Aarstid ville vi dog foretrække at fodre

saaledes, at Bierne kunne hængemme Foderet i Cellerne i flydende Tilstand.

Nr. 153. Jeg beder Dem herved om De ikke vil være saa god at besvare i „Tidskrift for Biavl“, om det er Dem bekendt, at pestbefængte Stader i denne Sommer er bleven helbredet efter Deres Anvisning i Smaastryk Nr. 12, som jeg har læst med megen Interesse. (S. C.) — S.: Ja, vi have allerede modtaget Beretninger om flere heldige Kure efter den Anvisning; men vi ville sætte Pris paa at modtage endnu flere.

Nr. 154. Kan jeg efter indgivet Andragende tænke at erholde fri Undervisning paa Biavlskolen næste Sommer, da jeg ikke er dansk Undersaet? (S. C.) — S.: Ja, en af Eleverne paa Skolen iaar havde fri Undervisning, uagtet han var hjemmehørende i Slesvig.

Nr. 155. Var det ikke heldigt for en Biavlsforening at have et Mikroskop og hvad koster det? (S. C.) — S.: Et Mikroskop, der kan benyttes til Undersøgelse af Baciller, vil koste mindst 250 Kr. Det, som benyttes paa DBF's Undersøgelser-Station, har med Hjælpe-Apparater kostet c. 350 Kr. Dette er jo allerede en anseelig Udgift; men dertil kommer, at der skal en hel Del Ovelse og Kendskab til at udføre saadanne Undersøgelser, især naar der i Forbindelse med dem skal udføres Dyrknings-Forsøg. Vi tro derfor, at man foreløbig bør indskrænke sig til ligesom i de 2 sidste Aar at indsende Yngelprøver til Undersøgelse ved denne Station. Den dermed forbundne Udgift er jo meget ringe. Her i Vandet kunne Prøverne sendes som Pakke for 16 Ore, i Brev for 8 Ore og som Vareprøve (altsaa uden medfølgende Brev) for 4 Ore. Fra Slesvig kunne de sendes hertil som Vareprøve for 10 Pf. og et tilhørende Brevkort (naar et saadant behøves) ligeledes for 10 Pf. Derfor er det vistnok baade den billigste og den sikreste Maade at lade Undersøgelserne foregaa ved denne Station.

Nr. 156. Da jeg ønsker at faa en italiensk Dronning i Oktober, beder jeg Dem om at give mig en Anvisning til dens Indførelse. Forrige Aar prøvede jeg Deres Metode, idet jeg stillede den lille Kasse med Bier bagved Indfuddet, og sent om Aftenen løftede jeg med et Par Kiler Indfuddet $\frac{1}{2}$ op; men om Morgen fandt jeg de italienske Bier døde paa Flyvebrættet. (H. B.) — S.: Den Metode,

De beskriver, ville vi ikke vedkende os. Paa Side 184, Spørgsmaal Nr. 70, findes Metoden saaledes beskrevet: „Efter Erzslevs Metode indføres Dronningen sammen med sine Vedtagere. Naar det Stade, der skal modtage den ny Dronning, mindst 12 Timer (helst 24 Timer) før er blevet gjort dronningløst, kan man om Aftenen Kl. 10—11 (ved Bygtelys) ganske rolig uden Røg flytte Glasdøren bag de dronningløse Bier saa langt tilbage, at der bagved den bageste Ramme bliver Plads til den lille Kasse, hvori den ny Dronning rolig befinder sig med sine Vedtagere. Laaget af denne Kasse maa forud være løsnet og aftages nu. Derpaa skydes Glasdøren saaledes frem, at Rassen kommer til at staa tæt op til Tavlen. Det aabne Rum bag Tablebæverne dækkes med et Par Smaa-brædder, og Stadet lukkes. I mindst 48 Timer efter Indførelsen maa dette Stade ikke forstyrres. — Hvis det Stade, der skal modtage den ny Dronning, i længere Tid (f. Eks. 14 Dage) har været dronningløst, bør man mindst 12 Timer før Indførelsen undersøge Stadet for at udfæste de Dronningceller, der muligt kunde være opførte. Dette gælder i det hele, hvis Stadet har været dronningløst i over 36 Timer. Har det derimod været dronningløst i kortere Tid, er det vor Erfaring, at de paabegyndte Dronningcellers Tilstedeværelse ikke lægger nogen Hindring i Vejen for Indførelsen.“

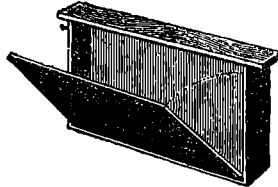

Fig. 61. Tørstutter-Foderet 22

— Som De vil se, gives her Anvisning til at stille Rassen med Bierne indenfor Indfuddsdøren, ikke bagved den. Dette gør naturligvis en væsentlig Forskel, da de fremmede Bier indenfor Indfuddet snart ville faa samme Lugt som Winterlejets Luft har; men dette sker naturligvis ikke, naar de staa udenfor Winterlejet. Forøvrigt har man andre Indførelses-Maader, naar Bierne i lang Tid have været dronningløse. Man kan f. Eks. midt paa Dagen rykke de bageste Tavler een for een et Par Tommer tilbage, indtil man naar den midterste Table. Denne optages, og den fremmede Dronning sættes paa den midt iblandt Bierne. Hvis Bierne modtage den godt (det kan man jo se paa $\frac{1}{2}$ Minut), hænges Tavlen straks ned paa sin Plads, de øvrige Tavler skydes til, Stadet lukkes og undersøges ikke igen før 48 Timer senere. Hvis Bierne derimod ikke modtage den godt (det kan nemlig ske), da anvend samme Aften Simmins Sultemetode: Naar Mørket er faldet paa, ind sættes Dronningen alene og uden Foder

i en lom Tændstikæske, i hvis Laag man forud har skaaret et Par Dværnsnit, der kun ere højt $\frac{1}{8}$ " 3 mm brede. Væsten putter man ind paa Brystet, helst paa det bare Skind for at holde den varm. Der bærer man den i $\frac{1}{2}$ Time. Derpaa gaar man med en Lygte ud til det dronningløse Stade, borttager Dverpatningen, men ikke det nederste Tæppe, løfter et lille Hjørne af dette og lader Dronningen løbe ned fra oven. Stadet luffes og forstyrres ikke i 48 Timer. Denne Metode kan anvendes, ogsaa naar Stadet har Dronningceller, men paa denne sildige Aarstid bør man helst fodre Stadet i et Par Dage før Indførelsen.

Nr. 157. Herved sender jeg Dem et Stykke Tavle, som jeg beder Dem undersøge, om det lider af Bipest. Det er af et Stade, hvor Bierne havde forladt Yngelen, det var næsten uddød. (N. M.) — E.: Vi have ikke funden Bipest i de 2 sendte Ingelprøver, der kun indeholdt luffede døde Larver og tomme Celler.

Nr. 158. Medfølgende Tavlestykke er fra et Trugstade med en meget stærk Bifamilie, hos hvilken jeg har funden nogle døde luffede Larver. Indholder det Bipest? (E.) — E.: 3 Larverne fandt vi ikke Bipest; men derimod i Bunden af nogle Honningceller i samme Tavle. Det vil dog være heldigt at indvintre Stadet paa sædvanlig Maade og opsætte Helbredelsesforsøg indtil Foraaret.

fra Kredsen.

Bornholms BF. holdt en Udstilling i Rønne sammen med Frugtabler- og Hjerkræbelsforeningen den 18. og 19. Septbr. — Der var fremstillet lidt over 50 Nr., dels Honning, dels Biablskredskaber. Lørdag Aften holdt Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelø, et Foredrag om Bierhverv (se S. 310).

Præmieliste.

For Redskaber og andre Hjælpemidler.

1. Pr. 8 Kr.

Snedter N. P. Jbsen, Dampmøllegade, Rønne: 1 Bistade og en Samling Redskaber. Kr. Peter Jensen, Tved, Svendborg: 1 Bistade og 1 Udstrynger. Biavlskærer Kr. Hansen: 1 Samling torrede Biplanter og forskellige Redskaber.

Præmielværdig.

Vorstenbinder H. D. Kjøfoed, Rønne: Honningløsnere. Jordbruger N. S. Kristensen, Himmelø ved Røskilde: en Samling Bivoksetavler. Boghandler Colberg, Rønne: en Samling Vøger.

For Honning.

1. Præmie 8 Kr.

Sluf Jensen, Aløse, Østermarie. Fru Sommer, Smørbøge, Vestermarie. Chr. Madsen,

Bejelsgade 4, Rønne. Chr. Kjøfoed, Salluma, Østerlars.

2. Præmie 4 Kr.

Fru Jensen, Klint, Vestermarie. J. S. Berchmeijer, Rønne. Hans Kure, Aløse, Østermarie. Hans Larsen, Jættedal. Fru Sørensen, Blyskobbe Plantage, Knuvstær. Vorstenbinder H. D. Kjøfoed, Rønne. Frk. Karoline Sommer, Nordballegaard, Bøvlstær. Møller Jøseffsen, Buggemøllen. Krøjer Due, Klemensstær.

3. Præmie 3 Kr.

Ødejer Adolf Jørgensen, Aløse, Østermarie. Ole Peter Jensen, Aløse, Østermarie. J. C. Jensen, Barner pr. Ribe. Partikulier N. P. Holm, Rønne. Snedter N. P. Jbsen, Rønne. Smed Kristensen, Askirkeby. Fru Karoline Kjøfoed, Nybro. Frk. Marie Andersen, Lykkegaard.

For Voks.

2. Præmie 4 Kr.

Ole Peter Jensen, Aløse, Østermarie. Hans Kure, Aløse, Østermarie. Hans Larsen, Jættedal. Fru Karoline Kjøfoed, Nybro.

3. Præmie 3 Kr.

Thorvald Larsen, Aløse, Østermarie. Snedter N. P. Jbsen, Rønne. Smed Kristensen, Askirkeby.

For forvandlede Produkter.

1. Præmie.

Avg. Andersen & Ko., Slagelse: hvid Honningvin.

Præmielværdig.

Frk. Marie Andersen, Lykkegd.: Honninglager. Med samtlige Premier følger Diplomer.

Ekko fra Staderne.

Hørup, Slangerup, d. 22. Septbr.

Det tegnede til i Foraaret og Forommeren, at Bierne her paa Egnen vilde give et godt Udbytte, men heri ere Biablerne blevne stussede. Frugttræernes Blomstring var her ualmindelig sig, og blev vel ogsaa udnyttet af Bierne. Trækket paa Algerfaal kom c. 14 Dage tidligere end sædvanligt, hvorfor Staderne rimeligvis ikke have været bistætte nok til Indsamling paa de saa Dage, der egnede sig dertil. Udbyttet pr. Stade viser sig gennemsnitlig at være 15—25 u; enkelte Stader indtil 60 K, atter andre gav intet Udbytte. Det viser sig ved Efterhyn, at Bierne have tæret stærkt paa Forraadet, saa Fodring bliver en Nødvendighed.

C. B.

Bekum, Aalborg, 24. Septbr.

Honninghøsten herpaa Egnen er daarlig; Halvparten af Staderne maa fodres for at have tilstrækkelig til Vinteren.

B. C. Nielsen,
Maler, Kredsformand.

Dusbjerg Samsø, 26. Septbr. 1897.

Den italienske Dronning, jeg modtog i Fjor i Oktober, har vist sig at være frugt-

bar, der blev saa mange Bier, at de daarlig kunde være i Huset nu i September, medens de vare paa Lyngtræk. Lyngen har givet godt iaar, mine Tavler ere helt fulde, saa jeg venter en god Dvervintning.

J. L. Førgensen Sønder;

Semb, Hvidbjerg, 27. Septbr.

De fleste her omkring maa fodre deres Bier for at de kunne saa tilstrækkeligt Vinterforraad. Severin Madsen.

Et og Andet.

Biernes Heglægning. En Sagtager, som i Palæstina et helt Aar har fulgt en og samme Dronnings Heglægning, er kommen til det Resultat, at en Bidronning kan lægge indtil 3000 Æg om Dagen. Dog udøver den ikke en saadan Bedrift hver Dag, idet den f. Eks. i Maanederne Januar og Februar kun lægger c. 500 Æg pr. Dag, medens Tallet i Tiden mellem Marts og Juli varierer mellem 1000 og 2600, for atter henimod Aarets Slutning at synke fra 1250 til 28, og i Slutningen af December ophører Heglægningen fuldstændig. Totalsummen bliver 320,034 Æg i eet Aar eller gennemsnitlig 73 om Dagen. Da Antallet af Kubens Beboere var det samme ved Aarets Slutning som ved dets Begyndelse, og Bierne ikke havde sværmet, maa man deraf slutte, at c. 300,000 gamle Bier i samme Tidrum ere døde. (B. L.)

Gavnlige Vink.

Bejret (26. Septbr.) har i de sidste 2 Uger været afvælsende stærk Regn og smukke temmelig milde Dage med 10—12° R. Varme, Nætterne med 3—5° Varme. Den rigelige Væde i de sidste 2 Maaneder har fremkaldt ny Blomstring af flere vilde Planter, f. Eks. Agerfaal; men det er en almindelig Erfaring, at den sildige Agerfaal ikke giver Nektar. Dette gælder uden Tvivl mange af de andre for anden Gang blomstrende Planter, og Karjagen til, at de nu frembringe saa lidt Nektar, er sikkert den lavere Varmegrad. 3 smutte Bejr have Bierne hjembaaret meget Klæbvoft til at tætte Vinterlejet med. Stadernes Ingekreder ere nu aftagne stærkt i Omfang, 2—1 eller slet ingen Ingeklavler faa vi i forskjellige Stader d. 20. Septbr.

Fodring. Det er i Reglen sikrest at afslutte Biernes Eстераarsfodring d. 1. Oktober eller dog i den første Uge af den Maaned. Det kan dog ikke godt undgaaes, at der paa denne Tid findes enkelte Familier rundt omkring i vore Bigaarde, der endnu mangle en Del af deres Vinterforraad. Dette gælder isærlig dem i disse Stader i Estederne og om de fleste Dronninger. Det kan da ogsaa endnu i den første Halvdel af Oktober lade sig gøre at fodre Bierne

med flydende Foder. Vetingelsen for denne Slags Fodring er nemlig sgu denne, at Bierne kunne flyde ud for at rense sig uden altsor mange Dages Mellemrum. Efter vor Erfaring bør Foderet dog paa denne Aarstid ikke være saa tykflydende, som vi ofte have set det tilraadet; thi derved besværliggøres Hentningen af Foderet i høj Grad for Bierne, og man udfatter sig desuden for, at det i meget koldt Vejr stivner i Foderrestfaberne. Vi anvende derfor næsten samme Tilberedning til Eстераarsfoder som til Foraarsfoder, nemlig $1\frac{1}{2}$ Pægl = $\frac{1}{6}$ l. Vand til hvert Pægl. Men saadant Foder maa naturligvis ikke gives for langsomt om Eстераaret; thi derved vil man fremkalde ny Ingeklavning og let saa saa vandsholdende Foder i Tavlerne, at Bierne slet ikke ville forsegle dem. Gives det derimod hurtigt (1—2 P hver Nat), da frembringes en saa stærk Varme i Vinterlejet, at baade Foderets Fordampning og Forsegling kan foregaa endnu paa denne sildige Aarstid. Det er dog en Selvfølge, at man ved denne sildige Fodring bør pakke Stadet omhyggeligt, for at Varmen kan vedligeholdes i Biernes Klyng.

Pakning. Naar Familierne ere fornyede med tilstrækkeligt Vinterforraad, er der nu ikke længere nogen Grund til at udsætte den egentlige Indvintning længere, da stærk Kulde ikke sjældent kan indtræffe hos os allerede i Oktober. Vi antage, at Pakningen i de hule Bægge allerede for længe siden er efteret og forøget eller fornyet. Nu bør man da særlig lægge Mærke til Pakningen i roven, som man ikke let kan gøre for nu. Det nemmeste Pakningsmiddel heril er en omhyggelig stoppet Tæpperamme (se Ledetraad i Brev S. 64). Benytter man Dækrædder over Vinterlejet, da bør der ovenpaa disse lægges enten en Tæpperamme eller en 3—5" tyk Pakning af gamle Klæder, Tæpper eller Saffelse, der dækkes med nogle Brædder, hvorpaa der lægges Mursten for at saa Saffelsen godt sammentrykkes. Bagved Indstudsøren anbringes en Pakramme eller Saffelsepude; men vi anse det ikke for heldigt, at denne Del af Pakningen er alt for tæt. Efter vor Erfaring bør der helst om Vinteren kunne foregaa en meget langsom Luftveksel fra Indgangen nedenunder Biflyngen og ud bagved denne. Dette opnaas bedst ved at indstykke under Glasdøren 1—2 Skiver af mindst $\frac{1}{3}$ " — 3 mm. Tykkelse og lade Pakningen bagved denne Dør slutte temmelig løst til Dverpakningen. Hos os har i ethvert Tilfælde denne Pakningsmaade givet den bedste Dvervintning. Man maa dog ikke heraf slutte, at vi slet ikke tillægge denne Vinterpakning Betydning. Vi anvende den i alle vore Stader, og vi stille med Hensyn til Højtaderne bemærke, at der i disse ofte er tveben Plads mellem Glasdøren (Indstudsøren) og Bagdøren til at indstykke en almindelig 3—4" tyk Pakramme eller Saffelpude. Hvis man af den Grund helt vilde unblæde at pakke bagved disse Indstuds, da vilde man dog begaa en stor Fejl. Er Rummet mellem Indstudsøren og Bagdøren end ikke mere end 1" eller endog saa $\frac{1}{2}$ ", har det dog stor Betydning at indstykke det med Pakning, der enten kan bestaa af en Saffelpude, et Tæppe eller flere Lag Papir. Avispapir kan endog saa godt anvendes, naar det lægges i mange Lag (6—10).

Indgangen. Saa snart Biernes daglige Udflugter ophøre, hvilket dog ofte først sker i Novbr. Maaned, bør Indgangen aabnes i en Bredde af 6—10" (efter Familiens Styrke), hvis man i Eстераaret har indskrænket denne af Hensyn til Røveri. Savnes Da i Bigaarden, bør dog Stadernes Indgange indskrænkes noget. Er man indst for Angreb af Mejer, da kan man omgive Indgangen og Flyvebrættet med et Jærtraadnet, 2 Masfer paa hver Tomme.

Staderner bor slaa fast og vedligeholdes med Malning og Ristning. Tagene bor være tætte og godt befæstede.

Brevkasse.

Italienske Dronninger. Da jeg endnu d. 30. Septbr. ikke har modtaget den Sendning, som jeg ventede d. 22, frygter jeg for, at det er gaaet galt med Bestillingen (at den er bleven staaen undervejs, den var nemlig ledsaget af Penge. Jeg har nu skrevet til Italieneren herom saaledes, at hvis denne Sendning ikke ankommer en af de nærmeste Dage, kan den ventes her saamtidig med den sidste Sendning, altsaa omtrent d. 14. Oktbr. Den ventede Sendning ankom d. 1. Oktober Ersted.

Kundgørelser.

Maling til Bistader

forsendes over hele Landet i 2 Pd.s og 8 Pd.s Blikdaaser à 50 Øre pr. Pd. Denne Maling er særlig tillavet efter Bistader, hvorfor den ogsaa tørrer hurtigt og skaller ikke, men holder sig udmærket. Malingen kan faas i hvilken Farve, som ønskes; Brugsanvisning medfølger, saa at Enhver let kan male sine Stader, og det betaler sig godt. — Pensler faas ogsaa.

J. A. Hansen,
Maler,
Herslev pr. Fredericia.

Afslaget nye **Honning købes.** Pris bedes jendt til
Uttekræmmer **Chr. Hansen,**
Bøstervogade 11, København.

En Tavlemølle

af Godmans Fabrikat, noget brugt er billig til Salg hos
Kristen S. Riisen,
D. Vesten pr. Lunderskov.

Den, der sender mig 4 Kr. pr. Postanvisning, sender jeg franko

9½ Pd. Melange-Tobak.
Jens Jørgensen, Hjørring.

Biavlsredskaber
i stort Udvalg, men kun faadanne, der ved Prove ere fundne at være brugbare, faas hos
Meg. Rasmussen, Kastlundborg.
Højeste Rabat til Forhandlere og For-
eninger gives.

Vejledning til Biavl

af
V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Srebølle
faas i enhver Boglade à 50 Øre. Naar 54 Øre
tilsendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Paa **Jacob Ersted's** Forlag er udkommen
og faas hos Boghandlerne:

Fører i Biavl.

3die omarbejdede Udgave.
Pris 2 Kr.

Wjød. Wjød.

En aldeles ægte, god gammel Wjød faas i
store og mindre Partier hos **C. F. Grønning,**
Bejrup, Bramminge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved
Tilbagejendelsen.

Udkommen er:

A. B. Vorbeck's

Veiledning i den moderne Biavlsdrift
og faas i enhver Boghandel. Pris 2,50 indbunden.
Ved Tildeling af 2,50 pr. Postanvisning til
undertegnede Forfatter bliver Bogen tilsendt om-
gaaende portofrit.

Chr. Jensen's Boghandel,
Høstebro.

Honning.

Et Parti Honning er til Salg. Prøver gratis
og franco. **Konfuld Wih. Seltrop,**
Thisted.

DBF.'s Honningskilt,

der burde findes ophængt hos Enhver, der handler
med Honning, kan nu faas trykt paa Karton, for-
synet med Vaand for 20 Ø. pr. Stk. Ved Tild-
jendelse af 24 Ø. i Frimærker jendes Skiltet porto-
frit. **Ersted.**

Vejle Biavlsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale
mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-
maskiner og alle andre Rekvisitter til
Biavl henherende. Ægte Vokstavler haves
altid.

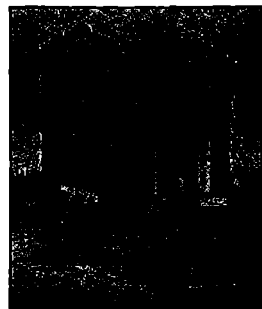
NB. Mine Biboliger laves i Aar af
amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prislister
med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,

Vejle.

Ægte Bivokstavler

til billigste Priser. Stort Oplag. Hurtig Ekspedition. Boks bittes.
N. Schmidt, Birkelvej 6, 3. Sal, København V.

Stålhammar's 2 Vegtavler

til Oplysning om Hanningbiens Naturhistorie kunne nu atter faa's hos **Erølev**, Kallundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Emblemer for DBF.'s Medlemmer kunne faa's a 60 Ø. hos **Erølev**, Kallundborg. Forsyldte til Bestyrelsesmedlemmer, forstøvede til andre Medlemmer.

158 Farbentafeln.

Mit 1000 Bildertafeln und Kartenbeilagen.
= Soeben erschienen =
In 6., neubearbeiteter und vermehrter Auflage.

17 Bände
in Halbdr.
geb. zu
je 10 Mk.

MEYERS

KONVERSATIONS-

LEXIKON

Probefeste und Prospekte gratis durch
jede Buchhandlung.
Verlag des Bibliographischen Instituts, Leipzig.

10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.

17508 Seiten Text.

272 Tafeln
je 50 Pf.
17 Bände
je 3 Mk.

Hanning-Sedler, af to forstellige Slags "Hanning" og "Hanningens Anvendelse", udgivne af DBF., bestemt til at vedlægges ved Hanningssalg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — faa's a 10 Øre for hver 10 Stk. hos **Erølev**, Kallundborg.

Billig Bi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for Biavl** faa's a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faa's de a 25 Øre. Aargangene 1881—85, 1888—82 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og fornyet med Sageregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aargangene 1893—1896** ligeledes a 1,50 Ø. pr. Aargang.

Naar Bestøbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erølev.**

Hanningen og dens Anvendelse,

af Hans Erølev,
2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø.,
er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af
52 Ø. i Frimrk. til **Erølev** i Kallundborg.

Kautschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **N. Schmidt**, Birkelvej 6, 3. Sal, København V.

Kunstartavleformer af Kobber indforstribes paany d. 25. Oktober. Til 10 × 12" eller Lavnormal c. 20 Kr., til 12 × 12" c. 24 Kr., andre Maal efter Størrelsen. Formene kunne i Almindelighed leveres c. 6 Uger efter, at de ere bestilte.
Erølev, Kallundborg.

Maanedsskriftet „Gunden“

bestilles hos Udgiveren, Forstfandibat **Biggo Møller**, Nørrefarimagsgade 53, Kbhvn. K. Organ for Hundevenner og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annonceer 10 Øre Linien. Provenummer gratis.

Forenings-Meddelelser.

Solbæk Amt's BF. afholder Generalforsamling paa Hotel Skarris i Zyderup Søndag d. 10. Oktober Kl. 2. Regnskab 1896 fremlægges. Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for Kantor **Erølev**, Kallundborg, og Lærer **Smith**, Hergsled, der begge efter Tur fratrede. Revisorvalg. Bestemmelse angaaende Udstillingen i Kallundborg 1897. Bortlodning. **Erølev.**

Ribe Amt's BF. afholder sit aarlige Delegeretmøde Lørdag d. 23. Oktober paa Hotel Gøjbjerg i Gøjbjerg. Dagsorden: 1) Regnskab fremlægges. 2) Budget og Virksomhedsplan for 1898 lægges. 3) Valg af Bestyrelsesmedlemmer i Stedet for **M. M. Sørensen**, **Bedbak**, og **J. B. Schmidt**, **Kronborg**, hvis Valgperiode er udløbet. 4) Medlemsbidrag for 1898 indbetales.

Delegeretmødet begynder Formiddag Kl. 11 $\frac{1}{2}$. Eftermiddag Kl. 2 $\frac{1}{2}$ Foredragsmøde, hvortil Enhver har fri Adgang og forventes takrig Tilslutning.

P. B. B.
J. B. Schmidt.

Indhold af dette Nummer.

Blavlsfjolen	312
Bier og Honinger XVII.	301
Biernes Egglægning	314
Bipest	313
Bornholms BF	313
Centralmøde for DBF. II	302
Dronning-Indførelse	312
Økto, af C. B., P. C. Nielsen, J. S. Jørgensen, Severin Madsen.	313
For Begyndere, af N. F. Holtermann.	306
Gavnligt Brev	314
Mikroskop	312
Torjunker-Jodrer	311
Udstillingen i Rønne	313
Udbydning af Bier, af Kauschensfeldt. . . .	308
Bore Bierhverv, af N. S. Kristensen. . . .	310
Ungelprover	313
Egglæggende Arbejdere, af Zacher.	307

Udgivet af
Danmarks
Biaoler-Forening.

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

STIFTET 1866

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rindgaverne optages for 20 Øre pr. Petit-Linie 1ste Gang, 10 Øre 2den og 3die Gang og 5 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage før de pantes indrykkes.

Bier og Blomster XVIII.

Foruden de 2 i forrige Artikel omtalte Planter omfatter Dvngfamilien en Mængde andre Planter med smukke Blomster, af hvilke dog de fleste ere hjemmehørende i varmere Lande, og flere af disse dyrkes da som Prydplanter hos os. Blandt disse skulle vi nærmere

omtale Jordbærtræet (*Arbutus Unedo*), fordi dets Blomster (se Fig. 62) trods deres store Lighed med de nylig beskrevne vise en umistendelig Tilpasning til

andre Insekter med Hensyn til Bestøvningsforholdene. Denne Planter vokser vildt i Sydeuropa. Det er en høj træagtig Busk med stedsgrønne Blade. Bladet hidrører fra de smukke, røde, jordbærartige Bær, som pryde den om Sommeren. Blomsterne fremkomme derimod i Oktober og November. Disse have derfor ikke Betydning for Honningbierne; men vi beskrive dem kun som et

Eksempel paa særegen Tilpasning til Bestøvning ved Insekter.

I Fig. B ses de hængende Blomster i naturlig Størrelse, Farven er grøngul. I Midtfiguren ses en enkelt Blomst, gennemskaaen og 5 Gange forstørret. Hovedtrækkene i Blomstens Bygning ere ganske ligesom hos Klokkelyngen; men de smaa Forstøvheder fremkalde dog andre Bestøvningsforhold.

Den nederste Del af den hængende Klokkeformede Krone er indvendig behaaret, for at disse Haar kunne opfangne de ned dryssende Pollenkorn. Af Støvdragere findes her 10 i 2

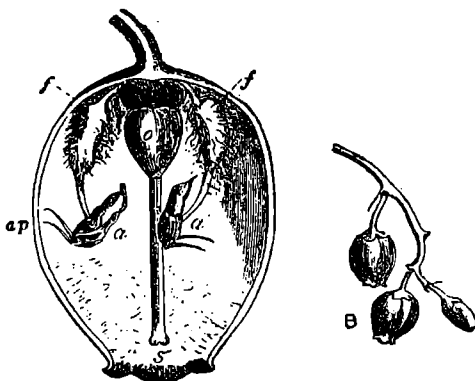

Fig. 62. Blomst af *Arbutus Unedo*.

Kreds, 5 i hver Kreds. Støvdrippersnes 2 Rum aabne sig ogsaa her hver med sit runde Hul; men denne Aabning vender hos Støvdriperne i den indre Kreds ikke nedad men ind mod Griffen, som altsaa luffer for Aabningen, undtagen naar Støvdriperen af et Insekt bringes ud af sin Stilling, saaledes som fremstillet ved a. Derimod ses ved a, en anden Støvdriper i sin naturlige Hvile-

stilling. Den anden Kreds af Støvdragere befinder sig udenom den første, og Støvknappernes Nabninger ere preskede imod de indre Støvknapper. Alle disse have udadtil lignende hornede Vedhæng som hos Lyng, og Bejen op i Kronen er altsaa spærret af de 10 Støvknapper og de 20 Vedhæng. Arret (s) er slappet; men det modnes senere end Støvknapperne. Nektaren affondres af den løbede Skive, som danner Underlaget for Frugtknuden (o). Hvis større Insekter (Bier) besøge Blomsten straks efter dens Udspring, blive de overpudrede med Pollen, naar de bevæge Støvknapperne ud af deres Stilling og kunne da befrugte ældre Blomster (med modne Ar), som de senere besøge. Kronen er dog her saa aaben, at smaa Insekter godt kunne krybe ind deri, da ingen klæbrige Haar hindre det i denne Blomst. De forsøge da at naa op til Nektaren; men dette hindres af de stærkt opsvulmede og behaarede Støvtraade (f) som opfylde hele den øvre Del af Klaffen. Disse Insekter krybe da tilbage, de blive overpudrede af de i de bløde Haar i Kronens nederste Del hængende Pollentorn, og nogle af disse kunne da let blive fastklæbede til Arret, naar Insektet kryber ud af Blomsten, idet det følger Griffelen. Ved As' er det femlappede Ar fremstillet stærkt forstørret.

Man maa dog ikke tro, at Hedelyng og Klokkel yng ere de eneste danske Repræsentanter for den store Lyngfamilie. Vi have endnu 4 andre almindelig kendte Arter; men disse adskille sig fra de foran beskrevne navnlig derved, at deres Blomster ere oversædige, d. c. Frugtknuden er sænket ned i Frugtbunden, saaledes at Væge og Krone udgaa ved Frugtknudens øverste Rand. Frugten er et undersædigt Bær.

Blaabær (*Vaccinium Myrtillus* L.) findes almindelig udbredt heri Landet paa Lyngbakker og i højtliggende Skove, dog sjældnere paa Fyn, Laaland, Falster og Møen. En lille Busk med sorte, blaaduggede Bær, der finde god Anvendelse i Husholdningen. Den blomstrer alle rede i Maj og afgiver rigelig Nektar. Kronen er grønlig, kugleformet, nedadvendt med meget lille Nabning, der tilbøls udfyldes af Griffelen, der rager lidt frem under Kronen og bærer et klæbrigt Ar. Blomstens indre Bygning ligner nærmest Klokkel yngens, men Blaabær-Blomsterne ere kortere, og Honningbien kan derfor let naa den rigelige Nektar, der affondres ved Støvdragernes Grund. Ogsaa her finde vi 8 Støvdragere med 16 hornformede Vedhæng. Befrugtningen foregaar paa lignende Maade som hos Klokkel yng. Disse Blomster ere særlig tilpassede til at bestøves ved Hjælp af Honningbier og

Humler, der med deres lange Tunger kunne naa Nektaren ved at stikke Tungen ind mellem Griffelen og Kronens Rand. Mindre Insekter med kortere Tunger kunne ikke naa den søde Saft, da de ikke kunne trænge ind i Blomsterne.

Bølle (*Vaccinium uliginosum* L.) er en meget større Busk, Bærene ere ogsaa større, blaaduggede, indvendig hvide. De finde ikke saa almindelig Anvendelse, fordi de ere berusende. Denne Plante er knapt saa almindelig udbredt som den foregaaende, den vokser i Tørvemoser og i Hedemoser. Blomsterne ere større end hos Blaabær, hvide, krukkeformede, hængende. Kronens Nabning er meget større end hos Blaabær. Derfor kunne ogsaa Insekter med kortere Tunger krybe ind i Blomsten og opsuge Nektaren, der affondres ved Støvdragernes Grund. Disse have ligeledes hornformede Vedhæng. Griffelen er ikke saa lang som hos Blaabær, og Arret rager derfor ikke ud af Kronen. Derfor komme de smaa Insekter, som krybe ind i Kronen, let i Berøring med Arret og udføre saaledes Krydsbestøvningen. Bøllens Blomster fremkomme lidt senere end Blaabærbuskens og indeholde knapt saa rigelig Nektar. De besøges dog ogsaa flittig af Honningbierne, der meget godt formaa at udføre deres Befrugtning; men allerede den Umstændighed, at mange andre Insekter formaa at trænge ind i disse Blomster og røve den søde Saft, formindsker naturligvis denne Arts Betydning som Honningplante.

Tyttebær (*Vaccinium Vitis idæa* L.) er en endnu lavere Busk end Blaabær, med stedsgrønne Blade og smaa hvide eller blegrøde, krukkeformede Blomster i hængende Klaser i Spidsen af Stænglerne. Blomstens Bygning ligner vel de 2 foran beskrevne; men de hornagtige Vedhæng paa Støvknapperne findes her kun som svage Antydninger. Blomsterne indeholde rigelig Nektar og besøges derfor ivrig af Honningbierne i Hedeegnene, hvor denne Plante ofte findes i meget stort Antal. Den blomstrer i Juni og Juli. De smaa højrøde Bær anvendes som Syltetøj.

Tranebær (*Vaccinium Oxycoccus* L.) er ligeledes en lav Busk med stedsgrønne Blade, krybende Stængler, almindelig udbredt i Moser, hvor den navnlig vokser mellem Tørvemos. Den blomstrer samtidig med foregaaende; men de rosenrøde Kroner ere her aabne, hjulformede, Støvknapperne brandgule og ganske uden de hornformede Vedhæng. Som Nektaryder for Honningbierne har denne Plante kun ringe Betydning, dels fordi Blomsten ikke indeholder megen Nektar og dels fordi den, der findes, ligger aaben for en Mængde andre Insekter med kortere Tunger.

Af det foregaaende vil det fremgaa, at Dyrngfamilien i det hele taget omfatter mange for Biavlens særdeles vigtige Planter.

Beskrivelse af mit ny Dobbeltstade.

Af Gaardejer Jacob Olsen, „Driftebrohus“.

Naar jeg i Dag tillader mig at fremdrage ovennævnte i „Vitidende“, saa kunde der maaske blandt Læserne opkastes det Spørgsmaal: „Er der da egentlig nogen Grund til at fremkomme med Nyheder paa dette Omraade, vi have jo baade Stader og Rammemaal af flere forskellige Former og Størrelser, saa der maa da være nok at vælge iblandt“. Ser man Sagen fra den anden Side, saa kan det jo ikke nægtes, at Beskrivelse af noget nyt i saa Henseende vilde være ganske overflødig. Jeg er imidlertid af en anden Anskuelse og tror stadig paa Fremskridt, om jeg har været heldig i mit Valg med Hensyn til Stadets Konstruktion og Rammeformen, saaledes at det kan kaldes et Fremskridt, er et andet Spørgsmaal, som jeg vil lade staa hen. Rammemaalet har jo i sin Tid været undertastet en temmelig stærk Debat i nærværende Blad, jeg vil derfor allerførst bemærke, at det ikke er min Hensigt atter at fremkalde en saadan, men kun at give en Beskrivelse af mit ny Stade, da jeg har antaget, at det maaske kunde have sin Interesse netop nu, da vi forestaar den Aarstid, paa hvilken en stor Del af Biavlerne, som selv forarbejder deres Stader, har god Lejlighed dertil. I en lang Aarrække har Rammemaalet været et brændende Spørgsmaal blandt Biavlerne; man har jo foreslaaet en eneste saadan Størrelse for hele Landet, men det har haft sine Vanskeligheder at gennemføre, og derfor er man allerede for en Del Aar siden bleven enig om, at antage 3 af de mest udbredte Maal, nemlig $12 \times 12''$, $10 \times 12''$ og $14 \times 8\frac{1}{2}''$, som anbefalelsesværdige i Danmarks Biavlerforening. Hvilke af disse, der maa anses for det bedste, og hvilke Fordele og Mangler de hver især have, er det ikke min Hensigt at komme nærmere ind paa her, det er jo noget, som kan være afhængig af forskellige Forhold, og derfor er vanskeligt for den enkelte Biavler at udtale nogen sikker Dom over. Hvem har vel f. Eks. alle 3 Maal

i sin egen Bihave i saa stor Udstrækning, at en nøjagtig Sammenligning kan give sikre Resultater. I omtrent en halv Snes Aar har jeg brugt Lab-Normalmaalet i mine Stader, og det er nærmest det Maal, som jeg tror at have prøvet saa grundig, at jeg tør udtale min Mening derom. Det er ofte fremdraget den store Lettelse, man opnaaede i Behandlingen, ved at anvende saa lav en Kamme, og jeg skal ikke nægte, at det til en vis Grad har sin Berettigelse; men paa den anden Side er jeg tilbøjelig til at tro, at der undertiden lægges altfor stor Vægt paa Biavlerens Arbejde. Ganske vist er det absolut nyttigt, at Staderne ere byggede saaledes, at Behandlingen til de forskellige Aarstider kan foregaa baade hurtigt og let; men naar man anser et Stade for besværlig at behandle, fordi Rammerne ere 2 a 4" højere, og derfor skal hæves saa meget mere, naar de skal tages op af Stadet, eller de f. Eks. paa Grund af deres Størrelse vejer et Par Pund mere, saa finder jeg rigtignok, det er at gaa for vidt i sine Udtalelser. Efter min Anskuelse maa der allerførst tages Hensyn til, om Rammestørrelsen er godt egnet til at overvintre paa, altsaa har en passende Højde, saaledes at Dronningen ikke alene har rigelig Plads til Yngelansættningen indtil Hovedtræffets Begyndelse; men der maa desuden være Plads til, at Bierne ogsaa kan anvinde nogen Honning i Tablernes øverste Del.

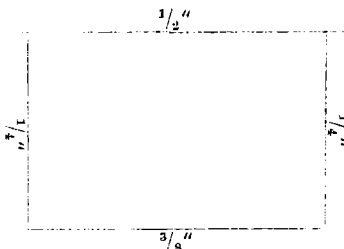

Fig. 63. Jacob Olsens Ramme. 14" bred, 12" høj udbendig Maal.

Ved Honninghøstens Slutning har jeg ofte lagt Mærke til, at Lab-Normalmaalets Tavler i Underrummet har været saa godt som aldeles blottet for Honning, og selv om Udflugningen foretages saa betids som i sidste Halvdel af August Maaned, saa kan det undertiden have sine Besværligheder, efter saa stor en Maalestok, at saa opsovret Familien i rette Tid til Indvintning. Dertil kommer, at der paa denne Aarstid i saa lav en Kamme endnu kan være Yngel temmelig nær op til Tablebærevnes Underkant, og man er saaledes ikke i Stand til at saa Foderet anbragt, hvor det var ønskeligt. Naturligvis habes der to Udveje at gaa, enten at paasætte et $4\frac{1}{2}''$ højt Honningrum med deri faldte Tavler, eller, hvis der bruges samme Rammemaal i Overrummet som til Yngel, da at flytte nogle af disse Tavler ned til Bierne at overvintre paa; men begge Dele har sine Vanskeligheder, dels fordi Pafningen ikke godt lader sig fuldstændig

udføre omkring et saadant Honningrum, og dels fordi de Tavler, som er i Overrummet, som Regel aldrig have indeholdt Yngel eller Blomsterstøb, hvorfors de maas anses for mindre gode at overvintre paa. Kammernes Bredde har selvfølgelig ikke ringe Betydning baade med Hensyn til Behandlingen og Bisamiliens Udvikling. Jeg har ofte iagttaget, hvor tilhøjelige Bierne undertiden kan være til at bygge Boks mellem Kammerne og Stadets Sidevægge, eller, naar den rette Afstand ($\frac{1}{4}$ ") har været tilstede, da endog paa selve Kammerne og ud imod Væggene i saadanne Stader, som have en temmelig smal Form i Forhold til Højden. Dette vidner altsaa om, at de ligesom føle sig indellemt. Ved Benyttelse af Lav-Normal-maalet bliver man derfor snart klar over, at et af de største Goder ved denne er dens rigelige Udstrækning i Bredden. Det kan

jo ikke nægtes, at Overgangen fra et Kammemaal til et andet medfører baade en Del Udgifter og et ikke ringe Arbejde; men dette har jeg søgt at indskrænke saa meget som mulig derved, at Bredden i mit ny Stade er ganske den samme som i Lav-Normalstaden nemlig $14\frac{1}{2}$ ", medens Højden derimod er $3\frac{1}{2}$ " mere. Det kan derfor optage en Kamme, som er 14 " bred og 12 "

høj, udbendig Maal (se Fig. 63), og ovenover denne en Honningramme af samme Bredde og 6 " Højde. Den samlede Kammehøjde bliver altsaa paa den Maade 18 ", hvilket kun er 1 " mere end to Lav-Normalkammemaal anbragt over hverandre. En Kamme af denne Størrelse kan komme til at indeholde en Vægt af 6 a 7 R, derfor har jeg den af temmelig svære Bister, særlig for Tavlebæreren og Bundlistens Vedkommende, der jo begge ere udsatte for Tryk baade af Tavlenes Vægt og af Traadning, der som Regel vil være nødvendig i en Kamme af en saadan Form og Størrelse. For at sikre den rette Afstand overalt mellem Tavlerne, er der kileformede Afstandsmaalere (af Bødker Nielsen's Model) saavel for oven som for neden i Kammerne. Honningrummets Kammer er af $\frac{1}{4}$ " Bister med Undtagelse af Tavlebæreren, der er $\frac{3}{8}$ " tyk. I ældre

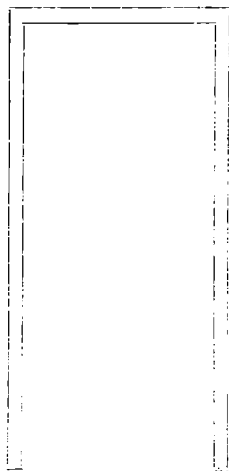
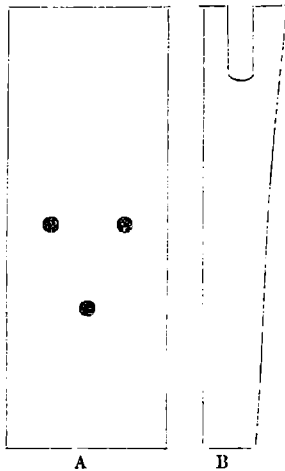

Fig. 64. Arampen.

Fig. 65. Gaffelen
A set fra Pladen, B set fra Ranten.

Stader, hvori der er Plads til to Kammer i Højden af Lav-Normalmaalet, er Omdannelse derfra til mit ny Kammemaal ganske let, nemlig ved at den indvendige Væg i Stadet forhøjes $3\frac{1}{2}$ ". Ved denne Forandring i Kammestørrelsen har jeg antaget, at kunne blive i Stand til at løse Spørgsmaalet tilfredsstillende om at faa en Kammeform, der maatte anses for at være godt egnet saavel til Yngeludvikling som Overvintring, saaledes at man ikke var tvungne til at skulle lade Bierne indbære hele deres Vinterforraad om Efteraaret ved Hjælp af Fodring. Stadet afviger fra de almindelige derved, at det er et Dobbelstade med Indgange paa begge Bredsider modsat Stillerummet, at det har et nyt Kammemaal og løse Døre i begge Ender, samt Taget anbragt saaledes, at det kan lukkes op fra begge Sider. I Under-

rummet er Plads til 28 Kammer af foran nævnte Størrelse, dog har jeg gjort Forsøg med nogle Stader, som kun optog 20 a 22 Kammer, men fundet, at i flere Tilfælde var det behageligere, om de havde haft nogen mere Udstrækning i Længden. Midt i Stadet er anbragt et $\frac{1}{8}$ " tykt gennehullet Bræt, som er fastgjort langs Sider og Bund med $\frac{1}{4}$ " Bister. Ovenpaa dækkes det af

en almindelig

Tavlebærer, som i Undersiden er udhøvlet saaledes, at Indskubdet gaar halvt op deri, derved sikres Gennemgang af Bierne i høj Grad. Under Kammerne er en Plads af 1 ". Stadet har dobbelte Vægge og Bund. Overrummet bestaar af 3 løse Kasser, hvoraf den ene maaler det halve af Stadets indvendige Længde, medens de andre to svarer til dets andet Halvdel. Benyttes der Fællesarbejde i den bedste Træetid, anbringes det store Overrum halvt over hvert af de 2 Yngelrum og de to smaa saar da Plads ved begge Enderne deraf. Ønsker jeg, at hvert Bisfolk har sit eget Overrum, saar de et eller to af disse, eftersom der trænges dertil. Man har altsaa i sin Magt at kunne vælge Wells-Metoden eller ikke kort før Hovedtrækkets Begyndelse. Som foran nævnt er Taget til at lukke op fra begge Sider ved Hjælp af en Slags Gaffelhængsler. Uagtet

jeg tidligere har omtalt disse i „Vitidende“ skal jeg dog tillade mig at give en kort Beskrivelse af dem, ikke blot fordi jeg finder dem særdeles praktiske, men nærmest fordi jeg har modtaget Forespørgsel derom, og er derfor klar over, at Beskrivelse uden Tegning har været utilstrækkelig til at klargøre Væserne deres Konstruktion. I Undertanten af Rammen, hvorpaa Taget er fæstet (c. 1" fra Gaslene), anbringes Kramper, som er 3" lange og 1" bred: (se Fig. 64) saaledes at de mangler omtrent 1" i at gaa fuldt i. Under hver af disse fastgøres nu Gaslerne paa begge Stadets Sider med Holdeskruer, saaledes at Kramperne gaar tilbunds i dem. De to Kramper bevæge sig da i Gaslernes Bund, naar Taget lukkes op. Gaslerne har jeg af haardt Træ, de maale $2\frac{1}{2}$ " i Længde, 1" i Bredde og $\frac{3}{4}$ " i Tykkelse (se Fig. 65). Til Slutning skal jeg anføre, at Forsøget med mit ny Rammemaal begyndte sidste Foraar saa tidlig, som Vejret tillod Overflytning af Bierne i andre Stader. Det strækker sig altsaa kun over en Sommer, hvilket er altsor lort Tid til, at jeg vil anbefale et saadant Maal til almindelig Udbredelse, tværtimod betragter jeg det foreløbig kun som en Forsøgsramme, men naar jeg alligevel efter saa korte Forsøg tillader mig at omtale det i „Vitidende“, er Grunden ikke alene den, at Forsøgene til Dato ere faldne særdeles tilfredsstillende ud, saaledes at jeg ikke tvivler paa en god Overvintring; men ogsaa fordi andre Biavlere, som bruge Lav-Normalmaalet og er af samme Anskuelse som jeg, at det undertiden er for lav en Ramme at benytte i Yngelrummet, kunde se, hvorledes jeg, uden nogen væsentlig Udgift til Omdannelse af Stader, er bleven i Stand til at antage et Rammemaal, der mulig kan blive et lille Fremskridt i Biavlens Udvikling.

Joranstaende Artikel have vi læst med stor Interesse; men det Punkt, der navnlig har fanget vor Opmærksomhed, er dog Forfatterens Udtalelser om Rammemaalene. Dette brændende Spørgsmaal er jo heldigvis ikke længere fuldt saa darmt blandt de danske Biavlere som for en Del Aar siden; men dette ligger ganske simpelt i, at vi foreløbig vare komne til Ro i den Sag med Vedtagelsen af DBF.'s 3 anbefalede Maal. Bliver der for Alvor arbejdet for Indførelsen af et helt nyt Maal, da ere vi tilbøjelige til at tro, at den Strid vil blusse op paany. Vi ere ingenlunde bange for at prøve et saadant nyt Maal, det have vi jo vist, da vi nu i et Par Aar have prøvet og fremdeles prøve et saadant; men vi ville paa ingen Maade anbefale et saadant nyt Rammemaal.

maals Indførelse heri Landet, med mindre vi først ere aldeles overbeviste om, at de danske Biavlere kunde opnaa betydelige Fordele derved. Kan dette nu antages med Hensyn til „Jacob Olsens Ramme“? Hertil ville vi efter de Erfaringer, vi hidtil have høstet, svare Nej. Vi have selv tidligere udtalt, at man ikke kan bedømme en Rammes Værdi uden at have prøvet den; men med Hensyn til den her foreslaede Ramme stiller Sagen sig nu netop saaledes, at den i høj Grad nærmer sig til den store amerikanske Ramme, 40 cm. bred, 30 cm. høj, med hvilken vi anstille Forsøg. Med Hensyn til disse have vi nylig atter modtaget Forespørgsler, og vi skulle derfor omtale denne Sag noget mere udførlig, end det ellers havde været vor Agt paa dette Tidspunkt.

Fors. benytter Lavnormal-Rammen, og han anfører som en Ulempe ved den, at man jævnlig ved Honninghøstens Afslutning finder Yngelredens Tavler saa opfyldte af Yngel, at der kun er Plads til meget lidt Forraad i dem. Denne Ulempe mener han at komme over ved den foreslaede Ramme. Ja, det ser ogsaa saadan ud efter Teorien; men prøv det! Man vil da saa at se, at akkurat den samme Ulempe kan indtræffe i den store Ramme. Vi have desværre kun 2 af den Slags Forsøgsstader; men det viste sig ved Undersøgelsen i Slutningen af Juli iaar, at det ene Stade havde i Yngelrummets store Tavler c. 34 B Honning, i Magasinerne kun c. 15 B ; det andet havde i Yngelredens store Kammer kun c. 4 B , i Magasinerne derimod c. 38 B Honning. Hvad Marsagen til denne forfælske Fordeling kunde være, skulle vi foreløbig ikke indlade os paa at angive (skøndt vi tro at kende den); men det maa vel indrømmes, at det heraf fremgaar tilstrækkelig tydelig, at Fors. slet ikke kan være sikker paa at opnaa den angivne Hensigt med sit ny Rammemaal. Hvis denne Hensigt virkelig var et Hovedformaal, da vilde den føre os tilbage til de smalle Kammer, der i andre Henseender medføre saa store Ulemper. Fors. har jo selv angivet et meget simplere Middel til at overvinde den omtalte Ulempe, nemlig Uvbenndelsen af et fyldt Halvmagasin over Yngelreden. Dette har tillige den store Fordel, at Bivejen under Magasinet Tavler danne en fortrinlig Vintergang gennem hele Winterlejret. Men ikke nok hermed: For os staar det som et Hovedformaal at saa Yngelreden tidlig udviklet om Foraaret. Denne Hensigt opnaas netop fortræffelig ved den her angivne Overvintringsmaade. Bistnok have vi ogsaa opnaaet dette i den store amerikanske Ramme; men i denne have vi netop slet ikke opnaaet Sikkerhed for at saa Winterforraadet anbragt paa rette Sted.

Den eneste Ulempe, der er ved Anvendelse af disse Halvmagasin^{er} over Winterlejet, er med Hensyn til Pakningen, da et saadant Magasin naturligvis ikke om Winteren bør henstaa uden Sidepakning. Denne Ulempe hører imidlertid til de smaa, da det ingenlunde er særlig besværligt at p.ffe mellem Magasinet og Overrummets Vægge med gamle Klæder, Saffelsepulver eller lignende. — Vi have i disse Udtalelser nærmest holdt os til Labnormal-Kammen, fordi Forf. har holdt sig til denne; men vi tvivle slet ikke om, at ganske de samme Betragtninger kunne anvendes paa de 2 andre anbefalede Kamme-maal. Ogsaa i disse kan det hændes, at der ved Indvintringen findes for lidt Honning i Winterlejets Tavler. Ofte kan man rette denne Tilalene ved Fodring; men i mange Tilfælde vil man ogsaa ved disse Kamme-maal udmærket kunne rette Fejlen ved at anbringe et honningslybt Halvmagasin over Winterlejet.

Vi benægte aldeles ikke Muligheden af, at et nyt Kamme-maal en Gang vil kunne medføre saa store Fordele, at det kan betale sig for os at antage det; men foreløbig tro vi rigtignok, at de 3 af D.B.F. antagne Maal kunne tilfredsstille alle berettigede Fordringer i den Retning. Red.

Sommertræk og Eftertræk.

Trækforholdene ere, som bekendt, meget forskellige paa de forskellige Egne heri Landet, som f. Eks. paa Derne, hvor Sommertrækket er det vigtigste Træk, ja, vel de fleste Steder det eneste, medens i Sjælland Eftertrækket har en stor Betydning for en god Høst, ja paa mange Steder heri Sjælland, var en rentabel Viabl en Umulighed, dersom der ikke fandtes et godt Eftertræk. Naar jeg her nævner Eftertræk, saa mener jeg dermed særlig Eftertræk paa Lyngen, der ubetinget er disse Egnes vigtigste Honningplante; den kan endog i et heldigt Aar give et saa godt Udbytte, at Viablerne paa disse fattige Lyngegne have en meget bedre Høst, end de har paa Landets frugtbareste Steder. Disse forskellige Trækforhold bevirke, at det er forskelligt at være Viabler paa de forskellige Egne, et Forhold, som jeg ikke synes der bliver lagt tilstrækkelig Mærke til; efter mine Erfaringer i den Tid, jeg har været Viabler, saa er det langt sikrere for en Begynder eller mindre øvet Viabler, at saa et godt Resultat ud af sine Bier paa en god Eftertræksægn, end paa en nok saa god Sommertræksægn, altsaa ogsaa lettere at være en

dygtig Viabler paa disse Steder, et Forhold jeg her vil søge at forklare, saa godt jeg formaar.

1. Disse Egnes Viablere have en meget længere Træktid, hvorfor uheldigt Vejr ikke saa let faar saa stor en Indflydelse paa Udbyttet, som i Sommertræksæguene.

2. Spekulationsfodring og lignende Arbejder, for at frembringe en stærk Yngelansætning tidlig paa Foraaret, er mindre nødvendig, da det vigtigste Træk falder saa sent paa Aaret, og det tillige synes mig, at Stader, der ere tidlig folkestærke, ere tilbøjelige til at blive bifattige længere hen paa Sommeren, naar Eftertrækket kommer.

3. Gitre og andre Afspæringsmidler ere unødvendige, ja, endog skadelige, da det jo især gælder om, at have Staderne i Kraft paa den Tid, det bedste Træk findes, og der er altsaa ingen Grund til at hænne Dronningen i Uglægningen om Sommeren.

4. Er Sværming ikke saa stort et Uheld som i en Sommertræksægn, hvor Sværmetiden jo omtrent falder sammen med den bedste Træktid, og derved i høj Grad formindste Udbyttet af et Stade der sværmer, men paa Eftertræksæguene kan en god Sværm blive saa kraftig, inden dette Træk kommer, at den ofte kan give et Udbytte af 30 a 40 R Honning, og samtidig kan Moderstadet ogsaa give lidt, det giver sjældent saa meget som Sværmen.

5. Som en Følge af det sene Træk ere Staderne paa disse Egne almindelig i en god Kraft ved Indvintringen, hvad de ofte ikke er paa de Egne, hvor de savne dette, da Yngelansætningen jo formindstes stærkt, naar Trækket er forbi.

Dette er, som ovenfor bemærket, mine Erfaringer i den Tid, jeg har været Viabler, men da jeg ikke anser mig selv for usejlsbar, saa vilde det være mig en Glæde at se her i Bladet, om de passer med andres, i saa Fald er det jo ikke saa saa Fordele, disse Egnes Viablere har med Hensyn til let Behandling og Udfigt til et godt Udbytte, og det maatte ogsaa, naar det var tilstrækkelig bekendt, kunne bidrage til, at Viablen vandt særlig stærk Udbredelse paa Hebeegne, det er jo netop ogsaa der, at Beboerne mest kunne trænge til et saadant lille Bierhverb, da de Steder, hvor Lyngen gror i Mængde, jo ikke ere bekendte for deres Frugtbarehed.

Jeg vil benytte Lejligheden til at gøre nogle Bemærkninger om noget, der ofte har undret mig, og det er, at der paa vore Udstillinger saa godt som aldrig findes Lynghonning, eller som den almindelig kaldes brun Honning, udstillet, endstødt det vistnok er denne Slags Honning, hvoraf der adles mest ialtsald i Sjælland. En Udstilling skulde

jo gerne være et Udtryk for det Standpunkt Biavlen staar paa i vedkommende Egn, og det synes jeg næppe den er, naar Udstillerne ikke udstille af det Produkt, hvoraf deres Produktion væsentligt bestaar. Jeg mener, at dette kommer af, at denne Honning næsten aldrig bliver tildelt nogen Præmie af Donnerne (der vistnok ere altfor tilbøjelige til at se for meget paa Farven) og derved bliver stemplet som en daarlig Vare, hvad den aldeles ikke er, jeg har mange Kunder, der foretrække den brune Honning fremfor den lyse, vel mest paa Grund af dens behagelige krydrede Smag. Hvad kan det nytte udelukkende at præmie een Slags Honning, og dernæst særlig fremhæve denne, som et godt Produkt paa en Udstilling i en Egn, hvor den ikke avles eller kan avles i nogen større Mængde. Jeg synes, at „den danske Biavlerforening“ skulde prøve paa, om det ikke skulde være muligt at hjælpe den brune Honning til dens Ret, ved at dele Honningen i to Afdelinger paa sin aarlige Udstilling, hver med sine bestemte Præmier. Det var mildest talt noget misvisende, at der saa godt som ikke fandtes brun Honning udstillet paa Udstillingen i Aarhus iaar, endstøndt den er de fleste jyske Biavleres Hovedprodukt.

J. K. K.

Den ærede Forfatter har Ret i, at det er sikrere og lettere at drive lønnende Biavl i Eftertrækegnene end i Sommertrækegnene, derfor vokser ogsaa Biavlernes Antal stærkere i de førstnævnte Egne. Dog kan Biavlen jo heldigvis ogsaa lønne sig i Sommertrækegnene. Med Hensyn til Udstilling og Præmiering af Lynghonning ligger det i særegne Forhold, at denne Honning ved Hovedforeningens Udstillinger i de senere Aar tilskyndeladende har været upaaagtet, støndt det allerede for mindst en halv Snes Aar siden har været bestemt at bedømme Honningen i 2 Afdelinger, lys og mørk. Dette skete ogsaa, medens DBF. afholdt selvstændige Udstillinger om Efteraaret; men efterat de aarlige Udstillinger ere blevne afholdte i Forbindelse med de jydsk Landboforeningers store Fællesdyrftuer om Sommeren, har dette Forhold forandret sig, fordi der paa disse Udstillinger af let forstaaelige Grunde næsten slet ikke fremkom mørk Honning. Ved de jydsk Kredsudstillinger, der i Almindelighed afholdes om Efteraaret, tages der jo ogsaa et passende Hensyn til Lynghonningen; men saa længe Hovedforeningens Udstillinger afholdes ved Midsummertid, vil det være vanskeligt at skaffe denne Honning dens berettigede Plads ved Bedømmelsen.

Vare Bierhuver.

Foredrag af N. S. Kristensen, Himmelov.

(Sluttet.)

Dette Aars Høst tegnede til at blive fortrinlig, men saa blev Regnen borte i hvert Fald for vor Egns Vedkommende, Sæden blev ikke rigtig god, Hvidkloveren tørredes hen, og der var ingen Nektar i Blomsterne. Derfor blev Udbyttet ikke saa stort, men der kan fra Landmændenes Side gøres ikke saa lidt for at forbedre Biterættet. Det er, som den ærede Amtmand bemærkede, faaledes, at den ene af de her nævnte Virksomheder griber ind i den anden. Jo større Udbredelse Frugtablen faar, desmere Træk bliver der for Bierne, idet Frugttræer og Busse yde fortrinligt Foraarstræk for Bierne. Det viser sig ogsaa rundt om i Landet, hvor Frugtablen staar højt, flourerer ogsaa Biavlen.

Ahorn burde benyttes som Læ- og Alætræer ved Vejene i langt større Udstrækning end Tilfældet er. De blomstrer paa en Tid, hvor der ellers ikke er noget Træk for Bierne; derfor burde man anvende disse i Stedet for mange af de andre Slags Træer, som ikke har nogen Betydning for Biavlen og heller ikke ere saa kønne som hine.

Lind er ligeledes et fortrinligt Træk for Bierne; der er 3 forskellige Slags, der blomstrer til forskellige Tider, faaledes at den ene afløser den anden, men den er mere kælen end Ahorn og fordrer en vis Temperatur for at kunne yde Nektar; bliver imidlertid Vinden rigtig passet, giver den megen og særdeles fin Honning.

Fleere Sirbuste giver ikke alene megen Honning, men egner sig udmærket til Hæt; en af disse, der særlig egner sig til Hæt i Haver, er *Senecio jacobina*, der bliver ved at blomstre fra tidligt Foraars til tidligt Efteraars og yder megen Nektar til Bierne.

Skal en Plante have stor Betydning for Biavl, er det nødvendigt, at den bliver saet i stor Udstrækning, og derfor maa det tillige være en økonomisk Plante i andre Henseender. At saa en lille Plante i Haven, fordi det er en god Biplante, kan være morsomt nok, men det faar ingen synderlig Betydning for Biavlen. Støndt Honningshøsten i den største Del af Sjælland ikke har været synderlig stor, har den i vor Egn været meget god. Grunden hertil er, at man har begyndt at dyrke Turnips til Frø. Det viser sig at være en særdeles betalbar Avl, idet Planten under heldige Forhold kan give meget Frø og giver tillige stort Træk for Bierne i Maj Maaned, paa hvilken Tid der ellers ikke er meget; ganske vist har vi paa den Tid ikke mange Bier i vort Stade til at sende ud

for at hente Nektar hjem, men alligevel er det godt, om Bierne kan faa et godt Grundfond til Sommeren.

En anden fortrinlig Biplante, som egner sig til almindelig Dyrkning, er gul Sennep. Landbrugets økonomiske Forhold ere ikke saa gode, og det kunde vistnok i mange Tilfælde være fordelagtigt for Landmændene at faste Brakken bort og tage al Jorden i Brug, i Stedet for at lade $\frac{1}{7}$ eller $\frac{1}{5}$ ligge ubenyttet hen. Paa vor Egn er der flere, der dyrke Halvdelen af Brakmarken med gul Sennep. Den har en hurtig Udviklingsstid, blomstrer 6 Uger efter, at den er saadet og egner sig udmærket til Foder for Ungkæeg og Køer, som ikke malte. Den har ikke saa lidt Værdi som Fyldefoder og — hvad der er meget væsentligt — den bidrager i høj Grad til at holde Jorden ren.

En anden meget bekendt Plante er Hvidkløveren, der ogsaa har stor Betydning for Biavlen, og navnlig kan jeg anbefale Lodi Hvidkløver, der vokser sig meget høj, den ligner ellers almindelig Hvidkløver, men er betydelig højere, vi har den indtil 15", Bladene er betydelig større og selve Kløvehovedet betydelig større end den almindelige Hvidkløvers. Den er særlig at anbefale Landmænd, som drive Frøavl.

Alfiske-Kløveret er ogsaa en fortrinlig Biplante, som burde have en mere fremtrædende Plads i Græsmarken. Alfiske-Kløveret stammer fra Sverige, og der er ikke saa Steder, hvor det danner det egentlige Hovedtræk for Bierne.

Endelig er der Lucernen, der kan anbefales som en ganske fortrinlig Plante; hvorfor den ikke har faaet mere Udbredelse, er væsentlig, fordi den griber noget forstyrrende ind i Driftsplanen, men det bør vi se bort fra, da det er et ganske fortrinligt Grøntfoder, der giver godt Udbytte, fordreer ringe Arbejde og egner sig udmærket til vedvarende Græsmark.

En Plante, som jeg ogsaa kan anbefale Biavlerne og særlig Fjerkræbøerne, er Hjulkrone, som burde faas ved vore Hønsgeaarde og i den Del af Haven, hvor Hønsene gaar. Hønsene trives udmærket af det Frø, der er meget nærende, og ligesaa udmærket dens Frø er til Hønsene, ligesaa fortrinlige ere dens Blomster til Bierne.

Endelig er der Ru Kulstikker; denne Plante giver en Mængde Bladsylt, men naar Planten er saa stor, bryder Kreaturerne sig ikke synderlig om at æde den; derimod synes de godt om den, naar Planten er spæd, men saa yder den ikke saameget Næring. Jeg tror derfor ikke, at den har saa stor Betydning i økonomisk Hensende.

Jeg vil kun til Slutning sige, at det har

været mig en stor Glæde at komme tilstede ved denne Udstilling i Bornholms Biavlerforening. Saavidt jeg erindrer, var jeg til Stede ved et Møde i 1888, vistnok det første, der blev holdt om Biavlen herpaa Bornholm; den Gang var Biavlen herovre kun ganske lille og spæd, men den er siden vokset godt op og har fuldstændig undgaaet alle Børnesygdomme. Det har været os, som er kommet tilstede her i Dag som Dommere, en stor Glæde, at vi kun har fundet et Par enkelte Honningprøver, som har været mindre gode, alt det øvrige kan betegnes som en ganske fortrinlig Vare. Dette Resultat skyldes den Omstændighed, at Biavlerne herovre har sluttet sig til Foreningen og har lært den betalbare Biavl at kende. Der er imidlertid meget at lære endnu, og jeg vil haabe, at Avlen vil blive ved at udvikle sig som hidtil, saa den kan blive en Indtægtskilde for mange Smaataarsfolk, for hvem et halvt Hundrede Kroner har stor Betydning. Derfor bør disse slutte sig til Biavlforeningen for derigennem at blive sat i Stand til at forbedre deres økonomiske Kaar, men vi vil ogsaa haabe, at de, for hvem den økonomiske Side af Sagen ingen Betydning har, vil støtte Sagen. Den Støtte kan vi ikke godt undvære; havde vi ikke haft Støtte ovenfra, havde Biavlen ikke staaet paa det Standpunkt, hvorpaa den i Døbliffet staar.

Centralmøde for DBF. III.

(Fortset.)

7. Forsøgs-Stationer.

Vicepræsidenten (Schroll). Forinden jeg giver Hr. Nielsen Ordet for at indlede Forhandlingerne om denne Sag, skal jeg tillade mig at svare ham paa et Angreb, han har rettet imod mig i „Tidskriftet“ angaaende denne Sag. Naar DBF. skal ofre Penge paa Forsøg, maa disse være paalidelige. Derfor bør de ledes af en videnskabelig dannet Mand. Som Eksempel paa saadanne paalidelige Forsøg vil jeg nævne Docent Fjords Fodringsforsøg med Hensyn til Maltetvæg. Saadanne velordnede Forsøg bør vi ogsaa have paa Biavlens Omraade. Hr. Nielsen har ikke forstaaet mine Udtalelser ved Bestyrelsesmødet om den Sag. Jeg har ikke benægtet, at private Forsøg kunne have Betydning, men Foreningens Forsøg ville, naar de ledes af videnskabelig dannede Mænd, have en langt større Betydning. Vi ville gerne tillige have private Forsøg; men disse Resultater kunne ikke anses for paalidelige, før de paany ere

prøvede af sitre Forsøgsledere. Det Tillids-
hverb, jeg har modtaget i DBF., udfører
jeg efter min Overbevisning om, hvad ret
er uden, Hensyn til, om Folk blive brede
paa mig eller ej.

B. Nielsen. Jeg er Kredsformand i
en Kreds, der tæller 75 hele Stemmer. Fra
denne Kreds stal jeg fremkomme med følgende
Forslag: Hvis Bestyrelsen i en Kreds mener,
at et privat Forsøg er godt, bør det indberettes
til Hovedbestyrelsen, og denne bør da kunne
præmiere saadanne Forsøg, hvis den finder,
at de have bragt gode Resultater. Skulde
det vise sig, at en privat Mand skulde snuble
over en Sagtagelse, som Videnskabsmanden
til Nytte kunde arbejde videre paa, da bør
den private Opdager belønnes. Jeg har ved
en Sagtagelse, jeg ikke har offentliggjort,
vundet mange Pund Honning aarlig. Mener
Hovedbestyrelsen om saadanne Forsøg, at de
have Værdi, da bør de belønnes med
Præmier fra 3 Kr. og højere op.

Ersløv. Den af Hr. Nielsen fremsatte
Tante er væsentlig ny; men derfor kan den
jo godt være god. Saa vidt mig bekendt
har noget lignende ikke været prøvet i andre
Lande; men der er jo ikke nogen stor Risiko
forbunden med at slutte sig til den Tante.
Ja, Bestyrelsen har endogjaa ved den Be-
villing, der forrige Aar blev givet til Forsøg,
vidler til at hde saadanne Præmier. Om
der vil komme noget Stort ud deraf, stal
jeg ikke kunne sige; men det vil jo Tiden
vise. Jeg stal derfor tillade mig at stille
følgende Forslag: Bestyrelsen opfordres til
i Begyndelsen af Aaret at indkalde Beret-
ninger om private Forsøg paa Biavlens
Omraade til Bedømmelse ved Foraars-Be-
styrelsesmødet. Bestyrelsen kan tillende
passende Præmier for saadanne Forsøg, der
anses for værdifulde.

Witsch-Lauritzen. Private Forsøgs-
Stationer ville let fremkalde en vis Syge-
lighed. Sportsmænd paa Biavlsomraadet
have vi nok af i Forvejen. Den bedste
Præmie for Biavleren er et stort Udbytte.
Men kommer der vigtige Sagtagelser frem,
saa lad dem i specielle Tilfælde blive
præmierede efter Bestyrelsens Støn.

B. Nielsen. Kapløbet kommer til at
dreje sig om Honning-Udbytte, ikke om flere
Kunster ved Bierne.

Houлинд. Lad os være varsomme i
denne Sag. Vi have næppe mere end een
Mand, nemlig Hr. Ersløv, hvem vi kunne
betros at gøre Forsøg. (Modsigelse). Ja,
det er nu min Mening, andre kunne jo have
en anden. Jeg er gammel Biavler, og jeg
tror ikke, at Hr. Grønning trods hans
praktiske Dygtighed kan betros til at gøre
Forsøg. Forholdet er her ikke ganske som

med Hensyn til Røerne, thi til disse kunne
vi selv vælge baade Fodet og Vejret, ikke
saaledes med Bierne. Mange unge Biavlere
have Lyst til Forsøg; men Resultatet bliver,
at de ikke jaa nogen Honning. Jeg har sat
en Værdi i at høste megen Honning, det er
saamænd Præmie nok. Jeg indtæskjer gerne
mine 300 Kr. aarlig for at lade være med
at gøre Forsøg. Desuden ere Forholdene
meget forskellige i de forskellige Egne. Lysten
kommer ikk saameget ved Præmier som ved
at faa de store Honningspande fyldte.

Kr. Pedersen. Jeg slutter mig til
Houлинд, og jeg ønsker at de Mænd, til
hvilke Forsøg overdrages, blive hjemme ved
deres Biavl for at passe Forsøgene, ikke
rejse Landet rundt for at holde Møder.

Bjerrregaard. Modsiges Hr. Houлинд
ikke sig selv? Han har jo dog ogsaa grundet
sin Fremgangsmaade paa tidligere Biavlere
Forsøg.

Førgensen. Jeg mener ikke, at vi bør
opmuntre til private Forsøg; thi de Biavlere,
som have storjt Indtægt af deres Bier, gøre
ikke saadanne Forsøg.

B. Nielsen. Jeg har helbredt 10
Stader for Bipest ved en helt ny Metode.
Hvis dette bekræftes ved andre Forsøg, anser
jeg det for præmieberdig.

Lindelof. Forsøg kunne have stor
Værdi, naar de ere paalidelige. Derfor
ønsker jeg kun een Forsøgsstation med en
Forsøgsleder, vi kunne stole paa. Skal vi
give Præmier for andre Forsøg, da maa
deres Rigtighed først prøves ved den Station.

Præsidenten. De fleste Forsøg kunde
vel foretages ved en saadan Station; men
det maa dog betænkes, at visse Forsøg maa
kunne prøves baade i Sommertræegne og
i Eftertræegne. Derfor vil det i visse
Tilfælde være nødvendigt at gøre Forsøg i
forskellige Egne.

Andersen. Der er flere Slags Forsøg,
som enhver kan gøre, f. Ek. Fodringsforsøg;
men de unge Biavlere mene tit, at de netop
skulle prøve det allernæste. Saaledes havde
mange Begyndere forkludret sig paa Well-
Metoden. Sligt burde overlades til øvede
Biavlere.

Schrøll. Jeg maa gøre opmærksom
paa, at det Spørgsmaal, som foreligger, er
hvordanledes DBF. stal støtte Forsøg.

Grønning. Naar det er udtalt, at de
samme Forsøg ikke kunne foretages i de
forskellige Egne, da er dette næppe rigtigt.
De samme Forsøg kunne foretages allevegne,
blot det sker til forskellig Tid. Det er godt
nok, at Staten skal hjælpe os med Under-
søgelser og Forsøg angaaende Bipesten; men
saalænge den praktiske Biavler ikke staar ved
Siden af Videnskabsmanden, hjælper det intet.

Erzleb. Da Bipest vil blive omtalt under et selvstændigt Punkt paa Dagsordenen, vil jeg foreslaa, at vi ikke indblande dette i Forhandlingen om Forsøgsstationer.

Houkind. Jeg har ved min Biavlscrift støttet mig til de almindelige Erfaringer paa det Omraade; og jeg har lært mere af Vink fra praktiske Biavlere end af de store Bøger. Jeg erkender dog fuldtvel Betydningen af godt gennemførte Forsøg; men saadanne kræve netop Videnskabens Hjælp.

Præsidenten. Ijor vedtog vi, at saasnart der var vigtige men uklare Spørgsmaal oppe, f. Ets. angaaende Bipest, Overvintring o. s. v., skulde Bestyrelsen henvende sig til solide Biavlere om at foretage Forsøg i disse bestemte Retninger. Der var ikke Tale om alle mulige Slags Forsøg.

Mange. Afslutning!

Schroll. Hr. Nielsen har foreslaaet, at de stedbige Bestyrelser kunne indsende til Hovedbestyrelsen Beretning om Forsøg til Bedømmelse. Hr. Erzleb har foreslaaet, at det overlades til Bestyrelsen at bringe Hr. Nielsens Forslag til Udførelse.

Vedtoges med 12 Stemmer for, 7 imod.

8. Tidsskriftet.

a. Beretning for 1897, Plan for 1898.

Erzleb. I indeværende Aar er Bladet fremdeles bleven ledet efter gaanske de samme Grundregler som i de senere Aar, og Holderantallet har ligeledes været næsten uforandret. Da der ikke i dette Aar er fremkommen nogen Annodning om Endringer med Hensyn til Bladet, vil dets Bedelse derfor blive fortsat i samme Spor som hidtil, med mindre her i Dag skulde fremkomme Forslag til Endringer. — Med Hensyn til Trykningsomkostningerne skal jeg bemærke, at det ved forrige Centralmøde blev paalagt Bestyrelsen nærmere at undersøge, om Foreningen kunde være tjent med at frembringe en hderligere Nedsættelse paa dette Punkt. Ved Foraars-Bestyrelsesmødet som man til det Resultat efter de indkomne Tilbud, at man næppe kunde vente at faa A bejdet udført godt til en lavere Pris end 110 Kr. pr. Hovednummer i 4000 Eksemplarer. Det overdroges derfor Redaktøren at søge Betalingen nedsat fra 115 til 110 Kr. fra Aaars 1898. Jeg kan nu meddele, at den Bogtrykker, som nu udfører Arbejdet, er gaaet ind paa denne Nedsættelse; men han har bedt mig om at udtale, at han meget nødig gik ind derpaa.

Vicepræsidenten. Her foreligger 2 Spørgsmaal. Jeg foreslaar, at vi uden Diskussion sætte dem begge under Afstemning? (Afslutning).

1. Tidsskriftets Bedelse fortsættes i 1898 uforandret som i de senere Aar.

Vedtoges enstemmig.

2. Prisen for Trykning nedsættes fra 1. Januar 1898 fra 115 til 110 Kr. pr. Hovednummer.

Vedtoges enstemmig.

b. Forfatterhonorarets Forhøjelse.

M. S. Kristensen. Det viser sig, at der bliver flere og flere Biavlere, som ere dygtige nok til at skrive om Biavl; men de skrive til andre Blade, der betale bedre. Vi have jo i de senere Aar sparet meget paa Trykningsomkostningerne. Derfor foreslaar jeg, at det aarlige Forfatterhonorar forhøjes til 400 Kr. Artiklerne vilde jo ofte disse Forfattere et stort Arbejde, fordi de ikke ere øvede Journalister.

Ladegaard. Hvor stort er det Honorar nu?

Erzleb. C. 200 Kr. aarlig.

Witsch Lauriksen slutter sig til M. S. Kristensen.

Præsidenten. Vilde man ikke derved fkaade de stedbige Blade, som læses af mange, der ikke ere Biavlere. Hvis Redaktøren ønsker mere Stof, kunde han jo holde en Del flere Blade, der optage Biavlartikler.

Grønning. Jeg slutter mig til Præsidenten. Jeg ønsker ikke den Forhøjelse, i ethvert Tilfælde ikke højere end til 300 Kr.

Erzleb. Hvad Stofmangel til Bladet angaar, har jeg ikke kendt den, saalænge jeg har været Redaktør. For min Skyld behøver man derfor ikke at forhøje Forfatterhonoraret. Men det har naturligvis sin store Betydning, at Bladet indeholder en Del originale danske Artikler fra Landets forskellige Egne, og derfor kan jeg selvfølgelig ikke have noget imod en saadan Forhøjelse. Honorarets Størrelse har hidtil været beregnet saaledes, at jeg ved Aarets Udgang optæller alle de Spalter, som indeholde selvstændige originale Artikler (altsaa ikke jmaa Meddelelser eller „Fra Kredsen“). Dette Tal divideres ind i det bevilgede Beløb, og hver Forfatter faar da Betaling efter det Antal Spalter, han har leveret. Saaledes var Honoraret i 1895 c. 2 Kr. pr. Spalte; men i 1896 kun c. 1½ Kr. pr. Spalte. Hvis vi næste Aar faa vort Statsstilbud forhøjet, kunde vi nok forhøje Forfatterhonoraret til 400 Kr.; men det synes mig, at 2 Kr. pr. Spalte er en ganske passende Pris, og jeg vil derfor stille følgende Forslag: Redaktøren bemyndiges til at udbetale i Forfatterhonorar 2 Kr. pr. Spalte, dog ikke ud over 300 Kr. aarlig.

M. S. Kristensen. De Blade, der ville lide ved en Forhøjelse af vort Forfatterhonorar, vilde være saadanne som „Husmandsbennen“ og „Ugens Nyheder“,

ikke de stedlige Blade. Hr. Erølev's Forslag tiltræder jeg.

Lindelof. Naar jeg skriver en Artikel til „Eidskriftet“, sender jeg den i Reglen ogsaa til de stedlige Blade.

B. E. B. Smith. De Artikler, som passe til „Eidskriftet“, passe i Almindelighed ikke til de stedlige Blade.

Vicepræsidenten til N. S. Kristensen. Fastholder De Deres Forslag?

N. S. Kristensen. Nej, jeg slutter mig til Erølev's Forslag.

Vicepræsidenten sætter Erølev's Forslag under Afstemning.

Betoges med 21 Stemmer for, ingen imod.

9. Udstillingerne.

a. Valg af Dommere til DBF.'s næste Udstilling.

Erølev. Om de jydste Landbosforeninger næste Aar ville afholde et lignende Dyrskue som i de senere Aar og indbyde DBF. til Deltagelse, eller om den næste store Landmandsforsamling vil blive afholdt i 1898, vide vi endnu ikke; men i ethvert Tilfælde er der Sandsynlighed for, at vi ogsaa næste Aar ville faa Brug for Dommere til en stor Udstilling, og disse bør da vælges her i Dag. Forrige Aar valgtes de 2 faste Biavlslærere og Massinpudder P. Christensen, Lunderstov. Disse have fungeret iaar ved Udstillingen i Aarhus. Ved næste Udstilling foreslaas det af Bestyrelsen at benytte 6 Dommere i Stedet for 3, fordi det ved Udstillingerne i de senere Aar altid har vist sig umuligt at blive særdele med Bedømmelsen i rette Tid. Disse Dommere skulle da virke i 2 Hold, 3 i hvert Hold.

Ladegaard foreslaar atter at vælge de 2 faste Biavlslærere, som have gjort god Nytte ved Bedømmelsen hidtil.

N. S. Kristensen. Ved Dommervalget forrige Aar begik vi den Fejl ikke at vælge DBF.'s Sekretær, og det viste sig i Aarhus, at vi ikke godt kunde undvære hans Hjælp som Dommerssekretær. Denne Hjælp ydede han meget beredvillig uden at deltage i Bedømmelsen; men jeg vil dog tilraade, at vi indvælge ham blandt Dommerne for at være sikker paa den Hjælp.

Ved skriftlig Afstemning valgtes til

Dommere: N. S. Kristensen, Himmelø (26 St.); Erølev (25 St.); Grønning (25 St.); P. Christensen, Lunderstov (17 St.); A. C. Andersen, Ryborg (11 St.); Smith, Bjergsted (10 St.).

Dommersuppleanter: Haagenen, Tranerbjerg; Houkind, Johannedal; Lindelof, Harte.

b. Forslag om til DBF.'s Udstillings-Bedtægter at søje følgende: „Ud-

stilleren skal selv mærke enhver af ham udstillet Genstand med sit Udstillingsnummer, tydeligt skrevet eller trykket, enten paa Etiketten eller paa en særligt dertil anbragt Mærkeseddel. Mærker Udstilleren ikke sine Genstande med sit Udstillingsnummer, taber han al Ret til at fordr sin Betaling for sine Udstillingsfager“. „For at kunne æste Præmie, maa der paa selve Udstillingsgenstandene være anført Pris, samt om Varen ønskes solgt eller ikke. Er Prisen ikke anført paa Genstandene, tages Retten til Præmie“.

N. S. Kristensen. Grunden til, at jeg er fremkommen med dette Forslag, er denne, at det udstillede meget ofte slet ikke er overensstemmende med det anmeldte. Derved besværes Ordningen meget for de Tilsynshavende. Dette gælder endnu mere om Mangelen af et forsvarligt Mærke. Meningen er naturligvis ikke, at de ikke mærkede Genstande skulle bortkastes. Paa Mærket bør tillige være anført, om Genstanden maa sælges eller ej. Jeg er vis paa, at alle Udstillere ville være vel tjente med Vedtagelsen af disse Bestemmelser.

Ladegaard. Jeg foreslaar, at vi nedhætte et Udvalg paa 3 Mand til at revidere DBF.'s Love og Bedtægter; thi der er efter Haanden fremkommen flere Uoverensstemmelser i dem. § 3 andet Stykke er saaledes i Modstrid med § 2. § 3, 4de Stykke er uheldigt affattet o. s. v. I Tidernes Løb have vi tilføjet ny Stykker til Lovene; men disse have ofte krævet Forandringer i de ældre Paragrafer, og disse ere ikke blevne foretagne.

Grønning. Jeg kunde vel slutte mig til Ladegaard, hvis jeg ikke frygtede for, at den Revision vilde blive et altfor stort Arbejde. Derfor vil jeg hellere slutte mig til Kristensens Forslag, men med den Ændring, at Genstandene skulle mærkes med Nummer, ikke med Navn. Jeg vil spørge: Skal Honning være fast eller flydende ved Udstillinger? Jeg ønsker den fast.

Erølev. Jeg er ganske enig med Ladegaard i, at vor Love kunne behøve en Revision; men jeg er bange for, at den Sag maa betragtes som liggende udenfor Dagsordenen. En Forhandling herom i Dag kan let blive langvarig; men den Sag kunde jo være een af de første paa Dagsordenen næste Aar. Den forrige Lovrevision foregik saa vidt jeg minde i 1886, Udvalget bestod af 5 Medlemmer, som mødtes i Vejle ved Midssommertid. — Med Henhyn til vore Udstillings-Bedtægter maa det bemærkes, at disse slet ikke have fundet Anvendelse ved de Udstillinger, vi have afholdt i Forbindelse med andre Foreninger, fordi de i flere

Punkter stred mod disse Bestemmelser. Bedtægterne trænge derfor i endnu højere Grad til Revision, fordi vi netop nu oftest afholde vore Udstillinger sammen med andre Foreninger. Kristensens første Forslag har min Billigelse. Det maa dog erindres, at DBF. ved de senere Aars Udstillinger ikke har haft noget juridisk Ansvar for Genstandene. I det andet Forslag om Salgsprisen, er jeg ikke enig med Hr. Kristensen, fordi jeg anser det for en urimelig Dvang, at paalægge Udstilleren at angive Pris, naar han ikke ønsker at sælge. Derimod er det klart, at Prisen bør angives paa hver enkelt Genstand, der maa sælges. Hr. Grønning har saa stærkt fremhævet Nummer-Systemet, det skal være saa udmærket, at Dommerne slet ikke kend: Udstillerne under Bedømmelsen; men der bliver let en hel Del Humbug deri, thi hvor ofte kende Dommerne ikke straks Udstillerne ved blot at se Genstandene. Navnene ere en udmærket Vejledning ved senere Tilbagevendelse af Genstandene.

Schroll. Efter Samraad med Præsidenten kan jeg meddele, at der ikke vil være noget til Hinder for ved dette Møde at vælge et Udvalg til Revision af Lovene.

Bitsch Lauritzen. Jeg slutter mig til Ladegaard. Den Slags Modsigelser bør ikke findes i vore Love. Lad os vælge Udvalget nu.

Lindelos. I Kataloget findes jo Navnene paa Udstillerne, og Dommerne kunne ikke undvære et Katalog. Derfor er der ingen Grund til at skjule Navnene. Lad os kun faa Lovene reviderede og helst samtidig faste Regler for Dommerne.

Præsidenten. Naar vi her vælge et Udvalg, kunne vi jo i Dag unnlade Diskussion om Lovene. Denne kan jo udsættes, til Udvalgets Forslag foreligger. Jeg foreslaar Ladegaard Lindelos, Bitsch Lauritzen og Sekretæren.

Ladegaard. Ved mit Forslag har jeg ogsaa tænkt mig, at Regler for Dommerne skulde medtages.

Joseffsen. At Navnene ere angivne paa Genstandene har ikke stor Betydning, da de fleste forud kendes af Dommerne.

Grønning anbefaler Revision. Særlig bør Regler for Hønningens Bedømmelse nøje tages under Overvejelse.

J. Jørgensen. Vid Bedømmelsen bør der tages Hensyn til Prisen.

B. E. B. Smith. Regler for Bedømmelsen ere meget vanskelige at fastsætte.

Hr. Pedersen. Der bør ved Bedømmelsen tages meget Hensyn til Baverens Præsentation.

Mange. Afslutning!

Schroll sætter under Afstemning

1. Skal Revisionsudvalget nedsættes? Vedtoges eenstemmig.

2. Skal Udvalget bestaa af 7 Medlemmer? (6 St.), eller af 5 Medlemmer? (17 St.), eller af 3 Medlemmer? (3 St.). Vedtoges, at Udvalget skulde bestaa af 5 Medlemmer.

Valgtes ved skriftlig Afstemning: N. Ladegaard (16 St.), N. S. Kristensen (16 St.), Erølev (14 St.), Schroll (12 St.), Præsidenten (11 St.).

3. Grønning's Forslag: Hønningen skal være krystalliseret for at kunne bedømmes. Forsættes med alle Stemmer mod 2.

4. N. S. Kristensens Forslag (ansørt under b.) første Del.

Vedtoges eenstemmig.

5. Erølev's Endringsforslag til samme Forslags anden Del: „For at kunne æfte Præmie“, ændres til: „For at kunne sælges“ og sidste Punktum udgaar.

Vedtoges eenstemmig.

10. Biavlsskolen.

Erølev. Da der i „Tidskriftet“ har været indrykket en udførlig Beretning om den iaar afholdte Biavlsskole i Kallundborg, kan jeg indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger om denne Sag. Elefantallet har været meget passende, 14. Der har iaar været lagt en hel Del mere Vægt paa de praktiske Arbejder end i 1896. Saavel paa mine Medlæreres som paa mine egne Begne tror jeg at kunne udtale, at Skolen har givet et meget tilfredsstillende Resultat med Hensyn til Elevernes Fremgang. Hvis de Delegerede ønske, at Skolen næste Aar skal fortsættes paa samme Sted og paa samme Maade som iaar, ere vi villige dertil under den Forudsætning, at Elefantallet ikke bliver væsentligt større. Hvis dette skulde ske, maatte det vel overlades til Bestyrelsen at bestemme, hvorledes Sagen skulde ordnes.

Bitsch-Lauritzen foreslaar, at Skolen fremdeles fortsættes ligesom hidtil.

Grønning. Den Tid, paa hvilken Skolen afholdes, passer mig slet ikke, da det netop er Sværmetiden i min Egn; men jeg indser nok, at netop den Tid passer bedst for dens Afholdelse, og derfor bøjer jeg mig for Nødvendigheden.

Vicepræsidenten sætter under Afstemning:

Biavlsskolen fortsættes næste Aar i samme Spor som hidtil.

Vedtoges eenstemmig.

11. Dronningavl.

Erølev. Som det formentlig vil være bekendt for de fleste af de tilstedeværende Delegerede, blev det paa forrige Centralmøde bestemt fremdeles i indeværende Aar at yde

Hr. Hoffmann, Højsmarke, en Understøttelse af 150 Kr. til hans Dronningavl; men dette Beløb maatte kun udbetales med 1 Kr. for hver solgt Dronning, og det skulde for mig ved Paffbittinger eller ved Modtagernes Kvitteringer godtgøres, hvormange Dronninger, han havde solgt, inden jeg maatte udbetale det tilsvarende Beløb. Da Hr. Hoffmann er forhindret fra at møde her i Dag og personlig at afgive Beretning om sin Dronningavl, har han sendt mig følgende skriftlige Beretning:

(Sekretæren oplæste her den paa S. 288 indrykkede Beretning.)

Hr. Hoffmann har altsaa iaar solgt 45 Dronninger. Det paagældende Beløb, 45 Kr., er dog endnu ikke udbetalt til ham. De Spørgsmaal, som i Henhold til hans Beretning foreligge til de Delegeredes Afgørelse, ere altsaa følgende 2: Vil man iaar yde Hoffmann en Understøttelse af 150 Kr. eller skal han kun have efter den forrige Aar vedtagne Beslutning 1 Kr. for hver solgt Dronning — og: Er Delegeretmødet villig til fremdeles at støtte Hr. Hoffmanns Dronningavl næste Aar, s. Ekz. saaledes som af ham foreslaaet ved at købe 20—25 Dronninger af ham for et Beløb af 100 Kr.

Forinden Forhandlingen om disse 2 Spørgsmaal behynder, har Bestyrelsen imidlertid paalagt mig at fremkomme med nogle Oplysninger, som vare blevne mig afkrævede i det Bestyrelsesmøde, der blev afholdt umiddelbart før Centralmødet i Dag. Man spurgte mig nemlig, om det var mig bekendt, hvormange Dronninger andre Dronningavlere her i Landet iaar havde affat. Hertil svarede jeg da, at jeg kun fra een anden Dronningavl havde en saadan Oplysning. Han havde meddelt mig, at han iaar havde solgt 61 Dronninger. Det har rigtignok vist sig, at der i Dronningføderet i et af de af ham sendte Bure fandtes Sporer af Bipest, der sandsynligvis ved en Uforsigtighed fra Dronningavlerens Side var indkommen i Føderet; men Bestyrelsen har ment, at denne Omstændighed i se burde opfordre til at modarbejde denne Mand's Dronningavl, fordi man kunde være sikker paa, at han i Fremtiden vilde anvende den yderste Forsigtighed med Hensyn til Dronningføderet. I den paagældende Dronnings Blod fandtes ingen Baciller eller Sporer.

Præsidenten. Jeg er glad ved den givne Oplysning, at en dansk Biavler uden Understøttelse har kunnet drive Dronningavlen saa vidt. Naar det i Udlandet er en Forretning, der kan betale sig, skulle vi saa ikke overlade denne Avl til den private Foretagsomhed.

N. S. Kristensen. Det er meget

heldigt, at der her i Landet ables Dronninger; men Hoffmann's Drist har ikke været heldig. Upraktisk har han vist sig i sin Dronningavl. Lad os derfor stryge den Konto.

B. E. B. Smith slutter sig til Præsidenten.

Grønning. Hoffmann fortjener ikke Tilskud; men jeg holder alligevel paa, at vi skulle bevare den hjemlige Race. Jeg er imod Krydsninger. Den danske Race blev anbefalet varmt i Odense.

Ersløv. Den Dronningavl, jeg før omtalte, leverer Krydsnings-Dronninger, og han mener at have erfaret at min tidligere fremsatte Antagelse, at Krydsningerne ere mindre modtagelige mod Bipest end de rene Racer, fuldt ud har bekræftet sig hos ham, da hans Bier nu i lang Tid have holdt sig fri for Sygdommen, uagtet denne findes i hans nærmeste Omgivelser. — Jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden paa, at der i Hoffmann's Beretning findes et Andragende, som bør besvares.

N. Ladegaard. Vi bør søge at bevare den danske Race, fordi Krydsningerne kun vise sig gode i første og andet Led. Jeg ønsker, at vi fremdeles næste Aar yde Hoffmann nogen Støtte. Jeg foreslaar 1 Kr. for hver Dronning indtil 50.

Andersen er ligeledes stemt for at yde ham en Understøttelse.

B. E. B. Smith. Indførelse af italienske Dronninger i vore Bihaver givde ved Krydsning i 1ste og 2det Led udmærkede Bier. Man kan jo hvert andet eller tredje Aar indføre en saadan Dronning. Udgiften dertil er jo nu ikke stor.

Bjerregaard. Hr. Hoffmann er aabenbart ikke paa sin Plads som Dronningavl, naar han ikke med den givne Understøttelse har kunnet drive Avlen ganske anderledes frem. Jeg driver selv en Del Dronningavl og finder ikke Sagen vanstelig. Derfor foreslaar jeg, at vi indskrænke os til at paalægge Biavlslærerne at yde Undervisning i Dronningavl.

Præsidenten. Jeg fraraader paa det bestemteste at blive ved med at understøtte Hoffmann. Der er saamænd intet i Vejen for at saa danske Dronninger, naar vi ville have dem. Stedet vinder i Honning, hvad det taber i Bimængde, naar man i Hovedtrækket borttager den gamle Dronning.

Kr. Pedersen. Bore Bier kunne ikke maale sig med de italienske, og den Udgift, der er forbunden med Indførelse af en italiensk Dronning en Gang imellem, spiller ingen Rolle.

Lindøf. Jeg slutter mig til Andersen. Hvis der er Fare for Smitte hos den før

omtalte Dronningavler, kunne vi jo i Stedet for saa Dronninger fra de unge dygtige Biavlere i Fredericia.

Sørensen. Jeg har fra den samme Dronningavler modtaget en garanteret dansk Dronning. Han leverer altsaa ogsaa saadanne Bipeft har jeg ikke bemærket.

Flere. Afslutning.

Vicepræsidenten sætter under Afstemning:

Skal Hoffmann iaar have en Understøttelse af 150 Kr.

Forkastebes med 15 St.

Skal han i 1898 have en Understøttelse af 50 Kr.

10 St. for, 11 imod, altsaa forkastet.

I 1898 ydes ingen Understøttelse til Dronningavl.

Vedtoges med 15 St. for, ingen imod. (Fortætttes.)

Bipeft.

Det er en Selvfølge at denne smitsomme Sygdom siden Raskbiavlens Indførelse her i Landet udbreder sig langt stærkere, end imens der kun dreves Rubebiavl. Ruberne blev der jo ikke aabnet for mere, end naar Bierne dræbtes og Indholdet toges ud af dem. Det er en bekendt Sag, at Bierne altid søger Honning, hvor den forefindes, og især i Efter sommeren ere Spejderne øjeblikkelig ved Haanden, saasnart der aabnes for et Stade, og forsyne sig da strax med Honning endogjaa fra Tavler, som man staar med i Haanden. Nu hænder det jo vist meget ofte, at Stader ere pestbefængte, uden at Biavleren ved det, og han aner da ikke, at han ved at esterse sine Bier midt paa Dagen og give sig god Tid dertil, maaste fra et sygt Stade kan udbrede Pesten til tyve andre, idet der kommer Bier, saavel fra hans egen Bistand, som fra Omegnens. Der behøves ikke megen Honning fra et pestbefængt Stade for at oversføre Smitten; nej, en eneste lille Draabe er nok. Og som Følge heraf bringer hver eneste Bi, som har hentet Honning fra et sygt Stade, Smitten med sig hjem til sin Hølig.

Som Følge heraf tilraade vi enhver, der har Bipeft i sin Bistand, ikke at aabne for Staderne, før al Flugt er ophørt. Ikke at spille Honning, hvad der kan ske ved at vende utilbækkede Tavler med Gladen nedad, og under ingen Omstændigheder opbevare Honning eller henlægge Tavler paa Steder, hvor Bier kan faa Udgang til det. At dette ikke bliver overholdt, har vi desværre bragt

i Erfaring, men naar man kender Sygdommen røg ved, hvor ledeligt det er, naar man i Stedet for Honning og sund Yngel i Tavlerne kun finder de bekendte indfalsne Cellelaag, der først kun forefindes spredt, men tiltager saa der saa at sige ikke findes en sund Celle i Stadet, saa vil det let forstaaes, at det er et Onde, som der ikke kan gøres for meget for at afværge.

Biavleren kan ikke gøre noget for at forebygge, at hans Bier søger Honning, hvor den forefindes, men det er Eieren af de pestbefængte Stader, vi henvende os til med Bøn om, at han gør alt, hvad der staar i hans Magt for at forhindre Pestens Udbredelse, og hertil hører først og fremmest, at han aldrig aabner for sine Stader, saa længe der viser sig en Bi i Flugt i Haven, og at han, som sagt, ikke giver Bier Udgang hverken til Honning, Tavler eller brugte Redstaber.

Er Bierne taget ud af et sygt Stade, saa bør det aldeles afspærres og ikke aabnes før det er rensket med Karbolvand. Naar disse Forsigtighedsregler blive fulgte, saa vilde Sygdommen ikke udbrede sig saa foruroligende som den gør. Og dersom disse Forsigtighedsregler ikke blive fulgte, saa nytter det ikke at se en enkelt Biavler søge at helbrede sine Stader, da han, naar Sygdommen er paa Egnen, er udsat for strax at faa dem smittede paany.

Vi har haft Lejlighed til at tale med de dygtige Biavlere, Brødrerne Nielsen fra Ollerup, der har helbredet deres Stader ved Sultekuren, og de beklager kun, at der i deres Nærhed findes Bipeft, som de er udsat for atter at faa oversført paa deres Bier. Og saaledes vil det jo ogsaa gaa overalt, at selv om Sygdommen lader sig udrydde, saa er man lige nær, da den er langt mere udbredt end nogen tror, og den vil blive vanskelig at udrydde. („Bien“.)

Forsøg med Bipeft.

Af P. Nielsen, Urmager, Lemvig.

Først i August Maaned d. A. foretog jeg et Forsøg med Bipeft. Først i August hørte jeg 25 Bistader ud i en Hede, for at Bierne skulde indsamle Lynghonning, men Regnvejret forhindrede Indsamling af Honning. Saa besluttede jeg at foretage et Forsøg med Bipeft. Jeg indskrænkede alle Rum, hvori Bisolkene befandt sig, i alle Stader saameget, at Bierne ikke alene maatte benytte alle Tavlegange at sidde paa, men ogsaa Stadets Sidevægge, og passede meget

godt. Dernæst førte jeg et Bistade ud i Heden og jatte det ved disse 25 indsnævrede Bifolk. Dette Bifolk var befængt med Bipest. I det syge Stade var der 3 Yngeltavler, hvori der næsten ikke fandtes en sund Larve, men derimod en brun seig Mæsse, som holdt fast ved Cellens Bund, og nogle gule Larver. Jeg udtog disse 3 syge Tabler, skar dem itu og lagde disse Stykker foran de 25 sunde Stader, og i Følge det daarlige Trættejv, blev disse syge Tablestykker straks besat med Bier; jeg iagttog tillige at Bierne sugede af Celler, hvori den brune seige Mæsse var. — Ved nøjagtig Underfølgelse for 3 Uger siden, viste det sig, at ingen af de 25 Bifolk fejlede det mindste, der fandtes ikke en eneste syg Larve. — Det tilførte syge Bifolk, hvorfra jeg tog de 3 syge Tabler, blev nu lelbredt paa samme Maade, som jeg i Løbet af sidste Aar har helbredt mange Bifolk, Bierne blev nu indskrænket paa saa lidt Plads, at de foruden Tablegangene maatte benytte Sidevæggene at sidde paa. Paa Stadets Bund blev nedlagt 2 Stykker Camphorine Calumbia (dette er Kasthalin præpareret med Camphor). Naar Sygdommen er borte, borttager jeg Camphorinen. Staar der flere Stader paa et Sted, som er befængt med Bipest, og af den Grund er bleve nødt befolket, sammensøger jeg flere Bifolk til eet, forinden jeg foretager Helbredelse. — Er et Bifolk kun lidt befængt af Bipest, borttager jeg ikke de syge Tabler, men bestryger dem med lidt Salisylsyrepulver; jeg tager en lille blød Børste, dypper den i Pulveret og bstryger Yngeltablerne dermed, men kun lidt; som sædvanlig nedlægges et Stykke Camphorine Calumbia i et Hjørne af Stadet inde hos Bifolket, og tillige indskrænkes Pladsen saaledes som anført, at Bierne foruden at afbenytte alle Tablegange tillige maa benytte Stadets Sidevægge, og desforuden paffer jeg godt. — Dette Helbredelsesmiddel mod Bipest er saa simpelt, at enhver almindelig Biavler meget let kan udføre det. Naar vi i April Maaned er saa langt, at vi har c. 7 a 8 Gr. Varme i Styggen og 12 a 15 i Solen, saa kan man reise Stadernes Bund og borttage saa mange Tabler, at Bierne skal benytte alle Tablegange fra øverst til nedest, tilbøjs ogsaa Stadets Sidevægge. — Det bevirker at Bifolkene udoivler sig stærkt og ikke ere modtagelige for Smitte. — Paa denne Maade kan man sikre sig stærke og tillige sunde Stader, men vi maa ikke forglemme at paffe godt, og at Bierne har Foder nok. — Huff endelig at Biernes Naturføder er god Honning. Ved saadan at indskrænke Biernes Plads og have dem siddende paa saa lidt Plads i Stadet som mulig, for-

aarsager ofte, at Bierne selv i Tide foretager Dronningskifte, hvilket har stor Betydning for den almindelige Biavler, som ikke saa godt kan foretage Dronningavl. — Camphorine Calumbia faas hos alle Materialhandlere samt hos Fabrikanten Alfred Benzou, København. — Maatte disse Linier tjene til Oplysning for den almindelige Biavler, da er Hensigten opnaact.

Vandsodring af Bier.

af N. von Kauschenfels.

(Sluttet.)

Men ogsaa antaget, at Hoben har udsundstet og udaandet saameget, at Dampene fortættede sig til klare Vanddraaber i Blomsterpotten, maatte de da ved at trænge igennem Sukkerhøjen ikke mætte denne med Fugtighed og gjort den passende til Føde for Bierne, altsaa kunne disse spare den livsfarlige Tur efter Vand indtil Overfluddet kunde trænge videre fraoven? Var det iøvrigt, som han mener, d. v. s. hentede Bierne Vandet fra Blomsterpotten eller befriede Dampene dem for denne Anstrengelse ved at gøre Sukkeret flydende? i begge Tilfælde har Bierne hjulpet sig selv, og det er ved tænkeligt naturligt Foder, uden at blive vandet, at de naa Foraaret velbeholdne. — „Med de Biavlere, hvis Mening det er, at Bierne intet Vand behøve om Vinteren, kan man ikke debattere Sagen, siger Hr. Vogel, og spørger: „Hvilken er da den Organisme paa Jorden, som ikke behøver Vand til sin Eksistens?“ Der gives ingen, Hr. Vogel, Ormen i det tørre Træ, Gedehamnen, Hvepsen, Humlebieerne i deres Vintersøvn, de behøve alle Fugtighed for at kunne leve, ligesaa vel som Bierne have den, og at de ikke mangle den, derfor har Modernaturen sørget; det ved ethvert Skolebarn. Hvad de derimod ikke behøve, er at et Menneske ved Vintertid søger efter Honningkorn paa Bunden af Staderne, og naar han ser nogle enkelte straks, løber han senere hver 8. Dag med Vandkanden hen og fylde Cellerne, river Mederne fra hinanden for at bringe Vandet saa nær som muligt til Bierne, og saa kommer disse i unyttigt Oprør, men man kan da ikke forlange andet. Millioner af Bifamilier, som leve og trives uden disse Anstrengelser fra Biavlerens Side, og maatte netop derfor bevise Aar for Aar, at Hr. Veg' Oplevelse er et meget mærkeligt Tilfælde. Jeg selv er intet mindre end ængstelig omhyggelig for ikke at forurolige Bierne om Vinteren, og uden tvingende Grund aabner

jeg ikke for noget Stade i Februar Maaned, da Bierne have bedst af at forholde sig rolige, og det let kan forårsage Forkølelse, selv om det kun er en mindre Stabning, det drejer sig om.

Hr. Vogel har med Hensigt forrykket Standpunktet forat have lettere Epil. Hvem har nogen Sinde betvivlet, at Bierne under deres Vinterhvile behøvede Fugtighed? Ikke, at Bierne ogsaa om V i n t e r e n har Vand nødvendig, blev bestridt, men at Biavleren skulde give dem det i Stedet. Vandtilføden paa denne Tid have de i sig, finde de i Næringen, i den dem omgivende Luft og i Nedslaget. Med Modstandere, som forveksle Kortene for een i Haanden, med saadanne Modstandere kan man ikke debattere.

Efterkrift. Jeg havde allerede skrevet ovenstaaende, da Nr. 1 af Aargangen 1897 af „Nordl. B. Zeitung“ faldt mig i Hænde. Der læste jeg til min ikke ringe Forundring 6 følgende Linier fra Hr. Redaktøren: „Befendt er det, at mange Biavlere intet ville vide af, at vandre Bierne i det tidlige Foraar“. I Oktober f. A. lod han os vide, at Bierne slet ingen Fugtighed behøvede for at leve om Vinteren, og nu taler han om at vandre om Foraaret. Ogsaa det er ikke sandt, thi der tales kun om at vandre Bierne om Vinteren. Er det ærligt Vaaben, naar man taler Usandhed for at besejre Modstanderen, desto lettere naar han aldrig har tænkt paa dette, og endnu mindre udtalt det?

Om Foraaret, selv i det tidlige, hvad der for de nødtvungne Lande vel omtrent vil sige i Maris Maaned, kan man vandre, hjem der ikke styr denne Ulejlighed, skade kan det da ikke, thi Vinterroligheden er da forbi, og under denne er det, at man maa undgaa enhver Forstyrrelse af Bierne. Ogsaa Hr. Dzirzon siger i samme Nr. 1: Først paa Foraaret, naar Bierne udruge Yngelen, vise de ofte at de trænge til Vand, og da kan man paa den nemmeste Maade sætte noget Vand i en Vokstuge, saa nær som muligt ved dem. Men jeg betvivler, at den gamle Herre nogen Sinde har gjort det paa sine Staber i Karlsmark, i det mindste har jeg aldrig læst noget derom i „Geschlächter B. Zeitung“. Men Westeren for alle Westre fortæller, at han om V i n t e r e n har staaet Vokstavelestykker ud af Staberne, for at bringe Vandtablen paa den rette Plads, omend det var en Bestadigelse.

„Vandskaffer ere ikke nødvendige at have. Vore Bier have dog, siden Bergils Tid til nu, overvintret uden denne Hjælp, og blive vel ogsaa for Fremtiden godt overvintrede“, sagde Baron Bela Umbrozy paa Forsamlingen i Pest. Paa den Forsamling htrede

Dr. Dzirzon: „Men hvem turde dømme kompetent om den Ting, som dog ved Erfaring har vist sig at mangle i en Forsamling af Tysklands, Østrigs og Ungarns mest fremragende Biavlere, som holdt Møde her for 37. Gang. Og enhver, Hr. Vogel sandsynligvis med, dømmer ligesom Ungareren om, hvorledes Bandsodring af Bier behager dem, undertegnet af andres Brøbrø. — Derfor strø Sand paa!

Dyrkning af Brunrod.

Paa Side 33 i forrige Aargang have vi nærmere omtalt denne værdifulde Honningplante med Hensyn til dens ejendommelige Bestøvningsforhold. Vi antage, at det vil have Interesse, naar vi i Dag efter Amer. Bee Journal give en Anvisning af Mr. G. W. Williams til dens Dyrkning i det Store:

„Da det er bleven forlangt af mig, at jeg skulde give en Anvisning til Dyrkning af Egenurt, ogsaa kaldet Tømrernes Winkelmaal eller Simpsons Honningplante, vil jeg meddele, at jeg i flere Aar har gjort Forsøg med den som Honningplante, og saa vidt som min Erfaring rækker, har den i den Henseende ikke sin Mage. Jeg har dyrket den ved Siden af den meget roste Stenkløver, og Simpsons Plante viste sig langt at overgaa den. Jeg anser 1 Acre (= 6 Stpr. Land) med Brunrod for ligesaa værdifuld for Biavleren som 10 Acre med Stenkløver.

I denne Provins (Missouri) begynder den at blomstre omtrent i Midten af Juni og vedbliver at blomstre indtil den haarde Frost indtræder, let Frost, som dræber mange andre Planter, stader den ikke. Bierne arbejder paa den fra Daggry indtil Mørkets Frembrud, ofte kan man høre dem i Blomsterne saa sent, at man ikke kan se dem.

Dyrkningsmaaden er let nok, naar man kender den. Jeg vil beskrive min Fremgangsmaade i denne Egn, naturligvis maa Saatiden ændres længere Nord paa eller Syd paa:

For at beplante $\frac{1}{2}$ Acre stabler jeg i Slutningen af Februar eller Begyndelsen af Maris en Risbunke 16 Fod bred, 20 Fod lang og brænder den. Saasnart Jorden er afstølet, gennemgraver jeg Stykket godt og riber det jævnt med en Haandrive. Saa nu omtrent 6 Kvint Frø og riv det let ned (ligesom Tobaksfrø). Indhegn Stykket, saa at Kreaturerne ikke kunne trampe paa det. Lad Planterne gro, indtil de blive 3—5 " = 7,8—13 cm. høje. Nu bearbejdes det til

Plantningen bestemte Jordstykke godt, og Planterne plantes da i Rækker, der have en Afstand af 4 Fod og med en indbyrdes Afstand af 3 Fod i Rækkerne. Derefter dyrkes de som andre Planter.

Man kan ogsaa lade Planterne gro i Bedet i et Aar og tidlig næste Aar plante dem i Marken, hvor de ville give et stort Honningudbytte allerede i den første Sommer.

Naar de have vokset i et eller to Aar, kan man dele Buskene. Den fortsatte Dyrkning er let, idet man kun behøver nogle Gange hver Sommer at gaa gennem Rækkerne med en Kadrenser for at holde Ukrudt nede. Den trives bedst i Muldjord, der ikke er altfor vaad; men den kan gro paa al Slags Jord. Jeg anser den for den eneste Plante det kan betale sig at dyrke alene for Honningens Skyld.

Brunrod kan ogsaa saas paa Voksestedet, naar Jorden tilberedes godt, og Frøet saas om Efteraaret; men da den grov meget langsomt, medens den er lille, kan den let blive kvælt af Ukrudt det andet Aar. Den først beskrevne Dyrkningsmaade har givet mig det bedste Resultat.

Derfor enhver Biabter vilde forsøge et lille Hjørne med denne Plante, vil han blive forbauset over den Nektar den afgiver og vil undre sig over, at den ikke ses mere almindelig ved Bierier".

Da nogle af vore Læsere maaske kunne ønske at gøre Forsøg med denne særdeles nektarrige Plante, skulle vi bemærke, at Knoldet Brunrod (*Scropholaria nodosa* L.) er en temmelig grov Plante, 2—3 Fod høj, med uanselige olivengrønne Blomster. Den egner sig altsaa ikke til Prædplant og har, saavidt vi vide, ingen anden Anvendelse for Menneskene end den her anførte. Honningen af den har ikke Ord for at være særlig fin; men dette er jo en Smagsag. Som et Bevis for dens Rigdom paa Nektar skulle vi anføre, at en eneste Busk af denne Plante i vor egen Have har været meget ivrigt besøgt af Bierne, medens man ellers ofte ser, at et saadant censomt Eksemplar af en god Honningplante meget sjældent besøges af dem.

Ned.

Kunsttavler.

Kan det betale sig at bruge dem?

Uf E. A. Deacon. Amer. B. Journ.

En hel Del er fremkommen fra Tid til anden i Bibøger og Biblade angaaende de store Fordele ved at bruge hele Kunsttavler i Kammerne. Iblandt andre Fordele, der ofte fremdrages til deres Ros, er „Tablernes Jævnhed“. Denne Fordel staar efter min Mening ikke i Forhold til Beføstningen. Vedere, som laves ved at lade smeltet Voks løbe langs Under siden af Tablebarerne ved Hjælp af fugtige Trælister, vil sikre os tilstrækkelig lige Tavler og kunne laves lige saa let og hurtig som at befæste kostbare preskede Vedere. Den eneste Fordel, jeg kan se ved de hele Kunsttavler, er Udelukkelse af Dronevoks.

Den Gang man antog, at det kostede 20 R Honning at danne 1 R Voks, var det endnu muligt at finde gode Grunde til deres Brug; men omhyggelige Forsøg have senere vist, at ikke en Gang 6 R Honning udfordres til at frembringe 1 R Tavler. Forsøgene have tillige vist, at omend Biablere forsynes med Kunsttavler, vedbliver Voksafføndringen dog at foregaa,

men Voksbladene falde da unyttede ned paa Stadets Bund, medens de i modsat Fald vilde være blevne benyttede til Voksbygning.

Den næste vigtige Grund til Brugen af Kunsttavler er naturligvis Tidsparelsen. Er denne mon saa stor som almindelig antaget? Da i 2 nøjagtig lige stærke Familier ved Begyndelsen af et Træf. Giv den ene $\frac{1}{4}$ " 6 mm. dybe Vedere og den anden hele Kunsttavler. Vil der vise sig nogen nærværdig Forskel paa den Tid, de bruge, til at udbygge Kammerne? Og hvis der bliver en ringe Forskel i Tiden, staar denne da i noget rimeligt Forhold til Beføstningen?

Hvad er „Kunsttavler“? Det er paa ingen Maade, som mange tro, det samme som udbyggede Tavler. Det er egentlig kun Cellebundene; men hvormange Biablere, som aarlig koste store Summer paa Kunsttavler, ere vidende om denne Kendsgerning? Jeg selv har for flere Aar siden ladet mig narre af de almindelige Udtryk „at udtrække

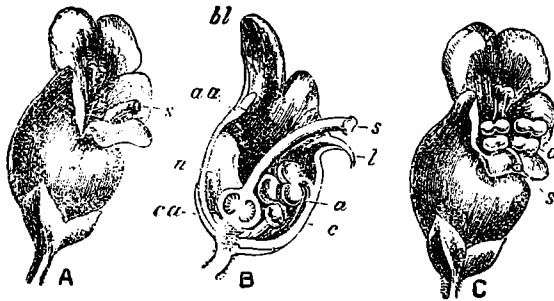

Fig. 65. Blomst af Brunrod fra et Udsvinget.

Fig. 66. Gennemsnit af samme.

Fig. 67. Et andre Blomst.

Alle 3 Gange forstørrede.

Kunstabler", at „udtrække Sidevæggene" og troet, at Kunsttablerne indeholdt tilstrækkeligt Voks til at fuldende Tabellen, at Bierne altsaa virkelig paa een eller anden usforklaret Maade „uddrog" de svagt antydede Vægge til Celler af fuld Længde. Lad enhver, som nærer denne dumme Tro, tage 2 hele Kunsttabler af nøjagtig samme Vægt. Hæng den ene ind i et Stude, for at den kan blive „trukken ud", og naar dette er sket, fjern da alle fremmede Emner fra den (Hønning, Pølsen eller Yngel) og prøv paa at veje den imod den anden Kunsttable. Hvis nu den udbyggede Table blev dannet ved simpelthen at udtrække Vokslet i de tykke Begyndelser til Vægge af Cellens normale Længde, maatte jo de 2 Tabler veje nøjagtig ens; men jeg antager, at de, der gøre dette simple Forsøg, ville blive temmelig forbavsede ved at finde, at det af Bierne til Kunsttablen søjede Voks næsten har fordoblet dens Vægt, og at Tavleren altsaa kun har forsynet Bierne med Cellebundene, for hvilke Bierne, hvis de kunde tale, næppe vilde takke ham, saa lidt har det i Virkeligheden lettet deres Arbejde.

Foran mig ligger Kataloget fra en engelsk Biavls-Nedstabs-Fabrikant — en fremragende Mand i den Handelsgren — og under „Kunstabler" søger han at indbilde sine Læser følgende Monsens:

„I alle Kunsttabler, som ere fabrikerede af mig, ere Væggene allerede paabegyndte. Maskinen er saaledes bygget, at der slet ikke øves noget Tryk paa Væggene, derfor forblive de bløde og plastiske, rede for Bierne til Udarbejdelse. Med disse Kunsttabler udbygges Tavlerne i nogle saa Timer, 12—24 Timer hurtigere end med andre Kunsttabler!"

Har man nogenfinde hørt Mage til pralende Brøvl. Har en opmærksom Biavler nogenfinde set Bierne „udtrække" disse stumpe Sidevægge, om de end ere nok saa plastiske? Lad os da høre, hvorledes de bar sig ad dermed. Er det naturligt for Bierne saaledes at forlænge Cellerne, eller blive disse ikke opbyggede ved møjsommeligt at tilføje Voksblad paa Voksblad, ligesom en Murer lægger Sten paa Sten for at frembringe en Væg? Denne bestemte Fabrikant undgaar ganske vist den almindelige Betegnelse at „udtrække" Cellevæggene; men derfor ledes man alligevel til den Antagelse, at naar man køber Kunsttabler, da har man faaet alt det til Tavlerens Bygning nødvendige Materiale; medens Køberen i Virkeligheden kun faar Cellebundene. Da Bierne altsaa selv maa frembringe Halvdelen af Materialet til de færdige Tabler, spørger jeg: Er Brugen af Kunsttabler virkelig saa fordelagtig, som det almindelig antages?

Omhyggelig planlagte Forsøg af den dygtige utrættelige engelske Bimester Samuel Simmins have vist — jeg vil anføre hans egne Ord — „at maaste mindre end 5 R Hønning fortæres for at frembringe 1 R Voks". Lad os nu huske paa, at før Tablerne ere helt færdige, have Bierne maattet tilføje omtrent ligesaa meget Voks, som det der indeholdtes i de købte Kunsttabler. Det virkelige Tab af Hønning ved at lade dem selv bygge Tablerne uden Kunsttabler, er altsaa en Bagatel af $2\frac{1}{2}$ R Hønning til en Værbi af c. 50 D . (beregnet efter amerikanske Priser. *Red.*) til en hel Yngelrede af Tabler. Simmins har nemlig beregnet, at omtrent 8 Labnormaltabler give 1 R rent Voks.

Jeg indrømmer, at der kan være Fordel ved at benytte ekstratynde Vokstabler i Delinger, skøndt det endda kan være tvivlsomt i Betragtning af den Hurtighed, hvormed Tabler bygges uden stærkt Hønningstræk.

„Men", hører jeg En indvende, „hvilken Fordel giver ikke Kunsttablerne, naar de anvendes traadede ved Udslyngning". Nej, lad os antage, at man giver Bierne traadede Kammer med Ledere, og man for en Sikkerheds Skyld vækser Traadene, ville Bierne da ikke selv bygge Traadene ind i Tablerne? Jeg har ikke prøvet det; men jeg antager det. (Vi have prøvet det uden at vækse Traadene, og Bierne have indbygget Traadene i Tabellen. *Red.*)

De to følgende Paragrafer, den første af en Biavls-Nedstabs-Handlers Prislister i Nebraska, den anden efter Simmins Vibog — giver Anledning til det Spørgsmaal: „Hvorledes kan en Mand holde Bier paa en fornuftig Maade?"

„Til Yngeltabler", siger Nebraska-Manden, foretrækker jeg dem med 5—6 Kvadratsod paa Bundet, da de have Voks nok i de tilbørlig ophævede Vægge til at sætte Bierne i Stand til at fuldende Tablerne uden selv at tilføje noget Voks".

Dette er noget Snak, og han ved det. Vi ere jo ikke alle Idioter.

Derimod siger Simmins:

„Der er ingen Fordel ved at have høje Sidevægge i Delings-Kunstabler, da jeg har fundet, at disse Sidevægge affræbes næsten lige til Bunden, inden Bierne begynde det virkelige Byggearbejde. Ja, jeg anser de Delingstabler, som kun have Cellebundene, ingen Sidevægge, for de bedste".

Dette har en mere fornuftig Klang; men hvis Mr. S. har Ret, og det tror jeg, han har, da ere disse Sidevægge i Kunsttablerne saa langt fra at være en Fordel, at de ligefrem ere en Hindring for hurtig Udbygning af Tablerne.

Hvad i al Verden bestille Taylor, Guterhinson, Doolittle og alle Bilbladene, siden de i vore Dage tillade saadanne urigtige Meninger om flige simple Ting at brede sig. I synes sandelig allesammen at affi Myg men at sluge hele Karavaner af Kameler. I prøve paa eders Forsøgs-Stationer med stor Beføstning af Penge, Arbejde og Tid at løse indviklede Spørgsmaal, der have større Interesse for Videnskabsmanden end for den praktiske Honningavlser, og I tillade ham at blive i Ubvidenhed om flige simple Kendsgerninger, som den, jeg her har bovet at henlede Opmærksomheden paa.

Lad mig bede Dem, Hr. Redaktør, om at slutte disse hurtige nedskrevne Bemærkninger ved at anføre Simmins Udtalelse om „Sammenlignende Beføstning ved Anvendelse af Kunsttableter“. Jeg tror, den vil aabne Øjnene paa mange, hvis aarlige Udgift til Kunsttableter spiller en betydelig Rolle i deres Udgiftsbog:

„I Løbet af Forsøget fandt jeg, at omtrent 8 Normaltavler (14" brede, 8½" høje), nylig byggede, givde et Pund rensket Boks. Det er forbausende at se, hvilken Mængde Affald der bliver tilbage, naar man smelter de smukkeste hvide Tableter, saaledes at Vægten af det rene Boks er meget mindre end af Tableterne. Væg Mærke til dette: Et Pund Boks, der koster Diableren mindre end 135 Ø., fylder 8 Kammer med Tableter. For at gøre dette med hele Kunsttableter udkræves 1½ Ø. af den Vare, disse koste i rede Penge mindst 235 Ø. alene for Gælbundene. Hertil føje Bierne betydeligt af deres egen Frembringelse for at fuldføre dem, saa at den samlede Udgift bliver c. 3 Kr. Kendsgerninger ere haardnakkede Ting, som man ikke kan slippe fra“.

Foranstaaende skræppe Artikel imod Kunsttableternes Brug kunne vi vel ikke i Et og Alt samstemme med; men vore Læsere ville dog nok mindes, at vi i de senere Aar jævnlig have advaret imod Ødselhed med Kunsttableter. Forfatteren ser imidlertid denne Sag meget eenfædig, idet han kun betragter Beføstningen og kun flygtig nævner Fordelene ved Brugen af Kunsttableter. Disse kunne i visse Tilfælde være saa store, at den paa-gældende Udgift lønner sig 10 Gange for Diableren. Naar vi alligevel have optaget den ganske interessante Artikel, da er det fordi vi fremdeles mene, at her er et Punkt, paa hvilket mange af vore Diablere kunne spare noget, naar det kun sker med Fornuft.

Red.

Sammenligning af Honning i Delinger og Slynghonning.

Diablerne ere sig imellem uenige om Honning i Delinger (her spiser maa altjaa Boksset sammen med Honningen) eller Slynghonning er bedst. Mange paaftaar, at det er en i Smag og Aroma finere Honning som oplagres i ny Tableter eller i Delinger end den, som lagres i gamle Tableter, hvilke mest bruges til at slynge af allerede af den Grund, at de ere saameget stærkere; andre paaftaar ligesaa ihærdigt, at der ingen Forskel er. Ja, der er dygtige Diablere, som paaftaar, at der er Som'e, da den af gamle Tableter slyngebe Honning er bedst. Jeg for min Del tror, man faar akkurat ligesaa god Honning slynget af gamle Tableter, som man faar den i Delinger. Indbildningen spiller jo en aldeles utrolig Rolle. Jeg kunde til Afspøgning have lyst til at fortælle mine Bibener et Par hyperlige Eksempler paa Indbildningens Magt. Sidste Aar Examen artium afholdtes ved Universitetet var jeg som Censur i levende Sprog derinde med min Familie. Vi havde lejet os ind paa Landet en Milk Vej fra Byen i et Hus, hvis Komfur viste sig at være saa elendig, at det var en Pine at koge paa det. For at indskrænke Røgningen besluttede jeg at købe nogle hermetiske Sager. Nu holder jeg det for uværdigt for en Mand at være en Madkrog, en Mand skal med et blidt Ansigt og en venlig Mine spise al renligt tilberedt Mad, som kommer ind paa Bordet, og aldrig gøre sin Kone Livet bare et Minut jurt for Mads Skyld. Selv om Suppen er lidt svedet en Dag, eller Rødet for meget gennemstegt, eller Fisken forfogt, saa har dog Køkkenpersonalet ikke gjort det med Vilje, vi ere heller ikke selv fejlfri, saa vi gøre bedst i billig og venlig at tilgive hverandre, hvor ikke Brangvilje foreligger. Ydermere tror jeg, at hvad dannede Mennesker har spist iforvejen kan og bør andre efter, naar Besligheden byder sig. Altsaa kort og godt, da jeg i de Dage havde læst i Aviserne, at dannede Folk havde begyndt at spise Hvalfiskefød, besluttede ogsaa jeg at gøre det, gik ind i en Butik og købte flere Boks'er Hvalbif, men strakte flegelig Etiketten af, saa ingen vidste, hvad Slags Rød det var. Siger til min Kone, da jeg kommer hjem: „Du, her er en Rest af noget Delikatessefød, som jeg fik billig, ved ikke rigtig, hvad det er“. At se den Appetit, hvormed hun den Dag spiste! mens jeg, som vidste, hvad det var, vel kunde tvinge mig til at spise, men ikke derfor kunde tvinge

Fordommen og Ulysten paa en sliq Mad, saa jeg maatte sluge hver Bid ned med en vældig Slurk M. Efter nogle Dage spiste jeg imidlertid ligesaa villig som min Kone, da var jeg blevet vant med det. Om Transmag var ikke Tale. En Eftermiddag kommer en gift Søster af mig op til os, og min Hustru siger til hende: „Du, H. har just faaet fat paa noget godt Kød i Kristiania, vil du smage?“ De to ud i Spisestammeret Kl. 5 om Eftermiddagen og spise koldt Hvalkød og Fransbrød! Det behager min Søster saa godt, at hun beder mig staffe hende ogsaa noget. Jeg mumler noget om, at vist alt var udsolgt, men jeg skal prøve, om ikke Købmanden kan staffe noget alligevel. Køber 10 Bokser og siger til min Søster: „Hør her du, jeg skal sige dig noget, du holder et Selskab, jeg spenderer Kødet og du alt andet“. „Top, det er et Ord“, siger hun og ber sammen 12—14 Personer af Slægt og nærmeste Venner. Nu kan man tænke sig min Fryd, da jeg ser, hvordan alle med den hjerteligste Appetit uden at vide det spiser Hvalkød i lange Baner. Da alle vare mætte, begyndte jeg saadant forlorent hen i Vejret at tale om Fordomme, hvor dumt at Folk ikke vilde spise Hestekød, og at nu dukkede jo Hvalkød op og, at man burde spise det. Det varer ikke længe, saa lugter man Lunten, og man faar mig under ustandselig latter ind i en Krog og tar næsten Livet af mig. Alle, med en eneste Vigtigper til Undtagelse, tilstod, at det havde smagt udmærket. Jeg maatte gøre Kontrakt med min Kone, at hun skulde være med paa at spise den Beholdning op, vi havde (den var drøj, varede en Maaned) mod, at jeg intet mere Hvalkød skulde bringe i Hus.

Et andet Exempel. En stjeragtig Proprietær af mit Bekendtskab havde slaget sin Hest, og i et Selskab paa 18—20 Personer opvartede han med dens Kød. Talte ved Bordet om Folks Fordomme mod Hestekød og om, hvor dumt det var at have mod saa god Mad, og navnlig en Herre i Selskabet var enig i at give ham sit Bifald. Da alle havde spist, siger Værten med et: Mine Herre og Damer, jeg vilde blot sige Dem, at det var Blakken De i Dag have spist. Den forhen i sit Bifald saa ibrige Herre for ud og — fastede op.

Naar et Eksempel: i et Hus blev ved en Fejltagelse Hestekød afleveret. Otte Dage senere kom Konen og bad tusinde Gange om Forladelse for Fejltagelsen og — 2 af de unge Frøkener for ud og fastede det Kød op, som de 8 Dage i Forvejen med god Appetit havde spist.

Nu beder jeg Hæerne tusinde Gange om Undskyldning for denne lange Transgressjon;

det er jo evindeligt om Bierne, Bierne, Bierne, saa troede jeg en lille Afveksling ikke kunde stude, jeg ser ogsaa andre Bi-blade tillade sig lignende, saa jeg er ikke værre end de.

Altsaa jeg sagde Indbildningen spiller en stor Rolle. Naar en ser en sort eller brun ofte stiddent udseende gammel Table paa den ene Side og en bedaarende listlig snehvid Deling paa den anden, er det da at undres, at han tror den Honning, han faar af den første, ikke smager saa godt som den, der kommer af den sidste? I Sandhed ikke underligt, men lad 3—4 erfarne Diablere luffe deres Dine og giv de n saa af begge Sorter, og jeg vil vædde 100 mod 1 paa, at de ikke skal kunne hr. lde dem fra hinanden. Dette naturligvis under Forudsætning af, at Honningen er høstet samtidig af samme Træk. Om Lægmands Smag taler jeg ikke: thi Gang paa Gang har jeg for Lægmand fremst den dejligste Hvidkløverhonning ved Siden af Rynghonning, og de har foretrukket den sidste!

De, som paastaar, at der er Nar, da deres Rynghonning af gamle Tabler har været bedre end Delingshonningen, begrundet dette saaledes: Honningen i de Kuber, hvoraf Rynghedes, fik Lov at henstaa i Kuben i Tabler, som Bierne var fene med at forsegle, medens derimod Delingshonningen af Bierne straks forsegledes, derved fik Rynghonningen Tid til at fordampe, blev altsaa tykkere og modnere; thi Delingshonningen maa jo for at bevare sit smukke, hvide Udseende fjernes strax, naar den er forseglet.

Man skal holde de Tabler, der bruges til Rynghing, paa et tørt, støvfrit Sted. Holder man Dronningen sikkert borte fra Stattetuben, samles der intet Blomstertøv og ingen Yngel i dem. Har man saa smaa Rammer i Stattetuben, kan man straks naar disse er næsten fyldte løfte Stattetuben op og sætte en ny med Rammer, hvori Byggeandvisning under, saa modnes og bedres derved Honningen i den øverste, og Bierne ansproes i deres Flid; thi de lider ikke saadan et tomt Rum, man slaar altsaa 2 Fluer med et Smæk. Efter nogle Dage eller en Uge slynger man den øverste Stattelube og løfter nu den under den staaende halvfulde op og sætter en ny tom under. Saaledes fortsættes med alle stærke Kolonier, saalænge der er godt Træk. Den slyngede Honning opbevares paa et tørt og luftigt Sted, overbunden med et Stykke glinsende Tøj for at holde Støv og Insekter borte og samtidig tillade Fordampning.

De, der paastaar, at Delingshonningen er bedre, begrunder det saaledes: Efter som

Honningen strømmer ind, oplagres den i ganske lave Celler, som er under Bygning og lidt efter lidt forsegles, hvorved Honningen faar Tid til at fordampe eller modnes. I færdige Tavler, hvoraf der slynges, fyldes Honningen i en Kuf og bliver altsaa ikke saa moden. (Tidsst. f. Bistjotfel).

Foranstaaende Artikel have vi optaget dels fordi den er ganske interessant skreven, dels fordi den omtaler en Sag, som har stor Betydning for alle Biavlere. Vi ere imidlertid ikke enige med den ærede Forfatter i alle de her udtalte Meninger. Det er ganske sandt, at Indbildningen spiller en stor Rolle ved Bedømmelsen af Honningens Værdi ude iblandt Kunderne. Dette Forhold kunne vi dog næppe forandre, vi blive derfor nødt til at rette os efter Publikum's Smag saavidt muligt, enten denne nu beror paa Indbildning eller Virkelighed. De Punkter, i hvilke vi ikke kunne slutte os til Forfatteren, er den Antagelse, at Honningen af forud byggede Tavler skulde være mindre moden end den, der samles i Tavler, som udbygges samtidig med at de fyldes; heller ikke kunne vi gaa ind paa, at der ikke er nogen virkelig Forskel paa Honning, der udslynges af gamle mørke Tavler, og den der slynges af ny eller lyse Tavler.

Hvad nu først angaar Honningens Modning i ældre, tidligere fuldt udbyggede Tavler, da have vi aldrig nogen Sinde bemærket, at denne har været mindre moden i saadanne end i nybyggede Tavler, vel at mærke naar Biavleren har givenden behørig Tid til at modne. Vi so i en Sommertrækegn, og vi have nu i en Nærrelse ventet med at udslynge Honning indtil Slutningen af Juli eller Begyndelsen af August. Honningen har derfor haft Tid til at eftermodne i Staderne, efter at Tavlerne ere blevne forseglede. Siden vi have indført denne Fremgangsmaade, have vi aldrig truffet umoden Honning ved Udslyngningen, og Varen har i høj Grad vundet herved baade i Velsmag og i Holdbarhed. I tidligere Aar, da vi ofte begyndte at udslynge allerede midt i Juni Maaned, traf vi derimod meget ofte umoden Honning i Staderne; men dette gjaldt rigtignok ligesaa vel om de forud udbyggede Tavler som om de Tavler, der udbyggedes samtidig med, at de fyldtes.

Med Hensyn til Honningen i mørke Tavler, da have vi allerede for en halv Snes Aar siden mærket, at disse baade forandrede Honningens Smag og Farve paa en meget uheldig Maade. Bierne have med Rette Ord for at være meget renlige

Dyr; men de formaa alligevel ikke fuldstændig at rense Yngeltavlerne, efter at Yngelen har forladt dem. Brøv at lægge saadan en mørk, næsten sort Yngeltavle, der maaste har indeholot 30 forfællige Kulb Yngel, i rent Vand en Nat over. Man vil da om Morgenen finde, at Vandet er brunt som Kaffe. Hvad er det for et mørkt Emne? Det er de Urenligheder, som hvert Kulb Nymfer efterlade i det Larveskind, som afdastes i Cellen, naar Larven forvandler sig til Puppe. I de lyse Honninger er det meget let at iagttage denne Farvning af Honningen, naar den udslynges af mørke Tavler, da den mørke Farve ofte kan ses som Striber paa Udslyngerens Bund. Smagen af dette mørke Emne er ubehagelig sammensnærpene, den findes ogsaa hos Mød, der er brygget af gammelt Bivært. Det er ganske vist en „Smagsfag“, om man kan lide den Smag eller ej; vi maa indrømme, at vi have truffet Folk som mente, at Mød smagte „flov“, naar den ikke havde denne Biværts-smag. Vi ere dog overbeviste om, at de fleste Kunder ikke ønske den Smag i Honningen, og derfor tilraade vi ubetinget at anvende som Honningtavler enten saadanne, der aldrig have været anvendte til Yngel, eller dog saadanne, i hvilke der kun har været et Par Kulb Yngel, saa at de endnu have bevaret den lyse Farve.

Ked.

Biavl som Bierhverv.

Af Professor Cook. Gleanings

Vor gode Ven, Dr. Miller, har nylig her i Bladet henvist til, at jeg skulde have skiftet Mening ved nu at anse andre end Specialister egnede for Biavl. Jeg har ofte skiftet Mening og skammer mig ikke en Smule derved. Emerson siger, at ikke at forandre sig er at dø. Men i denne Henseende har jeg ikke skiftet Mening. Allerede for mange Aar siden har jeg disputeret med saadanne fremragende Biavlere som Bingham og Heddon, de paastod, at kun Specialister burde drive Biavl, medens jeg bestemt hævdede, at Biavlernes Rækker burde fyldes af alle saadanne, der vilde tage fat paa Arbejdet med Alvor, Forstand og Udholdenhed. Senere har jeg haft den samme Strid med Taylor og Hutchinson, og jeg tror, at jeg altid har haft de vægtigste Grunde paa min Side. Dette tror jeg endnu, og jeg har altsaa ikke skiftet Mening i den Sag.

En Kendsgerning alene, synes det mig,

afgør Sagen til min Fordel nemlig: Nogle af de dygtigste og heldigste Viablere have ikke været Specialister men Folk, der kun drev Viabl for deres Fornøjelses Skyld, eller i det mindste var Viablen kun et Bierhverb for dem, ikke deres Hovedhverb. Langstroth, Bingham, ja endogaa den gamle Redaktør (N. S. Root) af Gleanings bleve bekendte Viablere, længe før Viablen blev deres Hovedhverb. Jeg tror, at Størsteparten af dem, som have haft det bedste Held og have gaaet Sagen mest, have været dem, der kun have benyttet Viablen som et Hjælpes-Hverb. Jeg er maatte særlig fintfølende paa dette Punkt, fordi Viablen aldrig har været min Hoved-Beskæftigelse; men den har dog staffet mig megen Fornøjelse og tillige ikke ringe Fordel. Jeg kender adskillige Forpagtere, som have påsset deres Gaarde rigtig godt, og tillige have haft store Indtægter af Viabl. Jeg har en Broder, som ejer en veldyrket Gaard, der udelukkende styres af ham; men han har tillige et temmelig stort Bieri, og dette har i 3 paa hinanden følgende Aar givet ham større Indtægt end hele den øvrige Gaard. Med saadanne Eksempler for Øje, er det vel intet Under, at nogle af os tro, at andre end Specialister godt kan holde Bier? Jeg er vis paa, at min Broder vilde smile ved saadan en Mening.

Den Kendsgerning, at Arbejdet ved at holde Bier ikke kan beskæftige et Menneske hele Tiden, og den videre Kendsgerning, at i nogle Tider er der lidet eller intet at sysselsætte sig med, gør det i det hele mere ønskeligt, at Viablen alene ikke skulde beskæftige et Menneskes hele Tid. Ved at tænke lidt over Sagen kan man forbinde Viablen med et eller andet Arbejde, helst et saadant, hvor det ene ikke virker forstyrrende paa det andet. Dette har ikke alene den Fordel, at man er godt anbragt hele Tiden, men det giver ogsaa Afveksling i Arbejdet, og saaledes gør det Livet mere fornøjeligt. Afveksling i Arbejdet er opmuntrende, og saa hviler man og gør sit Arbejde mere virksomt, og med det samme bliver Helbredet bedre og Kræfterne større.

Paa Grund af de mange nedskrevne Eksempler kan jeg med god Samvittighed sige, at det er fuldt ud muligt for enhver at lære Viabl, omendstønt han er meget optaget af andet Arbejde. Den Tid, selve Studiet kræver, bringer ikke blot god Underholdning, men frembyder ogsaa en Undervisning, som gør, at man bliver mere skikket til at udføre anden Slags Arbejde. Jeg er vis paa, at der er Retzlærde, Doktorer o. s. fr., som bedre kunde udføre Arbejdet i deres Praksis paa Grund af en

afspredende Beskæftigelse med at drage Omfang for deres Bier. Jeg har kendt nogle Tilfælde just af den Slags. Et indviklet Lov-Tilfælde er ikke noget, der virker beroligende. Et eller andet, der foraarager, at man glemmer de foruroligende Tildragelser i det daglige Liv, vil forhøje vort Velbefindende, saa vel som det vil forlænge Livet for os.

Jeg har ofte arbejdet i mit Studereværelse, indtil Trætheden blev overdældende og er da gaaet ud for at arbejde i Bigaarden, da havde jeg fort efter glemt, at jeg var træt og gik tilbage til mit Studereværelse og var nu i Stand til at udrette, hvad der ellers vilde have været umuligt, hvis jeg ikke havde faaet den Udspredelse i Bigaarden.

Der er et andet Argument, som burde have nogen Vægt, set fra økonomisk Side. Bierne ere nødvendige i enhver Have og især i Frugthaverne, for at medvirke ved Bestøvningen. Hvis det kommer til at bero alene paa Specialisterne, ville mange Frugthaver lide. Ikke saa faa kaliforniske Frugthaver ordnes det nu saaledes, at der er Bier i dem. De synes, at det betaler sig godt. Frugtavleren kan godt lære at jørge for Bier, og saa kan han være uafhængig og holde sine egne Bier.

(Sluttes.)

Forfælligt.

Alf S. W. Brice. B. B. Journ.

Aaret 1897 har været meget uheldigt for Størstedelen af Viablerne i Sydengland. Efter nogle saa korte, men varme, Sommeruger, fulgte et koldt, fugtigt Foraar, og nu, da den lumre Luft er for Haanden, vækser tørt og vaadt Vejr hele Dagen med en Temperatur, der varierer mellem 10 og 20 Grader i Gennemsnit. Høsten bliver, saavidt jeg kan dømme om det, kun halv saa stor, som den plejer at være. Fra nogle saa egne hører jeg om godt Udbytte, men hovedsagelig er Høsten kun lille, skønt af bedre Kvalitet end sidste Aar. De fleste Stader, i hvilke Ingelkamrene ikke er blivne sammenblandede, ere imidlertid godt forsynede med Forraad, og Biernes Antal er nu stort, og de ruge endnu i (i Septbr.) alle normale Familier. I Særdeleshed kan dette iagttages hos Stader, der ere i Besiddelse af unge Dronninger. Viablere gøre et stort Misgreb, naar de beholde Dronninger, der ere over 2 Aar gamle. Det kan synes fedeligt, at give en Dronning

til Pris, som lægger godt, endfige at ødelægge den; men det hænder altfor ofte, at jels Maaneder efter mangle saadanne Dronninger Gonen til at udrette deres Herstetals, og dette vil finde Sted tidlig det kommende Aar. Resultatet vil være, at den næste Aar gaar tabt, saavidt som man har iagttaget saadanne Stader. Saa stor er Fordelen ved at have unge Dronninger, efter min Mening, at jeg skiftevis har Dronninger fra det tidligere Aars Yngel i Spidsen for de Familier, der arbejde for Overtub, og for at forklare Nøjagtigheden, med hvilket denne Tanke er udført, kan jeg sige, at i alle mine Stader (omtrent 100) er der ikke, paa den Dag jeg skriver dette, en Dronning, der er over 4 Maaneder gammel! Der er en Gang blevet sagt, at alt, hvad der angaar Biablen, koncentrerer sig i Dronningen. Jeg vil forandre dette noget og sige: „Alt, hvad der angaar Held i Biablen, koncentrerer sig i, at have unge Dronninger i Spidsen for alle Familier“.

Det er meget tilfredsstillende, at være i Stand til at nedskrive den Kendsgerning, at Bipest er mindre i Tiltagende her i de sydlige Provinser, end for nogle Aar siden. Og jeg tror, at Spørgsmaalet om unge Dronninger, har en tydelig Indflydelse herpaa, naar man ser, at et af de vigtigste Midler mod Sygdommen er, at indføre nyt Blod i vore Familier fra Bigaarde, hvorfra man ved, der ingen Smitte kan være. Paa denne Maade, ved at indføre nyt Blod, har nogle Biablere imod Nord og i Irland for nogle Aar siden vist deres Klogskab, ved systematisk kun at indføre frist Blod fra en anden Bigaard langt derfra, og ved at have unge Dronninger i Spidsen for deres Familier. Naar Vejret er heldigt, vil der snart vise sig Resultater af denne Maade at arbejde paa, der tale for sig selv. Dersom man har haft med Dronningrugningen at gøre i Praksis i Aar 1897 kan det ikke siges, at det giver lovende Udsigter for den Plan, jeg har søgt at staffe Fremgang. Jeg har i Virkeligheden været spurgt om, at bringe dit Spørgsmaal frem, om Indførelsen af frist Blod i vore Bigaarde, og om det var fordelagtigt for Biablen, for saavidt som det først og fremmest hjælper til at udrydde Bipest af Landet. Det synes mig ganske klart, at det er en heldig Befæmpelse mod Bipest, og at det opnaar de største og mest fordelagtige Resultater for vore Biablere med unge Dronninger, som ere en absolut Nødvendighed i vore Stader, og de skulde være hentede fra et andet Sted og kun fra Stader og Egne, som ikke ere smittede. Det kan ikke nægtes, at det er en Udgift at købe Dronninger til hvert Sted hvert Aar eller

endog hvert andet, men der kan jo ogsaa være Tale om, at skifte Dronninger mellem Benner, som have deres Bigaarde noget fra hinanden. Eller, hvis det ikke kan lade sig gøre, kunne een eller to Dronninger købes aarlig, tidlig paa Sommeren, og af disse kan der komme en Forsyning, tilstrækkelig til at forny i alle de Stader, der have gamle Dronninger.

Dette har der hyppigt været talt om paa en Aarstid, hvor Bierne sværme, dog ikke et eneste Sted har nogenfinde forsøgt. at ruge Dronningceller for deres egen Regning i nogen af mine Bigaarde. Denne Umødelighed hos Bierne har ikke været iagttaget af Biablere, der bo i Nærheden af mig, og jeg antager, det hovedsagelig er fordi mine unge Dronninger ere fri for Krainer-Blod og for at anfrænges i nogen Sværm ved Brug i min Bigaard. (Jeg hverken oplækker eller sælger dem.) Ved Hjælp af dette Kunstgreb, er jeg i Stand til, at befri Staderne fra alle de flyvende Droner jævnlige og det er almindelig kendt, at Bifamilier uden Droner sjældent sværmer. Jeg har kun haft en Sværm fremme i 2 Aar, og det talder jeg meget heldigt. Næsten alle de Sværme, jeg har været bedt om at sætte i Stade for mine Benner og Kaboer, have enten været af Carniolans (Krainer) Race eller Carniolans Krydsning.

Fugle og Bier. Fuglene have iaar været meget virksomme ved mine Stader, da de have spist et stort Antal Bier. Nesterne af Bierne fandtes paa Postestænger og paa Taget af Staderne, og dette har derfor fastslaaet Kendsgerningen. I Juni og Juli Maaned var Tornstaden Forbryderen. Disse Fugle jage i Partier og deres Appetit for Bier synes umættelig. Det forekom mig, at de spiste hele Dagen og hver Dag. Nu og siden August Maaned finder jeg den blaa Meje (*Parus caruleus*) i Mængde og mest ødelæggende i Bigaarden. Det har virkelig været saa ødelæggende, at jeg har i Sinde, enten at bøde paa den Stade de have gjort, eller kortelig at gøre en Ende paa deres Ødelæggelser.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 159. Hvorledes udfører De Overpakningen i et Stade, der er indvintret med et Halvmagasin, fyldt med Honning, over Yngelrummet? (B. M.) — S.: Hvis

Halvmagasinet har dobbelte Bægge af 2" 5,2 cm. Tykkelse, kan man uden videre dække det med Voksdugstæpper eller Dækbrædder og derover en c. 4" = 10,4 cm. tyk Tæpperamme. Denne Slags svære Magasiner kendes maaffe næppe endnu her i Landet. Ofteft ere Magasinernes Bægge kun $\frac{1}{2}$ " 1,3 cm. tykke, og disse kunne naturligvis ikke beskytte Bierne mod Varmetab om Vinteren, om der end i en Afstand af 3" 7,8 cm. fra disse findes et nogenlunde tæt Overrum. Derfor lægge vi tæt op til Magasinet 2 Tagspaan paa hver Side, og Mellemrummet mellem disse og Overummets 3 Bægge udfyldes med temmelig fast stoppet Haffelse. Paa den 4. Side (lige over Indstudsbøren) kan Haffelsen ikke godt pakkes. Derfor lægge vi her en Haffelsepude eller nogle gamle Klæder. Derefter lægges den almindelige Tæpperamme over Magasinet.

Nr. 160. Det forekommer mig, at man bør være forsigtig med at udtromme en Sværm af en Kubefamilie, fordi man jo opjætter Arbejdet til Kuben er sværmedugtig, og da have Bierne som oftest forberedt sig til at sværme ved at opføre Dronningen, maaffe disse allerede ere luffede, saa kommer Biablen en støn Dag, vender Kuben og giver sig til at tromme. Mon ikke der er stor Fare for at ødelægge Cellene, saa at Bierne ikke kunne udklække nogen Dronning. Den gamle Kube vil jo saa senere gaa til Grunde? (C. C. F.) — S.: Det kan ikke nægtes, at man udsætter sig for den Fare, men ingenlunde altid. Ere Dronningcellerne luffede ved Udtromningen, skal der nemlig en meget usofsigtig Behandling til at ødelægge dem. Ere de derimod aabne, da sker det lettere; men det maa jo erindres, at ved den nyere Viæl er denne Slags Udtromning almindelig forbunden med Overføring, og i dette Tilfælde kan man jo paa forskillige Maader sikre sig imod den nævnte Fare, f. Eks. ved at lade den aftrømmede Sværm beholde den gamle Dronning og give den tilbageblivende Del af Bifamilien en ny Dronning. Ved Sværmebiablen (udelukkende med Kuben) anvendes Udtromning af Sværme ofte, og dog er det sjældent, at Moderstaden bliver dronningløst. Dette forklares almindelig derved, at hvis Dronninglarverne ødelægges ved Udtromningen, opføre Bierne straks ny Dronningceller i Moderstaden.

Nr. 161. Kan De anbefale Pratt's Selvhuser? eller kender De en bedre? kan der ikke være Fare for at en senere fremkommen Dronning vil dræbe den gamle, hvis Staderne ikke blive adskilte, naar Sværmen er kommen? (C. C. F.) — S.: Pratt's Selvhuser har ved mange Forsøg

vist sig mindre praktist, navnlig fordi Bierne ofte helt unblade at sværme, naar den anvendes. Derfor anvendes nu i samme Øjemed den paa S. 278 omtalte Alley's Dronningsfælde, der er langt sikrere at bruge.

Nr. 162. Vil en Dronning, som ikke bliver befrugtet, blive taa't i Staden, eller vil den blive betragtet som Dronning, eller vil Staden beholde den som Dronemoder og dog føle sig dronningløst og faa æglæggende Arbejdere? (C. C. F.) — S.: Al en Dronning, som ikke bliver befrugtet, bliver Dronemoder i Staden, er slet ikke almindeligt, fordi den paa sine mange forgæves Parrings-Udslugter oftest vil gaa tilgrunde. Det kan jo dog ske, at den tilsidst kommer tilbage og begynder Æglægningen, uagtet den ikke er befrugtet. I dette Tilfælde betragtes den som Dronning og forbliver i Staden (hvis Biablen ikke griber ind) indtil Mangelen af Plejebier efter Haanden indskrænker dens Æglægning mere og mere. Da der ikke lægges flere Hunæg, maa jo de unge Biers Antal stadig aftage. Ved Siden af en saadan Dronemoder i et Stade har man, saa vidt os bekendt, endnu aldrig fundet æglæggende Arbejdere.

Nr. 163. Medfølgende Yngeltavle, som er fra et af vore Nabofoerne, beder jeg Dem undersøge, om det er Bipest, det er angreben af. (C. B.) — S.: I den sendte Tavle, der kun indeholdt luk et Yngel, fandtes en Mængde Sporer af Bacillus alvei. Familien lider altsaa af Bipest.

Nr. 164. Ved at ordne en anden Mand's Bier til Indvintring, fandt jeg i flere Stader næsten fuldt udviklet, død Yngel, som i det medfølgende Stykke Tavle. Den raadne Masse, der i Reglen er tilstede i pestbefængte Stader, fandtes ikke at være tilstede her. Af hvad Marsag tror De, at Yngelen er død? (M. K.) — S.: Vi have ikke fundet Bipest i den sendte Tavle. Yngelen er sandsynligvis død af Kulde.

Nr. 165. Hvorledes og paa hvilke Veingelser udlaaes Bøger fra Hovedforeningens Bogsamling? Kan hvert enkelt Medlem faa Bøger direkte derfra, eller faas de kun gennem Kredsforsmanden for den stedlige Forening? Hvem betaler Portoen og hvortil længe maa Bøgerne beholdes? (—n.—n.) — S.: Bøger udlaaes kun til Kredsforsmændene, fordi man ellers savner Garanti for dem. Portoen for Udsendelsen betales af DBF., for Tilbageførelsen betales den af vedkommende Kredsforsmand. Bøgerne maa beholdes i højest $\frac{1}{2}$ Aar. Tab eller Bestadigelse af Bøger erstattes. Meget kostbare eller uerstattelige gamle Bøger udlaaes kun til Læsning paa Sekretærens Kontor.

Nr. 166. Vil De ikke være saa venlig at undersøge medfølgende Tavlestykker med Hensyn til Bipesten? Jeg har stillet en Raal gennem 2 Celler, som indeholdt død og forvædet Yngel. (N. S.) — *S.*: Det sendte Tavlestykke var kun lille og slet bevaret, da det var blevet tæt sammenklemt under Forsendelsen. Vi ventede derfor ikke at faa noget ud af den Undersøgelse; men den indstutne Haarnaal gav os god Vejledning. Ved at udtage denne og opstære den ene af de Celler, i hvilken den var indstuet, fandt vi straks den forraadnede Masse. Ved Undersøgelse af denne fandt vi Sporer, som ved Dyrfkning udviklede sig til Bacillus alvei.

Nr. 167. Naar et Antal Stader paa Grund af Mangel paa Plads, staa ligesidet i een Række, alle med Flyvehullet mod Syd og Farven ens, hvor stor bør Afstanden da mindst være, for temmelig sikkert at undgaa Fejlsflyvning? (U. N.) — *S.*: 4—5 Fod fra Midten af den ene Indgang til Midten af den næste. Hermed er naturligvis ikke sagt, at Afstanden nødvendigvis maa være saa stor. De fleste Biavlere i Krain holde Bier i luftede Trækasser, der ere 6 " høje, 12 " brede og 3 Fod lange med Flyvehul i den ene Ende og Wildbygning. Disse Kasser stables op omtrent som Mursten (se Fig. 68), 50—100 i

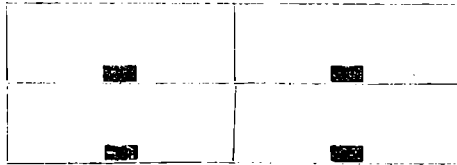

Fig. 68.

een Stabel. Afstanden mellem hver 2 Indgange bliver altsaa i vandret Retning kun 1', i lodret Retning kun $\frac{1}{2}$ '. Man skulde jynse, at en saa tæt Opstillingsmaade maatte være aldeles ødelæggende for de unge Dronninger ved deres Udflugter. Man ved ogsaa, at Krainer-Biavlere paa den Maade faa adskillige Familier ødelagte, dog ikke flere end saamange, at hans simple Sværmebiavl dog kan lønne sig.

Nr. 168. Naar Yngellejet er 8—10 Lavnormal-Tavler, og man forhindrer dets videre Udvidelse med Gitter, men sørger for at der altid er tilstrækkelig Plads til Honningen udenom, er der da Fare for at Bierne sværme? Jeg er nemlig selv kommen til den Formodning, at et saadant begrændset Yngelleje vilde være mere beskyttet for „forkølet Yngel“, altsaa ikke alene have Betydning for et bedre Udbytte under visse Omstændigheder. Om denne Anskuelse er rigtig ved jeg ikke, hvorfor jeg gerne ønskede Deres Mening desangaaende. (U. N.) — *S.*: Den Omstændighed, at der under de givne Forhold altid er tilstrækkelig Plads til Honning over Gitteret, vil ikke give

absolut Sikkerhed imod Sværming, med mindre Yngelredet under Hovedtrækket har en til Familiens Udvidelse og Dronningens Dygtighed svarende Størrelse. Dette vil i Almindelighed kunne opnaas derved, at Yngelredet kan udvides indtil 12 Lavnormal-rammer; men hvis det skulde vise sig i ganske enkelte Tilfælde, at dette Rum blev for lille, kunde man jo udvide Yngelredet opad med et Halvmagasin og derover anbringe Gitteret. Man maa jo vel huske paa, at Yngelredet ikke kan blive for stor før Hovedtrækket. Et en moderat Begrændsning af Yngelredet kan bidrage til at bevare den yderste Yngel mod Forkøelse, kan der ikke være Tvivl om; men vi tro rigtignok, at Stadets forsvarlige Pakning i denne Henseende spiller en nok saa vigtig Rolle.

Et og Andet.

Biernes Arbejdsevne. Revue des Sciences naturelles har nylig bragt mange Meddelelser om Bier, deriblandt

følgende: En enkelt Bi besøger i Reglen paa hver Udflugt c. 50 Blomster, af hvilke den ialt faar $\frac{1}{16}$ Gram Nektar, paa en god Træddag besøger den 3—400 Blomster og

uddrager deraf c. $\frac{1}{3}$ Gram Honning. Gennemsnitlig samler den dog i 14 Dage kun 1 Gram Honning. Et Bistade har fra 20,000—50,000 Bier, af hvilke kun Halvparten deltage i Samlearbejdet. Paa en varm Sommerdag med godt Træk kan en saadan Bifamilie samle indtil 16 G Honning.

Retsfag om Bipest. I British Bee Journal 7. Oktbr. d. A. findes en udsørlig Beretning om en ret mærkelig engelsk Retsfag, i hvilken der er falden Dom d. 19. August. Sagen var anlagt af en Mr. Cookson mod Mr. Samson, der havde overteret i nævnte Blad om Salg af „stærke Bifamilier, brune, sunde, af udvalgt Stamme“ i Oktober 1896. C. kom overens med S. om at betale 12 Familier i Kombinations-Stader (ligner nærmest vore Lavnormal-stader) med 16 St. c. 288 Kr., naar han først havde besigtiget dem og fundet, at de havde mindst 7 Tavlegange med Bier. Dette skete i Slutningen af November. Da Vejret var blæfende, nøjedes C. med at løfte det nederste Tæppe. Det viste sig da, at Staderne kun havde 4 Tavlegange med Bier; men S. undskyldte dette ved det flette Honningtræ

i den foregaaende Sommer. I den første Uge af Januar d. N. kom C. for at hente Bierne; men han fik dem da ikke at se, fordi S. havde indpaktet dem forud. Ved Undersøgelse 1 Maaned senere fandt C., at Bierne vare aftagne yderligere i Mængde, og at de endnu ikke havde begyndt at yngle. Ved Undersøgelse i Marts fandt C. mistænkelige Tabler, han indsendte da et Tavlestykke til Bladets Kontor og fik det Svar, at Tabellen indeholdt Bipest. Da det senere viste sig, at hans andre Bifamilier, som det foregaaende Aar vare funde, ogsaa bleve angrebne af Bipest, anlagde C. Sag mod S. og krævede en Erstatning af 25 Lst. c. 450 Kr. Dommeren tilkendte C. dette Erstatningsbeløb, navnlig paa Grundlag af, at S. havde solgt dem som „funde“ Bier, uagtet en Biavlslærer (examineret) i Okt. 1896 havde undersøgt dem og erklæret, at de led af Bipest.

Udstillingen i Stockholm. Ifølge „Bigården“ tilkendtes ved denne Udstilling følgende Præmier til danske Udstillere: Diplom for Sølvmedalje til Kristian Pedersen, Tved, for meget gode Biboliger og Biavlslærestaber; Diplom for Bronzemedalje til S. B. Boesen, Vejle, for vel udførte Biboliger; Hædersdiplom til Jens Larsen, Strandgd., Roskilde, for Biboliger.

Mødbrygning. For at tilfredsstille flere Spørgere angaaende Mødbrygningen, vil jeg i det følgende meddele, hvorledes jeg brygger denne Gudebric (vore gamle Forfædres Yndlingsdrik): Mød har saa mange allerede brygget, men ikke altid faaet klar og ren, hvilket efter min Mening dog er en Hovedegenkab ved den hele Historie. Altsaa: Efterat den raa Honning er afsløbet, hvad der maa gøres med Forsigtighed, tager man Stykke for Stykke og vadster alt det søde af Boksæt i noget Vand. Selvfølgelig maa Hænderne være yderst propre. Badstningen er mere en Ftugnidet af Boksætstykkerne. Er nu alt gnedet i Stykker, da hælber man den søde tykke Masse gennem en Kornsigte. De tilbageblivende Nester foroven blive udpresede med Hænderne. I en stor Jerngryde bliver den brune flydende Masse kogt saa længe, indtil et middelstort Hønsæg kan svømme deri. Naar Mødmosten er tilstrækkelig affrummet, kommes den i en Trætønde og maa tilføjes en rebet Mustatnød eller Vanille. I et Bærelse, hvor der mindst er 120 R. Varme vil Gæringen snart indtræde. Spundshullet bliver foreløbigt aabent. Naar Gæringen er ved at standse, lægger man et fugtigt Linnedestykke derpaa og forstyrrer ikke Møden. Ved Fuletid omtrent undersøger man den, om den begynder at klare. Er den allerede temmelig klar, da aftapper man den fra Bundfaldet ved Hjælp

af Gummisflanger og bringer den igen i den tidligere Tønde, som maa være renset. I denne lader man den blive til den er bleven krystallklar. Spundshullet er i denne Tid holdt aabent. I Juni omtrent tapper man Møden i Flasker, sætter nye Propper i disse og lækker dem. Den hele Kunst ved Historien er stor Properhed og nøjagtig god Gæring. Da bliver Møden klar som Bjergkrystal og har en smuk mørkeguldgul Farve og en vidunderlig Smag, en herlig Drik for enhver, især for Damer og Børn og en Gudebric for de Gamle.

(Schlesw. holstein. B. B.)

Biernes Udjagning af Magasiner. Naar man ikke benytter Magasintømmere (Bittømmere) til at befri Honningtablerne for Bier, inden man hører dem, har man ofte en Del Besvær med dette Arbejde. Det kan derfor have Betydning at benytte den Metode, som angives af en amerikansk Biavlslærer, Boomhøver. Han beskriver den saaledes: „Tag fat i det ene Hjørne af det Tæppe, som dækker Magasinet, og medens man med Røgpusteren blæser Røg ind langs Siderne af Klædet, bevæger man temmelig hurtig Klædet over Magasinet op og ned. Denne Viftten med Klædet synes at føre Røgen ned i Magasinet paa en saadan Maade, at Bierne blive drevne ud af Magasinet langt hurtigere end ved Benyttelse af Røgpusteren alene“. Dette Raad ser meget fornuftigt ud, og man maa undre sig over, at ingen før er fremkommen med den Ide. Meningen maa jo være denne, at man ikke løsner Tæppet helt fra mere end de 3 øverste Kanter af Magasinet. Viftningen med Tæppet maa da ganske naturligt føre Røgen langt grundigere ned i Tavlegangene, end hvis man fjerner Tæppet helt.

Fra Kredsen.

Holbæk Amts BF. afholdt Generalforsamling i Syderup d. 10 Oktober. Formanden aflagde Beretning om Virksomheden i 1897. Der havde været afholdt 14 Biavlsmøder i Amtets forskellige Egne; men ibrigt havde Virksomheden maattet indskrænkes, fordi Holbæk Amts økonomiske Selskab allerede forrige Aar havde nedsat sit aarlige Tilskud fra 200 til 100 Kr. Derfor havde Foreningen ved dette Aars Begyndelse haft et underskud af næsten 150 Kr., da Bestyrelsen ikke var bleven bekendt med den nævnte Formindsfelse af Tilskuddet før henimod Aarets Slutning, da de fleste Udgifter vare udtrede. Af denne Grund maatte man iaar indskrænke Udgifterne til Bortlodningen, især da der næste Aar forestod en større Udgift til en Udstilling,

Han udtalte Haabet om, at Amtets 2 Landboforeninger vilde støtte Biablen, og at de ny Jernbanee, som snart kunde ventes aabne i Holbæk Amt, vilde gavne Foreningen ved at tilføre den et forøget Medlemsantal. Dette var for Tiden ca. 200, d. e. lidt mindre end forrige Aar, hvilket uden Tvivl hidrørte fra det flette Hønningaar iaar.

Af Bestyrelsen afgik efter Tur Formanden, Kantor Ersklev, Kallundborg, og Lærer Smith, Bjergsted; begge genvalgtes eenstemmig.

Til Revisorer for Regnskab 1897 genvalgtes Lærer Christensen, Melby, og Frisfolelærer Rasmussen, Ellebe.

Det vedtoges at afholde en Udstilling i Kallundborg i Forbindelse med den Industri- og Landbrugs-Udstilling, som agtes afholdt i Efteraaret 1898. Til Delegeret ved et Møde i den Anledning d. 14. Oktober d. A. valgtes Formanden.

Til Udstillings-Udvalg valgtes Formanden, Smith, Bjergsted, og Gartner Chr. Petersen, Kallundborg, med Ret til at supplere sig.

Til Dommere valgtes Bestyrelsens 5 Medlemmer og Jordbruger N. S. Christensen, Himmelø, med Ret til at supplere sig.

Bestemtes at andrage det økonomiske Selskab om at forhøje dets Bidrag og Holbæk Amt's Landboforening om at yde et Bidrag. Regnskabet 1896 fremlagdes i revideret Stand.

Sluttelig foretoges den aarlige Bortlodning af Biabls-Medstaber og Bøger til Foreningens Medlemmer. Ersklev.

Kolding BF. Biablsudstillingen paa Industri- og Landbrugsudstillingen i Kolding fra 17.—29. Septbr. Biablerne i Vejle og Ribe Amter vare indbudne til at deltage i Udstillingen, og skøndt det daarlige Bjaar, jo det daarligste nogen kan mindes, maa man kalde samme meget vellykket. Det var Kolding og Omegns BF.'s Agt, at slaa et godt Slag for den gode Sag ved denne Lejlighed. Man lod derfor Opraab gaa gennem alle Amtets Blade med indtrængende Opfordring til, at møde med alt, hvad der vedrører Biablen; og der anmeldtes: 1. Klasse: Levende Bier, 2 Udstillere. 2. Kl. Raaprodukter, 40 Udstillere. 3. Kl. Biabls-redstaber, 10 Udstillere. 4. Kl. Kunstprodukter, 12 Udstillere. 5. Kl. Litteratur, 1 Udstillere.

Biablsudstillingen var anvist en rigelig og fortrinlig Plads i Stadgaardens Ridehus, hvor der, efter Hr. Oversergent Bjerregaards Tegning, var anbragt et særdeles hensigtsmæssigt Bord til Anbringelse af de forskellige Produkter og Smaaredstaber. Slynngmaskiner,

Bihuse m. m. var anbragt parallelt med Udstillingsbordet, med Afgang til hver enkelt Genstand. Arrangementet var hensigtsmæssigt og nydeligt, og Vren for samme tilkom væsentlig Hr. Oversergent Bjerregaard. Besøget var til Tider endog overvældende, saa man havde god Brug for den rigelige Plads. Udstillingen havde bevilget et stadigt, sagkyndigt Opsyn, og hver Estermiddag var Formanden tilstede for at give de besøgende al ønskelig Oplysning. Torsdag d. 23. var Biablsudstillingens Hoveddag. Om Estermiddagen holdt den danske BF.'s Præsident, Hr. Trafikchef F. Møller, et Foredrag om Biabl, der overværedes af c. 200 Mænd og Kvinder, der alle fulgte Foredraget med stor Opmærksomhed.

Af Præmier uddeltes for

Levende Bier:

M. J. Lindelof, Harte Skole, Solvmedalje. Maskinpudser Kristensen, Lunderstov, Broncemedalje.

Raaprodukter:

Hønning:

Gaardejer P. Henningsen, Agtrupstov, Solvm. Bestyrer R. Nielsen, Ravensbergshave, Solvmedalje. Maskinpudser Kristensen, Lunderstov, Broncem. Gaardejer Brun, Bonstid, Broncem. Hospitalsforstander Luchsen, Fredericia, Hæderlig Dmtale. Malermester J. N. Hansen, Herslev, Hæderl. Dmt. Husflidslærer P. J. Beck, Kragelund, Hæderl. Dmt. Bøver P. Gregeresen, Harte, Hæderl. Dmt. Bøks.

Maskinpudser Kristensen, Lunderstov, Solvm. Gaardejer Rasmus Hansen, Bonstid, Broncem. Gaardejer P. Henningsen, Agtrupstov, Hæderl. Dmt.

Kunstprodukter:

Hønningfager:

Fabrikant Hansen, Nakardal, Solvm. Mejeribestyrer Schmidt, Kronborg, Broncem.

Mod og Vin:

Biavlslærer Grønning, Sejrup, Broncemedalje. Fabrikant Hansen, Nakardal, Hæderl. Dmt.

Redstaber:

Bihuse:

Oversergent Bjerregaard, 1 Bihus, Solvmedalje. Fabrikant Boesen, Vejle, 3 Bihuse, Broncemedalje. Hævebruger J. Johansen, Starup, 3 Bihuse, Broncem. Smeder M. Buch, Bonstid, 1 Bihus, Hæderl. Dmt. Smeder Julius Jørgensen, Kolding, 1 Bihus, Hæderl. Dmt.

Udstyngere:

Fabrikant Boesen, Vejle, 4 Udstyngere, Broncem. Maskinpudser Kristensen, Lunderstov, 2 Udstyngere og 1 Tavlemølle, Hæderl. Dmt. Fabrikant Boesen, Vejle, Smaaredstaber, Hæderl. Dmt.

Kunststaber:

Smeder M. Buch, Bonstid, Broncem. Fabrikant Boesen, Vejle, Broncem. P. Nielsen, Hølvrup pr. Varde, Broncem.

Dommerne vare for Raaprodukter og Kunstprodukter: Hr. Apoteker Preehmann-Åggerholm, Kolding, Hr. Sprogslærer Wobnensen, Kolding, og Lærer Rosenfar, Studsdal; for Bier og Redstaber samt Kunststaber: Hr. Lærer Buchholz, Rødding, Hr. Gaardejer Julius Larsen, Holsted, og Hr. Mejeribestyrer Schmidt, Kronborg pr. Lunderstov. M. J. Lindelof.

Vorbasse og Omegns BF. afholdt sin Udstilling i Vorbasse d. 29. Septbr. Fra fremmede Udstillere var der kun sendt Prøver af Vidokstavler, saa Udstillingen havde en lokal Karakter. Viablslærer Th. Buchholz fra Rødding (Sønderjylland), der var mødt som Taler for Hovedforeningen, holdt et udmærket Foredrag om Viavlen. Klaus Jensen fra Vesterlund gav Beretning om hans Arbejde, som Konsulent for Vorbasse og Omegns BF.'s Bipestforstyring.

Præmieliste:

1. Afdeling: Redstaber.

1. Pr. Jens Peter Hansen, Frederikshaab, for en Udflugningsmaskine.

2. Afdeling: Voks og Vokstavler.

1. Pr. Lærer Møllers Enke, Vorbasse, for Voks; N. S. Kristensen, Himmelov, for Vokstavler.

2. Pr. Klaus Jensen, Vesterlund, for Voks.

3. Pr. Niels Poulsen, Bittup, for Voks; Rasmussen & Co., Gravvænger, for Vokstavler.

4. Pr. Hans Kr. Larsen, Høllund, for Voks; Møller Lange, Kragelund, for Voks.

3. Afdeling: Honning.

1. Pr. Niels Peter Hansen, Fitting; Jens Peter Hansen, Frederikshaab.

2. Pr. Lærer Møllers Enke, Vorbasse.

3. Pr. Niels Kristensen, Vorbasse; Mads Kr. Nielsens Enke, Kragelund.

4. Pr. Møller Lange, Kragelund; Hans Nielsen, Kragelund; Hans Kr. Larsen, Høllund.

4. Afdeling: Tilberedt Honning.

1. Pr. Lærer Møllers Enke, Vorbasse, for Honninglage; Hans Kr. Larsen, Høllund, for Honninglage; Klaus Jensen, Vesterlund, for Vin og Mød; Johan Sverisen, Vorbasse, for Vin.

2. Pr. Lærer Møllers Enke, Vorbasse, for Syttetøj.

3. Pr. Lærer Møllers Enke, Vorbasse, for Vin og Mød.

4. Pr. Søren Madsen, Stenberglund, for Syttetøj; Hans Kr. Larsen, Høllund, for Limonade.

Det bemærkes, at 1. Præmie var sat til 2 Kr., 2. Pr. til 1 Kr. og 3. Pr. til 50 Ø. Der blev som 1. Pr. uddelt 4 Eksp. af Vorbeds Vibog. En Del Prøvenumre af „Bien“ bleve uddelte til Smaakaarsfolk og nogle ældre Aargange af „Tidskriftet“ som Opmuntringspræmier. Som det ses, nødes vi til i denne Egn at vike med smaa Midler. Jens Peter Harbo.

Ekko fra Staderne.

Nordvendshjæsel, d. 8. Oktober 1897.

Viavlen har her givet et meget daarligt Udbytte. Sommertræffet var uden nogen Betydning, havde vi ikke haft Eftertræffet var der sikkert mange Stader, der ikke have haft tilstrækkeligt Winterforraad, og dette gif dog ogsaa for en stor Del tabt paa Grund af Regnvejret. Jeg har et Gennemsnitsudbytte af c. 25 Ø pr. Stade. J. K. K.

Bodilsker, Bornholm, d. 12. Oktober.

I det mangestemmige Klagekor over et daarligt Bjaar, som lyder rundt om fra hele Landet, kunne vi desværre ogsaa herovre synge med af et oprigtigt Hjærte. Kun meget enkelte Stader have givet over 30 Ø. Det almindeligste er fra 10 til 20, og Gennemsnitsstallet ligger sikkert nærmere iet første end det sidste. En ældre Viavler, som jeg talte med forleden, erklærede, at i de fyrrethve Aar, han nu havde drevet Viavl, havde han ikke oplevet to saa daarlige Aar efter hinanden som 1896 og 97. Straks fra Foraaret af tegnede det mindre gunstigt. Udbøde eller stærkt svækkede Familier med Tab af Dronninger meldtes der om fra alle Kanter. Marsagen var for en stor Del uheldig Indvintring grundet paa knapt Winterforraad, dette uheldigt anbragt eller for sildig Fodring, altsammen følger af det daarlige Bjaar forrige Aar.

Vinteren var stræng og langvarig og Foraaret koldt og fugtigt, saaledes at det tidlige Træk fra Hassel og Pil samt i Stobbunden og fra Buste og Frugttræer, fra hvilket Bierne ellers pleje at udvikle sig til Hovedtræffet, ikke blev udnyttet. Følgelig gif det kun trevnt med Uglægningen i Staderne, og da Hovedtræktiden kom, vare de fleste Familier endnu smaa og skulde først ret til at udvikle sig under dette. Selve Hovedtræffet paa den Tid, da Algerkaal og Hvidkløver blomstrede, var ogsaa uheldigt. Først var det for tørt og senere blev det regnsfuldt og ustabilit i længere Tid. Først i August var der mange Steder endnu ikke samlet nok i Staderne til Winterforraad, om end enkelte selvfølgelig ved denne Tid udslyngede lidt. Saa omkring d. 16. August tog Lyngtræffet sin Begyndelse og varede til d. 3. Septbr. Siden den Dag er der kun samlet ganske ubetydeligt, selv hvor Boghvebe og gul Sennop har blomstret i Mængde. De fjorten Dages Lyngtræk var de eneste ordentlige Træfdage, vi have haft, og Vejret var ligefrem storartet. Familier som havde $\frac{3}{4}$ Mil til Lyngen, kunde bære et Par Ø hjem om Dagen; Udbyttet svarede dog ikke ganske hertil, da der de fleste Steder yngledes stærkt paa denne Tid, og en forholdsvis stor Del som Folge heraf gif med til Familiernes Underhold i September. Ved Indvintringen har de fleste Familier vist sig at være kraftige og i det Hele i ret god Stand. Blandt de ca. 200 Familier, som jeg har behandlet i Efteraaret, har jeg kun fundet et Par dronningløse, og har nu al Grund til at haabe paa gennemgaende heldig Overvintring. De kraftigste Familier, jeg har indvintret,

var et Par Krainerfamilier, og, skøndt Dronningen begge Steder var i god Behold, havde dog begge endnu sidst i September en Mængde Droner. Er dette Forhold meget almindeligt hos Krainere? (Sa! Red.)
K. R. Hansen.

Naarup, N. Hyn, d. 15. Oktober.

Den 13. Oktober modtog jeg de to bedste italienske Dronninger i bedste Velgaaende. Straks efter Ankomsten borttoges Dronningerne i de to Stader, og næste Dags Aften indfattedes Italienerne med Ledfagere i Buret i Stedet mellem Glasbøren og den bageste Kamme (efter Ersklevs Medtode). Den 15. henimod Aften efterfaas Staderne, og Dronningerne faas i bedste Velgaaende spadserer omkring.

H. P. Christiansen.

Lemvig, d. 18. Oktober.

Udbyttet herpaa Egnen har kun været ringe; det højeste Udbytte af enkelte Stader er kun 60 R. Honning, derfra er det gaaet ned til 10 R. Jeg har sat 44 Bistader under Forsøg med Overvintring, altsaa 22 paa hver Forsøgsside.

B. Nielsen,
Urnager, Lemvig.

Valsted, Ribe, d. 18. Oktober.

Da jeg som ung Biavler allerede har gjort Erfaringer, vil jeg med Redaktørens Tilladelse gennem „Tidskriftet“ gøre dette's øvrige Læsere bekendt med samme, thi det forekommer mig, at altfor faa fremkomme med Bidrag til Bladet, angaaende deres Erfaringer og Opdagelser i det Smaa og dagligdags; jeg tror, at man paa den Maade bedst gør Begynderen bekendt med Biavlen, næst efter deres egen praktiske Erfaring; tillige er den lille Bog „Fører i Biavl“ af Hans Ersklev en udmærket Vejledning, da den kortsatt, men grundigt, behandler alle Biavlsarbejder. — Den 20. Maj satte jeg en Kube til Redbygning paa 4 Tavler (10 × 12), efter først at have affaaet c. 2" eller lige til Yngelen. 5 Dage senere undersøgte jeg Stedet og fandt 2 Tavler, tilbørlig belagte med Wg; jeg gav dem endnu 1 Table samme Dag, senere fik de 2 ad Gangen (1 næst den forreste og 1 næst den bageste). 3 Uger senere undersøgte jeg atter Stedet, men fandt til min Forundring endnu megen Yngel i Kuben, ligesom der ogsaa var bleven megen Yngel i Stedet; da det nu var mindre godt Honningtræk, undersøgte jeg oftere Stedet, for at borttage Kuben, naar al Yngelen var udløben, for at Bierne bedre kunde faa noget udrettet i Huset; men Kuben vedblev stadig at være lige fyldt,

skøndt Yngelen i Huset tiltog indtil 7 Tavler, og Bierne udbyggede 13 Tavler. Smød Slutningen af Juli, indtil hvilken Tid hverken Kube eller Stade havde været fri for Yngel, skaffede jeg mig et Stykke Dronningzink, hvormed jeg adskilte dem; men nu forsvandt Yngelen hurtigt i Stedet, den var før Afstillet en svundet til Halvdelen. Jeg prøvede nu at udtrømme Bierne af Kuben, og lade dem løbe opad et Vagen til Husets Indgang, men de fleste forbleve i Kuben og jeg kunde ikke faa dem ud. Dagen efter fik jeg en øvet Biavier til Hjælp, men med samme Resultat; vi saa ikke Dronningen, og da der ikke efter nogle Dages Forløb fandtes Wg i Stedet, besluttede jeg at skrive efter en Dronning, men denne bortblev paa Grund af, at Dronningavleren ingen kunde skaffe. Senere fik jeg en dødsdømt Trommesværn, som blev forenet med de i Stedet tilbageblevne Bier, efter at Kuben var af-tagen og sat ved Siden af. Stedet blev nu fodret med Kandisopløsning, det har omtrent halvt Honning; begge haaber jeg nu ere overvintringsdygtige. Min Erfaring er altsaa, at Dronningen kan passere flere Gange frem og tilbage mellem Kuben og Stedet, for tilsidt at blive i Kuben; dette kan forebygges ved at have et Stykke Dronningzink rede, saasnart man opdager, at der er lagt Wg i Stedet, og saa adskille dem. Hullet mellem Kuben og Stedet var knapt 3" × 5".

Chr. Christensen Furbo.

Bavnlig Vink.

Veiret. (27. Oktbr.) Den sidst jorlobne Maaned har efter Marsiden været usædvanlig mild og tør. De fleste Dage har Veiret været smukt og i Maanedens første Halvdel have Bierne næsten hver Dag været ude i flere Timer midt paa Dagen. Barmegraben har dog været jævnt aftagende, om Vædderne under Tiden med svag Frost, kun en enkelt Nat med stærkere Frost. Bierne have vel ikke trods det smukke Vejr kunnet indsamle Noget af Betydning; men der har for Biavleren været fortrinlig Lejlighed til forskellige vigtige Arbejder, f. Eks. Dronning-Indførelse, Pakning og Matning af Stader. Tillige have de sidige Udflugter naturligvis stor Betydning ved at bidrage til at indstrænke den Tid, i hvilken Bierne uasbrudt maa opholde sig i Winterklyngen.

Honningpriserne. Efter Haanden som vi saa et bedre Overblik over Honningudbyttet iaar, viser det sig, at dette her i Landet har været meget ringere end antaget for et Par Maaneder siden. I de fleste Egne her i Landet har Udbyttet været langt under en Middelhøjt, og da Beretningerne fra de fleste store Biavlsdrivende Lande omtrent ere ligesaa slette, er der ikke Tvivl om, at vi her i Landet ville saa høje Priser, efter Haanden som de smaa Forraad blive udtømte. Se og dersom ikke god Honning til Spotpris iaar.

Fodring. I enhver velpasjet Bigaard er dette Arbejde nu endt for dette Aars Bekomvende. — Der findes imidlertid uden Tvivl heri Landet ogsaa et Antal mindre vel pasjede Bihaver, i hvilke der endnu saa sent paa Aaret kan være Grund til at fodre, fordi Familierne ikke have det nødvendige Vinterforraad. Dette burde mindst være 25 R hos hver Familie. Er det dog 20 R, da vilde vi helst foretrække at opsætte Fodringen til det tidlige Foraar. Er det derimod endnu mindre, f. Eks. kun 15 R, da vilde vi tilraade at sitre Familiens Overvintring ved Hjælp af en Kandidatsage over Taalebarerne. Hvis Vejret fremdeles i nogen Tid holder sig mildt (uden stærk Frost) kan det dog endnu lade sig gjøre uden at ødelægge Bierne at fodre med Kandidatopløsning, naar denne gives c. 30° R varm ved Hirtigfodring (mindst 2 R hver Nat. Det varme Foder fremkalder nemlig en saa stærk Virksomhed i Winterlejet, at dette bliver saa varmt, at Bierne ere i Stand til at forsegle Foderet, og stulde enstakke Celler blive uforseglede, vil dette næppe øve nogen meget skadelig Virkning, naar Indholdet af dem er Kandidatopløsning (ikke Homning).

Kandidatsage. I en Gryde hældes $\frac{3}{4}$ Pot (Viter) varm Vand og deri under Omrøren 5—6 R lyst Kandidatgrus eller hvidt Sukker. Det smeltes under jævnlig Omrøren over svag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden for langsomt at afkøles. Naar Siruppen i Gryden begynder at jivne, vil den blive lysere. Man rører den da paan og hældes den op i Tallerkener, i hvilke det forud er lagt et Lag Papir. Efter $\frac{1}{2}$ Dags Forløb har man da i hver Tallerken en sprød Kandidatsage, som let kan brydes med Hænderne eller støres med en Kniv. Papiret hindrer Sukkeret i at klæbe ved Tallerkenen. Man bør dog helst i Stedet for det ene Pund Sukker anvende 1 R Homning, da Kagen derved bliver meget blødere og behageligere for Bierne; men i dette Tilfælde stortner den først i Lobet af et Par Dage. — Hvis Pakningen foroven kan falde godt til over en jaadan Kage, kan denne godt lægges hel, med Glæden nedad mod Voksdingstæppet, ligeover dettes Foderaabning. Er Pakningen derimod en sliv Pakramme, der ikke kan falde tæt ned over Kagen, da kan denne støres i 3—4 mindre Stykker, der nedlægges i Pakrammens Foderaabning, som derefter tildækkes omhyggeligt med en 3—4" tyk Prop af Klude.

Pakning. Forhaabentlig er denne nu fuldstændig i Orden i de allerfleste Stader, navnlig hos de Familier, der kun ere indvintrede i Underrum. Vi antage dog, at adskillige Biavlere ogsaa have benyttet et halvt Magasin med honningsylbte Tavler i Overrummet for saaledes paa en bekvem Maade at fuldstændiggøre Forraadet. Vi kunne godt anbefale denne Fremgangsmaade, om den end har nogle Ulemper ved Foraarshandlingen. Den kan give en særdeles god Overvintring, naar man huffer paa, at et jaadant Magasin maas paffes meget omhyggeligt baade foroven og paa Siderne, da det jo ellers mangler paffede Vægge. Med Hensyn til Pakningen bagved Indstudsøren henviser vi til S. 314.

Indgangene bør nu hos stærke Familier holdes aabne i c. 9" = 23,5 cm. $\frac{1}{2}$ " = 1 cm. Højde; hos mindre stærke Familier vil dog ca. 6" = 15,5 cm. Bredde, $\frac{1}{2}$ " Højde være tilstrækkelig.

Alle Forstyrrelser bør i godt Vejr saa vidt muligt holdes borte fra Bierne, indtil det milde Vejr atter begynder efter Winterens Slutning.

Dette Nummers Udsendelse er bleven forsinket 4 Dage paa Grund af, at Redaktøren har lidt af et Flibedensende i de sidste Dage af Oktober.

Bog anmeldelse.

Meher's Konversations-Lexikon. V. Dyp-lag, 16 de Bind er uylig udkommet. Dette Bind omsfatter „Sirup-Turkenerne“ i 1128 Sider Tekst (tyvst) ledsaget af 75 Billedtavler og 18 Kort. Baade i sit Indhold og i sin Udtyrelse kan dette Bind fuldstændig maale sig med sine Forgængere. Naar hele dette Værk bliver afsluttet med det følgende Bind, vil man i det have en forbausende tyldig og paalidelig Samling af Oplysninger paa jaagobiskom ethvert Omraade, men ganske vist kun tilgængelig for den, der er det tyfte Sprog mægtig. Allerede den første Artikel, Sirup, har Interesse for os Biavlere. De urene Siruper, der fremkomme som Biproduct ved Sukkerfabrikationen, kunne ikke med Fordel anvendes som Foder for Bier, navnlig paa ingen Maade til Winterfoder. Sitvæls-Sirup anvendes baade i Amerika og Schweiz ofte til Forsalfkning af flydende Homning. Bebermynte-Sirup anvendes i ringe Mængde som Tilsetning til Bifoder for at give Bierne samme Lugt ved Forening. Den Sirup, som almindelig anvendes til Foder for Bier, bør frembringes ved Oplosning af Kandidatsukker (ikke brændt) i Vand. — I en meget interessant Artikel, Tertiarformation, der omsfatter en Periode i Jordens Udviklingshistorie, forend Mennesket endnu var stabt, omtales den store Mængde Insekter, ikke mindre end 2000 Arter, der ere fundne vel bevarede i Rav. Blandt disse findes ogsaa Bier, om end ikke vor nuværende Homning, endvidere Baarfluer og Bladlus, der i høj Grad ligne de nulevende Former. — Under Spærling svøgel (Spurvesvøgel) og Stuebuvøgel (Stuefugle) finde vi adskillige Biffender, saaledes Musvitten og Blaamejzen. — Under Spinnettere (Edderkopper) finde vi ligeledes flere Biffender, f. Eks. Pus-Edderkoppen og Kors-Edderkoppen. — Blandt de i dette Bind omtalte Personer skulle vi nævne Christian Konrad Sprengel, født i Brandenburg 1750. Som Rektor ved Skolen i Spandau udgav han 1793 sit berømte Værk om Blomsternes Bestøvning ved Insekter. Dette Værk har dannet Grundlaget for en Mængde andre Forfatters Undersøgelser i samme Retning, og det har i høj Grad støttet Biavlens ved at paavise en tidligere ikke anet Nytte af Homningbiernes Besøg i Blomsterne. — Vi have her indskrenket os til at nævne nogle saa Artikler, der have jærlig Interesse for Biavlere; men der findes selvfølgelig ogsaa i dette Bind en Mængde Artikler, der have stor almen Interesse, f. Eks., Thermometre, Strandplanter, Steppeplanter, Torpedoer o. s. v., alle ledsagede af fortrinlig udforte Billeder.

Brevkasse.

Italienske Dronninger. I forrige Nummer meddelte jeg, at den næstsidste Sending ankom den 1. Oktober, fordi en Del af den Sending ankom paa den nævnte Dag. Jeg ventede da Næsten paa den følgende Dag efter tidligere Erfaringer; men denne ankom først d. 10. Oktober. Lagtet disse Dronninger først ankom i Oktober, maatte Modtagerne betale dem med Septemberprisen, fordi jeg selv havde maatte betale denne Pris for dem. Den sidste Sending ankom omtrent som ventet, nemlig d. 16. Oktober. Erster.

Rettelser S. 289, Spalte 2. L. 5 fra neden staar „Braacup BF.“ — læs „Lemvig BF.“

I „Lemvig Avis“ for 30. Septbr. findes indrykket en Artikel af Hans Erzlev om Biavl. I

Slutningen af denne staar der, at „Udbyttet af den danske Biaul iaar har været usædvanlig rigt“. Hvorledes er dette at forstaa (B. N.) — S.: Det er en Trykfejl. Der skal staa „usædvanlig ringe“.

Kundgørelser.

158 Farbentafeln.

Mit 1000 Bildertafeln und Kartenbeilagen.

MEYERS

KONVERSATIONS-LEXIKON

= Soeben erschienen =

In 5., neubearbeiteter und vermehrter Auflage.

17 Bände in Heften geb. zu je 10 Mk.

272 Hefte je 50 Pf. 17 Bände je 8 Mk.

17,500 Seiten Text.

Probhefte und Prospekte gratis durch jede Buchhandlung.

Verlag des Bibliographischen Institutes, Leipzig.

10,000 Abbildungen, Karten und Pläne.

Mjød. Mjød.

En aldeles ægte, god gammel Mjød saas i større og mindre Partier hos **C. F. Grønning**, Vejrup, Bramminge St.

Emballagen beregnes billig, men erstattes ved Tilbagefødsels.

Apparat
til Forfærdigelse af Vokstavler
ønstes tilkøbs. Præse eller Valse. Prima rent, gult Bivoks tilfalg **Brødrene Møller**, Malmsø.

50 Pd. fin, hvid, gul Honning købes.
Prøve og Pris udbedes **B. A. Povlsen**,
Boddum, Hurup.

God, rege Honning
ønstes til Købs. Prøve og Pris sendes til
C. F. Grønning,
Vejrup, Bramminge.

Et Parti lys Honning
er til Salg a 45 Dre pr. G hos
Brødrene Nielsen, Skerup pr. B. Skerninge.
Sendes mod Efterkrav.

Ny Honning-Etiketter,
farvetrykte med Blads til Navn, saas for
90 Dre pr. 100. Den udskaarne farvetrykte
Etikette, jeg tidligere har forhandlet til samme
Pris, habes nu atter paa Udsalg.
Grølev, Kalundborg.

Største Nyhed ved Honninghøsten
Honningudtagnings-Apparat
efter Fernan's System
til Udtagning af alle Slags Honning i kold Til-
stand.

Bern. Rosenmeyer
i Lingen, Tyskland.

Honning ønstes.
God sund Honning fra iaar ønstes. Sælgere
af Honning bedes henvende sig til
Brødrene Müller,
Nander's Materialhandel.

DBF.'s Honningskilt,
der burde findes opbeværet hos Enhver, der handler
med Honning, kan nu saas trykt paa Karton, for-
synet med Waand for 20. D. pr. Stk. Ved Ind-
sendelse af 24 D. i Frimærker sendes Skiltet porto-
frit.
Grølev.

Vejle Biaulsredskabsfabrik.

Herved tillader jeg mig at anbefale mine nøjagtige solide Biboliger og Slynge-maskiner og alle andre Rekvisitter til Biaul henhørende. Ægte Vokstavler haves altid.

NB. Mine Biboliger laves i Aar af amerikansk Pitch Pine.

Skriv efter min illustrerede Prisliste med Tillæg.

Sendes franko.

I. V. Boesen,

Vejle.

Honning.

Et Parti Honning er til Salg. Prover gratis og franco. Konjul **Wihl. Seltstrup**, Tilsted.

Kaufschuk-Stempler

til billigste Priser faas hos **N. Schmidt**, Winkelvej 6, 3. Sal, Kjøbenhavn V.

Billig Vi-Bog.

De 5 Aargange 1876—80 af **Tidskrift for Biavl** faas a 50 Øre. Naar mindst 4 af disse Aargange tages samlede, faas de a 25 Øre. Aargangene 1881—85, 1888—82 ere udsolgte.

Aargangen 1886 heftet og forsynet med Sageregister koster 60 Ø. **Aarg. 1887** ligeledes 60 Ø. **Aargangene 1893—1896** ligeledes a 1,50 Ø. pr. Aargang.

Naar Beløbene indsendes til undertegnede, da tilsendes Aargangene frit. **Erstlev.**

Ægte Bivokstaver

til billigste Priser. **Stort Oplag. Hurtig Eksempedition. Voks byttes.**

N. Schmidt, Winkelvej 6, 3. Sal, Kjøbenhavn V.

Paa Jacob Erstlev's Forlag er udkommer og faas hos Boghandlerne:

Fører i Biavl.

3die omarbejdede Udgave. Pris 2 Kr.

Honningen og dens Anvendelse,

af Hans Erstlev, 2det forøgede Oplag, Pris 50 Ø., er nu udkommet. Sendes frit imod Indsendelse af 52 Ø. i Frimrk. til **Erstlev** i Kalundborg.

Honning-Sedler, af to forskjellige Slags ("Dvorfor bør man nyde Honning" og "Honningens Anvendelse"), udgivne af DBF., bestemt til at vedlægges ved Honning-alg, idet Sælgeren tilføjer sin Adresse — faas a 10 Øre for hver 10 Stk. hos **Erstlev**, Kalundborg.

Stålhammar's 2 Tegtavler

til Oplysning om Honningbiens Naturhistorie kunne nu atter faas hos **Erstlev**, Kalundborg, til en Pris af 5 Kr. pr. Sæt. Med Tavlerne følger en forklarende Tekst i det svenske Sprog.

Maanedsskriftet "Hunden"

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Biggo Møller, Nørrefarimagsgade 53, Kbhvn. K. Organ for Hundevener og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annonce 10 Øre Linien. Probenummer gratis.

Forenings-Meddelelser.

Elbo m. fl. Herredes BF. afholder sit aarlige Centralmøde i Forsamlingsbygningen i Fredericia Mandag d. 8. Novbr., Eftm. Kl. 1, hvortil Kredsformændene og de dertil valgte Delegerede (i Forhold til Medlemsantallet i hver Kreds) bedes at give Møde. — Dagsorden: Regnskabets fremlægges til Godkendelse, Valg af Kassere og 1

Revisor, Plan for Foreningens Virksomhed i 1898. Lille Velling pr. Borkop.

Niels Ladegaard.
Fredag d. 10. Decbr., Kl. 2 Eftm., afholder **Kolding og Omegns** BF. Møde paa Fremad's Hotel, hvortil alle Egnens Bivener indbydes. — Der vil blive holdt Foredrag om Biavl og forhandlet om forskjellige Ting, der kan være til Foreningens Gavn.

Darte Skole, d. 20. Oktbr. 1897.

M. J. Lindelof.
Formand.

Standerborg Amt's BF. afholder sin aarlige Generalforsamling samt Bortlodning af Biavlskvebsfaber d. 4. November hos Vinhandler Kristensen i Hørse n.s. Generalforsamlingen begynder Middag Kl. 12 præcis.

Bestyrelsen.
Vorbasse og Omegns BF. og samme Forenings Bipestforsikring holder Generalforsamling i Vorbasse Lørdag den 13de November, Kl. 3. Repræsentanter og Sogneforeningernes Formænd bedes særlig om at give Møde; men andre Medlemmer ere ogsaa velkomne.

Preedsbestyrelsen.
Veile Amt's BF. afholder Møde paa Højstolehjemmet i Vejle Lørdag d. 20. Novbr., Eftm. Kl. 2. Regnskabets fremlægges. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer. Virksomheden for det kommende Aar.

Vejle Søndermark, d. 27. Oktober 1897.

J. Holm,
Formand.

Indhold af dette Nummer.

Biavl som Bierhøver, af Cook	337
Bier og Blomster XVIII	317
Biernes Arbejdsdøene	341
Bipest, af "Bien"	330
Bipest, Forsøg, af P. Nielsen	330
Bipest	340
Bogsamlingen, DBF.'s	340
Centralmøde for DBF., III	324
Delings- og Slug-Honning	335
Dobbelstader, nyt, af Jakob Olsen	319
Dronemoder	340
Dyrkning af Brunrod, af G. W. Williams	332
Død Ungel	340
Ekko, af JKK., Hr. Hansen, G. P. Christian- sen, P. Nielsen, Chr. Christensen	344
Gavnlig Vink	345
Holbæk Amt's BF., af Erstlev	342
Kolding BF., af M. J. Lindelof	343
Kunstabler, af S. N. Deacon	333
Mødbrygning	342
Nebbrygning	345
Overpakningen	339
Retssag om Bipest	341
Selvhuere	340
Sommertæk og Eftertæk, af J. K. K.	322
Stadernes Opstilling	341
Opstilling i Kolding	343
Opstillingen i Stockholm	342
Opstilling i Vorbasse	344
Opstilling	340
Vandfodring af Rauscheusens	331
Vorbasse BF., af J. P. Harbo	344
Vore Bierhøver, af N. E. Kristensen	323
Yngellejet	341

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Biant.

Udgivet af
Danmarks
Biaoler-Lorening.

STIFTET 1866

Redigeret af
Hans Erslev
i Kalundborg.

PH. L. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundtgælder optages for 20 Ere pr. Petit-Linje 1ste Gang, 10 Ere 2den og 3die Gang og 5 Ere fremdeles. De maas indleveres mindst 7 Dage før de førstes Indtrykkede.

Bier og Blomster XIX.

Kurveblomstredc. Denne store Plantefamilie omfatter c. 10,000 forskellige Arter, af hvilke c. 130 ere vildtvoksende her i Landet, og iblandt disse findes et anseeligt Antal nektarydende Planter. Familien er meget ejendommelig ved sin Blomsterstand, idet mange smaa stiklilse Blomster ere tæet samlede paa en kødet Skive, det saakaldte Kurvleje; derimod er Forstællen mellem de enkelte Arter ofte temmelig ringe. Blomsterstanden falder i

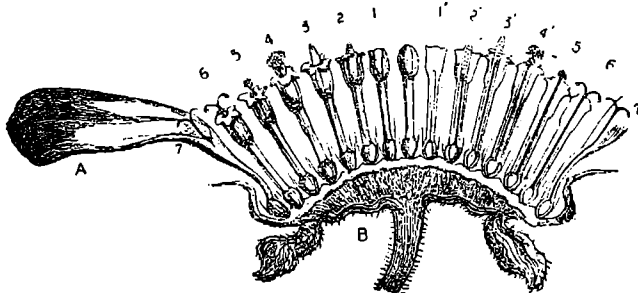

Fig. 69. Kurv af Cineraria, 4 G. forstørret.

Plantelæren meget betegnende en „Kurv“, fordi den indbefatter et stort Antal, ofte over 100 enkelte Blomster; men for den folkelige Betragtning opfattes hele Kurven som en enkelt Blomst. For nærmere at beskrive en saadan Kurv vilde vi vælge en Plante, der ganske almindelig dyrkes i vore Stuer, nemlig Fnokurt (Cineraria), af hvilken Slægt vi her i Landet have et Par vildtvoksende Arter. De dyrkede Former stamme derimod fra

Caplandet. I Fig 69 ses et 4 Gange forstørret Gennemsnit af en saadan Blomsterkurv. De enkelte Blomster ere paa højre Side gennemstaarne, paa venstre Side hele. Alle Blomsterne undtagen den yderste til Venstre (A) ere regelmæssig rørformede, overfædige, med en Opvulmning forneden omkring Frugtknuden og en Udvidelse foroven, hvor Manden er delt i 5 korte Flige. Paa Frugtknudens øverste Rand ses en Kreds af lange fine Haar. Dette er det omdannede Bæger, den saakaldte „Fnok“, der ved Frugtens Modning virker som et Middel til at sprede Frøene ved

Windens Hjælp.

Betragte vi nu de enkelte Blomster nøje, vilde vi se deres Bestøvningshistorie som en mærkværdig tydelig Fortælling i Billeder, fordi Blomsterne i en saadan Kurv ikke udvikles samtidig men ude fra Manden ind imod Midten. Den midterste Blomst er altsaa længst tilbage i Udvikling. I Figuren ses denne Blomst endnu helt lukket. Gennemstærkes Blomsten paa langs med en skarp

tynd Kniv, da vil man i dens Indre finde 5 korte Støvtraade, paa Enden af hver af disse findes en forholdsvis lang, smal Støvnap, der bestaar af 2 Rum. De 5 Støvnapper ere sammenboksne i Randene paa langs, saaledes at de tilsammen danne et langt tyndt Rør. Derfor kaldte ogsaa den berømte Botaniker Linné denne Familie for de Rørhannede. I Fig. 69, 1 og 1' se vi Blomsten umiddelbart efter Udspringet. Støvnaprøret befinder sig omtrent midt i Kronrøret, og Griffelen er endnu saa kort, at den slet ikke rager frem over Støvnapperne. Ved 2 og 2' ses Blomster, der allerede have været udsprungne omtrent 1 Døgn. Her have Støvtraadene forlænget sig betydelig saaledes at Støvnaprøret rager frem ganske lidt ovenover Kronranden. Ligeledes har Griffelen forlænget sig saaledes, at dens Spids naar op i dette Rør. Ved 3 og 3' ses Blomster, der ere endnu et Døgn længere fremme i Udvikling. Nu

begynde Støvnapperne at aabne sig, og Pollenkornene falde dels ned i Kronens øverste udvidede Del, dels ned i Støvnaprøret. Paa det sidst nævnte Sted faa de dog ikke længe

Lov til at forblive; thi medens de modne Støvdrageres Vækst nu ophører, tiltager derimod Griffelens Vækst. Dens Spids deler sig i mange korte Børster, og ligesom en Nakkelvandsrensers føres denne Pensel ved Griffelens fortsatte Vækst op gennem Støvnaprøret, hvorved Pollenkornene løstes ud af dette Rør (se 4 og 4') for at falde ned i Kronen. Omtrent i et Par Døgn forbliver Blomsten i denne Tilstand, idet kun Griffelen yderligere forlænges, saaledes at hele dens Spids træder frem af Kronen. I denne Tid ville alle Pollenkornene være fjernede fra Spidsen, som nu spalter sig i 2 Dele, der bøje sig udad (se Fig. 69, 6 og 6') og saaledes frembyde de 2 smalle klæbrige Blader, der ere bestemte til at opfange de Pollenkorn, som de besøgende Bier have hentet fra yngre Blomster i den samme eller andre Kurve. Blomsterne ere altsaa udpræget proteandriske og derved sikrede Krydsbestøv-

ning. Endelig finde vi i Figuren ved 7 fremstillet een af Kurvens Randblomster, de saakaldte „Straaler“. Denne er noget forskellig fra de andre Blomster, Stiveblomsterne, idet Kronens øverste Rand løber ud i en lang Tunge, som hos mange andre Urter ender med 5 korte Flige. Endvidere findes i denne Blomst ingen Støvdragere, men kun en Støvvej, og Urrets 2 Flige ere her ikke penselformede. Det ser altsaa ud, som om Penselen mangler, fordi der ikke findes Pollen, som skal bærtes ud af et Støvnaprør. Denne Blomst ligesom alle Randblomsterne i Kurven er altsaa en Hunkblomst. Derfor kan den dog meget godt afgive Frugt, da Bier eller andre Insekter, der i andre Blomster have faaet Panden overpudret med Pollen, meget godt kunne bestøve disse Ur, naar de med deres Tunger søge at oplukke Nektar fra Blomstens Bund. I Fig. 70 ses en Kurb i naturlig Størrelse, rt. ere

Randkroner. I Fig. 71 ses et Gennemsnit af den halve Kurb, 10 Gange forstørret. Alt nævne alle de gode Honningplanter, som høre til denne store Familie, vilde føre os for vidt; men vi skulle dog omtale

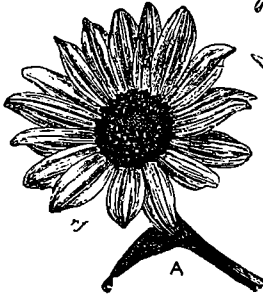

Fig. 70

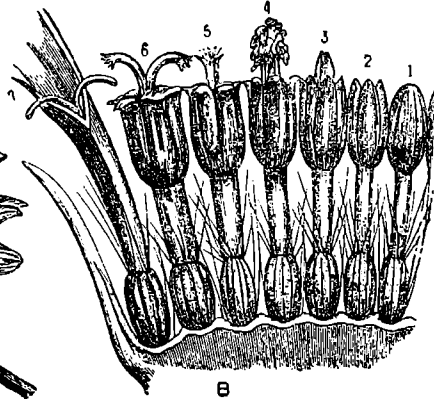

Fig. 71.

nogle af de vigtigste.

Ulmindelig Mælkebøtte eller Løvetand (*Taraxacum officinale*) afstiller sig fra den nylig beskrevne Plante derved, at alle Kronerne i Kurven (40—70) ere tungedannede og alle Blomsterne tvetønnede. Hele den Del af Griffelen, som træder frem af Støvnaprøret, er beklædt med stive korte Fejehaar, i hvilke de torneede Pollentorn ofte hænge fast. Nektaren afsondres af en tyk Ring ved Foden af Griffelen og stiger helt op i den udvidede Del af Kronrøret. Alle Blomsterne i Kurven udvikle sig omtrent samtidig. Særligt ere Bestøvningsforholdene ligesom hos Jodurt, idet Blomsterne ere proteandriske (Støvnapperne modnes først), hvorved Krydsbestøvning i Ulmindelighed sikres. Denne Plante er jo en af vore tidlige Foraarsplanter, den blomstrer i Maj—September, og den afgiver et godt Honningtræk, trods Blomsternes Udenhed,

for di den forekommer i saa stort et Antal.

Kornblomst (*Centaurea Cyanus* L.) aofstiller sig fra de foregaaende derved, at Stiveblomsterne ere regelmæssige rørformede og tvefønnede, Randkronerne derimod tragtformede og golde, idet de hverken indeholde Støvdragere eller Støvbeje. Disse Kronertjene nemlig kun til at forøge Kurvens Størrelse og derved gøre den mere iøjnefaldende for Insekterne. Med Hensyn til Bestøvningforholdene er her den Egenommelighed, at Støknapperne umiddelbart før Blomstens Udspiring ikke danne et Rør, men en Hætte, idet Knapperne ogsaa ere sammenbofsne foroben. Griffelen har nedenfor sin Spids en Krave af korte Børster. Naar Støknapperne ere modne, sprænges Hætten foroben, idet Griffelspidsen træder frem; men samtidig kramme Støvtraadene sig pludselig, hvorved Støvknaprøret sænker sig dybere ned. Derved forhindres i Almindelighed Selvbeføvning, idet Pollenkornene fjernes fra Røret, inden dette aabner sine 2 Flige. Denne Plante med sine smukke blaa Blomster forekommer jo ganske almindelig som Ukrudt i Sæden hos os. Den blomstrer i Juni og Juli og afgiver et særdeles godt Træk. Den deraf dannede Honning er ganske hvid og meget velsmagende. — Vi have 2 andre almindelige Urter af samme Slægt, nemlig Almindelig Knopurt (*Centaurea Jacea* L.) og Stor Knopurt (*Centaurea Scabiosa* L.) med violenrøde Kroner. De blomstre omtrent en Maaned senere end den foregaaende og afgive ligeledes et godt Honningtræk, naar de forekomme i Mængde.

Agertidsel (*Cirsium arvense*). Over 100 regelrette tvefønnede Blomster af 8—12 mm. Længde findes i hver enkelt Kurv. Hver Blomst ender med en 1—2 mm. lang Kloffe, der løber ud i 5 smalle 4—5 mm. lange Flige. Man kunde tro, at de lange Kronrør forhindrede Honningbierne og alle Insekter med kort Tunge i at hente Nektar i disse Blomster; men dette er paa ingen Maade Tilfældet, fordi de ere saa nektarrige, at den søde Saft i Almindelighed staa helt op i Kloffens nederste Del. Insekter med kun 2—3 mm. lange Tunger kunne allerede saa Nektar af dem. Blomstens Bygning er i øvrigt ganske som hos Jnokurt, kun er Griffelen paa et længere Stykke forsynet med korte stive Haar, der afflutes med en Krans af længere Børster. — Mange andre Urter af Tidslær afgive ligeledes megen Nektar og tillige Pollen, da de torneede Pollenkorn let hægte sig fast i Biernes Haarflædning.

Burre (*Lappa tomentosa*) afgiver baade Nektar og Pollen. — Gaaseurt

(*Anthemis arvensis* L.) giver Nektar. — Regnsfang (*Tanacetum vulgare* L.) ligeledes. — Volverlej (*Arnica montana* L.) giver baade Nektar og Pollen. — Brandbæger (*Senecio Jacobæa* L.) ligeledes. — Gyldeiris (*Solidago Virgo aurea* L.) giver megen Nektar, er i mange Egne af Nordamerika en af de vigtigste Honningplanter. — Tusindfryd (*Bellis perennis* L.) giver Pollen. — Fjølfoed (*Tussilago farfara* L.) giver baade Nektar og Pollen. — Hjortetrøst (*Eupatorium cannabinum* L.) giver Nektar. — Høgeurt (*Hieracium umbellatum* L.) Nektar. — Høgeskæg (*Crepis biennis* L.) Nektar. — Svineælf (*Sonchus arvensis* L.) Nektar og Pollen. — Løvetand (*Leontodon autumnalis* L.) Nektar. — Kongepepen (*Hypochoeris radicata* L.) Pollen. — Eichorie (*Cichorium Intybus* L.) megen Nektar.

En Udtalelse af Pastor Jakobsen (S. 354) har givet os Anledning til at stille os selv det Spørgsmaal: Er det rigtigt at anvende en Del af dette Blads Blads til saadanne Artikler som denne? Efter moden Overvejelse have vi fremdeles besvaret det Spørgsmaal med et Ja. Bladet er nu saa stort, at det vel kan rumme ogsaa saadanne Artikler, der for en Del ere bestemte til at løfte Læsernes Blik op fra den trable Jord. „Mennesket lever jo ikke alene af Brød“. Vi bør ogsaa have Tid til at se Virkningerne af det skabende Ord, saaledes som det aabenbarer sig i Naturen.

Lad os et Øjeblik dvæle ved een af de forhadte „stadelige“ Tidslær, der pranger med sine røde Kurve og sin hvide Jnok derude imellem den brødgivende Sæd. Lad os undersøge Blomsten og se, hvor nydeligt de fem Støknapper ere knyttede sammen til et Rør for at tvinge den lodne Griffel, som presser sig op derigennem, til at feje alle Pollenkornene ud af Røret, for at de kunne falde ned i Kronen og blive hentede af Bierne, der ville føre dem hen til Arrene i andre Blomster for paa den Maade at frembringe de allerkræftigste Frø. De torneede Pollenkorn ere særlig egnede til at holde sig fast paa den Rejse. Frugterne ere forsynede med Jnok, der virke som et Slags Vinger, saa at Vinden rigtig kan sprede dem omkring. Hele Planten, baade Stængler og Blade, er forsynet med en Mængde Torne for at hindre Røget i at æde dem. Derimod ere Blomsterne udstyrede med rigelig Nektar for at hidlokke Insekter til at udføre deres Befrugtning paa bedste Maade. — Skulde alle disse Hjælpemidler i Tidslærens Kamp for Tilværelsen være Tilfældighedens Værk? Nej, de ere Vidnesbyrd om den skabende Mand, der ogsaa holder Menneskets Skæbne

i sin Haand. Han beskytter ogsaa de foragtede Tidslær. Meningen hermed er naturligvis ikke, at vi skulle lade Tidslærne gro. Ligesom det hedder: „Bondens Fjed gør Algeren fed“, saaledes skal det ogsaa nok kendes paa Jorden, om Landmanden forstaar at forfølge de flemme Tidslær, og dermed have vi maaste tildels Forklaringen af Grunden til deres Tilstedeværelse i vor Planteverden.

Den jydsk Biavl i Hedegne.

Af Pastor N. Sorgenen, Daugbjerg.

J sidstmodtagne Witidende har Hr. J. K. K. faaet anbragt en ualmindelig interessant Artikel, som under en velovervejet og behagelig Form indeholder drøje Udtalelser mod Hedegnens Biavlere, dens Biavlsdrift og Lynghonningens Bedømmelse af Udstillingskommere, Udtalelser af en saadan Bestaffenhed, at det udfordrende deri ikke slødes ved Redaktørens delvis anerkendende Paa-tegning. Og da det efter den nævnte Forfatter's Artikel vil være ham en Glæde at se heri Bladet, om hans Erfaringer passe med andres, tager jeg ikke i Betænkning at lade høre fra mig i denne Sag. Da Hr. J. K. K. er „heri Syland“ og „har mange Runder, der foretrække den brune Honning fremfor den lyse, vel mest paa Grund af dens behagelige krydrede Smag“, saa slutter jeg deraf, at han selv er jydsk Biavler paa eller i Nærheden af Lyngen, og at hans Udtalelser om jydsk Biavlere og Biavlsdrift i Forbindelse med hans Forsvar for Lyng-honningens Godhed og krævede Ret ved Udstillingerne, ville bære at forstaa i Virkeligheden ikke som Angreb imod Lyngegnens Biavlere, men som Opfordring til offentlig at hævde denne Egn's Biavlsinteresser imod den Misforstaaelse, Overburdering og Til-sibefættelse, som idelig vides den fra anden Side, og ud fra denne Forstaaelse vil jeg herved søge at udtale mig om den jydsk Biavl i Hedegne, idet jeg dog for den rette og lette Forstaaelses Skyld beklager, at Hr. J. K. K. ikke har angivet sit ærlige Navn, og særlig, at han ikke har angivet noget nærmere om Bestaffenheden af den Biavlssegn, hvorpaa han har gjort sine Erfaringer. Min Egn har intet Stovtræk, ubetydeligt Kløvertræk, men rigelig af Algerfaal og Lyng. Og deraf vil ses, at mine Udtalelser om Stovtræk og den dertil knyttede Biavlsdrift kan enhver tage sig let, medens mine Milli-oner af Bier arbejdende særlig paa Algerfaal og Lyng, tillade mig at tale med om Biavlsdrift i Hedegne.

Det er ret almindeligt blandt Biavlere i Hedegne, at høre Udtalelser om den lette, sikre og fordelagtige Biavlsdrift i Sommer-træegnene med den sunde Overvintrings-Honning — ret som om det var selvfølgerigt, at Bisolkene altid vare veludviklede til at hjembære det tidlige Træk, at Trættet var sikkert og varigt, at Formeringen altid var lønnende etc. Ja, naar Vanfærlighederne i saadanne Egne ikke tages i Betragtning, kan der sagtens males et dejligt Fantasibilde af en Sommertræegn, hvor det ligesom falder af sig selv at blive en dygtig Biavler med en sikker og lønnende Bedrift, for det er jo saa Egnens ypperlige Naturforhold, der gøre det hele, og Biavleren behøver blot at tilegne sig Væren for det gode Resultat. I gode Venner i de lykkelige Sommertræegne, I mærke nok, hvor urigtig denne Tankegang er, og dog er det ikke andet, end det samme I gøre eder styblige i overfor os heri Hedegnene. Det er ret almindeligt at høre Udtalelser fra Sommertræegnene, om de lykkelige Eftertræegne med den umaadelige Honningrigdom i de store Lyng-strækninger og paa et for Bisolkernes Udvikling saa heldigt Tidspunkt. Man høster uden Overraskelse 100—200 R Honning og maaste mere fra hvert godt Bisolk. Man høster c. 70 R Honning fra en god Bisværn etc. Ja, hvem der bare boede i en Eftertræegn — hvilken umaadelig god Forretning for en Biavler. Alt gaar næsten af sig selv. Der kan man sagtens bære Biavlere. Og saa den dejlige brune Honning, der af mange baade for Udseendet og Smagens Skyld kaldes den ypperligste. Jeg undrer mig virkelig ikke over, at alt dette kan løbe rundt i Hovedet paa et Skobomenneste og forlede ham til overdrøene Udtalelser. I Hefeselskabets Tidsskrift er man gaact saavidt i den Retning som til at mene, der burde uddeles Bihuse til Hedebøerne i disse lykkelige Honningegne, blot Bihusene bleve opstillede, saa kom Bierne nok af sig selv og alt gik af sig selv.

Selv Egnens Folk hersteds have været smittede af en lignende Tankegang om Biavlsdriften, som om Bihuse og atter Bihuse med Tilbehør var alt fornødent i denne Sag, saa vilde disse mange Hundreder af Bund Honning strømme ind, og jeg tror ikke, at vor Biavlerforening er uskyldig i den Stuffelse, som derved paaførtes adskillige i denne Egn. Husene kom, men en Del af dem henstaar ved Ejendommene endnu, urørte og ubeboede, for at gennemgaa de forskellige Stadier i en Forraadningsproces, andre sit indflaet en Sværn og gav Honning fra sig, men da Bisolkene til Gjernes store Forundring ikke kunne passe sig selv, end

ikke efter den velmente Odelæggelsesbedrift, ſom Egeren udøvede imod dem, ſaa døde Folket, Tablerne fordærvedes, og Bihufet henſtaar ſom et modbydeligt Udflækningsſted for alt Utøj i Biverdenen, andre til Stræf og Udbarſel. Ja viſt gaar det af ſig ſelv; det gaar al Røddets Gang, gør det. Diſſe Bihufholdere udmærke ſig ikke hjældent ved, at have større Opdræt af Kløſthaler (Oren-twiſte) end af Bier, ja, undertiden er der Myrebo i Pakningen. Det virker uſigeligt komiſk paa mig, at løſte Bihufet op og ſe diſſe flygtende Starer ſøge Skul i Kludene og videre ned til de forkomne Bier. Naar det ſkal gaa af ſig ſelv, kan det paa den Maade da ſaa Ven nok at gaa paa, og det er ingen Beſtyttelſe, at den brune Honning har en behagelig krydret Smag. Den Slags Biavl kan hverken lønne ſig paa Heden eller udenfor Heden. Hvad vi her væſentligt ſayne, det er dygtige, kyndige og energiſte Biavlere. Kun omkring ſaadanne Biavlere trives den gode Biavl, og med diſſes Bortrejſe fra Egnen, ſynker Biavlsdriften ſammen, men ſaadan er det ſagtens ogſaa i Egne med Sommertræk. Og jeg maa deſværre tilføje, at det ſynes at være uoverkommelig vanſtelligt at komme efter en varig og lønnende Biavlsdrift for Landboſtanden i Hedeegnene, enten det nu kommer af, at Befolkningen her ſkulde ſtaa tilbage i jaa Henjænde for Befolkningen ſ. Ets. paa Sjælland, eller af, at Biavlsdriften virkelig er vanſteligere heri Hedeegnen; jeg tror, at dette ſidſte er Tilfældet, og ſkal ſøge at tydeliggøre det, ſkøndt jeg ikke kan fuldt vurdere Vanſtelighederne ved Biavlsdriften i Egne med Sommertræk.

Det er ſandt, at der er udtømmelige Nettarmængder i den blomſtrende Lyng, naar Vejrforholdene ere gode. Det er ſandt, at der i gode Aar kan høſtes et Overſkud af 100—200 Pd. Honning og viſt mere af et godt Biſolk, men det er ligesaa ſandt, at der for at hjembære en ſaadan Honningmængde behøves Bier, mange Bier, og de ſt l være levende. Den førſte og vigtigſte Betingeſe, vi althaa maa ſtille en Biavler, enten han bor paa Sjælland eller paa Nihheden, er denne, at overvintre og udbintre ſine Biſolk, ſaa de kunne beholde Livet, dernæſt, at han kan ſaa Biſolkene vel udvikle til Egnens Honningtræk, og dernæſt, at han forſtaar at udnytte Trækket. Kan Biavleren ikke med Sikkerhed og til Stadighed fyldeſt gøre den førſte Betingeſe, da er Slaget tabt, thi med døde Bier lader ſig intet udrette. Men allerede paa dette Punkt ere Vanſtelighederne i den Grad uligelig fordelte mellem Egne med Sommertræk og Egne med Eftertræk (s: Lyngtræk), at det trodſer al Sam-

menligning. Overvintningsføden habes af ypperlig Godhed for Sommertræegnen i Egnens Honning, og er der ikke nok af den tilſtede hos Biſolket, ſaa kan der jødres færdig med Sukker, der er Tid og Varme nok dertil efter Hovedtrækkets Ophør, ja, hele 3—4 Maanedes — det maa være en ren Bagatel for en Biavler, jeg indſer ikke en Gang, at der udfordres nogen Dygtighed dertil. Og Vintertpakningen kan foretages i god Tid uden Reſiſo for at berøbe Bierne den ſidſte Reſt af Varme fra Yngelvirksomheden. — I Modſætning til denne ſikre og behagelige Indvintning i Egne med Sommertræk, er der noget, ſom heri Hedeegne hedder ſildig indbaaren, uforſeglet og umoden Lynghonning; den anbringes af Bierne i Vintersædets Tabler efterhaanden ſom Yngelen løber ud, althaa lige beſteemt paa den Plads, hvor Vitlyngen ſkal ſidde i Vinterro, og er der mere af den Slags Honning, end der er Plads til i Vintersædet, da anbringe Bierne den paa de bageſte Tabler. Denne Honning forefindes ikke hvert Aar, men ſærlig, naar Trækket paa den blomſtrende Lyng afsluttes med Regnvejrr. Denne Honning er ſort ſom Bæg, hvorſomhelſt den anbringes, og den er ſaa ſaſt, at man kun med et betydeligt Tryk kan drive en Kniv igennem den ind til Gellebunden; den er næſten umulig at udflynge, ſelv i forſeglet (s: moden) Tilſtand. Jeg tror, det er med Urette, at den kaldes Lynghonning, da den viſtnok ikke har andet med Lyng at gøre, end det, at den kun viſer ſig i de Aar, hvor Lyngtrækket er afsluttet med regnfuldt Efteraarſvejr, ſærlig i September. Denne Honning er den rene Fordærvetſe for Hedeegnens Biavl. Bierne kunne ikke bruge den til Vintersføde, dels kunne de ikke fjærne den, og dels kunne de ikke tilegne ſig den videre (viſtnok af Mangel paa Vand til at opløſe den med) og heller ikke kunne de godt taale at ſidde paa den om Vinteren. Bringes den kyndige Biavler ikke Bierne ſin Hjælp i ſaadan Waande, da vil Virkningen blive: Tørſtdød og mulig Tørſtdød, fordi Biſolket forſøgte det umulige i at æde Honningen, ſom dækktes af Vitlyngen, Bugløb, fordi de, naar Tørſten kommer ſent, forſøge at ſlukke den paa den gærede aabne Honning udenfor Vintersædet, Hungerdød, hvis Bierne, ved at overſpringe den ſorte Honning, ikke finder føde nok af bedre Slags ovenover, Kvælningsdød af Luſtmangel, hvis der er for ringe Plads under Kammerne eller ved Flyvehullet. Dette ſorte honningsføde Spøgeſe gaar ſin gruſomme Mordergang gennem de jydſke Hedeegne omtrent hvert 3.—4. Aar, og nedſlaar hos de ukyndige eller ligegyldige

Biavlere ikke sjældent hele Bestanden til sidste Jolk; og de Bisolk, som slippe derfra med Livet, ere yderst svækkede og forfornede. Sidste Vinter var just af denne Bestaffenhed, og det var for mange her en bitter Trøst, at der midtvinters kunde indhøstes 20—30 \mathbb{B} Honning pr. Kubefolk. Dette sorte Spøggelse forvolder, at adskillige, som i saa Aar havde oparbejdet en smuk Viggaard, i den Grad tabe Modet, at de aldrig oftere tør begynde Biavl. Men hvad kan nu den kyndige Biavler gøre mod dette Onde? At erstatte alle Vinterfædets Tavler med andre — det lader sig ikke gøre. At udslynge de værste Tavler og atter indstætte dem med paafølgende Fodring kan undertiden lade sig gøre, men umuliggøres dog ofte ved, at der endnu er Yngel just i de vigtigste Tavler. At fodre med Sukkeropløsning for at frembringe Modning og Forsegling af det tilstedeværende Forraad er godt og bør intet Efteraar undlades i Hedeegne. Denne Fodring kan formilde Ondets Virkninger, men ej helt ophæve dem, og den bliver en absolut Nødvendighed for Kubbiavleren, fordi den der er det eneste Middel, der haves til Raadighed, efter min Mening, til at sikre en varig Biavlsdrift, og dog gives der Forhold, hvor selv dette ikke kan forslaa. Det sikreste Middel turde maasse være, at fodre stærkt med Sukkeropløsning, medens Yngelen løber ud af Vinterfædets Tavler, men hvem kan vel passe dette saa nøje.

Til de ærede Biavlere i Hedeegne vil jeg sige, at det vil være mig en stor Glæde om jeg i Vitidenden maatte erfare, hvorledes man andetsteds kan væрге sig mod Fremkomsten af den sorte Efteraarshonning eller ophæve dens skadelige Følger. Jeg skal læse saadant med langt større Interesse, end de fineste Artikler om Vie; og Blomster og Dit og Dat fra alle Riger og Lande, skøndt jeg ogsaa gerne læser saadant. Men til de ærede Biavlere i de lykkelige Egne med Sommertræk vil jeg sige: Nævn mig dog en tilhørende Vanskelighed for saadanne Egne ved Overvintringen, en Vanskelighed med saa onde Følger og saa vanskelig at bekæmpe! Men kunne d' Hrr. ikke, da lad os frafalde Hr. J. K. K.'s Ord: „Det er langt sikrere for en Begynder eller mindre øvet Biavler, at saa et godt Resultat ud af sine Bier paa en god Eftertrækneg (Synge), end paa en nok saa god Sommertrækneg, altsaa ogsaa lettere at være en dygtig Biavler paa disse Steder“. En saadan Udtalelse har kun Berettigelse enkelte Aar i Hedeegne og kan altsaa ikke anvendes i en solid og stadig Biavlsdrift. Og da der intet lader sig udrette med døde Bier, saa fordrifter jeg mig til at hævde: Der kræves større Dyg-

tighed til at vedligeholde en Biavl i de jydste Hedeegne, end i de gode Sommertræegne, alene paa Grund af det her af mig paapegede Forhold, om end der muligvis i Henseende til Bisolkets tidlige Udvikling maa stilles større Fordringer til Biavlerne i Sommertræegne. Og over for Bestemmelser af Tablemaaletz Højde maa jeg for min Egn's Bedkommende bestemt holde paa, at Højden skal være saadan, at der kan være c. 4" Sommerhonning ovenover den i Begyndelsen af September stedfindende Yngelansætning i Vinterfædets Tavler, og saa var det vel bedst, at Tovlens Bredde var en saadan, at et passende rigeligt Antal Overvintringstavler kunde danne en nogenlunde kvadratisk Form. Jeg haaber hermed, at have udtalt mig saaledes om den sorte Efteraarshonning, at Hedeegnens Biavler ikke skal aflædes for den Ære at være dygtig saavel som hans Kaldsjælle andetsteds, at have bidraget mit til paa et væsenligt Punkt at vække Forstaaelse af vor Biavlsdrift, saa det kunde være et Fingerpeg paa, hvorledes man bedst kan fremme Biavlsdriften i Hedeegnen, nemlig ikke ved gennem Bihushmani og Bihusholderi, at lede Folk til Skuffelser, men ved Udbredelse af Kundskab og Dygtighed i Biavlen, thi Interessen for Bivæsenet er ikke ringe, og Befolkningen har god Forstand paa, hvad der betaler sig.

Ovenpaa Bisolkene's Udvintring rettes vor Opmærksomhed paa Familiernes Udvikling, at de kunne blive mægtige til at hjembære en god Honninghøst, om noget saadant skulde tilbyde sig. Paa denne Udviklings Omraade maa man sikkert synde sig beundringsværdigt i Egne med Sommertræk, fordi Høsten staar snart for Døren. Man indskrænker Familiens Overvintringsrum til det mindst mulige, man stræller Honningceller og blander Tavler, man spekulationsjober og pakker bedst muligt, det gør Biavleren (og jeg har stor Agtelse for hans Dygtighed i dette interessante Kapløb med Naturen), medens Bierne forlængst have begyndt Yngelvirksomheden, maasse siden medio Januar eller først i Februar, fordi det er deres Natur, aspaaset til de stedlige Forhold, og alt, medens Biavleren med kyndig Haand opmuntrer, kalder ogsaa Naturen med det første opmuntrende friske Blomsterstøv. Dette er altsammen meget smukt og agtværdigt. Men naar man tror, at vi her kunne tage Marts og tilbøls April med knusende Ro, da tror man fejl. Til Trods for Nattekøst og Sne og lunefuldt Vejr kommer der ogsaa Foraarsjøl til disse Egne. Den uwise Biavler fryder sig ved at se det opluvsende Liv, se det vilde Begær, hvormed hans Bier kaste sig over det første

friste Blomsterstøv i Naturen, og hafte Døden imøde ved at hente Vand, mere Vand, Mængder af Vand, men af, det er et Nødskrig i den kynligere Biavlens Øren, her maa gribes ind, ellers vil Resultatet blive maaste Døden, maaste en uoprettelig Svækkelse. Marsagen er rimeligvis, at Familiens Blomsterstøv er fordærvet eller, at Honningen er „forstenet“ eller Bugløb. Thi ogsaa vore Bier's Natur er appasset efter de stedlige Forhold, og naar en saa tidlig Udflugt finder Sted til Trods for de stedlige Naturforhold, da er det en nødtvungen Uorden. Et lykkelig Bisolk stal holde en kraftig Mængdesudflugt ved første passende Lejlighed, og derefter stal det pænt holde sig absolut i Ro inden Døre til hen i April, om saa Solen stinner aldrig saa mildt. Men dette opnaa vi kun ved at have stor Blads mellem Tavlernes Bundfliser og Bihujets Bund, samt ved Styggebrædder og stort Fjlvæhul. En saadan lykkelig Familie, der i Ro kan oppebie Naturens Tilbud, har en umaadelig Yrglekraft og kan fylde sit Hus siden hen med et Træk saa fattigt, at det er til at dø af for en fattig Familie. Men overfor det utidige tidlige Arbejde af en Familie, har den duelige Biavler vel Raad til Nødens Vindring, men det var behageligere i Stedet derfor at udværke en opmuntrende Haand til Bierne i en Egn med Sommertræk, selv om det ogsaa medtog mere Tid og Ulejlighed. At denne Nøds-tilstand om Foraaret kan opstaa, er ikke ubetinget at lægge Biavleren til Vast ved Forsømmelighed med rettidig Indvintring, Efteraarsfodring, Winterpakning eller lignende, thi den kan opstaa fra Forhold, hvor over han er magtesløs, f. Eks. Tilfødeværrelse af den sorte Honning.

Det stulde efter Meninger fra Sommertræegne være unyttigt, ja, endog skadeligt, at saa Hedeegnens Bisolk stærkt udviklede en god Tid før Yngtrækket. Naar dette var rigtigt, kunde vi nøjes med at saa Bisolket vel udviklede hvert 3. eller 4. Aar — i Sandhed en magelig Biavlsdrift! De smiler, nu vel, det er fordi De tror, at der hvert Aar er Yngtræk fra medio Juli til medio September med en Mængde gode Træfdage i Modfætning til det tidlige, rige og kortvarige Sommertræk paa andre Egne, hvor 14 Dages ugünstigt Vejr kan nedslaa alt Haab om en god Forretning. Nej, Ynggen paa den tørre Hedemark blomstrer kun hvert 3. eller 4. Aar, og selv dette kan, som 1896 og 97 have vist, saa godt som helt udeblive, men foran et Yngblomstringsaar og bagefter samme, plejer der at være en Forsmag og Efter-smag paa Yngblomstring, om jeg saa maa udtrykke det, og denne For- og Efter-

blomstring kan under gunstige Vejr- og Varmeforhold ogsaa saa Betydning for Biavlen. Men foruden Yngghedens tørre Højdebrug og Klader findes der hist og her Moser med Yngbevoftning, hvor Ynggen har bedre Ernæringsforhold, og denne Yng blomstrer hvert Aar, naar der bliver tilstrækkelig Varme dertil, men det blev der ikke iaar heri Egnen. Som det af anførte vil fremgaa, kan en Biavl ikke baseres paa Yngblomstring alene, da der desuden opleves Aar med al ønskelig Yngblomstring uden Spor af Udbytte for Biavlen paa Grund af manglende Varme. Men foruden Hede-lyngen findes der andre Planter med Nektar i Hederne, f. Eks. Klokkelyng, der have Betydning. Ynggen kan derfor have stor Betydning i Biavlen, naar man ved Siden af har et taaleligt Honningtræk, eller for Vandrebibiavlen, men ikke til selvstændig Biavl. Bisolkens Udvikling, alene med Yngtrækket for Dje, maa derfor opgives fra Aarets Begyndelse, idet vi tage Sigte paa, at saa en lønnende Biavlsdrift, Ynggen foruden; kunne vi saa saa et heldigt Yngtræk som Tilgift, da bliver Høsten meget rig og kan for et Aars Vedkommende rundelig lønne vor Bekostning ved Bisolkets Beredelse til Udnyttelse af det forgæves ventede Yngtræk for andre Aar. Og jeg ønsker derfor mine Bisolk kraftigt muligt udviklede fra den Tid, Kirsebærtræet blomstrer, og indtil medio Juli og er ikke led af at modtage Bisværme inden 1. Juli, men jeg tilstaar, at jeg ikke forud kan vide, hvad der vil give bedst Udbytte, da dette beror paa Aarets Karakter særlig i August Maaned. Dronninggitter har jeg aldrig anvendt, da det høje Kamme-maal, hvortil jeg formener mig forpligtet af Hensyn til den sorte Honning og Overvintringen, aldrig har givet mine Dronninger Lyft til at øve sig i Overrummet, og i Underrummet har jeg, under almindelige Trækforhold, kun saa mange Tavler, som ønskes brugt til Yngelveden. Min Egn's øvrige Biavlere bruge heller ikke Dronninggitter, uagtet flere af dem holde mange Tavler i Underrummet, og sikkert med Fordel kunde bruge Dronninggitter.

Yngghonningens Godhed i Sammenligning med anden Honning, vil der vanskeligt kunne opnaas Enighed om, da Smag og Behag er yderst forskellig, og det samme gælder dens Udseende. Den brune Honning vil altid have sine særlige Belyndere, og det samme bør forventes ogsaa for den hvide o. i den gylde; men jeg finder det baade urigtigt og krænkende, at den gode brune Yngghonning stal betegnes som den mørke Honning eller den simple Honning, saadan som det ofte sker i den danske Vitidende, thi

om den end i Sammenligning med den hvide Honning rettelig kunde kaldes den mørke, saa er den dog ikke mørk i sig selv, men brun, og Udtrykket mørk Honning tyder paa den urene eller med den sorte Honning blandede Vare. Skulde den brune Honning end lide Tilsidejættelse paa Udstillinger, er jeg forviisjet om, at den ikke tager stor Stæde derved; den skal paa Grund af rigelig Produktion og gode Egenstaber nok gøre sig gældende endda. Og jeg tror, at mange med mig have glædet sig særlig paa Udstillinger ved, at je andre Egnes Produktion af Honning forfællig fra vor egen, uden at vi derfor ville fraraade, at vor kære brune kommer til sin Ret.

Vi takke den ærede Forfatter for ovenstaaende interessante Artikel, skøndt vi ikke ganske kunne dele hans Syn paa Sagen. Hovedpunktet i Artiklen er vel dette, at Forf. mener, at det er mindst ligesaa vanskeligt, ja vanskeligere, at saa et godt Udbytte af Biavlen i Eftertræegnene end i Sommertræegnene. Denne Anskuelse kunne vi ikke tiltræde. Ganske vist er vort personlige Kendskab til Hedeegnens Biavl kun ringe; men vi tro dog efter andre Biavlere's Erfaringer baade her og i Udlandet at kende denne Sag saa vidt, at vi kunne have en Mening derom. Rigtig nok har Hedebiavlere i mange (ikke i alle) Eftertræegne den Breværlighed at kæmpe med, at den mørke Honning i Reglen er et mindre paalideligt Vinterfoder; men vi tro, at denne Ulempe uden Vanskelighed lader sig overvinde. Forf. mener, at netop Dyringstrættet tvinger ham til at benytte den høje Normalramme i Vinterlejet. Dette er formentlig allerubeligst i Eftertræegnene, fordi Biavlere i disse høje smalle Kammer har saa ringe Herredømme over Forraadets Bestaafenhed. Prøv derimod at benytte en bredere Ramme, f. Eks. Lavnormal eller maaste endnu bedre Langstroth, der er c. 3" bredere. Over en saa bred Kamme kan man med Lethed umiddelbart før Hovedtrættet paa Dyring saa et Halvmagasin, der rummer c. 18—20 B Sukkerjirup i Halvrammer, fyldt med dette prægtige Vinterfoder og forseglet. Naar en Familie har et saa stort jundt Reserverforraad, ere vi aldeles overbeviste om, at den kan klare sig gennem den haardeste Vinter. Skal den saa i det tidlige Foraar tage fat paa det simplere Forraad i Undertrummet's Tavler, kan Overvintringen dog blive rigtig god, fordi Bierne paa den Tid jævnlig kunne flybe ud for at rense sig og tillige kunne indbære nogen frisk Nektar fra Mark og Have. Vi antage, at denne Fremgangsmaade med Held vil kunne anvendes ved alle de 3

af DBF. anbefalede Rammemaal. — Forf. omtaler endvidere, at vi skulde have benævnt Dyringstrættet som en „simplere“ Honning. Vi mindes det ikke, derimod have vi ofte henregnet den til de „mørke“ Honninger; men hidtil have vi aldrig vidst, at „mørk“ skulde betegne omtrent det samme som „smudsig“. At Dyringstrættet derimod ofte er et simplere Vinterfoder for Bierne end de lyse Honninger og god Kandiopløsning, derom kan der slet ikke være Tvivl. Vi skulle i denne Forbindelse minde om, at mangfoldige Dyringstrættelere have gjort den Erfaring, at Bierne paa lange Rejser meget vanskelig kunne bevares, naar de kunne forsynede med Dyringstrætt. Vidt bedre gaar det med Boghvedehonning; men mange Gange bedre med Goods Kandi, bestaaende af lys Honning sammenkættet med stødt hvidt Sukker.

At Dyringstrættet skulde være mindre sund for Mennesker end de lyse Honninger have vi aldrig hørt noget om. Derimod kan det jo ikke nægtes, at en anselig Del af den Dyringstrætt, der gaar i Handelen hos os, er affmættet og derfor mindre ren end den udslyngede; men dette Forhold vil formentlig med Tiden forandre sig. Red.

Centralmøde for DBF. IV.

(Sluttet.)

Præsidenten gav sit Samtykke til, at Forhandlingen om Dagsordenens Punkt 12 (Bipest) udsattes.

13. Næste Centralmøde. a. Tid og Sted.

B. E. B. Smith foreslaaar Lolland eller Falster.

N. Jensen. Det er længe siden, at Centralmødet har været holdt i Aalborg. Derfor foreslaar jeg den By.

Ersklev. Hvis Landmandsforsamlingen skulde blive afholdt i 1898, vilde det jo være naturligt at holde Centralmødet paa samme Sted, hvor den afholdes. Hvis denne derimod ikke afholdes næste Aar, synes det mig, at vi ikke bør vælge en jydsk By, fordi Sjælland i den Henseende har været foretrukket. Af de større Byer er der een, i hvilken vi aldrig har haft Centralmøde, nemlig Rønne; men denne ligger vel for affides. Derimod vil jeg foreslaa Maribo, i hvilken det Møde ikke har været afholdt siden 1881.

Bitsch-Lauritzen. Jeg støtter Jensen, Badstærks Forslag om at vælge Aalborg, ikke fordi jeg selv bor i Nærheden; men fordi den Egn kunde trænge til Afholdelse af en

hel Række af Møder, og hertil kunde da bruges nogle af de Delegerede.

Vindelof foreslaar Esbjerg.

N. S. Kristensen foreslaar Odense.

Grønning slutter sig til Vindelof. Esbjerg er nok værd at je, og næste Aar skal der netop være et større Møde af jydsk Landbosforeninger. Vi kunne der bøde paa en Udflugt til Fanø.

N. Jensen. Den næste Landmandsforsamling kan ikke blive afholdt i 1898. Den vil rimeligvis blive afholdt i Odense.

A. C. Andersen foreslaar Odense.

Bitsch-Lauritzen vil gerne se Esbjerg, men tror at Biablskagen kan gavnes mere ved at holde Mødet i Aalborg.

Præsidenten. Det er 24 Aar siden, vi holdt Centralmøde i Aalborg. Vi gif dertil, uagtet vi forud ikke havde nogen Kreds i den Egn. Resultatet var, at der stables en Kreds med over 80 Medlemmer. Det kunde være ganske passende, om vi kom derop igen næste Aar. Byen har gode Kommunikationer.

Grønning tager sit Forslag om Esbjerg tilbage og slutter sig til Præsidenten.

Ved Afstemningen vedtoges

at afholde næste Centralmøde sammen med Landmandsforsamlingen, hvis denne skal afholdes i 1898

eller sammen med de jydsk Landbosforeningers Fællesstue, hvis et saadant afholdes i 1898

i modsat Fald afholdes Mødet i Aalborg.

b. Rejseunderstøttelse til Delegerede.

N. S. Kristensen. Jeg har udregnet, at jeg har haft en samlet Udgift af 300 Kr. til de Rejser, jeg har foretaget til DBF.'s Centralmøder. Dette synes mig en meget stor Udgift for en enkelt Mand, og derfor vil jeg forestaa, at Hovedforeningen yder de Delegerede nogen Understøttelse til disse Rejser, f. Eks. Billettens Pris.

Ersløv. Saa vidt mig bekendt yde andre lignende Foreninger ikke saadan Understøttelse. (Flere: Jo, Fjerkræablerforeningen!) Skulde der hos os ydes saadanne Tilskud, maatte Bevæggrunden i nærmest være, at man ønskede større Deltagelse i disse Møder. Dertil var der Grund i 70'erne, da det ikke var saa sjældent, at Centralmøder bleve resultatløse, fordi der mødte altfor faa Delegerede; men dette ere vi jo forlængst komne ud over. Vore Centralmøder pleje jo i de senere Aar at være godt besøgte. Jeg anser det for meget tvivlsomt, om der vilde opnaas nogen Fordel ved, at der mødte flere Delegerede. Men Rejseudgifterne bør jo udredes af Kredse, ikke af de Delegerede. Jeg er bange for, at

Ministeriet ikke vilde billige den Udgift, og i ethvert Tilfælde ser det bedst ud, at den udredes af Kredse.

Bitsch-Lauritzen slutter sig til Ersløv.

Vindelof ligeledes. Vi faa næppe Statsunderstøttelse til vore Rejser til Centralmøder. Saameget bør Kredse selv kunne yde.

N. Jensen. Fjerkræablerforeningerne betaler sine Delegerede Billet paa 2. Klasse, og disse Foreninger have større Statstilskud end DBF.

N. S. Kristensen. Vi Biablskærere kunne jo ikke godt udeblive fra Møderne, navnlig naar Revisionen har gjort saa nærgaaende Bemærkninger som til Regnskab 1896.

A. C. Andersen slutter sig til N. Jensen.

Ersløv. Jeg vil foreslaa, at vi udsætte den Sag, indtil vi have faaet forøget Statstilskud.

Mads Hansen. De lokale Foreninger bør betale Rejser og Hovedforeningen ikke bebyrdes mere end nødvendig.

Bitsch-Lauritzen foreslaar, at de faste Biablskærere faa Rejseunderstøttelse til Rejser til Centralmøderne.

Ved Afstemningen

N. S. Kristensens Forslag: De Delegerede faa Rejseunderstøttelse til Rejser til Centralmøder III. Kl. Jernbane, II. Rahyt forfæstede med 4 St. for, 10 imod.

Bitsch-Lauritzens Forslag: Kun de 2 faste Biablskærere faa denne Rejseunderstøttelse. Vedtoges med 10 St. for, 8 imod.

Tiden var imidlertid langt fremrykket, Kl. 1 Nat, derfor afbrød Præsidenten Forhandlingerne.

Om Morgenens Kl. 8 foretoges pr. Vogn i det prægtige Vejr en smuk lille Udflugt til Hannerup, hvor man fik Lejlighed til at se flere minderige Egne fra den første slebviske Krig. Ved Tilbagekomsten til Fredericia holdtes en livlig fælles Frokost, og derpaa optoges Forhandlingerne paany med det fra Gaarsdagen udsatte Punkt:

12. Bipest. a. Beretning om Undersøgelser.

Ersløv. Medens der i 1896 blev indsendt til mig c. 80 Yngelprøver, af hvilke 30 indeholdt Bipest, har jeg iaar til Dato kun modtaget 65 Prøver; men i 45 af disse har jeg funden Bipest. Dette anser jeg ikke for et Tegn paa Sygdommens Tiltagen men som et Vidnesbyrd om, at det lille Skrift om Bipest, som DBF. sidste Foraar har udsendt til sine Medlemmer, har givet Biablerne et bedre Kendskab til Sygdommens Symptomer. Det kunde maaste forundre nogle af de Delegerede, at jeg har kunnet overkomme at foretage saa mange af denne

Slags Underjøgelse, da min Tid tillige er optaget af mange andre Arbejder. Hertil skal jeg bemærke, at jeg i Reglen af hver indsendt Yngeltavle udtager 4 Prøver. Hvis det nu var nødvendigt for mig at foretage Dyrkningsforsøg med alle disse Prøver, vilde Arbejdet ganske vist være uoverkommeligt for mig, da jeg ikke til Raadighed har et egentligt Laboratorium, hvor Sterilisations-Apparat, Dyrkningsovn m. m. altid staar parat til Afbenyttelse; men det har heldigvis vist sig ved disse Underjøgelse, at jeg i mangfoldige Tilfælde kan nøjes med at fremstille Præparater til Betragtning under Mikroskopet, nemlig naar jeg i disse kan finde Baciller i stort Antal. Ogsaa Sporerne kunne i enkelte Prøver findes i Mængde og fremtræde paa en saa ejendommelig Maade, at jeg med Sikkerhed kan kende dem som Sporer af Bipeft-Bacillen uden at dyrke dem. Men naar Prøverne kun indeholde Sporer, ikke Baciller, maa jeg dog i de fleste Tilfælde udføre Dyrkningsforsøg for at være sikker. Det er derfor heldigt, at denne Slags Prøver forekomme hyppigst sent paa Sommeren, da de indsendte Prøvers Antal er mindre. Med Hensyn til Sygdommens Forekomst her i Landet kunne vi nu efter Haanden daane os et bedre Overblik. Naar jeg har meddelt, at jeg har fundet Sygdommen iaar i 45 af de indsendte Tavleprøver, følger dog ikke deraf, at Sygdommen findes i 45 forskellige Egne her i Landet; thi flere af Prøverne ere komne fra omtrent samme Egn; men paa den anden Side findes der uden Tvivl ogsaa Egne, der ere smittede, og fra hvilke ingen Prøver endnu ere indsendte. Det er derfor klart nok, at Sygdommen er langt mere udbredt, end man for saa Nar siden antog, saa at vor Biavl ved den trues af en alvorlig Fare. Den Helbredelsesmaade, som vi nu anvende mod Sygdommen, synes at være tilfredsstillende, da vi allerede have adskillige Vidnesbyrd om gode Virkninger af den; men i den Henseende vilde vi have langt flere Erfaringer at holde os til næste Nar, so-di Metoden netop iaar for første Gang er bleven anvendt i mangfoldige Egne, efter at det omtalte Skrift er blevet udsendt; men Virkningerne af disse iaar foretagne Forsøg kunne først næste Nar bedømmes med Sikkerhed. Der kan vel næppe være Tvivl om, at DBF's Underjøgelses-Station for Bipeft fremdeles bør virke næste Nar baade med Underjøgelse af Prøver og med Forsøg angaaende denne Sygdom. Derimod er der et andet Spørgsmaal, som for mig staar mere tvivlsomt, nemlig om vi allerede nu skulle søge Lovgivningsmagtens Hjælp for at saa juridisk Ret til at skride ind hos uwillige Biavlere,

der hverken selv ville søge at helbrede deres smittede Bier eller lade Andre forsøge derpaa. Jeg er noget betænkelig herved, fordi en saadan Lov vilde blive et Indgreb i den personlige Frihed. Derfor kunde jeg ønske, at vi ventede endnu et Nar for at se Resultaterne af de iaar foretagne talrige Helbredelsesforsøg. Jeg tvivler dog ikke om, at den Metode, vi nu anvende, vil vise sig betryggende, og det kan jo ikke nægtes, at en eneste Biavl, der er vrangvillig i denne Henseende, kan være en stadigt truende Smittekilde for alle Egnens Biavlere. Jeg har allerede modtaget Klager over saadanne 2 Tilfælde, af hvilke det ene er særlig slemt: En Biavl havde forrige Nar mistet 14 Familier af Bipeft, og iaar udstillede han alle de smittede Stader med den farlige Bygning aabne i sin Have for muligt at fange nogle uslykkelige Sværme deri. I England arbejdes der med stor Iver for at saa en saadan Lov vedtaget; men foreløbig stiller det sig tvivlsomt, om det vil ske, netop fordi man nødig vil gøre dette Indgreb i den personlige Frihed. Med Hensyn til de af DBF. foretagne Helbredelsesforsøg vil Hr. Grønning formentlig afgive Beretning.

Grønning. Forrige Nar blev jeg udsendt til en aldeles raadden Egn i Sjælland. I flere Bihaver fandt jeg blandt 14 Bifamilier kun 1 eller 2 funde. Det var bestemt, at jeg skulde anvende Mac Evoy's Metode; men jeg havde ikke rigtig Tillid til den. Derfor ønskede jeg tillige at desinficere Staderne, hvilket saameget lettere kunde ske, fordi der i Egnen fandtes en Mand, som var villig til frit at forsyne mig med Desinfektionsmidler. Jeg anvendte meget stærkt Karbolvand til at vadske de smittede Stader med. Flere Steder havde man ikke tomme Stader til at overføre Bierne i først. Der vadskede vi først Stabets Bagende og drev saa Bierne derind, medens vi rensede Forenden. Det viste sig, at hvis Stedet endnu var vaadt af Dpløsningen, naar Bierne drevs derind, døde over Halvdelen af dem. Var det derimod tørt, skadede det dem ikke. Jeg prøvede ogsaa Metoden uden Desinfektion, men disse Bier fik Lov at sidde paa Leberne i 6 Dage, da det var under et godt Vindetræk, led de ikke Nød. Den anden Omflytning af Bierne maatte Ejerne selv foretage. Saar har jeg atter underjagt disse Stader og ikke funden en eneste død Larve i dem. Jeg anser det for glædeligt. Men naar nu den danske Videnskab fuldfæster det hele, maa vi saa ikke erklære os fallit? Jeg kaster ikke Brag paa Vidensstaben; men jeg kan kun fæste Lid til den i Forbindelse med den praktiske Biavl. Bipeften er Biavlens værste Svøbe. Lad

derfor Lovgivningsmagten træde hjælpende til, før saa vi ikke Mægt med den; thi vi have mange løse Biablere, som vi nu ikke kunne komme tillivs. Derfor bør vi i Dag vedtage Noget i den Retning.

Erstlev. I Anledning af Hr. Grønning's Udtalelse om Videnskabens Stilling til denne Sag, skal jeg oplyse følgende: Som bekendt blev det paa det forrige Aar afholdte Centralmøde bestemt at andrage Landbrugsministeriet om, at en af de under Ministeriet arbejdende Bakteriologer maatte undersøge Sygdommen. Ministeriet svarede meget imødekommende, at det havde henvendt sig angaaende Sagen til Lektor Carl Jensen ved Landbohøjskolen i København; men denne ansaa det for meget tvivlsomt, at den saakaldte „Bipeft“ var en Bacille-sygdom. Han var dog villig til at undersøge Sagen nærmere, naar han fra DBF. blev forsynet med det fornødne Materiale dertil. Derpaa indsendte jeg til ham baade vort Smaaskrift Nr. 12 og Tavleprøver, der saavel indeholdt Baciller som Sporer. Herved er hans Syn paa Sagen vistnok bleven væsentlig forandret. Jeg har i det mindste ikke senere set ham udtale Tvivl om, at Bipesten er en Bacille-sygdom. Derimod har han senere udtalt Tvivl om, at den Bacille, som fandtes i de til ham indsendte Prøver, var Bacillus alvei, idet han antog, at det var en anden ganske lignende, der benævnes Bacillus apicus. Dette Spørgsmaal vil dog næppe saa praktisk Betydning. — Senere har jeg i Sommerens Løb flere Gange indsendt Prøver til Lektor Jensen og brevbeskæft med ham. Det Spørgsmaal, som nu har størst Interesse i den Sag, er hvorvidt den raadne Yngel, som fremkommer ved almindelige Forraadnelser-Bakterier, uden Tilstedeværelse af Bacillus alvei, kan smitte. Dette anser jeg vel for lidet sandsynligt; men det bør naturligvis bekræftes ved Forsøg. Jeg bad Lektor Jensen om at foretage Forsøg i den Retning i Juli; men han svarede, at den snart indtrædende Sommerferie hindrede ham i at fortsætte sine Undersøgelser angaaende den Sag. Derfor bad han mig om i September at tilsende ham ny Prøver og tillige Præparater i Spiritus saavel af frisk Yngel som af bipestsmittet Yngel og forraadnet Yngel. Dette har jeg gjort, men senere har jeg ikke hørt noget fra ham. Jeg agter imidlertid selv at søge det Spørgsmaal nærmere opklaret til Foraaret. Med Hensyn til Grønning's Udtalelse om, at Videnskaben skal arbejde sammen med den praktiske Biavl, da er jeg ikke enig med ham, hvis han dermed mener, at vi skulle have Videnskabsmændene ud i vore Bihaver. Lad kun Videnskabsmændene udføre deres Forsøg,

saa kunne vi praktiske Biablere bagefter se, hvilke af deres Resultater vi kunne bruge ved den praktiske Biavl. — Med Hensyn til mine Undersøgelser af syg Yngel skal jeg bemærke, at det vel kan hændes, at der undertiden kan findes Bipeft i en Prøve uden at jeg opdager det, fordi der i Tavlen kan findes mange Larver, som ere opløkkede med sundt Foder, senere forladte og derpaa døde af almindelig Forraadnelse. Derimod vil det næppe kunne ske, at jeg finder Bipeft i Tavlen, uden at Sygdommen ogsaa virkelig er tilstede. — Sluttelig skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at det Spørgsmaal, som i Dag foreligger til Forhandling er, hvorvidt vi allerede nu skulle søge Lovgivningsmagtens Hjælp til Sygdommens Bekæmpelse, eller om vi skulle udsætte den Sag endnu et Aar.

A. C. Andersen. Vi kunne maaske nok vente endnu et Aar; men der er dog mange Grunde, der tale for at saa en saadan Lov frem snarest muligt. Det synes jo, at Bipesten udbreder sig stærkere nu end tidligere. I Nørrejylland saa jeg et Sted en befængt Bistand. Der saa jeg en hel Bunte befængte Tavler ligge stødesløst henflængte. Bierne fra stærke Stader ere jo ofte ude at se sig om udenfor det egentlige Træk, og de kunne da let under saadanne Forhold føre Smitten med sig.

M. S. Kristensen. Heldigvis har jeg kun sjældent truffen Bipeft paa mine Messer; men i Mads Hansens Kreds saa jeg for nogle Aar siden meget stemme Tegn derpaa. Man vilde dog ikke rette sig efter mine Anvisninger, men nøjedes med at ophjælpe Staderne ved at tilfætte sund Yngel fra andre Stader. Der burde vi have haft Lov til at gribe ind.

Præsidenten. Det synes at fremgaa af d'Herrers Udtalelser, at Bipesten er i Fremgang overalt her i Landet. Det kan være os ligegyldigt, hvilke Meninger, der ellers hersker om Sygdommen blandt Videnskabsmændene, om det er den ene eller den anden Bacille, der fremkalder den. Vi ere jo nu paa det Punkt, at vi kunne magte Sygdommen. Hvad gør man i andre lignende Sygdomme hos Husdyrene? Man slaar dem ned. Er der saa Noget i Vejen for, at vi indgaa til Ministeriet med en Rede-gørelse og en Anmodning om, at Loven om smittomme Sygdomme blandt Husdyrene maa udstrækkes til ogsaa at gælde denne Sygdom blandt Bierne.

Schroll. Kan Grunden til Bipestens stærkere Udbredelse nu ikke være denne, at vi ere gaaede over fra Krubebiavl til Kunst-biavl? Tidligere fik jo de fleste Stader nyt Bidærf, medens det meste nu bevares i

mange Aar. Det vil vel være rigtigt at henvende sig til Lovgivningsmagten; men der bliver da Spørgsmaal om Udgiften ved en saadan Behandling af Sygdommen. Husdyrenes smitsomme Sygdomme skulle under Strafansvar melde. Stulle vi nu søge denne Bestemmelse vedtaget ogsaa med Hensyn til Bipesten. I det Tilfælde maa vel Sygdommen hver Gang konstateres formodentlig ved Lektor Jensen, dernæst maa der tilkendes Erstatning. Sagen maa forberedes og motiveres. Med Hensyn til Videnskabsmændene er jeg enig baade med Præsidenten og Sekretæren i, at det kan være os temmelig sigegyldig, hvilken Vacille der forarsager Sygdommen. Videnskabsmændene ere ofte doktrinære. Saadanne Mænd som Fjord kunne vi godt arbejde sammen med; men om Lektor Jensen er af samme Slags, kende vi jo ikke. Han vil jo dog sandsynligvis være god nok til at paavise Sygdommen. Vi maa nu her bestemme, om vi skulle søge at opnaa den stramme Anmeldelsespligt eller ej.

Præsidenten. Det maa være Statens Pligt at beskytte sine Borgere. Jeg ser ikke, hvorfor den ikke skal foretage for Bier det samme, som den foretager for de andre Husdyr. Man bør ikke her fare lempeligere end ved andre Husdyr.

Ladegaard. Her er jo fremkommen Forslag om, at Staten skal gribe ind; men saa synes det mig, at vi selv først bør være fuldkomment klare over Sagen. Det bliver let for dyrt, naar Bacteriologer ofte skulle rejse ud for den Sags Skyld.

Præsidenten. Ligeoverfor os har Biavleren ingen Forpligtelse til at lade sine Stader undersøge. Men naar vi saa Loven, kan Foreningen tilbyde sin Assistance ved Helbredelsesforsøgene, naar Dyrigheden først har fremtvunget Undersøgelsen.

Ersløv. Det viser sig jo her, at Stevningens overvejende er for at søge Lovgivningsmagtens Hjælp snarest mulig i denne Sag, men jeg vil da gøre opmærksom paa, at det ikke vil være nok, at Loven om smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene udvides til ogsaa at gælde Bipest. Der maa jo færegne Bestemmelser til med Hensyn til denne Sygdom. Den mecklenburgske Lov kan maaste i den Henseende tjene som Forbillede. Jeg ved ikke, om der er Grund til i Andragendet til Regering og Rigsdag at fremkomme med Forslag til en saadan Lov. I det Tilfælde maatte jo enten Bestyrelsen eller et særligt Udvalg udarbejde dette Forslag. En saadan Lovs Vedtagelse vil naturligvis medføre Udgifter, navnlig til Erstatningsløb; men de Udgifter, der ville medgaa til Undersøgelser, ville næppe blive saa store

som her af flere Delegerede antaget. Medens man nemlig ved Mistanke om smitsom Sygdom hos de større Husdyr oftest maa hente en Mand langvejs fra til at undersøge Dyrene, kan man jo ved Mistanke om Bipest med en ganske ubetydelig Udgift sende en Ingeleprøve til en Mand, der kan konstatere Sygdommens Tilstedeværelse, hvis den findes i Stedet. Hvis der altsaa blev ansat Bipest-Inspektører, f. Eks 1 i hvert Amt, vilde der blive Udgifter til Rejser, Undersøgelser og Erstatninger. Fuld Erstatning vilde dog næppe være heldig, da mindre Erstatning vilde bevirke større Forsigtighed ved Sygdommens Behandling.

Schroll. Jeg er bleven noget misforstaaet, da jeg omtalte Loven om smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene. I denne Stelnes der nemlig mellem de farlige Sygdomme, for hvilke der paahviler Anmeldelsespligt, og mindre farlige, som ikke medføre saadan Pligt. Tidligere regnedes f. Eks. Mund- og Klobesygge til de mindre farlige, nu derimod til de farlige af Hensyn til Tyskland. Vilde vi nu have Bipesten ind under de farlige eller under de mindre farlige Husdyr-Sygdomme? Dette bør vi være klar over. Dog tror jeg ikke, at vi i Bestyrelsen bør formulere et Forslag i den Retning. Vi bør derimod bestræbe os for at overbevise Regering og Rigsdag om Lovens Nødvendighed.

Grønning. Skøndt jeg nok kan forstaa, at det kan virke stødende, om vi saa Bipesten ind under de farlige Sygdomme blandt Husdyrene, vil jeg dog stemme derfor. Vi bør staa hinanden bi i den Sag. Biavlerne ere altid indbyrdes hjælpsomme. Lad Staten slippe saa billig som mulig; men skrinlæg Forsikringsforeningen. Vaade Hr. Ersløv til Undersøgelse af den syge Ingele og Biavlslærerne til Hjælp ved Helbredelsesforsøg vilde være langt billigere end den store Videnskabelighed fra København.

Ersløv. Det kan maaste have sin Interesse, at jeg meddeler, hvorledes den i Mecklenburg gældende Lov er fremkommen. Bipest havde allerede i mange Aar anrettet store Ødelæggelser der i Landet, da den stedlige Biavlerforening for 4—5 Aar siden oprettede en Forsikringsforening mod Bipest; men Antallet af ødelagte Stader tiltog Aar for Aar saa stærkt, at Sagen snart voldsede Foreningen over Hovedet. En Godssejer, som ikke var Biavler men et meget formaaende Medlem af Rigsdagen, blev opmærksom herpaa, og han bragte Sagen frem uden noget Andragende derom fra Biavlerforeningen. Loven kom saaledes formelig dumpende ned til Biavlerne; men jeg vil derfor ikke tilraade, at vi skulle afvente et lignende Held hos os.

A. E. Andersen. Grønning har Ret i, at Foreningens Medlemmer ere forekommende nok; men der er jo mange Biavlere udenfor Foreningen. Disse kunne ofte være brangvillige, og dem bør vi derfor have fat i.

Ved den derefter foretagne Afstemning vedtoges det eenstemmig

at Bestyrelsen skal andrage Regering og Rigsdag om, at Bipestsygdommen maa blive indordnet under smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene med Anmeldelsespligt under Henvisning til, at Sygdommen er saa udbredt her i Landet, og at der allerede findes en saadan Lov i Mecklenborg.

c. Forslag om Oprettelsen af en Forsikrings-Forening mod Bipest.

Erstlev. Ved det forrige Aar afholdte Centralmøde nedattes et Udvalg med den Opgave at udarbejde Forslag til Vedtægter for en saadan Forsikringsforening. Udvalget bestod af Præsidenten Rosenfær og Sekretæren. Det udarbejdede Forslag lyder saaledes:

Vedtægter

for

„Danmarks Biavlereforening“s Forsikrings-Forening mod Bipest.

1. Foreningens Formaal er ved alle til dens Naadighed staaende Midler at søge at hæmme og udrydde den for-dærvelige Bipest-Sygdom hos de Biavlere, der ere Medlemmer af denne Forsikring.

2. Da Forsikringsforeningens Forpligtelser overfor Medlemmerne garanteres af „Danmarks Biavlereforening“ optager den kun Medlemmer, der tillige ere Medlemmer af sidstnævnte Forening.

3. Forsikringsforeningen deles i Kredse, der nøje svare til DBF.'s Kredse, og saaledes at ingen Kreds i Forsikringen kan have mindre end 10 Medlemmer. Naar en saadan Kreds er dannet, vælger den 2 Burderingsmænd, af hvilke den ene tillige vælges til Formand i Kredsen.

4. I vidtstrakte Kredse i DBF. kan dannes mindre Kredse af Forsikringsforeningen, hver med sine 2 Burderingsmænd og mindst 10 Medlemmer. En af disse mindre Kredses Formænd vælges paa Generalforsamlingen i den samlede Kreds til dennes Formand.

5. Indmeldelse i Forsikringsforeningen sker hos Kredsen's Formand; men Forsikringen gælder først fra den Dag, Burderinger er foregaaet, indtil det næste Aars Burdering regelmæssig skal foregaa.

6. Burderingen foregaaer regelmæssig i Mai Maaned hvert Aar, idet begge Burderingsmænd undersøger hvert Stede

hos Medlemmerne og angiver Værdien af den i dette Stede boende Familie og dens Bygning i en samlet Sum for hvert Stede. En Liste over disse Beløb indsendes til Kredsforsmanden, der atter indsender en Liste over alle Forsikringsbeløb i sin Kreds til Forsikringsforeningens Sekretær.

7. Hver enkelt Kreds bestemmer paa sin Generalforsamling, hvor meget der skal ydes af vedkommende Medlem for Burderingen af hans Bier. I Almindelighed antages denne Betaling at kunne ansættes til 50 Øre og desuden 5 Øre pr. Stede.

8. Medlemsbidraget betales ved Burderingen til Formanden. Hvis der ved Underfølgelsen er opdaget Bipest i noget af de undersøgte Stader, er dette Bidrag 20 Ø. pr. Stede; i modsat Fald derimod kun 10 Øre pr. Stede. Hvis der findes Bipest i vedkommende Bigaard, modtager Formanden mindst 1 Yngelprøve og indsender den til DBF.'s Underfølgelses-Station. Hvis Svaret fra denne ikke bekræfter, at der er Bipest i Staderne, tilbagebetales Halvdelen af det forhøjede Medlemsbidrag.

9. Kredsforsmanden sender efter endt Burdering en Liste over Medlemmerne og over de forskellige Burderingsbeløb tilligemed Medlemsbidragene til Forsikringsforeningens Sekretær, der indfører disse Optegnelser i en Protokol og udsteder et Forsikrings-Bevis til hvert enkelt Medlem. Disse sendes til Kredsforsmandene, der atter udsender dem til Medlemmerne. Sekretæren fører Foreningens Regnskab og udbetaler Erstatningsbeløb. Regnskabet aflægges først den 1. April for det foregaaende Kalenderaar, idet det indsendes til Formanden, som atter sender det til de 2 Revisorer. Det fremlægges ved første Centralmøde.

10. Saa snart et Medlem af Forsikringen opdager Sygdom hos Yngelen i eet af sine Stader, indsender han straks en Yngelprøve til DBF.'s Underfølgelses-Station. Hvis denne svarer, at Sygdommen er Bipest og giver Anvisning til dens Behandling, bør Ejeren af Bierne straks melde det til Kredsforsmanden, der bestemmer hvorvidt det er fornødent at tilkalde fremmed Hjælp til Stadets Behandling eller det kan paalægges Ejeren selv at udføre denne. Ligeledes bestemmer Kredsforsmanden, naar han anser det fornødent, at der foretages ny Burdering af angrebne Stader. Saadan Burdering af Stade betales af Forsikringens Kasse, saavel Burderings-Foreningen som Stadens Beløb.

11. Medlemmer kunne optages naar som helst i Bierens Flybetid; men

Forsikringen gælder altid kun indtil den følgende regelmæssige Vurdering om Foraar.

12. Ved DBF.'s Centralmøde vælges for Forsikrings-Foreningen en Bestyrelse bestaaende af 3 Medlemmer, hvoraf den ene Formand, den anden Sekretær. Sidstnævntes Løn bestemmes af Centralmødet efterat Forsikrings-Foreningen har bebaaet i 1 Aar. Af Bestyrelsen afgaar hvert Aar afvækslende 1 eller 2 Medlemmer. Første Gang ved Lodtrækning.

13. I Almindelighed udbetaler Sekretæren Erstatnings-Beløbene efter Kredsforsikrings-Opgivende; men i Tvivlstilfælde kan han rundsænde Sagen til hele Bestyrelsens Afgørelse. Hvis Medlemmet ikke er tilfreds med denne, kan han indaande Sagen for DBF.'s Bestyrelse.

14. Forandringer i disse Love eller Bestemmelse om Forsikrings-Opbør kan kun ske ved DBF.'s Centralmødes Beslutning.

De Forandringer eller Betsøjelser, som jeg finder burde foretages, ere: til

2. Dog kunne de Biablere, som ikke ere Holdere af Tidsskriftet, men ere Medlemmer af en Kreds, der staa under DBF., blive optagne imod at svare dobbelt Præmie: 20 Ore pr. Stade. — Bestibestemte Bistande kunne ikke blive forsikrede, førend 3 Maaneder efter at Smitten af Formanden er erklæret for ophørt. — I de Kredse eller Sogne, hvor der allerede findes Bipest, kunne ingen optages som Medlem uden mod et aarligt Tillæg af 5 Ore pr. Stade. Denne Forhøjelse varer, indtil 3 Maaneder efter at Smitten er ophørt.

6. Dog maa ingen Staders Vurderings-sum overstige 15 Kr.

7. Sidste Punktum udelades.

8. Tilbagebetales de 10 Ore.

Studsdal Stole, 20. April 1897.

B. N. Rosenfjær.

Til Rosenfjærs Bemærkninger skal jeg føje: Da Ingen er pligtig til at indtræde som Medlemmer af Forsikringsforeningen, ja, ej heller af Biablerforeningen, saa savnes Sikkerhed for, at saadanne Biholdere ved Sigegyldighed udbrede Pesten til Ruin for Andre, til uberegnelig Kædse for Foreningen. Hvad kan gøres herimod? A. Møller."

Nu fremstiller sig jo det Spørgsmaal: Skal denne Sag sættes i Gang, eller skulle vi først se, om vi kunne opnaa at faa en Lov om Bipest frem. Det rigtigste vil vel nu være at stille den i Bero. Hvis vi ikke opnaa at faa en Bipestlov, kunne vi jo sætte denne Sag i Gang. Det vil da maatte vise sig, naar vi ligesom Mecklen-

burgerne forløste os paa den Opgave, at vi da kunne faa Loven gennemført.

Grønning. En saadan Forsikring bør være gensidig og solidarisk ligesom mange Brandforsikringer. Men det allerede vedtagne om Henvendelse til Regeringen er af langt større Betydning for Sagen. Derfor foreslaar jeg, at denne Forsikring stilles i Bero.

Schroll. Jeg foreslaar, at Forsamlingen bringer Udvalget en Tak for dets Arbejde, men at den ønsker at stille Sagen i Bero.

Præsidenten stiller dette Forslag under Afstemning.

Betoges eenstemmig.

14. Meddelelser fra Bestyrelsen.

Ersløv. De paagældende Meddelelser ere allerede givne under Punkt 12, da de angik Foreningens Andragende til Landbrugministeriet angaaende bakteriologiske Undersøgelser.

Præsidenten slattede Mødet med en Tak til de Delegerede og Dnske om, at de her vedtagne Beslutninger maatte blive til Gavn for den danske Bavl.

Udvendig Lødring.

Saa mange Ting synes unaturlig og urimelig, og vi synes ofte, at Bierne gør Ting modsat af, hvad de skalde. Det er endog bleven en almindelig Forstaaelse, at der ikke er nogen Sikkerhed i, hvad de vil gøre. Vi siger, at hvis de gør saa og saa dette Aar, vil de gøre det modsatte næste Aar.

Enhver Biholder ved, at der blandt Maskerne eksisterer en stor Ubidenhed med Hensyn til Bierne og deres Vaner. Da dette er Tilfældet, kan vi ikke da ogsaa vente, at det er en stor Grad af Ubidenhed hos dem, der tror, at de har et grundigt Kendskab til Forretningen?

Enhver Biholder ved, at mange Ting, som i Begyndelsen for ham synes urimelig og ugrundet, hvad Biernes Vaner og Gøremaal angaar, er nu tydelig nok. Ere vi derfor retfærdige ved at bestynde Bierne for urimelig og unødvendig Flid? Vi ved godt, at vi ikke altid forstaa, hvorfor de gør saa eller saa; men alligevel er vor Ubidenhed i denne Retning intet Bevis for, at der ikke er god Grund til hvert Fænomen af vore Biers Handlinger.

Der har været en almindelig Mening om, at det var meget usikkert at sætte Honning eller andet Bisoder i aaben Luft, fordi det vilde gøre et almindeligt Opskr

blandt dem og opmuntre dem til Røveri, og alligevel er udbendig Fodring efter en større Maalestok laade praktist og simpel, naar man forstaaer det, og kan gøres uden skadelige Følger. En Indvending mod denne Slags Fodring er, at Bierne smører sig faaledes til, at de ikke kan komme hjem.

Vi har fodret en hel Del Honning paa denne Maade ved at tynde Honningen ud med ligesaa meget Vand. Er den for tyk, vil Bierne smøres til, og dersom Honningen ikke spredes nok, saa at alle kan komme til den, vil det ogsaa tjene til at fremme Røveri. At give flydende Honning ind i Kuben, enten ud af Fodrerne eller Kager, som sættes ned i Kuben, opirrer Bierne og ofte bevirker, at de enten begynder at røve, eller at andre røver dem.

Det er almindelig anerkendt, at naar Bierne faar rigelig Honning fra Blomsterne, er der intet Besvær med Røvere, og det samme er Tilfældet med Samlingen af Honning fra kunstige Kilder. Ved praktist Erfaring har vi opdaget, at hvis tilstrækkelig gives, og det er spredt rundt, saa at alle Bierne lettelig kan komme til, vil det have samme Virkning som et naturligt Træk.

Den bedste Maade at fodre det paa, er at sprede Voksager, fyldt med denne tynde Honning, rundt i Gaarden. Er Solen varm, maa de lægges i Skyggen. Eftersom Honning ikke er af samme Tykkelse, kan det ikke nøjagtig siges, hvor meget Vand, der skal blandes i, men den skal være ganske tynd, lig Nektar. Meget tyk Honning kræver undertiden $\frac{2}{3}$ Vand. Meget hellere gøre den for tynd end for tyk; thi dersom den er tyk og kommer paa deres Binger, kan de ikke flyve; men er den tynd, kan de alligevel komme hjem, og de smører sig heller ikke saa meget til med tynd Honning, foruden at de fylder op og aflæsser meget hurtigere med tynd end med tyk Honning.

Har Fodret færdig i en Tønde eller en Kande med en Tøndetap nær Bunden og spred de tomme Kager ud, færdige for Foderet, hvorefter man tager en Kop Honning og holder omtrent en halv til en Tjuefuld paa Indgangsbrættet, lige ved Indgangen paa hver Kube; dersom der er nogle Vogtere ved Døren, er det tilstrækkelig, men hvis ikke, saa hamres der lidt paa Kuben for at bringe dem ud. De gøres faaledes alle opmærksom paa en Gang. Nu er det Tiden at faa Foderet færdigt; thi jaasnart Vokkemaden er renset op, vil de surre rundt om Gaarden for at opdage, hvorfra dette uventede Maaltid kom. Honningvandet hældes nu fra en Kop, som holdes højt nok, saa at Luften presses ud af Cellerne, ned over Kagen. Det behøves

ikke at fylde Kagen fuld, men nok bør hældes paa, saa det ikke rinder over. En Tjuefuld vilde maasse være bedre end en Kop.

Under Arbejdet er det maasse bedst at bruge et Stør; thi Bierne, som flyver rundt for at søge efter Honning, vil maasse træffe En i Ansigtet og miste Taalmodigheden, som de undertiden gør, og da er det ikke saa behageligt at være i deres Nærhed. Det vil dog ikke tage dem lang Tid at finde Føden, og efterat de har gjort nogle Ture til Kuben, vil Stikkelysten forsvinde.

Kagerne, som først fyldtes, vil først blive tomme og skulde fyldes paany og saa fremdeles, indtil de har tilstrækkelig. Der skulde være Kager nok til at give Bierne rigelig Anledning til at komme til Honningbandet uden at klamre ovenpaa hverandre, og nogle saa Kager mere for at fylde. Er der for mange Bier i Bejen, naar Kagerne fyldes, da anvendes Røg-pusteren paa dem; men hvis der er rigelig Rum og Foder, er det ikke vanskeligt at faa dem ud af Bejen, medens Kagerne fyldes, og straks efterat de ere fyldte, standses deres nervøse Bevægelse, og de tager fat paa Arbejdet med god Vilje. Efter Fodringen vil der blive samme Susen i Kuben, som kan høres efter en god Dags Arbejde gjort i Engen, og efter en liberal Fodring er Bierne ikke mere tilbøjelig til at røve, end de er efter et godt Honningtræk, og skulde Nogen prøve det, vil de finde Vogterne paa Vagt færdige til Forjvar.

Men vil vi ikke paa denne Maade fodre Naboen's Bier? Dersom de er meget nær, vilde dette uden Tvivl indtræffe; men er de flere Fjndne horte, er det ikke stor Fare; thi Honningen sættes ikke ud, førend deres egne Bier har faaet Smagen paa den og vil være stærkt i Arbejde, før de andre finder det. De vil paa et Par Timer bære ind en utrolig Mængde, saa at de vil have alting renset op og bragt ind i Stadet, før Naboen's Bier er halv Fjerdingvej borte kan have fundet det.

Vi anser dette som en praktist og hurtig Maade. Enkelte Kolonier, som ikke trænger til Foder, vil maasse faa sin Del, men det gør ingen Skade. Efterat Foderet er samlet i Kagerne, kan disse byttes om i Gaarden, hvor de behøves, og saadanne Kager vil blive modtaget af Kolonien uden den Opirrelse, som altid indtræffer ved Fodring inde i Kuben eller ved Kager fyldte inde i Huset.

Honning fra de affrællede Gellelaag ved Udflugningen kan økonomist benyttes paa denne Maade. De affrællede Gellelaag kan ogsaa Ivadstes, og det søde Honningvand

benyttes. Hovedtingene ere: Tyndt Foder, at give dem Smagen ved Indgangsaaftningen og at sprede Kagerne nok, saa at de alle lettelig kan komme til saa hurtig, som de ønske, efter at have henlagt deres Væs i Cellerne.

Ovenstaaende Artikel af det amerikanske Blad The Farmer have vi optaget, fordi den her angivne Fodringsmaade er væsentlig forstellig fra den, vi anvende hos os. Det største og maaste eneste Fortrin er, at den er meget nem; men den synes os paa den anden Side at have 2 meget flemme Mangler, nemlig Faren for Røveri og Umuligheden af at bestemme Fodertilsørfelsen til det enkelte Stade. Vi maa dog indrømme, at den sidstnævnte Ulempe ikke er saa væsentlig, hvis man kun vil give rigeligt Foder; thi man kan da, efter at Fodringen er endt og Fodertablene forsegledte, undersøge alle Stader og flytte de overflødige Fodertabler uden Bier fra nogle Stader hen i andre, der have for lidt Forraad. Derfor er det slet ikke umuligt at antage, at denne Fodringsmaade vil kunne vise sig endogaa særdeles god i saadanne Bigaarde, der ligge langt fjernede fra andre Bistader. Den største Fare ligger nemlig efter vor Anskuelse i Røberiet. Vi kunne nemlig ikke nægte, at Fofatterens Bestraelfer for at overbevise sine Læjere om, at Røberiet i dette Tilfælde er uden Betydning, ikke har gjort stærkt Indtryk paa os. Vi vide vel, at det hos de store italienske Dronningavlere, der have 100—200 Bifamilier i een Bihave, er en ganske almindelig Stik at lægge alt Affald fra Honninghøsten, honningshyldte Tablestumper og afftrællede Cellelaag ud i Haven for at Bierne kunne afflikke dem; men dette er naturligvis noget ganske Andet, end hvis man selv har en Bigaard med kun en halv Snæs Stader, og en fremmed Bigaard af samme Størrelse findes i Afstand af kun 300—400 Alen. Vi have for nogle Aar siden prøvet at lade udflyngede Tabler afflikke i det Fri. Først hængte vi Tablerne i Magasiner med en indbyrdes Afstand af 1½ " 3,9 cm. mellem Tablerne. Bierne kom da op at flaa. Naar vi derimod spredte dem enkeltvis over hele Bihaven, gik det ganske godt; men det forarsagede rigtigtignot et ubehageligt Dyr i hele Haven. Den i Artiklen anbefalede Fodringsmaade er dog nok en grundig Prøve værd, naar vi igen naa den milde Aarstid; men foreløbig tro vi rigtigtignot, at Metoden bedst egner sig til Fuldstændiggørelse af Vinterforraadet. efter Honninghøstens Afslutning, ikke til Dpmuntrings-Fodring. Red.

Forsøg med æglæggende Arbejdere.

af Th. Buchholz, Rødding.

Ved at gennemlæse Artiklen „Æglæggende Arbejdsbier“ i Nr. 16 kom jeg til at sammenligne disse Lanter ned igennem 18 Aar optegnede Forsøg i samme Retning og kom derved til samme Resultat som hos Redaktionen's Slutningsbemærkninger nemlig den: at Hovedbnuden med Hensyn til omhandlede Spørgsmaal endnu staar uløst.

Jeg har bragt i Erfaring 1) at ikke enhver Bifamilie, der mister sin Dronning og staar uden Midler til at staffe sig en ny, faar æglæggende Arbejdsbier. Forholdet er omtrent ens, enten det er Foraar, Sommer eller Efteraar. Hvori dette Forhold har sin Grund, har jeg endnu ikke kunnet opdage. 2) Folkets Styrke ligger det ikke. 3) At det Tidrum, der hængaar fra Dronningens Bortgang til Arbejdsbieren begynder at lægge Æg, er forstikkelig efter som den afgaaede Dronning var ung eller gammel. Efter en ny Biser's Bortgang begynder Æglægning af Arbejdsbier sædvanlig 10 Dage før end efter en gammel Dronnings Forsvinden. Maaste Aarsagen hertil maa søges i det stærkere Liv, der i første Tilfælde har pulseret i Stadet. 3) At det under 2 nævnte Tidrum er kortere om Foraaret end om Efteraaret; dette hidrører vistnok fra, at Formeringsstrangen for Bierne er mindre om Efteraaret end om Foraaret. 1) Men at dette Tidrum er allerførtest, efterat en Dronnemoder er fjernet fra en Bifamilie. Her var Folkets normale Tilstand allerede ophørt, og nogle saa Dage er nok til at fremvinge æglæggende Arbejdere. 5) Samt at et saadant Stade kan befries for Æglæggerne og antage en Dronning.

Det Arbejde, Arbejdsbiedsbien øver ved sin Æglægning, er det største Kluberi man kan se, og man aner, at det er et for den uvant Arbejde, den her besatter sig med. Er der flere Æglæggere, saa kan man finde Æggene i Grupper omkring paa Tablerne og saavel i store som i smaa Celler, fra 1 til 1 Dufin i hver, men ikke et eneste ligger paa rette Sted; man finder dem liggende paa Kryds og Tværs, over og under hinanden, men de fleste dog paa Cellernes underste Kant. Hannerne, som fremkomme af disse Æg bruge ofte 3 a 4 Dage mere til deres Udvikling end normalt, vel nærmest paa Grund af Mangel paa Pleje og Varne. Hbad enten disse Hanner udvikles i store eller smaa Celler ere de gennemsnitlig under normal Størrelse, om de ere forplantningsdygtige, har jeg ikke